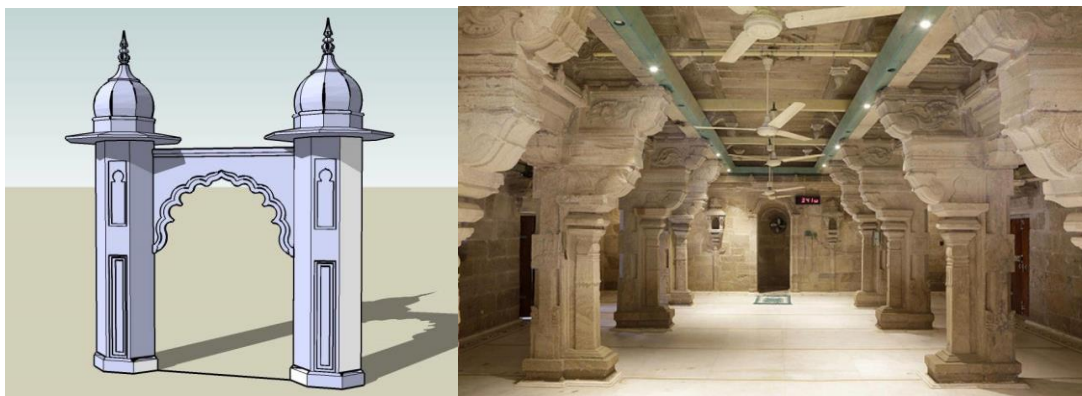

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்தொண்டுகள் பாகம் -1

அ

இ

ஈ

உள

ஏ

ஆ

ஈ

ஊ

ஐ

ஊ

ஊ

ஊ

ஈ

ஊ

ஊ

ஊ

ஊ

ஊ

ஊ

ரஹ்மத் ராஜகுமாரன்

- ❖ உங்களோடு நான் பதிவு
- ❖ இஸ்லாத்தில் கவிதை இலக்கியம்
- ❖ காயல்பட்டினம் வரகவி காளிம் புலவர் நாயகத்தின் திருப்புகழ் **Dhul-Qa'dah' 12 - 1764**
- ❖ இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியம்
- ❖ வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் எழுதிய ஆயிரம் மசலா
- ❖ இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் இலக்கியவாதிகளும்
- ❖ சேகாதி நயினாப் புலவர் பாடிய மணக் காவியத்தில் ஒரு காட்சி
- ❖ வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் எழுதிய ஆயிரம் மசலா – 2
- ❖ வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் எழுதிய ஆயிரம் மசலா – 3
- ❖ வெள்ளாட்டி மசலா
- ❖ கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள்
- ❖ ஈசுபு நபி கிஸ்ஸா
- ❖ ஸைத்தான் கிஸ்ஸா
- ❖ இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் ம.மு.உவைஸ்(இலங்கை) **MARCH – 25 - 1996**
- ❖ சீறா புராணம் இயற்றிய அமுதகவி உமறுப்புலவர் **28-07-1703**
- ❖ சொல்லம்பு மகான் ஜவாது புலவர் **1745 Muharram - 10 (1808)**
- ❖ சையிது முகிய்யித்தீன் கவிராஜர்
- ❖ முனாஜாத்து இலக்கியங்கள்
- ❖ படைப்போர் இலக்கியங்கள்
- ❖ இரவு சல்கூல் படைப்போர் **குஞ்சுமுகுப் புலவர்** internet archive book add
- ❖ செய்தக்காதி நொண்டி நாடகம் **approx. 01/ 05/**
- ❖ நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இஸ்லாமியப் படைப்புலகம்
- ❖ திருமண வாழ்த்து இலக்கியங்கள்
- ❖ அரபுத் தமிழ் இலக்கியங்கள் **approx. 1-08**
- ❖ சதாவதானி செங்குதம்பி பாவலர் **13-02-1950**
- ❖ குலாம் காதிறு நாவலர் **23-01-1908**

- ❖ தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா **Rajab 14**
- ❖ குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு **1838 JAMATTHIL AWWAL - 14**
- ❖ நூஹ் வலியுல்லாஹ் புலவர் **RABIUL AWWAL -10**
- ❖ ஷைகு உதுமான் வலி **Muharram 10**
- ❖ ஞான மாமேதை பஸீர் அப்பா வலீ **RAJAB -19**
- ❖ கோட்டாறு ஞானியாரப்பா சாகிபு **1794 - JAMATTHIL AWWAL 14**
- ❖ ஷாம் ஷிஹாபுத்தீன் வலீ **RAJAB-21**
- ❖ செய்யிது முகம்மது அண்ணாவியார் **NOVEMBER 3**
- ❖ ஷைகு அப்துல் கனி பாவா **SABAR -5**
- ❖ ஷைகு ஷாஹுல் ஹமீது அப்பா **DUL HAJ 14**
- ❖ குஞ்சுமுகுப் புலவர் **APPROX 10/10**
- ❖ கீழக்கரை சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா **SABAR-5**
- ❖ சேகனாப் புலவர் **13-09-1852**
- ❖ அகமது ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் (இலங்கை) **1/09/1943**
- ❖ மஹானந்த பாபா BIRTH **25/12/1891** DEATH JAMATHIL AWWAL **1379- 25**
- ❖ ரசூல் பீவி – பரிமளத்தார்
- ❖ இளையான்குடி கச்சிப்பிள்ளையம்மாள்
- ❖ அமுதகவி சாயபு மரைக்காயர்
- ❖ சாரண பாஸ்கரன் **November 25-1986**
- ❖ சமுதாயக் கவிஞர் தா. காசிம் **10/06/1990**
- ❖ கவிஞர் நாகூர் சலீம் **01/06/2013**
- ❖ இறையருட் கவிமணி கா.அப்துல் கபூர் **11/01/2002**
- ❖ வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் **23/03/1807** kilakarayil nool arankeddriya nall
- ❖ கவிஞர் "வாலை தாசன்"என்கிற மஞ்சி முகம்மது **19/09**
- ❖ ஐதுறாசு நயினார்ப் புலவர் **RAJAB -5**
- ❖ பிச்சை இபுறாகீம் புலவர் **01/11 APPROX**
- ❖ நீதியரசர் மு. மு. இஸ்மாயில் **23-09-1918**
- ❖ அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் **30/06/1866 – 23/09/1918**
- ❖ நாகூர் தந்த நற்றமிழ் புலவர்கள் **First conference – feb 15,16, feb 1992**

முன்னுரை :-

முதன்முதலாக முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள் அச்சேறியது சீறாப் புராணத்தை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய செய்க்ப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை ஆலிம் அவர்களிலிருந்தே துவங்குகின்றது.

அதன்பின் அன்னாரின் அடிதழுவி அன்னாரின் மாணாக்கரான சைனுத்தீன் புலவர் அவர்களும், பழம் புலவர்களின் பெருநூல்களை அச்சடிக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

அதன்பின் தொடர்ந்து அப்பணியில் ஈடுபட்டது கண்ணகமது மகுதாம் முகம்மதுப் புலவரேயாவார். அவர் முகம்மதிய மார்க்க வித்தியாசாலையின் செயலாளராகவும், வேறு பதிப்பகங்களில் அலுவலாளராகவும் செயலாற்றும் பொழுது முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கியங்களுக்குச் செய்த தொண்டு அளப்பரியதாகும்.

எவ்வாறு உ. வே. சாமி நாதய்யர் பழந்தமிழ் நூல்களைத் தேடித்திரிந்து கண்டுபிடித்து அவற்றை அச்சேற்றி வெளிப்படுத்தினாரோ அதே போன்று கண்ணகமது மகுதாம் முகம்மது புலவரும் முப்பதாண்டுகளாகப் பாடுபட்டு ஏட்டளவிலே இருந்த ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை அச்சேற்றி அவற்றை அழிந்துபடாமல் காத்தார்.

கண்ணகமது மகுதாம் முகம்மதுப் புலவர் அம்முயற்சி செய்யவில்லை என்றால், பெரும் இலக்கியக் கருவூலங்களெல்லாம் செல்லுக்கும், கரையானுக்கும் இரையாகியிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

"கண்ணகமது மகுதாம் முகம்மதுப் புலவரே சீறாப் புராணத்தின் இறுதியில் உமறுப் புலவரின் வரலாற்றை எழுதி முடித்தபின், தாம் இன்னும் பல முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாறுகளை எழுதி வெளியிட எண்ணியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் எக்காரணத்தால் அவை அவரால் எழுதப்படாமல் போயின என்பதை நான் அறியேன் " என்கிறார் எழுத்தாளர் அப்துறஹீம்

அதன்பின் சதாவதானி செய்குத் தம்பிப் பாவலர், புலவர்களின் வரலாறுகளை எழுத முயன்றார். ஆனால் அவர் ஆலிப் புலவர் அவர்களின் வரலாற்றை மட்டும் எழுதினாரே தவிர, வேறு

எப்புலவரின் வரலாற்றையும் எழுதவில்லை. அவ்வரலாறு 'முஸ்லிம் தினத்தாளில் கட்டுரை வடிவில் வெளிவந்தது.

இதன்பின் புலவர் பெருமக்கள் இம்முயற்சியில் ஈடுபடும் கருத்தினைப் பல்லாண்டுகளாகக் கொண்டிருந்தனர். எனினும் அளப்பரும் அருளாளனாகிய அல்லாஹ் அடியேனாகிய என்னை இப்பணியை ஆற்றுவதற்கான அடியானாகத் தேர்ந்தெடுத்து எனக்கு இம்முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்ற உதிப்பையும் உண்டு பண்ணி ஊக்குவித்தான் என்கிறார் எழுத்தாளர் அப்துற் - றஹீம் .

மேலும் அப்துற் -றஹீம் கூறுவதாவது :-

"முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் " என்கிற இந்நூலை எழுதுவதற்குச் செய்திகள் கிடைக்குமா என்று நான் துவக்கத்தில் அஞ்சியது போக, பின்னர் நூல் பெரிதாகப் போய்விடக் கூடாதே, செய்திகளைச் சுருக்கி எழுத வேண்டுமே என்று நான் அஞ்சவேண்டியதாயிற்று.

நான் சென்னையிலிருந்து கொண்டே இதற்கான ஆதாரங்களைச் சேகரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட போதினும் அளப்பரும் அருளாளனாகிய அல்லாஹ் தமிழ்நாட்டின் பற்பல ஊர்களிலும் வாழும் ஆர்வமிக்க முஸ்லிம் இளவல்களை என்னுடைய கண்களாகவும், காதுகளாகவும் கைகளாகவும் மூளையாகவும் பயன் பெறச் செய்தான்.

அவர்கள் பல இடங்களில் சுற்றித் திரிந்து, பார்க்க வேண்டியதைப் பார்த்து, கேட்க வேண்டியதைக் கேட்டு, தேட வேண்டியதைத் தேடி, தள்ள வேண்டியதைத் தள்ளி, எழுத வேண்டியதை எழுதி எனக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் நான் என்றென்றும் கடப்பாடுடையவனாக உள்ளேன்.

முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாறு பற்றிப் போதிய ஆதாரங்கள் அதிகமாகக் கிடைக்காத போதிலும் கர்ண பரம்பரையான கதைகள் பல கிடைத்தன. அவற்றில் அறிவிற்குப் பொருத்தமானவற்றை மட்டும் தெள்ளித் தெளித்து இந்நூலில் 29 புலவர்களின் வரலாற்றை எழுதியுள்ளேன்.

- 1 உமறுப் புலவர்
- 2 சேகனாப் புலவர்
- 3 காசிம் புலவர்
- 4 ஆலிப் புலவர்
- 5 ஜவாதுப் புலவர்
- 6 சையிது முகிய்யித்தீன் கவிராஜர்
- 7 சையிது முகம்மது அண்ணாவியார்
- 8 வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்
- 9 குஞ்சு மூசுப் புலவர்
- 10 ஜதுறாசு நயினார்ப் புலவர்
- 11 குலாம் காதிறு நாவலர்
- 12 பிச்சை இபுராஹீம் புலவர்
- 13 அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர்
- 14 சதாவதானி செய்குத் தம்பிப் பாவலர்
- 15 மு.றா. முகம்மது இபுறாகீம் சாகிபு புலவர்

- 16 சையிது முகம்மது ஆலிம் புலவர்
- 17 காதிர் முஹ்யித்தீன் மரக்காயர்
- 18 தற்கலை பீர்முகம்மது சாகிபு
- 19 நூஹ் லெப்பை ஆலிம்
- 20 ஷைகு உதுமான் வலி
- 21 ஷைகு பஸீர் அப்பா வலி
- 22 ஞானியார் சாகிபு
- 23 குணங்குடி மஸ்தான்
- 24 ஷாம் ஷிஹாபுத்தீன் வலி
- 25 அப்துல் கனி சாகிபு
- 26 ஷாஹுல் ஹமீது அப்பா
- 27 ரசூல் பீவி -பரிமளத்தார்
- 28 கச்சிப்பிள்ளை அம்மாள்
- 29 சையிது ஆஸியா உம்மாள்

பாமரனாகிய (Layman) நான் பாமரர்களுக்காக இதனை எழுதியுள்ள போதினும் புலவர் உலகம் இதனை இத்துறையில் ஒரு துவக்க முயற்சி' என்ற முறையிலாவது வரவேற்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இறுதியாக இந்நூலை இனிதே நிறைவுறச் செய்து தந்த எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்விற்கு என் மனம் வாக்குக் காயம் அனைத்தையும் ஒன்றுபடுத்தி ஆயிரமாயிர முறை நன்றி வணக்கம் செலுத்துகின்றேன் .- அப்துற் - றஹீம்

இஸ்லாமிய இலக்கிய வரலாறு தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களான 96 பிரபந்தங்களான அந்தாதி, உலா, பரணி, கலம்பகம், கோவை, மாலை, தூது, பிள்ளைத்தமிழ், சதகம், வண்ணம்...என பல வடிவங்களிலும் இப்படி 2000 க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் இஸ்லாமியர்களால் பாடப்பட்டுள்ளன. இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் தமிழுக்கு செய்த பங்களிப்பு மிக மிக அதிகம் என ஆய்வுகள் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது

எழுத்தாளர் அப்துற் - றஹீம் அவர்கள் 29 முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களை ஒருங்கணைத்து நூல் வெளியிட்டப் பிறகு, அதனைத் தொடர்ந்து, நான் "இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள்" என்று புலவர்கள் மட்டுமல்லாது தமிழின் மூலக்கூறாகிய இயல், இசை, நாடகம்... என்று முத்துறையிலும் பங்காற்றி தொண்டு செய்த ஆளுமைகளாக சுமார் 600 பேர்கள் வரை இனங்கண்டு அதில் 150 ஆளுமைகளை குறிப்பிட்டு என்னால் இயன்ற அவர்கள் செய்த தமிழ்த் தொண்டினை தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு தெரியப்படுத்துகிறேன்.

இன்ஷா அல்லாஹ் 150 ஆளுமைகளுக்குப் பிறகும் அவ்வப்போது இத்தொடரின் மீதி ஆளுமைகளை சொல்லலாம் என இருக்கிறேன். இந்த தொடர் பதிவுகள் புத்தக வடிவில் உருவெடுத்து என்னென்றும் இந்த ஆளுமைகளின் தமிழ்த் தொண்டுகளை உலகம் பறைசாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற எனது பேரவாவையும் இஸ்லாமிய சமுதாயத்திற்கு முன் வைக்கிறேன்.

ரஹ்மத் ராஜகுமாரன்.

+919486909903 /// +919443446903

" இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு

தமிழ்த் தொண்டுகள் " _ என்கிற இத்தொடரை ஆய்வு செய்யும்போது எனக்குக் கிடைத்த ஓர் அனுபவம் என்னை மெய்சிலிர்த்த வைக்கிறது.

அதாவது இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப் படைத்த படைப்பாளிகள் அனைவருமே இறை நேசர்களாக , இறை ஞானிகளாக , தான் கற்ற, பெற்ற இறை அனுபவங்களையெல்லாம் 'சுருட்டி மடக்கினேன் சரகுக்காக' என்று அப்பா சொல்வது போல் அவர்கள் பெற்ற இறை இன்பத்தை, அவர்கள் கண்ட சொரூப கடாச்சாரத்தை கவிதையாய் கவியின் மறை பொருளாய் சொல்லி முடிக்கிறார்கள். சரகுக்காக (ஷரிஅத்திற்காக) சுருட்டி மடக்குகிறார்கள் .

பொதுவாக அநேக இலக்கிய ஆளுமைகள் அவர்கள் பெற்ற இறை அனுபவங்களை சரகு என்ற ஷரிஅத்திற்கு மீறாமல் சுருக்கி மடக்கியது போல் தங்களுடைய பெயர் திருநாமத்தைக் கூட சுருட்டி மடக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் இலக்கிய உலகில் தன்னை முற்படுத்தாமல் ஒளிந்து கொள்கிறார்கள் .அவர்கள் எங்கே ...? நாம் எங்கே ...? (சரகு என்றால் ஷரிஅத் என்றொரு அர்த்தம் இருப்பதைப் போன்று சற்குரு என்றொரு பொருளுமுண்டு. இது பற்றி பெரிய ஆய்வுத்தளம் ஒன்றை கட்டமைக்க வேண்டும்)

இந்த தொடர் இப்படி ஒரு இன்பத்தை தரும் என்று நான் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை .இஸ்லாமிய சிற்றிலக்கியங்களிலிருந்து சீறாப் புராணம் வரை நூற்றுக்கணக்கான இலக்கியங்கள் உள்ளன. இவைகளின் ஒவ்வொன்றின் தமிழ்ச் சுவையை சொல்லி முடியாது. இதில் அவ்விலக்கியத்தைப் படைத்தப் படைப்பாளிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் முழுமையாக எழுத இயலவில்லை.

எனவே இலக்கியங்கள் இந்த எட்டு தலைப்பின் கீழ் மட்டுமே ஆய்வு செய்து இத்தொடரை நிறைவு செய்ய வேண்டியதிருக்கிறது.

1) மஸ்- அலா, 2) கிஸ்ஸா, 3) நாமா, 4) படைப்-போர் 5) முனாஜாத்து 6) நொண்டி நாடகம் 7) திருமண வாழ்த்து 🤖
அரபு தமிழ் இலக்கியங்கள்

வேண்டுமாயின் , இஸ்லாமிய புலவர்கள், கவிஞர்கள் , இலக்கியவாதிகள் அவர்கள் தமிழுக்கு செய்த தொண்டுகளை குறிப்பிடும்போது, அவர்களை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களின் பெயர், ஊர் என்று மிகச் சிறிய சரிதையை சொல்லலாமென உள்ளேன். அவரவர்களின் முழு வாழ்க்கை வரலாறுகளை அல்ல.

" இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு

தமிழ்த் தொண்டுகள்" என்கிற பதிவு கிட்டத்தட்ட 150 பதிவுகளைத் தாண்டும். ஆனாலும் 30, 35 பதிவுகளோடு நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்றொரு மனக்கணக்கில் பதிவுகளை தேர்வு செய்கிறேன்.

இலக்கிய ஆளுமைகளின் படைப்புகளைப்பற்றி சொல்லும் போது, அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை மீந்திருக்கிறது. சரி அவர்களின் வாழ்க்கை சுயசரிதை என்கிற அழகான நெறியைப் பற்றி சொல்லலாம் என்றால் படைப்புகள் பாக்கி இருக்கிறது . என்ன செய்வது ?

எனவே வாழ்க்கைப் பாதி அவர்களின் படைப்புகள் மீதி என்ற ஒரு வட்டத்திற்குள் பதிவுகளை பதிக்கும் போது பதிவுகளின் தளம் தார்மாறாக விலைவாசி மாதிரி எகிறிவிடுகிறது.

நண்பர்கள் கொஞ்சம் என்னுடன் ஒத்துழைத்து தங்களிடம் ஆளுமைகளின் படைப்புகள் குறித்து ஆக்கங்கள் இருந்தால் இன்பாக்ஸில் கொடுக்கவும். மீதமுள்ள பதிவுகளையும் நிறைவு செய்ய வேண்டும்.

வல்ல ரஹ்மான் அதற்கு பெரும் கிருபை செய்ய நீங்கள் துஆ செய்ய வேண்டும் .

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு

தமிழ்த் தொண்டுகள் தொடர் 101 (குறித்து ... உங்களோடு நான் பதிவு 1)

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களை 600-க்கும் மேற்பட்ட பழங்கால புலவர்கள், இலக்கிய ஆளுமைகள் பல்துறைகளில் தமிழுக்கு தொண்டு செய்துள்ளனர்.என்னுடைய தொடர் ஏறக்குறைய 90 ஆளுமைகள் வரைதான் இப்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இன்னும் சொல்ல வேண்டிய ஆளுமைகள் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இத்தொடர் 100 உடன் நிறைவு பெற்றதை குறித்து அநேகர் இரவு என்றும் பாராது செல்போனில் இன்னும் ஆளுமைகளின் பதிவுகள் கண்டிப்பாக தொடர வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள்.சந்தோஷமாக இருக்கிறது .

இன்ஷா அல்லாஹ் ஓரிரு மற்ற தொடருக்குப் பிறகு சேகரித்த ஆளுமைகளின் படைப்புகள் குறித்தும், அவர்களின் வரலாற்று பின்னணியுடனும் இத்தொடரான " இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள்" மீண்டும் ஆரம்பிக்கிறேன்.

நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் இந்த ஆளுமைகள் தமிழகத்தின் நம்புதானை, கீழ்க்கரை, காயல்பட்டினம், எட்டையபுரம், கோட்டாறு, முதுகுளத்தூர், நாகூர், தக்கலை, திருநெல்வேலி தேங்காய்பட்டினம்... இன்னும் பல ஊர்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு இடங்களில் இருந்து வந்தவர்கள்.

இப்படி தமிழ் மொழிக்கு அரிய பல இலக்கியங்களை வழங்கியுள்ளனர். ஆனால் சமுதாயத்தில் இன்று இத்தகைய இலக்கியங்களை படிக்க ஆளில்லாத சூழ்நிலையே இருந்து வருகிறது. இதனை இளைய தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும். தொலைக்காட்சி உள்ளிட்ட தற்போதைய நவீன தொழில்நுட்பங்கள் இதற்கு பெரும் தடையாக இருப்பதையும் உணரமுடிகிறது.

சதாவதானி செய்கு தம்பி பாவலர், இஸ்ஹாக் என்ற பெயர் கொண்ட வண்ணப் பரிமளப் புலவர், மெஹ்ராஜ் மாலை இயற்றிய ஆலிப் புலவர், தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா எழுதிய பல மெஞ்ஞானங்கள் , குன்னங்குடி மஸ்தான் சாகிப் பாடல்கள், கீழ்க்கரை ஞானக்கடல் அல்ஆலிம் மஹான் பல்லாக்கு வலியுல்லாஹ் (ரஹ்) அவர்கள் அருளிய அல்லாஹ் முனாஜாத் உள்ளிட்ட பல்வேறு புலவர்களின் ஆக்கங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும்.

ஒரு சில இலக்கியங்கள் அனைத்தும் துஆ போன்றே இருக்கும். இதன் மூலம் இஸ்லாமியர்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு குறித்து நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இதனை சமுதாய இளைஞர்கள் தற்போது எத்தனை பேர் தெரிந்து வைத்துள்ளனர் என்பது கேள்விக்குறியே! சமீபத்தில் தக்கலையில் நடைபெற்ற சீறாப்புறாணம் சிறப்பு நிகழ்ச்சி குறித்து இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் கட்சி சார்பில் கேரள மாநிலத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சந்திரிகா மலையாள நாளிதழில் ஒரு பக்க சிறப்புக் கட்டுரை கடந்த 28.02.2016 அன்று வெளியிடப்பட்டது. இது இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தின் பாரம்பரியம் குறித்து மலையாள மொழி பேசும் மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பை பெற முக்கிய காரணமாக இருந்தது.

ஆங்காங்கே ஒரு சிலர் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களை வெளிக்கொண்டு வரும் பணி

மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், இத்தகைய பணிகள் இன்னும் பரவலாக்கப்பட வேண்டும்.

வருங்கால இளைஞர்கள் மறக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களை தெரிந்து கொள்ள முன்வரவேண்டும்.

குறைந்தபட்சம் அந்தந்த பகுதியில் வாழ்ந்த புலவர்களின் படைப்புகளை அந்தந்த பகுதிகளைச் சேர்ந்த அமைப்புகள் வெளிக்கொண்டு வரும் பணியினை செய்ய வேண்டும். இதன் மூலமே இந்த இலக்கியங்களை அழியாத நிலையில் இருந்து காப்பாற்ற முடியும்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு
தமிழ்த் தொண்டுகள் 1

இஸ்லாம் இசையை வெறுக்கவோ மறுக்கவோ இல்லை. இசை திசை திரும்பி ஒழுக்கத்தை விட்டு விலகி இழுக்கிற்கு இழுத்து செல்லும் இழி நிலைக்கு இஸ்லாத்தில் இசைவில்லை. வசையின்றி நசையின்றி நச்சு கருத்தின்றி நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் நற்பயன் விளைவிக்கும் நல்லிசையை இஸ்லாம் பல்லவி பாடி பாராட்டுகிறது. சாதகமும் பாதகமுமின்றி வேதனை நீக்கி சாதனை புரிய வேண்டும் என்பதே ஏந்தல் நபி (ஸல்) அவர்கள் காட்டிய வழி.

ஹஸ்ஸான் பின் சாபித், அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா, கஃப் பின் மாலிக் ஆகிய கவி புனைவோர், கவி புகல்வோர் பூமான் நபி (ஸல்) அவர்களின் அவையை அலங்கரித்தனர். அவர்களின் கவிதைகளை மக்களோடு மக்களாக அமர்ந்து கேட்டு மகிழ்வார்கள் மாண்பு மிகு நபி (ஸல்) அவர்கள். மதீனாவில் மஸ்ஜிதுந் நபவியில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தோழர்களுக்கு உரையாற்றும் அஸ்ஹாபுல் ஸீஃபா என்ற தோழர்களின் திண்ணை அருகே அமைந்த உஃபூது தூணருகில் அமர்ந்து நாயகத் தோழர்கள் நற்கவி பாடுவர்.

ஒரு சமயம் பனீ தமீம் கிளையை சேர்ந்த ஸபர்கான் பின் பத்ரு என்ற கவிஞர் அவரின் குல பெருமை குறித்து 8 வரிகளில் கவிதை இயற்றி இசைத்தார். அப்பொழுது கடைத்தெருவில் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்த கவிஞர் ஹஸ்ஸான் பின் ஸாபித் (ரலி) அவர்களை வரவழைத்து முன்னவர் பாடியபடி அரபி எழுத்து அய்னில் முடியும் கவிதை பாட பணித்தார்கள் மணிமுடி தரியா மாநபி (ஸல்) அவர்கள். அங்கேயே நபிகளார் நவின்றபடி 22 வரிகள் கவிதை புனைந்து பாடினார் ஹஸ்ஸான் பின் தாபித் (ரலி) அவர்கள். இக்கவிதையால் ஈர்க்கப்பட்ட பனீ தமீம் கிளையினர் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர். நூல்- துர்ருஸ்ஸமீன். மக்காவிலிருந்து புறப்பட்டு மதீனாவிற்கு வந்த மாநபி (ஸல்) அவர்களை மதீனத்து ஆண், பெண், சிறுவர், சிறுமிகள் கவிதை பாடி வரவேற்றதை வாகாய் விளக்குவதை துர்ருஸ்ஸமீன் நூலில் காணலாம். ஒருநாள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வாகனத்தின் பின் அமர்ந்து சென்ற ஷரீத் பின் சுவைத் அஸ்ஸ இஃபீ (ரலி) அவர்கள் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் விரும்பியபடி உமய்யா பின் அபிஸ்ஸவ்தின் கவிதைகளில் நூறு அடிகள் பாடியது முஸ்லிம் நூலில் பதிவாகியுள்ளது.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் லபீத் பின் ரபீஆ கவிதைகளையும் பாட சொல்லி கேட்பார்கள் என்ற செய்தியும் ஹதீது நூற்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஹிஜ்ரி 7 ஆம் ஆண்டில் முஹர்ரம் பிறை 7 ஆம் நாள் மதீனாவிலிருந்து 100 மைல் தொலைவிலுள்ள கைபர் பள்ளத்தாக்கிற்குப் படை நடத்திச் செல்லும் பொழுது அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஆமிர் இப்னு அல்கமா (ரலி) இயற்றிய பாடல்களை வீரர்கள் வீராவேசமாக பாடி சென்றனர்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அழகிய குரலில் குர்ஆனை

இனிமையாக

ஓதுவார்கள். "அழகிய குரலில் குர்ஆனை

இனிமையாக

ஓதுவதை இறைவன் விரும்பி கேட்கிறான்" என்றும் மொழிந்தார்கள். அறிவிப்பவர் - அபூஹீரைரா (ரலி) நூல்-புகாரி, முஸ்லிம்.

அல்லாஹ்வினால்

அருமையான

குரல் வளம் பெற்ற தாஜுது நபியின் நளினமான ஈர்க்கும் குரலில்

இனிமையாக

குர்ஆன் ஓதிய அபூமூஸா அல் அஸ் அரி (ரலி) அவர்களை அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் பாராட்டியதைப் பகர்கிறார் அபூஹீரைரா (ரலி) நூல் -புகாரி, முஸ்லிம்.

நந்நபி (ஸல்) அவர்கள் நற்போதனைப்படி நற்றமிழில் அறுநூறு (600) உக்கும் மேற்பட்ட புலவர்கள்

இரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமான இலக்கியங்களை படைத்துள்ளனர்.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தில் கதை சொல்லும் கிஸ்ஸா வரலாற்றை வகையாய் கூறும் நாமா, போர்க்களக் காட்சிகளை மாட்சியுடன் பாடும் படைப்போர் இறைவனையும், இறைத் தூதர்களையும் புகழ்ந்து போற்றி அருள்கோரும் முனாஜாத்து, வினா- விடையில் இஸ்லாமிய கொள்கைகளை விளக்கும் மசலா முதலிய புதிய இலக்கியங்களையும் படைத்தனர்.

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வரலாறு பாடும் உமறு புலவரின் சீறாப்புராணம் அனைவரும் அறிந்தது.

இவ்வரிய கவிதை நூற்களைக் கவனமாக படித்து பயன் பெறுவோம்; நயமிகு நாயன் அல்லாஹ்வின் அருளை அடைவோம். - மு. அ. அபுல் அமீன் பதிவிலிருந்து...

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் - 2

இஸ்லாத்தில் கவிதை இலக்கியம்

மனிதனையும் படைத்து அவனுக்கு திருக்குர்னையும் அருளி அதில் "கவிஞர்கள்" (குரத்துஸ் ஷஅரா) என்று ஒரு அத்தியாயத்தையும் (26) இறக்கி வைத்து கவிஞர்களை கண்ணியப் படுத்திய பிரபஞ்ச மகா கவியாகிய இறைவனுக்கே புகழனைத்தும்.

இன்றைக்கு நம்மிடையே கவிஞர்களுக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை. ஒரு கம்பன், காளிதாசன், மௌலானா ருமி, உமர் கய்யாம், ஹகீம் சனாய், அல்லாமா இக்பால், காலிப், தாகூர் என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் நம்மில் பலர் இன்று புதுக்கவிதைகள் எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

அதில் பலர் நாடறியப் பட்டவர்களாக, ஏன் உலக அளவில் அறியப்பட்டவர்களாகக்கூட இருக்கின்றனர். அறியப்பட வேண்டிய பலர் அறியப்படாமல் கிடப்பதும் வேறு சிலர் தேவைக்கு அதிகமான புகழையும் விமர்சனத்தையும்கூட சம்பாதித்துக் கொண்டவர்களாக இருப்பதையும் நாம் அறிவோம்.

ஆனால் கவிதை என்றாலே இஸ்லாத்துக்கு ஒவ்வாத ஒன்று என்று ஒரு கருத்து இருப்பதை பலருடன் பேசியதிலிருந்து நான் அறிந்து கொண்டேன்.

கவிதைகள் என்று சொல்லப்படுபவைகளை அவ்வப்போது எழுதுகின்ற பழக்கம் கொண்டவனாக நானும் இருப்பதால் எனக்கு அது ஒரு அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது. உண்மையிலே இஸ்லாம் கவிதைகளை

தரிக்கவில்லையா? தரிக்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை ஆனால் எதிர்க்காமலாவது இருக்கிறதா என்ற கேள்விகள் என் மனத்தில் எழுந்தன.

திருக்குர்-ஆனும் ஹதீதும் கவிதைகளை எதிர்ப்பதாக சொல்லப்பட்ட தகவல்கள் என்னை பயமுறுத்தின. எனவே நான் அது பற்றிய உண்மைகளை அறிந்துகொள்ளப் புறப்பட்டேன். என் பயணத்தில் நான் கண்டதை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதுதான் இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

திருக்குர்ஆனும் ஹதீதுகளும் கவிதைகளை எதிர்க்கின்றனவா? முதலில் இந்தக் கேள்விக்கு பதிலை நாம் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

திருக்குர்னிலே கவிஞர்கள் என்ற 26வது அத்தியாயத்தின் வசனங்கள் 224 முதல் 226 வரை கவிஞர்களுக்கு எதிராகப் பேசுகின்றன :

224 : கவிஞர்கள் – அவர்களை வழி கெட்டவர்கள்தான் பின்பற்றுகிறார்கள்.

225 : நிச்சயமாக அவர்கள் ஒவ்வொரு பள்ளத்தாக்கிலும் (மனம்போன போக்கில்) திரிகிறார்கள் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா?

226 : இன்னும் நிச்சயமாக அவர்கள் (சொல்வன்மையினால்) தாங்கள் செய்யாதவற்றை (செய்ததாக) கூறுகின்றனர்.

மேற்காணும் மூன்று வசனங்களும் கவிதைகளுக்கும் கவிஞர்களுக்கும் எதிரானதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் உண்மையில் 'கவிதைக்குப் பொய் அழகு' என்பதை எழுதாத விதியாகக் கொண்ட கவிதைகளுக்குத்தான் இது பொருந்தும்.

எனென்றால் இந்த வசனங்கள் மக்காவில் அருளப்பட்டபோது என்னைப்போலவே பயந்தும் குழம்பியும் போன மக்காவின் தலை சிறந்த முஸ்லிம் கவிஞர்களாக இருந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு ரவாஹா, க'அப் இப்னு ஜுஹைர், ஹஸ்ஸான் இப்னு தாபித் ஆகியோர் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று விளக்கம் கேட்டனர்.

பெருமானார், அவர்களைத் தேற்றி இவ்வசனங்கள் அவர்களைப் போன்ற உன்னதமான கவிஞர்களுக்குப் பொருந்தாது என்றும் பொய்யை அழகாகப் புனைந்து கூறுபவர்களையும், இஸ்லாத்தின் எதிரிகளாக இருந்தவர்களையும்தான் இவ்வசனங்கள் சாடுகின்றன என்றும் நல்ல கவிஞர்களுக்கு விதிவிலக்கு உள்ளது என்றும் சொல்லி அடுத்த வசனத்தையும் ஆதாரம் காட்டி ஆறுதல் சொல்கின்றனர் :

227 : ஆனால் ஈமான் கொண்டு நற்காரியங்களைச் செய்து, அல்லாஹ்வை அதிகமாக நினைந்து, தாங்கள் அநியாயம் செய்யப்பட்ட பின் பழிவாங்கினார்களே அத்தகையோர்களைத் தவிர (மற்றவர்கள் குற்றவாளிகள்). எனவே இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் நாம் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே கவிதைக்கு எதிரான ஹதீதுகளையும் அணுகவேண்டும். அதோடு, பெருமானார் ஒரு தீர்க்க தரிசியே அன்றி ஒரு கவிஞரல்ல என்ற வசனத்தையும் (சூரா ஹக் 69:41)

ஒரு கவிஞன் என்பவன் தீர்க்கதரிசியைப் போல இறையருள் பாலிக்கப்பட்டவன் என்று நினைத்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் என்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நிற்க, கவிதைக்கு தரவாக இஸ்லாமிய வரலாற்றில் ஏதாவது உள்ளதா என்று பார்க்கப் புகுந்தால் அங்கே வியப்பூட்டும் தாரங்களும் நிகழ்வுகளும் கொட்டிக்கிடக்கின்றன !

யார் மகா கவி?

ஒரு முறை நான் என் பள்ளிக்கூட தமிழாசிரியரிடம் மகாகவி என்றால் யார்? ஏன் கம்பன் பாரதியார் இவர்களை மட்டும் மகாகவி என்று சொல்கிறோம் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் ஒரு

அருமையான

விளக்கம் கொடுத்தார்.

மகாகவி என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் யோசித்து கவிதை எழுதிக்- கொண்டிருக்கவில்லை. வாழ்வின் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் அவர்களிடமிருந்து கவிதை கொட்டியது. அருவிபோல பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

ஒரு குழந்தை கீழே விழுந்துவிட்டால் நாமாக இருந்தால் ஓடிப்போய் தூக்குவோம். ஆனால் பாரதி அதுமட்டும் செய்ய மாட்டான். " ஓடி விளையாடு பாப்பா" என்று உடனே பாட்டும் பாடிவிடுவான்.

வீட்டுக்கு சமைக்க கஷ்டப்பட்டு வாங்கி வரும் அரிசியை காக்கைக்கும் குருவிகளுக்கும் போட்டுவிட்டு உடனே "காக்கைக் குருவி எங்கள் ஜாதி" என்று பாடுவான்.

அதனால்தான் அவன் மகாகவி என்றார். அந்த விளக்கம் எனக்கு சரியானதாகவே பட்டது.

உண்மைதான். ஒரு கவிதை எழுத நான் பட்ட கஷ்டம் எனக்குத்தானே தெரியும்?!

இஸ்லாமிய வரலாற்றின் மகாகவிகள் இஸ்லாத்தில் கவிதையின் இடத்தைப் பார்க்கப் புகுவோமானால் அதன் வரலாற்றில் நமக்கு பல ஆச்சர்யங்கள் காத்துக் கிடக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று அங்கே மகா கவிகள் மலிந்து கிடந்தார்கள் என்பது !

ஆம், என் ஆசிரியர் மாகாகவிக்கு சொன்ன வரையறையை வைத்துப் பார்த்தால் அப்படித்தான் சொல்ல முடிகிறது !

ஒரு சின்ன உதாரணம் குஸா குலத்தைச் சேர்ந்த இப்னு சலீம் என்பவர் பெருமானாரிடம் வருகிறார். தமது குலத்திற்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளையெல்லாம் சொல்லிக்காட்டி பெருமானாரின் பாதுகாப்பைத் தேடுவதே அவரது நோக்கம்.

பெருமானாரை அவர்களது பள்ளிவாசலில் சந்திக்கும் அவர் மனதை உருக்கும் விதமாக தங்களது நிலையை விளக்கி ஒரு கவிதை பாடுகிறார் !

எனக்கு இந்த நிகழ்ச்சி மிகுந்த ஆச்சர்யத்தைக் கொடுத்தது. துயர உணர்ச்சிகளின் உச்சத்தில் ஒரு மனிதன் இருக்கும்போது அவனால் அழவோ புலம்பவோ மௌனமாக இருக்கவோதான் முடியும் என்று நான் அறிவேன். ஆனால் வரலாற்றில் இங்கே, கல்வியறிவு இல்லாத ஒரு மனிதன் அந்த மாதிரியான கட்டத்தில் கவிதை பாடியுள்ளான் ! கவிதை புனையக்கூட இல்லை ! அப்படியென்றால் என் தமிழாசிரியரின் வரையறைப்படி அரேபியர் அனைவருமே மகாகவிகளாக வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதுதானே உண்மை ! அரேபிய நாட்டில் நிகழ்ந்துகொண்டிருந்த அன்றாட அற்புதங்களில் இதுவும் ஒன்று ! ஒரு வகையில் அரேபிய நாட்டின் வரலாறு கவிதையின் வரலாறாகவே உள்ளது.

வீரர்களை விட கவிஞர்களுக்கே மக்கள் அதிக மதிப்பு கொடுத்தனர். அரேபியர்களின் கலாச்சாரத்தில் இருந்து கவிதை பிரிக்க முடியாத ஒரு அடிப்படையான கூறாக உள்ளது. கவிதை அந்த காட்டரபிகளின் கூடப் பிறந்தது. அதன் காரணம் அரபி மொழியின் கவிதைத் தன்மையா அல்லது வேறு காரணங்களும் உள்ளனவா என்பது இப்போது நமது ஆராய்ச்சிக்கு உரிய விஷயமல்ல.

பொய்யான கவிதைகளைச் சாடும்போதுகூட இறைவன், “அவர்கள் ஒவ்வொரு பள்ளத்தாக்கிலும்..” என்று ஒரு அழகான கவிதையை அல்லவா சொல்கிறான் !

கவிதையை அரேபியர்கள் “அனுமதிக்கப்பட்ட மாந்திரீகம்” (ஸிஹர் ஹலால்) என்றே வர்ணித்தனர். தன்னை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள ஒரு தலை சிறந்த ஊடகமாக கவிதையை அரபிகள் கண்டனர்.

கவிஞன் என்பவன் ஜின் அல்லது ஷைத்தானால் தூண்டப்பட்டே எழுதுகிறான் என்று அவர்கள் நம்பினர். ஒரு முழுமையான மனிதனுக்குரிய அடையாளமாக மூன்று விஷயங்கள் இஸ்லாத்தின் வரலாற்று ரீதியான வருகைக்கு முந்திய அறியாமைக் காலத்தில் அறியப்பட்டன.

அவை: கவிதை, அம்பெய்தல், குதிரை ஏற்றம் ஆகியவையே என்று அரேபியர்களின் வரலாறு என்ற நூலில் (The History of the Arabs) அதன் ஆசிரியர் பிலிப் கே ஹிட்டி கூறுகிறார்.

அரேபிய இலக்கியமே கஸீதா என்று பொதுவாக அறியப்பட்ட, அழைக்கப்பட்ட கவிதையிலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பிறந்ததுதான். அரபிகளின் கலாச்சார சொத்தாக இருந்தது கவிதை. கவிஞர்கள் தங்கள் புகழையும் கீர்த்தியையும் நிர்மாணித்துக் கொள்வதற்கும் பரப்புவதற்கும் ஆண்டு தோறும் துல்காயிதா மாதத்தில் கூடும் உக்காஸ் என்று சொல்லப்பட்ட சந்தையைப் பயன் படுத்திக்கொண்டனர்.

அப்போது நடைபெறும் கவிப்- போட்டிகளில் ஒவ்வொரு குலத்தின் கவிஞரும் தமது வீரம் ஈகை, மற்றும் மூதாதையர்கள் பற்றி பெருமையாகவும் விபரமாகவும் கூறுவர்.

போர்க்களத்தில்கூட வீரர்களின் வாட்களின் கூர்மைக்கு எந்த விதத்திலும் குறைந்ததாக கவிஞர்களின் நாக்கு இருக்கவில்லை. அந்தக்கால அரபிகள் மனிதர்களின் அறிவை அவர்களின் கவிதையை வைத்தே அளந்தனர். தனது சமுதாயத்தின் வரலாற்று சிரியனாகவும் விஞ்ஞானியாகவும் அவர்கள் கவிஞனையே கண்டனர். அரேபியா “கவிஞர்களின் தேச” மாகவே இருந்தது.

ஆறு வகையான கவிஞர்கள்

வரலாற்று அறிஞர்கள் அரேபிய கவிஞர்களை ஆறு பிரிவுகளில் வகைப்படுத்துகின்றனர்.

1. அல் ஜாஹிலிய்யூன்.

இஸ்லாத்திற்கு முந்திய அறியாமைக் காலத்து கவிஞர்கள். ஜுபைர், தராபா, இம்ரவுல் கய்ஸ், அம்ரிப்னு குல்சும், அல் ஹாரிது, அந்தாரா போன்ற மூத்த கவிஞர்கள்.

2. அல்முஹ்ஜரமூன்.

அறியாமைக் காலத்தில் பிறந்து பின்பு இஸ்லாத்தைத் தழுவிய கவிஞர்கள். லபீத், போன்றவர்கள். இவர்களைப் பற்றி பல ஹதீதுகளிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

3. அல்முதகத்திமூன்.

இஸ்லாத்துக்கு வந்தபெற்றோர்களுக்குப் பிறந்தவர்கள். ஜரீர், ப்ரஸ்தக் போன்றவர்கள்.

4. அல்முவல்லதூன்.

முஸ்லிம்களாகப் பிறந்தவர்களுக்குப் பிறந்தவர்கள். பஷார் போன்றவர்கள்.

5. அல் முஹ்திஹூன்.

மூன்றாவது தலைமுறையின் முஸ்லிம் கவிஞர்கள். அபூ தம்மாம், புஹ்தரி போன்றவர்கள்.

6. அல் முத'ஆஹிஹூன்.

ஐந்துக்குப் பிறகு வரும் எல்லாக் கவிஞர்களும்.

மூன்று நான்கு ஐந்தாவது பிரிவில் உள்ளவர்களை முறையே சஹாபாக்கள், தாபியீன்கள் மற்றும் தப'அத் தாபியீன்கள் காலத்தோடு பொருத்திப் பார்க்க இயலும்.

முஅல்லகாத் என்பது என்ன?

அந்தக்கால அரேபியாவில் ஒரு வழக்கமிருந்தது. ஏழு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகளை க'அபதுல்லாஹ்வின் சுவர்களில் தொங்கவிடுவார்கள். அதற்குத்தான் முஅல்லகாத் என்று பெயர். அதுவும் சாதாரணமாக அல்ல. தங்கத்தில் எழுதி ! இப்படி எழுதி தொங்கவிடப்பட்ட தங்கக் கவிதைகளுக்கு முஸக்கபாத் என்ற பெயரும் வழங்கப்பட்டது.

ஏழு பேருடைய கவிதைகள் இந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றன.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட ஆறு பிரிவில் முதல் இரண்டு பிரிவில் உள்ள கவிஞர்கள்தான் அவர்கள். அதில் லபீத் மட்டும் இஸ்லாத்தில் இணைகின்ற பாக்கியம் பெற்றார்.

அவருடைய இறைவனைத் தவிர மற்ற அனைத்தும் அழியக்கூடிய அசத்தியமே என்ற பொருள்படும் அலா குல்ல ஷையின் மா ஹல்லாஹு பாதிவ என்ற கஸீதா க'அபதுல்லாஹ்வில் தொங்கவிடப்பட்டது மட்டுமல்ல அது பின்னால் பெருமானாரிடம் "உண்மையைச் சொன்ன கவிஞர்களிலேயே லபீத் மிகச்சிறந்தவர்" என்ற புகழுரையையும் சம்பாதித்துக் கொண்டது.

கவிதையின் வலிமை இஸ்லாம் மெல்ல பரவிக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் அதன் எதிரிகள் வன்முறையிலும் வாள், அம்புகளைக் கொண்டு மட்டும் எதிர்க்கவில்லை. கவிதைகளைக் கொண்டும் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். மதினாவில் அவ்ஸ் கோத்திரத்தாரில் பெருமானாரை எதிர்ப்பவர்களில் ஒருவரான மர்வான் என்பவருக்கு அஸ்மா என்ற ஒரு மகள் இருந்தாள். அவள் கவிதைகள் புனைவதில் கெட்டிக்காரி. அன்சாரிகள் அறிவு கெட்டு அந்நியர் ஒருவரின் பேச்சில் மயங்கி தங்கள் மக்களை பத்ரு போரில் காவு கொடுத்து விட்டார்கள் என்ற பொருள்படும் கவிதை பாடினாள்.

அந்த கவிதையை மக்கள் பலரும் பாடக்கேட்ட ஒரு முஸ்லிம் ஆத்திரமடைந்து அஸ்மாவைக் கொலையே செய்துவிட்டார் !

ஆரம்ப காலத்தில் இப்படிப்பட்ட கவிதைகளையும் கவிஞர்களையும் பெருமானார் வெறுத்ததற்கு இதுவே முக்கியமான காரணம்.

" கவிதையால் நிரம்பிய வயிறைவிட கெட்டுப்போன உணவால் நிரம்பிய வயிறே பரவாயில்லை." என்று பெருமானார் சொன்னதையெல்லாம் எதிர்ப்பான காலகட்டத்தின் ஒளியில் வைத்தே நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

க'அப் இப்னு ஜுஹைர் என்ற கவிஞரைக் கண்டவுடன் கொல்லும்படி பெருமானார் உத்தரவிட்டிருந்தார்கள் என்றால் கவிதை எந்த அளவுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்த வல்லதாக இருந்திருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள இது போதுமானது.

பின்னாளில் இதே ஜுஹைர்தான் பானத் சுத் என்ற புகழ் பெற்ற புகழ்ப்பாடலான முதல் புர்தாஷரீபை பெருமானார்மீது பாடி அவர்களின் போர்வையையும் பரிசாகப் பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மதினாவின் **க'அப் இப்னு அஷ்ரப்** என்ற புகழ் பெற்ற கவிஞன் மக்கா சென்று பாடிய முஸ்லிம் விரோத கவிதைகளுக்கு எதிராக எதிர்ப்பாட்டு புனையுமாறு பெருமானார் ஹஸ்ஸானுக்கு கட்டளையிட்டுள்ளார்கள். ஒரு முறை மதினாவில் பெருமானாருக்கும் பனூ தமீம் கூட்டத்தாருக்கும் நாவன்மை, கவித்திறமை இவைகளில் போட்டி நடந்தது. பனூ தமீம் சார்பாக அல் ஜிப்ரிகான் இப்ன் பத்ரு என்பவர் தம் பாட்டுத்திறமையைக் காட்டினார். பெருமானார் சொன்னதன் பேரில், ஹஸ்ஸான் முஸ்லிம்கள் சார்பாக எதிர்ப்பாட்டுக்கள் பாடி பதிலளித்து வென்றார்.

ஹஸ்ஸான் கவிதை பாடுவதற்கென பெருமானரின் பள்ளிவாசலில் தனி மேடையே அமைக்கப்பட்டிருந்தது என்றால் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான் !

அவருடைய கவிதைகளுக்கு ருஹுல் அமீன் ஜிப்ரீல் (அலை)அவர்களைக் கொண்டு உதவி புரியுமாறு பெருமானார் இறைவனிடம் துஆ செய்துள்ளார்கள் !

இந்த மாதிரியான காலகட்டங்களில்தான் “ **கவிதை நல்லதெனில் நல்லது கெட்டதெனில் கெட்டது**” என்றும் “ சில கவிதைகளில் ஞானம் உள்ளது” என்றெல்லாம் பெருமானார் சொல்லியுள்ளார்கள்.

போர்க்களங்களில் கவிதை -கவிதை போர்க்குணம் கொண்டதாக இருப்பதாலோ என்னவோ இஸ்லாமிய வரலாற்றில் பல போர்க்களங்களோடு அது தன்னை சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக போர்க்களங்களில் வீரர்களுக்கு உற்சாகமூட்டுவதற்காக வட்டப்பறையடித்து பாடல்கள் பாடும் பெண்களையும் உடன் அழைத்துச் செல்வது வழக்கமாயிருந்தது.

பத்ரு யுத்தத்திற்காக அபூஜஹ்ல் திரட்டிக் கொண்டு வந்த படையினருக்கு உற்சாகமூட்ட இத்தகைய பெண்கள் சிலரும் உடன் கிளம்பினர். உஹுத் போரில் அபூசுப்யானின் மனைவி ஹிந்தாவின் தலைமையில் வந்திருந்த பெண்கள் தம்பூர் என்ற இசைக்கருவி இசைத்து, வட்டப்பறை முழக்கி டிப்பாடி வீரர்களுக்கு உற்சாகமூட்டினர். அகழ்ப்போரில் அகழ் தோண்டும்போது களைப்பு மறக்க முஸ்லிம்கள் இறைவனின் புகழ்பாடி அருள்வேண்டும் பண்களை இசைத்தவர்களாய் அனைவரும் பணியைத் தொடங்கினர். கைபர் சண்டையின் போது படையினருக்கு உற்சாகமூட்டும் போர்ப்பரணி ஒன்றை புனையுமாறு மிர் இப்னு அல்கமா என்பவரை பெருமானார் பணித்தார்கள்.

ஹுனைன் போரில் கிடைத்த பங்குப் பொருள்களில் திருப்தியுறாத அப்பாஸ் இப்னு மிர்தாஸ் என்ற கவிஞர் பெருமானார் மீது குறைப்பட்டு ஒரு கஸீதா பாடினார். அவர் நாக்கைத் துண்டிக்குமாறு பெருமானார் உத்தரவிட, அதன் உட்பொருளை உணர்ந்த அலியார் அவர்கள் அவருக்கு மேலும் 60 ஒட்டகங்களை கொடுத்து அவரை சமாதானப் படுத்தினார்கள். நூறு ஒட்டகங்கள் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

பத்ருப் போருக்குப் பிந்தைய மக்காவின் இரவுகள் யாவும் மர்ஸிய்யா (எனப் பட்ட இரங்கற்பா) க்களால் நிரம்பியிருந்தன என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

பெருமானாரின் கவிதை ஒரு யுத்தத்தில் காயம் பட்ட தன் கால் விரலைப் பார்த்து பெருமானார் ஹல் அன் தி இல்லா இஸ்ப'உன் தமீத்தி

வ :பீ சபீலில்லாஹி மா லகீத்தி

ரத்தம் வரும் நீயோ ஒரு விரல்தான் ஆனால்

இது அல்லாஹ்வுக்காக நீ கொடுத்த குரல்தான்

(தோராயமான தமிழாக்கம் எனது) என்று பாடினார்கள்.

இந்த வரிகள் சல்மா இப்னு அம்ரல் அன்சாரியின் கவிதை என்பதாக புகாரி ஷரீபிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் **Dictionary of Islam** தொகுத்த தாமஸ் பாட்ரிக் ஹ்யூஸ் யாருடைய கவிதை என்று சொல்லாமலே விட்டுவிட்டார்.

படிப்பவர்களுக்கு அது பெருமானாரே புனைந்த கவிதை போன்ற ஒரு தோற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. எனினும் கவிதை புனைவது பெருமானாரின் ஆளுமைக்கு ஏற்புடையதல்ல என்பதை திருக்குர்'ஆனிலிருந்தும் ஹதீதுகளிலிருந்தும் நாம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

இஸ்லாத்தைப் பற்றி முஸ்லிம் அல்லாதவர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்களில் எழுதியவர்களின் அறியாமை அல்லது உள்நோக்கம் இவற்றை நாம் உணர்ந்து கொள்ளாமல் படித்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகவே இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஏன், பெருமானார் ஒரு கவிஞராக இருந்தால் என்ன கேவலமா என்று கேட்கக்கூடாது. காரணம் ஒரு தீர்க்க தரிசியின் அந்தஸ்தும் இலக்கும் மிக உயர்ந்தது. அந்த இலக்கை அடைய கவிஞர்களின் திறமையையும் உண்மையையும் அவர்கள் பயன் படுத்திக்கொண்டார்களே தவிர அவர்களே கவிஞராக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்படவில்லை.

இறை விருப்பப்படி. பெருமானார் குடும்பத்தாரின் கவிதைகள் பெருமானாருக்கு அன்பும் ஆதரவும் கொடுத்து வந்த அபூதாலிப் அவர்களிடம் குறைஷிகள் வந்து பெருமானாரைப் பற்றி முறையீடு செய்து எச்சரித்துவிட்டுச் சென்றபோது, அபூதாலிப் அவர்கள் ஹரம் ஷரீ'பின் சிறப்பு, வம்ச மேன்மை, பெருமானாரின் சத்தியம், சற்குணம் இவை பற்றி கவிதை பாடுகிறார்கள் !

கவிதையின் முடிவில் " நாம் ஈமான் கொள்ளவில்லை எனினும் உயிர் மூச்சுள்ளவரை அவரை தரிப்போம்" என்று கவிதையை முடிக்கின்றார்கள் ! "

எங்கள் மனைவி மக்களை மறந்து, முஹம்மதுக்காக நாங்கள் எங்கள் உயிரைக் கொடுப்போம் " என்பது அவர்களின் இன்னொரு கஸீதா !

அபூபக்கர் சித்தீக் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு படுத்த படுக்கையாய் இருந்தபோது, கவிதை இயற்றுவதிலும் சிறந்து விளங்கிய அன்னை ஆயிஷா அவர்கள் ஒரு ஈரடிப்பாடலை தம் தந்தையாரைப் புகழ்ந்து பாடுகிறார்கள். அதைக் கேட்டு கண் திறந்த அபூபக்கர் அவர்கள் " இவ்வளவு புகழ்ச்சி பெருமானாருக்கு மட்டுமே உரியது" என்று சொல்லிவிட்டுக் கண்களை மூடிக்கொள்கிறார்கள்.

இருள் சூழ்ந்த இரவிலும் ஒளி விளக்கைப் போல மின்னுகிறது அண்ணலாரின் நெற்றி என்ற பொருள்படும் கஸீதாவை பெருமானாரின் மறைவுக்குப் பிறகு பாடியுள்ளார்கள் அன்னை ஆயிஷா அவர்கள். இந்த ரீதியில் அன்னை சபிய்யாவும் கவிதைகள் புனைந்துள்ளனர். சபிய்யா என்ற பெயருடைய பெருமானாரின் அதை ஒருவரும் மர்ஸிய்யா பாடல்களை எழுதியுள்ளார்கள். "இந்த உலகமே இருளடைந்து விட்டது" என்று தொடங்கும் இரங்கற்பாவை உமர்(ரலி) அவர்களும் உதுமான்(ரலி) அவர்களும் பாடியுள்ளனர். " அழு என் கண்களே" என்று தொடங்கும் கவிதையை ஹம்ஸா, அபூபக்கர், அப்பாஸ் போன்றோர் பாடியுள்ளனர். " துன்பத்தின் அளவுக்கு கண்ணீர் வருமானால் மேகத்தின் மழையை அது மிஞ்சிவிடும்" என்பதாக அலி அவர்கள் கவிதை பாடினர்.

" மிம்பக்தி மௌதில் முஸ்தபா" என்று தொடங்கும் ஈரடிப்பாடலையும் அலியார் இயற்றியுள்ளனர்.

அஹ்மதுவின் கல்லறையின் நறுமணம் நுகர்வோருக்கு வேறு மணம் தேவையில்லை இவ்வாழ்வில் என்றும் பகலெல்லாம் இரவாகிவிடும் (முஹம்மதுவைப் பிரிந்த என்) வேதனைகளை பகல்மீது பொழிந்தால் என்றும் அன்னை பாத்திமா அவர்கள் பெருமானார் மீது கவிதை பாடியுள்ளார்கள்.

இவையெல்லாம் பெருமானார் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற பின் சொல்லப்பட்ட இரங்கற் பாக்கள். துன்பத்தின் உச்சியிலும் வேதனைகளின் விளிம்பில் கூட அவர்களுக்குக் கவிதை வந்திருக்கிறது. அப்துல்லாஹ் இப்னு ரவாஹா(ரலி) அவர்கள் இஸ்லாத்திற்காக இன்னுயிரை விட்ட தியாகியாவார்கள். அவர்கள் உயிர் பிரிந்து கொண்டிருந்த சமயம் கடைசிவரை கவிதைகள் பாடிக்கொண்டே இருந்தார்கள்!

குபைப் இப்னு அதீ (ரலி) என்று ஒரு நபித்தோழர். இஸ்லாத்திற்காக எதிரிகளால் தூக்கில் போடப்பட்ட முதல் முஸ்லிம். தன் இறுதிசையாக தொழ அனுமதிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அனுமதித்தவுடன் ஓடிச்செய்துவிட்டு சுருக்கமாக தொழுகையை முடித்துக்கொண்டார்கள். ஏன் என்று கேட்டதற்கு, " நான் வெகு நேரம் தொழ விரும்பினாலும், மரணத்திற்கு பயந்து இறுதி நபியின் தோழர் வெகு நேரம் தொழதார் என்று குற்றச்சாட்டு வரக்கூடாது அல்லவா" என்றார்களாம்.

இவர்களும் உயிர் பிரியும் தருவாயில் கவிதை பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள் !

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜுபைர்(ரலி) அவர்கள் யஸீதுக்குப் பிறகு கலீபாவாக இருந்தவர்கள். அபூபக்கர் சித்தீக் அவர்களின் பேரர் ஜுபைரின் மகன். ஹஜ்ஜாஜோடு ஹரம் ஷரீபில் நடந்த சண்டையின் போது அவர்கள் தலையில் அடிபட்டு ரத்தம் கொட்டிக்கொண்டிருந்தபோது கவிதை பாடினார்கள் !
மு'வியா(ரலி) அவர்கள் கலீபாவாக இருந்த காலத்தில் உடம்புக்கு முடியாமல் இருந்தபோது கண்ணுக்கு சுர்மாவும் எண்ணெயும் இட்டுக் கொண்டு ரோக்கியமாக இருப்பதைப் போன்ற தோற்றத்தில்தான் மக்களைச் சந்திப்பார்களாம்.

அப்போது அந்த சூழ்நிலை பற்றி கவிதை பாடுவார்களாம்! அதோடு அவர்களின் உடலைக் கழுவிக்கொள்ள உதவி செய்யும் தன் மகள்களைப் பற்றியும் கவிதை பாடுவார்களாம் !
ஹஸ்ரத் அலி(ரலி) அவர்கள் தாம் கொலை செய்யப்படுவோம் என்பதை முன்னரே அறிந்து வைத்திருந்தார்கள். பள்ளி வாசலுக்குச் செல்வதற்காக கஷ்டப்பட்டு எழுந்தபோது மரணம் பற்றியும் அதை துணிச்சலாக சந்திப்பதைப் பற்றியும் கஸீதா பாடினார்கள் !
இமாம் ஷாபி'ஈ அவர்களை சித்ரவதை செய்தபோது, லுன் நபிய்யி தரிய்யத்தி, வ ஹம் இலய்ய வஸீலத்தீ எனது சேமிப்பெல்லாம் அருமை நபியின் வழித்தோன்றல்கள்தான் என்னும் பொருள்படும் கவிதையினைப் பாடினார்கள் !

இமாம் நஸீமி (ரஹ்) அவர்களை தலை கீழாகத் தொங்கவிடப்பட்டு அவர்கள் தோலை உரித்துக் கொன்றனர் பாவிகள். அப்போது ஏகத்துவ ஞானம் பற்றிய 500 பாடல்களைப் பாடி அவர்கள் உயிர் துறந்தார்கள் !
சூபி அபூபக்கர் ஷிப்லி அவர்கள் " நீ வாழும் வீட்டில் ஒளியேற்ற மெழுகுவர்த்தி தேவையில்லை" என்று கவிதை பாடிக்கொண்டே உயிரை விட்டார்கள் !

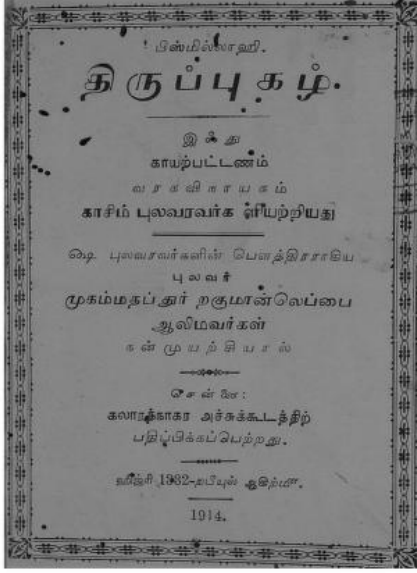
இமாம் ஜாபர் சாதிக் (ரலி), முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிரி ஜெய்லானி (ரலி), ராபியதுல் பஸரியா போன்ற அனேக இறை நேசர்கள் கஸீதாக்களில் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதாவது கவிஞர்கள் அல்லாதவர்கள் !

முடிவுரை

இஸ்லாமிய வரலாறு கவிதைகளால் நிரம்பியுள்ளது. கவிஞர்கள் புகழும் செல்வாக்கும் செல்வமும் கொண்டவர்களாக அரசர்களைப் போல வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.
மக்காவில் வாழ்ந்த உமர் இப்னு அபீ ராபியா என்ற காதல் கவிதைகள் எழுதுவதில் புகழ்பெற்ற கவிஞருக்கு 70 அடிமைகள் இருந்தனராம் ! சேர்ந்தே இருப்பது புலமையும் வறுமையும் என்ற கூற்று இஸ்லாமிய வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை பொய்யாகிப் போனது !

அரேபிய இஸ்லாமிய வரலாற்றில் அநேகம் பேர் கவிதைகள் பாட முடிந்தவர்களாகவோ, அதாவது மகாகவிகளாகவோ, அல்லது குறைந்த பட்சம் கவிதைகளை கேட்பதில், உற்சாகப் படுத்துவதில் நாட்டம் கொண்டவர்களாகவோ இருந்துள்ளனர்.
கொடுங்கோலன் என்ற பெயரை வாங்கிக்கொண்டுவிட்ட யஸீது கூட கவிதைகள் இயற்றுவதில் சிறந்து விளங்கினார் ! பல லட்சம் பேரை கொன்று குவித்த ஹிட்லர் ஒரு வெஜிடேரியன் என்பதுபோல ! ஆனாலும் உண்மை !

பெருமானரின் காலத்தை கவிதைகளுக்கும் பொற்காலம் என்றே வரலாற்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அதிலே எஞ்சிய பொற்காலங்கள் உலகமுடிவு நாள் வரை பல திசைகளில் இருந்தும் பல மொழிகளிலும் நம்பிக்கையின் மற்றும் மனிதாபிமானத்தின் கடைசி பருக்கை இருக்கும் வரை மின்னிக்கொண்டே இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.
அதற்கும் பிரபஞ்ச மகா கவியாகிய எல்லாம் வல்ல இறைவன் உதவுவானாக ! நாகூர் ரூமி பதிவிலிருந்து...

காசிம் புலவர் ரவியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அவர்களின் சரித்திரச் சுருக்கம் மற்றும் திருப்புகழ் சரித்திரம் அஹமது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் வரகவி காளிம் புலவர் ரவியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹு அவர்களின் திருப்புகழை தொடங்கிவைத்த சரித்திரம்

அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் வமிச வழியில் ஹஜ்ரத் செய்யிது அப்துல் காதிர் லெப்பை ஆலிம் ரவியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அவர்களின் மகனாக வரகவி காளிம் புலவர் வலியுல்லாஹு ரவியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அவர்கள் வந்துதித்தார்கள்.

இளம்வயதிலேயே குர்ஆன், ஹதீஸ் கலைகளையும், மார்க்க சட்ட நுணுக்கங்களையும் தனது தந்தையிடமே கற்றறிந்து அறிஞராக திகழ்ந்தார்கள்

தமிழில் சிறந்த புலவராக திகழ்ந்த இவர்கள் திருவடிக் கவிராயர் எனும் ஆசிரியரிடம் தமிழ் கற்றார்கள். ஒரு நாள் ஆசிரியர் அருணகிரி நாதரின் திருப்புகழை பாடி பாடம் நடத்தும் போது, " இந்த திருப்புகழுக்கு இணையாக பாட யாராவது இருக்கிறார்களா? "

"திருப்புகழுக்கு மறு புகழ் உலகில் எங்குமே கிடையாது. இதுபோன்று ஒரு திருப்புகழைப் படைக்க முடியுமா?" என்று மாணவர்களை நோக்கி கேட்டார்.

காளிம் புலவர் நாயகம் ரவியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அவர்கள் நான் பாடுகின்றேன் என்று கூறினார்கள் . சிறுவயதிலேயே சிறந்த ஒழுக்கமும் ஞானமும் நிறைந்து விளங்கிய அவர்களை திருப்புகழுக்கு மறுப்புகழ் ஏற்றி வரும்படி ஆசிரியர் கூறினார்

திருப்புகழை எழுத முடிவு செய்த அவர்களுக்கு அதை எப்படித் தொடங்குவது என்ற சிந்தனை ஏற்பட்டது.

இறைவனைத் தொழுது நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் நல்லாசியை வேண்டிக் கொண்டே இருந்தார்கள் .

காலம் கடந்து கொண்டே இருந்தது. ஒருநாள் கவலையில் கண்ணயர்ந்த காசிம் புலவர் நாயகத்தின் கனவில் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் காட்சி தந்து, 'பகரும்' என்ற தூய தமிழ்ச் சொல்லைக் கூறினார்கள்.

அவ்வளவுதான் கவிதை கொட்டத் தொடங்கியது அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்த புலவர் நாயகம் நபிகள் நாயகத்தின் மீதே திருப்புகழை இசைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

“பகரும் உருவிலி யருவிலி வெருவிலி சிறிதும் ஒருதலை பயிலிலி துயிலிலி பருவினுனர்விலி துணையிலி யிணையிலி விரிவான பழைய சதுமறை முழுவது முணர்பவர் பசிய தமிழ்வளர் துறவற முளரெவருமை பரவ வரிதரி தொரு பொருடிருவுள் – வருளாலே”...

முதல் பாடலை இப்படித் தொடங்கி எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள்
காலங்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றது

“வளமலிய பசியவிழ மடல்விரியும்” என்று தொடங்கும் (38-ம்) பாடலுக்கு வந்தபோது மக்கா நகரைக் குறிப்பிடும் ‘மக்கப் பதிக்கும் மக்கப் பதிக்கும்’ என்ற சொல்லை மட்டுமே திரும்பத் திரும்ப உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தது அவர்களுடைய நாவு அவர்களுடைய சிந்தனை இன்னும் சிறப்பாக நபிகளை புகழ் ஆசித்தது. அவர்களின் கால்களோ தானாக நடக்கத் தொடங்கியது

காயல்பட்டணத்தின் தெற்கில் திருச்செந்துாருக்குச் செல்லும் வழியிலுள்ள காட்டு மகுதாம் பள்ளி வரை சென்று அங்குள்ள பெரிய குளத்தில் தன்னை மறந்த நிலையில் மக்கப் பதிக்கும்... என பாடிக்கொண்டே அந்தக் குளத்தில் இறங்குகிறார்கள்.

கழுத்தளவுக்குத் தண்ணீர் சூழ்ந்தபோதும் முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் தோன்றி ‘முயர் சொர்க்கப்பதிம்’ என்று கூற ‘மக்கப் பதிக்குமுயர் சொர்க்கப் பதிக்கும் இரகூலே’ என்று பாட தொடர்ந்தார்கள்.

கடைசியாக திருப்புகழை 141 பாடல்களுடன் நிறைவு செய்தார்கள்
ஆசிரியர் திருவடிக் கவிராயரிடம் திருப்புகழை ஒப்படைத்தார்கள்.

திரும்பத் திரும்ப அந்த சந்தக் கவிகளைப் பாடிப் பரவசமடைந்த ஆசிரியர் தனது மாணவரின் சிறப்பைப் பாராட்டி சாற்றுக்கவியும் பாடினார்...

“விண்மேல் கொடிகட்டித் தாவுநல் காசிம்புலவர் கொழுங்கவியே” என்று புகழ்ந்தார் .

இன்று வரை இத்திரு புகழுக்கு ஒப்பாக மற்றொரு பாடல்கள் பாடப் படவேயில்லை. காசிம் புலவர் நாயகம் திருப் புகழ் தவிர பல்வேறு பாடல்களை இயற்றி உள்ளார்கள். அதில் ஒன்று இன்னிசை

...போற்றுவரா ராத்மாவைப் பொறுப்பவராற் செய்தகுற்றற்

தேற்றுவராற் மனப்பீடை தெரித்திரநோய் பாவமற

மாற்றுவராற் வல்லோன்முன் மன்றாடிச் சொர்க்கபதி

ஆற்றுவரா ரும்மையல்லால் ஆலநபி யுல்லாவே...

இவர்களுடைய படைப்புகள் தமிழ் கவிதை காவிய சட்டங்களுக்கும் இசுலாமிய மார்க்க சட்ட வரை முறைகளுக்கும் முழுமையாக உட்பட்டதாக இருப்பதை மார்க்க அறிஞர்கள் வியந்து போற்றுகின்றனர் கடினமாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த பொழுது அதிலிருந்து மீண்டு வர நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை கொண்டு வேண்டினார்கள். உடல் நலம் பெற்றது

இறுதியாக நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் காட்சியை நேரில் கண்ட பிறகு வேறு எதையும் காண விரும்பவில்லை அதுவே கடைசி காட்சியாக இருக்கவேண்டும் என இறைவனிடம் வேண்டினார்கள் இறைவனும் அவர்களது வேண்டலை ஏற்றுக்கொண்டான்

வரகவி, அருள்கவி என பல சிறப்பு பெயர்களில் சான்றோர்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள்

இவர்களது வாரிசான ஏழு தலைமுறையினரும் சிறந்த கவிஞர்களாக திகழ்ந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது இவர்களின் ஆறாவது தலைமுறை கவிஞர் செய்யிது அப்துர் ரஹ்மானதிருப்புகழ்மீதியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹு அவர்கள்

இவர்களின் மகனான (7 வது தலைமுறை வாரிசாக) வந்தவர்கள்தான் தற்காலத்தில் வாழ்ந்த பல தமிழ் பாடல்களை தந்த கவிஞர் எஸ்.எம்.பி. மஹ்மூது ஹுஸைன் மௌலானா ஆவார்கள்.

வரகவி காஸிம் புலவர் நாயகம் அவர்களின் மறைவு துல்கஃதா பிறை 12. ஹிஜ்ரி 1177 (கி.பி 1764) . குத்பா பெரிய பள்ளி மையவாடியில் அடங்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஆண்டுதோறும் நினைவு கூறும் விதமாக துல்கஃதா பிறை 01 அன்று கொடி ஏற்றப்படுகின்றது தினமும் இரவு இஷா தொழுகைக்கு பிறகு அறிஞர்களால் மார்க்க உபன்யாசம் அதிகாலையில் சுபஹ் தொழுகைக்கு பிறகு திருக்குர்ஆன் ஓதும் கதமுல் குர்ஆன் மஜ்லிஸ் பிறை 11 மாலையில் அஸர் தொழுகைக்குப் பிறகு மௌலித் மஜ்லிஸ் பிறை 12 மஃரிப் தொழுகைக்கு பிறகு திக்ர் ஸலவாத் நிறைவு பயான் மஜ்லிஸ் நடத்தப்படுகின்றது

இவர்களது ஆண் மக்கள் செய்யிது அப்துல் காதிர் ரழியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹு மற்றும் சுல்தான் அப்பா ரழியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹு அவர்கள்.
சுல்தான் அப்பா ரழியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹு புறையூரில் அடங்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 4

இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியம்
இசுலாமிய சமயப் பின்புலம் கொண்டோர் இயற்றிய தமிழ் இலக்கியம் இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியம் எனப்படுகிறது. இசுலாமிய சமயம் தொடர்பான தமிழ் இலக்கியங்களே இவ்வாறு சிறப்பாக குறிப்பிடப்படுகின்றன.

தமிழரிடையே இசுலாம்
தமிழ்நாட்டு மதுரையை தில்லி சுல்தான் படைகள் 1311 ஆம் ஆண்டு கைப்பெற்றின.விஜயநகரப் பேரரசு இவர்களை 1371 ஆம் ஆண்டு தோற்கடித்தது. தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளை நவாப்புகள் 1690 - 1801 காலப்பகுதியில் ஆட்சி செய்தனர். தமிழ்நாட்டில் இசுலாம் பரவ இசுலாமிய ஆட்சி ஒரு முக்கிய காரணமாகும். தமிழ்நாடு, தமிழீழ வணிகர்களுக்கும் அரபிய, மாலாய் முசுலீம் வணிகர்களுக்கும் இடையே பல நூற்றாண்டுகளாக வணிகம் நடந்தது. இவ்வாறு வணிகம் செய்ய வந்த சில அரபிய மாலாய் வணிகர்கள் தமிழ்ப் பெண்களை மணந்து இங்கேயே தங்கினர்.

இறுகிய சாதிய அமைப்புக் கொண்ட இந்து சமயத்தில் இருந்து விலகி சகோதரத்துவத்தைக் கொள்கையாக கொண்ட இசுலாமிய சமயத்துக்கு குறிப்பிடத்தக்க தமிழர்கள் மதம் மாறினர். இப்படி பல வழிகளில் இசுலாம் தமிழரிடையே பரவியது.

இலக்கியம்

வருடம் : 900

திருமெய்ஞானச் சர நூல் - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞான மலை வளம் - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞான ரத்தினக் குறவஞ்சி - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞான மணி மாலை - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞானப் புகழ்ச்சி - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞானப்பால் - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞானப்பூட்டு - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞானக்குறம் - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞான ஆனந்தகளிப்பு - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞான நடனம் - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞான மூச்சுடர் பதிகங்கள் - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞான விகட சமர்த்து - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞானத் திறவு கோல் - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

ஞான தித்தி - தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா

வருடம் : 1100

பல்சந்த மாலை

வருடம் :1400

யாகோபுச் சித்தர் பாடல்கள் - கிபி 15 நூற்றாண்டு

வருடம் :1500

ஆயிரமசலா - 1572

மிகுராசு மாலை - 1590

வருடம் :1600

திருநெறி நீதம் - 1613

சக்கூன் படைப் போர் - 1686

கனகாபிடோகமாலை - 1648

சீறாப் புராணம்

வருடம் : 1700

திருமணக் காட்சி

சின்னசீறா

வருடம் : 1800

குத்பு நாயகம்

முகைதீன் புராணம்

மீதான் மாலை- செய்கு முஸ்தபா

திருமணிமாலை

புதுகுஷ்ஷாம்

தீர் விளக்கம்

நவமணிமாலை

திருக்காரணப்புராணம்

நாகூர்ப் புராணம்

ஆரிபு நாயகம்

இரவு கூகூல் படைப்போர்

சாதுவிநாயகம்

மூசா நபி

அசன்பே சரித்திரம்

வருடம் : .1900

பக்திப் பாமாலை - ஜமாலிய்யா செய்யது யாசீன் மௌலான

மஹ்ஜபீன் காவியம் - ஜின்னாஹ் சரீபுத்தீன்

நாயகர் பன்னிரு பாடல். - ஜே.எஸ்.கே.ஏ.ஏ.எச். மௌலானா

அற்புத அகில நாதர் - ஜே.எஸ்.கே.ஏ.ஏ.எச். மௌலானா

இறையருட்பா - ஜே.எஸ்.கே.ஏ.ஏ.எச். மௌலானா

வருடம் : 2000

நாயகம் ஒரு காவியம் - மு. மேத்தா

தாகிபிரமம் - ஜே.எஸ்.கே.ஏ.ஏ.எச். மௌலானா

காலம் ?

சேக் பீர்முகம்மது சாகிபு - 20 மேற்பட்ட இசுலாமியத் தமிழ் ஞான இலக்கியங்கள்

மச்சரேகைச் சித்தரின் பேரின்ப சதகம்

சாம் நைனா லெப்பை ஆலிம் - அதபுமாலை

ஆலிப்புலவர் - மிகுராசு மாலை

திருப்பாலைக்குடி செய் தக்காதிப் புலவர் அபூசகுமா மாலை
அனபியா சாகிபு - நபிகள் நாயகம் பிள்ளைத்தமிழ்
அபீபு முகமது லெப்பை - மக்காக் கலம்பகம்
கவிக்களஞ்சியப் புலவர் - நபியதவார அம்மானை
குலாம் காதிறு நாவலர் - குவாலீர் கலம்பகம்
குலாம் காதிறு நாவலர் - புலவராற்றுப்படை
செவத்த மரைக்காயார் - திருமக்காக் கோவை
பெண்புத்தி மாலை
நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி
குணங்குடியார் பாடல்கள்
சீறா கீர்த்தனைகள்
சைத்தூன் கிஸ்ஸா
காசிம் படைப் போர்
இறகுல் மாலை - சாம் சிகாபுத்தீன் வலீ
நூறு மசாலா
நசீகத்து நாமா
இராச மணிமாலை
சம்ஊன் கிஸ்ஸா
விறகு வெட்டியார் கிஸ்ஸா
நான்கு பக்கீர்சா கிஸ்ஸா
தமீமுல் அன்சாரி கிஸ்ஸா
பப்பரத்தி மாலை
தாரு மாலை
மீரான் மாலை
வெள்ளாட்டி மசாலா
முகையத்தீன் ஆண்டகை சத்துரு சங்காரம்
மஸ்தான் சாகிபு பாடல்
தரீக்குல் ஜன்னா
அலி பாத்துசா நாடகம்
இசுலாமிய தமிழ் இலக்கிய வடிவங்கள்
கிசா
முனாசாத்து
நாமா
படைப்போர்
மசாலா
மாலை
கண்ணி
திருமண வாழ்த்து

நொண்டி நாடகம்

புலவர்கள் :

உமறுப் புலவர்

சதக்கத்துல்லா அப்பா

அப்துல் காதர் நயினார் லப்பை

பிச்சை இபுராகிம் புலவர்

முகம்மது கான்

அப்துல் மஜீது

முகமது உசேன்

கண்ணகுமது மகதாம் முகம்மது - நூல் பதிப்பாளர், 70 நூல்களுக்கு மேல்

தக்கலை பீர் முகமது அப்பா

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 5

தமிழ் இலக்கிய காவிய வளர்ச்சிக்கு இந்து, கிறிஸ்துவம், பௌத்தம், சமண சமயங்கள் உறுதுணையாக விளங்கியது போலவே இஸ்லாமும் விளங்கி வந்தது.

தமிழ் மொழியில் சங்க காலம் தொட்டு வழிமுறையாக வழங்கி வந்த இலக்கிய வகைகள் அனைத்திலும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை எழுதிக் குவித்தனர் தமிழ் முஸ்லிம் பெருமக்கள்.

இன்ப தமிழில் இஸ்லாமிய நெறியில் அடிப்படையில் எண்ணற்ற கவிதை நூல்களும், பாடல்களும், காவியங்களும், இலக்கியங்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவற்றில் பல படித்துப் படித்து மகிழ் தக்கவை மட்டுமல்லாது, நெஞ்சில் நிறுத்திப் போற்றிப் புகழ்த்தக்கயுமாகும்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் 16ஆம் நூற்றாண்டில் வழக்கில் இருந்ததாகக் கூறப்படும் 96 வகைப் பிரபந்த வகையிலும் கைவண்ணத்தை காட்டியுள்ளனர் இஸ்லாமிய தமிழ் புலவர்கள்.

இவர்கள் தொடாத துறை இல்லை, எடுக்காத இஸ்லாமிய பொருளில்லை என்று கூறும் அளவுக்கு தமிழுக்குரிய எல்லா வகையான இலக்கிய வடிவங்களிலும் பாடல்களைப் புனைந்து தமிழும் இஸ்லாமும் தழைக்க தந்துதவினர்.

அதுவரை இருந்த வடிவங்களில் இலக்கியம் படைத்ததோடு புதிய புதிய இலக்கிய வடிவங்களையும் கொண்டு வந்து சேர்த்த பெருமை இஸ்லாமிய தமிழ் புலவர்களுக்கு உண்டு.

இவ்வாறு அவர்கள் தமிழுக்கென்று சில வடிவங்களை உருவாக்கினர் அரபி, பெர்சிய மொழிகளிலிருந்தும் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர். இவ்விலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, எட்டு வகைகள், தமிழுக்குப் புதிய பொலிவும் வலுவும், வனப்பும் ஊட்டவல்லனவாகும். இவ்விலக்கிய வகைகள் அவையாவன :

1) மசலா

2) கிஸ்ஸா

3) நாமா

4) முனாஜாத்து

5) படைப்போர்

6) நொண்டி நாடகம்

7) திருமண வாழ்த்து

😊 அரபுத் தமிழ்

இவற்றுள் மசலா, கிஸ்ஸா, முனாஜாத் ஆகிய மூன்று இலக்கிய வகைகள் அரபி மொழியினின்றும் தமிழுக்கு வந்து சேர்ந்த இலக்கிய வடிவங்கள் ஆகும்.

'நாமா' என்ற இலக்கியப் பிரிவு பாரசீக மொழியினின்றும் தமிழ் இலக்கியத் துறைக்கு வந்தடைந்தது.

படைப்போர், நொண்டி நாடகம், திருமண வாழ்த்து, அரபுத் தமிழ் முதலிய பிரபந்த வகைகள் தமிழுக்கென்றே தமிழ் முஸ்லிம்களால் உருவாக்கப்பட்ட வகைகளாகும்.

'மசலா' என்பது அரபிக் சொல்லான " மஸ் அலா " என்பதிலிருந்து மறுவி வழங்கும் சொல்லாகும். மஸ் அலா என்ற அரபிச் சொல், கேள்வி - பதில், தேடுதல், வினவுதல் வினா என்ற பொருள்களில் வழங்கப்படுகிறது. மஸ்-அலா இலக்கியம்

மேலும் விடுகதை அமைப்பினை உடைய நூல்வகை இலக்கியம் இது. இஸ்லாம் தொடர்பான கேள்விகளையும், விடைகளையும் கொண்ட இலக்கிய வகையே இது.

இச்சொல் 'ஸீ ஆல் ' (கேள்வி) என்னும் அரபிச் சொல்லிலிருந்து பிறந்ததாகும். இதற்கு " பிரச்சனை "என்னும் பொருளும் உண்டு. இஸ்லாமிய மார்க்கம் பற்றிய நிறையறிவு பெற்ற ஒருவரிடம், ஒருவர் சென்று இஸ்லாமிய நெறி பற்றி மேலும் தெரிந்துகொள்ள, தெளிவுபெற வினா எழுப்பி, உரிய விடைகளைப் பெற்று ஐயந்தீர்த்துக் கொள்வதை மஸ்அலா கேட்டறிதல் எனக் கூறப்படுகிறது.

எனவே கேள்வியை உள்ளடக்கியதான மசலா இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் கேள்வி-பதில் வடிவிலேயே தமிழில் இலக்கியங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

உதாரணத்திற்கு தக்கலை பீர் அப்பாவின் பாடல்

ஞான ரத்தினக் குறவஞ்சி பாடல்கள்

பாடல் எண் 1

ஆதிக்கு முன்னம நாதியு மென்னடி சிங்கி ?

அந்தக் கருக்குழி முந்த இருளறை சிங்கா !

ஆதி = ஆ(ன்மா) + தீ (வெப்பம்)

அநாதி = அந்(த) + ஆதி = அந்தாதி

கரு = எண்ணம், நினைவு, சலனம்

ஆதியாகிய இறைக்கு முன் அநாதி என்பது என்னடி சிங்கி ? அந்த எண்ணம், சலனம் ஆகியவை

தோன்றுமிடமாகிய தலைக்குள்ளே இருக்கும் இருட்டு அறை தான் சிங்கா

பாடல் எண் 2

ஆதியாய் வந்த அரும்பொரு ளேதடி சிங்கி ?

சோதியி லாதி சொருபா யெழுந்தது சிங்கா !

ஆதியிலே வந்த அரிய பொருள் என்னவெனில் ஜோதியில் ஆதி சொருபமாய் விந்துவே யாம்.

பாடல் எண் 3

சோதியி லாதி சொருபமான தெப்படி சிங்கி - அது

வேதமாய் முப்பொரு ளொன்றாய் முடிந்தது சிங்கா,

சென்ற பாடலில் அருபமாய் நின்று அனைத்தையும். ஆளுகின்ற இறைவனின் நின்றும் கிடைத்த ஆன்மாவினால் தான் மனிதன் சொருமாக உலகில் தோன்றினான் என்பதை பார்த்தோம்

அதனை அடுத்து பீரப்பா அவர்கள் அந்த ஜோதியில் ஆதி எவ்வாறு சொரும் எடுத்தது என்ற கேள்வியை கேட்டு, அதற்கு பதிலும் தருகிறார்கள்.

வேதமாய் முப்பொருள் ஒன்றாய் முடிந்தது சிங்கா,

இங்கு வேதம் என்பது அறிவை குறிக்கும் சொல்லாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆக மனித அறிவு ஒன்று அதனால் அவனுள் ஏற்பட்ட உதிப்பு என்ற நினைவு இரண்டு அந்த நினைப்பு ஆசையை தூண்டி இஸ்க்கை உண்டாக்குவது மூன்று என முப்பொருளாக இப்பாடலில் பாவிக்கப்படுகிறது. இந்த மூன்றும் ஒன்று கூடியதால் ஏற்பட்ட காதல் என்ற இஸ்க்கின் விளைவாக உண்டானதே "இன்ஸான் " என்ற இந்த சரீரமாகும் என்கிறார்கள் பீரப்பா அவர்கள். எண் ஜான் உடம்புக்கு சிரசே பிரதானம் தலையில் உள்ள பிரதானம் என்பது மூளையின் பீடமான கண்களும் அதன் மத்திய பகுதியான நெற்றிப் பொட்டுமாகும்.

இப்பகுதியானது மயங்கினால் உடலும் மயங்கும். இது விழித்தால் கொண்டால் உடலும் விழித்துக் கொள்ளும். இது ஏவினால் உடலின் அனைத்து உறுப்புகளும் அதற்கு கட்டுப்படும்.

இதுதான் மனிதனின் நாட்டத்திற்கும், அதனால் ஏற்படும் மனஒட்டத்திற்கும், உடம்பில் ஏற்படும் ஆட்டத்திற்கும் (செயல்பாட்டிற்கும்) ராஜாவாக இருந்து கொண்டு இன்ஷானை கணக்கெடுக்கும் கணக்காளராக செயல்படுகிறது.

இதை தான் பீரப்பா நாட்டம் ஒட்டம், ஆட்டம் என்ற 3ம் ஒன்றாய் முடிந்த ஸ்தலம் (இடம்) என்கிறார்கள். அப்படி முப்பொருளும் ஒன்றாய் முடிந்த இடத்தை சிலர் மூன்றாம் கண் (நெற்றிக் கண்) என்றும் (காப கவ்ஸனி) என்றும் (சின்மய வடிவு) என்றும் (வாலைமனோன் மணி) என்றும் இந்த நெற்றிப்பகுதியை பல பெயரிட்டு அழைக்கிறார்கள்.

இறைவனை வணங்க இந்த நெற்றிப் பொட்டைத்தான் நிலத்தில் வைத்து பணிந்து தொழுகிறோம். பீரப்பா இதனை முப்பொருளும் ஒன்றாய் முடிந்த இடம் என்கிறார்கள்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 6

இஸ்லாமிய மொத்த இலக்கியங்களை கீழ்க்கண்ட பகுதிகளாக பிரித்திருக்கிறார்கள் .

இசுலாமிய நாட்டுப்புறக்கதைப் பாடல் நான்கு வகைப்படும்.

அவை, 1) மஸ்- அலா, 2) கிஸ்ஸா, 3) நாமா, 4) படைப்-போர் மற்றும் 5) முனாஜாத்து 6) நொண்டி நாடகம் 7) திருமண வாழ்த்து 🤗 அரபு தமிழ் இலக்கியங்கள்

1) மஸ்-அலா இலக்கியங்கள் :-

விடுகதை அமைப்பினை உடைய நூல்வகை இலக்கியம் இது. இஸ்லாம் தொடர்பான கேள்விகளையும், விடைகளையும் கொண்ட இலக்கிய வகையே இது. கேள்வியும் தானே கேட்டு அதற்குரிய பதிலையும் அமைப்பது இந்த இலக்கியங்கள்

(உ-ம்) முன் பதிவில் பார்த்த சிங்கா - சிங்கி

2) கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் :-

கிஸ்ஸா எனும் சொல்லுக்குச், சொல்லுதல் என்று பொருள். இது கஸஸ் எனும் அரபுச் சொல்லில் இருந்து வந்தது. கதைக் கூறும் போக்கினை உடைய நூல்வகை இது.

3) நாமா இலக்கியங்கள் :-

தமிழில் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களால் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்ட மற்றொரு புதிய இலக்கிய வடிவம் 'நாமா' என்பதாகும். "நாமே என்ற பாரதீக மொழிச் சொல்லின் தமிழ் வடிவமே 'நாமா' வாகும். இதற்கு 'வரலாறு' என்று பொருள் கூறப்படுகிறது.

வாழ்வில் அருஞ்செயலாற்றிய பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அல்லது அவர்தம் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிக் கூறுகளை விளக்கிக் கூறும் இவ்விலக்கிய வடிவம் பாரதீக மொழி இலக்கிய அமைப்பை உட்கொண்டதாகத் தமிழில் புத்துருப் பெற்றுள்ளது எனலாம்.

4) படைப்போர் இலக்கியங்கள் :-

இது இசுலாமிய நெறியுடன் தொடர்புடைய போர்ச் செய்திகளைப் பற்றிக் கூறும் இலக்கியம். இதனுள் காப்பு, வாழ்த்து, தூது, சொற்போர், ஒப்பாரி ஆகிய உறுப்புகள் அமையப்பெற்றுள்ளன.

5) முனாஜாத்து இலக்கியங்கள் :-

இஸ்லாமிய இலக்கிய வடிவங்களிலே மிகச் சிறந்த மற்றொரு புதுவகை இலக்கிய வடிவம் 'முனாஜாத்து' என்பதாகும். 'முனாஜாத்து' எனும் அரபுச் சொல்லுக்கு, இரகசியமாய்ச் சொல்லுதல்' எனப் பொருள் கூறப்படுகிறது.

இறைவனிடம் மனமுருகிப் பிரார்த்தனை செய்தல் எனவும் இச்சொல்லுக்கு விளக்கம் தரப்படுகிறது.

சுருங்கச் சொல்வதெனில் இறைவன் மீது, அவன் தூதர்கள் மீது இறைநேசச் செல்வர்கள் மீது பாடப்படும் புகழ்ப் பாக்கள் அல்லது பக்திப் பாடல்கள் என்று கூறலாம்.

இறையருளை இறைஞ்சும் இம்முனாஜாத்துப் பாக்களை பெரும்பாலான முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள்.

தீன்நெறியாகிய இஸ்லாத்தின் கொள்கை கோட்பாடுகளையும் சாதாரண பாமரரும் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவுவது இம்முனாஜாத்துப் பாடல்களேயாகும்.

6) நொண்டி நாடகம்

சிற்றிலக்கிய நாடக வகைகளுள் நொண்டி நாடகம் ஒரு வகையாகும். மேடையில் தனியொரு மனிதனாகத் தோன்றும் கதைத் தலைவனின் தோற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'நொண்டி' எனப் பெயர் பெற்றது. இதனை 'ஓற்றைக்கால் நாடகம்' என்றும் அழைப்பர்.

வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த மனிதன் தறிக்கெட்டுப் போகும் ஒவ்வொரு நிலையும் எடுத்து நடித்துக் காட்டும் இலக்கியம் நொண்டி நாடகத்தின் தோற்றம் கி.பி 17 ஆம் நூற்றாண்டு

ஆகும். சாதாரண மக்களுக்காக நடத்திக் காட்டப்பெறும் வண்ணம் இந்நாடகம் மேடையில் நடித்துக் காட்டப்பட்டது. மக்களுக்கு அறவொழுக்கத்தினை வலியுறுத்துவதே இந்நாடகத்தின் நோக்கம்.

7) திருமண வாழ்த்து இலக்கியம்.

இஸ்லாமிய தமிழர்களின் திருமண நிகழ்ச்சிகளில் இடம் பெரும் பழக்க வழக்கங்களை கூறுதல். திருமண மேடை பயான் உட்பட

8 அரபுத் தமிழ் இலக்கியங்கள் :-

தமிழகத்துக்கும், அரபு நாடு களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு மிகத் தொன்மையானது. இத்தொடர்பு சங்ககாலம் முதல் இருந்து வந்ததற்கான அகச் சான்றுகள் நமக்கு கிடைத்திருக்கின்றன. சங்க காலத்தில் வியாபார நிமித்தமாக ஏற்பட்ட இத்தொடர்பு கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாம் தோன்றிய பின்னர் மேலும் வலுப் பெற்றது.

அந்த காலகட்டத்தில் வணிகத் தொடர்பானது கலாச்சார, பண் பாட்டு உறவாக வளர்ச்சி அடைந்தது. இலங்கை மற்றும் தமிழகத்தின் கடற்கரைப் பிரதேசங்களான காயல் பட்டினம், கீழக்கரை, பாம்பன், மரைக்காயர்பட்டினம், தொண்டி, அதிராமப்பட்டினம், நாகப்பட்டினம், பழவேற்காடு ஆகிய பகுதி களிலும் அரபுக் குடியேற்றங்கள் தோன்றின.

இப்பகுதிகளில் வழக்கில் இருந்த தமிழ் மொழியை அரபிகள் எதிர்கொண்டனர். இதன் விளைவாக நீண்டகால இலக்கிய பாரம்பரியமிக்க தமிழ் மொழிக்கும் அதேபோன்ற இலக்கியவளம் மிக்க அரபு மொழிக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த கலாச்சார பிணைப்பாக அரபு எழுத்துக்களை பயன்படுத்தி தமிழ் மொழியை எழுதும் அரபுத் தமிழ் தோன்றியது.

தமிழகத்தில் இஸ்லாம் பரவிய போது இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட தமிழர்கள் தங்களின் தாய் மொழியான தமிழ் மொழியிலேயே பேசினர்.

அதே நேரம் இஸ்லாமிய மதக்கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அரபு மொழியறிவு தேவை யாக இருந்தது. இதனால் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட தமிழர்கள் வணிகம் மற்றும் மதம் சார்ந்த பயன்பாட்டுக்காக அரபுத் தமிழை பயன்படுத்தத் தொடங்கினர்.

இதனால் இஸ்லாமிய சமயநெறி நூல்கள், இஸ்லாமிய சட்ட விளக்க நூல்கள், திருக்குர்ஆன் விரிவுரைகள், ஹதிஸ் விளக்கங்கள், இஸ்லாமிய சிற்றிலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், கடிதங்கள் வாயிலாக அரபுத் தமிழை வளர்த்தனர்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 7

(வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் எழுதிய ஆயிரம் மசலா)

ஆயிரம் மசலா எனப் பெயரிடப்பட்டிருப்பினும் 300 கேள்விகள் மட்டுமே கேட்கப்படுகின்றன. எனினும் அக்கேள்விகளுக்கான விடைகளில் ஆயிரம் இஸ்லாமிய உண்மைகள் தர்க்கவாத அடிப்படையில் ஆசிரியரால் எடுத்தோதப்படுகின்றன. எனவே இந்நூல் ஆயிரம் மசாலா என பெயரிடப்பட்டது.

"அப்துல்லா இப்னு சலாம்" என்பவர் யூத இனத்தைச் சேர்ந்தவர். 'கைபார்' என்னும் நகரில் வாழ்ந்து வந்தவர். கல்வியறிவு நிரப்பப் பெற்று, அக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய அறிஞர்களில் ஒருவராகக் கருதப்பட்டவர். தன் காலத்துக்கு முன்னர் இறைவன் அனுப்பிய வேதங்களிலெல்லாம் தேர்ச்சிப் பெற்றவர். இறுதி இறைத்தூதை எதிர்நோக்கி காத்திருந்தவர் .

அண்ணலார் முன் வானவர் தலைவர் ஜிப்ரயீல் (அலை) தோன்றி, மதினாவுக்கு வடக்கே நெடுந்தொலைவில் வாழும் அப்துல்லாஹ் இப்னு சலாம் என்னும் அறிஞருக்கு மடல் விடுத்து தொடர்பு கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தினார்கள்

அருமை தோழர் உக்காஸ் என்பவரை அழைத்து வானவர் தலைவர் ஜிப்ரயீல் (அலை) கோரியபடி அப்துல் இப்னு சலாமுக்கு கடிதம் வரையுமாறு பணித்தார். அக்கடிதத்தில் " இறைதூதர் முகமது நபி " என்று குறிக்கப்பட்டது. கடிதத்தைப் பெற்ற அப்துல்லா இப்னு சலாம் இறுதி நபியை எதிர்பார்த்திருந்த நிலையில், நபி ஒருவர் விடுத்த கடிதம் என்பதை அறிந்து வியந்து, தான் வாழும் நகர மாந்தர்கள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்து கடிதம் விவரம் கூறினார்.

பின் பெருமானார் இருப்பிடம் சென்று தன் ஐயம் போக்கும் நோக்கில் அண்ணலாரைப் பார்த்து, "தூங்கமா மசலாவினுக்கு உத்தரம் சொல்லில்

ஆதி தன் தூதுவராகும் நீர்

திங்கள் வீச உலகத்தினில் உம்முடை தீனிலாதொரு தீனிலையாகையால் எங்கள் மாநகர் உள்ளரயாவரும் யானும் என்னொடிணங்கியபேர்களும் பொங்குநற் கலிமா உரைத்திந்நெறி பூண்டு தீனிலை புக்குவதுண்மையே "

எனத் தன் வருகையின் நோக்கத்தையும் விடைகள் தனக்குப் பூரண மன நிறைவு அளித்தால் மட்டுமே இஸ்லாத்தோடு இணைய எண்ணியுள்ளதையும் கூற , அதனைச் செவிமடுத்த பெருமானார் அவர்கள் :

" இப்படி உரைக்கக் கேட்டங்கு எம்இ றகூல் தாம் சொல்வார் மெய்ப்புடன் உனக்கு மிக்காய் வேண்டுவ தெல்லாம் கேளும் செப்பிடு வித்தை அல்ல திண்மையாய் உம்மை நாயன் ஒப்புடன் எம்மைக் கொண்டே உத்தரம் சொல்லுவிப்பான் "

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ قَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

(நபியே!) நீங்கள் கூறுங்கள்: "(யூதர்களே! இவ்வேதம்) அல்லாஹ்விடம் இருந்தே வந்திருக்க, அதனை நீங்கள் நிராகரித்து விட்டீர்களே! (உங்கள் இனத்தைச் சார்ந்த) இஸ்ராயீலின் சந்ததிகளிலுள்ள ஒருவர், இதைப்போன்ற ஒரு வேதம் வர வேண்டியதிருக்கின்றது என்று சாட்சியம் கூறி, அதனை அவர் நம்பிக்கை கொண்டுமிருக்க, நீங்கள் பெருமைகொண்டு (இதனை நிராகரித்து) விட்டால், (உங்களுடைய கதி) என்னவாகும் என்பதை கவனித்தீர்களா? நிச்சயமாக அல்லாஹ் (இத்தகைய) அநியாயக்கார மக்களை நேரான வழியில் செலுத்தமாட்டான்." (குர்ஆன் : 46:10)

மேற்கண்ட வசனத்தில் இஸ்ரவேல் மக்கள் ஒரு சாட்சி என்று இங்கு கூறப்படுபவர் பெருமானர் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவரான அப்துல்லாஹ் பின் ஸலாம் என்பவரே எனப் பெரும்பாலான விரிவுரையாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

1) உலகம் அழிவதற்கு முதல் அடையாளம் எது?

2) சில குழந்தைகள் தந்தையைப் போலவும் சில தாயைப் போலவும் உருவாவதற்குக் காரணம் என்ன ?

3) சுவனத்தின் முதல் உணவு எது ?

1) உலகம் அழிவதற்கு முதல் அடையாளம் , "கீழை நாட்டில் தோன்கிற நெருப்பு மேல் நாடு வரை பரவி பின் உலகம் அழியும் "

2) சில குழந்தைகள் தந்தையைப் போலவும் சில தாயைப் போலவும் உருவாவதற்குக் காரணம், கணவன் மனைவி உடலுறவின் போது யாருடைய விந்து, இந்திரியம் முந்துதோ அவர்களின் சாயலில் குழந்தை பிறக்கும்

3) சுவனத்தின் முதல் உணவு , மீனின் சினை

இப்பதில்களை செவியேற்றதும் " நீங்கள் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் திருத்தூதராக இருக்கின்றீர்கள் என சாட்சியம் கூறுகிறேன் " என்று மொழிந்து இஸ்லாத்தை ஏற்றார்கள் .

ஆயிர மசலாவில் முப்பது படலங்களில் விடுவிக்கப்பட்ட வினாக்களும், பெருமானாரின் பதில்களும் படிப்போரின் கருத்தை கவரவதோடு சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக அமைந்து உள்ளன .

இக் கேள்வி பதில்கள் மூலம் இஸ்லாமிய நெறியின் பல்வேறு சிறப்பம்சங்களையும் தீனெறியின்

நுட்பங்களையும் படித்தவர்களால் இனிதுணர்ந்து இன்புற கொள்ள முடிகிறது

இஸ்லாத்தின் அடிப்படை அம்சங்களை தத்துவார்த்தமாக, வரலாற்று அடிப்படையில் சுவையாக சொல்லிச் சொல்லுவதால் இந்நூல் நீதி களஞ்சியமாகவும் அமைந்துள்ளது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 8

(இஸ்லாமிய இலக்கியங்களும் இலக்கியவாதிகளும்)

செம்மொழியான தமிழ் ,உலகத்தின் முதன் மொழியான தமிழ் ,சர்வ சமயங்கள் சார்ந்த,மற்றும் சமயம் சாரா இலக்கியங்களால் செறிவு பெற்று திகழ்கிறது .எல்லா சமயத்தை சார்ந்த இலக்கியங்களும் தமிழில் காணப்படுவது தமிழின் சிறப்பாகும்.

சைவம் ,வைணவம் ,இஸ்லாம் ,பௌத்தம் ,சமணம் மற்றும் சமயம் சாரா நெறிகளும் ,தமிழ் இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன .

கி .பி . ஏழாம் நூற்றாண்டில் பக்தி இலக்கியங்கள் பரிணமித்த கால கட்டத்தில், அரபு நாட்டிலே தோன்றிய ஏகத்துவ மார்க்கம் ,தமிழ் மண்ணுக்குள் அறிமுகமானது .சங்க காலம் தொட்டு தொடர்பு கொண்டிருந்த அரபு நாட்டவர் ,யவனர் என்றும் பின்னர் சோனகர் ,துலுக்கர் ,முஸ்லிம்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர் .இவர்கள்

தமிழ்நாட்டிலும்,இலங்கையிலும், சிங்கப்பூர் ,மலேசியா மற்றும் தூரக்கிழக்கு நாடுகளிலும், தென் ஆபிரிக்காவிலும் பரவிக்கிடக்கிறார்கள்
இன்றைய உலகமயமான காலத்தில், அவர்கள் இல்லாத நாடில்லை எனலாம் .அவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு புதிய சிந்தனைகளையும் ,புதிய பரிமாணங்களையும் வழங்கியுள்ளனர். இன்றும் அவர்களின் பங்கு வாணிபம், கலை,அறிவியலில் சிறந்து விளங்குவதுபோல் இலக்கியத்திலும் போற்றுதற்குரியது .

தமிழ் சமுதாயத்தின் தனிப்பெரும் சிறுபான்மையினரான தமிழ் முஸ்லிம்கள் ,தங்கள் தாய் மொழியான ,தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் அளப்பரியது . இஸ்லாமியர்கள் தமிழுக்கு புதிய இலக்கிய வகைகளை அறிமுகப்படுத்தினர் .

1) மசலா, 2) நாமா 3) கிஸ்ஸா4) முனாஜாத்து 5) படைப்போர் 6) திருமண வாழ்த்து 7) நொண்டி நாடகம் ஆகியவை அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவையாகும்.

மசலா (புதிர் வினா)என்பது வினா விடை அமைப்பில் கருத்துக்களை கூறுவது .

நாமா (வரலாற்றுக்கதை)வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை கதை வடிவில் இலக்கியமாக கூறுதல் .

கிஸ்ஸா (கதை) கதை அமைப்பில் மார்க்க நெறிகளை கூறுதல் .

முனாஜாத்து(இறை வேட்கை)இறை வேட்கையை மனம் நெகிழ்ந்து பாடும் முறை .

திருமண வாழ்த்து -இஸ்லாமிய தமிழர்களின் திருமண நிகழ்ச்சிகளில் இடம் பெரும் பழக்க வழக்கங்களை கூறுதல் .

படைப் போர் -இறைக்கொள்கைக்காக இரு பிரிவுப்படைகள் செய்கின்ற போர் நிகழ்ச்சிகளை கூறுதல் .

இவற்றில் கிஸ்ஸா, மசலா ,முனாஜாத்து ,ஆகியவை அறபுச் சொற்களாகும்.நாமா என்பது பாரசீக சொல்லாகும். மார்கோ போலோ 13ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இஸ்லாமிய சமுதாயம் தமிழகத்தில் இருந்ததை தீர்க்கமாக பதிவு செய்திருக்கிறார். அந்த கால கட்டத்தில் இஸ்லாமியர்களின் தமிழ் இலக்கிய பங்களிப்பு பற்றி நமக்கு ஆதாரங்கள் கிடைக்க வில்லை. ஆனால் ஒரு சில நூற்றாண்டுகளில் இஸ்லாமியர்களின் தமிழ் இலக்கிய சேவை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும் என்று பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் நம்புகின்றனர் .

பலர் குறைந்தது மாணிக்க வாசகர் காலம் தொட்டு இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று, அவற்றை கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். அதற்கு வெற்றி கிடைக்காத காரணத்தால் 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு வந்த இஸ்லாமியர்களின் தமிழ் இலக்கியங்கள் போர்த்துகீசியர்களால் ,அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று நம்புகிறார்கள் .

சமீப காலமாக குறைந்தது 14 ஆம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாமியர்களின் தமிழ் இலக்கியம் இருந்ததற்கான ஆதாரங்களை சொல்கிறார்கள். ஆதாரமாக பல்சாந்தி மாலை என்ற 8 வரிகள் கொண்ட பாடலை சொல்கிறார்கள்.அதில் சோனகர்களை பற்றியும் ,அல்லாஹ்வைப் பற்றியும் ,சோனக தலைவராக (கலீபா) இருந்த வள்ளலை பற்றியும் சொல்லப்படுகிறது. இதன் ஆசிரியர் யார் என்று அறியப்படவில்லை .

பல்சாந்தி மாலைக்கு முன்பும் அதற்கு பின்பு 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை எந்த தமிழ் இஸ்லாமியர்களின் இலக்கியமும் கிடைக்கவில்லை .மேலும் அதற்கு பின் வந்த இஸ்லாமியர்களின், இலக்கியங்களை வைத்து பார்க்கும்போது ,அதை எழுதியது முஸ்லிம் அல்லாதவரால் எழுதப்பட்டிருக்கலாமோ என்ற சந்தேகம் சிலருக்கு உண்டு.

காரணம்...பல்சாந்தி மாலையில் பின்னால் வந்த முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பில் சர்வசாதாரணமாக கலந்திருந்த அரபி பாரசீக வார்த்தைகள் காணப்படாததுதான். ஆகவே ஒரு இந்துவால் அது எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று கூட நம்பப்படுகிறது .அல்லது புதிதாக இஸ்லாத்தை தழுவியவரகவும்,அதிகம் அரபி ,பாரசீக வார்த்தைகளில் பரிட்சயம் இல்லாதவராக இருந்திருக்கலாம் .

ஆதார பூர்வமாக முஸ்லிம்களால் எழுதப்பட்ட முதல் தமிழ் இலக்கியம் கிடைக்க 14 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ,இரண்டு நூற்றாண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டியதிருந்தது .1572 இல் எழுதப்பட்ட "ஆயிரம் மசலா என்று வழங்கும்

அதிசய புராணம் "தான் இஸ்லாமியரால் எழுதப்பட்ட முதல் ஆதார பூர்வமான தமிழ் இலக்கியம் ஆகும் .இதை எழுதியவர் செங்கு இசாக் என்ற வண்ணப் பரிமள (களஞ்சிய) புலவர் .
இது முழு இலக்கியமும் கேள்வி கேட்டு ,பதில் சொல்லும் முறையில் உள்ளது .அதில் அதிக அளவில் அரபு வார்த்தைகள் கலந்திருப்பதை காணலாம் .

உங்கள் சிறு வயதில் பக்கிர்பாவாக்கள் ,இரவு நேரங்களில் ஊர் ஊராக, தாஹிர கொட்டு என்று சொல்லப்படும் தப்பு கொட்டி இசையோடு இந்த ஆயிரம் மசலா கதை சொல்வதை கேட்டிருப்பீர்கள்.
சக்கரவர்த்தி திருமகன் என்ற திரைப்படத்தில் எம்ஜியாரும், N .S .கிருஷ்ணன் அவர்களும் அதேபாணியில் தப்பு கொட்டி கேள்வி பதில் முறையில் பாடுவதை கேட்டிருக்கலாம் .இந்த பாணியை தமிழுக்கு அறிமுக படுத்தியவர்கள் முஸ்லிம்கள்.

ஆயிரம் மசலா குரானையும் ,ஹதீதையும் ,ஆதாரமாக கொண்டு எழுதப்பட்டதாகும் .அதில் இஸ்லாமிய சட்டதிட்டங்கள் ,நெறிமுறைகள் ,சொர்க்கம் நரகம்,நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கைமுறை ஆகியவை சொல்லப்பற்றிருக்கிறது.
சைவ ,வைணவ இலக்கியங்களில் சமயநெறிகள் சம்ஸ்கிருத வார்த்தைகள் கலந்து சொல்லப்பட்டது போல், இஸ்லாமியர்களின் பக்தி இலக்கியங்களில் அரபு பாரசீக வார்த்தைகள் கலந்து காணப்படுகிறது .மசலா என்பதே அரபு வார்த்தைதான் .

இரண்டாவதாக தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இஸ்லாமிகளின் அதிகாரபூர்வமான பங்களிப்பு 1590 இல் ஆலிம் புலவர் அவர்களால் எழுதப்பட்ட மெஹ்ராஜ் மாலை ஆகும் .அதில் நபிகள் நாயகம் மெஹ்ராஜ் இரவில் சுவர்ணம் போய் திரும்பிய சரித்திரத்தை சொல்லி இருக்கிறார் .அது நாயகம் அவர்களின் வாழ்வில் நடந்த அதிசயமாகும் .அவரும் அரபு வார்த்தைகளை அங்கங்கே உபயோகித்திருக்கிறார் .

17 ஆம் நூற்றாண்டு பிறகு நீண்ட இடைவெளிக்கு பின் இஸ்லாமியர்களின் தமிழ் இலக்கிய பணி கிடைக்கப்பெற்றது 17 ஆம் நூற்றாண்டில்லாகும் .
செங்கு நைனார் கான் என்ற புலவர் எழுதிய கனகாபிசேக மாலை , தக்கலை சூஃபி மகான் பீர் முஹம்மது அவர்கள் எழுதிய திருநெறி நீதம், சேக்காதி நெய்னா எழுதிய திருமண காட்சி ,சகூன் படைப்போர்,ஆகியவை 17 ஆம் நூற்றாண்டின் முஸ்லிம்களின் தமிழ் இலக்கியப்படைப்புகளாகும்,
இவையெல்லாம் மற்ற சமய இலக்கியங்கள் போல் இஸ்லாமிய சமய இலக்கியங்களே.

கனக விராயர் என்று அழைக்கப்பட்ட செங்கு நைனார் கான் எழுதிய கனகாபிசேக மாலை,நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வாழ்கையையும் ,நபித்தோழர்களின் வாழ்கையையும் விவரிக்கின்றது .நபிகள் நாயகத்தின் பேரர்களான ஹசன் ,ஹுசைன் ஆகியோருக்கு அதிக முக்கியத்துவம் இவர் கொடுத்திருக்கிறார் .
மேலும் தமிழ் இஸ்லாமியர்கள் எல்லோருமே சுன்னத் ஜமாஅத் பிரிவை சேர்ந்தவர்கள்தான் .சூபிக்களின் தாக்கமும் பின்னாட்களில் அடிப்படைவாதிகளின் தாக்கமும் இருக்கிறது .

சூஃபி மகான் பீர் முஹம்மது அவர்கள் எழுதிய திருநெறி நீதம் என்ற படைப்பு, ஆயிரம் மசலா போன்று கேள்வி பதில் நடையில் உள்ளது .முழுதும் அந்தாதியாக எழுதப்பட்டிருப்பது அதன் சிறப்பு .
இஸ்லாமியருக்கான இஸ்லாமிய நம்பிக்கை, ,ஒழுக்கம் ,சட்ட திட்டங்கள் ,ஆண்கள் பெண்களுக்கான ஒழுக்க நெறிமுறைகள் அதில் சொல்லி இருக்கிறார் . அதில்,சொத்துரிமை ,திருமண சட்டங்கள் ஆகிய இஸ்லாமிய சட்ட விளக்கங்களை சொல்லி இருக்கிறார் .இறுதியில் உலகின் முடிவையும் ,நியாயத்தீர்ப்பு நாள் பற்றியும் சுவனம், நரகம் பற்றியும் சொல்லி இருக்கிறார்.

திருமணக்காட்சியில் சேக்காதி நெய்னா அவர்கள் சொர்க்கத்தில் நபிகள் நாயகத்தின் திருமணம்,இறுதி தீர்ப்பு நாட்களுக்கு பிறகு சொர்க்கத்தில் நடப்பதாக எழுதி இருக்கிறார் .
சகூன் படைப் போர் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் எழுதப்பட்ட தமிழ் போர் இலக்கியம் ஆகும்.
முஸ்லிம்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இராக்கில் நடந்த போரை பற்றியதாகும் இறுதியில் முஸ்லிம்கள் வெற்றிகண்டு எதிர்ப்படை தலைவன் சகூன் நபிகளிடம் சரணடைந்து ,இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறான் .நாயகம் அவர்கள் அவனை மரியாதையாக நடத்தி இராக்கை அவன் வசமே ஒப்படைக்கிறார் .

17 ஆம் நூற்றாண்டில் இறுதியிலோ அல்லது 18 ஆம் நூற்றாண்டிலோ ஆரம்பத்தி எழுதப்பட்ட இஸ்லாமியர்களின் தமிழ் இலக்கியங்கள் யாகூபு சித்தர் படலை எழுதிய யாகூபு மதம் மாறிய தேவர் இனத்தை சேர்ந்த ராமத்தேவர் ஆவார் .

யாகூபு சித்தர் மருத்துவ ,மாந்தரீக வைத்திய முறைகளை விளக்கியுள்ளார் .அதில் வரும் பாரசீக அவர் அந்த காலகட்டத்தை சேர்ந்தவர் என்பதை உறுதி செய்கிறது .

முத்து மொழி மாலை எழுதியவர் பற்றி தெரியவில்லை.இதில் நபிகள் நாயகத்தின் புகழ் மற்றும் அவர் வாழ்கை சம்பவங்களை விவரித்துள்ளார்.அதில் மற்ற இஸ்லாமியர்களின் அக்கால இலக்கியங்களிலிருந்து வேறுபட்டு குறைந்த அரபு சொற்களே உபயோகித்து காணப்படுகிறது.

திரு மக்காப்பள்ளி.இதனுடைய ஆசிரியரும் அறியப்படவில்லை.இதில் தமிழ் பள்ளி பாணியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது . இது மக்கா நகர் பற்றியும் நபிகள் நாயகம் பற்றியும் ,முகைதீன் அப்துல் காதர் ஜெய்லானி என்ற ஞாநி பற்றியும் ,நாயகத்தின் வரலாறு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் மட்டும் இஸ்லாமியர்கள் 12 தமிழ் காப்பியங்களை படைத்துள்ளனர் .ஒரே நூற்றாண்டில் வேறு எந்த சமயத்தாரும் தமிழில் இத்தனை காப்பியங்கள் படைக்கவில்லை.புலவர் நாயகம் என்ற புலவர் மட்டும் 4 காப்பியங்களை படைத்துள்ளார்.

தமிழில் அச்ச வடிவில் முதலில் வந்த காப்பியம் ,உமறுப்புலவர் எழுதிய சீறாப்புராணம்தான்.1842 இல் வெளிவந்தது.இதற்கு பிறகுதான் மற்ற தமிழ் காப்பியங்கள் அச்சில் வந்தன. தமிழில் முதல் நாவலாக பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் 1879 இல் வந்தது.அதற்கு அடுத்து வந்த நாவல் ஈழத்து இஸ்லாமியர் சித்தி லெவ்வை மரைகாயர் எழுதிய அசன்பே சரித்திரம் 1885 இல் வெளிவந்தது .அதுதான் ஈழத்தில் தோன்றிய முதல் நாவல் என்ற பெருமையோடு ,தமிழில் வெளிவந்த இரண்டாவது நாவல் என்ற பெருமையும் பெற்றது .

1869 இல் முதல் நாடக நூல் டம்பாச்சாரி விலாசம் அச்சில் வெளிவந்தது.இதற்கு அடுத்து அச்சில் வெளிவந்த தமிழ் நாடகம் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் என்ற முஸ்லிம் எழுதிய அலிபாதுஷா நாடகம் 1870 இல் வெளிவந்தது. மேலும் இஸ்லாமியர்கள் மகுடி நாடகம் ,நொண்டி நாடகம் போன்ற புதிய தமிழ் நாடக வடிவங்களை கொடுத்துள்ளனர்.

பள்ளி இலக்கியத்தில் தலை சிறந்ததாக கருதப்படும் **முக்கூடல் பள்ளி எழுதியவர் என்னயினார் என்ற இஸ்லாமிய புலவராவார் .**

பிரபலமான விக்ரமாதித்தன் உரைநடை நூலாக இப்ராஹீம் ராவுத்தர் எழுதி உரைநடைக்கு சிறப்பு செய்திருக்கிறார்

மொழிபெயர்ப்பு துறையிலும் தங்கள் பங்கில் முன்னோடிகளாக திகழ்ந்திருக்கிறார்கள்.குலாம் காதிரு நாவலர் ,ஆங்கிலத்தில் GNM .ராய்நால்ட்ஸ் என்பவர் எழுதிய OMAR (ஓமர்) என்ற வரலாற்று நாவலை உமறு பாட்சா யுத்த சரித்திரம் என்ற பெயரில் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்

1889 இல் இது நான்கு பாகங்களாக வெளிவந்தது.

இவர் மேலும் மதுரை தமிழ் சங்கத்துப் புலவராற்றுப்படை என்ற ஆற்றுப்படை நூலை படைத்துள்ளார்.இறைவனை அல்லது மன்னனை அடைவதற்கு எழுதியதை மாற்றி தமிழுக்கு ஆற்றுப்படுத்துகின்ற புதிய வழியைக் கட்டுகிறார்.

தமிழில் எத்தனையோ சுய முன்னேற்ற நூற்கள் வந்துள்ளன .அதில் சிறந்து விளங்குகிற தமிழ்வாணன் ,MS உதய மூர்த்தி மற்றும் இன்றைய கால கட்டத்தில் சிறந்து விளங்குகின்ற எல்லோருக்கும் முன்னோடியாக திகழ்ந்தவர் MRM அப்துல் ரஹீம் அவர்கள் .

முதல் தமிழ் முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர் நாகூரை சேர்ந்த சித்தி சுபைதா பேகம். 1938 இல் காதலா? கடமையா ?என்ற நாவலைப்படைத்திருக்கிறார்..

இவரைத்தொடர்ந்து பாத்து முத்து சித்தீக், செய்புன்னிஷா போன்ற முஸ்லிம் பெண்கள் தங்கள் எழுத்துப்பணியினை செய்திருக்கிறார்கள்.பாத்துமுத்து சித்தீக் நைல் நதிக்கரையில் என்ற பயண இலக்கியத்தை எழுதியுள்ளார்.

மேலும் கீழ்க்கரை செய்யது ஆசியா உம்மாள்,தென்காசி ரசூல் பீவி ,இளையான்குடி கச்சிப்பிள்ளை அம்மாள் , மைமூன் ஆகிய நான்கு பெண்பாற் புலவர்கள் சூபி ஞான இலக்கியங்கள் படைத்து பெருமை சேர்த்திருக்கிறார்கள். தமிழ் சினிமாவில் முதல் பெண் பாடலாசிரியர் ஒரு இஸ்லாமிய பெண்ணாகும் .அவர் குடியிருந்த கோயில் என்ற படத்தில் குங்குமப் பொட்டின் மங்களம் என்ற படலை எழுதியவர் ரோசனாரா பேகம் ஆகும் . 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதிய அப்பாடல் இன்றும் தமிழ் ரசிகர்கள் மத்தியில் பிரபலம் . தற்கால முஸ்லிம் பெண் இலக்கியவாதிகளில் சல்மா மிக முக்கியமானவர். இஸ்லாமியாப் பெண்களின் நம்பிக்கைகள் ,போராட்டங்கள் பற்றி அதிகம் எழுதுகிறார். தமிழ் முஸ்லிம் சமுதாயத்தோடு ,தமிழ் முஸ்லிம் குடும்பங்களின் தொடர்புகள் பற்றி அவர் எழுதிய உணர்ச்சிபூர்வமான நாவல் 'இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை .அவர் 'ஒரு மாலையும் இன்னொரு மாலையும் 'பச்சை தேவதை' போன்ற கவிதை ,சிறு கதை தொகுப்புகளை அளித்திருக்கிறார்.

தமிழ் சினிமாவில் கண்ணதாசன் ,உடுமலை நாராயண கவி ,பாபநாசம் சிவன் போன்றோர் புகழ் பெற்ற காலத்தில் அவர்களுக்கு இணையாக புகழ் பெற்றவர் கவி கா .மு .ஷெரீப் அவர்கள் .அவர் எழுதிய "ஏரிக்கரையின் மேலே போறவளே பெண்மயிலே " ,நான் பெற்ற செல்வம் நலமான செல்வம் ,வாழ்ந்தாலும் ஏசும் தாழ்ந்தாலும் ஏசும் ,சிட்டுக்குருவி சிட்டுக்குருவி சேதி தெரியுமா ,போன்ற பாடல்கள் இன்றும் பிரபலமான பழைய பாடல்கள் .இசை இனிமைக்காக மட்டுமல்ல இனிய பாடல் வரிகளுக்காகவும் அவை அதிகம் விரும்பப்படுபவை. தற்கால தமிழ் புதுக்கவிதை உலகில் இஸ்லாமியர்களின் பங்கு அபரிமிதமானது .முதலிடம் வகிப்பவர்களில் கவிக்கோ அப்துல் ரஹ்மான் அவர்களும் ,மு .மேத்தா அவர்களும், இன்குலாப் (சாகுல் ஹமீது), அபி, மனுஷ்ய புத்திரன், கவிஞர் சல்மா ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள் . கவிக்கோ அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள் கவிதைக்காக சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்ற முதல் தமிழ் கவிஞர்.சாகித்ய அகாதமிவிருதினை பெற்ற மற்றொரு தமிழ் முஸ்லிம் தோப்பில் முகம்மது மீரான் நாவலுக்காக விருதினை பெற்றார்.

யுனெஸ்கோ கூரியர் என்ற அறிவியல் தமிழ் பத்திரிக்கையின் ஆசிரியராக பணியாற்றியவரும், அறிவியல் தமிழ் கலைச் சொல்லாக்க முன்னோடியுமான மணவை முஸ்தபா அவர்களின் அறிவியல் தமிழுக்கு செய்த பணியை மறக்கமுடியாது .

தேவநேயப்பாவாணர் ,பெருஞ்சித்திரனார் ஆகியோரோடு இணைந்து தனித்தமிழ் இயக்கத்தில் பாடுபட்டவர் காரை இறையடியான் (முகம்மது அலி).அவர் நடத்திய பூஞ்சோலை இதழ் சிறப்புமிக்கது. ஈழத் தமிழர் முனைவர் .ம .மு .உவைஸ் அவர்கள் தலைமையில் முதன் முதலாக மதுரை காமராஜர் பல்கலை கழகத்தில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுத்துறை தொடங்கப்பட்டது . மறைந்த மௌலவி அப்துல் ஹமீது பாகவி அவர்கள் புனித குரான் சரீபை தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்து தமிழுக்கும் ,இஸ்லாத்திற்கும் பெரும்பணி செய்திருக்கிறார்கள் . அதேபோல் அவரது புதல்வர் AKA அப்துல் சமது அவர்களின் தமிழ் புலமை தமிழுலகம் அறிந்தது .அவர் சிறந்த பேச்சாளர் மற்றும் எழுத்தாளர் . பி. எச். அப்துல் ஹமீட் (B. H. AbdulHameed) கொழும்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பன்னாட்டுப் புகழ்பெற்ற இலங்கைத் தமிழ் அறிவிப்பாளரும், வானொலி, மேடை நாடக, மற்றும் திரைப்பட நடிகரும் ஆவார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நீண்டகாலமாக அறிவிப்பாளராக தமிழுக்காக பணியாற்றியவர். அமீட் தமிழர் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளுக்கும், இந்தியா, சிங்கப்பூர் துபாய் போன்ற நாடுகளுக்கும் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள அழைக்கப்படுகின்றார்.

இசைக்கும் இஸ்லாத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு மிக்க தொன்மையானது.சிலர் கூறுவதுபோல் இசை இஸ்லாத்திற்கு எதிரி அல்ல . சபூர் வேதத்தை கீர்த்தனைகளாக தாலூத் நபி (ஸல்) அவர்கள் பாடியபோது மெய் மறந்து போனார்கள் என்று சான்றுகள் கூறுகின்றன .இஸ்லாத்தின் மேல் பற்றுதலும் ,பிடிப்பும் கொண்டிருந்த முகலாய சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவிய சக்கரவர்த்தி பாபர் ஓர் சிறந்த இசைவாணர் ஏராளமான இசைப்பாடல்களையும் ,ஆய்வு கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார் .

தமிழ் முஸ்லிம்களும் இசைக்கும் ,இசை இலக்கியத்திற்கும் அளித்திருக்கும் பங்கு மிக உண்ணதமானது.தமிழில் பேரிலக்கியமா ? சிற்றிலக்கியமா ?அவற்றில் பண்கனிந்த பாடல்களை காணலாம் .இசை நூலா ? இசை நாடகமா ? கீர்த்தனா ? திருப்புகழா? கவடிச்சிந்தா ? எந்த வகையாய் இருந்தாலும் முஸ்லிம்கள் தொடரத்தில்லை . வரகவி காசிம் புலவர் (1763)திருப்புகழ் என்ற பெயரில் ஓர் அறிய இசைத் தமிழ் நூலை இயற்றியிருக்கிறார் .அவர்தம் பகரு முருவிலி அருவிலி வேருவிலி சிறுது மொரு தலை பயிலிலி துயிலிலி பருவி னுணவிலி துணையிலி இணையிலி என்ற பாடல் சாந்த குழிப்புடன் ஒற்றெழுத்தே வராமல் எழுதியுள்ளார் .

குணங்குடி மஸ்தான் (1881) தமிழர்க்குக் கிடைத்த மற்றொரு தாயுமானவர் .இவரது மாணவர்களாக பல இந்துக்களும் இருந்திருக்கின்றார்கள் .நாகூர் ஹனீபாவின் குரலில் ஒலிக்கும் திக்குத்திகண்டமும் கொண்டாடியே வந்து என்ற பாடல் குணங்குடி மஸ்தான் அவர்களால் எழுதப்பட்ட இனிமையான கண்ணிகளுக்கு சான்றாகும் . குலாம் காதிர் நாவலர் (1882) தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் படைத்த கருணாமிர்த சாகரம் போல'இசை நுணுக்க இன்பம்' என்ற இசையிலக்கண நூலை இயற்றியுள்ளார்.அவரது நாகூர்ப் புராணத்தில் பல இசை நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன

முகம்மது நயினா மரைக்காயர் (1900) இயற்றிய லால் கௌகர் நாடகம் ,குற்றால குறவஞ்சியை ஒத்தது . கௌகர் என்ற நங்கை பந்தாடியதை கூறும் பாடல் சங்கொலி பொங்கிய பங்கய மென்கை தளர்ந்துசி வந்தாடக் -குலப் பங்கில் உலாங்கயல் வென்றிடு வாள்விழி பாய்ந்துபு ரண்டாட என்ற அழகிய சந்தத்தோடு நடை போடுகிறது .

சாகுல் அமீது (1904)அவர்கள் சங்கீத சிந்தாமணி என்ற இசை நுணுக்க நூலை இயற்றியளித்துள்ளார். அப்துல் காதிருப் புலவர் (1909) சந்தத் திருப்புகழ் என்னும் அறிய இசைத்தமிழ் நூலை தந்துள்ளார் . அருணாகிரி நாதரின் திருப்புகழில் 384 சந்தங்கள் உள்ள விந்து புளகிதஎன்பதற்கு அதற்கடுத்தபடி ,காசிம் புலவரின் சந்தங்களைக் கொண்டுள்ள இளமை பறிபட என்ற பாடலே மிகப் பெரியது .

முருகன் மேல் பாடப்படும் காவடிச் சிந்தினால் கவரப்பட்ட இஸ்லாமியாப் புலவர்கள் அதுபோல் பாட விரும்பி பூவடிச் சிந்து பாடினார்கள்.நபிகள் நாயகம் (ஸல்),முஹைதீன் அப்துல் காதிர் ஜெய்லானி,ஞானி மீரான் சாஹிப் ஆகிய இஸ்லாமிய பெரியார்களின் பூப்போன்ற திருவடிகளின் புகழ் பாடும் சிந்து எனபது அதன் பொருள் . பிறமத தமிழ் இலக்கியங்களில் முஸ்லிம்கள் காயல் பட்டினத்தைச் சேர்ந்த சதாவதானி என்று பாராட்டுப்பெற்ற செய்குதம்பிப் பாவலர் ,சைவ சமய சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியிருக்கிறார் .இராமலிங்க அடிகளாரின் அருட்படல்களை மருட்பா என்று அதே சமயத்தைச் சார்ந்த கதிர்வேல் பிள்ளை பிரச்சாரம் செய்தபோது, அது அருட்பா என்று வாதிட்டு வென்றவர் முஸ்லிமான பாவலர் அப்பா அவர்கள். இதேபோல் கம்பராமாயணச் சொற்பொழிவாற்றி 'கம்பராமாயண சாகிபு 'என்ற பெயர் பெற்றவர் பா.தாலுது ஷா.

பெரியபுராணம் ,சிவபுராணம் குறித்து சொற்பொழிவு ஆற்றிஇருக்கிறார் கவி கா.மு.ஷெரீப் சென்னை கம்பன் கழகத்தில் நீண்டகால தலைவராக இருந்தவர் நீதியரசர் எம்.எம்.இஸ்மாயில் அவர்கள்.கம்ப ராமாயணத்தில் சிறந்த பேச்சாளரும் ,ஆராய்ச்சியாளரும் ஆவார் . சீவக சிந்தாமணி பற்றி முதன் முதலாக தொடர் சொற்பொழிவு ஆற்றியவர் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் ஆவார். ஈழத்தில் பல தமிழ் முஸ்லிம்கள் தங்கள் தாய்மொழியாம் தமிழுக்கு பல படைப்புகளையும் ,பணிகளையும் செய்திருக்கின்றனர் .தமிழில் இரண்டாவது நாவலான அசன்பே சரித்திரம் எழுதியவர் சித்தி லெப்பே என்ற ஈழத்தமிழர் ஆவார் .

ஜின்னா சரீபுதீன் அவர்கள் முஸ்லிம் வீரர்களைப் பற்றிய காவியம் எழுதியுள்ளார் . மொத்தம் 11 காப்பியங்களை எழுதி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மிகப்பெரிய சாதனைப் படைத்திருக்கிறார் நிறைய ஈழத்து முஸ்லிம்கள் புதுக்கவிதைகளை அளித்துள்ளனர் .அவர்களில் முக்கியமானவர் பேராசிரியர் .MAM .நுஃமான் அவர்கள் .சிங்களவர் பகுதியிலும் தமிழ் மணப்பதற்கு காரணம் ஈழத்து தமிழ் முஸ்லிம்களாகும். மேலும் நவீன கால ஈழத்து புதுக்கவிதை ஆளுமைகளான றியாஸ் குரானா (Riyas Qurana) #ஜமீல், #நஸ்புள்ளாஹ் , அனார், R.M. Nowsaath இன்னும் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

இவர்கள் கவிதைகள் தமிழில் எழுதினாலும், இவர்களின் கவிதை ஏதோ இனம் புரியாத ஒரு மந்தகார பிரதேசத்தில் என்னை பிரவேசிக்க வைக்கிறது. எங்கிருந்து இவர்களின் தமிழ் வார்த்தைகளுக்கு இத்தனை செளந்தரய சுகம் ஈழ தமிழுக்கு எப்படி கிடைத்தது என்றே தெரியவில்லை. முஸ்லிம்களின் தமிழ் இலக்கியப்பணி தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றது. இன்றுள்ள எல்லா ஊடகங்களிலும் அவர்களின் இலக்கியப்படைப்புகள் பாராட்டப்படுகின்றன. வலைப்பதிவுகளில் அவர்களின் ஆக்கம் தினம் நான் கண்டு வியந்துபோகிறேன். கல்வி அதிகம் சென்றடையாத இந்த சமுதாயத்தில் அவர்களின் தாக்கங்களை தமிழ் இலக்கியத்தில் எங்கும் காண முடிகிறது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 9

(சேகாதி நயினாப் புலவர் பாடிய மணக் காவியத்தில் ஒரு காட்சி)

கிரகணத்தை பற்றி இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதும் பல நாடுகளில் பலவிதமான புராணக் கதைகள் சொல்லப்படுவது உண்டு. வியட்நாமில் சூரியன் மற்றும் சந்திரனை தவளை விழுங்குவதால் கிரகணம் ஏற்படுவதாக நம்பப்பட்டது. டென்மார்க், நார்வே, சுவீடன், பின்லாந்து உள்ளிட்ட ஸ்கேண்டிநேவியன் நாடுகளில், சூரியன் மற்றும் சந்திரனை ஓநாய் கடித்து விழுங்குவதே கிரகணம் என கருதப்பட்டது. கொரியாவில், நெருப்பை உமிழும் நாய் கூட்டம் சூரியனை விரட்டிச் சென்று கடிக்கும்போது கிரகணம் ஏற்படுவதாக மக்கள் நம்பினர். மிகப் பெரிய டிராகன் ஒன்று, சூரியனைத் தின்று பசி தீர்த்து கொள்ளும் போது கிரகணம் ஏற்படுவதாக பழங்கால சீனர்கள் நம்பினர். அதனால் கிரகணத்தின்போது பூமியிலிருந்து நெருப்பு அம்புகளை வானில் எய்து டிராகனை விரட்டும் முயற்சிகளிலும் அவர்கள் ஈடுபட்டு வந்தனர். மேளதாளத்தை உரக்க இசைத்து கிரகணத்தை விரட்டுவதும் ஒரு சில நாடுகளில் வழக்கத்தில் இருந்தது. நமது இந்திய புராணங்களில் நிலவை பாம்பு விழுங்குவதால் கிரகணம் ஏற்படுவதாக நம்பப்பட்டது. அறிவியல் தொழில்நுட்பம் வளராத காலங்களில் இந்த மாதிரியான கதைகள் உலா வந்தன. சூரியன், நிலவு, பூமி நடத்தும் நிழல் விளையாட்டே கிரகணம் என்பது அறிவியல் ஆய்வுகள் மூலம் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. சேகாதி நயினாப் புலவர் பாடிய மணக் காவியத்தில் ஒரு காட்சி... நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் சொர்க்கத்தில் பவனி வருகிறார்கள். விண்ணுலக மங்கையர்களின் அடர்ந்த கூந்தல் பாம்பு (அரவைப்) போல் நீண்டு காட்சியளிக்கிறது. மதி போன்று அவர்கள் முகத்தை அந்த பாம்பு விழுங்கிய பிறகு அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உமிழ்கிறதாம். இந்தக் கிரகணக் காட்சியைச் சித்தரிக்கும் செந்தமிழ் புலவர் சேகாதி நயினாப் புலவரின் இலக்கிய நயமும், கற்பனை வளமும் உயர்ந்து விளங்குகின்றன.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 10

(வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் எழுதிய ஆயிரம் மசலா - 2)

"ஒன்று முதல் நூறின் உரை வரலாறு" - என்னும் படலத்தில்

1 முதல் 100 வரையிலான எண்களை தொடர்புபடுத்திக் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு விடையாக புனித ரமலான் மாதத்தில் 20 முதல் 30 நாள் வரை நடைபெற்ற வரலாற்றுச் செய்திகளை சுவையாக சொல்வது கருத்துக்கு விருந்தாக அமைகிறது.

புனித ரமலான் 20 முதல் 30 வரை

20 -ம் நாள் : இறைவன் நபி தாலூத் (அலை) அவர்களுக்கு சபூர் வேதத்தை அருளினான்

21-ம் நாள் : நபி சுலைமான் (அலை) அவர்களுக்கு இறைவன் முத்திரை வந்தது

22 -ம் நாள் : நபி மூசா (அலை) பிறந்தார்கள்.

23 -ம் நாள் : நபி ஈஸா (அலை) அவர்களுக்கு இன்ஜீல் வேதம் அருளப்பட்டது.

24 -ம் நாள் : (வரலாறு சொல்லப்படவில்லை. நண்பர்கள் தேடி பார்த்து சொல்லவும்)

25 -ம் நாள் : நபி மூஸா (அலை) அவர்கள் பிரஅவ்னின் கொடுமையில் இருந்து காப்பாற்ற இஸ்ரவேலர்களை அழைத்துக் கொண்டு செங்கடலைப் பிளந்து இறங்கினார்கள்.

(கடல் பிளந்தது அஷூரா 10 அல்லவா ? வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரிடம்தான் கேட்க வேண்டும்)

26 -ம் நாள் : நபி மூசா (அலை) அவர்களுக்கு தவ்ராத் வேதம் இறக்கப்பட்டது.

27 -ம் நாள் : நபி யூனஸ் (அலை) அவர்களை கடல் மீன் விழுங்கியது.

28 -ம் நாள் : நபி யாகூப் (அலை) அவர்களுக்கு பார்வை திரும்பப் பெற்று குணமானவர்கள்.

29 -ம் நாள் : நபி இதரீஸ் (அலை) அவர்கள் தன் உடலுடன் வானகம் ஏகினார்கள்.

30 -ம் நாள் : நபி மூஸா (அலை) அவர்களுக்கு இறைவன் அறுதி கூறினான்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாளையும் ஏதேனும் ஒரு இஸ்லாமிய வரலாற்று நிகழ்ச்சியோடு இணைத்து தொடர்புபடுத்திக் கூறியிருப்பது சுவை மிக்கதாக உள்ளது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 11

(வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் எழுதிய ஆயிரம் மசலா - 3)

அண்ணலார் இறைச்செய்தியை வஹீயாய் பெற்று, மக்களுக்கு உரைத்து, உரைத்தவாறு தானும் வாழ்ந்து, இறைவனின் அழகிய முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டும் பேறு பெற்றினர் என்பதை அறிந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு சலாம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை நோக்கி,

"உங்களுக்கு இறைச்செய்தி எவ்வாறு எட்டுகிறது ?" என வினவினார். அதற்கு மறுமொழியாக நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் :

"அப்படிச் கலம்இறையால் அணிபல கையில் எழுத

மெய்ப்பொருள் இசுறாபீல் , மீக்காயில் தமக்கருள்

செட்பிய மீக்காயில் - ஜிபுறாயீ லுக்கருள்

இப்படி ஜிபுறாயீல்வந் தேகி எனக்கருள்வார் "

இறைவன் தன் ஆணையை ' கலம் ' என்னும் எழுதுகோல் கொண்டு ' மக்பூல் ' என்னும் பலகையில் எழுத,

அவ்வெழுத்தைப் படித்த இசுறாபீல் மீக்காயிலுக்குக் கூற , மீக்காயில் ஜிபுறாயீலுக்கு அருள், ஜிபுறாயீல்

அவ்வாணையை நபிகள் நாதர் அருள், அண்ணலார் வாய்மொழியாக மக்களை வந்தடைகிறது.

சாதாரணமாக மசலா வினா - விடை அமைப்பில் உருவாகும் இத்தகைய நூல், ஒவ்வொரு கேள்வி - பதிலுக்கும்

அதிக தொடர்பு இல்லாமலேயே அமைவதுதான் இயல்பு. ஆனால் இந்தநூல் ஆசிரியர் வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்

தொடக்கம் முதல் இறுதி வரை கேள்வி - பதில்களை ஒருவித தொடர்போடு அமைத்திருப்பது இங்கு

குறிப்பிடத்தக்கது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 12

(வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் எழுதிய ஆயிரம் மசலா - 4)

அப்துல்லாஹ் இப்னு சலாம் அவர்கள் அண்ணலாரிடம் , "விண்ணிலிருந்து விழுவதுமில்லை .மண்ணிலிருந்து ஓடுவதுமில்லை. ஆனால், விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் இடையே அந்தரத்தில் ஓர் ஆறு ஓடுகிறது .அது என்ன ஆறு ?" எனக் கேட்கப்படுகிறது .

"மண் தரைக்குள் ஏறாது வானிருந்து ஓடாது அங்கு

அந்தரத்தில் ஓராறுண்டது எமக்குக் கூறு மென

சுந்தரத்தோள் இபுனு சலாம் சுருதிவழியே கேட்க "

அதற்குப் பெருமானார் , 'கடுமையாக உழைக்கும் உழைப்பாளி மக்களின் உடலில் ஓடும் வியர்வை நீரே

விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் இடையில் அந்தரத்தில் ஓடும் ஆறு " எனக் கூறுவதன் மூலம் உழைக்கும் மக்களின்

வியர்வையின் உன்னதத்தையே உணர்த்தி விடுகின்றார்கள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள்

மேலும் உழைப்பைப் பற்றி நபிகளார்கள்...

" நான் சிறிய வயதாக இருக்கும்பொழுது மக்கா நகரத்து மக்கள் சிலருடைய ஆடுகளை நான்

மேய்த்திருக்கின்றேன். அதற்காக அவர்கள் சில வெள்ளிக் காசுகளை எனக்கு கூலியாக தருவார்கள்"

.(நூல் : புஹாரி)

"உழைப்பாளியின் வியர்வை உலர்வதற்கு முன்பே அவர்களின் கூலியை கொடுத்து விடுவீராக!"

(நூல்புஹாரி,முஸ்லிம்)

உழைப்பாளிகளின் கூலியை காலத்தாமதமாக கொடுப்போர் அநியாயகர்கள் ஆவர்! (நூல் : புஹாரி)

அல்லாஹ்வுக்கும் தன் முதலாளிக்கும் கட்டுபட்டு முறையோடு கடமைகளை செய்யும் உழைப்பாளிகள் கியாம நாளில் இருமடங்கு நன்மைகள் அடைவார்கள். (அல்ஹதீஸ்)

ஒரு சமயம் ஒரு காட்டரபி திரு நபி (ஸல்) அவர்களுடன் முஸாபாஹா செய்யும்போது அவருடைய கரத்தை

கேட்டபோது,"அவர்களுடைய கரங்கள் உழைக்கும் கரங்கள் ஆதனால் முத்தமிட்டேன்" என்றார்கள்.(அல்ஹதீஸ்)

கியாம நாளின் மூன்று மனிதர்களுக்கு எதிரியாக வருவேன். அவர்களில் ஒருவர் உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம்

கொடுக்காதவர் ஆகும். (நூல் : புஹாரி)

முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கும், கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் சிண்டு முடித்து சண்டை மூட்டுபவன் என்னைச் சார்ந்தவன் அல்ல. (நூல் :அபூதாலூத்)

குடும்பத்தினரை காப்பாற்றிட பிச்சை எடுக்காமல் உழைத்து பொருள் சம்பாதிப்பவர் ஒளிப்பிரகாசமாக நிறைந்த முகத்துடன் மறுமையில் அல்லாஹுவை சந்திப்பார்.(அல்ஹதீஸ்)

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 13

(நூறு மசலா)

ஞானவல்லி மெகர்பானுவின் மசாலாக்களும் , இளவரசன் அப்பாளின் பதில்களும்

நாட்டுப்புறவியலுக்கு இஸ்லாமியர்களின் பங்களிப்பும் உள்ளது. குறிப்பாக பக்கீர்ஷாக்கள் என்ற இஸ்லாமிய கலையாளர்கள் செய்துள்ள பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்தக் கட்டுரையில் பக்கீர்கள் பாடும் கதைப் பாடல்களில் காணப்படும் கேள்வி – பதில்களைப் பற்றி மட்டும் சில செய்திகளை வாசகர்கள் முன் வைக்கிறேன்.

பக்கீர்கள் கிராமங்களில் இரவு நேரத்தில் ஒரு குழுவாக அமர்ந்து, சில கதைப் பாடல்களைப் பாடுவார்கள்.

அப்படிப் பாடும் கதைப் பாடல்களில் ஒன்று 'நூறு மசாலாக்கதை' என்பது.

'மசாலா' என்பது பாரசீகச் சொல். இச்சொல்லுக்கு வினா, விடுகதை அல்லது புதிர் என்று நாம் பொருள் கொள்ளலாம்.

சீனமா நகரை ஆளும் 'பாகவதி' என்ற அரசனுடைய மகளின் பெயர் மெகர்பானு. அவள் பருவ வயதை அடைந்து பல கலைகளையும், ஞான மார்க்கத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்து ஞானவல்லியாகத் திகழ்ந்தாள்.

இவள் தன்னைப் போல் ஞானமும், அறிவும் உள்ள இளவரசனைத்தான் மணமுடிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறாள்.

எனவே "நான் கேட்கும் நூறு கேள்விகளுக்கு எந்த நாட்டு இளவரசன் சரியான பதிலைச் சொல்கிறானோ, அவனைத்தான் நான் மணமுடிப்பேன். என்னுடைய கேள்விகளுக்குச் சரியான பதிலைச் சொல்லாத இளவரசர்கள், எத்தனை கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லவில்லையோ அத்தனை கசையடிகளைப் பெற்றுச் செல்லவேண்டும்" என்று அறிவிப்பு செய்தாள்.

ஞானவல்லியான மெகர்பானு தர்க்க மண்டபம் ஒன்றையும் அதற்காக அமைத்தார். அம்மண்டபத்தில் சான்றோர்களும், அறிஞர்களும், புலவர் பெருமக்களும் அமர்ந்து அந்த அறிவுப் போட்டியைக் கண்டுகளிக்கவும், உரிய ஏற்பாடுகளையும் மெகர்பானு என்ற இளவரசி செய்திருந்தார்.

அண்டை அயலில் உள்ள நாட்டின் இளவரசர்கள் ஒவ்வொருவராய் வந்து ஞானவல்லியான மெகர்பானுவின் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்ல முன் வந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஞானவல்லி மெகர்பானுவின் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல முடியாமல் கசையடிகளைப் பெற்றுத் தலை கவிழ்ந்து சென்றார்கள்.

ஐந்தாமா என்ற நகரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு அகம்மது ஷா என்ற மன்னர் ஆண்டு வந்தார். அவருக்கு ஒரு மகன் இருந்தார். அவர் பெயர் அப்பாஸ். அவரும், இளம் வயதினராக கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினார்.

ஞானவல்லி மெகர்பானுவின் அறிவிப்பைக் கேள்விப்பட்டு, 'அப்பாஸ்' இளவரசர், ஞானவல்லியின் ஞானக் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க முன் வந்தார்.

தர்க்க மண்டபம் தயாரானது. மசாலா (புதிர்) போடும் நாளும், கிழமையும் அறிஞர்களால் முடிவு செய்யப்பட்டது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில், தர்க்க மண்டபத்தில் சான்றோர்களும் அறிஞர்களும் ஆர்வத்துடன் கூடினர்.

ஞானவல்லி மெகர்பானு தோழியர்கள் புடைசூழ, தர்க்க மண்டபத்தில் தனக்குரிய இடத்தில் தலைக்கனத்துடன் வந்தமர்ந்தாள். அப்பாஸ் என்ற இளவரசரும் தர்க்க மண்டபத்தில் தனக்குரிய இடத்தில் வந்தமர்ந்தார்.

அறிஞர் பெருமக்கள் சிலர் நடுவர் பொறுப்பை ஏற்க, 'மசாலா' நிகழ்வு ஆரம்பமானது.

மெகர்பானு வழக்கமான தனது முதல் கேள்விக் கணையைத் தொடுத்தார். (பாடல் வரிகளால்)

"நீர் யார் மகன் காணும்?

உம்மை யார் வளர்த்தது?

என்று சொல்லாவிட்டால்

கொல்வேன் உமை நானும் !"

ஞானவல்லியின் அலட்டலான மசாலாவிற்கு (கேள்விக்கு) அப்பாஸ் இளவரசர் அமைதியாக,

"அடி ஞானப் பெண்ணே! – என்னைக்

கொல்வேன் என்று சொன்ன

குங்குமச் சந்தனமே! – நான்

'ஆதம்' மகன் தானடி! – என்னை

அந்த 'அல்லாஹ்' வளர்த்தானடி – உன்னைச்

சொல்லால் வெல்லத் தாண்டி.." என்று பதிலளித்தார்.

(இறைவன் ஆதம் என்ற மனிதனைத் தான் முதன் முதலில் படைத்தான். 'ஆதம்' என்ற ஆதி மனிதனில் இருந்த

இந்த மானுடம் தழைத்தது என்ற கருத்தை 'ஆதம் மகன் தானடி' என்ற பாடல் வரி விளக்குகிறது.)

அப்பாஸ் இளவரசரின் பதிலைக் கேட்டு சபை "சபாஷ்" என்றது.

ஞானவல்லி தனது அடுத்த கேள்விக் கணையை எடுத்துத் தொடுத்தாள்.

"மானிலேயும் பெரிய மான்.

அறுபடாத மான் அது என்ன...?

மீனிலேயும் பெரிய மீன்

அறுபடாத மீன் அது என்ன...?

மாவிலேயும் நல்ல மாவு

இடிபடாத மாவு அது என்ன...?"

உடனே தயக்கம் ஏதும் இல்லாமல் இளவரசர் அப்பாஸ், ஞானவல்லியின் மசாலாவிற்கு (புதிருக்கு) பாட்டாலேயே பதில் சொன்னார்.

"மானிலேயே பெரிய மான்

அறுபடாத மானானது – அது

ஈ மானடி ஞானப் பெண்ணே!

மீனிலேயும் பெரிய மீன்

அறுபடாத மீனானது – அது

ஆமீனடி மெகர்பானே..!

மாவிலேயும் நல்ல மாவு

இடிபடாத மாவும் ஆனது – அது

'கலிமா' தானடி கண்ணே !" என்று.

அப்பாஸ் இளவரசரின் பதிலை ஆமோதித்து தர்க்க மண்டபத்தில் கூடி இருந்த அறிஞர்கள் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

(ஈமான் – மனதால் இஸ்லாமியன் என்று உறுதி கொள்வது.

ஆமீன் – ‘ஆம்’ என்று ஆமோதித்து இறை வசனத்தை ஏற்றுக் கொள்வது.

கலிமா – இம்மந்திரத்தைச் சொல்வதே முஸ்லீம்களின் முதல் கடமையானது.)

கேள்விக்கணைகளுக்கு உடனுக்குடன் சற்றும் யோசிக்காமல் ‘டாண்,டாண்’ என்று பதில் சொல்லும் அப்பாஸ் இளவரசரின் அறிவுக் கூர்மையைக் கண்டு திகைத்த ஞானவல்லி மெகர்பானு, அடுத்து மிகவும் தேர்ந்தெடுத்த மசாலா ஒன்றை எடுத்து சபை முன் வைத்தாள்.

“ஆதத்துடைய மக்களுக்கு

அல்லாஹ் படைத்தான்

ஐந்து வீடுகள் – அந்த

ஐந்து வீடுகளின் பெயரை

அவையோர்கள் அனைவரும்

அறியும் படி சொல்லவும் மன்னா...!”

ஞானவல்லியின் மசாலாவைக் கேட்ட அப்பாஸ் அரசர்,

“கேளடி, கிளி மொழியே...

ஆதத்துடைய மக்களுக்கு

அல்லாஹ் படைத்தளித்த –

ஐந்து வீடுகளின் பெயர்களை !

முதல் வீடு தகப்பன் வீடு!

அடுத்த வீடு தாய் வீடு!

அருளான ‘கரு’ வீடு!

மூன்றாம் வீடு ‘துன்யா’

நான்காம் வீடு ‘கப்ரு’

ஐந்தாம் வீடு மறுமை.” என்று பாட்டாலே பதில் சொன்னார்.

‘தகப்பன் வீடு’ என்றது, ஆதியில் கரு வித்தாகத் தகப்பனின் உதிரத்தில் இருந்தது. ‘துன்யா’ என்பது இந்த உலகம்.

‘கப்ரு’ என்பது முஸ்லீம்களை அடக்கம் செய்யும் மண்ணறை.

மறுமை என்பது சொர்க்கம் அல்லது நரகத்தைக் குறிக்கும். மறு உலகம். இதைத் தமிழ் மரபும் ‘வீடு’ என்றும் ‘வீடு பேறு’ என்றும் குறிப்பதை இந்த இடத்தில் நாம் எண்ணிப் பார்க்கலாம். (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு).

அப்பாஸ் இளவரசர் அசராமல் தன் ‘மசாலா’க்களுக்கு பதில் சொல்வதைக் கேட்டு தன் மனதிற்குள் அவரின் அறிவை ரசித்த ஞானவல்லி மெகர்பானு என்ற இளவரசி தனது அடுத்த மசாலாவை அவிழ்த்து விட்டாள் நெத்தி படாத தொழுகை என்ன?

நேரமில்லாத பாங்கு என்ன?

அப்பாஸ் இளவரசர் அசராமல், ஞானவல்லியின் அந்தக் கேள்விகளுக்கும் விடை சொன்னார்.

“அடி, ஞானப்பெண்ணே.

நெத்திபடாத தொழுகை – அது

‘ஜனாசா’ தொழுகை.

நேரமில்லாத பாங்கு – அது

பேறுகால வீட்டுப் பாங்கு...”

ஞானவல்லி தொடர்ந்து தளராமல் தன் மசாலாக்களை அள்ளி வீசினாள்.

“கத்திபடாத கறியும் என்ன?

காலம் தவறிய நகராவும் என்ன?”

அப்பாஸ் :

“கத்தி படாத கறியானது – அது

பறவையிட்ட முட்டை.

காலம் தவறிய நகரா – அது

மௌத்தை அறிவிக்கும் ஓசை..” என்று உடனுக்குடன் தயங்காமல், மயங்காமல் பதில் கூறினார். பொதுவாக தொழுகிறபோது நெற்றியானது தரையில் படவேண்டும். ஐவேளைத் தொழுகையின்போதும், உட்கார்ந்த (ஸஜிதா) நிலையில் இருந்தபடி முன்புறம் கவிழ்ந்து, தலை தாழ்த்தி, நெற்றி தரையில் அல்லது தரைமேல் விரிக்கப்பட்ட விரிப்பில் (பாய் அல்லது முஸ்ல்லா துணியில்) படும்படி தொழுவார்கள். ஆனால், இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யும் முன் தொழுகிற தொழுகையின் போது (ஜனஸா தொழுகையின்போது) மட்டும் நின்ற நிலையில் தொழுவார்கள். ஜனஸா தொழுகையின் போது மட்டும் நெற்றி தரையில் படாது.

ஐவேளையும் பாங்கு சொல்வது (தொழ வாருங்கள் என்று அழைப்பு செய்வது) குறிப்பிட்ட நேரங்களில் மட்டுமே நடைபெறும். ஆனால் அந்த ஊரில் இஸ்லாமிய மக்கள் குடியிருக்கும் வீடுகளில் (ஜமாத்தில்) குழந்தை பிறந்தால், உடனே அப்போது ஒரு பாங்கு சொல்லி அதன்மூலம் குழந்தை பிறந்த செய்தியை அக்கம் பக்கத்தில் வசிக்கும் மக்களுக்குத் தெரிவிப்பார்கள்.

முஅத்தின் (மோதினார்) , ஒரு மந்திரத்தை (அல்லாஹ் அக்பர்) சொல்லி அறுத்த ஆடு, ஒட்டகம், மாடு, கோழி, முயல் முதலியவற்றின் கறியைத்தான் (ஹலால் செய்யப்பட்டது) இஸ்லாமியர்கள் புசிப்பார்கள்.

ஆனால் கோழி முட்டை, வாத்து முட்டை போன்றவற்றை உடைக்கும்போது மட்டும் அதற்கு விதிவிலக்கு உண்டு. என்றாலும் முட்டைகளைச் சமையலுக்காக (பொரிக்க) உடைக்கும் போது,

“பிடிக்கச் சிறகில்லை,

அறுக்கக் கழுத்துமில்லை,

எனவே உடைக்கிறேன்.

உனக்கும் எனக்கும்

வழக்கும் இல்லை!” என்று

சொல்லுகிற இஸ்லாமிய நாட்டார் நம்பிக்கை ஒன்றும் கிராமாந்தரங்களில் நடப்பில் உள்ளது.

ஐவேளையும் தொழுகைக்கான பாங்கோசைக்கு முன் பள்ளிவாசலில் உள்ள ‘நகரா’ என்ற தோல் கருவியை மோதினார் அடித்து ஓசை எழுப்பி, தொழுகைக்கு ஆயத்தமாகுங்கள் என்று அறிவிப்பு செய்வார்.

ஊரில் யாராவது இறந்துவிட்டால் (மௌத்து நிகழ்ந்துவிட்டால்) அந்த ‘மௌத்து’ச் செய்தியை அறிவிப்பதற்காக, இடைப்பட்ட நேரத்தில் (தொழுகை நேரம் தவிர்த்து) நகராவைத் தொடர்ச்சியாக அடித்து இந்த ஊர் ஜமாத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இறந்துவிட்டார் என்ற செய்தியை ஊர் மக்களுக்கு அறிவிப்புச் செய்வார்கள்.

தொழுகை நேரமற்ற நேரத்தில் நகரா ஒலிக்கும் ஓசை ஊர் மக்களுக்கு ‘ஜமாத்’ சேதியை அறிவிக்கும்!

ஞானவல்லி மெகர்பானுவின் மசாலாக்களுக்கு உடனுக்குடன், திகைக்காமல் பதில் அளிக்கும் அப்பாஸ்

இளவரசரின் புலமையைக் கண்டு, தர்க்க மண்டபத்தில் இருந்த அறிஞர்கள் ஆரவாரம் செய்து தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள்.

மெஹர் பானு அப்பாஸை நோக்கி, “ ஒரு மரத்தில் பன்னிரண்டு கிளைகளும், கிளைதோறும் முப்பது இலைகளும், இலைகள் பாதிக்கருப்பும், பாதி வெளுப்புமாக உள்ளன. ஒவ்வொரு கிளையிலும் ஐந்தைந்து பூக்கள் இருப்பதாகவும் இதன் நுட்பக் கருத்தை விளக்கி கூறும் என்று கேட்கிறாள்

“மரம் என்பது ஓர் ஆண்டு ஆகும் .பன்னிரு கிளைகள் என்பது பன்னிரண்டு மாதங்களாகும். கிளைகள் தோறும் முப்பது இலைகள் என்பது முப்பது நாளைக் குறிக்கும். அவற்றில் பாதி கருப்பு, பாதி வெள்ளை என்பது இரவையும் பகலையும் குறிப்பதாகும். ஐந்து பூக்கள் எனக் குறித்திருப்பது ஐவேளை தொழுகையை குறிப்பதாகும்.

சபையோர்கள், ஞானவல்லியைப் பார்த்து “ம் அடுத்த மசாலாவைப் போடுங்கள்” என்று கூறினார்கள்.

இளவரசி, தனது அடுத்த மசாலாவை எடுத்து அவை முன் வைத்தாள் ராகத்தோடு,

“மரத்துக்குள்ளே... ஒரு பூப்பந்து – அது

குடத்துக்குள்ளே காய் காய்த்தது – அந்தக்

காயானது பழமும் ஆனது – பின்

கனிந்ததுமே கீழே விழுந்தது.

கீழே விழுந்த கனி, மாங்கனியல்ல

திகட்டாமல் தித்திக்கும் கனி.

அந்தக் கனி.. என்ன கனி..?
அப்பாஸ் அரசரே... இப்போதே
செப்பும் பார்ப்போம்! " என்று பாடினாள்.
இளவரசர் அந்த மசாலாவுக்கும் தனது மதி நுட்பத்தால்

அருமையாக

விடையளித்தார்,
"விளையாட்டுக் கதைபோட்டு
வெற்றி பெற நினைக்கும்
மெகர்பானே! ஞானப்பெண்ணே!
திகட்டாமல் தித்திக்கும் கனி
இப்புவிடில் பிள்ளைக் கனி...!"
என்று மசாலாவுக்கு உரிய புதிரை விடுவித்தார் எனத் தொடர்கிறது.
நூறு மசாலா என்ற பக்கீர்கள் பாடும் வசனம் இடை இட்ட கதைப்பாடல்.

மரம் என்பது மனிதன் (ஆண்) அவனுக்குள் சுழலும் பூப்பந்து, விந்தாகும். குடத்திற்குள் காய் என்பது
கர்ப்பப்பையில் இருக்கும் குழந்தை. காய் கனியாவது, பத்துமாதம் நிறைந்த பின் பிரசவமாகி, குழந்தை
பிறப்பது. இப்போது ஞானவல்லி போட்ட மசாலாவின் பொருள் வாசகர்களுக்கும் புரியும் என்று நினைக்கிறேன்.
இந்நூலின் ஆசிரியர் பற்றிய விவரங்களையோ, எழுதப்பட்ட காலக் குறிப்பையோ, எழுதப்பட்ட சூழல் பற்றிய
விபரங்களையோ, அரங்கேற்றத் செய்திகளையோ இந்நூலிலிருந்து நம்மால் தெரிந்து கொள்ள இயலவில்லை
" முன்னோர்கள் நூறு மசாலா " என்னும் குறிப்பைத் தவிர இந்நூலில் வேறு விபரங்கள் எதுவும் இல்லை.
ஆயினும் நூலின் முதல் பதிப்பு 1876 முஹம்மது சாஹிப் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டது என்ற குறிப்பு மட்டுமே
கிடைக்கிறது ஆயிரம் மசலா , வெள்ளாட்டி மசலா ஆகிய இரு நூல்களை விட அதிகமான பதிப்புகள் இந்நூறு
மசலாதான் வெளிவந்தது
அதன்மூலம் ஏராளமான மக்கள் இஸ்லாத்தின் அடிநாதத்தை இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை
தெரிந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது.

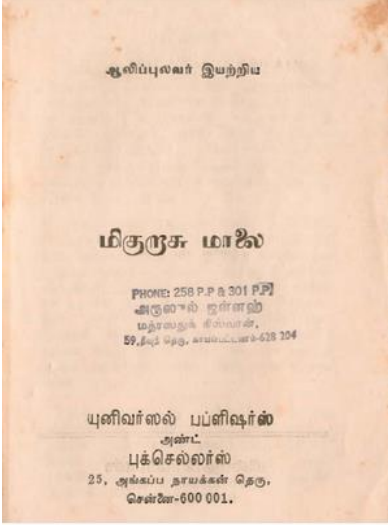
1087 கன்னிகளாக கொண்ட நூறு மசலா மன்னனின் மகள் மெகர்பானுவிற்கும் அஹமது ஷா என்னும்
மன்னனுடைய மகன் அப்பாஸ் என்பவருக்கும் நடைபெற்ற வினா - விடை தருவதாக அமைந்துள்ளன
பக்கீர்கள் என்ற கலையாளர்களிடம் வாய் மொழித் திரளாக இதுபோன்ற எண்ணற்ற கதைப் பாடல்கள் உள்ளன.
நான் மேலே தந்தது ஒரு மாதிரிதான். அவைகளை எல்லாம் குறுந்தகடுகளில் பதிவு செய்யலாம் அல்லது எழுத்துப்
பிரதிகளாகப் பதிப்பிக்கலாம்.

தர்ஹாக்களை மையமாகக் கொண்டு சுற்றிச் சுழலும் இத்தகைய பிரதிகளை, நவீன இஸ்லாமிய
கொள்கைக்காரர்கள் மார்க்க சுத்திகரிப்பு என்ற பெயரில் அலட்சியக் கண்கொண்டு பார்க்கிறார்கள்.
இப்பிரதிகளை அழிந்துவிடாமல் பாதுகாத்தால், தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு

அருமையான

இலக்கியச் செல்வங்கள் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

(ஆலிப் புலவர் இயற்றிய மிகுறாசு மாலை)

16 வது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் (ஹிஜ்ரி 998) ஆலிப் புலவர் என்னும் கவிராஜருக்கு இரவில் உறக்கமில்லை அவருடைய உடலும், உடையும் வியர்வையால் நனைந்திருந்தது. எனவே அவர் காற்று வாங்குவதற்காக இல்லத்தில் முற்றத்தில் அங்குமிங்கும் உலாவினார். எனினும் வியர்வை விட்டபாடில்லை. எனவே கதவை திறந்து கொண்டு ஊரின் நடுவே அமைந்துள்ள பாலத்தின் மீது நின்று காற்று வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

மக்கள் திரளான கூட்டம் மாரியம்மன் கோயில் திருவிழாவில் இருந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அவர்கள் அனைவரும் இந்துக்கள் என்று புலவர் எண்ணினார். புலவரை தாண்டி செல்லும் கூட்டம் அவர்கள் இந்துக்கள் அல்ல, முஸ்லிம்கள் என்பது அவருக்கு நன்கு புலனாகியது.

அப்போது புலவர் அவர்களை நோக்கி, "எங்கு சென்று வருகின்றீர்கள்?" என்று வினவினார்.

"அதோ இருக்கும் மாரியம்மன் கோவிலில் முன்றலில் இன்று புராணக்கதை சொற்பொழிவு இருந்தது. அதை கேட்டு விட்டு வருகிறோம்" என்று கழிபேருவகையுடன் கூறினர்.

இம்மொழி புலவரின் உள்ளத்தில் வேலெனப் பாய்ந்தது.

"இறைவனே..! உன்னுடைய அன்புக்கும் அருளுக்கும் பாத்திரமாக வேண்டிய முஸ்லிம்கள், உன் நல்லடியார்களான நபிமார்களுடைய, வலிமார்களுடைய வரலாறுகள் எத்தனை எத்தனையோ இருக்க, இவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றனரே! ஆனால் ஒரு வகையில் பார்த்தால் அவர்களை குறை கூறுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? நம் நபிமார்களுடைய வலிமார்களுடைய வரலாறுகள் தமிழில் காப்பியமாக இருந்து அவற்றை எவரும் அவர்களுக்கு எடுத்துரைக்காததால்தானே இவ்வாறு செய்கின்றார்கள்?" என்று எண்ணி வருந்தினார்.

"இறைவன்தான் நமக்கு கல்வியையும் அளித்து, புலமையும் வழங்கியுள்ளானே நாமே ஏன் ஒரு காப்பியம் இயற்றக் கூடாது?" என்று எண்ணினார்கள். அப்படியானால் எனைப் பாடுவது? என்று அவரின் வெளிமனம் வினவியது. "அண்ணல் நபி அவர்களின் விண்ணேற்றத்தைப் பற்றி பாடுவது" என்று சடாரென அவர் உள்மனம் கூறியது.

இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் ஆலிப் புலவர் "மிகுறாசு மாலை" காப்பியம் உருவானது.

இத்தகைய அமுதூறிய கூறிய அழகிய மிகுறாசு மாலை கவிதைகளை தம்முடைய காப்பியத்தை ஆலிப் புலவர் அதில் 12 படலங்களில் 743 செய்யுட்களை பதிய வைத்தார்கள். அதில் ஒவ்வொரு படலத்திற்கும், நாட்டு சிறப்பு, பாயிரச் சிறப்பு, ஏணிச் சிறப்பு, எழுவான் சிறப்பு என பெயரிட்ட அவர்கள், நரகத்தைப் பற்றிய படலத்திற்கு "நரகத்தியல்பு" என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

தம்முடைய காப்பியத்தை இயற்றிய ஆலிப் புலவர் பற்பல ஊர்களில் விரிவுரை நிகழ்த்திவிட்டு கோட்டாறு சென்றார். அங்கு சென்று தம் மாணவராகிய சிவலிங்கம் செட்டியாரின் இல்லத்தில் இறங்கி, அதன்பின் முஸ்லிம்கள் வாழும் வீதி சென்று அவர்களிடம் தன் உள்ளக் கருத்தை வெளியிட்டார்.

அவர்களோ அதனை செவி சாய்க்காது, "எங்களுக்கு இப்போது எத்தனையோ அலுவல்கள் உள்ளன ஆதலால் பிற்பாடு பார்ப்போம்" என்று கூறி தட்டிக் கழித்தனர்.

அதுகண்டு ஆலிப் புலவர் நெஞ்சம் வாடியது. ஆசான் முகம் வாடியது கண்டு சிவலிங்க செட்டியார், " தாங்கள் ஒன்றுக்கும் கவலைப்பட வேண்டாம். முஸ்லிம்கள் அதனை அரங்கேற்ற முன்வராவிட்டால், இந்தக் கைக்களவர் தெருவில் உள்ள மூவாயிரம் கைக் களவர்கள் அனைவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து அதனை அரங்கேற்றுவோம் "

" இங்குள்ள கைக்களவர்கள் சமூகத்திற்கு பாவாடை செட்டியார் என்னும் செல்வச் சீமான் ஒருவர் தலைவராக இருக்கின்றார். அவரோ ஒரு பார்வையற்றவர் (அந்தகர்). அவர் தம் கண்கள் ஒளி பெற வேண்டும் என்று அவர் செய்த அறங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல எனினும் கண்ட பலன்தான் ஒன்றுமில்லை. அவரை நான் சென்று தாங்கள் இங்கு வந்திருப்பதையும் தங்களின் உளக்கருத்தையும் எடுத்துரைத்து, தங்களின் மேலான காவியத்தை அரங்கேற்றுவதற்கு அவர் ஆவன செய்யின் அவரின் கண்கள் அண்ணல் நபியவர்களின் பேரருளால் வெளிச்சம் பெறும் என்றும் அவருக்கு உணர்த்தி, அவரே முன்னின்று அச்செயலை ஆற்றுமாறு வேண்டி வருகிறேன்" என்றார். அதன்படி பாவாடைச் செட்டியாரும் மிகவும் பிரமாதமாக மிகுறாசு மாலை காப்பியத்தை அரங்கேற்றம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார்.

ஆலிப் புலவர் எழுவான் சிறப்பை எழிலுடன் துவங்கி விரிவுரை நிகழ்த்தி வரும்பொழுது, " முகம்மதெங்கள் நபிகள் கோமான் (ஸல்) புராக் என்னும் புரவி இவர்ந்து நான்காம் விண் சென்ற சீர்மையை எடுத்துரைத்து, அங்குள்ள பைத்துல் மஃமூர் பள்ளியில் தம்முடைய சுட்டுவிரலால் அழகிய தூண் ஒன்றில் துளை செய்து அப்புரவியைக் கட்டி விட்டு, அதன் பின் ஐந்தாம் விண்ணுக்கு எழுந்தருளினார் என்ற கருத்தமைந்த, "நாலம்வா னம் இலங்கும் ஞானரத்ன மஃமுரில்

வாலாய மாய்வீற்ற வான்பரியை - கோலத்தூண்

தான்துளைத்துக் கட்டியரோ தாஹா சென்றாரைந்தாம்

வாகனத்தின் உள்ளே மகிழ்ந்து ... "

என்ற வெண்பாவைத் தன் வாய் இனிக்கும் வண்ணமும் கேட்போர் செவி இனிக்கும் வண்ணமும் பாடும்போது, "கோலத்தூண்தான் துளைத்துக் கட்டியரோ " என்ற அடி வந்ததும், முச்சுடர் வடிவான முகம்மதெங்கள் நபிகள் கோமான் (ஸல்) அவர்கள் திருக்காட்சி நல்கி, "ஆலி..! அச்செய்தி அல்லாஹ்வுக்கும், என்னுடன் வந்த ஜிப்ரயீலுக்கும் தாமே தெரியும் ? உமக்கு எவ்வாறு தெரியும் ?" என்று அமுதவாய் விண்டனர்.

" அண்ணலெம் பெருமானே..! அடியேன் வாயில் அவ்வாறு வந்தது ; விண்டேன் . அதையன்றி வேறொன்றும் கண்டேனல்லேன்" என்று நாக்குளற விடையிறுத்து விட்டுக் காணாத காட்சியை கண்ட பெரும் அதிர்ச்சியினால் கீழே சாய்ந்தார்.

அவர் கீழே சாய்ந்ததை அவரருகில் இருந்த பாவாடை செட்டியார் உணர்ந்ததும், "என்ன செய்தி ? என்ன செய்தி ? என்று ஏக்கத்துடன் வினவினார்.

"ஏறிட்டு வேப்பமரத்தை பாரும " என்றார் புலவர். அவரும் அவ்வாறே செய்தார். அவ்வளவுதான் .அவருடைய கண்கள் ஒளி பெற்றன. முகம்மதெங்கள் நபிகள் கோமானின் திருக் காட்சியை காணும் பேறு பெற்று, அவை மிளர்ந்தன. அவர் துள்ளிக் குதித்து மகிழ்ச்சியில் கூத்தாடினார்.

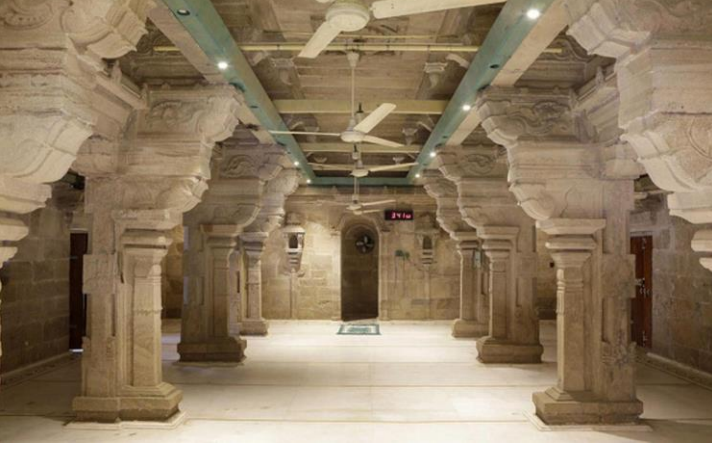
அப்பொழுது நபிகள் நாயகப்பதி அவர்கள் , "ஆலி..! நாம் உம் காவியத்தை ஏற்றோம் ! "என்று அமுதவாய் விண்டு மறைந்தார்கள். அப்போது அங்கு குழுமியிருந்த மக்களுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. பாவாடைச் செட்டியாருக்கு கண்ணொளிப் பெற்று பார்வை கிடைத்தது. ஆனால் ஆலிப் புலவர், நாயகத் திருமேனியை கண்ட கண்களால் இந்த நரர்களைப் பார்க்கமாட்டேன்" என்று கூறித் தம் கண்களுக்கும் மறைப்பிட்டு அந்தகர் (பார்வையற்றவர்) போன்று கடைசி வரை வாழ்ந்தார் .

ஹிஜ்ரி 1000 ஆண்டு ரமலான் திங்கள் பிறை 27 வெள்ளிக்கிழமை அவர் பாளையங்கோட்டை சென்றிருந்த போது, அங்கு உள்ள தோட்டம் ஒன்றில் பிற்பகல் தொழுகை தொழுது கொண்டிருக்கும் பொழுதே சஜ்தா (தொழுகையில் குப்புற வீழ்ந்திருக்கும் நிலை) வில் வைத்து பல்லாண்டுகளாக அவரின் உடலில் ஆட்சி செய்த ஆன்மா விண்ணுலகம் ஏகி விட்டது .

பின்னர் அவரின் மகனும் உற்றாரும் வந்து அவரின் வெற்றுடலை சொந்த ஊருக்கு கொண்டு செல்ல ஆய்த்தமான போது, தோட்டத்தின் உரிமையாளர் அவர்களை அணுகி, அவர் தம் தோட்டத்திலேயே வந்து உயிர்

நீத்திருப்பதால், அவரை அவர் உயிர் நீத்த இடத்திலேயே அடக்க வேண்டும் என்று பெரிதும் வேண்டிக் கொண்டதன் பேரில், அவரை அங்கேயே அடக்கம் செய்தனர். அவரின் அடக்க இடம் இன்றளவும் " ஆலியப்பா பள்ளி " என்ற பெயருடன் பாலையங்கோட்டையில் இருந்து வருகிறது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 15 (வெள்ளாட்டி மசலா)

"வெள்ளாட்டி" என்னும் தமிழ்ச் சொல்லுக்குப் "பணிப்பெண் " என்பது பொருளாகும். இந்நூலை இயற்றியவர் காயல்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த ஷெய்க்பத்துல் காதிரு இலப்பை என்பவராவார். இந்நூல் 1856ல் வெளிவந்தது.

ஆயிரம் மசலா நூலுக்குப் பின்னர் மிக நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு இரண்டாவது மசலா நூலான வெள்ளாட்டி மசலா வெளிவந்தது கவனிக்கத்தக்கதாகும். இந்நூல் ஆயிரம் மசாலா நூலிலிருந்து வேறுபட்டதாக வசன நடையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இன்னும் சொல்லப்போனால் தமிழில் அமைந்த மூன்று மசலா நூல்களில் உரைநடையில் அமைந்துள்ள மசலா நூல் இது ஒன்றேயாகும். இந்நூலுள் 669 வினாக்களுக்கு விடை பகிரப்பட்டுள்ளது. பகுதாது நாட்டிலுள்ள தாருஸ்ஸலாம் என்னும் நகரில் வாழ்ந்து வந்த செல்வந்தர் ஒருவருக்கு குழந்தைப் பேறில்லாது இருந்தது.

இறை அருளால் நீண்ட காலத்திற்குப் பின் செல்வந்தருக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தது.முதுமைப் பருவத்தில் பிள்ளைப் பெற்ற தந்தை அக்குழந்தைக்குப் " பதுறுஸ்ஸமான் " எனப் பெயரிட்டு அறிவிலும், ஆற்றலிலும், ஒழுக்கத்திலும் மார்க்க சீலத்திலும் மிகச் சிறந்தவனாக வளர்க்க விரும்பினார் . அதற்காக எல்லா குணங்களும் ஒருங்கே வாய்க்கப்பெற்ற பணிப்பெண் ஒருத்தியைப் தேடலானார். தான் விரும்பும் வெள்ளாட்டியாகிய பணிப்பெண் எப்படிப்பட்டவளாக இருக்க வேண்டும் என்பதை, 'எனக்கொரு வெள்ளாட்டியவள் சிறிய வயதானவள். ஐந்து வயதுப் பெண்ணானவள். வர்ணிப்பில்லங்காத மிகுந்த அழகானவள். நல்லவள். குறிஞ்சிபுள்ளவள். மதுரவாக்குள்ளவள். வாடை மணமானவள். தலை கனத்தவள். அவள் காலத்தில் அவளுக்கு நிகர் இல்லாதவள். அப்பேர்க்கொத்த பெண் வேண்டும் என்கிறார்.

இவ்வாறு எல்லாவகை திறமைகளும் குணநலன்களும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற ஐந்து வயது வெள்ளாட்டிப் பெண் வேண்டும் என கருதி அவளைத் தேடும் பணியில் முனைப்புக் காட்டினார். இறுதியில் அவர் விரும்பிய தன்மைகள் அனைத்தும் கொண்ட ஐந்து வயதுப் பணிப்பெண்ணை வணிகர் ஒருவர் மூலம் செல்வந்தர் பெறுகிறார். அவளுக்கு 'தவத்துது ' எனப் பெயரிட்டு தன் மகனை வளர்க்கும் வெள்ளாட்டி பணிப்பெண்ணாக அமர்த்திக் கொண்டார்.

அவ்விளம் சிறுமி மார்க்க ஞானம் முழுவதையும், கணக்கு, பூகோளம் முதலான அறிவுச் செல்வங்கள் அனைத்தையும் கற்று அவள் தேற, செல்வந்தர் அதற்கும் வழிவகுத்தார் அப்பெண்ணின் துணையுடன்

செல்வந்தர் மகன் பதுறுஸ்ஸமானும் பல்துறை அறிவும் நிரம்ப பெற்றவனாக வளர்ந்து வாலிப நிலையை அடைகிறான்.

தன் மகன் தன் வாழ்வின் இறுதி கட்டத்தை அடைந்த செல்வந்தர் தன் மகன் பதுறுஸ்ஸமானை அழைத்து, எல்லாவகை குணச் சிறப்பும் அறிவுத் தெளிவும், மார்க்க ஞானமும் நிரம்பப் பெற்ற பணிப்பெண்ணாகிய தவத்துது வெள்ளாட்டியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி பணிக்கிறார்.

பதுறுஸ்ஸமான் தன் தந்தையான செல்வந்தரின் இறப்புக்குப் பின்னர், தவறான போக்கால் தந்தை தேடித் தந்த செல்வம் அனைத்தையும் இழந்து, வறியவனாகிறான். தன் வாழ்க்கைத் தடம் புரண்டதால் இருந்தவற்றையெல்லாம் இழந்து கொடிய வறுமை வாய்க்கப்பட்ட பதுறுஸ்ஸமான் தவத்துது வெள்ளாட்டியிடம் ஆறுதல் தேட, அவள் தன்னை சுல்தான் ஹாருன் ரஷீதிடம் ஒப்படைத்து, அதற்கு பகரமாக பதினாயிரம் ஆயிரம் பொற்காசுகள் பெற்று நந்நிலை எய்துமாறு கூறுகிறாள்.

அவளது ஆலோசனைக்கு இணங்க பதுறுஸ்ஸமான் அவளை சுல்தான் ஹாருன் ரஷீத்திடம் அழைத்துச் செல்ல, அவளது அபார அறிவையும், திறமையும் தான் வைக்கும் சோதனையில் நிரூபித்தால் மட்டுமே கேட்ட பொன்னைக் கொடுப்பதாகவும், அச்சோதனையில் அவள் தோல்வியுற்றால், அவளை வெறுமனே அழைத்துச் செல்லவேண்டுமெனப் பணிக்க, அதற்கு இருவரும் ஒப்பினர் .

தவத்துது வெள்ளாட்டின் அறிவாற்றலையும் மார்க்க ஞானம் சிறப்பையும் சோதிக்க விரும்பி நான்கு பேரறிஞர்களை தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களை கொண்டு அவளைச் சோதிக்க ஹாருன் ரஷீத் ஏற்பாடு செய்தார். அந்த நான்கு உலமாக்கள் கேட்ட 669 கேள்விகளுக்கு உரிய தக்க பதில்களை வெள்ளாட்டி அளிக்க, அவரது பரந்துபட்ட இஸ்லாமிய மார்க்க அறிவையும், திறனையும் பாராட்டி, அவன் கேட்ட பதினாயிரம் பொன்னை தந்ததோடு, தவத்துது வெள்ளாட்டியையும், பதுறுஸ்ஸமானுக்கே பரிசாக வழங்கி, " நீரும் உம்முடைய வெள்ளாட்டியைக் கூட்டிக் கொள்ளும். அவளுக்கு நீர் விலை கூறிய 16,000 தங்க காசும் உமக்கு ஹதியா " என்று சொல்லிக் கொடுத்து, அல்லாஹு தஆலா உங்களுக்கு பரக்கத் செய்வானாக " என்று துஆ செய்தார்.

பின்னர் தவத்துது வெள்ளாட்டியும் 16 ஆயிரம் பொன் பரிசு பெற்ற பதுறுஸ்ஸமானும் அவளுடன் திருமணம் நிகழ்த்தி மகிழ்வோடு வாழ்ந்தனர் " என்று நூல் நிறைவடைகிறது.

இந்நூலுள் கேட்கப்படும் பல கேள்விகள் சுவை மிக்கதாகவும், அதேசமயம் கருத்து செறிவுள்ளவையாகவும் அமைந்து, படிப்பவரை மகிழ்ச்சி படுத்துகின்றன.

சான்றாக..

வணக்கமில்லாத ஆலீமுக்கும், கொடை இல்லாத சீமானுக்கும், பொறுமை இல்லாத பிச்சைக்காரருக்கும் , நீதி இல்லாத மன்னனுக்கும் , பாவமீட்சி இல்லாத வாலிபனுக்கும், வெட்கமில்லாத மங்கைக்கும், உவமானம் என்னவென்று உலமா ஒருவர் விடுத்த வினாவிற்கு விடையாக தவத்துது வெள்ளாட்டி...

வணக்கம் இல்லாத ஆலிம் -மழையில்லாத மேகம்

கொடையில்லாத சீமான் - பழமில்லாத மரம்

பொறுமை இல்லாத பிச்சைக்காரர் - தண்ணீர் இல்லாத ஆறு

நீதில்லாத மன்னன் - மேய்பாரில்லாத ஆடு

பாவமீட்சி இல்லாத வாலிபன் - ஓடு இல்லாத வீடு

வெட்கமில்லாத மங்கை - உப்பில்லாத உணவு

எனக் கூறும் பதில்கள் மூலம் தர்க்கவாத அடிப்படையில் சுவையான உவமான உவமேயங்களுடன் சாதாரண மனிதனும் இலக்கியச் சுவை கலந்த பொது அறிவை இந்த வெள்ளாட்டி மசலா மூலம் பெற முடிகிறது.

அடுத்த கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் பற்றி...\\

'கஸஸ்' என்கிற அரபிச்சொல்லின் நீட்சிதான் இந்த கிஸ்ஸா, 'கதை கேட்டல்' என்கிற அர்த்தம் தரும் சொல் இது. கதை கேட்பதென்பது மனித இனத்தின் மிக சுவாரஸ்யமான அம்சங்களில் ஒன்று, இன்றைய நவீனங்களின் வளர்ச்சியில் கதை கேட்டலின் முறை மாறியிருந்தாலும், இந்த நுட்பத்தின் மீதான ஆவலும், ஆச்சர்யமும் மாறாது இன்றைக்கும் தொடர்ந்து கொண்டதானிருக்கின்றன.

இவ் வகையில் தமிழில் அமைந்தவைதான் கிஸ்ஸா' இலக்கியங்கள்' அரபி மொழியில் அமைந்துள்ளவை போன்றே தமிழில் உள்ள கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் சுவையாகக் கதை கூறுவதோடு, தீன் நெறி அடிப்படையில் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளை நுட்பமாகவும் எடுத்துக் கூறி மக்களிடையே இஸ்லாமிய ஞானத்தைப் பெருக்கும் வகையில் பெரும்பணியாற்றியுள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும் அராபிய மக்களை தன் பால் ஈர்த்தது போன்றே தமிழில் உருவான கிஸ்ஸா இலக்கியங்களும் மக்களிடையே குறிப்பாக இஸ்லாமியர்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்ற இலக்கிய வகையாக நிலைபெற்று வளர்ந்து, தமிழையும் இஸ்லாத்தையும் வளர்ந்தன என்பதை விட வளப்படுத்தின எனக்கூறலாம். மசலா இலக்கியங்களையும் விட மக்களிடையே மிக அதிக அளவில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளனவாகக் கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன.

கிஸ்ஸா வகை இலக்கியங்களுக்கு என தனியான தெளிவான வரையறைகள் ஏதுமில்லை. அவை செய்யுள் வடிவிலும், உரை நடையாகவும், இவையிரண்டும் கலந்தும் காணப்படுகின்றன. தமிழில் இருபத்தி ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட கிஸ்ஸா இலக்கியங்கள் இருப்பதாக தெரிகிறது. இவற்றில் பெரும்பாலானவை இஸ்லாமிய வரலாற்றுச் சம்பவங்களை அடிப்படையாக கொண்டவையாகவும், மற்றவை வரலாற்று புனைவாக இருந்தாலும் இஸ்லாத்தின் உயர் நெறிகளை முன்னிறுத்தும் வகையில் படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சில புகழ்பெற்ற கிஸ்ஸா இலக்கியங்களை மட்டும் இங்கே பட்டியலிடுகிறேன்....

- ஈசுபு நபி கிஸ்ஸா
- அலி (ரலி) கிஸ்ஸா
- இஸ்வத்தார் நாச்சியார் கிஸ்ஸா
- முகமது அனிபு கிஸ்ஸா
- சைத்தான் கிஸ்ஸா
- ஷம்ஷன் கிஸ்ஸா
- கபன் கள்ளன் கிஸ்ஸா

இவற்றுள் வடிவில் 'இஸ்வத்து நாச்சியார் கிஸ்ஸா' பெரியதாகவும், 'கபன் கள்ளன் கிஸ்ஸா' வடிவில் சிறிய கிஸ்ஸாவாக விளங்குகின்றன.

தமிழக முஸ்லீம்களிடையே மிகவும் புகழ் பெற்றதும், இலக்கிய செறிவு நிறைந்தது ஈசுபு நபி கிஸ்ஸாவாகும்..இதனை படைத்தவர் தஞ்சை மாவட்டம், அய்யம்பேட்டையினை சேர்ந்த மதாறு சாஹிபு புவராவார்.

இந்த நூல் ஹிஜ்ரி 1170 ம் ஆண்டில் இயற்றப் பட்டதாக தெரிகிறது. இந்த நூல் யாக்கூபு நபியின் மகனாக பிறந்த ஈசுபு நபியின் வரலாற்றினை கூறுகிறது.

ஈசுபு நபி கிஸ்ஸாவிற்குப் பின்னர் பெரிதான வரவேற்பினை பெற்றது சைத்தாள் கிஸ்ஸாவாகும். இது ஒரு வரலாற்று புனைவிலக்கியம் எனலாம். இதில் குறிப்பிடப்படும் வரலாற்று நிகழ்வுகளுக்கு ஆதாரம் இல்லை என்பது குறிப்பிட தக்கது.

ஆனால் ஆச்சர்யகரமாய் இஸ்லாத்தின் புகழ் பெற்ற மாந்தர்களை பற்றிய குறிப்புகள் நூலின் நெடுகில் விரவியிருக்கின்றன.எளிய தமிழில் காணப்படும் இந்த நூலை இயற்றியவர் பேட்டை ஆம்பூரைச் சேர்ந்த அப்துல் காதர் சாஹிபு ஆவார்.

கஸ்ஸுல் அன்பியா (**Qasasul Anbiya**) 19 நூற்றாண்டில் வெளிவந்த ஓர் அற்புதமான இலக்கியம். உலகம் படைக்கப்பட்ட வரலாறு,இஸ்லாமிய ஐதீகங்கள் (**mythology**) என பல விஷயங்களை ஆதாரத்துடன் சொல்லும் ஓர் இலக்கியம் . இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் முத்திரைப் பதித்த இலக்கியம்.குர்ஆனில் சொல்லப்பட்டுள்ள 25 நபிமார்களின் சரித்திரத்தை உரைநடையில் விரிவான மொழியியல் .

இலக்கிய நிகழ்வுகளை வைத்து கதை எழுதுபவர்கள் இதன் பக்கம் பார்வை செலுத்தினால், ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கதை கருக்கள் ..வரலாற்று கதை முதல் நவீன விஞ்ஞானப் புனைக்கதைகள் வரை ஏராளமான விஷயங்களை அள்ளி அள்ளிக் கொண்டே இருக்கலாம்.

நபி யூசுப் (அலை) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றிலிருந்து 70 முதல் 80 கதைக்கருவை நானே குறித்து வைத்திருக்கிறேன்

இலக்கியவாதிகள் கவனம் செலுத்துவார்களா ?

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 17

(ஈசுபு நபி கிஸ்ஸா)

முதல் மனிதர் ஆதம் (அலை) தொடங்கி இறுதி இறைத்தூதர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) வரை உலக மக்களுக்கு வழிகாட்ட இறைவன் ஒரு லட்சத்து இருபத்தி நான்காயிரம் நபிமார்களை அனுப்பி உள்ளான் . அவர்களுள் யாகூப் நபியின் மகனாக பிறந்தவர் யூசுப் (அலை) அவரது வரலாற்றை..

(நபியே!) நாம் வஹீ மூலம் உம் மீது இந்த குர்ஆனை அருள் செய்தது கொண்டு மிக அழகான வரலாற்றை உமக்கு நாம் கூறுகின்றோம் – இதற்குமுன் (இது குறித்து) ஏதும் அறியாதவர்களில் (ஒருவராய்) நீர் இருந்தீர். (குர்ஆன் 12:3) இவ்வாறு அல்லாஹ் ஸூரா யூசுபில் தனது வார்த்தையிலேயே அழகான வரலாறு என்று கூறுகிறான்.

நபி யாகூப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களுக்கு மொத்தம் 12 குழந்தைகள் அவரது மூத்த மனைவி “ரய்யா”வின் குழந்தைகள் 10 பேர். இரண்டாவது மனைவி “ராஹிலா”வின் வாயிலாக பிறந்த குழந்தைகள் இரண்டு. அதில் மூத்தவர் நபி யூசுப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் இரண்டாவது புன்யாமின் இந்த புன்யாமின் பிறக்கும் தருவாயில் ராஹில் என்ற அம்மையார் இறந்து விடுகிறார்கள்.

தாயை இழந்த தன்னுடைய இரு மகன்கள் மீது நபி யாகூப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் பாசத்தை அதிகமாக காட்ட ஆரம்பித்தார்கள். இதனால் சகோதரத்துவத்தில் ஏற்பட்ட பிரச்சனையை மிகப்பெரிய வரலாறாகிறது.

யூசுப் நபியை கிஸ்ஸா எழுதிய மதாறு சாஹிபுப் புலவர் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள அய்யம்பேட்டை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். இந்நூல் ஹிஜ்ரி 1170 ஆம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்டதாக குறிப்பிடுகிறது.

இந்நூலில் யூசுப் நபியை ஆசிரியர் "ஈசு நபி " என்று குறிப்பிடுவதால் நாமும் அஃதே ஈசு நபி . ஈசுப் நபி கிஸ்ஸா மிகவும் எளிய நடையில் அன்றாட வாழ்வில் பயிலப்படும் சாதாரண சொற்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.இதற்குச் சான்றாக நூலில் காப்புத் செய்யுளை பாடிகிறேன். கேளுங்கள். விருத்தப்பாவில் அமைந்துள்ள அப்பாடல்...

" அருளுண்டாம் கிருபையுண்டாம்

ஆண்டவனுதவி யுண்டாம் பொருளுண்டாம்

இன்பமுண்டாம் பெருமையும் மகிழ்ச்சியுண்டாம்

நரர் நபி ஈசுபுதன்ற கிஸ்ஸா வ தனைக் கூற

திருவருள்ளிக்கும் கோமான் சீர்தரக் காப்புத் தானே "

என மிக எளிய நடையில் உள்ளதால் கோனார் தமிழ் உரை வாங்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

அதேசமயத்தில் இலக்கியத் தரம் குறையா வண்ணம் புலவர் எடுத்தியம்புகிறார்.

தனது பன்னிரண்டு மக்களுள் ஈசு நபியவர்கள் மட்டுமே அறிவிலும், திருவிலும் மிக்கவராய் விளங்கியமையால், யாகூபு நபியவர்கள் தம் அன்பையும், பாசத்தையும் மழை என பொழியலானார்கள் .

இது மற்ற சகோதரர்களிடமே பொறாமையுணர்வை பொங்கியெழச் செய்தன. தங்கள் தந்தையார் தங்களிடம் காட்டாத அன்பையும், அரவணைப்பையும் பொழிவதைக் காண பெறாதவர்களாக ஈசு நபியிடம் வெறுப்புக் கொண்டனர்.

சிறுவர் யூசுப் ஒரு நாள் இரவு தூக்கத்தில் ஏதோ ஒரு பேரொளி தன் மடிமீது அமர்ந்தது போல் கனவு கண்டு அதனைத் தன் தந்தையாரிடம் எடுத்துக்கூறினார்.

இதனைக்கேட்ட தந்தையார் யாகூப் நபியவர்கள், தன் மகன் ஈசுப்பும் நபியாகக் கூடும் எனக் கருதினார்.

நபித்துவம் பெறுவதற்கான மிக நல்ல அறிகுறியாக அதனை கருதி மற்றவர்களிடம் எடுத்துக் கூறி மகிழ்ந்தார்.

இஃது சிறுவர் ஈசுப் மீது இன்னும் அதிக பிரியத்தையும், பாசத்தையும் காட்டி, சீராட்டி பாராட்டத் தூண்டியது.

இதனாலெல்லாம் அளவுக்கதிகமான வெறுப்பும், பொறாமையும் கொண்ட மற்ற சகோதரர்கள், சிறுவர் ஈசுபைத் தீர்த்து கட்டி விட முடிவு செய்து, அதனை நிறைவேற்றும் முகமாக தம் தந்தை யஃகூப் நபி அவர்களிடம் சென்று,

"நாங்கள் அனைவரும் ஈசுபை உடன் அழைத்துக் கொண்டு ஆடு மேய்க்கப் போவதாகக் கூறி அனுமதி பெற்று

அழைத்துச் சென்றனர். இந்நிகழ்ச்சியை,

" குளிர்ந்த நிழல் உள்ள மரத்தடியில்

கொண்டுபோய் விட்டு நாம் விளையாடுவோம்.

தெளிந்தநீருள வருவிஞ்ளந் தேடி

குளிந்தாடு மேய்த்து வாரோம்

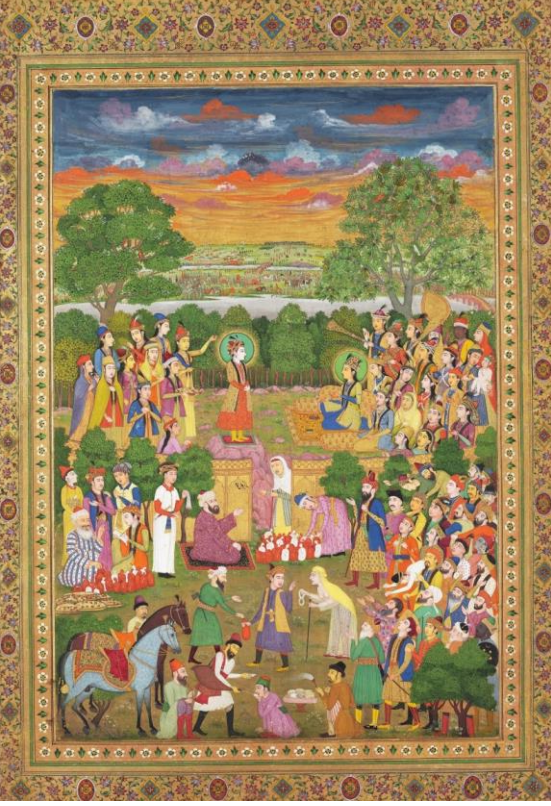
குழந்தை ஈசுபைக் கூடும்மென்று

கூறிடப் பிதா மனங்குளிர்ந்து

பொழிந்துபால் தயிரமுது மூட்டி

போற்றி ஈசுபை அனுப்பி வைத்தார் "

எனக் கூறுகிறார் நூலாசிரியர் மதாறுப் புலவர் அவர்கள்

ஆள் அரவமற்ற காட்டுப்பகுதியினுள் நீண்ட தூரம் சிறுவர் ஈசுபை அவரது சகோதரர்கள் அழைத்துச்சென்றனர். செல்லும்போதே சிறுவர் ஈசுபை அடித்தும், உதைத்தும், இம்சித்தனர். இறுதியாகப் பாழடைந்த கிணற்றினுள் தள்ளி விட்டு விட்டு வீடு திரும்பினர். மாபெரும் தவறைச் செய்து விட்டுத் திரும்பும் சகோதரர்களின் மனசாட்சி பெரிதும் உறுத்தவே அவர்களை அச்சம் கவ்விக்கொண்டது. சிறுவர் ஈசுபு எங்கே ? என்று கேட்கும் தந்தையாரிடம் என்ன பதில் கூறித் தப்புவது என்பதை எண்ணித் திகைத்து நின்றனர்.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் சைத்தானுக்குத் தன் கைவரிசையைக் காட்டும் சந்தர்ப்பமாக அமைந்தது. சைத்தானாகிய இப்லீஸின் துணையோடு ஒரு உபாயத்தை மேற்கொண்டனர். எல்லோரும் தங்கள் இல்லம் ஏகியபோது, எதிர்பார்த்தவாறே அவர்தம் தந்தையார் " இளைய மகன் ஈசுபு எங்கே ? என்று வினவினார். பழிபாவத்திற்கஞ்சாத அச்சகோதரர்கள், தம்பி யூசுப்பை காட்டில் ஓநாய்கள் கவர்ந்து சென்று சென்றுவிட்டதாக ஒத்த குரலில் துணிந்து பொய்யுரைத்தனர்.

இந்த இதே நேரத்தில் சிறுவர் ஈசுபு தள்ளப்பட்ட பாழங்கிணற்றை அடுத்திருந்த நடைபாதை வழியே சென்ற வணிக கூட்டத்தினர், சற்று தூரத்தில் தங்கி இளைப்பாறினார்கள். தாகத்தால் தவித்த அவர்களது ஒட்டகம் ஒன்று தண்ணீர் குடிக்க கிணற்றை நோக்கி சென்றது. ஒட்டகத்தை பின்தொடர்ந்து சென்ற வணிகர் கூட்டத்தை சேர்ந்த ஒருவர் அங்கிருந்த பாழும் கிணற்றினுள் நீர் இறைக்கத் தோண்டியொன்றை இறக்கினார்.

சகோதரர்களால் தள்ளப்பட்டு, மேலே ஏற வழி தெரியாது கிணற்றினுள் தவித்துக் கொண்டிருந்த சிறுவர் ஈசுப் நீர் மொண்டு செல்ல இறக்கிய தோண்டியை இறுகப் பற்றிக்கொண்டார். நீர் இறைப்பவர் தோண்டியை மேலே தூக்க அது மிகவும் கனமாக இருந்தது. மற்றொருவரை துணைக்கழைத்து மேலே தூக்க தோண்டியின் மேல் அமர்ந்தவராக சிறுவர் ஈசுப் மேலே வந்தார் .

இந்நிகழ்ச்சியை ஆசிரியர்

"தோண்டிதனிற் கயிறு கட்டிவிட
துய்யோனருட்படி சிபுறையீலும்
ஆண்ட ஈசுபைத் தோண்டியின் மேல்
அவரை ஏற்றியே தூக்கி விட்டார்
மீண்டும் கயிற்றைத் தூக்கும்போது
மிகுந்த கனங்கண்டு இருவர் தூக்க
நீண்ட கிணறுவிட்டு வெளியில் வந்தார்
நிலவு போதவாக் கொப்பிடாதே "
எனக் கூறுகிறார் .

இறைவன் அருளாலும் வானவர் தலைவர் ஜிபுரீலின் துணையாலும் மேலே வந்த ஈசுபைக் கண்ட வணிகர்கள் வியந்து நோக்கினர்.

அருளொழுகும் பார்வையும், பேரின்னலிடையிலும் அமைதி தவழும் முகத்தையும் கண்டு வியந்தனர். அருள்நலமிக்க சிறுவர் ஈசுபை தங்களுடனே கூட்டிச் செல்வதென முடிவு செய்து அழைத்துச் செல்லலாயினர். ஈசுபிடம் தான் யார் ? குலம், கோத்தரம் கேட்டனர் . ஈசுபும் சொல்வதற்கு வாய் திறந்தபோது , எதிர்ப்பட்ட ஈசுபின் சகோதரர்கள், ஈசுபு மீட்கப்பட்டது அறிந்து வெகுண்டனர். அவரை காப்பாற்றிய வணிகர்களிடம் அவரைப் பற்றி மிகத் தவறான முறையில் கூறமுனைந்தார்கள்.
"ஈசுபு ஒரு திருடன் " என கூறியும் கூட அதனைச் செவிமடுக்காத வணிகர்கள், " ஈசுபு எங்களின் அடிமை அவன் உங்களுக்கு வேண்டுமென்றால், ஆயிரம் திர்ஹங்கள் வேண்டுமென கேட்க , வியாபாரிகள் தங்களிடம் வெறும் பதினெட்டு திர்ஹங்கள்தான் இருப்பதாக கூற ,

சகோதரர்கள் எப்படியேனும் இவன் தொலைந்தால் சரி என்று எண்ணி பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டனர் . வியாபாரிகள் தங்கள் சொந்தநாடான மிசிறு (எகிப்து) நாட்டிற்கு சிறுவர் ஈசுபை அழைத்துச்சென்றனர்.

Rahmath Rajakumaran

Faqier Mohammed நபி யூசுப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களது அழகை பற்றி அல்லாஹுவின் தூதர் நபி முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ் அழகு என்ற அந்த தோற்றத்தை அல்லாஹ் இரு பாதியாக பிரித்து அதில் ஒன்றை நபி யூசுப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களுக்கும் மற்றும் ஒன்றைத்தான் நாம் இவ்வுலகில் அழகு என்று எதனை கூறுகிறோமோ அதன் அனைத்திற்கும் அல்லாஹ் பங்கிட்டு வழங்கினான்

Rahmath Rajakumaran

நபிமார்களை சொற்ப விலைக்குத்தான் விற்கப்பட்டார்கள் யூசுப் (அலை) அவர்களின் சகோதரர்கள் , வெறும் 18 திர்ஹத்திற்கு சிறுவர் யூசுப் (அலை) அவர்களை விற்று விட்டார்கள் .
(நபி (ஸல்) அவர் காலத்தில் ஒரு திர்ஹம்' என்பது 3.62 கிராம் அளவுள்ள தங்க நாணயம்)
இயேசுவை கொன்றிட வழி தேடினவர்களிடம் இயேசுவின் 12 சீடர்களில் ஒரு சீடர் யூதாஸ் ஸ்காரியோத் வெறும் முப்பது வெள்ளிக் காசைப் பெற்றுக் கொண்டு காட்டிக் கொடுத்தான்

Rahmath Rajakumaran

நபி யூசுப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களது அழகை பற்றி அல்லாஹுவின் தூதர் நபி முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ் அழகு என்ற அந்த தோற்றத்தை அல்லாஹ் இரு பாதியாக பிரித்து அதில் ஒன்றை நபி யூசுப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களுக்கும் மற்றும் ஒன்றைத்தான் நாம் இவ்வுலகில் அழகு என்று எதனை கூறுகிறோமோ அதன் அனைத்திற்கும் அல்லாஹ் பங்கிட்டு வழங்கினான்

(ஈசுபு நபி கிஸ்ஸா 3)

மிசிறு நாட்டை அடைந்தபோது யூசுப் பின் மதிமுகம் கண்ட பலரும் தங்கள் பொறுப்பில் ஈசுபை வளர்த்து ஆளாக்க விரும்பி முன்வந்தனர்.

பெரும்பொருளீந்து ஈசுபை பெற விரும்பிய செல்வ வளம் மிக்கவர்களிடையே வயது முதிர்ந்த மூதாட்டி ஒருவர் தான் நூற்ற நூலைக் கொண்டு ஈசுபை பெற விரும்பினாள். இதனை கண்டு பணம் படைத்தோர் எள்ளி நகையாடினர். ஆயினும் அக் கிழவியினிடத்தை சென்று வாழ விரும்பி, அம்மூதாட்டி உடன் சென்றார். அறவழி ஒழுகும் மதிமுக ஈசுபும் மிசிறு நாடுவந்து மூதாட்டியின் அன்பான அரவணைப்பில் வாழங்கால் மஃறிபு நாட்டு மன்னனின் மகள் சுலைகா என்னும் பேரழகி, ஒருநாள் இரவு ஈசுபு மிசிறு நாடு வந்திருப்பதைத் தன் கனவில் கண்டு அவர் மீது காதல் கொண்டாள்

சுலைகா கண்ட கனவை கூறவந்த மதாறுப் புலவர்

" வயதில் முதியவள் சொல்லைக் கேட்டு

மனதுபிரியமா இருக்கும்நாளில்

நயமா மஃறிபு ராச்சியத்து

நகருக்கதிபதி யரசனுக்கு

இயல்பா யொருமகள் சுலைகாவென

இலங்கு வடிவினில் மதிமுகத்தால்

பயனாம் சொப்பனங்கண்டு முன்னால்

பட்சமுடன்வாழ் விரகமானாள் "

என சுலைகாவெனும் மங்கை நல்லாள் ஈசுபு மீது கொண்ட மையலையும் அதனால் ஏற்பட்ட விரகதாபத்தையும் அழகாக கூறியுள்ளார்.

கனவிற் கண்டு காதல் கொண்ட சுலைகா ஈசுபுவின் நினைவாக துயரமடைந்திருப்பதை அறிந்த மஃறிபுநாட்டு மன்னன், தன் மகளின் மனதிற்குகந்த மணாளனை அடையச் செய்வதன் மூலம் மகிழ்ச்சிப்படுத்த விழைந்தான். தன் மகள் சுலைகாவின் காதல் விரக உணர்வை விளக்கி மிசிறு மன்னனுக்கு தூது அனுப்பினான். தூதுவன் தந்த தகவலைத் தவறாக புரிந்து கொண்ட மிசிறு மன்னன் அசீசு என்பவன் சுலைகாவை வரவழைத்துத் தன் அரண்மனையில் தங்க வைத்துக்கொண்டான்.

தான் கனவில் கண்ட மதிமுக ஈசுபைக் காணாது சுலைகா வருந்தினாள். தான் கனவில் பார்க்காத மிசிறு மன்னன் அரண்மனையில் தங்கி இருப்பதைக் கண்டு திகைத்தாள்.

" எங்கேயடி என் நாயகன்

எங்கேயடி தோழீ ?

இங்கேஇலை அங்கே இலை ?

அவனெங்கிலும் இலையோ ?

இங்கே அவன் அமைச்சன்என

இயம்பியதும் பொய்யோ ?

எங்கேயடி சொல்லுங்கடி ?

என்றாள் சுலைகாவே.

விரைவில் உண்மையை உணர்ந்தார் அசீசு. சுலைகா கனவில் கண்ட காதலன் தான் அல்ல என்பதை அவருக்கு நன்கு தெரிய வந்தது.

"என்னை ஏய்த்தது போதும்; என்னை நெருங்காதீர்" என்று அலறினாள் அவள்.

"அம்மணீ ! வீணே மனத்தை அலட்டிக் கொள்ள வேண்டாம். அரும்பாமலர் கொய்யும் அற்பன் நானல்லன்.

என்னால் உனக்கு சிறிதேனும் இடர் வராது. பொறு. நின் கனவு நாயகனை நானே தேடித் தருவேன்" என்றார் அசீசு. அந்நிலையில் ஈசுபை பெற செல்வர் பலர் அவாயினர். மாலிக் என்ற வணிகரின் பராமரிப்பில் இருக்கும் வாய்ப்பு ஈசுபுக்கு ஏற்பட்டது.

ஈசுபுவைக் காண சுலைகா பெரிதும் விரும்பும் செய்தி ஈசுபைப் புரந்துவந்த மாலக்கின் செவிக்கு எட்டவே, அவர் உயர்ந்த ஆடை அணிகளங்களால் ஈசுபை அலங்கரித்து சுலைகாவின் கண்ணில் படும்படியான அரசப் பெருவெளியில் நடமாட செய்தார்.

ஈசுபைக் கண்ட சுலைகா தான் கனவில் கண்டு மையல் கொண்ட இளைஞர் ஈசுபே என்பதை அறிந்து களிமிகக் கொண்டாள் .ஈசுபை எப்படியும் பெற வேண்டும் என உறுதி செய்து கொண்டாள். தனது வேட்கையை மிசிறு மன்னன் அசீசிடம் பக்குவமாக எடுத்து கூறினாள்.

எப்படியேனும் சுலைகாவின் விருப்பத்தை ஈடேற்றி நிறைவேற்றி, அவளை மகிழ்ச்சி அடையச் செய்ய விரும்பிய மன்னன் அசீசு , ஈசுபை நைல் நதியின் கரையில் அமைந்த அரண்மனைக்கு வரவழைத்து அங்கேயே தங்கி இருக்குமாறு பணித்தான்.

தான் விரும்பியவர் தன்னருகிலேயே, அரண்மனையில் தங்கியிருப்பதைக் கண்டு அளவிலா மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

தக்க சமயத்தில் தன் இச்சைக்கு சுலைகா அழைக்க அதற்கு ஈசுபு இணங்க அறவே மறுத்துவிட்டார். இதனால் சினமுற்ற சுலைகா தான் வேண்டுமென்றே இட்டுக் கட்டிய பொய் காரணங்களுக்காக அவரை கொடுஞ்சிறையில் தள்ள முயன்று அதில் வெற்றியும் பெற்றாள்.

வெஞ்சிறையில் அடைக்கப்பட்ட ஈசுபு அங்கு உள்ள கைதிகளிடம் அன்பொழுக நடந்து கொண்டார். ஒழுக்கத்தின் விழுப்பத்தை அவர்களிடையே உணர்த்தியதோடு அவர்கட்குக் கனவின் நுட்பங்களையெல்லாம் எடுத்து விளக்கி வந்தார். கனவு பலன் கூறிக் களிப்படைய செய்தார். இவ்வாறு ஆண்டுகள் பன்னிரண்டு கழிந்தன

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 20

(ஈசுபு நபி கிஸ்ஸா 4)

ஒருநாள் இரவு மிசுறு மன்னன் கனவு ஒன்று கண்டான். பயங்கரமாக இருந்த அக்கனவு அவனை மிகவும் அச்சுறுத்தியது. கனவுக்கு என்ன பொருள் என தெரியாது திகைத்தான்.

அரசவை அறிஞர்களை அழைத்து, "கறுத்த இருள் கதிரை மூட, இருக்கிடாவொன்று பசுவைத் தின்பது போல "தான் கண்ட கனவைக் கூறி பலனைக் கூற அவர்களால் இயலவில்லை.

இக்கனவிற்குத் தக்க விளக்கம் தருவோர் தகு வெகுமதி பெறுவர் என அறிவித்தான்.

யாராலும் நுட்ப விளக்கம் தர இயலாத இக்கனவு ஈசுபு அவர்களால் மட்டுமே விளக்கம் கூற முடியும் என்பதை செவியுற்ற மிசுறு மன்னன், சிறையில் இருந்த ஈசுபு அவர்களை நேரில் அழைத்து, தான் கண்ட கனவின் பலன் கூறுமாறு கேட்டான்.

அதற்கு மறுமொழியாக ஈசுபு சிறைக் கைதிகள் அனைவரையும் விடுதலை செய்தால், கனவுக்குத் தக்க பொருள் விளக்கம் செய்வதாக கூறினார் .
இந்நிபந்தனைக்கு இணங்கிய மன்னன் அசீசு, கைதிகள் அனைவரையும் விடுதலை செய்தான். பின் மன்னன் தன் கனவைக் கூற, அதற்குண்டான பலனை,
கண்ட கனவினை சொல்லுமென
காதலுடனதை மன்னன் சொல்ல
விண்ட னரீசுபு மன்னன் கண்ட
வேதனையுள்ள சொப்பனத்தை
ஒன்றா முதலிந்து வருடந் தொட்டு
உண்ணிய புரண்டு தழைத்திருக்கும்
என்றார் அதற்குப்பின் ஏழாண்டுதான்
இலங்கு பசியுன்றன் பஞ்ச முமே "

எனக் கனவு பலனை ஈசுபு கூறியதாக மதாறுப் புலவர் பாடுகிறார்.
கனவுப் பலனை கூறிய ஈசுபு நபி மீது மன்னன் அசீசுக்கு அன்பு அதிகரித்தது. அவரைப் பற்றி மேலும் அறிந்துகொள்ள அவாவினான்.
அவரது வரலாற்றை அக்கறையுடன் கேட்டறிந்தான். தன் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஈசுபு விரித்துரைத்தை,
" விரும்பினார் முன்னங் கண்ணான்விட்டு
வெளியே புறப்பட்ட நாள்முதலாய்த்
திரும்பி வந்த நாள்வரை நடந்த
செய்தியையாவையும் விளப்பினரே "
என மதாறுப் புலவர் பாடிகின்றார்.
மன்னனின் பேரன்பைப் பெற்ற ஈசுபு நபியவர்கள் வணிகத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். பெரும்பொருள் திரட்டினார்.

ஒருநாள் தன் ஊரை சேர்ந்த அரபு வணிகர் ஒருவரைக் கண்டு பெரு மகிழ்வெய்திய ஈசுபு நபி தன் தந்தையாரின் நலம் விசாரித்ததோடு, அவருக்கு சலாம் கூறுமாறு வணிகரை வேண்டிக்கொண்டார்.
வணிகம் செழிப்பாக நடந்தது. பெரும்பொருள் குவிந்தது. வருங்காலத்தின் நிலையை முன்னறியும் ஆற்றல் மிக்கவராதலின், பெருமளவில் பொருளையும் உணவையும் மக்கள் நலன் கருதி சேமித்து வைத்தார்.
மிசிறு நாட்டின் வளமான ஏழாண்டுகள் உருண்டோடிய பின் கொடிய பஞ்சம் தலை விரித்தாடத் தொடங்கியது. மக்கள் பொருள் பற்றாக்குறையாலும், வறுமையினாலும் வருந்தினர்.
பசியும் பிணியும் மக்களை வாட்டின. இச்சமயத்தில் தான் சேமித்து வைத்திருந்த உணவுப்பொருட்களை பசி என்று வந்தோர்க்கு வரையாது ஈந்தார் வள்ளண்மை கொண்ட ஈசுபு பஞ்சத்தால் வறுமைப்பட்டோருக்கு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்தார்.

இன்னல் மிகுந்த இச்சூழ்நிலையில் மிசிறு மன்னன் அசீசு மறைவெய்தினார் .தடையை நீங்கிய சுலைகா தான் கனவில் கண்டு காதலித்த ஈசுபு நபியவர்களை மணாளனாகப் பெற்றாள்.
நீண்ட நாள் கனவு நிறைவேறியதை எண்ணிக் களிமிகக் கொண்டாள் சுலைகா. இறை அருளால் கருத்தொருமித்த இருவரின் இன்ப வாழ்வை மதாறுப்புலவர் அவர்கள்,
தேனும் சீனியும் கலந்ததுபோல்
சீரும் செல்வமுமாய் இருக்கும்போது
ஊனும் உயிரும்போல் ஒத்திருந்து
உவந்த ஆண்டு அஞ்சில் பிள்ளையிரண்டாம்

ஈனம் அணுகாதல் இறையவனே

இருவர் நாட்டமும் நிறைவேற்றினாய்

தீனில் ஈசுபு நபியின் கூட

சுலைகாவுமே வாழ்ந்திருந்தார்"

என இறையருட் பெறும்பேறு பெற்றவர்களாய் அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த பாங்கை அழகுற சித்தரிக்கிறார்.
(ஈசுபு கிஸ்ஸா நிறைவு பெறுகிறது)

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 21

ஸைத்தான் கிஸ்ஸா : அலிறலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுடைய
குமாரராகிய முஹம்மது ஹனீபு இரம்ராஜன் மகள் ஸைத்தானைப் போர்புரிந்து மணம் புரிந்தது
ஆசிரியர்

முஹம்மது அப்துல் காதர் ஸாஹிபு பாகவி, S. S.

பதிப்பாளர்

சென்னை : ஹாஜி M. A. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ் , 1951

(ஸைத்தான் கிஸ்ஸா – கதைச் சுருக்கம்)

‘கதை சொல்லல்’ என்ற பொருளுடைய ‘கஸஸ்’ என்ற அரபுச்சொல்லின் திரிபே கிஸ்ஸா ஆகும். இச்சொல் கதை என்ற பொருளை உடையது. ஃபக்ரீர்கள் பாடுகின்ற இக்கதையுடன் கூடிய இப்பாடல் இஸ்லாம் சமயத்தைத் தம் முன்னோர்கள் எம்முறையில் பரப்பி வந்தனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

‘மதீன மாநகரத்தில் நான்காவது அரசராக (கலீபாவாக) ஆட்சி செய்து வந்த ‘ஹஜ்ரத் அலி’ (ரலி) அவர்களின் மகனார் முஹம்மது ஹனிபா தன் வீரர்களுடன் காட்டுக்கு வேட்டையாட செல்கிறார். இவர் வேட்டையாடிய காடு இறம் தேசத்து மன்னன் மகள் ஜைத்தான் என்ற மங்கைக்குச் சொந்தமானது. தன் காட்டினின்று அனுமதியின்றி வேட்டையாடுவதைக் கண்டு வெகுண்டெழுந்தாள். உடனே ஜைத்தான் அக் காட்டினில் குதிரையில் பறந்து அவர்களோடு சண்டையிடுகிறாள். ஹனிபா அவர்களை மயக்கமுற அடித்துவிட்டு, மற்ற நால்வரையும் தன் நாட்டில் சிறை வைக்கிறாள். மயக்கம் தெரிந்தவராக ஹனிபா தன் இல்லம் ஏகி தன் தாயாரை அடைந்து நடந்தவற்றை விவரித்தார். இதனை அறிந்த ஹனிபாவின் தாயார் அவரை சைத்தான் இழிவாகப் பேசுகிறார். ஹனிபா ஒரு சபதத்துடன் ஜைத்தானையும் அவள் தந்தையையும் வென்று அவன் நாட்டு மக்களையும் இஸ்லாத்தில் சேர்த்த பின்னரே தன் நாடு திரும்பி வருவேன் என்று கூறிச் செல்கிறார். ஹனிபாவின் நண்பர்களை வெற்றிக் கொண்ட சைத்தான் வெற்றி பெருமிதத்தால் உந்தப்பட்டவளாக மதினா சென்று வெற்றி வாகை சூட விரும்பிச் சென்றாள்

இதனை அறிந்த முகமது ஹனீபு சைத்தானுடன் போரிட்டு வெற்றி பெற்றார். ஹனிபிடம்தம் தோல்வியை தழுவிய கைத்தான் இஸ்லாத்தையும் தழுவ வேண்டியதாயிற்று. முதலில் ஹனிபா, ஜைத்தானுடன் போரிட்டு வென்று அவளையும் அவள் அடிமைப் பெண்களையும் இஸ்லாத்தில் சேர்த்து தன் நாட்டிற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்.

பின்பு ஜைத்தான் தந்தையான இறம் ராஜனையும் அவன் நாட்டு மக்களையும் இஸ்லாத்தில் சேர்க்க அவன் நாடு செல்கிறார். வழியில் ஒவ்வொரு நாட்டு மன்னனையும் வென்று, இறுதியில் இறம் ராஜனையும் சேர்த்து தன் நாடு திரும்பி ஜைத்தானை மணந்து ஆட்சி செய்கிறார்.

இக்கதையையே ஃபக்கீர்கள் பாடி உரைவிளக்கம் சொல்வதைக் கேட்கலாம்.

‘ஐந்து ராசர்களும் ஒன்றாகக் கூடி ஆலோசனை செய்து

காட்டுக்கு போயினி வேட்டைகளாடிட கொண்டாரந்நேரம்

வேட்டையின் ஆயுதமெடுத்தார்கள் கையில்

வேண்டுமானதெல்லாம் கத்தி கட்டாரி ரம்பம் வாள் முதல் கனத்த கேடயமாம் ஈட்டியை எடுத்து கையில்

பிடித்தார் எந்தன் அலிமார்கள் சக்கரம் எடுத்து கையில் பிடித்தார் சாமர்த்தியம் காட்ட...’

இந்த விதமாக ஐந்து அரசர்களுக்கும் வேட்டைக்கு வேண்டுமான ஆயுதங்களை எடுத்துப்பூட்டி, அவர்கள் ஏறி செல்வதற்குப் பஞ்ச கல்யாணி எனும் குதிரையைக் கொண்டுவரச் செய்து, ஐந்து அரசர்களும் ஒன்று போலான பரியில் ஏறி அமர்ந்து,

ஹஜ்ரத் முகம்மது ஹனிபா அவர்கள் தன்னுடைய குதிரைக்கு தானே இசாராச் செய்த உடனே அந்த நான்கு வீரர்களும் முகம்மது ஹனிபாவாவுமாக ஐந்து பேர்களும் எப்படி குதிரைகளை நடத்திச் செல்கின்றார்களேயானால்..

‘நான்கு கால்கள் நளினங்கள் ஆடிட

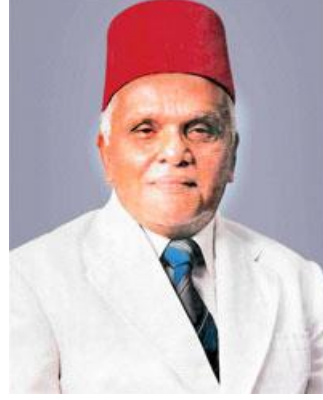
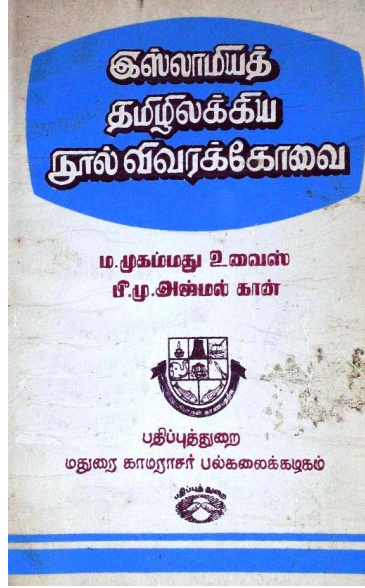
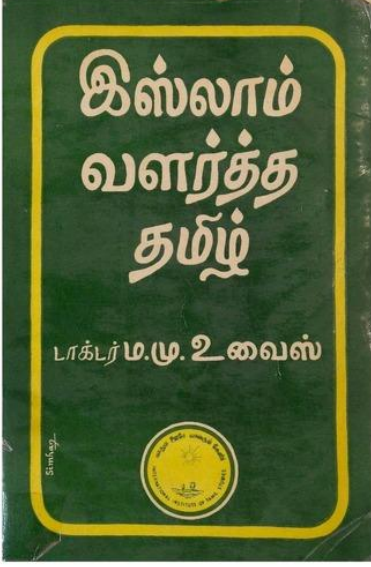
ஓட்டிய குதிரைகள் வானத்துக்கு ஏகிட

சோலை மரங்களும் தலைதூக்கி ஆடிட

காட்டில் மான்மறைகள் கண்டதும் ஓடிட

ஹனிபா வழி நடத்தினாரே...’

இவ்வாறாக சைத்தான் கிஸ்ஸாவை பக்கீர்கள் உரைவிளக்கம் கூறி இடையிடையே பாடல்கள் பாடுவதோடு, இப்பாடல்களில் வருணனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பாடுகின்றனர்.

"தேடுவாரற்று, நாடுவாரற்று, போற்றுவாரற்று ஒரு சிலரின் பழைய பெட்டகங்களிலும், வீட்டுப் பரண்களிலும் முடங்கிக் கிடந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் நூல்களையும், ஏட்டுச் சுவடிகளையும் தேடிக் கண்டுபிடித்து, அவற்றைத் தமிழுலகுக்கு மீள அறிமுகம் செய்து, அவற்றுக்குப் புதுப்பொலிவும் புது வாழ்வும் வழங்கியவர்."

"தமது ஆய்வுகள் மூலம் இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட இஸ்லாமியத் தமிழ் நூல்களை உலகத்தார் பார்வைக்கு முன்வைத்து, இஸ்லாமியச் சமூகத்தைப் பீடித்திருந்த ஈன நிலையை முற்றாக அகற்றி, அவர்களுக்கு கண்ணியத்தையும், கௌரவத்தையும் கொடுத்தவர்."

அவர் ஆரம்பித்த காலத்தில் ஆரம்பிக்காதிருந்தால் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் பெருந்தொகையான நூல்களை நிரந்தரமாக இழந்திருக்கும். உயர்வான ஓர் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தை அழிவில் இருந்து பாதுகாத்து, அதனை இஸ்லாமியச் சமூகத்துக்கு வழங்கியவர்."

"புதைப் பொருளாக, குடத்து விளக்காகக் குன்றிப் பயனற்றுக் கிடந்த இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களை அகழ்ந்தெடுத்து ஆராய்ச்சி செய்து உலகுக்கு அளித்தவர்."

"இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் செம்மையையும் செழுமையையும், வளத்தையும், வனப்பையும் உலகறியச் செய்தவர்."

மேற்கண்ட பணிகளை மேற்கொண்ட பெருமை பெற்றவர் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் ம.மு. உவைஸ் ஆவார். ம.மு. உவைஸ் இலங்கையின் தலைநகரான கொழும்புக்கு அருகில் உள்ள பாணந்துறையில் உள்ள கொர்க்கான என்னும் சிறிய கிராமத்தில் முகமது லெப்பை- சைனம்பு நாச்சியார் வாழ்வினையருக்கு மகனாக 15.01.1922 ஆம் நாள் பிறந்தார்.

தமது தந்தையாரிடம் அரபு மொழிக் கல்வியையும், மார்க்கக் கல்வியையும் கற்றார். பின்னர், இன்று ஜீலான்; முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயம் என்று அழைக்கப்படும், அன்றைய ஹேனமூல்ல அரசினர் தமிழ்ப் பள்ளியில் தமிழ் வழியில் பயின்றார். சரிக்காமுல்லையில் தக்ஸலா வித்தியாலயம் என்னும் ஆங்கிலப் பாட சாலையில் கல்வி பயின்றார். அங்கு பயிலும் போது சிங்கள மொழியையும் பாளி மொழியையும் கற்றார். பாணந்துறையில் புனித யோவான் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயின்றார். பின்னர், அதே கல்லூரியில் பல்கலைக்கழகப் புகுமுகப் படிப்பில் சேர்ந்து தமிழ், சிங்களம், வரலாறு, ஆட்சியியல் முதலிய பாடங்களைப் படித்து தேர்ச்சியடைந்தார்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1946 ஆம் ஆண்டு சேர்ந்தார். அங்கு தமிழ்த்துறைத் தலைவராக விளங்கிய பேராசிரியர், 'முத்தமிழ் வித்தகர்' தவத்திரு விபுலாநந்த அடிகளாரின் வழிகாட்டலும், ஊக்கமும் உவைசுக்கு பேருதவியாக அமைந்தது. அடிகளாரின் வேண்டுகோளின்படி தமிழ் மொழியில் சிறப்புப் பட்டம் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டார்.

உவைசுக்கு பல்கலைக் கழக நிதி உதவியும், முஸ்லிம் கல்விச் சகாயநிதி உதவியும் கிடைத்தது. அதைக் கொண்டு தமது கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

"தமிழைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு பாடமாகப் பயிலுவோர், பிறரால் இழிசனர் என்று இகழப்பட்டு வந்த காலத்திலே, தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்றார் உவைஸ்."

தமிழில் கலைமாணிப் பட்டத்தை (இளங்கலை) 1949 ஆம் ஆண்டு பெற்றார். பின்னர் தமிழ் முதுமாணிப் பட்ட (முதுகலை) பாடத்தைப் படிக்க பதிவு செய்தார். தகுதித் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றார். 'இஸ்லாமியரின் தமிழ்த் தொண்டு' என்னும் ஆய்வேட்டையும் சமர்ப்பித்தார்.

'தமிழ் இலக்கியத்துக்கு முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு' என்னும் தலைப்பில் முதுமாணிப் பட்டத்திற்குரிய (முது கலைப்பட்டம்) ஆய்வைச் சமர்ப்பித்து 1951 ஆம் ஆண்டு பட்டம் பெற்றார்.

தமது முதுகலைப் பட்ட ஆய்வில், இஸ்லாமிய இலக்கியங்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றின் இலக்கியத் தரம், தமிழிலக்கியப் பரப்பிலும் வரலாற்றிலும் அவற்றிற்குரிய இடம், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பிரிவுகள், வடிவங்கள் அவற்றின் உள்ளடக்க விடயங்கள் என்று பல்வேறு அம்சங்களை அடக்கியிருந்தார். மேலும், அவரது ஆய்வுக் கட்டுரையில், இலக்கிய வடிவங்கள், உரைநடையாக்கங்கள் மற்றும் சூஃபி ஞானியாரும் அவர்களின் பாடல்களும், இஸ்லாமிய இறையியல் நூல்களும், ஒழுக்கவியல் நூல்களும் என்ற பிரிவுகள் குறித்து விரிவாக விளக்குகிறார்.

இஸ்லாமியர்கள் தமிழிலக்கிய மரபிற்குப் புதிதாகத் தந்த படைப்போர், மஸ்அலா, முனாஜாத், நாமா, கிஸ்ஸா முதலிய புதிய இலக்கிய வடிவங்களை ஆராய்ந்துள்ளார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை மதிப்பீடு செய்திட, தமிழ் இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு மேற்கொண்டார். உவைஸ் தமிழகத்திற்கு வருகை தந்து சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அரபு, பாரசீக, இஸ்லாமிய இயல் பேராசிரியர் டாக்டர் நயினார் முகமது அவர்களைச் சந்தித்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வு குறித்து கலந்துரையாடினார்.

மேலும், **கீழ்க்கரைக்குச் சென்று அஹமது ஆலிம்** புலவரைச் சந்தித்து இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்களைப் பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றார்.

இலங்கை திரும்பிய பின்னர், கொழும்பிலும், அதன் சுற்றியுள்ள ஊர்களிலும் இருந்த இஸ்லாமிய புத்தகக் கடைகளுக்குச் சென்று தேடி, தமக்குத் தேவையான நூற்களின் பட்டியலை தயார் செய்து, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அளித்து, அங்குள்ள நூலகத்திற்கு வாங்கச் செய்தார். அந்நூல்களை தமது ஆய்வுக்கும் பயன்படுத்திக் கொண்டார் உவைஸ்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1962 ஆம் ஆண்டு தமது முனைவர்பட்ட ஆய்வுக்காக, 'தமிழ் இலக்கியத்தில் இஸ்லாமியக் காப்பியங்கள்' என்னும் தலைப்பை பதிவு செய்தார்.

இவரது ஆய்வுக்கு நெறியாளராக விளங்கிய பேராசிரியர் **கணபதிப்பிள்ளையின்** தீடீர் மறைவினால் ஆய்வு தற்காலிகமாக நின்றுவிட்டது. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தமிழ்த் துறைத் தலைவராக பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நியமனம் செய்யப்பட்ட பின்பு 1971 ஆம் ஆண்டு தமது ஆய்வைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு 1975 ஆம் ஆண்டு ஆய்வை சமர்ப்பித்து முனைவர் பட்டம் (கலாநிதி) பெற்றார். தமிழ்த்துறையில் முனைவர் (கலாநிதி) பட்டம் பெற்ற முதல் முஸ்லிம் என்ற பெருமையைப் பெற்றார்.

தமது முனைவர் பட்ட ஆய்வில் தண்டியலங்காரம் கூறும் காவிய இலக்கணங்களுக்கு ஏற்ப இயற்றப்பட்டுள்ள பன்னிரெண்டு இஸ்லாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்.

உவைஸ் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பகுதி நேர விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். பின்னர் கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரியிலும், வித்தியோதயாப் பல்கலைக் கழகத்திலும் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். நவீன கீழைத்தேய மொழித்துறையின் தலைவராகப் பணி புரிந்தார். இலங்கை சாகித்திய மண்டல உறுப்பினராகவும் செயற்பட்டார்.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் 1979 ஆம் ஆண்டு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துறையின் தலைவராகவும், பேராசிரியராகவும் தமிழக அரசால் நியமிக்கப்பட்டார்.

உவைஸ், இலங்கை மருதமுனையில் 1966 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய விழாவில் கலந்து கொண்டு, 'முஸ்லிம் தமிழ் இலக்கிய மரபு' எனும் தலைப்பில் மிக ஆழமான ஆய்வுக் கட்டுரையினை வாசித்தளித்தார்.

சென்னையில் 1968 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு, அம்மாநாட்டில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ்க் கருத்தரங்கில் 'தமிழிலுள்ள முஸ்லிம் பிரபந்தங்கள்' எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை வாசித்தார்.

திருச்சியில் 1973 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு, 'இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியங்கள்' என்ற தலைப்பிலும், 'திருக்குர்ஆனும் முஸ்லிம்களின் தமிழ்ப் பேச்சு வழக்கும் இலக்கிய வழக்கும்' என்ற தலைப்பிலும் சிறந்த இரண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை அளித்தார்.

சென்னையில் 1974 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இரண்டாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு, 'ஈழத்து முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்கில் பயன்படத்தப்படும் செந்தமிழ்ச் சொற்கள்' என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையை அளித்தார்.

சென்னையில் 1976 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சீறாப்புராண கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டு, 'சீறாவில் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்', 'சீறாவில் அரபு, பாரசீகச் சொற்கள்' என்ற தலைப்பில் ஆழமான ஆய்வுக் கட்டுரை அளித்து உரையாற்றினார்.

காயற்பட்டினத்தில் 1978 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மூன்றாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு ' முஸ்லிம் தமிழ்க் காப்பியங்கள் - புலவரும் புரவலரும் ' காயற்பட்டினம் வளர்த்த தீன் தமிழும் தீந்தமிழும்' என இரண்டு தரமிக்க ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வாசித்தளித்தார்.

இலங்கைத் தலைநகர் கொழும்பில் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜீன் மாதம் நடைபெற்ற நான்காவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாட்டை மிகச் சிறப்பாக நடத்தினார் உவைஸ்.

கீழ்க்கரையில் 1990 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஐந்தாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் காப்பியக் கருத்தரங்கிற்கு தலைமையேற்று, 'பதினைந்து ஆண்டுகளில் ஒன்பது காப்பியங்கள்' என்ற தலைப்பில் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார்.

நீடுரில் 1994 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஆறாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மாநாட்டிலும் உவைஸ் கலந்து கொண்டு ஆய்வுரையாற்றினார்.

ஒரு மொழியின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், அவ்விலக்கியம் தொடர்பான மாநாடுகள் ஆற்றும் உதவிகளின் தன்மையை, 'மருதை முதல் வருதை வரை' எனும் தனது நூலில் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார் உவைஸ். "ஓர் இலக்கியம் வளர அது பரப்பப்பட வேண்டும். அது பற்றி ஆய்வுகள் நடத்தப்படல் வேண்டும். அடிக்கடி இலக்கிய உரையாடலுக்கு இலக்காக்கப்படல் இன்றியமையாதது, பழைய கருத்துக்கள் கவனமாக அலசி ஆராய்தல் நிகழ்த்தப்படின், அது புது மெருகூட்டப்படும். புதுக்கருத்துக்கள் புகுத்தப்படின் புதுப் பொலிவு பெறும். அதனைப் பயிலும் மக்களின் உள்ளங்களில் அது பதிந்துவிடும். அது அழிந்திடாது வாழும். வளம் பெற்று வளர்ச்சி அடையும்."

காயற்பட்டிணத்தில் 1978 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மூன்றாவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில், 'காயற்பட்டிணம் வளர்த்த தீன் தமிழும் தீந்தமிழும்' என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையில் பேராசிரியர் உவைஸ்.

"தமிழிலக்கியப் பரப்பிலே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காப்பியங்களை இயற்றிய புலவர்களைக் காண்பது அரிதிலும் அரிது. ஆனால், தீன் தமிழ் இலக்கியத்திலே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட காப்பியங்களை இயற்றிய புலவர்கள் உள்ளனர். காப்பியங்கள் இரண்டை இயற்றித் தீன் தமிழுக்கு அழகு செய்தவர் நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலர். மூன்று காப்பியங்களை யாத்துத் தீன் தமிழுக்கு மெருகு அளிப்பவர் மதுரை மீசல் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர். ஆனால், நான்கு காப்பியங்களை இயற்றித் தீன் தமிழுக்கும் தமிழ் பேசும் நல்லுலகுக்கும் காயற்பட்டிணத்துக்கும் பெருமையைத் தேடித் தந்தவர் புலவர் நாயகம் என்றும் சேகுனாப் புலவர் என்றும் புகழ்ப் பெயரைப் பெற்றுள்ள அப்துல் காதிறு நயினார் லெப்பை ஆலிம் புலவர். ஒரே மொழியில் ஒரு புலவர் நான்கு காப்பியங்களைப் பாடியுள்ளமையை வேறு எந்த மொழியிலும் காண முடியாது" என முடிங்கினார்.

"தமிழ் எங்கள் மொழியாக இருப்பின் அவ்விரண்டிலும் ஏற்பட்ட இலக்கியம் விழியாக அமைதல் வேண்டும்" என்ற தாரக மாந்திரத்தை இவ்வாறு மாற்றியமைக்கலாம். "இஸ்லாம் எங்கள் வழி, தமிழ் எங்கள் மொழி, இலக்கியம் எங்கள் விழி" இங்ஙனம் பார்க்கும் போது எங்கள் வழி செம்மையானது எங்கள் மொழி பண்பட்டது. எங்கள் இலக்கியம் கூர்மையானது. எங்களுக்கு வழியாகவும் மொழியாகவும் விழியாகவும் அமைந்துள்ள இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் செம்மையும் பண்பாடும் கூர்மையும் பேணிப்பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். போற்றப்படுதல் இன்றியமையாதது. கண்காணித்தல் அவசியம். வழி போற்றப்பட்டு மொழி பேணப்பட்டு விழி பாதுகாக்கப்பட்டு இருப்பது போன்று இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் சிதைவுறாது உரிய முறையில் கட்டிக்காக்கப்படுதல் வேண்டும்." என 'மருதை முதல் வருதை வரை' என்னும் நூலில் பேராசிரியர் உவைஸ் பதிவு செய்துள்ளார்.

சென்னையில் 1968 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டையொட்டி தமிழக அரசு ஏற்பாடு செய்திருந்த சுற்றுலாவில் கலந்து கொண்டார். இச்சுற்றுலாவைப் பற்றி உவைஸ் எழுதிய, 'நெஞ்சில் நிலைத்த சுற்றுலா' எனும் நூல் பயண இலக்கியமாகப் போற்றப்படுகிறது.

அந்நூலில் தமிழ்நாட்டுத் திருத்தலங்களையும், கோயில்களைப் பற்றியும், இந்து மதத் தொடர்பான புராணச்செய்திகளைப்பற்றியும், தமிழக மக்களின் கலாச்சார, பண்பாடுகளை பற்றியும் மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

சிதம்பரம், திருவாரூர், காஞ்சி, தஞ்சாவூர், கோவை, மதுரை, திருநெல்வேலி, குமரி, திருவரங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய நகரங்களைப் பற்றியும், அந்நகரங்களுக்கு வளமும் வனப்பம் வழங்கும் கோவில்களைப் பற்றியும், அப்பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களின் சமய, பொருளாதார, பண்பாட்டுப் பின்னணிகளைப் பற்றியும் பயனளிக்கும் கட்டுரைகளை வரைந்துள்ளார். மேலும், தமிழக கிராமியக் கலை, இலக்கியம் ஆகிய இரண்டுடனும் பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றிய கிராமிய நடனங்களான கரகாட்டம், புரவி நடனம், காவடி, ஓயிலாட்டம், பொம்மலாட்டம், மயிலாட்டம் போன்றவைகளைப் பற்றியும், தமிழக வீர விளையாட்டான மஞ்சு விரட்டைப் பற்றியும், தமிழக சிற்பக் கலைஞர்களின் பேராற்றல்களை வெளிப்படுத்தும் இசைத் தூண்களைப் பற்றியும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ்ப் பேரறிஞர் உவைஸ் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்திற்கு ஆற்றியுள்ள மிகப்பெரிய தொண்டாகக் கருதக் கூடியது, தமிழக அறிஞர் டாக்டர் அஜ்மல் கானூடன் இணைந்து மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பாக எழுதிய 'இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாறு' ஆகும். இந்த வரலாறு ஆறு தொகுதிகளைக் கொண்டது. முதல் தொகுதியில் கி.பி. 1700 ஆம் ஆண்டு வரையிலான தொடக்கக் கால இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுதியில் இஸ்லாமிய நூல்களான பல்சந்தமாலை, யாகோபு சித்தர் பாடல்கள், ஆயிரம் மசாலா, மிகுராசு மாலை, திருநெறிநீதம், கனகாபிஷேக மாலை, சக்கூன் படைப்போர், முதுமொழி மாலை, சீறாப்புராணம், திருமக்காப் பள்ளு போன்றவற்றைப் பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது தொகுதியில் இஸ்லாமிய அடிப்படையில் எழுந்த காப்பியங்களைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு அமைந்துள்ள சீறாப்புராணம், திருமணக் காட்சி, பனி அகமது, சின்ன சீறா, திருக்காரணப் புராணம், குத்பு

நாயகம், திருமணிமாலை, புதுகுஷ்டம், இராஜநாயகம், தீன் விளக்கம், இறவுசுல்கூல் படைப்போர், நவமணிமாலை, முகியத்தீன் புராணம், நாகூர்ப்புராணம், ஆரிபு நாயகம் முதலியவைகள் அலசி ஆராயப்பட்டுள்ளன.

மூன்றாவது தொகுதியில் வேதபுராணம், பொன்னரிய மாலை, மூஸாநபி புராணம், யூசுபு நபி காவியம், புத்தாகுல்துநாப், முகாஷா மாலை, சாதுலி நாயகம் முதலிய இஸ்லாமியக் குறுகாப்பியங்கள் ஆராய்ந்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தமிழில் தோன்றியுள்ள படைப்போர், முனாஜாத்து, கிஸ்ஸா, மசாலா, நாமா, கலம்பகம், அந்தாதி, ஆற்றுப்படை, கோவை, மாலை, சதகம், திருப்புகழ், கீர்த்தனை, கும்மி, சிந்து, தாலாட்டு, ஏசல், குறவஞ்சி, பிள்ளைத் தமிழ் போன்ற பிரபந்த இலக்கியங்களை மிக விரிவாக அறிமுகப்படுத்துகிறது.

நான்காவது தொகுதியில் சூபித்துவ அடிப்படையில் தோன்றிய இஸ்லாமிய ஞானப்பாடல்களையும், அவற்றைப்பாடி அருளிய ஞானிகளைப் பற்றியும் வெகு விரிவாக ஆராய்கிறது.

"தமிழ் நாட்டுக்கோ அல்லது வேறு எந்தப் பிரதேசத்துக்கோ சூபித்துவம் எடுத்துச் செல்லப்படும் பொழுது, எடுத்துச் செல்லப்பட்ட அந்த நாட்டின் மண்வாசனை சூபித்துவத்தில் ஓரளவு கலப்பதை இயல்பானது என்றே கொள்ள வேண்டும்.

அந்த மண்வாசனை அந்த சூபிபாக்களின் இலக்கியங்களில் கமழ்வதைக் காணலாம் சில சமயங்களில் அது வெளிப்படையான மண் வாசனையாக இருப்பதே அன்றி உள்ளுற மண்வாசனையாக அமைந்து விடுவதில்லை. ஆழமான ஆராய்ச்சியினாலேயே அத்தகைய வேறுபாட்டை அறியக் கூடியதாக இருக்கும்" என சூபித்துவத்தின் மண்வாசனை குறித்து விளக்கியுள்ளார் பேராசிரியர் உவைஸ்.

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத் திறனாய்வுப் பணிக்கு சிகரமாக அமைந்துள்ள பணி பேராசிரியர் உவைஸின் 'இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றின்' உருவாக்கமே ஆகும்.

"முஸ்லீம் புலவர் பெருமக்களின் தமிழ்ப் பற்றினையும், தமிழ்த் தொண்டினையும் அறிந்து கொள்வதோடு மட்டுமின்றி, இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியத்தின் பரப்பையும், வீச்சையும் அறிந்து கொள்ள பெரிதும் துணை செய்வது இந்நூல்" என மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் குத்தாலிங்கம் தமது அணிந்துரையில் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார்.

பேராசிரியர் உவைஸின் இலக்கியப் பணிகளில் மிகவும் போற்றத்தக்கப் பணி, பிற சமய - சமுதாய நண்பர்களும் இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அறபுச் சொற்களுக்கு விளக்கந்தரும் அகராதி ஒன்றினைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருப்பதாகும்.

"இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழ்ச் சொற்களோடு அறபுச் சொற்களும் ஆங்காங்கே கலந்தே படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. தமிழுக்குப் புதிய படைப்புமாகும். இவ்வாறு படைக்கப்பட்ட இலக்கியங்களை முஸ்லிம்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும். மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எனவே இந்நிலை அகல வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கில் ஒரு வழிகாட்டி நூல் போல எந்தெந்த கவிதை வரிகளுக்கிடையே என்னென்ன அறபுச் சொற்கள் கலந்து இருக்கின்றன, அவற்றுக்கான பொருள் என்ன என்ற விவர அட்டவணையாக அறபுச் சொற்பொருள் விளக்க அகராதியை வரிசைப்படுத்தி அனைவரும் புரிந்து, தெரிந்து இஸ்லாமிய இலக்கிய நயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினைத் தந்தவர் பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ்" எனத் தமிழக இலக்கிய ஆர்வலர் எஸ்.எம். ஹிதாயத்துல்லா புகழ்ந்துரைத்துள்ளார்.

மேலும், இத்தகைய அகராதியை இயற்றுவதற்கு இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய நூல்களில் பெரும் பாண்டித்யம் இருக்க வேண்டும், அறபு மொழி, அறபு வரலாறு, அறாபிய வரலாறு போன்றவற்றில் நிறைந்த அறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும். அசாத்திய பொறுமை இருக்க வேண்டும், அளவற்ற ஈடுபாடு இருக்க வேண்டும். இத்தகுதிகள் உடையவராக விளங்கியவர் பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ்.

பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் :தமிழ் இலக்கியத்திற்கு முஸ்லிம்களின் பங்கு (ஆங்கிலம்), இஸ்லாமியத் தென்றல், நம்பிக்கை, ஞானச் செல்வர் குணங்குடியார், நீதியும் நியாயமும், இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் திருச்சித் திருப்பம், இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மரபு, தமிழிலுள்ள முஸ்லிம் பிரபந்தங்கள், தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் காப்பியங்கள், மக்காப் பயணம், நெஞ்சில் நிலைத்த சுற்றுலா, புலவரும் புரவலரும், நம்பிக்கையும் நடைமுறையும், தமிழ் இலக்கிய அறபுச் சொல்லகராதி,

காயல்பட்டினம் வளர்த்த தீன்தமிழும் தீந்தமிழும், இஸ்லாம் வளர்ந்த தமிழ், மருதை முதல் வருதை வரை, வழியம் மொழியும், முஸ்லிம்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு, உமறுப்புலவர் ஓர் ஆலிமா?, இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாறு (ஆறு தொகுதிகள்), இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய நூல் விவரக் கோவை உட்பட 50 நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் பதிப்பித்த நூல்கள் :

பிறைக் கொழுந்து, பிறைப்பூக்கள், பிறைத்தேன், புதுக்குஷ்ஷாம் (நான்கு பாகங்கள்), ஆசாரக்கோவை (மூலம்), அலங்காரக்; கீர்த்தனம், புகழ்ப்பாவணி (மூலம்), திருமக்காக் கோவை (மூலம்), ராஜநாயகம் (மூலம்), மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் புலவராற்றுப்படை (மூலம்), குத்பு நாயகம் (மூலம்) உட்பட 17 நூல்களை பதிப்பித்துள்ளார். பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் மொழிபெயர்ப்பு செய்த நூல்கள் : நபிநாயக சரிதய (மூலம்), இலங்கைப் பொருளாதார முறை (மூலம்), பொருளியற் பாகுபாடு, பிரித்தானிய யாப்பு முறை, கிராமப் பிறழ்வு

உட்பட 12 நூல்களை தமிழிலிருந்து சிங்களத்திற்கும், சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கும், ஆங்கிலத்திலிருந்து சிங்களத்திற்கும் மொழிபெயர்த்து அளித்துள்ளார். 'அருள்மொழி வெண்பா', 'அருள் மொழி அகவல்' 'நம்பிக்கையும் நடைமுறையும்' ஆகியவை இவரது கவிதை நூல்களாகும்.

உவைஸின் மனைவி சித்தி பாத்தும்மா ஆவார். அவர் இவரது இலக்கியப் பணிகளுக்கும், ஆய்வுப் பணிகளுக்கு மிகுந்த ஆதரவு நல்கி, உறுதுணையாக விளங்கினார்.

சென்னை அடையாறில் இயங்கிய ஆயுள் ஜஸ்வரிய ஆரோக்கிய ஆச்சிரமம் என்னும் நிறுவனத்தின் சார்பில் அன்றைய தமிழ்நாடு சட்டமன்ற சபாநாயகர் எஸ். செல்லப்பாண்டியன் தலைமையில் விழா நடத்தி 'பண்டிதரத்னம்' என்ற பட்டம் பேராசிரியர் உவைசுக்கு வழங்கி சிறப்பிக்கப்பட்டது.

1976 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 19 ஆம் தேதி கொழும்பு நகரில் ஸாகிராக் கல்லூரியில் பேராசிரியர் உவைசுக்கு பாராட்டு விழா நடத்தி 'இஸ்லாமிய இலக்கிய மணி' எனும் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

1976 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் சென்னையில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய விழாவில் உவைசுக்கு 'தீன் தமிழ்க் காவலர்' எனும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

1976 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் சென்னையில் கலைமாமணி கா.மு. ஷெரிப் தலைமையில் இயங்கிய முஸ்லிம் தமிழ்க் கவிஞர் மன்றம் டாக்டர் உவைசுக்கு 'இலக்கியச் சித்தர்' என்ற பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது. இலங்கை அரசின் இந்து கலாச்சார அமைச்சினால் 'கலைமாமணி' எனும் பட்டம் உவைசுக்கு வழங்கப்பட்டது.

1991 ஆம் ஆண்டு இலங்கைச் கண்டியில் நடைபெற்ற தமிழ் சாகித்திய விழாவில் டாக்டர் உவைசுக்கு 'இலக்கியச் செம்மல்' பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

1992 ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசு உவைசுக்கு 'கலாகுரி' எனும் உயர் தேசிய விருது வழங்கி கண்ணியப்படுத்தியது. உவைஸ் எழுதிய 'இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்' எனும் நூலுக்கு 1976 ஆம் ஆண்டுக்கான மொழி இலக்கியம் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல்களுக்கான முதலாவது பரிசை தமிழக அரசு வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

தமிழ், தமிழ்ப் பண்பாடு பற்றி பிற மொழிகளில் 1976 ஆம் ஆண்டில் வெளியான நூல்களுக்கான இரண்டாவது பரிசை தமிழக அரசு பேராசிரியர் உவைஸ் முனைவர் பட்ட ஆய்விற்காக ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'இஸ்லாமிய காப்பியங்கள்'; குறித்த நூலுக்கு வழங்கியது. "டாக்டர் உவைஸ் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளைத் தவிர அறபு, பாளி எனும் மொழிகளையும் தெரிந்தவராதலின் அவருடைய இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் பட்டைத் தீட்டப் பெற்ற வைரங்களைப் போல ஜொலிப்பதைக் காண முடிகிறது." என சென்னை உயர் நீதி மன்ற முன்னாள் தலைமை நீதியரசர் மு.மு. இஸ்மாயீல் பாராட்டி உள்ளார்.

பேராசிரியர் உவைஸின் பிரதான சாதனை இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய மீட்புப் பணியாகும். "தமிழுக்குள் இஸ்லாமியத்தின் இடம் பற்றிய வற்புறுத்துகை" தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இஸ்லாமியச் சமூகத்துக்கு முக்கியமான சென்றாகும்"

முதலாவது, "இலை மறையாக இருந்த இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களின் பால் தமிழிலக்கியகாரர்களினதும் தமிழ் ஆய்வாளர்களினதும் கவனத்தை ஈர்த்து, அந்த இலக்கியப் பரப்பு பற்றிய பிரக்ஞையை முனைப்புப் படுத்தியமையாகும்."

இரண்டாவது, "தமிழ் எனும் மொழிப் பண்பாட்டுப் பரப்பினுள் இஸ்லாமியப் பண்பாட்டின் இடம் வற்புறுத்தப்பட்டமையாகும்" இந்த வகையில் பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் மைல் கல்லாகிறார். **என பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி பதிவு** செய்துள்ளார்.

"இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தினை முஸ்லிம்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்துவதையே தன் வாழ்வுப் பணியாக கொண்டு உழைத்தவர் பேராசிரியர் உவைஸ்" எனப் புகழாரம் சூட்டியுள்ளார் இலங்கை எழுத்தாளர் ஏ.ஏ.எம். புவாஜி

"உவைசார் அவரோர் உலவும் நூல் நிலையம்

சுவைசார் செந்தமிழ் நீர்ப்பரப்பில்

இஸ்லாம் மலர்த்திய இலக்கியப் பூக்களின்

கொங்கு தேர் வாழ்க்கை கொண்ட வண்டு

தமிழகத்தோடு தனிப் புகழ் ஈழத்

தீவை இணைக்கும் தீந்தமிழ்ப் பாலம்".

என கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் பாராட்டுக் கவிதை அளித்துள்ளார்.

"சாகவிருந்த தமிழ் இலக்கியங்கள்

சிலவற்றிற்கு

உயிர் அளித்தவர்

உ.வே.சா !

ஒருவருக்கும் தெரியாதிருந்த

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களை

ஊரறியச் செய்தவர்

உவைஸா!!"

என தமிழறிஞர் எம்.ஆர். எம். முஸ்தபா புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

தமிழ் இலக்கியத்தின் பால் உலகின் கவனத்தைத் திருப்பிய பேரறிஞர் மன்ற மேடைகளிலே, மாநாட்டரங்கங்களிலே சொற்பொழிவுகளாற்றி, ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படித்து, முஸ்லிம் மக்களைப் பிரேமை கொள்ள வைத்தவர். ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து ஏராளமான எழுத்தாளர்களை உருவாக்கிய எழுத்துலக வேந்தர். தன் அறிவினால், தன் அடக்கத்தினால் தன் அன்பினால் அறிஞர் உலகை ஆட்கொண்ட பேரறிஞர் உவைஸ்! பேராசிரியர் உவைஸ் 1996 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 25 ஆம் நாள் மறைந்தார்.

10. உமறுப்புலவர்:

ஆசிரியர் குறிப்பு:

- உமறுப்புலவர் எட்டயபுரம் கடிசை முத்துப் புலவரின் மாணவர்.
- செய்கு அப்துல் காதிர் மரைக்காயர் என்ற வள்ளல் சீதக்காதியின் வேண்டுகோளின் வண்ணமே உமறுப்புலவர் சீறாப்புராணத்தை எழுதினார்.
- நூல் முடிவறும் முன்னரே சீதக்காதி மறைந்தார்.
- பின் அபுல் காசிம் என்ற வள்ளலின் உதவியால் சீறாப்புராணம் நிறைவு பெற்றது.
- உமறுப்புலவர் முதுமொழிமாலை என்ற என்பது பாக்களால் ஆன நூலையும் படைத்துள்ளார்.

நூல் குறிப்பு:

- சீறா என்பதற்கு வாழ்க்கை என்பது பொருள் பாணம் என்பதற்கு

அப்துல்லாஹ் இப்னு பாகிர் (ரலி) , " யா ரசூலுல்லாஹ் என் மகள் கதீஜா பூப்பெய்தி இன்றோடு மூன்று ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகி விட்டன.அவளுக்கு மணம் முடிக்க ஒரு ஆண் மகனையும் தேர்ந்தெடுத்தேன். அவனோ மணமுடித்தால் இன்றே இப்போதே மணமுடித்து வையுங்கள் இல்லையெனில் நான் வாணிபத்தின் பொருட்டு சிரியா செல்கிறேன். வருவதற்கு இரண்டு மூன்றாண்டுகளாகலாம் என்கிறான்.

என் கையில் காசும் இல்லை, கடன் கொடுப்பார் யாருமில்லை இந்நிலையில் நான் என்ன செய்வேன் ? "

"கவலைப்படாதீர்கள் அப்துல்லாஹ் . தங்களின் அருமை மகளுக்கு திருமணம் இன்றே செய்து மகிழுங்கள்.

திருமணத்திற்கு தேவைப்படும் பொருட்களை பட்டியலிடுங்கள்" என்றார் நபிகளார் அவர்கள்

அப்துல்லாஹ் இப்னு பாகிர் (ரலி) உடனே பட்டியலிட்டு நபிகளாரிடம் காட்ட, " என்ன அப்துல்லாஹ் !

அவ்வளவுதானா ? வேறெதேனும் பொருள் விடுபட்டிருக்கிறதா ? "

"நாயகமே ! நன்றாக சிந்தித்து ஒன்றையேனும் விடாதுதான் எழுதியுள்ளேன். இனிமேல் வேறு ஒன்றும்

தேவைவில்லை என்றார் அப்துல்லாஹ் இப்னு பாகிர் (ரலி).

கருவூலக் காப்பாளர் உக்காஸ் (ரலி) அவர்களை அழைத்து , அப்துல்லாஹ் இப்னு பாகிருக்கு முப்பது வராகன் கொடுக்குமாறு பணித்தார்கள்.

அன்றிரவு மண விழாகோலகலமாக நடந்துகொண்டிருந்தது. ஊராரும் உறவினர்களும் குழுமியிருந்தார்கள்.

அண்ணலம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் நண்பர்கள் புடை சூழ, அங்கு அமர்ந்து இருந்தனர்.

மணமகளுக்கு வாசனை திரவியம் எங்கே எங்கே என்று மங்கையர்கள் கேட்டு கண்டன கணைகள் அப்துல்லாஹ்

இப்னு பாகிர் மீது தொடுத்தனர்.பாகிரும் திக்குமுக்காடி போவதை அறிந்த நபிகளார்

" அப்துல்லாஹ் ஒன்றும் கவலை வேண்டாம். மணமகளை மணவறைக்கு அழைத்து செல்லும். இறைவனருளால்

நறுமணம் கமழும் "என்று கூற, அருளாளன் அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் திருவருளால் அவ்வில்லம்

முழுவதுமே அடுத்தகணம் நறுமணம் கமகமவென கமழ்ந்தது .

நபி (ஸல்) அவர்கள் " இறைவனே இம்மண மக்களின் வழித்தோன்றல்கள் என்றென்றும் மணமுள்ள மக்களாக வாழ அருள்பாலிப்பதாக " என்று துவா செய்தார்கள்.

நபிகளார் அவர்களின் துஆவை இறைவனும் ஏற்றுக் கொண்டான் போன்று அம் மணமக்களின்

வழித்தோன்றல்கள் அனைவரும் மன்னர் மன்னர்களும் மதிக்கக்கூடிய நறுமணப் பொருட்களை உற்பத்தி

செய்பவர்களாகவும், அதனை விற்பனை செய்வதாகவும் விளங்கினார்கள்

அவர்களில் செய்கு பரீதத்து அத்தார் ("பறவைகளின் மாநாடு" மன்டிக்_அல்- தாய்ர்-Mantiq_ut - Tayr என்ற

மாபெரும் சூஃபி ஞான கவிதைகளை உலகுக்கு தந்தவர்) என்பவரும் இந்தியாவில் வந்து குடியேறி நறுமண

தொழிலை செய்து வந்த அந்த குலத் கொடியில் பூத்த மலர்தான் சேகு முஹம்மது அலி என்ற சேகுமுதலி ஆவார் .

'சேகு முதலியார்' என்ற செய்கு முஹம்மது அலியார் அன்னார் மலையாள நாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து,

தற்போதைய தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ள நாகலாபுரத்தில் வாழ்ந்தார். அரபு தேசத்தின் வாசனைத் திரவிய

வியாபாரியான இவர், அருகே இருந்த எட்டையபுரத்து மகாராஜாவிடம் வாசனைத் திரவியங்களை விற்பது வந்தார்.

உயர்ந்த மணப்பொருட்களை வழங்கித் தம் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட சேகு முதலியார் தம் அருகிலேயே வாழ்ந்து வரவேண்டுமென்று மன்னர் விரும்பினார். எனவே, சேகு முதலியாரும் மன்னாரின் விருப்பிற்குக் கட்டுப்பட்டு, நாகலாபுரத்திலும் எட்டையபுரத்திலுமாக வாழ்ந்து வந்தார்.

1642 ஆம் ஆண்டு செய்கு முஹம்மது அலியாருடைய ஒப்பற்ற அருந்தவக் கொழுந்தாக 'உமறு' என்ற அழகிய குழந்தை பிறந்தது.

இளமையிலே எழிலும் கல்வியார்வமும் வாய்க்கப் பெற்ற சிறுவர் உமறு, எட்டையபுரத்து அரண்மனைத் தமிழ்ப்புலவராயிருந்த 'கடிகை முத்து புலவர்' என்பவரிடம் தமிழ்க் கல்வி பயிலத் தொடங்கினார். பல்வகைக் கல்வி-கேள்விகளில் தேர்ந்த உமறு, தம் ஆசானின் பெருமதிப்பிற்குரிய மாணவரானார்.

இவ்வாறிருக்கையில், ஒருநாள் வடநாட்டிலிருந்து புலமை பெற்ற 'வாலை வாருதி' என்ற புலவர் எட்டையபுர அரசவைக்கு வந்து சேர்ந்தார். தம்மை வாதில் வெல்லத் தகுதியுள்ளவர் யாருமில்லை என்று அவர் மார் தட்டிப் பேசிப் மற்ற புலவர்களை வாதுக்கழைத்தார்.

எட்டையபுரத்து அரசவை புலவர்களுக்கும் சவால் விடுத்து அறிவித்தார். மன்னரும் அவருடைய வாதினை ஏற்று வெல்ல வேண்டும் என அரசவை புலவர்களிடம் விருப்பம் தெரிவித்தார்.

புலமைத் திறத்தாலன்றி, மாய மந்திரங்களாலேயே பல அரசவைப் புலவர்களை வெற்றிகொண்ட வாலைவாருதியைப் பற்றிக் அரசவை கடிகைமுத்துப் புலவர் கேள்வியுற்றிருந்தார். அதனால், வித்தைகள் புரியும் வித்துவானைத் தம்மால் எவ்வாறு வெற்றிகொள்ள முடியுமென்ற நீங்காக் கவலையில் ஆழ்ந்திருந்தார். ஆசானின் கவலையை அறிந்த மாணவர் உமறு, அவரிடம் கவலைக்கான காரணத்தை கேட்டார். தம் ஆசிரியரிடம் வாலைவாருதியைப் எதிர்த்து வாது செய்ய அரசவை செல்லுவதற்கான அனுமதியை வேண்டிப் பெற்றார்.

எட்டையபுரத்து அரசவைக்கு வந்து சேர்ந்தார். உடல் நலக் குறைவால் கடிகைமுத்துப் புலவர் வரவில்லையென்றும், அவருக்குப் பதிலாக அவருடைய மாணவர் நான் வந்திருக்கிறேன் என்று அறிவித்தார். வாலை வாருதி தம் சொற்பொழிவைத் தொடங்கலாம் என்றும் மன்னர் உத்தரவிட்டார். அதைக் கேட்ட வாலைவாருதி, தம் வலக்கையில் அணிந்திருந்த தங்கக் கடகத்தை அசைத்து மேலேற்றினார். வழக்கமாக அக்கடகத்திலிருந்து ஒலிக்கும் 'வாலைவாருதி என்றறியீரோ' என்ற சொற்கள், அன்றைக்கு மட்டும், 'வாலைவாருதி என்றறியாயோ பிள்ளாய்!' என்று பணிவாக உரைத்தது.

அப்போது உமறுப் புலவர், தம் இடுப்பில் செருகியிருந்த யாழ்ப்பாணத்து எழுத்தாணியை எடுத்து நிலத்தில் ஊன்றி, "என் எழுத்தாணியே! இவருக்கெதிர் பேசு!" என்று கட்டளையிட்டார். ஒன்றும் நிகழவில்லை! பின்னும் உத்தரவிட்டார். அப்போதும் ஏதும் நிகழவில்லை! மூன்றாவது முறையிலும் முயன்று தோல்வி கண்ட உமறு, கண்கள் சிவக்க, முகத்தில் தீக்கனல் பறக்கக் கடுஞ்சினம் கொண்டு, எழுத்தாணியைப் பார்த்து, 'பேசு!' என்று உரக்கக் கூறி உத்தரவிட்டார்.

அவையோர் கிடு கிடுக்க அதிலிருந்து ஓசை ஒலித்தது.. அவ்வெழுத்தாணியிலிருந்து கீழ்க்காணும் பாடல் ஒலித்தது.

"சமரதுர கததுங்க மனருஞ்ச பாசென்று

சரிசமா சனமீதிலே

அமரவொரு நரகொம்பு தினமுஞ்சு மாசெல்லு

மமுதகவி ராஜனானே

திமிரபகை வரைவென்ற பருதியெனு மெமதெட்டத்

தீரனணி வாயில்வித்வான்

உமறுகுமு றிடிலண்ட முகடும்ப டிரென்னு

முள்ளச்சம் வையும்பிள்ளாய்!"

கேட்டவர் உள்ளங்களை அதிர வைத்தது.

இதனைச் கேட்ட புலவர் வாலைவாருதி உள்ளம் பதைத்தது, உடல் நடுநக்கியது, தனது மாய வித்தையெல்லாம் இந்த அற்புதத்தின் முன் அற்பம் என்றுணர்ந்தார், எழுந்து சென்று உமறு புலவரிடம் மண்டியிட்டு மன்னிப்புக் கோரி, அரசவையை விட்டு வெளியேறினார்.

இந்நிகழ்ச்சி, மன்னருக்கு உமறுப் புலவர் மீது ஒப்பற்ற மதிப்பை ஏற்படுத்திற்று. மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் மன்னர் பாராட்டுகளையும், வெகுமதிகளையும் உமறுப் புலவருக்கு வழங்கி அனுப்பிவைத்தார்.

வெற்றி பெற்று வீடு திரும்பிய தம் மாணாக்கரை இறுகத் தழுவிக்கொண்ட கடிகைமுத்துப் புலவர், தாம் அப்போது முதுமை எய்திவிட்டதால், அன்றுமுதல் உமறே எட்டையபுரத்து அரண்மனை அவைப் புலவராக இருக்கவேண்டுமென்று ஆசி கூறி அனுப்பி வைத்தார். அன்று முதல் உமறுப் புலவர் எட்டையபுரத்து அரண்மனையை அலங்கரித்து வந்தார்.

சீறாப்புராணம் இயற்றப்பெற்ற வரலாறு -

தமிழகத்தில் ஆங்காங்கிருந்த முஸ்லிம் மக்கள் இலக்கிய ஆர்வத்துடன் கம்பராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இலக்கியங்களின் உபந்நியாசங்களைக் கேட்டு வருவது அன்றைய வழக்கமாக இருந்தது. அக்காலத்தில், செய்கப்துல்காதிர் என்ற 'சீதக்காதி மரைக்காயர்' எனும் வள்ளல் இதனை உணர்ந்து, முஸ்லிம்கள் அவர்களின் மார்க்க அடிப்படையில் அமைந்த பேரிலக்கியங்களின் உபந்நியாசங்களைக் கேட்கவேண்டும் என்று ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்.

ஒருமுறை கீழ்க்கரை கொடை வள்ளல் சீதக்காதி மரைக்காயர் வணிக நிமித்தமாக எட்டையபுர மன்னரைக் காண அரசவைக்கு வந்தார். அப்போது அமுதகவியரசு உமறுப்புலவரின் திறன் கண்டு, முகமது நபி வாழ்க்கையை சீறாப்புராணமாக எழுத உமறுப்புலவரை தன்னுடன் கீழ்க்கரைக்கு அழைத்துச் சென்றார். வள்ளல் பெருமானாரின் வரலாற்றுச் செய்திகளை உரையாகத் வேண்டும். அதற்கான வழிகாட்டுதலை யார் செய்வார் என நினைத்த போது, சீதக்காதி வள்ளல் தம் ஆன்மீக வழிகாட்டியான 'இறைநேசர் ஷெய்கு சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா' அவர்களை அணுகி, பெருமானாரின் வாழ்க்கைச் சரிதையினைக் காவியமாகப் பாட உமறுப் புலவருக்கு உரை வழங்குமாறு வேண்டினார்.

உமறுப் புலவரின் அலங்கோலத் தோற்றத்தைக் கண்டு, உரை கொடுக்க அப்பா அவர்கள் இசையவில்லை. உளம் வாடிய உமறுப் புலவர், பெருமானாரின் வாழ்வைக் காவியமாக்கி, அதன் நிமித்தமாக அன்னாரைத் தாம் காணும் நாள் எந்நாளோ என்று ஏங்கி, பள்ளிவாயிலுக்குள் சென்றமர்ந்து தம் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளைப் பாக்களாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறு எண்பத்தெட்டு பாடல்கள் பாடி முடித்தபோது புலவரைத் துயில் ஆட்கொண்டது. பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், புலவரின் கனவில் தோன்றி, மறுபடியும் அப்பா அவர்களிடம் சென்று உரை கேட்குமாறு கூறினார். கண் விழித்த உமறுப் புலவர் கருணைகாட்டிய நபியவர்களின் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு, அப்பா அவர்களிடம் சென்றார். சரிதம் உரை வேண்டி நின்றார்.

முன்பு நிராகரித்த ஷெய்கு சதக்கத்துல்லா அப்பா உமறு புலவரைவரவேற்று உபசரித்தார். சீறா உரை கொடுக்கச் சம்மதித்தனர். அப்பா அவர்கள் தாங்களாகவும், தம் மாணாக்கராகிய மஹ்முது பந்தர் என்று வழங்க பெற்ற 'பறங்கிப் பேட்டையைச் சார்ந்த 'மாமு நைனார் லெப்பை' என்பார் மூலமும் உமறு புலவருக்கு உரை வழங்கினர்.

கல்விக்கடல் மகான் சதக்கத்துல்லா அப்பா இடம் உரைபெற்று, இறையருளாளர், முகமது நபி நல்லாசியுடன் சீறாப்புராணம் எழுத ஆரம்பித்தார்

இதற்கிடையில், சீறாவைப் பாடப் பேருதவியாக இருந்த சீதக்காதி மரைக்காயர் அவர்கள் இறையடி சேர்ந்தனர் காப்பியம் படைத்து வந்த உமறுப் புலவரின் உள்ளத்தில் போரிடி விழுந்தது. சீதக்காதி மரைக்காயர் அவர்களின் மைத்துனர் அபுல் காசிம் மரைக்காயர் புலவரை அன்புடன் ஆதரித்தார்.

சீறாவை இயற்றத் தாம் உறுதுணையாயிருப்பதாக வாக்களித்து உமறுப்புலவரை பரங்கிப்பேட்டை அழைத்துச் சென்று, பல உதவிகளும் செய்து ஊக்கம் அளித்தார்..

'சீறாப்புராணம்' என்ற ஒரு பெருங்காவியம் உருவெடுத்தது. ஈடிணையில்லா இப்பேருதவிகளுக்கு நன்றிசொல்லும் விதமாக உமறுப் புலவர், அபுல் காசிம் மரைக்காயரைத் தம் சீறாப்புராணத்தில் பல இடங்களில் மறவாமல் நினைவு கூர்ந்து போற்றி புகழ்ந்துள்ளார்.

செயற்கரிய சீறாப்புராண காவியத்தை 3 காண்டங்களாகவும், 92 படலங்களாகவும் 5027 விருத்தங்களாகவும் சிறப்புடன் எழுதிமுடித்தார். பறங்கிப்பேட்டையிலேயே நூல் அரங்கேற்றம் நடந்தது. இந்நூல் தமிழ் காப்பிய மரபுப்படி நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம், என்ற முறையில் அரபு நாட்டு இயற்கை வளத்தை வர்ணித்துள்ளது. அரங்கேற்றமும் முடித்தபின் எட்டயபுரம் திரும்பிய உமறுப்புலவர் சிறிது காலத்திற்குப் பின் கி.பி.1703-ல் எட்டயபுரத்தில் இயற்கை எய்தி நல்லடக்கமானார்.

எட்டயபுரத்தில் உமறுப் புலவர் சமாதி, முதலில் பிச்சை என்பவரால் 1912ம் ஆண்டு நினைவுச் சின்னமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் 2007ம் ஆண்டு இப்போதிருக்கும் இந்தப் புதிய மணி மண்டபம் கட்டப்பட்டு சிறப்பாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மண்டபத்திற்குள்ளே பச்சை நிறத்திலான துணியைக் கொண்டு சமாதியை அலங்கரித்திருக்கின்றனர். தினம் அங்கு மக்கள் வந்து ஜியாரத் செய்து செல்கின்றனர்.

சீறாப்புராணம் நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கையை மையமாக கொண்டது, சீறத் அல்லது சீறா என்பதற்கு வாழ்க்கை என்பது பொருள். எனவே சீறாப்புராணம் என்பதற்கு நபிகள் பெருமானின் புனிதமான வாழ்க்கை வரலாறு என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

இந்த நூலை 1842ல் அப்துல் காதிர் நெய்னா லெப்பை ஆலிம் முதலில் பதிப்பித்தது வெளியிட்டார். இந்நூலுக்கு செய்கு தம்பி பாவலர் விவான உரை எழுதினார். இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியங்களில் சீறாப் புராணத்திற்கு தனியோர் இடமுண்டு.

Rahmath Rajakumaran

உமறுப்புலவர் ரஹிமஹுல்லா அவர்கள் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி அவர்கள் பற்றி எழுதிய சீறாப்புராணம் சற்றேறக்குறைய இருநூறு ஆண்டுகளுக்குள்ளாக எழுதப்பட்ட ஒரு படைப்பு.

இதன் மூல கையெழுத்து பிரதியின் தொன்மையான ஓலைச்சுவடியை இஸ்லாமிய

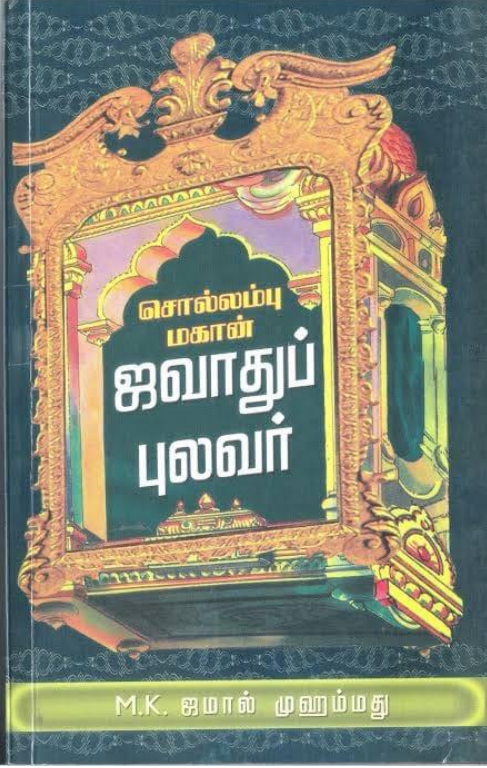
பத்திரிகையாளர்கள் நலச்சங்கம் பேரவை மாநில பொருளாளர் வரலாற்று ஆய்வாளர் கோட்டாறு அஹமது கபீர் அவர்கள் இன்றளவும் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதை பெரும் தொகைக்கு ஒரு தனவந்தர் கேட்டும் அவர் கொடுக்கவில்லை..அதை காணும் பாக்கியம் நேற்று எனக்கு கிடைத்தது..இறைவனுக்கே புகழனைத்தும்..

டாக்டர் அ.தமீமுல் அன்சாரி நிஜாமி

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர்)

ஜவாதுப் புலவர் என்றாலே சீட்டுக் கவிதான் ஞாபகத்திற்கு வரும் ஆனாலும் ஜவாது புலவர் வாழ்த்துப்பா பாடுவதிலும் வசை பாடுவதிலும் கண்டசித்தி பாடுவதிலும் மிகப்பெரிய வல்லவராக விளங்கினார். இவர் மிகப் பெரிய மகானவும் விளங்கினார். இவரின் கவிச் சொல் அம்புகளாக துளைத்து கவிச்சொற்படியே அது விதியாகி விடுவதுதான் வியப்பின் உச்சம். இதனால் இவரைக் கண்டதும் மக்கள் ஒரு வித பயத்துடன்தான் பழகி வந்தனர்.

புலவர் பெருமகனார் மஞ்சூர் என்ற ஊரை அடைந்தபோது, அங்கு வளவாழ்வு வாழ்ந்துவந்த சேஷையங்கார் என்ற செல்வரை அணுகித் தமக்கு பரிசிலாக ஜநூறு பொன் தருமாறு கேட்டார். ஆனால் அவரோ வீசம் பணம் கூட தர முடியாது என்று கூறினார். அப்பொழுது ஜவ்வாதுப் புலவர் அவருடைய பேச்சை பிடித்துக்கொண்டு, அவரின் உலோபத்தனத்தைச் சோதிப்பதற்காக வேண்டி, " சரி, அப்பா, வீசம் பணமாவது தா " என்று கேட்டார்

"முடியாது. அரைக்காசு கூட என்னால தர முடியாது உம்மால் இயன்றதை பாரும் " என்று அகங்காரத்துடன் கூறினார் சேஷையங்கார்.அவ்வளவுதான் ஜவ்வாது வாயிலிருந்து சொல்லம்புகள் புறப்பட்டன.

"வீசம்பணம் கொடுக்காத சேஷா
வீரியம் பாம்பு கடித்துச் சாசா "

ஜவாது புலவரின் நச்சு நாவைப் பற்றி அறியாத சேஷையங்காரர் அதைக்கேட்டு ஏளனமாக சிரித்துவிட்டு, தன் தோட்டத்திற்கு சென்றிருந்தபோது, ஒரு மரத்திலிருந்து விரியன் பாம்பு ஒன்று திடீரென அவருடைய உச்சியில் வீழ்ந்து தீண்டிவிட்டது.தொப்பென்று கீழே விழுந்து சில கணங்களில் உயிர்நீத்தார் சேஷையங்காரர்.

ஒரு தடவை ஜவாதுப் புலவர் மேலப்பாளையம் (எங்கனூர்) சென்றிருந்தபொழுது, ஊருக்கு வெளியே தங்கி பின்வரும் சீட்டுக்கவி ஒன்றை எழுதி அவர் முஸ்லிம்களுக்கு அனுப்பி வைத்தார். அதை பார்த்ததும் முஸ்லிம்களின் உள்ளம் பதைபதைத்தது. உடல் நடுங்கியது அப்படி அவர் அதில் என்ன எழுதி இருந்தார் ?

"பாளையம் தீனோர் பவிசுகெட்டுப் போகாமல்

நாளை ஜநூறுபொன் நல்காட்டால் - வேளையிலே

பட்டகுண்டு போலே படுமேஎன் சொல்லம்பு

பொட்டென வந்தாலே புகழ் "

அதை பார்த்ததும் மேலப்பாளையம் முஸ்லிம்கள் எல்லோரும் ஜமாத்தாக பள்ளிவாசலில் கூடி ஐநூறு பொன்னுக்கு நாம் என்ன செய்வது? அதன் பின் அவர்கள் எல்லோரும் ஒருமித்து ஐநூறு வெள்ளி நாணயங்களையாவது சேர்த்துக் கொண்டு சென்று அவரின் காலடியில் வைத்து, தங்களின் அவல நிலையை எடுத்துக் கூறி, ஊர் மக்களுக்கு துஆச் செய்ய சொன்னார்கள்.

" ஞானம் செழித்து ஞாலத்தில் சிறக்கும் பாளைய மக்கள் " என்று துஆ செய்தார்களாம். ஜவாது புலவரின் துஆ பரக்கத்தால் ஆலிம்கள் நிறைந்து, செல்வ செழிப்பிலும் தன் நிறைவு பெற்ற ஊராக இன்றும் எங்களுர் மேலப்பாளையம் இருக்கிறது.

ஜவாதுப் புலவர் கீழ்க்கரை பள்ளி வாசலில் அமர்ந்திருக்கும் போது, தம்முடைய பாயின் கீழே ஒரு பொன் நாணயம் இருப்பதைக்கண்டு, " யார் அதை வைத்தது ? " என்று கேட்க , அங்கிருந்தவர்கள் எல்லோரும் எங்களுக்குத் தெரியாது எங்களுக்கு தெரியாது என்று கூறி கையை விரித்தனர். அப்பொழுது புலவரே கண்ட சித்தி பாடிவிட்டார். பின்வரும் கருத்துக்கள் அடங்கிய அருட்கவி ஒன்று அவரது வாயிலிருந்து வெளிவந்தது.
" துளசி கன்றானது முளைக்கையிலேயே வாசனையுடன் மறைப்பது போன்று இஸ்மாயீல் லெப்பையின் சிறு மகனாகிய ஹபீபு முஹம்மதே ! நீ தழைக்கும்பொழுதே உன்னைச் சீமான் தன்று இறைவன் அமைத்து விட்டான். உன்னுடைய கீர்த்திதான் என்னே " என்று வியந்து,

" முளைக்கையி லேதுளசிக்கன்று வாசனை யாய்முயன்று

தழைக்கையி லேயுனைச் சீமானென் றேயமைத்தான் இறையோன்

மழைக்கர னானஇஸ் மாயீலப் பைமைந் தனருள்

கிளைக்கும் நல்லஹபீபு முகம்மது கீர்த்தி மன்னே "

விசாரித்ததில் ஹபீபு முகம்மதுதான் பொற்காசு வைத்தார் என்றும் தெரிய வந்தது.

புலவர் அரசிளங்குடிக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கு இருளப்பன் என்ற செல்வந்தரை அணுகிப் பரிசில்

வேண்டியதாகவும், அவர் கொடுக்க மறுக்கவே

"அரசிளங்குடி இருளப்பா

விருசம் பாம்பு கடித்து உருளப்பா"

என்று சாபம் விட்டதாகவும் அவ்வாறே அவன் விருசம் பாம்பு கடித்து இறந்தார் என்றும் கூறுவர்.

புதுக்கோட்டை மன்னராக இருந்த விஜயரகுநாத தொண்டைமான் தம்மிடம் பரிசில் வேண்டி வரும் புலவர்களிடம்

"ஆறாறு நாற்பத்து ஒன்றாம் " என்பதனை ஈற்றடடியாக வைத்து ஒரு வெண்பா பாடுமாறு கூறும் பழக்கம்

உள்ளவராக இருந்தார்

ஆறாறு முப்பத்தாறு அல்லவா, இவர் என்ன நாற்பத்து ஒன்று என்று கூறுகின்றார் என வந்தவர்கள் விழித்து பா

இயற்ற இயலாமலும் பரிசில் பெற முடியாமலும் வெருண்டு ஓடினார்கள்.

இது ஜவாது புலவரின் செவியில் பட்டதும் அவர் தொண்டைமான் அரசவைக்கு வந்து, விஜயரகுநாத

தொண்டைமானே ! நாம் இங்கு வரும்பொழுது தென்கோடித் தோப்பில் முப்பத்தாறு மா மரக்கன்றுகளை

கண்டோம். அவற்றில் ஒன்று ' நாற் பத்து' ள்ள மாங்களியைக் காய்க்கக் கூடியதாக இருந்தது" என்று கருத்தை

உள்ளடக்கி,

"விண்டேன் நுகரா விஜய ரகுநாதத்

தொண்டைமான் தென்கோடித் தேடிப்பினில் கண்டேம்யாம்

மாறாத செந்தேன் வடித்தொழுகும் மாங்களியில்

ஆறாறு நாற்பத்து ஒன்றாம் "

என்று ஒரு வெண்பா பாடினார் அதைக் கேட்டதும் தொண்டைமானுக்கு ஏற்பட்ட வியப்பிற்கு அளவில்லை.

காரணம் யாருக்கும் தெரியாது தமக்கு மட்டும் தெரிந்திருந்த இந்த ரகசியம் இவருக்கு எவ்வாறு தெரியவந்தது ?

என்று அவர் வியப்பூற்று, ஜவ்வாதுப் புலவர் இறைவனின் அருள் பெற்றவரே அன்றி வேறில்லை என்பதை

உணர்ந்து அவர்மீது பொன் மழை பொழிந்து அவரை கவுரவித்தார்.

ஒரு தடவை அவர் கீழ்க்கரை சென்றிருந்தபோது மக்கள் "வித்ரியா " என்ற அரபி காப்பியம் ஒன்றை ஓதினர். அதில் ஓரடியை மக்கள் ஓதும்போது, " அது சரியில்லை என்று புலவர் கூறியதாகவும், ஏன் இன்று அங்கிருந்தோர் வினவிய போது, ஏனோ நான் அறியேன். எனக்கு அரபி தெரியாது . அந்த இடத்தில் சந்தம் நொடிக்கிறது அவ்வளவுதான் எனக்கு தெரியும் " என்று அவர் கூறியதாகவும்,

அதன்பின் அங்கிருந்தோர் தங்கள் தங்கள் இல்லங்களில் இந்த வித்ரியா நூலை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோது, அவை தங்களின் கைப்பட எழுதிய வித்ரியாவைப் பார்த்த பொழுது, அதில் அந்த அடி வேறுவிதமாக இருந்தது என்றும், அதனை ஓதி காண்பித்தபோது, ' இப்பொழுது சந்தம் ஒழுங்காக உள்ளது, என்று ஜவ்வாது மொழிந்ததாகவும் கூறுவர்

அவ்விதமானால் புலவரின் அறிவின் ஆற்றலை நாம் எவ்வாறு போற்றுவது ? எப்பேனா முனையால் ஏத்துவது ? திறமையின் மறு பெயர்தான் ஜவாதோ , அல்லது ஜவாது என்ற அரபி பொழிக்கும் திறமை என்ற மறுபொருளும் இருக்குமோ என்று நமக்கே ஓர் ஐயம் ஏற்படுகின்றது அல்லவா ?

ஜவாதுப் புலவர் தொண்டிலும், நம்புதாழையிலுமாகச் சில காலம் வசித்தார் என்றும், தான் இறந்தபின் தம்முடைய வெற்றுடலை தொண்டிக்கும் நம்புதாழைக்கும் இடையில் உள்ள வெளியில் அடக்க வேண்டும் என்று அவர் முதலில் விரும்பியதாகவும், அவரின் சிவிகை சுமப்பவர்களான பரமக்குடி முஸ்லிம் கொடிக்கால்காரர்கள் அவரைப் பெரிதும் வேண்டிக் கொண்டதன் பேரில் பரமக்குடி பள்ளிவாசலில் தம்மை அடக்க அவர் இணங்கினாரென்றும் தெரியவருகிறது. அவருடைய அடக்கவிடம் இன்றும் பரமக்குடி பள்ளியில் நீர்தேக்கம் (ஹௌஸ்) அருகில் உள்ளது.

அவர் கிபி 1745 ஆம் ஆண்டில் பிறந்து கிபி 1808 ஆம் ஆண்டு இவ்வுலகை நீத்தார் , 63 ஆண்டுகள் உலகில் வாழ்ந்து, அவர்தம் ஏழாவது வயதிலேயே கவி இயற்ற துவங்கிவிட்டார். அவர் பல மாலை மாற்றுகள் சூஸ்திரக் கவிகள் , சீட்டுக்கவிகள், வண்ணங்கள் ஆகியவை பாடியுள்ளார். 'மதினத்தந்தாதி' என்ற ஒரு நூலையும் இயற்றியுள்ளார்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 25

(சையிது முகிய்யித்தீன் கவிராஜர்)

திசை எங்கும் சென்று சென்று செவிகேளா பழிப்புப் பேசி திரியாத நாளும் இல்லை. அரபி அகராதியில் காணப்படும் இழிச் சொற்கள் அத்தனையும் தேடித் தேடிப் பொறுக்கி அதனை நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுக்கு அடைமொழியாக்கி அவர்கள் மீது வசைப் பாக்கள் தொடுத்து மகிழ்ந்தார். தாம் மட்டும் மகிழவில்லை தம் கருத்தொத்தவர்களுக்கும் அவற்றைப் படித்துக் காட்டி, அவர்களையும் மகிழ்வித்தார். வாயினாலும் கூற அருவருக்கத்தக்க இழி மொழிகளையெல்லாம் அண்ணல் நபியவர்கள் மீது வீசியெறிவதில் அளவற்ற மகிழ்வு இருந்தது அவருக்கு.

ஒரு நாள் நபி (ஸல்) அவர்கள் மதீனத்து முனவ்வராவில் இருக்கும் காலையில் ஒருவர் வந்து, தாம் இஸ்லாத்தை தழுவ இருப்பதாக கூறினார். அவ்வளவுதான் அண்ணல் நபி அவர்கள் "அவரை யார் ? " என்று வினவும் இல்லை "எதற்காக இஸ்லாத்தைத் தழுவ முன்வந்தீர் ? " என்று கேட்கும் இல்லை. உடனே அவருக்கு இஸ்லாத்தின் மூல மந்திரமான கலிமாவை சொல்லிக் கொடுத்து, அவரை முஸ்லிமாக்கினார். வந்தவர் அண்ணலெம் பெருமானாரை நோக்கி :

"மதிகெடும் கஃபென்பான் உம்மாட்டின் வந்த(து) அரியபாதம்
துதிசெய்து பரவுவானேல் தொடுகடல் உடையாய்ச் சூழ்ந்த
பதியின்முன் செய்தகுற்றம் பழிப்புள்ள(து) எவையும் நீக்கிக்
கதிபெறும் தீனில் கூட்டும் கருத்(து) உமக்கு உளவோ" என்றார்.
அதற்கு உடனே அண்ணலெம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் :

"கஃபுப் புலவர் என்னிடம் வருவாராயின், திட்டமாக அவர் எனக்கிழைத்த பொல்லாங்கு அனைத்தையும் மன்னித்து, மறந்து, அவருக்கும் கலிமா சொல்லிக் கொடுப்பேன் " என்று கூறினார்கள் .
உடனே " நாயகமே..! நான்தான் அந்தக் கஃபுப் புலவன் என்று வந்தவர் கூறினார். இதை கேட்டதும் நபித்தோழர்கள் கண்களில் தீப்பொறி பறந்தது. "கட்டளையிடுங்கள் யா ரகூல்லாஹ் ! இவனைக் கண்டம் துண்டமாய் வெட்டி சாய்ப்போம் " என்றார்கள்.
"அவரை இனிமேல் கொல்லுதல் அறமுமல்ல, ஆண்மையுமல்ல என்று அறிவுரை பகிர்ந்து , "அவரும் தோழர்களில் ஒருவர் " என்றார்கள் .

உடனேயே கஃபு (ரலி) அவர்கள் "பானத் ஸுஆத் "என்று துவங்கும் அறுபத்திமூன்று இசைப்பாக்களை நபிகளார்கள் மீது சொரிந்தார். நபிகளார் தங்களின் மீதிருந்த போர்வையை எடுத்து அவருக்குப் போர்த்தி, தம் தோழர்களின் பெயரையும் இணைத்து ஒரு பா சொல்லுமாறு பணித்தார்கள். கஃபுப் புலவரும் அவ்வாறே கவி செய்தார் .
கஃபுபின் வழித்தோன்றல்களும் அவ்வாறே புலவர்களாகவே விளங்கினார்கள். அவரின் வழித்தோன்றல்களில் ஒருவரான சையிது முகிய்யித்தீன் கவிராஜரும் அண்ணலெம் பெருமானார் வழித்தோன்றல்களின் பேரர் முஹிய்யித்தீன் ஆண்டகையின் மீது தீந்தமிழில் திருப்புகழும், பிள்ளைத் தமிழும் பாடினார். அவரின் மற்றொரு பேரரான ஷாகுல்ஹமீது புலவர் நபிகளாரின் மற்றொரு பேரர் ஷாகுல் ஹமீது நாயகத்தின் மீது பிள்ளைத்தமிழ் பொழிந்தார் .

அவரின் மகன் ஹாபீஸ் செய்கு மீரான் புலவர், அண்ணலெம் பெருமானார் மீது பிள்ளைத்தமிழும், அவர்களின் அருள்சேர் திருமகள் பாத்திமா நாயகியின் மீது பிள்ளைத்தமிழும் பாடினார்.
வாசனைப் பொருள் வாணிபம் செய்வதற்காக அரபு நாட்டிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்த கஃபுப் புலவரின் குடும்பத்தினர் ஆலிப் புலவரின் வழியில் கோட்டாறு மாநகரில் குடியேறி வாழ்ந்து வந்தார்கள். குடும்பத்தின் குல விளக்காக சையிது முகிய்யித்தீன் கவிராஜர் தோன்றினார். அவருடைய தந்தையின் பெயர் முகம்மது உசேன் புலவர் என்பதாகும்.

சையிது முகிய்யித்தீன் கவிராஜர் 'மந்திர வசியம் ஆரணம் முதல் யந்திர வித்தை அநேகம் கற்று தெரிந்தவர். சையிது முகிய்யித்தீன் கவிராஜரின் மகன் முகிய்யித்தீன் பிள்ளைக் கவிராஜரும் தந்தைக்குத் தப்பாது பிறந்த தனயராகவே திகழ்ந்தார்

அவரின் மக்கள் அறுவரும் அரும்பெரும் புலவராக விளங்கினார்கள். அவர்களில் ஒருவரான செய்கு முகிய்யித்தீன் புலவரின் மகன் மீரான் சாகிபு என்பவரும் ஒரு புலவரே.
அவரின் மகன்"நாகூர் பிள்ளைத்தமிழ் பாடிய ஷாகுல் ஹமீது புலவர். அவரின் மகன் ஹாபீஸ் ஷெய்கு மீரான் புலவர், நாம் ஏற்கனவே கூறிய வண்ணம் பாத்திமா ரலியல்லாஹு அவர்கள் மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடி உள்ளார். சையிது முகிய்யித்தீன் கவிராஜரின் அடக்கஸ்தலம் மேலப்பாளையம் பெரிய குத்பா பள்ளிவாசலில் இருக்கிறது. படத்தில் என்னுடன் இருக்கும் அன்பு நண்பர் Meeran Sahib ம்
கஃபு (ரலி) அவர்களின் வழித்தோன்றல்களில் ஒருவரான சையிது முகிய்யித்தீன் கவிராஜரின் பேரரின் பேரர் ஆவார்.

Meera Sahib ம் சையிது முகிய்யித்தீன் கவிராஜரைப் போல 'மந்திர வசியம் ஆரணம் முதல் யந்திர வித்தை அநேகம் தெரிந்தவர் ஆவார்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 26
(முனாஜாத்து இலக்கியங்கள் 1)

இஸ்லாமிய இலக்கிய வடிவங்களிலேயே மிகச் சிறந்த மற்றொரு புதுவகை இலக்கிய வடிவம் "முனாஜாத்து " 'முனாஜாத்து ' என்ற அரபிச் சொல்லுக்கு ரகசியமாய் சொல்லுதல்,வேண்டுதல் என பொருள்படுகிறது. இறைவனிடம் மனமுருகி பிரார்த்தனை செய்தல் எனவும் இச்சொல்லுக்கு விளக்கம் தரப்படுகிறது.

ஒருமுறை சென்னை நகரில் கொடிய விஷபேதி நோய் பரவி மக்களை அழித்தது. நோயின் கடுமையால் மக்கள் மிகுந்த துன்பத்துக்குள்ளாகினர். அப்போது சென்னையில் இருந்த பெரும் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவரான, புலவர் நாயகம் சேகனாப் புலவர் அவர்களை முஸ்லிம்கள் அணுகி,விஷபேதி நோயின் கொடுமை ஒழிய இறைவனை இறைஞ்சி, முனாஜாத்து பாடி, தங்களை துயரிலிருந்து காக்குமாறு வேண்டினர். இன்னலுறும் மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு அருள் செய்யுமாறு அல்லாஹ்வை நோக்கி இறைஞ்சும் வகையில் "ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்" என்னும் ஒரு முனாஜாத் நூலை இயற்றினார்கள்.

"காவலாய் நிற்கும் வல்லோன் கத்தனாய்ச் ஜீவனெல்லாம்
ஆவலாய்ப் போற்றி வாழ்த்தி யதற்குணவளித்த கோமான்
நாவினாலெழியோர் கேட்கும் நாட்டத்தின்படியேதந்து
தாவிலா ரஹ்மத்தாலே தற்காக்கும் பொருளதாமே "

தீன் வழியில் நாளும் ஒழுகி வாழ்பவர்கள், தங்களுக்கு ஏதேனும் இன்னல்கள் ஏற்படின், பெருமானார் வழிவாழும் எங்களை காத்தருள, எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வை வழுத்தி வேண்டி, மன்றாடும் போக்கில் சேகனாப் புலவர் அவர்கள்,

வள்ளல் மஹ்முதெனும் நயினார் வழியிலொழுகி யுன்னுடைய
விள்ளுமார்க்கந் தனையெடுத்து விளங்குந்தீனோ ராகையினால்
தெள்ளுமறிவே மெய்ப்பொருளே தெளிவேயெங்கள் கண்மணியே
எள்ளு மாபத்தணுகாமல் இன்பம்புரிவாய் ரஹ்மானே "
என மனமுருகிப் பாடுகிறார்.

சென்னைப் பட்டினத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, யாழ்ப்பாணம் போய் தமிழ் இலக்கணம் இலக்கியம் படித்து சேர்ந்தவராயும், முஹிய்யத்தீன் புராணம் படித்துத்தேர்ந்த மஷாயிகாயும் விளங்கும் பதுறுத்தீன் புலவர் அவர்கள்

தாம் இயற்றிய நூலில் இடம்பெற்றுள்ள முஹியித்தீன் முனாஜாத்து பாடல்களில் முதல் 30 பாடல்களில் அரபுச் அரிச்சுவடியிலுள்ள 29 எழுத்துக்களில் வரிசைக்கிரமமாக ஒவ்வொரு எழுத்தும், ஒவ்வொரு பாடலிலும் முதல் எழுத்தாக அமைந்துள்ளது,

21-வது எழுத்தான 'காப்' இரண்டு பாடல்களில் முதல் எழுத்தாக இடம்பெற்றுள்ளது.

இப்பாடல்களின் இறுதியின் இறுதிச் சொல் பெரும்பாலும்

"முஹியித்தீனே" என்றே முடிகிறது.

பதுறுத்தீன் புலவரின் "முகியித்தீன் முனாஜாத்து" பாடல்களில் பாடலின் முதல் அடியின் முதல் எழுத்து அரபு எழுத்துக்களின் ஒலி பெயர்ப்பாக இடம் பெற்றிருப்பதுடன், ஒவ்வொரு அடியிலும் இரண்டு மூன்று அரபுச் சொற்கள் சராசரியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

"அலிபதின் அஸலாய் நின்ற அட்சரஞ் சுழித்து வீசிப்

பொலியுறும் இஷ்கு தாத்துட் புதைந்து ஹே மீமாதாய்நின்

ரலிபெனும் இஷ்குமீறி அஹது மீம் அஹுமதான

மெலிவில்லா சிபத்துள் மீமாய் வெளிதரு முகியித்தீனே "

என்னும் இப்பாடல் அடிதோறும் அரபுச் சொற்கள் பல இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

18 -வது அரபு எழுத்து " ஜன்" என்பதாகும். தன்னுடைய முனாஜாத்திலும் 18-வது கண்ணியாக ஒரு பாடலில் இந்த அரபு எழுத்தின் தமிழ் ஒலி பெயர்ப்பு அடியின் முதலில் இடம் பெற்றிருப்பதோடு, அஃதே முற்று மடங்காக நான்கு வரிகளும் வந்து கருத்துக்கு வலுவூட்டுகின்றன.

ஜனது லாத்துஜனி யருபமாய் ஸிர்ரினுள்ளாய்

ஜனது அவ்வலான அஹமது நபியுல்லாவின்

ஜனது ஆரிபான அஹ்ததாம் பொருளை யென்னுள்

ஜனதாற் காட்சிகாண அருளும்யா முஹியித்தீனே

என்பதாகும் அப்பாடல் மேலும் அரபு சொற்களை ஒலி பெயர்ப்பாக எழுத நேரும்போது, கிரந்த எழுத்துக்களைத் தாராளமாய்க் கையாள்வதையும் காண முடிகிறது. இயன்ற வரை அரபுச் சொற்களை சிதைவில்லாமல்

படிக்கும்போது ஒலிக்க வேண்டும் என்பது ஆசிரியர் கருத்தாக இருக்கலாம்

முப்பத்தி ஐந்தாவது இறுதிப் பாடலாக இடம் பெற்றிருக்கும் பாடலில் கீழ்க்கண்ட குறையிரந்து அருள் வேண்டுகிறார்.

"எந்தனக்கறிவு தந்தோ ரிறைகுர் ஆனோதித்தந்தோர்

வந்தனைக் கிருபைவைத்தோர் வரும்பொரு ளுள்யமைந்தோர்

சொந்தமாய் கிளைஞ ரெலா சொற்பிழை பொறுத்தெந்நாளுந்

தந்தருள் கிருபை செய்வீர் ஸமது யாமுஹியித்தீனே "

அக்காலத்தில் நோய் நொம்புலம், கொடிய நோய் நீங்க, கஷ்டங்கள் அகல, தொலைதூர பயணத்தில்

ஆபத்துக்கள் விலக, கொண்டு செல்லும் பொருட்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்ட, அவசரகால நெருக்கடியிலிருந்து நிவாரணம் பெற ...

இப்படி பல பிரச்சனைகளுக்கு இறைவனிடம் மனமுருகிக் கேட்பதில் ஏதேனும் குறையில்லாமல் இந்த முனாஜாத்து பாடல்கள் எல்லாவற்றையும் வேண்டி மன்றாடி கேட்கிறது.

முனாஜாத்து நூல்கள் தமிழில் 15 க்கும் மேல் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இஸ்லாமிய தமிழ் புலவர்களால்

உருவாக்கப்பட்ட முனாஜாத் நூல்கள் எளிய நடையில் அமைந்து, சாதாரண தமிழறிவு உள்ள முஸ்லிம்களாலும் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளும் வகையில் நாள்தோறும் ஒரு காலத்தில் பாடப்பட்டு வந்தன.

நவீன காலத்தில் நவீனத்துவ கொள்கைக்காரர்களால் முனாஜாத்து பாடல்கள் கேலியும்,கிண்டலும் செய்யப்பட்டு , அதை ஓதுவதை ஏதோ செய்யக்கூடாத பாவ காரியமாக மக்களுக்கு போதித்தன் விளைவு, நம்மைச் சுற்றி ஒவ்வொரு நாளும் ஒன்றிய அரசாலும், துஷ்டர்களாலும் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறோம். முஸ்லிம்கள் நன்கு விளங்கி முனாஜாத்து என்னும் இறை முறையீட்டை தொடர்வோம். நலம் பெறுவோம்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 27

(படைப்போர் இலக்கியங்கள்)

'படைப்போர் இலக்கியங்கள் ' என்றதும் ஏதோ இலக்கியகளை எழுதும் இலக்கிய படைப்பாளிகளின் இலக்கியங்கள் என்று எண்ணிட விட வேண்டாம்.

இது படை , போர் என்ற இரு சொற்களும் ஒரே பொருளைக் குறிப்பனவாகும். ஏறக்குறைய ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்பட்டு வரும் வார் பேலட் (War Ballad) என்னும் இலக்கிய வகையைப் போல் தமிழில் உருவானவை படைப்போர் இலக்கியங்கள் எனக் கூறலாம்.

இதுவரை நாம் பார்த்த புதுவகை இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வடிவங்கள் அரபி, பெர்சிய மொழிகளில் அமைந்துள்ள அமைப்பை - பெயரை அடியொற்றி தமிழில் அறிமுகப்படுத்திய இலக்கிய வடிவங்களாகும். இவ்வகையில் தமிழில் பரணி இலக்கியங்கள் பல உண்டு ஆனால் அவை போரில் வெற்றி பெற்று திரும்பிய மன்னனின் வெற்றிப் பெருமிதத்தைக் கற்பனை வளத்தோடு மிகைப்படுத்திப் பாடுபவைகளைப் போல் அல்லாமல், முஸ்லீம் புலவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட படைப்பு இலக்கிய அமைப்பு முறையில் உருவானவை அல்ல.

இதற்கு காரணம் அமைதியை போற்றும் சாந்தி மார்க்கமான இஸ்லாத்தில் ஆக்கிரமிப்புக்கு இடமே இல்லை. ஒரு முஸ்லீம் முதலில் யார் மீதும் போர் தொடுக்கவோ, அன்றி எதிரியின் நிலத்தையோ, பொருளையோ ஆக்கிரமிப்பு செய்ய அனுமதி இல்லை.

அதே சமயம் படையெடுத்து வரும்போதோ, ஆக்கிரமிப்பு செய்யும் போதோ , தற்காப்புக்காக போரிடுவதை இஸ்லாம் தடை செய்யவில்லை . எனவேதான் முஸ்லிம்களின் மீது ஆக்கிரமிப்பாக படையெடுத்து வந்த முஸ்லிமல்லாத எதிரிகளின் பெயராலேயே, " இரவு சல்கூல் படைப்போர், செய்யிதத்துப் படைப்போர், இபுனியஅ படைப்போர் வடோச்சிப் படைப்போர் , உச்சி படைப்போர் என அழைக்கப்படுகின்றன.

இன்றைக்குச் சரியாக முன்னுாறு ஆண்டுகட்கு முன்பாக 1686-ம் நுண்டில் இந்நூல் இயற்றப்பட்டதாகக் குறிக்கப்படுகிறது. இந்நூலே 'படைப்போர் இலக்கிய வகையை முதன்முதலாகத் தொடங்கி வைத்ததோடு இவ்வகை இலக்கியங்கள் பலப்பலவாக உருவாக வழிகாட்டியாகவும் அமைந்தது எனலாம். சக்கூன் படைப்போர்., சக்கூன் எனும் முஸ்லிமல்லாத ஈராக் நாட்டு மன்னனுக்கும் பெருமானார் (சல்) அவர்களுக்கும் இடையே நடந்த போரை விரித்துரைப்பதாகும்.

இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாது அதற்கு மாறுபட்டு நின்ற ஈராக் மன்னனான சக்கூன், இறைதூதராம் பெருமானாரோடு பொருத முனைந்து போருக்கெழுந்தான். ஆற்றலோடு பெரும்படை கொண்டு போர் செய்தும் இறுதியில் பெருமானாரிடம் தோல்வி கண்ட சக்கூன் மன்னனும் அவன் கூட்டத்தாரும் இஸ்லாத்தை ஏற்றனர். முஸ்லிமாகிவிட்ட சக்கூன் மன்னனுக்கே வெற்றிகொண்ட இராக் நாட்டைப் பெருமானார் மீண்டும் ஒப்படைத்து தீனோங்க உழைக்கச் செய்தார். இரான் நாட்டில் தீன்பயிர் செழித்துவளர சக்கூன் மன்னன் முனைந்து பாடுபட்டான் என முடிகிறது . சக்கூன் படைப்போர்' இதனை வருகை முகியித்தீன் புலவர்.

'மற்றுமர சர்சள் வந்து திறையளக்க

குற்றமொன்றில்லாத கோனாம் சக்கூனரசும்

கெங்கோல் செலுத்திந் தேசமெல்லாம்

தீன் விளங்க

மங்கா திருமறையால் வாழ்ந்திருந்தாரம்மானை '

எனக், கூறி விளங்க வைக்கிறார்.

இந்நூலாசிரியர் எளிய உவமைகளின் மூலம் ஆழிய உணர்வுகளை உருவாக்குவதில் தனித்திறமைபெற்றவராகத் திகழ்கிறார் .

போரின் தொடக்கத்தில் பெருமானார் அவர்கள் ஆசுகாபிமார்களோடு (ஸஹாபிகளோடு) இருக்கும் காட்சியை கூறும்போது

"வட்டமதி தன்னை வான்மீன்கள் சூழ்ந்ததுபோல்

இட்டமுள்ள நந்நபியை எல்லவரும் சூழ்ந்து வர "

இஸ்லாமிய வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் நிகழ்ந்த புகழ்பெற்ற போர்களான பத்ரு, உஹது, ஹுசைன், கைபர், அகழ் போர், கர்பலா போன்ற இடங்களில் நடைபெற்ற போர்களைப் பற்றிப் புலவர்கள் பாடியதாக தெரியவில்லை

ஆயினும் பெருமானார் (சல்) அலி (ரலி) பெருமானாரின் பேரர்களான இமாம் ஹஸன், இமாம் ஹுசைன் போன்றவர்கள் தொடர்புடைய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையே மையப் பொருளாக்கி வேறு சில வீர மாந்தர்களையும் கற்பனையாகப் கதைப்போக்கோடு படைத்து, இணைத்து, படைப்போர் இலக்கியங்களை உருவாக்கி உள்ளனர்.

சில போர்கள் வரலாற்றுப் பின்னணி போல் தோற்றம் தரும் கற்பனை போர்களாகும்.

தமிழில் இதுவரை 13 படைப்போர் இலக்கியங்கள் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் முஸ்லிம்களுக்கும் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுக்கும் நடைபெற்ற போர்கள் ஆகும்.

இவை வழக்கமான மண்ணாசை, பெண்ணாசை போன்றவைகளுக்காக நடைபெற்ற போர்கள் அல்ல.இவை அனைத்தும் இறைநெறியை, இஸ்லாமியக் கொள்கையை, அதன் கோட்பாடுகளை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு நடைபெற்ற போர்களாகவே அமைந்துள்ளன என்பது

குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 28

(இரவு சல்கூல் படைப்போர்)

இலக்கியத்தின் ஆசிரியர் குஞ்சுமூசு ஆலிம் லெப்பை. இரவு ஸ்கூல் படைப்போர் இலக்கியத்தில் தலைவியாகிய சன்னி சங்காவை முன்னிறுத்தியே பெண்களைப் பற்றிய வர்ணனைகளை விரிவாகச் செய்ய வேண்டிய நிலை இதனை மிகச் சிறப்பாக செய்து காவியத்திற்கு மெருகூட்டி விடுகிறார். அதிலும் பிற இலக்கியங்களில் வரும் காப்பியத் தலைவியரை அடி முதல் முடி வரை விஸ்தாரமாக வர்ணிக்கும் முறையும் பின்பற்றக் கவிஞர் தவறவில்லை.

ஆனால் இவ்வகையான வர்ணனைகளை சல்கா இஸ்லாத்தை ஏற்பதற்கு முன்னரே வர்ணித்துவிடுகிறார். இஸ்லாத்தோடு இணைந்த பின்னர் ஒரு முஸ்லிம் பெண்மணி இவ்வாறு வர்ணித்து போற்றுவது இஸ்லாமிய நெறிகளுக்கு முரணானது என்பதை ஆசிரியர் சொல்லாமல் சொல்லி விடுகிறார் .

கன்னி சல்கா பன்மீன் நடுவண் அப்பன் மீனெனத் திகழும்

சந்திரனின் தண்ணொளியும், பகவலின் வெண்ணொளியும் மிக்கவளாக விளங்குகிறாளாம். இவ்விரு ஒளி இணைந்த பேரொளிப் பிழம்பான மேனி எழிலோடு உருவாக்கப்பட்டவரோ எனப் புலவர் ஐயுறுகிறார்.

புள்ளி பெய்த பட்டாடை அணிந்து, பொன்னும் மணியும் கொண்டு அழகோவியமோ அன்றி அழகு திருவுருவோ என எண்ணி வியக்கும் வண்ணம் எழில் தோற்றமளித்தாள்.

வீரத்தின் திருவுருவாகத் தோற்றமளித்த சல்காவின் இயற்கை அழகை பாராட்ட முனைந்த குஞ்சுமூசுப் புலவர், சல்காவின் மேனியழகை, ஒயிலான நடையை யானையின் ஒய்யார நடை யோடும் மயிலின் நடை போடும் தாமரையின்கண் தங்கி உள்ள அனைத்தையும் மென்னடையோடும் ஒப்பிட்டுக் காண இயலாது தவிப்பதாக கூறுவது ஆசிரியரின் அழகுணர்வை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது .

சல்காவின் அழகை வர்ணித்து மகிழ்ந்தும் ஆசிரியர் போர்க்களத்தில் இரவு சல்கலை எதிர்த்துப் போரிடும் வீரத்தை, போர்த்திறத்தை நரர் புலியான அலி (ரலி) அவர்களே கண்டு வியக்கும் வண்ணம் போரிட்டதை ஆசிரியர்,

இருவகைப் படையும் எதிர்த்தமராட

விலங்குமின்னென வரும் சல்கா

பரிமுனம் விடுத்தே அலி முதல் யாவரும்

பார்த்து அதிசயத்திடப் பொரவே

ஒருவருக்கொருவர் ஒருபுற மீண்டவொரு

புறக்குழுவொடு மீண்டத்

தரியவர் மிகுபேர் இருந்தனர் உய்த்தோர்

தமக்கெனச் சிறை பிடித்தனர்ன்றே.

இரவு சல்கூல் படைப்போர் இலக்கியத்தின் காவியத் தலைவியான சல்காவைப் பற்றி குஞ்சுமூசு ஆலிம் லெப்பை கூறும் போதே, எனக்கு திரு. சுஜாதா அவர்கள் எழுதிய "ஒரு கதையில் இரண்டு கதைகள்" நாவலில் வரக்கூடிய சோழ இளவரசி ஒருகணம் மனக்கண்முன் வந்து போனாள்.

சோழ இளவரசியின் கையில் ஒரு ஓலை இருந்தது. ஒரு மடல் ! மடல் என்று சொல்வதா காதல் கடல் என்று சொல்வதா ? எழுத்தாணியை இதயத்தில் தோய்த்து, தோய்த்து தேவநாதன் எழுதியிருந்தான் !

" அன்பு கரங்களை அன்று தினந் தொடடென இன்பக் கரைதான் கண்டேன - உன பககம் தாமரையு முக நாணும சந்திரனு முகமவாடு மாமதனிலே சந்தேகமிலை "

(அந்தக் காலத்தில் ஒற்றெழுத்துக்கள் எழுதுவது கிடையாது !)

என்று நேரிசை வெண்பாவில் துவங்கி ' வேறு ' என்று விருத்தத்திலும் விளையாடியிருந்தான் தேவநாதன்.

வீரரே ! சாரியை, சந்தி தெரியாமல் மடல் வரைந்த வீரரே ! வாரும் போரிடலாம், " என்று பல்லக்கில் இருந்த வாளை எடுத்துக்கொண்டு, தேவநாதனை நெருங்கினாள் சோழ இளவரசி .

தேவநாதன் மருண்டான்.இளவரசி கொக்கரித்தாள்:

"என் தந்தை நான் பூப்பெய்வதற்கு முன்னமே முறையாக எனக்கு வாள் பயிற்சி கற்றுத் தந்திருக்கிறார்.

உம்...எடுங்கள் உன் வாளை "

"இளவரசி உங்களுடனா ?"

" ஆம் .. ஆம்.."

" இளவரசி இது என்ன விளையாட்டு ?

இளவரசி கத்தியை ஒருமுறை விஷ்வினாள். தேவநாதன் கழுத்திலிருந்து முத்துச்சரம் அறுந்தது.

" இளவரசி ஆபத்து. இரத்தம் வரும் "

"அதற்காகத்தான் வாள் பிடி. பரதேசியே பிடி!

இளவரசியின் இரண்டாவது வீசலின் 'கள்'ளில் தேவநாதனின் சில ரோமங்கள் சிதறின.

"தாயே ,தந்தையே !" என்றான்

"எழுத்தாணி பிடித்து ஓலையில் வெண்பா எழுதுவதற்கு முன் வாள் பிடிக்க கற்றுக் கொள் தேவநாதா ! இன்று

உனக்கு உயிர்ப்பிச்சை ஓடு ! ஓடு ! என்றாள்

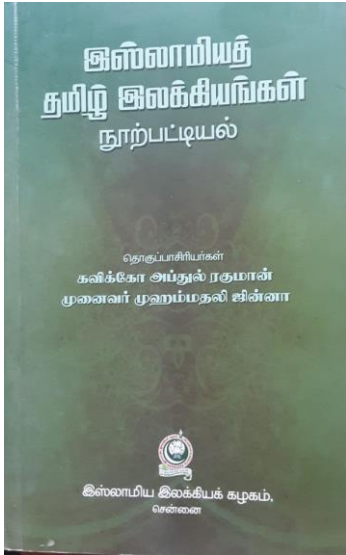
தேவநாதன் உடுக்கை நழுவே ஓடினான்.

Hajamohideen Mohamed Nizam

அக்காலத்தில் குத்துக்களை தவிர்த்து எழுதுவதன் காரணம்! ஓலைகள் கிழிந்து விடுவதை தவிர்ப்பதே!

Hajamohideen Mohamed Nizam ஓஹோ ! அப்படியா ? எனக்குத் தெரியாது .நல்ல தகவல் தந்துள்ளீர்கள் .நன்றி

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 29

படைப்போர் எழுதிய புலவர்கள் பெயர் மற்றும் அது குறித்த விரிவான தகவல்கள் உள்ள புத்தகங்களை குறித்து எழுதினால் அவசியம் உள்ளவர்கள் அதை வாங்கி பயன் பெறுவார்கள்.... என்று நண்பர் Vali Poakkan Parathesi கேட்டுக் கொண்டார்

படைப்போர் இலக்கியம் மட்டுமல்ல ஒட்டு மொத்த இஸ்லாமிய இலக்கிய நூற்களின் பட்டியல் தகவல் புத்தகத்தை PDF மூலமாக டவுன்லோடு செய்து கொண்டால் மேற்கொண்டு இஸ்லாமிய இலக்கிய நூற்களின் ஆய்வுக்கு மிக்க உதவிகரமாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்
ர.ரா

இயல் (இயற்றமிழ்), இசை (இசைத்தமிழ்), நாடகம் (நாடகத்தமிழ்) ஆகிய மூன்றும் தமிழ் மொழியின் இணையான கூறுகள் என்பதை முத்தமிழ் என்ற கருத்துக் கோட்பாடு வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. இம்மூன்றுக்கும் தமிழர்கள் தந்த முக்கியத்துவத்தையும் முத்தமிழ் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. மொழியை இசையுடனும், நாடகத்துடனும் இணைத்துப் பார்க்கும் கண்ணோட்டம் பிற மொழிகளில் காணப்படாத தமிழுக்கும் மட்டும் உள்ள சிறப்பு எனலாம்.

இயல், இசை, கூத்து என்பன முத்தமிழ். இயல் என்பது எழுதப்படுவதும் பேசப்படுவதுமாகிய தமிழ். இசை என்பது பண்ணிசைத்துப் பாடப்படும் தமிழ். கூத்து என்பது ஆடல்பாடல்களுடன் உணர்த்தப்படும் தமிழ். முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் உருவாக்கிய மற்றொரு தமிழ் இலக்கிய வடிவம் ' **நொண்டி நாடகம்** ' என்பதாகும். இதை முத்தமிழில் நாடகப் பிரிவைச் சார்ந்ததாகும். இதை சிறப்பாக தம் ஆய்வுகளில் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டு பாராட்டி கூறியுள்ளார் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வறிஞர் மயிலை சீனி -வேங்கடசாமி அவர்கள். இந் நொண்டி நாடகத்தை இயற்றிய ஆசிரியர் ஒரு முஸ்லீம் என்பதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கின்றனவே தவிர, ஆசிரியர் முழுப்பெயர் இதுதான் என்று அறுதியிட்டு உறுதிப்படுத்துவதற்கான சான்று எதுவும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

நொண்டி நாடகத்தின் கதாநாயகன் ஒரு காலை இழந்தவனாக நொண்டிக் கொண்டு ஆடியபடியே தன் வரலாற்றை விரித்துரைக்கும் முறையில் அமையும் ஒருவகை கூத்தாகும். இதற்கு ஆடுகளம் ஏறுவோன் தன் காலை முழங்காலுக்கு மேலே மடித்துக் கட்டிக்கொண்டு ஒற்றைக்காலில் தத்தித்தத்தி ஆடும் முறையில் அமையும் ஒரு வகைக்கூத்தாகும். எனவே இது "ஒற்றைக்கால் நாடகம் " என்ற பெயராலும் அழைக்கப்படுகிறது.

உழைத்து களைத்து வரும் ஊர் மக்கள் ஊர் நடுவே அமையப்பெற்ற மேடை அருகே இரவு நேரங்களில் பொழுதுபோக்கிற்கெனக் கூடுவர். கூத்து நிகழ்த்துவோன் தனியொரு நடிசனாக உடுக்கடித்துக்கொண்டோ அன்றி ஜால்ரா போன்ற கருவியை இசைத்துக் கொண்டோ காலை மடித்துக் கட்டியபடி பாடியும், பாட்டுக்கு ஏற்ப ஆடியும், ஓடியும் குதித்தும் மெய்ப்பாடு தோன்ற நடித்து மக்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்துவான். இதுவே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. " சீதக்காதி (செய்தக்காதி) நொண்டி நாடகம் " நொண்டி நாடகத்தில் இதில் பிரபலமானது 224 நொண்டி சிந்துகளால் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

அடுத்து நொண்டி தன் வரலாற்றை தானே விரித்துரைக்கும் முன், சபையோர்களை முன்னிலைப்படுத்தி தன் குணாதிசயங்களை வெளிப்படுத்தும் முறையில் 14 பாடல்களில் முன்னுரையாக சில செய்திகளைச் சொல்லி பின் தன் வரலாற்றைக் கூறுகிறான்.

சோலைமலை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த வணங்காப் புலி மகன் ஒழுங்காப் புலி என்பது என் பெயர். எல்லாவித களவுகளும் தெரியும். களவுகளையெல்லாம் கற்றறிந்த பின்னர் மதுரையில் குடிகொண்டுள்ள சொக்கநாதரை கும்பிட சென்று கொடி மரத்தடியில் நின்று வணங்கும் போது விலைமாது ஒருத்தி தன் பால் கவர்ச்சி காட்டி ஈர்த்தாள்.

அவளோடு சென்று ஒரு திங்கள் வாழ்ந்தபோது கைப் பொருளெல்லாம் கரைந்து போய்விட்டது. இதனால் விலை மாது தொடர்பு அறுந்தது. பொருள் தேடும் வேட்கையோடு திண்டுக்கல்லை அடைந்தபோது, களவுத் தொழிலில் நண்பனான சிங்கண்ணன் என்பவனைச் சந்தித்து அவளோடு ஒரு நாள் தங்கி மறுநாள் திருச்சியை அடைந்தேன். காவிரியில் குளித்து ஸ்ரீரங்கத்து திருமாலை வணங்கி ஐந்தாறு நாட்கள் அங்கே தங்கியிருந்த போது, திருப்பதி திருடன் ஒருவனை சந்திக்க நேர்ந்தது. இருவரும் கூட்டாக சேர்ந்து திட்டமிட்டு ஒரு நாள் இரவு விலை மாதின் வீடுகளில் தனித்தனியே தங்கினோம் நள்ளிரவில் விலைமாது மயக்கப் பொடி தூவி அவர் சேர்த்து வைத்திருந்த நகைகளை எல்லாம் திருடிக்கொண்டு வெளியேறிவிட்டேன் அவ்வாறு திருப்பதி திருடனும் வேற ஒரு விலைமாது நகைகளை திருடி வந்தான்.

செஞ்சி கோட்டையை நெருங்கும்போது கோயில் பூசாரி ஒருவனது நட்பு எனக்கு கிடைத்தது. அவன் எனக்கு உணவும் உறையுளும் தந்து ஆதரித்தான். அவனிடம் நான், திருடிவந்த பொருட்களையெல்லாம் அடைக்கலமாக தந்து விட்டு நாலைந்து நாட்கள் அங்கேயே தங்கி இருந்தேன். அச்சமயம் முகலாய சேனை செஞ்சிக் கோட்டையை முற்றுகையிட்டு இருந்தது. முகலாய சக்கரவர்த்தி அவுரங்கசீப்பின் தளபதி துல்பர்கான் என்பவர் பெரும்படை கொண்டு முற்றுகை இருந்தபடியினால் எங்கும் ஒரே கெடுபிடியாக இருந்தது.

முகலாயப் படை தங்கியிருந்த பாடி வீட்டினுள் புகுந்து திருட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. எப்படியும் தளபதி துல்பர்கானுக்கு சொந்தமான குதிரையை திருடுவது எனத் திட்டமிட்டு அதற்கான சில கருவிகளோடு மாறுவேடத்தில் முகலாயப் படை தங்கியிருந்த பகுதிக்குள் நுழைந்து என்னை யாரும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள இயலாதபடி திறமையாக நடந்து கொண்டேன். அங்கு உள்ள ரகசியங்கள் எல்லாம் தெரிந்து கொண்டேன் இவ்வாறு 15 நாட்களை ஓட்டினேன்.

ஒருநாள் அம்மாவாசை இரவன்று, கும்மிருட்டில், தளபதிக்கு சொந்தமான மிக அழகான குதிரை ஒன்றைக் கைப்பற்றி மெதுவாக ஓட்டிச் சென்றேன். எல்லோரும் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்தனர். அந்தச் சமயம் பார்த்து ஒரு சொறிநாய் குறைத்தது. படைவீரர்கள் எழுந்தார்கள். குதிரையை விட்டு இறங்கி தண்ணீர் எடுக்கப் பயன்படும் தோல் பைக்குள் பதுங்கிக்கொண்டேன். ஆனால் படைவீரர்களோ எரிபந்தம் கையில் ஏந்தி என்னை எங்கும் தேடினார்கள்.

தோல் பையை விட பாதுகாப்பான இடத்தில் பதுங்க எண்ணி அங்கிருந்த விறகு கட்டுக்குள் மறைந்து கொண்டேன். எங்கிருந்தோ வந்த தேள் ஒன்று இருளில் பதுங்கி இருந்த என்னை கொட்டிவிட்டது. அதுவும் தோல்பட்டையில் கொட்டியதால், கடுப்பு தாளமுடியவில்லை. பல்லை கடித்துக்கொண்டு பொறுத்து பார்த்தேன். இயவில்லை.

வலி தாங்க முடியாத நிலையில் கீழே படுத்து புரண்டு அழுது புலம்பினேன். என் சத்தத்தைக்கேட்டு முகலாய வீரர்கள் நான் பதுங்கி இருந்த இடத்தை கண்டறிந்து, என்னை கையும் மெய்யுமாகப் பிடித்து என் குடுமியை இறுகப்பற்றியவர்களாய் தளபதி துல்பர்கான் முன்னிலையில் நிறுத்தினார்கள். அவர் என் காலையும் கையையும் வெட்டுமாறு உத்தரவிட்டார். அவ்வாறு என் காலும் கையும் துண்டிக்கப்பட்டன.

கையையும், காலையும் இழந்த நான் கத்தினேன். கதறினேன். ஆனால் என்னைக் காப்பார் யாரும் இல்லை. எல்லோரும் என்னை வேடிக்கை பார்த்தார்களே தவிர யாரும் எனக்கு உதவ முன்வரவில்லை.

அப்போது சென்னைப் பட்டினத்தில் இருந்து செஞ்சிக்கு வந்திருந்த மா.மு நயினா மரைக்காயர் என்பவர் என்னை பார்த்தார். இவர் வள்ளல் சீதக்காதியின் தம்பி. நான் படும் வேதனையை கண்டு மனம் இறங்கினார். பரிவுடன் என்னிடம் பேசினார். நான் ஆறுதல் தேடி நடந்தவற்றையெல்லாம் கூறினேன். அவர் என் மீது அன்பும் பரிவும் கொண்டார்.

ஆயிரம் பொன் கையில் கொடுத்து மருத்துவம் செய்து கொள்ள உதவினார். காயங்கள் ஆறியவுடன் கீழ்க்கரை வந்து சந்திக்குமாறு சொன்னார். மருத்துவ செலவு போக மீதி இருந்த தொகைக்கு குதிரையொன்றை வாங்கி துணைக்கு ஒரு ஆளையும் அமர்த்திக்கொண்டு பல்வேறு ஊர்களை கடந்து கீழ்க்கரையை அடைந்தேன்.

கீழ்க்கரையில் தன் பண்டகசாலையில் மா.மு நெய்னா மரைக்காயருடன் இருந்த வள்ளல் சீதக்காதியின் காலில் விழுந்து வணங்கி நின்றேன். என் நிலைமையை உணர்ந்த வள்ளல் பெருந்தகை ஆயிரம் பொன்னை கையில் கொடுத்து, தனது குருவும் ஞான வள்ளலுமான சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா அவர்களிடம் சென்று அறிவுரை பெற்று, அவர் காட்டும் வழியில் சென்று உய்தி பெறுமாறு கூறி அனுப்பினார். ஞானச் செல்வர் சதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்களிடம் சென்று கலிமாச் சொல்லி முஸ்லிம் ஆனேன். வாழ்க்கை உயர்வு பெற்றது. தொழுகை, நோன்பு நோற்று, தானம் செய்தேன். திருட்டுத் தொழில் சிந்தனை அறவே என்னைவிட்டு ஒழிந்தது. நல்லுணர்வு மிக்கவனாக, செய்த தவறுகளுக்கும் பாவங்களுக்கும் மன்னிப்பு வேண்டி நான் அல்லாஹ்விடம் மன்றாடினேன்.

எனக்குள் ஒரு பேராசை எழுந்தது. புனித பூமியாகிய மக்கா இறை இல்லம் சென்று இறைவணக்கம் புரிய வேண்டும் என்பதே அது. என் விருப்பத்தை வள்ளல் சீதக்காதி இடம் சமயமறிந்து வெளியிட்டேன். இல்லையெனாது வாரிக் கொடுக்கும் வள்ளல் தனது வணிக கப்பல் மூலமாக மக்கமா நகர் செல்ல ஏற்பாடு செய்தார்.

மக்கா இறை இல்லம் சென்று தொழுது மகிழ்ந்த நான், மதினா சென்று தொழுது, நான் செய்த பாவங்களுக்கு எல்லாம் மன்னிப்பு கேட்டு இறைவனிடம் மன்றாடி கண்ணீர் விட்டு கதறி அழுதேன். பின்பு அங்கேயே அயர்ந்து தூங்கிவிட்டேன்.

மறுநாள் காலையில் விடிந்தபோது எழுந்தேன். என்ன அதிசயம் ! என்னாலேயே நம்ப முடியவில்லை.

வெட்டப்பட்டுள்ள காலும், கையும் வளர்ந்து முன்பு போலிருந்தன. இறைவனின் கருணையை எண்ணி உருகினேன். தொழுது வணங்கி நன்றி கூறிக் கொண்டேன்.

நான் உயர்வு பெற வழி காட்டிய வள்ளல் சீதக்காதியையும் , அவரை அறிமுகம் செய்த அவர் தம்பி மாமு நயினார் மரைக்காயரையும், நான் இறைவனின் பெருங்கருணையைப் பெற வழி காட்டிய ஞான வள்ளல் சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா அவர்களையும் நன்றிப் பெருக்குடன் நினைத்து,

"காயலின் மகராயன் - செய்தக்

காதியைத் திசைநோக்கிக் கையெடுத்தேன்

தாயென உபசரித்து - மாமுநெயினார்

தன்னையும் நினைந்தே தாழ்ச்சி செய்தேன் "

என வாழ்த்துவதுடன் இந்த நொண்டி நாடகம் நிறைவுபெறுகிறது .

இந் நொண்டி நாடகத்தை " இலக்கியம் " என்ற வரையறைக்கு உட்பட்ட கோட்பாட்டோடு

பார்க்கும்போது, தரமிக்க இலக்கியம் எனக் கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் அன்றைய சூழலில் உருவாக்கப்பட்ட

நாட்டுப்புற இலக்கிய படைப்புகளோடு ஒப்பிடும்போது, அவற்றுள் இஃது குறிப்பிடத்தக்க உயர் படைப்பே என்பதில் சந்தேகமில்லை.

Vali Poakkan Parathesi

இது நிச்சயமாக உண்மையான வரலாற்று அடிப்படையில் வைத்து நாடகமாகத்தான் இருக்கும்...அந்தக் காலங்களில் இதுபோன்ற தெருக்கூத்து மற்றும் நாடகங்களில் வாழ்வியல் முறைகள் மற்றும் ஒழுக்க நெறிகள் இருப்பதை வைத்து நலமோடு வாழ ஆசைப்படுதல் மற்றும் மரணத்தை குறித்து அனைத்து சமூகமும் அஞ்சுதல் போன்ற நாடகங்கள் தெருவுக்கு தெரு அரங்கேறின.

நீங்கள் எழுதக்கூடிய பதிவுகளை வைத்து பார்த்தால் அப்படித்தான் தோன்றுகிறது....

இதனால் மக்கள் அவர்களுடைய வாழ்வியலையும் போதும் என்ற மனநிலையோடு வாழ்ந்து இருக்கிறார்கள்....

இதேபோன்று ஒரு நாடக கதையை அடிப்படையை மையமாக வைத்து சமீபத்தில் ஒரு திரைப்படம் வெளிவந்தது விநோதய சித்தம் என்ற பெயரில் பெரும்பாலும் அந்த படம் மக்களிடம் எடுபடவில்லை ஆனால் அந்த படம் ஒரு நேரத்தின் முக்கியத்துவத்தை குறித்து அற்புதமாக படைக்கப்பட்டிருக்கும் தாங்கள் அந்த படத்தை காண நான் வலியுறுத்துகிறேன்...

இதே போன்று மேடை நாடகங்களை அடிப்படையாக வைத்து வந்த திரைப்படம்தான் இரத்த கண்ணீர் இன்றுவரை மக்கள் வாழ்வியலுக்கு ஒரு பயத்தை அந்த படம் காட்டிக் கொண்டே தான் இருக்கின்றது இதே போன்ற நாடகங்களும் காட்சிகளும் இன்று இல்லாமல் போனதற்கு உலகமயமாக்கலும் பொருளாதார உலகில் மக்கள் சிக்குண்டு நேரமின்மையும் ஒரு காரணம்.

காலச் சுழற்சி நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது தங்களால் முடிந்த அளவு எழுத்து பணிகளை தொடர வேண்டும். அல்லாஹ் தங்களுடைய செயல்களை அமல்களை பொருந்திக் கொள்வானாக

உமறுப்புலவர் தொடங்கி செய்குதம்பி பாவலர் வரை அதன் தொடர்ச்சி ஒரு சரமாக நீள்கிறது. இந்தத் தொடர்ச்சியில் மதங்கள் கடந்த நவீன இலக்கிய வெளியில் படைப்பாக்க ரீதியாக பிரம்மாண்டத் தன்மையையும், பெரும் தரத்தையும் உருவாக்க முடியாமல் போனது ஒரு பின்னடைவே.

கடலோர கிராமத்தின் கதை, துறைமுகம், கூனன் தோப்பு, சாய்வு நாற்காலி, அஞ்சுவண்ணம் தெரு போன்ற அவரது நாவல்கள் முக்கியமானவை. தேங்கிப் போன சமூக மரபுகளைக் கேள்விக்குட்படுத்தியவை. அவரது மொழி யதார்த்தமானது; கலையின் அம்சங்களை உள்ளடக்கியது. சமூகத்தின் தேக்கத்தை அது கேள்விக்குட்படுத்தியது. பழமையான வாழ்வியல் தேக்கத்திலிருந்து விடுபடக் கோரியது. அப்படியான வாழ்க்கை முறையை விமர்சனத்துக்குட்படுத்தியது. தோப்பில் மீரானின் படைப்புகள் இடைக்காலத் தமிழ் இஸ்லாமிய உலகின் வாழ்வியல் யதார்த்தங்கள் மீதான விமர்சனங்களாக இருந்தன.

கீரனூர் ஜாகிர் ராஜாவின் மீன்காரத் தெரு, மீன்குகைவாசிகள், துருக்கித்தொப்பி, வடக்கே முறி அலிமா போன்றவை சிறந்த நாவல்கள். இஸ்லாமிய சமூக அமைப்பு சார்ந்த முரண்களைப் பிரதிபலிப்பவை. மீன்குகைவாசிகள் நாவல் ஜாகிர் ராஜாவின் புனைவு மொழிக்கு உதாரணம். மனித வாழ்க்கைப் புதிர்கள் குறித்த சித்திரங்கள் பல்வேறு கதாபாத்திரங்களாக இந்நாவலில் விரிகின்றன. ஜாகீர் ராஜாவின் மொழியும் புனைவாக்கத்தன்மையும் இதில் யதார்த்தத்தைத் தாண்டி நிற்கின்றன.

களந்தை பீர்முஹம்மது ஆரம்ப கால எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். அவரின் பிறைக்கூத்து, சுலைமான் ஹாஜியாரும் சிலக் சுமிதாவும் சிறந்த கதைத் தொகுப்புகள். அடிப்படைவாத சமூக யதார்த்தத்தை, அதன் இயங்கியலைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் கதைகள் இவை.

இதன் தொடர்ச்சியில் எஸ். அர்ஷியாவின் ஏழரை பங்காளி வகையறா, அதிகாரம் ஆகியவை முக்கிய நாவல்கள். அதிகாரம் நாவல், நான்கு வழிச் சாலையின் இயக்க ஓட்டம் குறித்த சித்திரம். அதில் தினசரி நகர்ந்து செல்லும் வாகனங்கள், மனிதர்கள் குறித்த கதையாடல் சாலை போன்றே நீண்டு செல்கிறது. மேலும் மீரான் மைதீனின் (Mitheen) அஜ்னபி புலம்பெயர் வாழ்க்கையை, குறிப்பாக வளைகுடா நாடுகள் சார்ந்த மனித வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்தும் நாவல்களில் மிக முக்கியமானது. அரபு நாட்டுப் பாலைவன வாழ்க்கையின் வலியும் துயரமும் பல்வேறு கதைக்களங்களாக இதில் சிதறுகின்றன. மலையாளத்தில்

புன்யாமீனின் ஆடுஜீவிதம் நாவலுக்கு ஒப்பான ஒன்று.

கவிதைகள்

அப்துல் ரஹ்மான், மேத்தா, இன்குலாப் போன்றவர்கள் வானம்பாடி காலகட்டத்தின் முக்கியக் கவிஞர்கள். அப்துல் ரஹ்மானின் பால்வீதி, ஆலாபனை, பித்தன் போன்றவை முக்கியக் கவிதைத் தொகுதிகள். மேலும் கவிதைகளில் குறியீடுகள், படிமம், உவமை சார்ந்தும் பல சோதனைகளை நிகழ்த்தியவர். இதன் மூலம் மரபுக்கு மாற்றான கவிதை முறையியலைக் கொண்டவர் அப்துல் ரஹ்மான்.

இன்குலாபின் கவிதைகள் அதிகமும் புரட்சிகர தன்மை கொண்டவை; நேரடியான வெளிப்பாடு கொண்டவை. இவரின் மொத்தத் தொகுப்பானது ஒவ்வொரு புல்லையும் என்ற பெயரில் வெளிவந்தது. அடுத்த நிலையில் அபி, ஹெச்.ஜி.ரகுல் போன்றவர்களின் கவிதைகள் நவீனம் சார்ந்தவை. குறிப்பாக ஹெச்.ஜி.ரகுலின் ஜனகன மன, பூட்டிய அறை, மைலாஞ்சி, உம்மா கருவண்டாகப் பறந்து செல்கிறாள் போன்றவை முக்கியத் தொகுப்புகள். இதில் ஆரம்பகால தொகுப்பான ஜனகன மன முக்கியமானது. அக்காலப் புரட்சியின் நுட்பமும் அதற்கான குறியீட்டுப் படிமங்களும் கொண்டது. பூட்டிய அறை பெண்கள் பற்றியும் அவர்களின் அந்நியப்பாடு, சமூக விலக்கங்கள் குறித்த சித்திரம்.

மு. மேத்தா (Mu. Metha) இவர் சென்னை மாநிலக்கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். புதுக்கவிதைக்கு ஏற்றம் தந்த கவிஞர்களுள் இவரும் ஒருவராவார். இவர் எழுதிய நூலான ஆகாயத்துக்கு அடுத்த வீடு என்ற கவிதை நூலுக்கு 2006-ஆம் ஆண்டு சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றார்.

கவிஞர் வாலியின் 'அவதார புருஷன்' எழுதுவதற்கு விதை போட்டது மு.மேத்தா எழுதிய 'நாயகம் ஒரு காவியம்' என்கிற நூல்தான். "அவதார புருஷர் அவதரிக்க நாயகம் காரணம்" என்றார் வாலி. பெண்கள்

நவீனத் தமிழ் இலக்கிய வெளியில் இஸ்லாமியப் பெண்கள் மிக அபூர்வமாகவே எழுத வருகின்றனர். அவர்களில் சல்மா முக்கியமானவர். அவரின் பச்சை தேவதை, ஒரு மாலையும் இன்னொரு மாலையும் போன்றவை முக்கியக் கவிதைத் தொகுப்புகள். மேலும் இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை, மனாமியங்கள் ஆகியவை இவரது நாவல்கள். இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை யதார்த்த மொழியில் முஸ்லிம் பெண்கள் சார்ந்த வாழ்வைச் சித்திரித்திருந்தது. மனாமியங்கள் குடும்ப வாழ்க்கை சார்ந்து இன்னமும் தொடரும் நெருக்கடிகள் குறித்த கதை. திருமணம், விவாகரத்து, மறுமணம், தாம்பத்யம் போன்ற வாழ்க்கைக் கூறுகளில் இடையறாது தொடரும் சிக்கல்கள் குறித்த கதைக்களங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இரு நாவல்களின் மொழியும் கலைத்தன்மையும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இலங்கைப் படைப்புகள்

தமிழ்நாட்டை ஒப்பிடும்போது, இலங்கை இஸ்லாமியர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பும் வாசிப்பும் அதிகம். நிலவியல் சூழலும் தேசிய அரசியலும் அதற்கு மிக முக்கியக் காரணம். இலங்கை முஸ்லிம் இலக்கிய வெளியில் புனைவு சார்ந்து எஸ்.எல்.எம். அனீபா முக்கியமானவர். கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் வாழ்க்கைப் பதிவுகள் சார்ந்த பங்களிப்புகளைப் புனைவு வெளியில் நிகழ்த்தியவர் அவர். இதைத்தொடர்ந்து ஓட்டமாவடி அரபாத், ஹசீன் ஆகியோர் முன்னிலை பெறுகின்றனர். இருவரின் படைப்புகளும் இலங்கை இலக்கிய வெளியில் தவிர்க்க முடியாதது. இலங்கை கவிதை வெளி மிக நீண்டது. பலர் கவிதை சார்ந்து தொடர்ச்சியாகவும், வலிமையோடும் இயங்கிவருகின்றனர். அவர்களின் மஜீத், சோலைக்கிளி, ரியாஸ் குரானா, ரிஷான் ஷெரிப், றஷ்மி போன்றவர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

பெண்களில் அனார், ஷர்மிளா செய்யித் போன்றோர் நவீன இலக்கியத்தோடும் அதன் தரத்தோடும் அதிகமும் இயைந்தவர்கள். ஷர்மிளா செய்யிதின் உம்மத் சிறந்த நாவல்களில் ஒன்று. இலங்கை தேசிய அரசியலில் முஸ்லிம் சிறுபான்மையினர் எதிர்கொள்ளும் அடையாளச் சிக்கல்கள், தமிழர்களுடனான அவர்களின் உறவாடல்கள், அது தமிழ் அடையாளமாக ஒன்றிணைய முடியாத தனித்த இருப்பு போன்றவற்றைக் குறித்த கதையாடல்.

கவிதை வெளியில் அனாரின் ஓவியம் வரையாத தூரிகை, பச்சை வானம், பெருங்கடல் போடுகிறேன் போன்றவை முக்கியத் தொகுப்புகள். இவை குறியீட்டியல் ரீதியான நுட்பமான மொழியுடன், இலங்கை நிலப்பரப்பை பிரதிபலிப்பு செய்பவை.

நவீனத் தமிழ் இஸ்லாமியப் படைப்புலகம் அதற்கான கலைத்தன்மையையும், தரத்தையும் உட்கொண்டு நகர்ந்து வந்தாலும் பிறமொழி இலக்கியங்களை ஒப்பிடும்போது இன்னும் நெடுந்தாரம் கடக்க வேண்டியதிருக்கிறது.

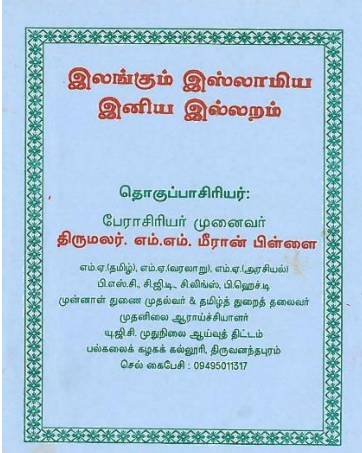
தொடர்புக்கு: mohammed.peer1@gmail.com

Rahmath Rajakumaran

மு.மேத்தா அவர்கள் எழுதிய "நாயகம் ஒரு காவியம் " பதுருப்போருடன் முற்றுப் பெற்றிருக்கிறது. அதன் பிறகான நபிகளாரின் வரலாற்றை ஏன் மு.மேத்தா அவர்கள் எழுதவில்லை என்றால் அவரது உடல்நிலை அதற்கு ஒத்துழைக்கவில்லை என்றும், எனவே அவரால் இனி அதை எழுத முடியாது என்றும், நல்ல தமிழ்நடையில் எழுதும் ஆற்றல் கொண்ட இளைஞர்கள் யாரேனும் அப்பணியை தொடர்வதாக இருந்தால், நாளைக்கே வேலையை தொடங்கிவிடலாம் என்றும் அதனை பதிப்பித்த ரஹ்மத் டிரஸ்ட் முஸ்தபா அவர்கள் கூறினார்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 32

(திருமண வாழ்த்து இலக்கியங்கள்)

முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்களால் தமிழில் புதிதாக தோற்றுவிக்கப்பட்ட மற்றொரு இலக்கிய வகை "திருமண வாழ்த்து இலக்கியம் " என்பதாகும்

முந்தைய தமிழ் இலக்கியங்களில் மணமக்களை வாழ்த்தும் பகுதிகள் இடம் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் 'திருமண வாழ்த்து ' என்ற பெயரில் தனி வடிவமோ, வகையோ உருவாக்கப்பட்டு இருக்கவில்லை. இவ்வகையில் புதுவகையான இலக்கிய வடிவத்தை தோற்றுவித்து வளர்த்த பெருமை இஸ்லாமிய தமிழ் புலவர் பெருமக்களையே சாரும்.

இவ்வகையில் இயற்றப்பட்ட முதல் திருமண வாழ்த்து இலக்கியம் எட்டையபுரம் உமறுகத்தாப் புலவரால் எழுதப்பட்ட "செய்தக்காதி மரைக்காயர் திருமணவாழ்த்து" என்பதாகும்.

448 கண்ணிகளாலான இத்திருமண வாழ்த்து தனிவகையானதொரு அமைப்புடைய இலக்கியப் படைப்பாக விளங்குகிறது.

இந்நூல் ஆசிரியர் பெயர் 'எட்டையபுரம் உமறுகத்தாப் புலவர்' என்று கூறப்படுகிறது. பெருமானார் பெருவாழ்வை சேராவாக விரித்துப்பாடி பெருமை கொண்ட உமறுப்புலவரே இவர் என்பாரும் உண்டு. சேரா பாடிய உமறுப் புலவரும் திருமண வாழ்த்துப் பாடிய உமறுகத்தாப் புலவரும் ஒருவரல்ல, வெவ்வேறு புலவர்கள் என்று கூறுவாரும் உண்டு.

இனி, மணமகனை நீராட்டி வண்ண வண்ண ஆடையலங்காரம் செய்து, வாசனை திரவியங்களை சொரிந்து, ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்கிறார்கள். மணமகன் மிடுக்காக பவனி வருவதை கூறுமிடத்து ஆசிரியர் காட்சியை விவரிப்பதில் மட்டுமா... பா சொல்லும் சொல்லிலேயும் கூட கம்பீரமான மிடுக்கைக் கொண்டு வந்துவிடுகிறார்.

"விடவரவினுடனெளிய மிகுவடவை கெடஇடறு

தடவிகட கெளுவமதத் தவளவெள்ளை யானையினான்

கொடியவிட வரவுபடக் குவடிடிய வடவை கெடத்

தொடுகடலி னகடுடையத் தவளவெள்ளை யானையினான்

திடதிடென நடவிகட செயவிசய

தடகரட மடைபொழுது தவளவெள்ளை யானையினான்

தடவிகட சுரடகடத் தவளமது மொகுமொகெனத்

தடவிகட சுரடகடத் தவளவெள்ளை யானையினான்

எனக் கூறுவதை படிக்கும்போது, படிப்போருக்கு ஒரு முறுக்கான மிடுக்குணர்வு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

பலரும் புடைசூழ பவனிவரும் மணமகனைப் பற்றிக் கூறும்போது, அங்கு இசைத்து வரப்பட்ட

இசைக்கருவிகளைப் பற்றியும் எந்தெந்த ராகத்தில் அவைகள் இசைக்கப்பட்டன என்பதையும் புலவர் குறிப்பிடுகிறார்.

"திமிலி தடாரி திருமன் கனகதப்புக் குமுறும் பதவை குடமுழவு வீராணம் பேரிகை பம்பை பெருமுரசு மல்லாரி பூரிகை நாதசுரம் பொங்கும் கடல் போல் முழங்க .."

கண்டரா கத்துடன் கல்யாணி காம்போதி

கொண்டல்சொரி மேகக் குறிஞ்சி சங்கராபரணம்

தோடி வாராளி சுத்ததுன்னி யாசிகௌரி

பரடிசுதி கூடியிசைப் பாடகர் முன் பாடி...

என அழகாக படம் பிடித்து காட்டி விடுகிறார்.

அக்கால திருமணங்கள் இரவுப்பொழுது நடைபெறும். அவ்விரவுப் பொழுதில் மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தால், தீவட்டிகள் கொண்டு ஊர்வலம் நடத்தப்பட்டு வந்தன. ஊர்வலத்தில் தீவட்டிதான் எத்தனை எத்தனை வகைகள் (தங்க தீவட்டிகள் இருந்தாக குறிப்பிடுகின்றார்) புலவர் பெருமகன் அதையும் பெயர் கூறி விவரிக்கின்றார் இதன் மூலம் அக்காலச் சூழலில் இத்தகைய திருமண ஊர்வலங்கள் எவ்வகைப் போக்கில் அமைந்திருந்தன என்பதை ஓரளவு நம்மால் உணர முடிகிறது.

மணமகன் செய்தக்காதியை எதிரே கண்டுவியந்து மக்கள் போற்றுகின்றனர். இத்தகைய புகழுரைகள் இலக்கிய மெருகேற்றி எழில்மிகு பாடல்களாக செய்தக்காதியை இராமனோடும், இந்திரனோடும், அரிச்சந்திரனோடும் ஒப்பிட்டுப் போற்றுகின்றனர்.

"பெருமானை காத்தினிய பொன்மானை ஓடியெய்து

திருமானை வைத்தபுயன் சீமான் "

என இராமனின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த முக்கிய நிகழ்ச்சியோடு இணைத்துப் பாராட்டி கூறுவது நயமாக உள்ளது.

மணமகனின் ஊர்வலம் இருபத்தி மூன்று வகையான வாணவேடிக்கைகளும் அந்தந்தவாணவேடிக்கைகளுக்கு இத்தனை பெயர்களாக என வியக்கத் தோன்றுகிறது.

இஸ்லாமிய நெறி முறைக்கிணங்க நிக்காஹ் நிகழ்ந்ததாக காட்டிய போதிலும்,

"குணமாக வெல்லோருங் கூடிக் குலவையிட

மணவாளன் றன்கையால் மங்கலியங் கட்டினரே "

எனக்கூறும் போது மணமகன் நேரடியாக மணப்பெண்ணின் கழுத்தில் தாலி கட்டியதாக கூறப்படுகிறது. இப்பழக்கம் அக்கால முஸ்லிம்களிடத்தில் இருந்தது என்றும் பின் அவை காலப்போக்கில் நீங்கியிருக்கலாம் என்றும் புலவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்நூலை பின்பற்றி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த அல்லாபிச்சை புலவர் என்பார் "கதிஜா நாயகி திருமண வாழ்த்து " என்ற நூலையும், "பாத்திமா நாயகி திருமண வாழ்த்து " என்ற நூலையும் பாடியளித்துள்ளார்.

இந்நூல்கள் இரண்டும் முன்பெல்லாம் சாதாரணமாக முஸ்லிம்களின் வீட்டு திருமணங்களில் பெண்களால் இசையோடு பாடப்பட்டு வந்துள்ளன.

இதுபோன்ற இலங்கையிலும் " மண மங்கல மாலை " என்ற நூல் முஸ்லிம் புலவர் ஒருவரால் (பெயர் தெரியவில்லை தெரிந்தால் குறிப்பிடவும்) பாடப்பட்டு இஸ்லாமிய இல்லங்களில் இசையோடு பாடப்பட்டு வந்ததாக தெரிகிறது .

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 33

(அரபுத் தமிழ் இலக்கியங்கள்)

இலக்கிய வளம்மிக்க தமிழ் மொழிக்கும், அரபு மொழிக்கும் இடையே நிகழ்ந்த வணிக மற்றும் கலாச்சார பிணைப்பாகத் தோன்றிய 'அரபுத் தமிழ்' தற்போது முற்றிலும் அழியும் நிலையை நோக்கிச் செல் வதாக வேதனையுடன் தெரிவிக்கின்றனர் இஸ்லாமிய மார்க்க அறிஞர்கள்.

இது குறித்து ராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த இஸ்லாமிய மார்க்க அறிஞர் தாகிர் சைபுதின் 'தி இந்து' விடம் கூறியதாவது:

தமிழகத்துக்கும், அரபு நாடு களுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு மிகத் தொன்மையானது. இத்தொடர்பு சங்ககாலம் முதல் இருந்து வந்ததற்கான அகச் சான்றுகள் நமக்கு கிடைத்திருக்கின்றன. சங்க காலத்தில் வியாபார நிமித்தமாக ஏற்பட்ட இத்தொடர்பு கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாம் தோன்றிய பின்னர் மேலும் வலுப்பெற்றது.

அந்த காலகட்டத்தில் வணிகத் தொடர்பானது கலாச்சார, பண் பாட்டு உறவாக வளர்ச்சி அடைந்தது. இலங்கை மற்றும் தமிழகத்தின் கடற்கரைப் பிரதேசங்களான காயல் பட்டினம், கீழக்கரை, பாம்பன், மரைக்காயரப்பட்டினம், தொண்டி, அதிராமப்பட்டினம், நாகப்பட்டினம், பழவேற்காடு ஆகிய பகுதி களிலும் அரபுக் குடியேற்றங்கள் தோன்றின.

இப்பகுதிகளில் வழக்கில் இருந்த தமிழ் மொழியை அரபிகள் எதிர்கொண்டனர். இதன் விளைவாக நீண்டகால இலக்கிய பாரம்பரியமிக்க தமிழ் மொழிக்கும் அதேபோன்ற இலக்கியவளம் மிக்க அரபு மொழிக்கும் இடையில்

நிகழ்ந்த கலாச்சார பிணைப்பாக அரபு எழுத்துக்களை பயன்படுத்தி தமிழ் மொழியை எழுதும் அரபுத் தமிழ் தோன்றியது.

இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் மொழி அரபி. 'அரபி' என்பதற்குப் 'பண்பட்டது' என்று பொருள் என இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம் சொல்கிறது. அரபு மூதாதையர் தமிழை 'அரவம்' என அழைத்துள்ளனர்.

முஸ்லீம் அறிஞர்கள், தாங்கள் எழுதிய இஸ்லாம் பற்றிய தமிழ் நூல்களில் தமிழ் மொழியை 'அறவிய்யா' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அறிவையும், அறத்தையும் பற்றிய இலக்கியங்கள் தமிழில் அதிகமாக இருந்தமையால் 'அறவிய்யா' என்ற சொல் கையாளப்பட்டது.

அரபு என்ற சொல்லே 'அறவிய்யா' என மாறியது. 'அறவு' என்ற சொல்லில் 'ப' வுக்கு சமமான எழுத்து இல்லை. 'ப' விற்கு 'வ' என்ற எழுத்தைப் பயன்படுத்தி, 'அறவு' - 'அறவு' - 'அறவிய்யா' என்று தோன்றியுள்ளது. அறவிய்யா என்ற அரபுத் தமிழை சோனகத்தமிழ், முஸ்லிம் தமிழ் என்றும் கூறுவர்.

எழுத்துமுறை

அரபு அரிச்சுவடியில் இருந்து கூடுதலாக 13 எழுத்துகள் சேர்க்கப்பட்டதே அர்வி அரிச்சுவடி ஆகும், தமிழில் உள்ள "ே" "ோ" குறியீடுகள் மற்றும் சில தமிழ் உச்சரிப்புகளுக்கு ஒப்பான எழுத்துக்கள் அரபு மொழியில் இல்லாததால் அவை கூடுதலாக சேர்க்கப்பட்டது.

இவை அரபு அரிச்சுவடியில் இல்லாத அர்வி எழுத்துகளாகும்

அர்வி உயிரெழுத்துகள் தமிழ் ஒழுங்கின்படி வரிசைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது (வலமிருந்து இடமாக)

ஒள ஓ ஒ ஐ ஏ எ ஊ உ ஈ இ ஆ அ

ا اُو اِ اِو اِو اِو اِو اِو اِو اِو

au ō o ai ē e ū i ā a

அர்வி எழுத்துகள் ஹிஜாஸி அரபு அமைப்பில் வரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது

ள் ஷ் ஸ் ஃஜ் ர் ற் ட் ட் த் ச் ஜ் த் ஆ

ض ص ش س ز ر ذ ذ ذ خ ح ج ث ب ا

ḍ ḷ ṣ sh s z r R dh T D d kh ḥ ch j th t b ā

ய் வ் ஹ் ஞ் ண் ந்,ன் ம் ல் க் க் ப் ஃப் ங் ழ்

ع ظ ط ض ك ق ف غ ي و ن م ل

y w h gn N n m l g k q p f gh ng ' z t zh

தமிழகத்தில் இஸ்லாம் பரவிய போது இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட தமிழர்கள் தங்களின் தாய் மொழியான தமிழ் மொழியிலேயே பேசினர். அதே நேரம் இஸ்லாமிய மதக்கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அரபு மொழியறிவு தேவையாக இருந்தது. இதனால் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட தமிழர்கள் வணிகம் மற்றும் மதம் சார்ந்த பயன்பாட்டுக்காக அரபுத் தமிழை பயன்படுத்தத் தொடங்கினர்.

இதனால் இஸ்லாமிய சமயநெறி நூல்கள், இஸ்லாமிய சட்ட விளக்க நூல்கள், திருக்குர்ஆன் விரிவுரைகள், ஹதீஸ் விளக்கங்கள், இஸ்லாமிய சிற்றிலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், கடிதங்கள் வாயிலாக அரபுத் தமிழை வளர்த்தனர். தமிழ்நாட்டில் குடியேறிய அரபிகள் தமிழைக் கற்றுக் கொண்டதுடன் அதனை அரபி எழுதுக்களினாலும் எழுதினர். இதுவே அரபுத் தமிழ் எனப் பெயர் பெறலாயிற்று. தமிழில் உள்ள ள, ழ, ண, ட போன்ற எழுத்துக்களுக்கு அரபியில் ஒலி இல்லாததால், அவற்றிற்கு சற்று முன்பின் சம ஒலியுள்ள அரபி எழுத்துக்களுக்கு சில அடையாளங்களை அதிகப்படியாகச் சேர்த்து அவ்வொலிகள் இதில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழில் 247 எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அரபுத் தமிழிலோ அரபி எழுத்துக்கள் 28 உடன் 8 எழுத்துக்கள் மேற்கொண்டும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அரபுத் தமிழுக்கு முன்னோடியாக இருப்பது அரபு வங்காள மொழியாகும். இதைப் பற்றி இப்னு கல்தூனும் தம்முடைய உலக வரலாற்று நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இதற்கு முன்னர் தென் கிழக்கு ஆப்ரிக்காவில் தன்சானியா நாட்டில் சுவாஹிலி மொழி, அரபி எழுதுக்களினாலும் எழுதப்பட்டது. மலேசியாவிலும் "ஜாவி" மொழி அரபி எழுத்துக்களால் தாம் எழுதப்பட்டு வருகிறது. துருக்கி மொழி துவக்கத்தில் அரபி லிபியில் தான் எழுதப்பட்டு வந்தது,பின்னர் முஸ்தபா கமால் காலத்திலே அதனை ரோம லிபியில் எழுதும் பழக்கம் புகுத்தப்பட்டது.

உஸ்பெக் மொழியும் அரபி லிபியிலயே எழுதப்பட்டு வந்தது. இப்போது ரோம லிபியில் எழுதப்பட்டு வருகிறது. கேரளத்திலும் அரபு மலையாளத்தில் பல நூல்கள் வெளியாகி உள்ளன. இந்திய மொழியான ஹிந்தியை அரபி எழுத்துக்களில் எழுதத் துவங்கிய தன் விளைவாகவே உர்து தோன்றியது.

அரபு தமிழில் ஏறத்தாழ நூற்று ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட மார்க்க நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. திருக்குரானுக்கு தமிழில் விளக்கவுரை எழுதக்கூடாது என மார்க்க விற்பன்னர்கள் பெரிதும் வற்புறுத்தி வந்ததன் காரணமாக அரபுத் தமிழில் தப்சீர்களும், ஏனைய இஸ்லாமிய நூல்களும் வெளிவரலாயின. குர்ஆனின் அரபுத் தமிழ் விரிவுரைகளான தப்சீர் பத்ஹுல்கரீம், தப்சீர் பத் ஹுல் ரஹீம், புது ஹாதூர் ரஹ்மானியா பீதப்சீரி கலாமிர் ராப்பானியா ஆகியவை பிரசித்தி பெற்ற நூலாகும். இவை காயல்பட்டண்திலிருந்து வெளிவந்தவை.

காயல்பட்டணம் ஷாம் சிஹாபுதீன் (வலி) அவர்கள் அரபுத் தமிழில் பல பாமாலைகள் இயற்றியுள்ளனர். கி. பி.1889 ஆம் ஆண்டில் “கஷ்பூர் ரான் பீ கல்பில் ஜான்” என்ற ஒரு வார ஏடும், கி பி 1906 ஆம் ஆண்டில் சென்னையிலிருந்து “அஜாயிபுல் அக்பர் (செய்தி வினோதம்) என்று ஒரு வார ஏடும் வெளிவந்துள்ளன. பொதுவாக ஆண்களைவிட பெண்கள் தாம் இவ்வரபுத் தமிழை அதிகமாக எழுதப் படிக்க தெரிந்திருந்தனர். அக்காலத்தில் கடிதங்கள் கூட அரபுத் தமிழில் எழுதப்பட்டு வந்தன. தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையிலும் இது பிரபல்யமாக இருந்தது. தமிழ்நாட்டில் இதில் பல பாரிசி, உர்து சொற்கள் கலந்து விட்ட பொழுது இலங்கையில் இது தன் நிலைகுலையாது இருந்தது. இலங்கை இஸ்லாமியர்கள் அரபித் தமிழில் பிற மொழிகள் கலந்து விடக்கூடாது என்பதில் மிக கடுமையாக நடந்து கொண்டனர் . கி.பி 8 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை அரபுத் தமிழ் சிறப்புற்று விளங்கியது. அச்சுப் பொறி வந்தப் பின் இதன் மதிப்பு மங்கலாயிற்று.

மேலும் இதில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் பேச்சு வழக்கில் உள்ள சாதாரண சொற்களாக இருந்ததாலும், இதனுடைய நடையும், பழங்காலத்தாயிருந்தாலும், இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் சில முஸ்லிம் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இதனை வன்மையாக தாக்கினர். இழித்தும் கூறினார்.

மிகப்பெரிய அறிவு பொக்கிஷ திறவுகோலை தொலைக்கிறோம் என்பதை அப்போது அவர்கள் அறியவில்லை.அதன் காரணமாகவும் அரபி மதராசாக்களில் இது வழக்கொழிந்ததால், தமிழ்நாட்டில் முஸ்லிம் பொது மக்களிடத்திலும், பெண்களிடத்திலும் இந்நூல்களை படிக்கும் ஆர்வம் அற்றுப் போய்விட்டது. எனினும் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களிடம் இது இன்றும் மதிப்புடன் விளங்குகிறது.” அரபுத் தமிழ் எங்கள் அன்புத் தமிழ்” என்று இதனை அங்குள்ள முஸ்லிம்கள் போற்றுகின்றனர்.

அங்கு தோன்றிய செய்கு முஸ்தபா ஆலிம் (வலி) அவர்கள்

“பதுகுர் ரஹ்மான் பி தப்சீர் இல் குரான்” என்ற பெயருடன் அரபுத் தமிழில் திருக்குரானுக்கு ஒரு விரிவுரை எழுதி உள்ளார். அதில் ஐந்து அத்தியாயங்களே அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. (தகவல்: இஸ்லாமிய கலைக் களஞ்சியம் – முதல் பாகம் – பக்கம் 421 மற்றும் வலைதளம்)

படம்: அர்வி எழுத்து முறையில் கீழ்க்கரை பழைய ஜும்மா பள்ளியில் உள்ள நடுகல்

நாஞ்சில் நாட்டு கோட்டாறு பகுதியில் இடலாக்குடியில் அமீனா அம்மையாருக்கும், பக்கீர் மீரான் சாகிபுக்கும் மூன்றாவது மகனாக 1874 ஜூலை 31இல் பிறந்தார்.

அக்காலத்தில் திருவிதாங்கூர் மன்னர் மன்னர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த நாஞ்சில் நாட்டில் மலையாளப் பள்ளிகளே நடந்து வந்தன. பிற்காலத்தில் மிகச் சிறந்த தமிழ்ப் புலவராக விளங்கிய செய்குதம்பி இம்மலையாள மொழிப் பள்ளியில் படித்துத் தேர்ந்தது வியப்புக்குரியது.

இவர் சிந்தனை தமிழ் மேலேயே இருந்தது. இடலாக்குடியை அடுத்த பட்டாரியார் வீதியில் சங்கரநாராயண அண்ணாவி என்பவரிடம் முறையாகத்தமிழ் கற்றார். இலக்கண இலக்கியங்களில் தேர்ச்சியுற்றார். காளமேகப் புலவர், மாம்பழக் கவிச்சிங்க பாவலர் போல அந்தாதியாகவும், சிலேடையாகவும், யமகம், திரிபுகளாகவும் கவிபுனையும் கலை கைவரப் பெற்றார்.

சீறாப்புராணத்திற்குச் சிறந்ததோர் உரையெழுதியவர். கோட்டாற்றுப்பிள்ளைத்தமிழ், அழகப்பாக் கோவை முதலிய சிற்றிலக்கிய நூல்களையும், சில நாடக நூல்களையும் எழுதியவர் ஆவார். ஞானியார் அப்பாவின் 'மெய்ஞ்ஞானத் திருப்பாடல் திரட்டு' என்னும் நூலை அச்சிட சென்னை 'இட்டா பார்த்தசாரதி நாயுடுவுக்கு' தமிழறிந்த இஸ்லாமியர் தேவைப்பட்டார்.

சதாவதானி செய்குதம்பி பாவலர் சென்னை சென்று அந்நூலைச் சிறப்புடன் பதிப்பித்த செய்குதம்பிக்கு அப்போது வயது 21, அவரது அறிவாற்றலைக் கண்டு ஸ்ரீபத்மவிலாசப் பதிப்பகத்திலேயே பிழை திருத்தும் புலவராக அவரை அமர்த்திக் கொண்டனர். மாதம் ரூ60/-ஊதியமும் பிற வசதிகளும் செய்து கொடுத்தனர். அவர் வறுமையை மறந்து வாழத் தொடங்கிய காலம் இதுவே.

இக்காலத்தில்தான் சிந்தையள்ளும் சிறந்த காப்பியமாகிய சீறாப் புராணத்துக்கு சீரிய உரையெழுதிப் பதிப்பித்தார். வேதாந்த விவகாரக் கிரிமினல் கேசு, தேவலோகத்துக் கிரிமினல் கேசு என்னும் நூல்களும் எழுதிப் பதிப்பித்தார். இதனால் இவர் புகழ் நாடெங்கும் பரவியது. உரை எழுதுதல், பாட்டெழுதுதல், பதிப்பித்தல் மட்டுமின்றி திருக்குறள், கம்பராமாயணம், சீறாப்புராணம் பற்றிய இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளும் நிகழ்த்தினார். கூர்த்தமதி படைத்து விளங்கியதால் ஒரே சமயத்தில் நூறு வகையான செயல்கள் செய்யும் சதாவதானம் எனும் கலையில் சிறந்து விளங்கினார்.

தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் இலக்கியங்களில் சிறந்த ஞானம் பெற்ற செய்குத்தம்பி பாவலர் அவர்கள் 1907ஆம் ஆண்டு மார்ச் 10ஆம் நாள் சென்னையில் தமிழ் அறிஞர்கள் முன்னிலையில் சதாவதான நிகழ்ச்சிகள் செய்து பாராட்டுப் பெற்று "சதாவதானி செய்குத்தம்பி பாவலர்" என போற்றப் பெற்றவர்.

ஒருமுறை இவர் சதாவதானம் நிகழ்த்தும்போது, கூட்டத்தில் இருந்த ஒருவர், 'துருக்கனுக்கு ராமன் துணை' என்ற வெண்பா ஈற்றடியை எடுத்துக் கொடுத்தார். உடனே இவர், 'பரத, லட்சுமண, சத்' என்று முந்தைய அடியில் சேர்த்து, 'பரத, லட்சுமண, சத்துருக்கனுக்கு ராமன் துணை' என்று பாட்டை முடித்துவைத்து பாராட்டு பெற்றார். சிறந்த தமிழறிஞராகிய பாவலர் அவர்கள் நபிகள் நாயக மான்மிய மஞ்சரி, திருக்கோப்பற்றுப் பதிஞ்சம், பத்தந்தாதி, திருமதினந்தந்தாதி, கோப்பந்துக் கலம்பகம், கோப்பந்துப் பிள்ளைத் தமிழ், கவ்வத்து நாயகம் இன்னிசைப் பாமாலை, நீதி வெண்பா, ஷம்சுத்தாசின் சேவை போன்ற கவிதை நூல்களையும், தேவலோக பழிக்குள்ள வழக்கு, வேதாந்த விபசார பழிக்குள்ள வழக்கு போன்ற வசன நடை காவியங்களையும் எழுதியவர் ஆவார்.

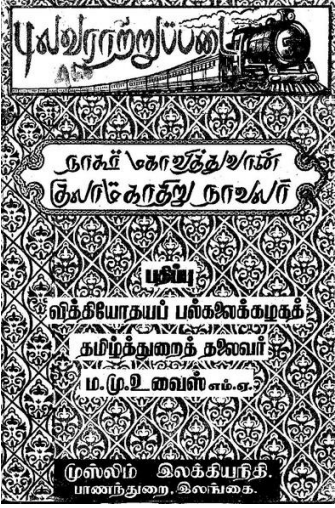
ஆங்கிலேயர் ஆட்சியினை எதிர்த்து சுதந்திரப் போராட்டத்திலும் கலந்துகொண்டார். 1920 நாஞ்சில் நாட்டில் காங்கிரஸ் இயக்கம் தொடங்கியபோது அவர் கதருடைக்கு மாறினார். அந்நாளில் நடந்த பெரும்பாலான கூட்டங்கள் பாவலர் தலைமையில் நடந்தன.

"1937ஆம் ஆண்டில் பாவலர் நாகர்கோவில் நகராண்மைக் கழகத் திடலில், காங்கிரஸ் பிரச்சாரம் செய்தார். நல்ல தமிழில் விடுதலையின் மேன்மையைக் குறிப்பிட்டுக் காந்தியடிகளின் பெருமையை விளக்கினார். அவர் அன்று செய்த வீர முழக்கத்தால் எழுச்சியுற்ற சிறுவர்களில் நானும் ஒருவன்" என்று தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராக இருந்த டாக்டர். வி.ஐ.சுப்பிரமணியன் பாவலர்மலரில் எழுதியுள்ளார். 1950 பிப்ரவரி 13-இல் பாவலர் காலமானார். அறிஞர் பலரும் கலந்து கொண்ட அந்த இரங்கற் கூட்டத்துக்கு கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை தலைமை தாங்கினார்.

பாவலரின் அரிய தொண்டினை அரசும், மக்களும் மறக்க இயலாது. பாவலர் மற்றும் கவிமணி விழாக்களை அரசு ஆண்டுதோறும் நடத்துகிறது. பாவலர் பிறந்து வாழ்ந்த தெரு 'பாவலர் தெரு' என்றே அழைக்கப்படுகிறது. இடலாக்குடி அரசமேல்நிலைப் பள்ளிக்கு 'சதாவதானி பாவலர் அரசமேல்நிலைப்பள்ளி' என்று பெயரும் சூட்டப்பட்டுள்ளது. அங்கு பாவலர் நினைவு மண்டபமும் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. தமிழக அரசு அரசு செய்குத்தம்பி பாவலர் நினைவைப் போற்றும் வகையில் அவருக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டம், நாகர்கோவில் கோட்டார் பகுதியில் இடலாக்குடியில் சதாவதானி செய்குத்தம்பி பாவலர் நினைவு மண்டபம் அமைத்துள்ளது.

இங்கு 900 சதுர அடி பரப்பளவில் 125 பேர் அமரக்கூடிய வகையில் அரங்கு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நூல் நிலையமும், படிப்பகமும் செயல்பட்டு வருகின்றது. இந்திய அரசு இவரது நினைவாக 2008 டிசம்பர் 31ஆம் நாள் சிறப்புத் தபால் தலை வெளியிட்டுள்ளது.

குலாம் காதினு நாவலர் (1833 - 1908)

இவர், நாகையை அடுத்த நாகூரில் 1833-ஆம் ஆண்டில், ஆயுர்வேத பாஸ்கர பண்டித வாப்பு ராவுத்தரின் மகனாகப் பிறந்தவர்.

எழுத்துச்சுவடி, எண் சுவடி, திவாகரம், பிங்கலம், நிகண்டு உள்ளிட்டவைகளை திண்ணைப் பள்ளியில் கற்றுத் தேர்ந்தார். பின்னர், நாகூர் பெரும்புலவர் நாராயணசுவாமி பண்டிதர், மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை ஆகியோரிடம் தமிழ்ப் பயின்று, மடைதிறந்த வெள்ளமாய் கவிப்பாடும் திறன் கைவரப் பெற்ற ஆசகவியாகத் திகழ்ந்தவர்.

இவர் தமிழ், அரபு, ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் புலமை பெற்றிருந்தார். இவர் எழுதிக்குவித்த இலக்கியங்கள் அனேகம். கவிதை இலக்கியங்கள் பத்தொன்பது. உரைநடை இலக்கியங்கள் ஏழு. மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் மூன்று. இலக்கண நூல்கள் இரண்டு. இதர நூல்கள் இரண்டு. காப்பியங்கள், கலம்பகங்கள், கோவைகள், அந்தாதிகள், மாலைகள், உரை நூல்கள் என இவர் 24 நூல்களை எழுதியுள்ளார். அதனை தமிழக அரசு 2007 ஆம் ஆண்டு நாட்டுடைமையாக்கியது. காப்பியங்கள், கலம்பகம், கோவைகள், அந்தாதிகள், மாலைகள், உரைநூல்கள் என அவர் இயற்றிய இலக்கிய வகைகள் அனேகம். நாகூர் நாயகத்தின் வரலாற்றை முதல் முதலில் நூலாகக்(கன்ஜுல் கறாமாத்து) கொண்டு வந்தவர் குலாம் காதினு நாவலர் தான். படைப்புகள்

- 1) கன்குல் கறாமத்து
 - 2) நாகூர்ப் புராணம்
 - 3) ஆரிபு நாயகம்
 - 4) புலவராற்றுப்படை
 - 5) அரபுத் தமிழ் அகராதி
 - 6) முகாஷஃபா மாலை
 - 7) உமறு பாஷா யுத்த சரித்திரம்
- 👉 பொருந்தா இலக்கணம்

... இன்னும் தமிழ்த் தொண்டாற்றிய பிரபந்தத் திரட்டில் தொடங்கி, நாகூர் ஆண்டவரின் புகழ்பாடும் நாகூர் புராணம், நாகூர்க் கலம்பகம், ஆரிபு நாயகம், தறுகா மாலை, முகாஷஃபா மாலை, பாதியுக்குக் கலம்பகம், மும்மணிக் கோவை, புலவராற்றுப் படை, சமுத்திர மாலை, சச்சிதானந்தமாலை, மதுரைக் கோவை உள்பட பல கவிதை இலக்கியங்களையும், சீறாப்புராண வசனம், நபி அவதார படல உரை, சீறா நபி அவதாரப் படல உரை கடிலக நிராகரணம், திருமணி மாலை வசனம் உள்பட பல உரைநடை இலக்கியங்களையும் படைத்துள்ளார் குலாம் காதினு நாவலர்.

இவர் நான்காவது நக்கீரர் என்று இன்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.இவரின் தலைசிறந்த மாணவர்களில் ஒருவர் தான் மறைமலை அடிகளார்.

தமிழிலக்கிய மரபுக்கேற்ப, சீறாப் புராணம் படைத்த உமறுப் புலவருக்குப் பின்னர், சேகனாப் புலவர், மீசல் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர், காசிம் புலவர், சர்க்கரைப் புலவர் உள்ளிட்ட தமிழுக்கு வளம் சேர்த்த இஸ்லாமிய புலவர்களின் வரிசையில், 19 -ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழுக்குப் பெரும் தொண்டாற்றியவர் நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலர்.

காப்பியப் புலவராக, உரைநடை ஆசிரியராக, மொழிப் பெயர்ப்பாளராக, பேச்சாளராக, பத்திரிகை ஆசிரியராக பன்முகத் தன்மையுடையவர் இவர், பர்மா அரசாங்கத்தால் ராய் பகதூர் பட்டம் பெற்ற பெரும் செல்வந்தர் பெ.மா. மதுரைப்பிள்ளையை வாழ்த்தி, மதுரைக்கோவை என்ற நூலைப் படைத்தார். இந்நூலால், பெருமகிழ்வுக்குள்ளான பெ.மா. மதுரைப்பிள்ளை, சென்னையில் மாநாடு கூட்டி, புலவர் குலாம் காதிறுவுக்கு நாவலர் பட்டம் சூட்டி, அதை தங்கத் தாம்பாளத்தில் பொறித்து அளித்தார். அதுமுதல், குலாம் காதிறு நாவலர் ஆனார்.

இடையறாது இலக்கியப் பணிகளை மேற்கொண்டிருந்த நாவலர், இராக் நாட்டில் வாழ்ந்த இறைநேசர் சையது அகமதுல் கபீர் ரிபாயி என்பவரை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு, ஆரிபுநாயகம் என்ற நூலைப் படைத்தார். அப்போதையக் காலத்தில், புலவர் குலாம் காதிறுவுக்கு அளிக்கப்பட்ட நாவலர் பட்டம், தமிழறிஞர்களிடையே பெரும் விவாதத்துக்குள்ளானது. யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலரைத் தவிர வேறு யாரையும் நாவலராக ஏற்க தமிழறிஞர்கள் தயாராக இல்லாததால், குலாம் காதிறு சில நேரங்களில் தமிழறிஞர்களின் சாடல்களுக்கு உள்ளாக நேரிட்டது.

இதனிடையே, தனது இலக்கிய நூலான ஆரிபுநாயகம் நூலை இலங்கையில் அரங்கேற்றம் செய்யும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளார். குலாம் காதிறு நாவலர். அந்த நிகழ்வுக்கு சிறந்த தமிழ்ப் புலவரும், யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலரின் மருமகனுமான பொன்னம்பலம்பிள்ளை தலைமை ஏற்றுள்ளார். ஆன்றோர்களும், சான்றோர்களும் நிறைந்த அந்த அவையில் ஆரிபுநாயகம் நூலை அரங்கேற்றினார் குலாம் காதிறு. அவரின் தமிழ்ப் புலமையை சோதிக்க நினைத்த புலவர்கள், நூல் அரங்கேற்றத்தின் போது ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் ஒரு கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்துள்ளனர். அத்தனை வினாக்களுக்கும், இலக்கண இலக்கியத்துடன் பதிலளித்து, அனைவரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளார் குலாம் காதிறு. நாவலரின் இலக்கணச் செழுமையைக் கண்டு மகிழ்ந்த ஒரு பெண் புலவர், "துலுக்கச்சி வயிற்றில் மகாவிஷ்ணுவின் அவதாரமாகப் பிறந்து எங்கள் யாழ்ப்பாணக்கரை வந்தீர்..." என மனமகிழ்வுடன் குலாம் காதிறு நாவலரை வாழ்த்தியுள்ளார்.

நூல் அரங்கேற்றத்தின் நிறைவில், அவையோர் அனைவரும் "நாவலர் என்றால் நீர்தாமாகாண் நாவலர்" என்ற உரக்கக் குரல் எழுப்பி, நாகூர் குலாம் காதிறுவின் நாவலர் பட்டத்தை உறுதி செய்து, அவரின் பெருமையை உலகுக்குப் பறைசாற்றியுள்ளனர்.

இவர், இயற்றிய பொருத்த விளக்கம் நூல் அந்தக் காலத்தில் மிக்கப் புகழ் பெற்ற நூலாக விளங்கியுள்ளது. இதையறிந்த பாண்டித்துரை தேவரும், பாஸ்கர சேதுபதி மன்னரும் நாவலரை காண நாகூர் வந்து, "உமக்கு என்ன வேண்டுமானாலும் கேளுங்கள்" என வினவியுள்ளனர்.

அப்போது, "தமிழை வளர்க்க வேண்டும், மீண்டும் தமிழ்ச் சங்கம் தோற்றுவிக்க வேண்டும் அதுவே தாம் வேண்டுவது" எனக் கூறியுள்ளார் நாவலர். தன்னலம் கருதாமல் தமிழ் நலம் கருதிய நாவலரின் வேண்டுகோளால் பெருமகிழ்வுக்குள்ளான சேதுபதி மன்னரும், பாண்டித்துரை தேவரும், தமிழ்ச்சங்கம் தோற்றுவிக்க அப்போதே உறுதியளித்துள்ளனர்.

அதே ஆண்டில் மதுரையில் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் தோன்றியது.

சேதுபதி மன்னரும், பாண்டித்துரை தேவரும், இச்சங்கத்தின் முதற்பெரும் உறுப்பினராக குலாம் காதிறு நாவலரை நியமித்து பெருமைப்படுத்தியுள்ளனர். முனைப்புடன் பங்காற்றிய நாவலர், புலவராற்றுப்படை, சச்சிதானந்தமாலை, பிரபந்தத்திரட்டு, அபிநயஒத்து, இசை நுணுக்கம் ஆகிய நூல்களைப் படைத்து, நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றினார்.

இதில், பெரும் புகழ் பெற்றது நாவலரின் புலவராற்றுப் படை. அதேபோல, ஆறு நூற்றாண்டுகளாக இசைத் தமிழ் இலக்கண நூல்கள் வெளிவராமல் இருந்த குறையையும் தனது இசை நுணுக்கம் என்ற நூல் மூலம் போக்கினார் நாவலர்.

மேலும், நாட்டிய நுணுக்கங்களை விளக்கும் நூலாக அபிநயஒத்து என்ற நூலையும் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றி, நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பொலிவுறச் செய்த பெரும் புலவர் இவர்.

தமிழ்த் தாத்தா உ.வே.சாவுக்கு தமிழ்ப் பயிற்றுவித்த மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரத்தின் மாணக்கர்களில் ஒருவர், தனித்தமிழ் இயக்கம் கண்ட மறைமலை அடிகளுக்குத் தமிழ்ப் பயிற்றுவித்த ஆசான்களில் ஒருவர், நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முதற்பெரும் புலவர் என எண்ணற்றச் சிறப்புகளுக்கு உரியவர்.

நாகூர் தறுகா மகாவித்துவான், ஷாமே ஜஹான், வித்வஜன சேகரர் என பல்வேறு சிறப்புப் பெயர்களையும் பெற்றவருமான நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலர் தமிழ்க்கூறு நல்லுலகத்தால் போதிய கவனம் பெற்றாரா? என்றால் நிச்சயம் இல்லை என்பதே பதிலாக இருக்கும்.

வேண்டுவது யாது எனக் கேட்டவர்களிடம், தனக்கென ஏதும் கோராமல் தமிழுக்குச் சங்கம் கோரிய நாவலரை தமிழ்க் கூறு நல்லுலகம் தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடியிருக்க வேண்டும். ஆனால், நாகூர் ஹனீபாவை அறிந்த அளவுக்குக் கூட, நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலரை தமிழகம் அறிந்திருக்கவில்லை என்பது மறுக்க முடியாத வருத்தத்துக்குரிய உண்மை.

தமிழ்த் தொண்டாற்றிய மிகப் பெரும் தமிழ் ஆளுமைகளில் ஒருவரான நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலரின் நினைவைப் போற்றும் அடையாளம் தமிழகத்தின் எந்தப் பகுதியிலும் இல்லை என்பதை விட, அவர் பிறந்து, வாழ்ந்த நாகூரில் கூட இல்லை என்பது வேதனைக்குரியது.

நாகூர் செய்யது பள்ளித் தெருவில் இருந்த நாவலர் பிறந்த இல்லம் விற்பனை செய்யப்பட்டுவிட்ட நிலையில், நாகூர் ரயில் நிலையத்தில் ஒரேயொரு கல்வெட்டு மட்டும் குலாம் காதிறு நாவலரின் நினைவாக இருந்தது. "மதுரை நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் தோன்ற காரணமானவர்களில் ஒருவரான நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலர் பிறந்த ஊர்" எனப் பொறிக்கப்பட்டிருந்த அந்த கல்வெட்டும், 1977 -ஆம் ஆண்டில் வீசிய புயலில் சேதமடைந்து, அப்புறப்படுத்தப்பட்டது. அதன் பின்னர், அவர் குறித்த எந்த அடையாளமும் நாகூரில் இதுவரை இல்லை.

இதுகுறித்து நாகூர் தமிழ்ச் சங்க நெறியாளரும், சட்டப் பேரவை முன்னாள் உறுப்பினருமான எம்.ஜி.கே. நிஜாமுதீன் கூறுகையில் :

"நான் சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக இருந்த காலத்தில், நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலரின் நூல்கள் நாட்டுடமையாக்கப்பட்டன. நாகூர் ரயில் நிலையத்தில் மீண்டும் நாவலரின் நினைவைப் போற்றும் பெயர்ப் பலகையை அமைக்க பல முறை வலியுறுத்தியும் ரயில்வே நிர்வாகம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நாகூர் நூலகத்தை புனரமைத்து நாவலரின் பெயரை சூட்டவும், நாகூரில் அவருக்கு ஒரு மணிமண்டபம் அமைக்கவும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்" என்றார்.

நாகூர் குலாம் காதிறு நாவலரின் நினைவைப் போற்றும் அடையாளம் நாகூரில் கூட இல்லை என்ற குறையை தமிழக அரசு போக்க வேண்டும். நாகூரில் குலாம் காதிறு நாவலருக்கு அரசு மணிமண்டபம் அமைக்க வேண்டும் என்பதே தமிழார்வலர்கள் அனைவரின் ஆவல்

தக்கலை பீர் முகம்மது அப்பா (ஒலி)

பதினெட்டுச் சித்தர்களில் ஒருவராகப் போற்றப்படுபவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள தென்காசியில் ஆமினா அம்மையார் சிறுமலுக்கர் தம்பதியின் அன்புச் செல்வராகப் பிறந்து முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் வாழ்ந்தவர் ஞானச்செல்வர் பீர் முகம்மது அவர்கள். அவர் பிறந்த ஆண்டு தெளிவாக தெரியவில்லை. பதினாறு அல்லது பதினேழாம் நூற்றாண்டு என்று கருதப்படுகிறது.

கீழ்க்கரையில் அடக்கமாகியுள்ள இறைநேசர் சதக்கத்துல்லா அப்பா, முகலாய மன்னர் அவுரங்கசீப் ஆகியோரின் சம காலத்தவர் பீர் முகம்மது அப்பா அவர்கள் ஆனால் பீர் முகம்மது அப்பா அவர்கள் திருநெறி நீதம் நூலை ஹிஜ்ரி 1022-ஆம் ஆண்டில் தாம் இயற்றியதாகக் கூறியுள்ளார் ,

பிள்ளைப் பருவத்திலேயே பெற்றோரையும்,பிறந்த ஊரான தென்காசியையும் விட்டுப் பிரிந்து ஏறத்தாழ 95 ஆண்டு காலம் காடுகளிலும் மலைகளிலும் தவயோகத்தில் அப்பா ஈடுபட்டார்கள். அக்காலத்திய திருவிதாங்கூர் அரசின் மலைப் பகுதிகளிலும் ஆன்மிகப் பயிற்சிகளைப் பெற்றார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

பல்லாண்டு காலம் தவவாழ்வு நடத்திய அவரது பெயரை நினைவூட்டும் வகையிலேயே கேரள மாநிலத்தில் யானை மலையிலுள்ள ஊர் இன்றும் பீர்மேடு என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. கேரளத்தில் அரசர்களும், எளிய மக்களும் இவரைக் கண்டு பல துன்பங்களுக்கும் நிவாரணம் பெற்றுள்ளனர். யானைமலைக் காட்டில் பதினைந்து ஆண்டுகள் பரமானந்த நிலையில் அப்பா ஈடுபட்டிருந்தபோது, அங்கிருந்த புலி,சிங்கம், யானைகள் அவருடன் அன்புறவு கொண்டிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

கொச்சியை அப்போது ஆண்டுவந்த அரசர் மாறுவேடத்தில் அந்தக் காட்டுப் பகுதிக்கு வந்து பீரப்பாவின் அறிவுரையைக் கேட்டுப் பின்னர் துறவியானதாக வரலாற்றுத் தகவல்கள் கூறுகின்றன. திருவிதாங்கூர் மன்னரும் பீரப்பாவின் அடிபணிந்து நின்று நல்லாசியைப் பெற்றுள்ளார். ஞானநெறியில் ஆழ்ந்திருந்த தக்கலை அப்பா இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடுவதில்லை என்று சிலர் சந்தேகித்தனர். அவர்கள் கீழ்க்கரை சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பாவிடம் சென்று முறையிட்டனர். அதனால் அவரைப் பார்க்க வந்த சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா அவர்கள், பீரப்பாவின் ஆன்மிக உயர்நிலையைக் கண்டு வியந்து நெகிழ்ந்தார்கள். “மலை மேடு சிறிது ... எங்கள் மன மேடு பெரிது” என்ற தக்கலை பீரப்பாவின் பாடல் வரி அவற்றுக்கெல்லாம் அரிய எடுத்துக்காட்டு. சூஃபி ஞான நெறிக்கும், தமிழ்ச் சித்தர் மரபுக்கும் பாலமாக தக்கலை பீரப்பா கருதப்படுகிறார்.

தமிழ்ப் புலமையும், அரபு மொழி ஆற்றலும், பிற மொழி அறிவும், தேர்ந்த பயிற்சியும் பெற்ற அவர், தொழுகையிலும் இறை வணக்கத்திலும் மக்களை ஈடுபடுத்தும் வண்ணம் எண்ணற்ற பாடல்களை இயற்றினார், பிஸ்மில் குறும் படைப்பில் இடம்பெறுள்ள ஒரு பாடல் அரிய உதாரணம்:

“தெளிவான தீன்குலத்தில் உள்ளவரே கேளும் தெவிட்டாமல் தொழுதுகொண்டு வணக்கம் செய்ய வேணும்”

தொழுகையின் உயர்வையும், அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய முறையையும் அப்பா எடுத்துரைக்கும் சிறப்பு சிந்தைக்கு விருந்தாக அமைகிறது.

பீர் அப்பா 18 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட அருட்பாக்களை இயற்றியுள்ளார்கள்.

ஞானப் பால், ஞானப் பூட்டு, ஞானப் புகழ்ச்சி, ஞான மணிமாலை, பிஸ்மில் குறம், ஞானக் குறம், ஞான ரத்தினக் குறவஞ்சி, ஞான ஆனந்தக் களிப்பு, ஞான நடனம், ஞான முச்சுடர்ப் பதிகங்கள், ஞானத் திறவுகோல், ஞான சித்தி, ஞானக் கண், ஞான விகடச் சமர்த்து, ஞான உலக உருளை, ஞான மலைவளம், மெய்ஞ்ஞானக் களஞ்சியம், திருமெய்ஞ்ஞானச் சரநூல், மெய்ஞ்ஞான அமிர்தக் கலை, திருநெறி நீதம், மஃரிபத்து மாலை, ஈடேற்ற மாலை, ரோசு மீசாக்கு மாலை, மிகுராசு வளம் ஆகியவை அவற்றுள் அடங்கும். அவர் இயற்றிய ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி, பதினெண் சித்தர்களின் தொகுப்பான பெரிய ஞானக்கோவையில் இடம்பெற்றுள்ளது, 66 கண்ணிகளைக் கொண்ட இக்குறவஞ்சியில் சிங்கன் - சிங்கி உரையாடல் மூலம் தத்துவங்கள் விளக்கப்படுகின்றன.

பீரப்பாவின் ஞானப் புகழ்ச்சி தேனமுதக் களஞ்சியம் என்று போற்றப்படுகிறது, இறைவனின் அருங்குணங்களை எடுத்துரைத்து, அவனிடம் சரணடைந்து அடைக்கலம் நாடும் 685 பாடல்களைக் கொண்ட ஞான இலக்கியம் இது. “அவன்தான் பூமியிலுள்ள யாவற்றையும் உங்களுக்காகப் படைத்தான். தன்னை வணங்குவதற்காகவே வானவர்களையும் மனிதர்களையும் அவன் படைத்தான்.” என்று குர்ஆன் வசனங்கள் கூறுகின்றன, இவற்றைக் கருப் பொருளாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட இனிய இலக்கியமே ஞானப்புகழ்ச்சி. “படைத்தான் படைப்பெல்லாம் மனுவுக்காக மனுவைப் படைத்தான் தனை வணங்க” என்பது அப்பாவின் ஆன்மிக முழக்கம்.

பீர் முகம்மது அப்பா அவர்களின் நினைவு விழா ஆண்டுதோறும் ரஜப் மாதம் பிறை 14 அன்று கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிகழ்வுகளில் ஞானப் புகழ்ச்சி இரவு முழுதும் இன்றும் தவறாமல் படிக்கப்படுகிறது. அவரது நினைவு விழாவில் சமயபேதமின்றி பல இனமக்களும் ஒன்றுகூடிக் கலந்து கொள்கின்றனர். தமிழகமும், கேரளமும் மனதால் இணையும் நிகழ்வாக இந்த ஆன்மிக விழா இருக்கிறது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 37

குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு (1792 - 1838: சென்னை) ஒரு இசுலாம் அறிஞர். இவர் பல இசை உணர்வு மிக்க பாடல்களை எழுதியுள்ளார் என்றால் வியப்பாக இருக்கிறதா? மேலும் இவர் தமிழ் சித்த மரபினரில் ஒருவராகவும் கருதப்படுகிறார்.

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு இராமநாதபுரம் தொண்டிக்கு வடமேற்கில் பத்து மைல் தொலைவிலுள்ள குணங்குடி என்னும் சிற்றூரில் 1792 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் "சுல்தான் அப்துல் காதிர்" என்பதாகும். இளமையிலேயே குர்ஆன் மற்றும் இசுலாமிய சமய சாத்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்து "ஆலிம்" (சமயக் கல்வி அறிஞர்) என்னும் பட்டம் பெற்றார்.

அல்லாஹ்வின் மீது இஷக் என்னும் பரிபூரண காதல் எனும் போதை கொண்டு இறையன்பில் மஸ்த் ஆகிய சற்குரு நாயகம் சித்தர்களின் அரசர் ஆன்மீக புருஷர் ஞான வள்ளல் சற்குரு நாயகம் ஹளரத் ஷைகு சுல்தான் அப்துல் காதிரு குணங்குடி ஆண்டவர் அவர்கள் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் வள்ளலார் காலத்தில் வட சென்னையில் வாழ்ந்தவர். தாயுமானவர் மீது பற்று கொண்டவர்.

1813 ஆம் ஆண்டில் அவர் திரிசிரபுரம் சென்று அங்கே மௌலவி ஷாம் சாஹிப் என்பவரிடம் தீட்சை பெற்று ஞானயோக நெறியில் ஆழ்ந்தார். ஞானவள்ளல் மஹான் ஹளரத் குணங்குடி ஆண்டவர்கள் எனும் குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு ஒலியுல்லாஹ் அவர்கள். தாய்வழியில் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினராகவும், தந்தை வழியில் தமிழ் புலவர் குடும்பத்தினராகவும் இருக்கிறார்கள்

பற்றறுத்த உள்ளத்துடனும், தந்தையின் ஆசியுடனும் தம்முடைய பதினேழாவது வயதில் ஞானபூமியாகத் திகழ்ந்த கீழ்க்கரை சென்று அங்கு "தைக்காசாஹிபு" என்று அழைக்கப்பட்ட ஷைகு அப்துல் காதிர்லெப்பை ஆலிம் ஞானியிடம் மாணாக்கராக இருந்து சமய ஞானத்தையும், தவ வழிமுறைகளையும் கற்றுத் தெளிந்தார். பின்னர் சிக்கந்தர் மலையென அழைக்கப்படும் திருப்பரங்குன்றம் சென்று அங்கே நாற்பது நாட்கள் "கல்வத்" எனப்படும் யோக நிட்டையில் ஆழ்ந்தார். பின்னர் அறந்தாங்கிக்கு அருகிலுள்ள கலகம் என்ற ஊரில் ஆறு மாதங்களும், தொண்டியில் அவருடைய தாய்மாமனாரின் ஊரான வாழைத்தோப்பில் நான்கு மாதங்களும் தங்கி நிட்டை புரிந்தார். இவ்வாறே சதுரகிரி, புறாமலை, நாகமலை, ஆனைமலை போன்ற மலைகளிலும், காடுகளிலும், நதிக்கரைகளிலும் தங்கித் தவம் புரிந்தார்.

இறைகாதலால் முற்றும் கவரப்பட்டவராகவும், தெய்வீகக் காதல் போதையில் வெறியேறியவராகவும் அவர் இருந்ததால் உலகநடை நீங்கி பித்தநடை கொண்டார். குப்பைமேடுகள் கூட அவர் குடியிருக்கும் இடங்களாகின. அவருடைய பித்தநடையையும் அற்புத சித்துகளையும் கண்ட மக்கள் அவரை 'மஸ்தான்' என அழைக்கலாயினர். அப்பெயரே அவருக்கு நிலைத்துவிட்டது. (மஸ்த் என்ற பாரசீகச் சொல்லுக்கு போதைவெறி என்று பொருள். இறைகாதல் போதையில் வெறி பிடித்த ஞானியரை "மஸ்தான்" என அழைப்பது மரபு)

ஏழு ஆண்டுகள் இவ்வாறிருந்து, பின்னர் வடநாடு சென்று பலருக்கு ஞானோபதேசம் செய்தார். இறுதியில் சென்னையை அடைந்து இராயபுரத்தில் பாவாலெப்பை என்பவருக்கு உரிமையான, முட்புதர்களும் மூங்கிற் காடும் சப்பாத்திக்கள்ளியும் மண்டிக் கிடந்த இடத்தில் தங்கலாயினார். பாவாலெப்பை குணங்குடியாரின் மகிமை உணர்ந்து அவ்விடத்திலேயே அவருக்கு ஆசிரமம் அமைத்துக் கொடுத்தார். இங்கே வாழ்ந்தபோது யார் கண்ணிலும் படாமல் மறைந்திருந்து யோகநிட்டையில் ஆழ்ந்திருந்தார். சில வேளைகளில் தாம் இயற்றிய கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டு ஊர்வலமாகச் செல்வதுமுண்டாம். அப்படிச் செல்லும்போது ஒருமுறை அங்கப்பநாயக்கன் தெருவிலுள்ள "மஸ்ஜிதே மஃமூர்" என்ற பள்ளிவாசலுக்கும் வந்து சென்றதாகக் கூறுவர்.

குணங்குடியாரின் துறவு நிலையில் ஐயுற்ற சிலர் அவரது அரிய சித்துக்களைக் கண்ட பின்னர் அவரை மதித்துப் போற்றினர். அவரிடம் தீட்சை பெற்று பக்குவமடைந்தனர். அவ்வாறு தீட்சை பெற்றவர்களுள் அக்காலத்தில் சென்னையிலிருந்த ஆற்காடு நவாபும் ஒருவர். அவருடைய சீடர்களாக இசுலாமியர் மட்டுமன்றி இந்துக்களும் இருந்தனர். அவர்களில் மகாவித்துவான் சரவணப்பெருமாள் ஐயர், கோவளம் சபாபதி முதலியார் ஆகியோர் மிகப் பிரதானமானவர்களாக இருந்தனர். இந்துக்கள் குணங்குடியாரைப் பற்றி சொல்லும் போது, "இவர் யார்? சப்தகாண்டத்தில் போகர் ஒவ்வொரு சித்தரைப் பற்றியும் சொல்லிக்கொண்டு வரும்போது, 'குருபர ரிஷி சித்தர் கபிலமுனியை ஆசிரவதித்துச் சொல்லும் வர்ணனையாக இக்குறிப்பை 4ம் காண்டத்தில் சொல்கிறார். எதிர்காலத்தில் மஸ்தான் சாஹிபாக கபில முனிவரின் அவதாரம் வரும் என்று சித்தர் போகர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

படைப்புகள் தொகுப்பு

* நிராமயக்கண்ணி (100 பாடல்கள்)

* மனோன்மணிக்கண்ணி (100 பாடல்கள்)

* அகத்தீசர் சதகம் (100 பாடல்கள்)

* நந்தீசர் சதகம் (51 பாடல்கள்)

* ஆனந்தக் களிப்பு (38 பாடல்கள்)

இவருடைய அஷ்டசித்து மகிமைகளைக் கண்டபின் அவரை மதித்து அவரிடம் மக்கள் தீட்சைப் பெற்றனர். மஸ்தான் சாகிபு 1838 ஆம் ஆண்டு (ஹிஜ்ரி 1254, ஜமாதுல் அவ்வல் 14ம் நாள் திங்கட்கிழமை விடியல் நேரம்) இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்தபோது அவருக்கு வயது நாற்பத்து ஏழு. அவர் தங்கியிருந்த இடத்திலேயே நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

அவரை மக்கள் தொண்டியார் என்று அழைத்து வந்ததால் அவ்விடம் தொண்டியார்பேட்டை (எ) தண்டையார்பேட்டை (வட சென்னை) ஆயிற்று. இவருடைய சித்தர் பாடல்கள் அனைத்தும் பிரசித்தம். குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு வலியுல்லாஹ் அவர்கள் இறைவனின் மீதான தன் நேசத் ததும்பலைக் காதலாகக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

"என்னைவிட்டால் மாப்பிள்ளைமார்

எத்தனையோ உன்றனுக்கே,

உன்னைவிட்டால் பெண்ணெனக்கு உண்டோ மனோன்மணியே! _ என்று வினவுகிறார்கள்.

நாகூர் பாதுஷா நாயகத்தை சூழ நிற்பதாக குணங்குடி மஸ்தான் அப்பா கண்டு பாடியதன் வரிசைக் கிரமம். வெளியிலிருந்து உள்ளாக அடுக்கு வளையங்கள் போல அமைந்திருப்பதை உணர்ந்து உருவகித்து, மக்களின் படித்தரங்களும், மஹான்களின் படித்தரங்களும், மெய்ஞானிகளின் படித்தரங்களும் அனைவருக்கும் நடுநாயகமாக வீற்றிருக்கும் நாகூர் எஜமானின் மகோன்னதம் பற்றி குணங்குடியார் பாடுகின்றார்

"திக்குத் திகந்தமுங் கொண்டாடியே வந்து

தீன் கூறி நிற்பர் கோடி!

சிங்கா சனாதிபர்கள் நதரேந்தியே வந்து

ஜெய ஜெயா வென்பர் கோடி!

ஹக்கனருள் பெற்ற பெரியோர்க ளொலிமார்கள்

அணி அணியாய் நிற்பர் கோடி!

அஞ்ஞான வேறுத்திட்ட மெய்ஞானிகள்

அணைந்தருகு நிற்பர் கோடி!

மக்க நகராளு முஹம்மது ரஸூல்தந்த

மன்னரே என்பர் கோடி!

வசனித்து நிற்கவே கொலுவீற்றி ருக்குமும்

மகிமை சொல வாயுமுண்டோ

தக்க பெரியோனருள் தங்கியேநிற்கின்ற

தவராஜ செம்மேருவே!

தயை வைத்தெனையாள் சற்குணங் குடிகொண்ட

ஷாஹுல் ஹமீதரசரே!

ஜயோ எனைப் போலும் மாபெரும் பாவி இவ்

வகிலத்தில் எங்கும் இலையே

அநியாயம் அநியாயம் என் பெரும் பாதகம்

ஆர்பால் எடுத்தோ துவேன்

மையான கன்னியர் வலைக்குள் அகப்பட்ட

மாபாவி தீபாவி யான்
 மகுபுபு சுபகானி யானஉமை நாடாத
 மடமை குடிகொண்ட பாவி
 பொய்யான வாழ்வதனை மெய்யாக நம்பிஉன்
 பொன்னடி மறந்த பாவி
 பொல்லார்கள் நேசமே அல்லாது நல்லோர்கள்
 புறக்கணித் திட்ட பாவி
 நையுமோர் பொய்யுலக னாகியே உமதடிமை
 நாயினும் கடை யாவனோ
 நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
 நாதன் முகிய்யித் தீனே
 தான்' என்ற அகங்காரம் நம்மை விட்டு நீங்க இறைவனின் திருவருளை இறைஞ்சி குணங்குடியார்
 வேண்டுகிறார்கள்
 தான் செத்திருந்து உலக முழுதும் அரசாளும்
 தத்துவம் எனக்கருள் புரியவும்
 நான் சாமுன் நான் சாவ நாடினேன்
 நான் சாமுன் நான்சாவ அருள் புரியவும்

மௌலானா ருமி ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி அவர்கள் கூறுகிறார்கள் :
"உன்னை அறிந்த பின்பே மரணிப்பேன் என கூறினேன்.
"என்னை அறிந்தவன் ஒரு போதும் மரணிக்க மாட்டான் " என பதில் வந்தது"

மஸ்தான் சாகிபு 1838 ஆம் ஆண்டு (ஹிஜ்ரி 1254, ஜமாதுல் அவ்வல் 14ம் நாள் திங்கட்கிழமை வைகறை நேரம்)
 இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்தபோது அவருக்கு வயது நாற்பத்து ஏழு.
 அவர் தங்கியிருந்த இடத்திலேயே நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார். அவரை மக்கள் தொண்டியார் என்று அழைத்து
 வந்ததால் அவரிருந்த இடம் தொண்டியார் பேட்டை (தண்டையார் பேட்டை)ஆயிற்று.

Rahmath Rajakumaran

இவர்களின் சில பாடல்கள்:
 அண்ட புவனமென்றும் ஆடுதிருக் கூத்தினையான்
 கண்டு மகிழ்ந்திடவே காட்டாய் பராபரமே.
 எங்கும் நிறைந்த பராபரப் பொருளே.. அண்டம், புவனங்களில் ஆடும் நின் திருக்கூத்தினை நாங்கள் மனம் மகிழ
 காட்டிடுவாய்... அந்த பேரின்பைதை தந்திடுவாய்.
 ஆதியாய் ஆண்டவனாய் அஃததுவாய் நின்றபெருஞ்
 சோதியாய் நின்மலமாய் சூழ்ந்தாய் பராபரமே.
 ஆதியானவனே... ஆண்டவனானவனே.. அதததுவாய் நின்ற பெருஞ்சோதியே..அப்பழுக்கற்ற நிர்மலமாய் எங்கும்
 சூழ்ந்திருக்கிறாய் நீ பராபரமே
 வேத மறைப்பொருளை வேதாந்தத் துஉட்கருவை
 ஓதி உனையறிந்தார் உண்டோ பராபரமே
 வேதத்தின் மறைப்பொருளையும், வேதாந்த உட்கருத்தினையும் ஓதி உன்னையறிந்தவர்கள் யாருள்ளார் பராபரமே
 அண்ட புவனமுடன் ஆகாசமென் றுசும்பிக்
 கொண்டாடும் மெய்ஞ்ஞானக் கூத்தே பராபரமே
 அண்டங்களும் புவனங்களும் ஆகாசமென்றசைந்துக் கொண்டாடும்மெய்ஞ்சானக் கூத்தான பராபரமே.
 நாவாற் புகழ்க்கெட்டா நாயகனே நாதாந்தம்
 பூவாய் மலர்ந்திருக்க பூத்தாய் பராபரமே

Vali Poakkan Parathesi

மௌலானா ருமி ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி அவர்கள்கூறுகிறார்கள்
உன்னை அறிந்த பின்னே மரணிப்பேன் என கூறினேன்
என்னை அறிந்தவன் ஒருபோதும் மரணிக்க மாட்டான்
என்று பதில் வந்தது
இரு இரத்தின வரிகள்

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 38

நூஹ் வலியுல்லாஹ் புலவர்

மஞ்சக் கொல்லையில் அடங்கப்பட்டிருக்கும் செய்கு அப்துல் காதிர் லெப்பை என்ற அக்காது லெப்பை அவர்களின் மகனாக காயல்பட்டணத்தில் நூஹ் லெப்பை ஆலிம் வலி அவர்கள் பிறந்தார்கள். பதிமூன்று வயதில் சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா அவர்களிடம் சென்று முஹ்யித்தீன் அரபி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் புகூஸூல் ஹிகம் என்ற நூலை எடுத்தச் சென்று ஓதிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அப்பா அவர்கள், ஆன்மீக ஆழிய கருத்துக் கொண்ட நூலாதலால், சிறு பிள்ளைக்கு ஓதிக் கொடுக்க இயலாது என்று திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள்.

பின், பரங்கிப்பேட்டை சென்று மஹ்மூது தீபி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களிடம் சென்று ஓதிக் கேட்க, அவர்களும் அப்பா அவர்கள் சொன்ன பதிலையே சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்கள். அக்காது லெப்பை அவர்கள் கனவில் தோன்றி தன் மகனுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கச் சொன்னப் பிறகு, அதை நூஹ் வலி அவர்களுக்கு மஹ்மூது தீபி அவர்கள் ஓதிக் கொடுத்தார்கள்.

தமிழைக் கற்க ஆர்வம் ஏற்பட காஸிம் புலவருடன் சேர்ந்து திருவடிக்கவிராயர் என்ற தமிழறிஞரை அணுகி தமிழ் கற்றனர். பொன்னானி சென்று செய்கு மொகுதாம் அவர்கள் நடத்தி வந்த கல்விக் கூடத்தில் சில காலம் ஆசிரியராக பணியாற்றியுள்ளார்கள். பின்னர் அப்பதவியைத் துறந்து நாடு, காடுகளில் ஞானம் தேடிச் சுற்றித் திரிந்தார்கள்.

தமது இறுதி காலத்தை கேரள மாநிலம் பூவாற்றில் கழித்த அவர்கள் ஆன்மீக கருத்துக்கள் அடங்கிய " வேதபுராணம் " என்ற அற்புத நூலை இயற்றினர். இறுதியில் ஹிஜ்ரி 1156 ம் ஆண்டு ரபீயுல் அவ்வல் பிறை 10 புதன் கிழமை மறைந்து அங்கேயே அடங்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் மறைவு செய்தியை தங்கள் உள்ளுணர்வு மூலம் தெரிந்த காஸிம் புலவர் வலி நாயகம் அவர்கள் காயல்மாநகரில் அதை அறிவித்தார்கள். பூவாற்றில் மகான் அவர்களின் அடக்கவிடத்தின் மீது அவர்களது நண்பர் குஞ்சுமூசுப் பிள்ளை மணிமண்டபம் கட்டினார். அவர்களின் நினைவுநாள் விழா ரபீயுல் அவ்வல் பிறை 24ல் ஆண்டு தோறும் சிறப்பாக நடந்து வருகிறது.

காற்றை அடைத்திருக்கும் காயமதில் உன்னொளியைப்

பார்த்து மகிழ்ந்து பரவுவதும் எந்நாளோ ?

என்சான் உடம்பதனை எரித்தே உனதருளை

இன்சானுக் குள்ளிருந்தே இறைஞ்சுவதும் எந்நாளோ ? அஞ்சான காயம் அழிந்து ஃபனாவாகி

துஞ்சான ஜோதியருள் துலங்குவதும் எந்நாளோ ?

நான் என்பதைப் பார்க்கின் நான் என்பதைக் காணேன்

தான் என்பதிற் கூடித்ததும்பி நிற்பதெந் நாளோ ?

காணும் சொருபமெல்லாம் கந்தன் மலுஹரென்று

பேணி ஷுஹூது செய்து பெலப்படும் நாள் எந்நாளோ ?

...என ஏங்கி தவித்து பாடுகின்றார்கள்.

தம்முடைய தேவ புராணம் நூலின் மெஞ்ஞான இரகசியங்கள் பலவற்றை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

தாத்துப் பொங்கிய இஷ்குண்டாச்சு

தக்க இஷ்கினால் நூறுண்டாச்சு

சாற்றும் நூறெனும் ஒளிவதாலே

சருவ ரகசியம் சிர்ருண்டாச்சு

தோற்றும் நபுசினால் நூறுண்டாச்சு

துய்ய நூறுனில் சடலமென்றார் .

என்று பாடி மறைவான பொக்கிஷமாக (கன்சல் மகுபியாக) இருந்த இறைவன் தன்னை வெளிப்படுத்த விரும்பிய ஆசையின் காரணமாக ஒளியை உண்டாக்கி, அதில் ஒரு திவளையான நூரெ முஹம்மதியாவால் அனைத்தையும் படைத்தான்.' அதிலிருந்து சகல நஃபுஸுகளும், உயிர்களும் உடலங்களும் உண்டாயின என்றும் அவர்கள் எடுத்தியம்புகின்றார்கள்.

இறைவனின் ஒளியால் மனிதன் எவ்வாறு படைக்கப்பட்டான் என்பதை ,

ஆதி ஒளியஃது ஆதமிய்யாய்

அமைத்த வகையது அருளக்கேளீர்

சோதி அஹதியத்து உஹத்தாகி

தூக்கமான வாஹிதியத் தாகி

நீதி ஆலமுல் அஹுவாஹென்றும்

நிழலாம் மிதாலென்றும் அஜிஸாமென்றும்

சாதி அறிவுயிர் இன்சானென்றும்

சாற்று மர்த்தபா ஏழாகுமே

பின்னர் மனிதனை இறைவன் தன் கையால் படைத்து அதிலே ஒரு நுக்தாவை ரூஹாக வைத்தான். பின்னர் அந்த நுக்தாவை இரு பங்காக்கி இரு கண்களில் வைத்தான். லாமை நாவாக அமைத்து ஹூவை இதயத்தில் வைத்தான். பின்னர் நுக்தாவை அலிஃபாக்கி அதிலிருந்து மனிதனுடைய உறுப்புக்களைப் படைத்தான் என்று கூறுகின்றார்கள்.

கர்ப்பம் தரித்தக்கால் நூஹானியே

கர்ப்பம் பிள்ளையாய் வெளியில் வந்தால்

செப்பிடும் துனியா வார்த்தை பேசில்

வைத்தானி யாகும்என ஒதினார்

ஒப்பும் உவமையும் அறியா விட்டால்

ஒருவன் ஹைவானி எனஒதினார்

மெய்ப்பை அறிந்தக்கால் றஹ்மானியே

மெய்ப்பை தெரிந்த க்கால் றப்பானியே

இறைவனின் ரூஹால் படைக்கப்பட்ட மனிதன் உலக ஆசாபாசங்களில் உழன்று கொண்டிருந்தால்,

சைத்தானியத் தன்மையை அடையப் பெறுகின்றான் என்றும் ,

நன்மை எது தீமை எது என்று அறியாது வழிதவறிச் சென்றால், மிருகத் தன்மையை அடைகிறான் என்றும்,

பகுத்தறிவால் உண்மை எதுவென அறிந்தால் அவன் இறைவனின் நற் பண்புகளை உடையப் பெற்றவனாக

விளங்குகிறான் என்றும்,

அறிந்ததோடு மட்டுமல்லாது அதில் தெளிவும் பெற்றால் அவன் அதைவிட மேலான படித்தரத்தை எய்தப்பெறுகிறான் என்றும் அழகாகப் பாடுகிறார்கள்

ஒருவன் இறப்பின் அவனுடைய உடலிலுள்ள பல்வேறு அம்சங்கள் எவ்வாறு பிரிந்துவிடும் என்பதையும், அவனின் ஆன்மாவுக்கு இறப்பில்லை என்பதையும், அது இறைவனிடம் போய்ச்சேரும் என்பதையும் பின்வருமாறு அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்

நூஹு ஜிசுமானி மண்ணில் சேரும் ;
 நூஹு சுபுஹானி நீரில் சேரும் ;
 நூஹு சுல்தானி நெருப்பில் சேரும் ;
 நூஹு நூஹானி வாய்வில் சேரும் ;
 நூஹு நூஹுல்லா தாத்தில் சேரும்.

நூஹின் வரவான வாறு இஃதே
 நூஹு தனக்கொரு மவுத்தில்லையே
 நூஹு இன்சானி தானே தஞ்சும்

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 39

ஷைகு உதுமான் வலி

கடையநல்லூர் செல்வந்தர் ஒருவர் தன் மனக்குறையை இறைவனிடம் முறையிட்டு, அயர்ந்து உறங்குகிறார். அப்போது ஒரு பெரியவர் அவரின் கனவில் தோன்றி, " இறை ஆணைப்படி உன்னிடம் வந்துள்ளேன். உன்னுடைய ஊரில் முஸ்லீம்கள் தொழுவதற்கு ஒரு பள்ளியை கட்டினால், உமது மனக்குறை தீரும் " என்று கூறி, ஓர் இடத்தைக் காட்டி அங்கு சதுரமாக நான்கு கோடுகள் வரைந்து இங்கு பள்ளியை நிறுவும். இறையருள் உமக்கு துணை நிற்கும் "என்றார்கள்.

" நல்லது. அவ்விதமே செய்கிறேன். ஆனால் அங்கு தொழுகையை தலைமை தாங்கி நடத்த தகுதிவாய்ந்த ஆலிம் எங்கள் ஊரில் இல்லையே , என் செய்வது ? என்று அப்பெரியவரிடம் கூறியபோது, அவர் "அது பற்றி கவலைப் படவேண்டாம். நான் இரவு சென்று நாகர்கோவிலை அடுத்துள்ள திட்டுவிளை சேர்ந்த ஷைகு உதுமான் மஷாயிகின் மகன் ஷைகு மீரானை இங்கு வரச் செய்கிறேன்" என்று கூறினார் அப்பெரியவர். உடனே அவர் பெரியவரை நோக்கி, நீங்கள் யார் ? என்று வினவியபோது "கிள்து " என்று கனவில் கூறிவிட்டு மறைந்தார் அவர். அடுத்த கணம் கிள்து (அலை) அவர்கள் திட்டு விளையில் ஷைகு மீரான் லெப்பை ஆலிமின் கனவிலும் திருத்தோற்றம் வழங்கி, " கடையநல்லூரில் பள்ளிவாசல் நிர்மாணிக்கப்படவுள்ளது. அங்கு சென்று ' இமாமத் ' பதவியை ஏற்றுக் கொள்வீராக! "என்று கூறி மறைந்தனர்.

கனவுகண்டு விழித்தெழுந்த இருவரும் தம்தம் ஊர்களில் தம்தம் படுக்கைகளில் அமர்ந்த வண்ணம் திகைப்புற்றார்கள். சற்று நேரத்தில் கடையநல்லூர் செல்வந்தர் எழுந்து கனவில் காட்டப்பட்ட இடத்தை போய் பார்த்தபோது, என்ன வியப்பு..! நான்கு கோடுகள் சதுர வடிவில் வரையப்பட்டு இருப்பதைக் கண்டு அவருடைய கண்களை அவரால் நம்ப இயலவில்லை.

அதன்பின் இறை ஆலயப் பணி வேகமாக நடந்தது. அழகிய இறை இல்லம் அவ்விடத்தில் உருவெடுத்தது. அதுவே இன்று கடையநல்லூரில் "பெரிய குத்பா பள்ளிவாசல்" என்று அழைக்கப்படும் பள்ளியாகும்.

கடையநல்லூரில் பள்ளி நிர்மாணிக்கும் செய்தி ஷைகு மீரான் லெப்பைக்கு தெரிய வர , நாம் கண்ட கனவு உண்மை கனவே என்பதை உணர்ந்தார்கள். கனவின் மூலம் நியமனப் பத்திரத்தைப் பெற்றவர்கள் திட்டுவிளையில் தமக்கு இருந்த அலுவல்களை எல்லாம் முடித்துக்கொண்டு, கடையநல்லூர் நோக்கி பயணமானார்கள்.

வழியில் இரவண சமுத்திரம் என்ற ஊரில் அண்மையில் உள்ள மாட்டு மந்தையூர் பள்ளியில் தங்கி மக்களுக்கு அறவுரை நடத்தி வந்தார்கள். அதனைக் கேள்வியுற்ற கடையநல்லூர் மக்கள் அவரிடம் வந்து, கிள்து (அலை) அவர்களின் கட்டளையை அவர்களிடம் எடுத்துரைத்து, அவர்களை தங்களின் ஊருக்கு அழைத்துச் சென்று

தாங்கள் புதிதாக நிர்மாணித்த பெரிய குத்பா பள்ளியிலேயே இமாமாகவும், மார்க்கக் கல்வியை போதிக்கும் ஆசானாகவும் நியமித்தனர்.

அத்துடன் அவருக்கு அங்கேயே திருமணம் செய்வித்து, அவர்கள் வாழ்வதற்கென ஒரு வீடும் வழங்கி அருமை பெருமையுடன் அவர்கள் ஆதரித்தனர்.

ஹிஜ்ரி 1111 ஆம் ஆண்டு முஹர்ரம் பிறை பத்தாம் நாள் வியாழக்கிழமை நண்பகலில் ஷைகு மீரான் லெப்பைக்கு இரண்டாவது மகனாக அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் இருபத்தி ஒன்பதாவது வழிதோன்றலாகவும், முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி (ரஹ்) அவர்களின் பதினைந்தாவது தலைமுறை பேரராகவும் ஷைகு உதுமான் (வலி) அவர்கள் பிறந்தனர்.

இதற்கு முன் நடந்த சின்ன பிளாஸ்பேக்...அதாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டம் திட்டுவிளை வாகையடி பக்கீர் பாவா தர்கா உள்ளது இங்கு உதுமான் லெப்பை மஷாயிக் அடங்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள். இஸ்லாமிய மதஞானி. திட்டுவிளை "அப்பச்சி அப்பா" என இவர் அழைக்கப்படுகிறார்

உதுமான் லெப்பை மஷாயிக் முகமது நபி (ஸல்) யின் இருபத்து ஏழாவது தலைமுறையில் தோன்றியவர். இவர் ஹிஜ்ரி 12-ஆம் நூற்றாண்டில் அரபு நாட்டிலிருந்து கொச்சி வந்து அங்கிருந்து இஸ்லாமியப் பிரச்சாரம் செய்தவண்ணம் நாகர்கோயில் கோட்டாறை வந்தடைந்து, அங்குச் சில காலம் தங்கியிருந்த பின்னர் அங்கிருந்து ஐந்து கல் தொலைவிலுள்ள திட்டுவிளை என்னும் ஊரில் வந்து தங்கினார்.

அவ்வூர் மக்கள் இவர்களை 'அப்பச்சி அப்பா' என்று அன்புடன் அழைத்தனர். இவர்கள் அரபு நாட்டிலிருந்து கொச்சிக்கு வந்த விபரம் ஷாம் ஷிஹாபுத்தீன் வலியுல்லாஹ் அவர்கள் எழுதிய ஒரு பாடலிலிருந்து தெரியவருகிறது.

இவர் திட்டுவிளையிலேயே திருமணம் முடித்து வாழ்ந்தார். இவரு மூன்று ஆண்மகன்கள். அவர்களில் மூத்தவரான ஷைகு மீரானிடம், "உனக்கு ஓர் ஆண் மகவு பிறக்கும். அதற்கு என் பெயரை இட வேண்டும்' என்று இவர் கூறினார் என்றும் அந்த மகனே கடையநல்லூரில் அடங்கப்பெற்றிருக்கும் ஷைகு உதுமான் வலி ஆவார்கள். ஷைகு மீரான் லெப்பையின் ஆருயிர் மகனாகிய ஷைகு உதுமான் (வலி) அவர்கள் இளமையில் தன் தந்தையிடமே மார்க்க கல்வி, ஆன்மீக கல்வி பயின்றனர். வயதேறப் பெற்றதும் பெரிய குத்பா பள்ளியின் அருகிலேயே ஒரு சிறு குடிச் சாலை அமைத்து இறை தியானத்தில் மூழ்கி இருந்தனர். அவர்களின் தந்தையார் இறக்க அவர்களை அக்குடியிலேயே நல்லடக்கம் செய்தனர்.

முஹ்யித்தீன் ஆண்டகையின் திருப்பாதம் சரணடைந்து தனக்கு தீட்சை பெறுவதற்குரிய ஷைகு கேட்டு மனமுறுக வேண்டினர். " தம் பேரர் மஸ்ஹதை நான் உம்மிடம் அனுப்பி வைக்கிறோம். அவரிடம் தீட்சைப் பெற்றுக் கொள்வீராக!" என்று திருவாய் மறந்துவிட்டு மறைந்தனர். திடுக்கிட்டு விழித்தெழுந்த அவர்கள் எப்போது வருவாரோ மஸ்ஹது ? என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு நாள் பெரியவர் ஒருவர் அரபி,பார்சி, உருது பாடல்களை இனிய குரலில் பாடிக் கொண்டு செல்வதைக் கண்ட அவர்கள், 'அவர்தான் இதுகாறும் எதிர்பார்த்து காத்திருந்த மஸ்ஹது (வலி) என்று உள்ளுணர்வால் உணர்ந்து, அப்பெரியவரை அணுகி, தனக்கு தீட்சை வழங்குமாறு பணியோடு வேண்டினர். ஆனால் அவரோ ஒன்றும் சொல்லாமல் தம் வழியே சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.

ஷைகு உதுமான் (வலி) யும் பின் தொடர்ந்து செல்ல அவர்கள் ஒரு கானகத்தின் நடுவே ஒரு தாமரைக் குளம் குறுக்கிட்டது. அதிலே மஸ்ஹது வலி மிகவும் இலாகவமாக கடந்து சென்றார்கள். ஆனால் உதுமான் வலி பின்தொடர, அதில் இறங்கி நடக்க, குளத்தின் தாமரை கொடிகள் அவர்கள் கால்களுக்கு விலங்கிட்டு நடக்கவும் முடியாமல், நீந்த முடியாமல் தவித்தார்கள்.

தண்டக வனந்தனில் தொண்டனை விடுவதும்

தருணம் கண்டிது தானோ - என்பீர் மஸ்ஹதே

தருணம் கண்டிது தானோ

தாமரை தடாகத்தில் தள்ளாட்டப் படுவதும்

தங்களுக் கேச் சல்லவோ ... என்று பாடினார்கள் .

அதைப் பொருப்படுத்தாமல் தன் வழியே போய்க் கொண்டிருந்தார்கள் மஸ்ஹது (வலி) . மீண்டும் பயணம் தொடர்ந்தது. வழியிலேயே சில மாடு மேய்ப்பவர்கள் அவர்களை அணுகி, " முன்னால் ஒரு பெரியவர் செல்கிறார். இது புலி வாழும் கானகமாய் இருப்பதால், தன்னை தொடர்ந்து வரவேண்டாம் என்று தங்களிடம் கூறச் சொன்னார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

எனினும் அதனையும் பொருட்படுத்தாது உதுமான் (வலி) ஷைகை பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள். அப்போது வழியில் ஒரு புலி எதிர்ப்பட்டு அவர்களை தாக்கி விழுங்கி விடுவது போன்று பாய்ந்து வந்தது .அது கண்டு சிறிதும் அஞ்சாது ,

ஸையிதே உங்கள் வைநகப் பாதையில்

தான் கடுவாய் வருமோ ? - வந்தால் உயிர்

தான் பிழைத்தே போகும்மோ ?

கையில் ஆயுதமில்லை கடுக முடுகிவந்தேன்

துய்ய நபிபேரே துணையென்று நம்பிவந்தேன்.

என்று பாடினார்கள் அடுத்த கணம் புலி வீழ்ந்தது. இப்படி பல சோதனைக்கு பிறகு பயணம் தொடர்ந்தது. இறுதியில் பத்மநாபுரம் மலையடிவாரத்தை அடைந்ததும், குளிரில் வெடவெடத்து கீழே மயங்கி விழுந்தார்கள். அந்நிலையில் ஒரு கை வந்து அவர்களை தாங்கிப்பிடித்து, "நீர் ஊர் திரும்புக ! நம் பேரர் உமக்கு தீட்சை நல்க, அங்கேயே வந்து சேர்வார். நீர் கவலைப்பட வேண்டாம் " என்று கூறி மறைந்தனர் அந்தப் பெரியவர். அவர்கள்தான் முஹ்யித்தீன் ஆண்டகை அன்றி வேறு எவரும் அல்ல.

ஒருநாள் மஸ்ஹத் (வலி) கடையநல்லூர் வந்து ஒரு வெட்ட வெளியில் அமர்ந்தனர். (அவ்விடம் இப்பொழுது மஸ்ஹது நாயகம் தர்கா உள்ளது) இதனைக் கேள்வியுற்ற உதுமான் (வலி) ஓடோடிச் சென்று, அவர்களை மெய்தழுவி வரவேற்று, அவர்களுக்கு பணிவிடை செய்து வந்தார்கள். இதில் பல நாட்களானப் பிறகு அவர்களுக்கு தீட்சை வழங்கினார்கள்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 40

(ஞான மாமேதை பஸீர் அப்பா வலீ)

கீழ்க்கரையில் கல்வத்து நாயகம் அவர்கள் ஓர் இரவு தம் தவச் சாலையில் படுத்திருக்கும்போது காட்சி ஒன்றைக் கண்டனர்.

அவர்களின் வலது புறம் நூற்றுக்கணக்கான புலிகளும், இடதுபுறம் நூற்றுக்கணக்கான பாம்புகளும் குழுமி நின்று அவர்களை பயமுறுத்துகின்றன. அவர்கள் விண்ணை ஏறிட்டுப் பார்த்தப்பொழுது, வடவாக்கினி போன்ற

பெருந்தீ அவர்களை சுட்டுப் பொசுக்கி விடுவது போன்றும் அவர்களை நோக்கி விண்ணிலிருந்து இறங்கிக்கொண்டிருந்தது.

இந்நிலையில் யாது செய்வதென்று அறியாது உள்ளம் கலங்கித் தத்தளித்து, தடுமாறி நிற்கும்பொழுது, அருட் பிழம்பாய் ஒருவர் அங்கு தோன்றி, " என் அருமை மகனே ஒன்றும் கவலைப்படாதே ! நான் பட்ட துன்பங்களோடும், துயரங்களோடும் இதனை ஒப்பு நோக்கும்பொழுது இது எம்மாத்திரம் ? விரைவில் இது நீங்கிவிடும்" என்று தைரியமூட்டிக் கூறினார்கள் அவர்கள் இவ்வாறு கூறி வாயை மூடுமுன் அவர்களைச் சூழ்ந்து நின்ற அபாயங்கள் எல்லாம் ஆதவனை கண்ட பனிபோல் நீங்கி அது கண்டு வியப்புற்று கல்வத்து நாயகம் அவர்கள் பெரியாரை நோக்கி, " தாங்கள் யார் ? என்று வினவ "மேலப்பாளையம் ஷைகு பஸீர் " என்று கூறிவிட்டு, அவர்கள் மறைந்தார்கள் இத்துடன் காட்சி கலைந்தது.

சுபஹுத் தொழுது கல்வத் நாயகம் அவர்கள் இரவு கண்ட காட்சியை பற்றி சிந்தனையில் ஆழ்ந்து இருக்கும்பொழுது, அவர்களின் அருமை மகள் ஆயிஷா அவரிடம் வந்து, "வாப்பா ! இந்த நூலை படித்துப் பாருங்கள்" என்று கூறி ஒரு நூலை அவரிடம் நீட்டினார். அதை பெற்று அவர்கள் திறந்து பார்த்தப்பொழுது, அதில் "இஃது மேலப்பாளையம் ஷைகு பஸீர் வலியுல்லாஹ் அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய மெஞ்ஞான ஆனந்தக்களிப்பு " - என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டதும் அவர்களின் கண்களை அவர்களால் நம்ப இயலவில்லை . அதன்பின் அவர்கள் அதன் பக்கங்களை புரட்ட, "திருவுக்குத் திருவைக் காட்டி தீனுக்கு நாவை காட்டி அருவுக்கும் அருவாய் நின்ற ஊமையை அழைத்து ஞானக் கருவுக்குக் கருவாய் உந்தன் ஆனந்தக் களிப்பைப் பாடப் பொருளுக்குப் பொருளே ஏற்குப் புகலுநீ காப்புத்தானே என்ற காப்பு விருத்தத்தை படித்ததும் அவர்களின் உள்ளத்தில் ஒருவித உணர்வு ஆட்கொண்டது. பின் அடுத்த கண்ணியான,

தானாக என்னுள் இருந்தே - மிகு

சந்தோஷமும் மனந்தோஷமும் கொண்டேன்

ஆனால் எனக்கினி என்ன - எனக் (கு)

ஆதாரம் ஆதாரம் நீ அல்லோ தோழி

நானும் விடேன் இனிச் சொன்னேன் - உன்னை

நம்பினேன் நம்பினேன் எம்பிராண ரூபி

தூநுனி முச்சுடர் வட்டம் - அந்த

சூஸ்திரப் பெண்ணை நீ ஆஸ்தி என்றறிந்தேன்.

என்பதை படித்ததும் அவர்களின் புருவங்கள் மேலேறின. "ஆஹா ! என்ன அருமை !! என்ன அருமை !!! என்று அவர்கள் தங்களை அறியாமல் கூறினார்கள். அதன்பின் அடுத்த கண்ணியை படிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

எனக்குள் மின்னொளி போலும் - நீதான்

எனக்குள் நின்று எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டே தான் என்னையும் இப்படி வைத்தாய் - இதற்கு

என்னவென்று இந்த உலகமும் சொல்லும் ?

அநீதம் பண்ணாதே சொன்னேன் - அரு

வாய்அணு வாய்அணு வின்மூன் றெழுத்தாய்

மன் அலிஃபோடு இருலாமாய் - நின்ற

வாகான கண்ணாடி ரூபென்ன - பெண்ணே

என்ற அடிகளைப் படித்ததும் " ஆம் ; "ஆம் ஓர் அலிஃப் இரண்டு லாமாய் நின்ற அல்லாஹ் மனிதன் உள்ளுக்குள் உறைந்தே திருவிளையாடல் செய்கின்றான் .அதில் என்ன ஐயம் ? என்று அவர்களின் வாய் முணுமுணுத்தது. யார் இந்த பஸீர் அப்பா ?

அரபு நாட்டிலிருந்து ஏழு குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 40 பேர்கள் இந்தியாவின் மேலைக் கடற்கரையில் இறங்கி பின்னர் மேலப்பாளையம் குடியேறினர். அவற்றில் தக்கடி என்னும் குடும்பத்தில் தோன்றிய உதுமான் லெப்பை

என்பவருக்கும், அவரின் துணைவியார் ஹவ்வா உம்மாவுக்கும் அருமந்த மைந்தனாக பஸீர் அப்பா வலீ அவர்கள் பிறந்தனர்.

இறைநேசச் செல்வர் ஆக விளங்க வேண்டும் என்று பெற்றோர்கள் தன் மகனுக்கு "முஹ்யித்தீன் " என்ற பெயரை சூட்டி மகிழ்ந்தனர்.

ஆனால் மகிழ்ச்சி சிறிது காலம்தான் நீடித்தது. விரைவில் அக்குழந்தைக்கு பெரிய அம்மை தோன்றி உடலெல்லாம் பரவி இரு கண்களில் பெரியம்மை முத்துக்கள் விழுந்து, இரண்டு கண்களும் தெரியாமல் போய்விட்டது. தன் மகனுக்கு கண் தெரியாமல் போய் விட்டதே என்று வருத்தப்பட்டு தம் ஆன்மீக ஆசானாகிய கோஸ் முஹம்மது லெப்பை ஆலிம் அவர்களிடம் எடுத்துரைத்து, கண்ணீர் சிந்தினார்கள். அப்போது அப்பெரியவர் அவர்களை நோக்கி, "கவலைப்படவேண்டாம். பிள்ளையை என்னிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள். நான் அதனை வளர்க்கிறேன்" என்று கூறினார் பெற்றோர்கள் தாம் பெற்ற குழந்தையை கோஸ் முஹம்மது லெப்பையிடம் ஒப்படைத்தனர்.

கோஸ் முஹம்மது வளர்ப்பு மகனாகிய முஹ்யித்தீனை நாளொரு மேனியாக பொழுதொரு வண்ணமாக வளர்த்து வந்தார்கள். அவர்களின் அறிவாற்றலைக் கண்ட முஹம்மது லெப்பை அவர்கள் மகனுக்கு திருக்குர்ஆன் ஒதி கொடுக்க விரும்பினார்கள்.

சிறுவனின் முகக்கண் பழுதுபட்டிருந்த போதிலும், அகக்கண் பளிச்சென்று இருந்தது. அதன் காரணமாக கோஸ் முஹம்மது லெப்பை சிறுவரின் முதுகில் திருக்குர்ஆனின் திருவசனங்களை எழுதிக் கொடுத்த கணமே அவை முஹ்யத்தீனின் உள்ளமாகிய பலகையில் பதிவு செய்யப்பட்டுவிடும். அடுத்த கணம் மகன் அவற்றை மனமளவென்று மனப்பாடமாக திரும்பக் கூறினார்கள்.

மகன் வாலிபம் ஆனதும், கோஸ் முஹம்மது லெப்பை தன் சீடர்களில் ஒருவரான கமுதியைச் சேர்ந்த "காதிர் சித்திக் " என்பவர் தன் அருமை மகள் " கமருன்னிஸா " அவருக்கு திருமணம் செய்து கொடுக்க முன்வந்தபோது, அதனை ஏற்று, தன் வளர்ப்பு மகனுக்கு திருமணத்தை முடித்து வைத்தார்கள். தன் தந்தையிடம் ஆன்மீக வழியில் தன்னை அழைத்து, தனக்கு ஞான தீட்சை நல்கி மெஞ்ஞான பாட்டை காட்டும் ஆசானாக தாங்களே தனக்கு சற்குருவாக இருக்க வேண்டினர்.

"மகனே..! உன் அறிவாற்றலுக்கும், ஈமானின் சூரத்திற்கும் நான் தகுதியானவன் அல்ல. வா..! நாம் கடையநல்லூர் சொல்வோம். அங்கு என் சற்குருநாதர் ஷைகு உதுமான் வலீ அவர்களிடம் ஞான தீட்சை பெறு. அவர்களே உனக்கேற்ற ஆன்மீக குருவாக விளங்குவார்கள்.

கடையநல்லூர் சென்று ஷைகு உதுமான் வலீ அவர்களைப் பார்த்ததும், ஷைகு அவர்கள் " இவர் யார் ? என கோஸ் முஹம்மதியிடம் வினவினார்கள். அதற்கு "அவர் இவர் ஒரு 'அந்தகர்' நான் இவரை எடுத்து வளர்த்தேன். தங்களிடம் ஞான தீட்சை பெற அழைத்து வந்தேன்" என்று பணிவுடன் கூறினார்.

அது கேட்ட உதுமான் வலீ, "அவர் அந்தகர் அல்ல; பஸீர் (அகப் பார்வையுடைவர்) என்று கூறினார். ஒரு நொடியில் ஷைகு உதுமான் வலீ அவர்களின் ஞானக்கண் அந்த இளவலின் உள்ளத்தில் ஊடுருவி பார்த்து, அவர் முகக்கண் குருடராயினும் அகக்கண் வெளிச்சம் உள்ளவர் என்பதை கண்டு கொண்டது.

ஷைகு உதுமான் வலீ தனக்கு ஞான தீட்சை வழங்கியது பற்றி பஸீர் அப்பா அவர்கள் தன் மெஞ்ஞான ஆனந்தக் களிப்பில்

கூனன் குருட லென்றென்றே - அன்று

கொத்தடிமை கொண்டாட் கொள்ளும் கோமான்

தீனுக் கன்பாகிய சீமான் - எங்கள்

ஷெய்குதுமான் லெப்பை சாஹிபின் பேரில்

தானித்யமும் களிகூர்ந்து - அவர்

தாமும் நட நீ பாரென்று சொன்ன

மோனச் சுழிவட்டத் தோடே - நின்று

முடுகும் சங்காத்தியைத் தொழுதுகொள் மனமே.

அதன் பின் அவர்களின் ஞானக்கண் திறந்தது

அண்ணல் நபி ஸல் அவர்களை காண பேரவாவுற்று அவர்கள் மீது ஒரு சாதகமே பாடினார்கள். அதில்

பொங்காரநேய வடிவோரைக் காணும்

புதுநாளும் எந்த நாளோ ?

புகழ்யார்களுக்கு வருவோரைக் காணும்

பொறைநாளும் எந்த நாளோ ?

கங்காரநேய வொளிமேலைக் காணும்

கதிநாளும் எந்த நாளோ ?

கமழ்பாதவாசம் திகழ்மார்பைக் காணும்

கதிநாளும் எந்த நாளோ ?

பங்காரநேர்செய் நயினாரைக் காணும்

பரநாளும் எந்த நாளோ ?

பணியோதஓதி வருவோரைக் காணும்

பலனாளும் எந்த நாளோ ?

சிங்காரவேத மஹுமுதைக் காணும்

திருநாளும் எந்த நாளோ ?

தீன்தீன்மும்ம துர்ரகூலைக் காணும்

ஜெயநாளும் எந்த நாளோ ?

...என்று பாடும்போது நபிகள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் தன் அருமைத் தோழர்கள் புடைகுழ திருத்தோற்றம் வழங்கி, "நீர் எம் மீது புகழ்பாடும் ஷாஇர் (பேரருட்கவி) " என்று வாழ்த்தி மறைந்தனர்.

மேலப்பாளையத்தை சேர்ந்த ஒரு ஜவுளி வியாபாரி ஒருவர் சிறிது சிறிதாக சேமித்த பணத்தில் பஸீர் அப்பா அவர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு, நாகூர் ஷாஹுல் ஹமீது பாதுஷா நாயகத்தை ஜியாரத் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினார். தன் விருப்பத்தை அப்பா அவர்களிடம் கூறினார்.

பஸீர் அப்பாவோ தனக்கு கண் தெரியாத காரணத்தினால், பயணம் தாங்களுக்கு மிகச் சமையாகிவிடும். ஆகவே வியாபாரியை சமாதானப்படுத்தி விட்டு, நாகூருக்கு செல்லும்போது தன்னிடம் வந்து செல்லும்படி கூறினார்கள்.

வியாபாரியும் நாகூர் செல்லும் நாளில் பஸீர் அப்பா அவர்களிடம் வந்தார்.

பஸீர் அப்பா அவர்கள் வெறும் வெள்ளை தாளில் மை இல்லாமல் தன் கலிமா விரலை கொண்டு கடிதம் எழுதி, "நண்பரே..! இந்தக் கடிதத்தை நாகூர் சென்று ஸியாரத் செய்து விட்டு, பத்தாவது நாள் கழித்து பீரோட்டம் நடக்கும். அன்று வழியில் ஒரு மரத்தடியில் பச்சை சால்வை போர்த்தி கொண்டு ஊன்று கோலும், ஒரு கையில் ஒரு ஆஷாவும் வைத்திருப்பாரிடம் இந்த கடிதத்தை கொடுத்து, அவரிடம் இருந்து பதிலும் வாங்கி வரவேண்டும் "என்று கூறினார்கள்]

அந்த வியாபாரி நாகூர் சென்று, பஸீர் அப்பா அவர்கள் சொன்ன அடையாளம் உள்ள அந்த பெரியாரை கண்டு, அப்பா அவர்கள் கொடுத்த கடிதத்தை கொடுத்தார்கள்.

அப்பெரியவர் கடிதத்தை வாங்கிப் படித்து பார்த்துவிட்டு, அப்பா அவர்கள் எப்படி தமது கைகளால் எவ்வித மையும் தொடாமல் எழுதினாரோ அதே போன்றே அந்த கடிதத்தின் மறுபக்கம் திருப்பி தன் கலிமா விரலால் பதிலும் எழுதி கொடுத்து விட்டார்கள் .

ஊர் வந்ததும் வியாபாரி அப்பாவிடம் வந்து தாங்கள் கடிதத்தை நீங்கள் கூறிய அடையாளம் உள்ள பெரியவரிடம் கொடுத்து அந்த பெரியவர் கடிதத்தை வாங்கிப் படித்துவிட்டு கடிதத்தை திருப்பி மறுபக்கம் தாங்கள் எழுதியது போன்றே அவர்களும் கலிமா அவர்களால் மை தொடாமல் எழுதி, திரும்ப தந்து, தங்களிடம் சேர்க்கும் படி கூறினார்கள் என்று கூறி அந்த கடிதத்தை அவரிடம் கொடுத்தார்கள்.

பிறகு இதுபற்றி அப்பா அவர்களிடம் வியாபாரி விளக்கம் கேட்டார். பஸீர் அப்பா அவர்கள் அந்த வியாபாரிக்கு மிக அமைதியாக பதில் கூறினார்கள்.

"அன்பரே யாரிடம் அந்த கடிதத்தை கொடுத்தீர்களோ

அவர்கள்தான் ஷாகுல்அமீது ஆண்டகை என்று கூறினார்கள்.

அதைக் கேட்ட வியாபாரி அடைந்த ஆச்சரியத்துக்கு அளவே இல்லை. வியாபாரிகளிடம் நான் மிகவும்

நஷ்டவாளி ஆகிவிட்டேன். நாகூர் ஆண்டகை அவர்களின் தரிசனம் கிடைத்தும் அவர்களிடம்தான் அருள்பாலிக்கும் பெரும் வாய்ப்பை இழந்துவிட்டேனே என்று கூறினார்கள்.

" அன்பரே ! மன வருத்தம் கொள்ள வேண்டாம் உமது பக்குவம் இப்போது இவ்வளவுதான் ஆகவே நீ ஒன்றும் சஞ்சலம் கொள்ள வேண்டாம்" என்று கூசமாதானம் கூறி அனுப்பி வைத்தார்.

பஸீர் அப்பா அவர்கள் நாகூர் ஷாஹுல் ஹமீது ஆண்டகையின் மீதும் பிள்ளைத்தமிழும் பாடியுள்ளார்கள்

Rahmath Rajakumaran

பஸீர் அப்பா அவர்களுடன் எனக்குள்ள தொடர்பு

1989-ல் என்னுடைய சற்குரு சுபைர் தங்கள் வாப்பா அவர்களிடம் நானும், மனைவி ரஹ்மத்தும் பைஅத் வாங்கினோம்.

1990-ல் தங்கள் வாப்பா அவர்கள் எங்களுர் மேலப்பாளையத்திலுள்ள அப்துற் ரகுமான் தங்கள் தர்காவிற்கும் , பஸீர் அப்பா தர்காவிற்கும் ஜியாரத் கூட்டிப் போனார்கள். கூடவே வாப்பாவின் முரீது கடையநல்லூர் மஞ்சி கலீலூர் ரகுமானும் கூடவே வந்திருந்தார்.

பஸீர் அப்பா அவர்களை ஜியாரத் செய்யும்போது, தங்கள் வாப்பா அரபியில் பஸீர் அப்பாவோடு அரபியில் உரையாடிவிட்டு , தமிழில் அப்பாவிடம் உரத்தக் குரலில் "இவர்கள் என்னுடைய பிள்ளைகள். இவர்களுக்கு வேண்டியதை செய்து கொடுங்கள் " என்று சொல்லிவிட்டு, எங்களிடம், " என்னுடைய மரணம் கேரளா பாடூரில்தான் இருக்கும். நீங்கள் என்னை ஜியாரத் செய்வதற்கு கேரளா வரவேண்டாம். இதோ இவர்களை ஜியாரத் செய்து கொள்ளுங்கள்; என்னை ஜியாரத் செய்தது மாதிரி " என்றார்கள் அன்றிலிருந்து தொடர்ந்து இன்று காலை வரையிலும் பஸீர் அப்பா அவர்களை சுபைர் தங்கள் நினைவில் ஜியாரத் செய்து வருகிறேன்.

படம் : அஹ்லபைத்து செய்யதினா சுபைர் தங்கள் ஜலாலில் புகாரீ

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 41

(பஸீரப்பா ஹயாத்துன் அவுலியா)

பஸீர் அப்பா அவர்களுடன் எனக்குள்ள தொடர்பு

1989-ல் என்னுடைய சற்குரு சுபைர் தங்கள் வாப்பா அவர்களிடம் நானும், மனைவி ரஹ்மத்தும் பைஅத் வாங்கினோம்.

1990-ல் தங்கள் வாப்பா அவர்கள் எங்களுர் மேலப்பாளையத்திலுள்ள அப்துற் ரகுமான் தங்கள் தர்காவிற்கும் , பஸீர் அப்பா தர்காவிற்கும் ஜியாரத் கூட்டிப் போனார்கள். கூடவே தங்கள் வாப்பாவின் முரீது கடையநல்லூர் மஞ்சி கலீலூர் ரகுமானும் கூடவே வந்திருந்தார்.

பஸீர் அப்பா அவர்களை ஜியாரத் செய்யும்போது, தங்கள் வாப்பா அவர்கள் பஸீர் அப்பாவோடு அரபியில் உரையாடிவிட்டு , தமிழில் அப்பாவிடம் உரத்தக் குரலில் "இவர்கள் என்னுடைய பிள்ளைகள். இவர்களுக்கு வேண்டியதை செய்து கொடுங்கள் " என்று சொல்லிவிட்டு, எங்களிடம், " என்னுடைய மரணம் கேரளா பாடூரில்தான் இருக்கும். நீங்கள் என்னை ஜியாரத் செய்வதற்கு கேரளா வர வேண்டாம். இதோ இவர்களை ஜியாரத் செய்து கொள்ளுங்கள்; என்னை ஜியாரத் செய்தது மாதிரி " என்றார்கள் அன்றிலிருந்து தொடர்ந்து இன்று காலை வரையிலும் பஸீர் அப்பா அவர்களை சுபைர் தங்கள் நினைவில் ஜியாரத் செய்து வருகிறேன்.

அடுத்து,

கடைநல்லூர் பேட்டை Er அபுதாஹிர் ME அவர்கள் Govt Engg of TVL காலேஜில் பேராசிரியராக பணிபுரியும் காலத்தில் எனக்கும், நண்பர் Er செய்யது அஹமது , Er ஹுதா , 'இன்வெட்டர்' ஷா ஆலம் இவர்களுக்கு நன்கு பழக்கமானவர் .

அபுதாஹிர் சார் அவர்கள் கொடிக்கால் பாளையம் குஃபி ஹஜரத் அப்துல் மஜீத் உமரி (ரஹ்) அவர்களிடம் பைஅத் வாங்கியவர்கள். ஷைகுமார்கள் மீது ரொம்பவும் பிரியமுடையவர் .

ஒரு தடவை அபுதாஹிர் சார் இரவு 10.30 மணிக்கு மேல் நண்பர் Er செய்யது அஹமது BBC ஆபீஸுக்கு வருவதாக சொன்னார்.

காரில் வரும்போது ஊருக்குள் நுழைவதற்கு முன் பஸீர் அப்பாவை ஜியாரத் செய்து விட்டு போவோம் என்று அப்பா தர்காவில் இறங்கி, தர்காவிற்கு எதிர்புறம் உள்ள SEK ஸ்வீட் ஸ்டாலில் பூந்தி வாங்கி , தர்கா பூட்டப்பட்டிருந்ததால், தர்கா வாசற்படியில் நேர்ச்சையை வைத்து பாத்திஹா ஒதும்போது ,

பக்கத்திலுள்ள கடையப் பள்ளிவாசலிருந்து பள்ளிவாசல் சுவற்றை பிடித்துக் கொண்டே ஒரு பெரியவர் வேட்டி கட்டி சட்டை போடாமல் ஒரே ஒரு துண்டைக் கொண்டு இரு புஜத்தை மறைத்துக் கொண்டு, பின் தர்கா சுவற்றை தடம் பிடித்து கண் தெரியாத நபராக வருவதை மேற்கண்ட நண்பர்கள் அனைவருமே பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்நேரத்தில் நண்பர்கள் யாருடைய எண்ணத்திலும் பஸீர் அப்பா கண் தெரியாதவர்கள் என்ற எண்ணமே வரவில்லை . தர்கா வாசலுக்கு வந்த அந்த கண் தெரியாத பெரியவர் தர்கா சுவற்றில் வட்ட வடிவமாக வரையப்பட்டிருந்த அரபி எழுத்துக்களிலுள்ள ' அல்லாஹ்' , ' முஹம்மது ' என்ற படங்களையும் தொட்டுத் தடவி பின் தன் முகத்தில் தடவிக் கொண்டதை நண்பர்கள் பார்த்துக் கொண்டதான் இருந்தார்கள். அப்போது கூட பஸீர் அப்பா கண் தெரியாதவர்கள் என்ற எண்ணம் வரவில்லை.

பின் அந்தப் பெரியவர் தர்காவின் திண்ணையின் ஓரத்தில் அமர்ந்திருந்தவாறு Er அபுதாஹிர் அவர்கள் சத்தமாக துஆ ஒதுவதற்கு ' ஆமீன் ' சொல்லியவாறே இருந்தவர் ,துஆ முடிந்ததும் நேர்ச்சை எடுத்து எல்லோருக்கும் கொடுக்கும் போது அந்த கண் தெரியாத பெரியவர் மறைந்து போனார் . பின்புதான் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் வந்தவர் யாராக இருக்கும் ? என்றுக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும்போது , "பாவம் அந்த கண் தெரியாத பெரியவருக்கு முதலிலேயே நேர்ச்சை கொடுத்திருக்கலாமே , என்று சொன்னபோதுதான் , ..."அட்டே , நம்ம பஸீர் அப்பாவுக்குக் கூட கண் தெரியாதே .ஒரு வேளை வந்தது அவர்களாகக் கூட இருக்குமா ? வந்தவர் எப்படி ஏன் மறைந்து போனார் ? இன்று வரை மர்மமாக இன்னும் விளக்கம் தெரியாமல்தான் இருக்கிறது.

أَوَمِنْ كَانَ مَثَبًا فَإِخْوَانُكَ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَغْمُرُونَ (வீழ்ச்சி அடைந்து) மரணித்தவர்களாக இருந்தவர்களில் எவரை நாம் உயிர்ப்பித்து மனிதர்களுக்கிடையில் நடமாடுவதற்குரிய ஒளியையும் கொடுத்திருக்கின்றோமோ அவர், இருளில் சிக்கி அதிலிருந்து வெளியேற முடியாமலிருப்பவனுக்குச் சமமாவானா? இவ்வாறே நிராகரிப்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய (தீய) செயல்கள் அழகாக்கப்பட்டு விட்டன. (அல்குர்ஆன் : 6:122)

Sufi Hazrath Kahiri

நான் காயல் பட்டணத்தை சார்ந்தவன் மேலப்பாளையத்திற்கு பஷீர் அப்பாவை ஜியாரத் செய்வதற்காகவே வருவேன்.8 வருடம் குழந்தை பாக்கியம் இல்லாதவனாக இருந்தேன். பல தடவை அபார்ஷன் ஆகி கொண்டே வந்தது . அடுத்து மீண்டும் எனது மனைவி குழந்தை உண்டாகி இருந்தபோது இந்த தடவையாது குழந்தை பாக்கியத்தை பரிபூரணமாக தந்தருள வேண்டுமென மஹான் பஷீர் அப்பாவின் மஜாரில் மன்றாடி கேட்டமுதேன். அதன் பலனாக ஒரு ஆண் குழந்தையே எனக்கு தந்தருளினார்கள். அக்குழந்தைக்கு முஹியத்தீன் என்ற திருநாமத்தை சூட்டினேன் இப்போது எனது தவ செல்வனுக்கு ஒரு வயதாகின்றது. பல வருடம் ஏக்கத்தை தீர்த்தவர்கள் மஹான் பஷீர் அப்பா அவர்கள். என் நெஞ்சத்தில் நீங்காது இடம்பெற்றவர்கள். அப்பாவின் தர்பாருக்கு அவர்களிடம் வேண்டியபடி எனது அருமை குழந்தையே அழைத்து வர நாடியுள்ளேன் இன்ஷா அல்லாஹ்! அப்பாவின் தர்ஹாவிற்கு சென்றால் அனைவரின் ஹக்கிலும் துஆ கேளுங்கள்

(கோட்டாறு ஞானியாரப்பா சாகிபு)

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கோட்டாறு அருகில் உள்ள இளங்கடை என்னும் சிற்றூரில் ஷெய்கு அபூபக்கர் - செய்யது மீரான் பீவி தம்பதியரின் புதல்வனாக ஞானியார் சாகிபு அப்பா அவர்கள் (ஹிஜிரி 1167, கி.பி 1753) பிறந்தார்கள்.

ஞானியார் அப்பாவின் இயற்பெயர் "ஷெய்கு முகியிதீன் மலுக்கு முதலியார் ". இரண்டு மனைவிகளும், பிள்ளைகளும் இருந்தனர். சதாவதானி செய்கு தம்பி பாவலர் ஞானியார் அப்பாவின் பெண்வழிப் பேரர். ஞானியார் அப்பா சமாதி தர்கா - கோட்டாறு

ஷெய்கு ஞானியார் சாகிபு ஒலியுல்லாஹ் பதினான்கு வயது வரை இறை சிந்தனையில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். பாரசீகத்தில் தோன்றிய சூஃபி ஞானி மன்கூர் ஹல்லாஜின் சீடர்களில் ஒருவரான மவுலானா சையிது தமீம் (குதுபுஸ்ஸமான் மௌலானா செய்யிது தாமீம் இபுனு செய்யிது ஜமாலுல் மிஹுபரிய்யி) அவர்கள் அன்றைய திருவிதாங்கூருக்கு வந்து,

கோட்டாற்று பாவா காசிம் ஒலியுல்லாஹ் பள்ளிவாசலில் (வேம்படி பள்ளி) தங்கியிருந்தார்கள். தங்கள் உணவை தாங்களே சமைத்து உண்டு ,இரவானதும் பள்ளியுட் சென்று கதவை மூடிக் கொண்டு இறை தியானத்தில் முழுகி விடுவார்கள் .

ஞானியார் அப்பா தந்தை செய்கு அபூபக்கர் அம்மகானை விருந்துண்ண அழைத்து வர, "முகியிதீன் மலுக்கு முதலியாரே நீங்களும் என்னுடன் சாப்பிட வாருங்கள்" என்று மகான் அழைக்க, தங்களின் இயற்பெயரைக் கூறி அழைத்தும், அப்பா அவர்களுக்கு சந்தோஷம் மேலிட்டது.

அன்றிரவு பள்ளியில் அம்மகான் தனித்திருப்பதை மறைவில் இருந்து அப்பாவும் உடன் இருக்க, மகான் அவர்களை வெளியேறும்படி கூற , அப்பா அவர்கள் மகானின் காலைப் பிடித்து , "என்னைக் காக்கும் கடன் தங்களுடையதே. நான் ஒருக்காலும் தங்களை விட மாட்டேன். வெளியிலும் போகமாட்டேன். அபயம் அளித்து என்னை ஆட்கொள்ளுங்கள்" என்று அழுது கெஞ்சினார்கள்.

"மன்கூர் ஹல்லாஜு ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி அவர்களின் ஆணைப்படி உமக்கு நாம் தீட்சை வழங்கினோம். ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் மணன்மேற்குடி சத்திரத்தில் வந்து தம்மை சந்திக்கும்மாறு கட்டளை இட்டுவிட்டு, அன்றிரவே அவ்விடத்தை விட்டும் அகன்று விட்டார்கள்.

அக்குறிப்பிட்ட நாளில் மணன்மேற்குடி சத்திரத்தில் தன் சற்குருவை சந்தித்தார்கள்."நீர் கமுதி சென்று அங்குத் தம் மாயாஜாலங்கள் மக்களை மயக்கி வருத்தி வருகிற விஸ்தாரம் சையிது முகிய்யித்தீனையும், யூசபையும் நல்வழியில் ஆக்குவீர்களாக ! என்று கட்டளையிட்டு அவ்விடத்தை விட்டு மறைந்தார்கள்.

அப்பா அவர்கள் கழுதி சென்று கூலி வேலை செய்தார்கள்.செய்து முகிய்யித்தீனையும்,யூசுபும் ஐந்து நபர் சுமக்கக்கூடிய சுமையை சுமக்கும்படி சொன்னார்கள். அப்பா அவர்களும் ஆச்சரியமூட்டும் வகையில் அதனை சுமந்தார்கள். பின் அவ்விருவர்களுக்கு தெரியவந்தது, இவர்கள் சாதாரணவர் அல்ல, அவர் ஒரு மகான் என்பதை உணர்ந்தனர்.பின் அப்பா அவர்களிடம் மன்னிப்பு கேட்க,மன்னித்து நல்வழிப்படுத்தினார்கள். கழுதியில் உள்ள தன் சீடர்களில் ஒருவரான மகுதாம் பிள்ளை என்பவரின் திருமகளை மணம் புரிந்து இவ்வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர்.பின்னர் முகிய்யித்தீன் பிள்ளை அவர்களின் இரண்டு பெண் மக்களில் ஒருவரை அவர்களும், மற்றொருவரை அவர்களின் தம்பியும் திருமணம் செய்தனர். அவர்கள் மூலம் அவர்களுக்கு வழித்தோன்றல்களும் தோன்றின.

கழுதியில் தங்கி இருக்கும்போது, மெய்ஞ்ஞானத் திருப்பாடல்களை பாடினார்கள் வந்திருந்த உனை யானும் என்மனது

வந்து கொண்டுற வணங்கிலேன்

வாறு நாலினிடை நீ இருந்ததனை

வாசி மீதிலுற வைத்திலேன்

எந்தவாறு நீ எனக்கு நிற்பதம்

இசைப்பதோ இன்னமும் அறிகிலேன்

ஏகனானவன் எவர்க்கும் நாதமதில்

இச்சை முத்தென இருந்தவா !

சிந்தைமீறு தொழில் அந்தமான பொருள்

செயலினாலுற அறிந்திலேன்

செல்வனை மவுத்தாகு நாளில்

செய்வதென அறிந்திலேன்

நொந்த நேர்மையது கண்டு நின்ற பெரி

யோர்க்குக்குத் தொண்டு செய்துவந்திலேன்

தூய்யநாத பெரியோனே என்னுடையத்

துயரை மாற்றி அருள்செய்குவாய்.

இறைவனை நோக்கி,

நாதாந்த சொருபமருள் நாதா

நாதாந்த வேதமருள் நாதா

நாதாந்த சமயருள் நாதா

நாதாந்த வெளியையருள் நாதா

நாதாந்த மாகவருள் நாதா

நாதாந்த நிர்மல ! நாதாந்த நிட்கள !!

நாதாந்த நிற்கிவ !!! நாதாந்த நித்திய !

நாதாந்த நிச்சய !! நாதாந்த நின்மய .!!!

நாதாந்த நிற்குண ! நாதாந்த நிற்பன !!

நாதாந்த நிற்பர !!! நாதாந்த நாதா !

இறைவன் எங்கும் நிறைந்து மறைந்துள்ளான் என்பதை "ஞானக்குயில் மயிலேச'லில்..

"எல்லா உயிருக்குளும் நிறைந்ததுமெப்படி மயிலே - அது எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போ லாகிஇருக்குமாம் குயிலே " என்ற எளிய உதாரணத்தின் மூலம் விளக்கி அவர்கள் ஞானத் திருப்புகழ் காப்புச் செய்யுட்களுடன் சேர்த்து 10 பாடல்களை பாடி உள்ளார்கள். அதில் ஒவ்வொரு பாடலும் " ரஹ்மானே" என முடிகிறது.

செய்கு முகியிதீன் மலுக்கு முதலியாரான ஞானியார் சாகிபு இயற்றிய ஞானப் பாடல்கள் படிப்போரை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. இறைவனை தரிசிக்கும் ஒரு காட்சி:

“அணுவாகியதும் அணுவுக்கு அணுவாய் அழிவற் றுரையாகிய வேதமேலாம்

அணுவுக்கு அணுவாய் அணுயா வையுமாய் அறிவாய் வெளியாய் வெளிமீது ஒளிவாய் அணுவுக்கு அணுவொளி வெளியாய் அறிவாய் அகண்ட பரிபூரண சின்மயமாய் அணுவுக்கு அணுவாய் எனையாள் பரமே அகண்ட பரிபூரண பூரணனே!”

பூரணப் பதிகப் பாடல்களில் இறைவனைப் போற்றிப் புகழ்கிறார்

அக்காலத்தில் நாகர்கோயிலில் இருந்து படையணியின் தளபதியான முகியிதீன் கானின் மனைவியார் தாம் அணிந்திருந்த அவைகளை ஓரிடத்தில் வைத்து குளித்து வந்து பார்க்கையில் அவற்றில் ஒரு விலை உயர்ந்த நகை மட்டும் காணப்படவில்லை.

அதனை அந்த வீட்டிலிருந்து குழந்தைகளுக்கு ஒதிக் கொடுத்து வந்த ஷகீது லெப்பையின் மகன் எடுத்துத் தன் தந்தையின் கையில் கொடுத்து விட்டதாக குற்றம்சாட்டினார் அவர்.

இவ்வழக்கு அரசன் முன் விசாரணைக்கு வந்தது. விசாரணையில் ஷகீது லெப்பையின் மீது களவு குற்றம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு அவருக்கு சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டார்.

தன் கணவர் அநியாயமாக சிறை வைக்கப்பட்டு இருப்பதை உணர்ந்து பெரிதும் வருந்திய ஷகீது லெப்பையின் மனைவி ஞானியார் சாஹிபு அவர்களிடம் இச்செய்தியை எடுத்துரைத்து, தங்களை காத்து அருளுமாறு வேண்டினர்.

அப்பெண்மணியின் அவலநிலையும் அநியாயமாகச் ஷகீது லெப்பை சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டு இருப்பதையும் அறிந்து ஞானியார் சாகிப் அவர்கள் நேரே திருவாங்கூர் மகாராஜாவின் அரண்மனைக்குச் சென்றனர்.

அங்கு நம்பூதிரிகள் வேத பாராயணம் செய்து கொண்டிருப்பதைக் கண்ட அவர்கள், " நீங்கள் உங்கள் வேத பாராயணத்தை பிழையாக ஒதுகின்றீர்கள்" என்று இருமுறை கூறினார்கள். அவர்கள் கூறியது நம்பூதிரிகளின் செவியில் விழாததா மூன்றாவது முறையாக அவர்கள் அவ்விதமே உரைத்துக் கூறினார்கள்.

அதன்பின் நம்பூதிரிகள் அவசரம் அவசரமாக தங்கள் ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தபோது, உண்மையில் அவர்கள் தவறாகவே வேதம் ஒதியது அவர்களுக்கு தெரியவந்தது.

பின்னர் மகாராஜா ஞானியார் சாஹிபு அவர்களை நோக்கி, "அடிகளார் எழுந்தருளிய காரணம் யாது ? என வினவினார்

உடனே ஞானியார் சாகிப் அவர்கள் மகாராஜாவை நோக்கி, "மன்னவ ! நும் செங்கோல் நெறி பிறழ்ந்து விட்டது.

ஷகீது லெப்பை அநியாயமாக சிறை வைக்கப்பட்டுள்ளார். உடனே அவரை விடுதலை செய்க ! " என்று கூறினார்கள்.

அடுத்த கணமே ஷகீது லெப்பை விடுதலை செய்யப்பட்டார். பின்னர் அந்த நகை ஒரு மாட்டின் கொம்பில் மாட்டிக்கொண்டு இருந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

கோட்டாற்றைச் சேர்ந்த அகமது லெப்பையின் மகள் பெற்றெடுத்த ஆண் குழந்தை, நோயுற்று இறந்த தகவலைக் கண்ணீர் சிந்தியபடி ஞானியாரிடம் கூறிப் பரிகாரம் நாடினார்கள். அவர்களின் வீட்டுக்குச் சென்று குழந்தையை மீண்டும் உயிர்பெற்றெழச் செய்தாராம் ஞானியாரப்பா.

ராமநாதபுர சேதுபதியின் படையணியைச் சேர்ந்த வேலைக்காரர் ஒருவரின் கை துண்டிக்கப்பட்டது. ஞானியார் அந்தக் கையை மீண்டும் பொருத்தி இயல்பு நிலையை ஏற்படுத்தினார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஞானியார் அப்பா இயற்றிய ஞான இலக்கியங்களின் பட்டியல் விரிவானது.

ஞான தோத்திரம், ஞான காரணம், ஞான தேவாரம், ஞான ஏகதேசம், ஞான ஆனந்தம், ஞான அனுபவ விளக்கம், ஞான அந்தாதி, ஞானக் கும்மி, ஞான வேதாட்சர வருக்கம், ஞானத் திருப்புகழ், ஞானத் திருநிதானம், ஞானக் குருவடி விளக்கம், ஞான அம்மானை, ஞான கீதாமிர்தம், ஞானப் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகியவற்றைப் படைத்துள்ளார். ஞானியார் அப்பாவின் பக்திப் பாடல்கள் அனைத்தும் மெய்ஞ்ஞானத் திருப்பாடல் என்ற பெயரில் நூலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னறிவிப்பின்படி ஞானியார் அப்பா ஹிஜ்ரி 1209 ஆம் வருடம் (கிபி. 1794) ஜமாத்துல் அவ்வல் பிறை 14 வெள்ளிக்கிழமை இரவு உயிர் நீத்தார். அவர் கூறிய இடத்தை அவர் தம்பி விலைக்கு வாங்கி அங்கேயே ஞானியார் சாகிபை அடக்கம் செய்தார். அங்கு தர்காவும் கட்டப்பட்டது (படம்).

(ஷாம் ஷிஹாபுத்தின் வலீ)

அண்ணலம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் அருமைத் தோழர் அபூபக்கர் ரலி அவர்களின் வழிவந்தவர்கள் சதக்கு நெய்னார் வலீ. நாகூர் ஷாகுல் ஹமீது நாயகம் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களிடம் பைஅத்து பெற்றவர்கள்.

அன்னவர்களின் திருமகனாக அஸ்ஸலாமு சுலைமான் வலீ அவர்கள் ஹிஜ்ரி 1000 பிறந்தார்கள். தம் தந்தையிடமும், சின்ன நெய்னா லெப்பை ஆலிம் அவர்களிடமும் , காயல்பட்டணத்தில் மறைபோதித்த மகான் பெரிய சம்சுத்தீன் வலி ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களிடம் கல்வி கற்றவர்கள். குத்பா பெரியபள்ளியில் வைத்து பகுதாது ஷெய்கு அஹ்மது ஜலாலுத்தீன் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் இவர்களுக்கு பைஅத் கொடுத்தார்கள்.

இதற்கு சிறிது காலத்திற்கு முன்பு தான் வட இந்தியாவிலிருந்து வந்த ஐந்து பிராமண குடும்பத்தினர்கள் இஸ்லாத்தை தழுவி எமனேஸ்வரத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர் . அவர்களில் ஒருவர் அவ்வூர் பள்ளிவாசலில் இமாமாக பணியாற்றி வந்தார். அவருக்கு பாத்திமா என்ற அழகு திருமகள் ஒருவர் இருந்தார். சுலைமான் வலீ அந்த இமாமிடம், "தங்களின் அருமை மகளின் மணியயிற்றில் ஐந்து மெஞ்ஞானிகளான மாணிக்கங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவரை எனக்கு திருமணம் செய்து தாருங்கள்" என்று கூறினார். அவர்களின் பூர்வீகத்தை தெரிந்து கொண்ட இமாம் அவர்கள் திருமணத்தை இனிதே நடத்தினர் .

அந்த ஐந்து ரத்தினங்கள் :

1) ஷம்சுதீன் வலியுல்லாஹ் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு

ஜியாரத் இருக்கும் இடம்: காயல்பட்டணம்.

2) அகமது வலியுல்லாஹ் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு ஜியாரத் இருக்கும் இடம்: மஞ்சகொல்லை.

3) சதக்கதுல்லாஹ் வலியுல்லாஹ் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு ஜியாரத் இருக்கும் இடம்: கீழக்கரை

4) ஷாம் ஷிஹாபுத்தின் வலியுல்லாஹ் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு ஜியாரத் இருக்கும் இடம்:

காயல்பட்டினம்.

5) செய்யது சலாஹுத்தீன் வலியுல்லாஹ் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு களக்காடு ஏர்வாடி.

சுலைமான் வலீ அவர்களின் இந்த ஐந்து இரத்தினங்களும் 'விலாயத் ' பெற்ற இறைநேசச் செல்வர்களாக இருந்தனர் பிந்திய மூவரும் கவிஞர்களாக விளங்கினர்.இதில் சதக்கதுல்லாஹ் வலீ ,சலாஹுத்தீன் வலீ ஆகிய இருவரும் அரபியில் கவி இயற்றவல்ல அல்ல மாபெரும் கவிஞர்களாக இருந்தபோதிலும்,ஷாம் ஷிஹாபுத்தின் வலீ அவர்கள் அரபியிலும் தமிழிலும் கவிமழை பொழியும் பாவலராக இருந்தார்கள் .

ஷாம் ஷிஹாபுத்தீன் வலீ அவர்கள், சமுதாயத்தில் ஊடுருவியிருந்த அனாச்சாரங்களை சீர்திருத்தியும்,

மக்களுக்கு அறிவுரைகளைக் கூறியும், மார்க்க சட்டதிட்டங்களை போதித்தும் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான

பாமாலைகள் இயற்றியுள்ளனர். இவற்றில் பல பாடல்கள் இன்றளவும் மக்கள் இதயத்தில் மனப்பாடமாக உள்ளன.

மாணவர்களின் பாடத்திட்டத்திலும் உள்ளது.

அவர்கள் எழுதிய மாலைகளில் சில

1) ரஸூல் மாலை

2) அதபு மாலை

3) நெஞ்சறிவு மாலை

4) தோகை மாலை

5) பெரிய ஹதீது மாணிக்க மாலை

6) சின்ன ஹதீது மாலை

7) நான்கு யார்கள் மாலை

🕶 நாயதுல் இக்திஸார் மாலை

9) உலமா மாலை

10) நபி மாலை

11) ஸூரத்துல் குர்ஆன் மாலை

12) பெண் புத்தி மாலை

13) கல்யாண பித்அத்து மாலை

14) நஸீஹத்து மாலை

15) குத்பா மாலை

16) ஹனபிமத்ஹபு மாலை

17) மஃரிபா மாலை

18) புகையிலை விலக்கு மாலை

19) அர்க்கான் மாலை

20) மின்ஹாஜ் மாலை

21) தன்பாக் மாலை

22) பித் அத்து விலக்கு மாலை

23) மீறான் மாலை

24) ஹதீது மாலை.

25) தொழுகை மாலை

26) ஆறு இமாம் மாலை,

27) சீரா மாலை

28) அம்ரு மாலை

29) ஷுருத் ஸலாந் மாலை

30) பராயிலு மாலை

31) இஃதிலாஃப் மாலை

ஹதீஸ் மாலை :

பெரிய ஹதீஸ் மாணிக்க மாலை சின்ன ஹதீஸ் மாணிக்க மாலை இவ்விரண்டின் மூலமாக பல ஹதீஸ்களின் தமிழ் பொருளை எளிய கவி வடிவில் தந்துள்ளார்கள். அந்த ஹதீஸ் யார் மூலமாக அறிவிக்கப்பட்டது என்ற விபரமும் கூறப்பட்டுள்ளது

ரகூல் மாலை :

நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வ ஸல்லம் அவர்களின் பிறப்பு சிறப்பு அதிசயங்கள் புகழ் குடும்பம் தோழர்கள் பற்றிய வரலாறை தமிழ் கவி வடிவில் சொல்லப்பட்டதே ரசூல் மாலை

மீறான் மாலை :

முஹ்யித்தீன் ஆண்டவர்கள் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அவர்களின் பிறப்பு சிறப்பு அதிசயங்கள் புகழ் பற்றிய வரலாறை தமிழ் கவி வடிவில் மீறான் மாலையில் கூறப்படுகிறது

சலாத்துல் அர்க்கான் மாலை :

தொழுகை, ஒழுவுக்கு உரிய சட்ட திட்டங்கள் முறையும் விபரங்கள் தொழுகையைவிட்டால் ஏற்படும் தண்டனைகள் போன்றவற்றை கவி வடிவில் தந்துள்ளதால் எளிதாக மாணவர்கள் மனனம் செய்து படிக்கின்றார்கள்.

அதபு மாலையில், ஒரு மகன் தன் பெற்றோருக்குச் செய்யும் கடமையைப் பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது,பெற்றோர்களை அவன் எக்காரணம் கொண்டும் இழிவு கண்கொண்டு நோக்கக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்தும் முறையில், நாயின் வயிற்றிலே பிறந்தாலுமாம்

நல்லோர் வயிற்றிலே பிறந்தாலுமாம்

பேயின் வயிற்றிலே பிறந்தாலுமாம்

பெரியோர் வயிற்றிலே பிறந்தாலுமாம்

தாயும், தந்தையும் குருவெனவே

சங்கை அறிவாளர் எடுத்தோதினார்.

பெரிய ஹதீது மாணிக்க மாலையில் ,

ஆதி திருவுளம் தாய்பிதாவின்

அழகாம் திருவுளம் தனிலுண்டென்றும்

நீதன் முனிவவர் முனிவு தன்னில்

நிற்குமெனச் சொன்னார் நிலாவழைத்தோர்

வரிசையுள தாயைத் தந்தையரை

மனது சலிப்பாக வைதோருக்கு

அரியோன் பெரும்முனி வுண்டாமென்ன

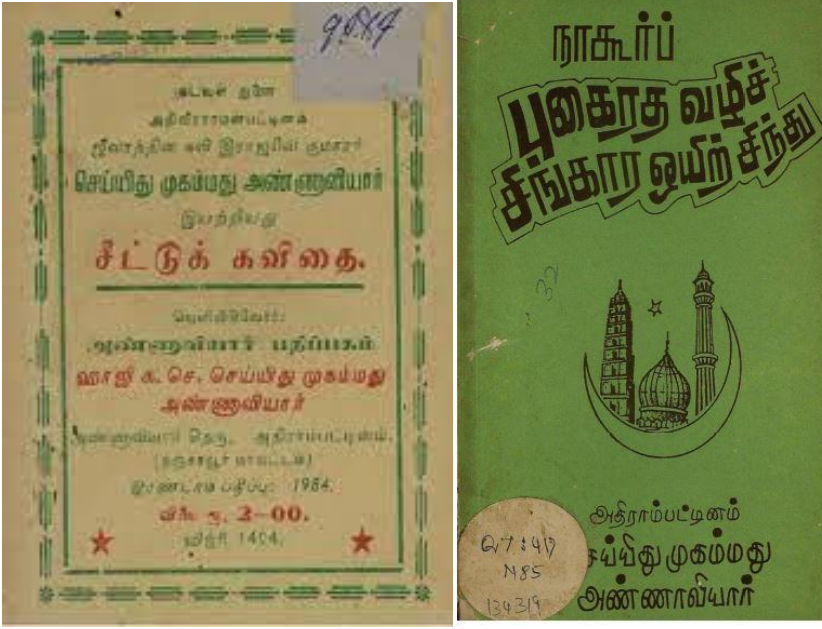
அறுசு தனில் சென்ற நபியோதினார்

ஹஜ் சென்றிருந்த சமயம் அங்கு வந்திருந்த துருக்கி சுல்தான் முராதை சந்தித்து அரபு நாட்டில் புகை பிடிக்கும் வழக்கத்தை தடை செய்ய வேண்டிக் கொண்டார்கள். அவரும் அதை தடை செய்தார். இதற்காக "புகையிலை விலக்கு மாலை " என்ற கவிதை பாடினார்கள்.

இந்தியா,இலங்கை,சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் இவர்களது மாலைகள் இன்றளவும் கல்விச்சாலைகளில் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன

இத்தனை நூல்களையும் அவர்கள் சிரமம் பாராது எழுதி இதற்கு காரணம், அண்ணலெம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் ஷாம் ஷிஹாபுத்தீன் வலீ அவர்களின் கனவில் திருத்தோற்றம் வழங்கி, அரபி மொழி தெரியாத தமிழ் முஸ்லிம்களுக்கு விளங்கும் வண்ணம் இஸ்லாமிய மார்க்க சட்ட திட்டங்களை எளிய தமிழில் கவிபாடுமாறு பணித்து விட்டு சென்றதேயாகும். அதனை அவர்கள் அவர்களை ஒரு கவியில் கூறுகின்றார்கள்.

ஷாம் சிஹாப்தீன் அப்பா என்று மக்களால் அழைக்கப்படும் இவர்கள் காயல்பட்டினத்தில் ரஜப் பிறை 21 இவ்வலகை விட்டு மறைந்தார்கள். வருடம் தோறும் ரஜப் பிறை 21 இவர்களுடைய நினைவு நாள் கந்தாரி எங்கும் பரவலாக நடத்தப்படுகிறது .

தமிழ் தாத்தா உவேசாமிநாதய்யருக்கும் முற்பட்டவரான இவரால் 18-ஆம் நூற்றாண்டில் கடற்கரையோரத் தமிழர் மனங்களில் தமிழ் இலக்கிய மணம் வீசியுள்ளது.

மதுரை மாநகரில் தோன்றிய செய்யிது முஹம்மது தம் இளமையிலேயே தாய்,தந்தையை இழந்தமையால் அந்நகரை விட்டு நீங்கி, மதுக்கூர் என்னும் ஊரை அடைந்து, அவ்வூராரின் பேராதரவில் திருக்குர்ஆனையும் மற்றும் மார்க்கம் பற்றிய பல நூல்களையும் பயின்றார்.

முத்தாலங்குறிச்சி என்னும் சிற்றூரில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் வைத்திருந்த வாணியச் செட்டியாரின் பள்ளிக்கூடத்தில் தமிழ் கல்வி பயின்றார்.

பின் நாகூரை நோக்கி செல்லும்பொழுது, வழத்தூர் வகாபுத்தீன் சாஹிப் நட்புக் கிடைத்தது. அவர் சையிது முகம்மது சடைமுடி வைத்து அலங்கோல நிலையில் இருப்பதையும், அவருடைய முகத்தில் அறிவுக்கூர்மை பிரதிபலிப்பதையும் கண்டு,அவரை அருகில் அழைத்து, அவருடைய வரலாற்றை கேட்டார்.

"கல்வி கேள்விகளில் தேர்ச்சி பெற்ற நீர் இவ்விதம் சடைமுடி தரித்து துறவுக் கோலம் புனைந்து திரிவது சரியல்ல, உன் மூலம் எத்தனையோ மக்களின் அறிவுக் கண்களைத் திறந்து விட ஏதுவாக இருக்கும்பொழுது, நீர் உம்முடைய ஆன்ம நலனை மட்டும் பெரிதாக எண்ணி இவ்வாறு உலகத்தில் துறந்து அலைவது இறைவனுக்கு கூட மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது அல்ல; ஆதலின் சடையைக் கலைத்துவிடும் !" என்று அறிவுரை பகர்ந்து தீட்சையும் கொடுத்தார்.

செய்யிது முஹம்மது பிற்காலத்தில் தாம் பாடிய "அலிநாமா " என்னும் நூலில் தன் ஆன்மீக குரு வகாபுத்தீன் சாகிபு என்றும், தன் பாட்டனாரின் பெயர் நூருத்தீன் லெப்பை என்றும், தம் தந்தையின் பெயர் செய்கு மீரான் என்றும்,தம் தாயகம் மதுரை என்றும் ஒரு கவியில் கூறுகின்றார்.

செய்யிது முகம்மது நாகூரில் இருக்கும்போதே அவ்வூர் வந்த முஹம்மது மீர் ஜவ்வாது என்னும் இளவல் அவரிடம் கல்வி பயின்றதாகவும், பின் அவரே பேரும் புகழும் பெற்று வாழ்ந்த ஜவ்வாதுப் புலவர் என்றும் கூறுவர்.. செய்யிது முகம்மது அய்யம்பேட்டை வந்து அங்கு பள்ளிக்கூடம் வைத்து மாணவர்களுக்கு கல்வி பயிற்றினர். அவர் அங்கு சிலகாலம் தங்கி அண்ணாவியாராக பணியாற்றியதால் புலவரை சையிது முகம்மது அண்ணாவியர் என்றழைத்தனர்.

அதிவீர ராமப்பட்டினம் - இது, கத்தும் கடல் சூழ் நாகையிலிருந்து தெற்கே சுமார் 120 கி.மீ தொலைவில் சேது பெருவழிச் சாலையில் அமைந்திருக்கும் கடற்கரை ஊர். அழைக்கப்படுவதோ அதிராம்பட்டினம்,சுருக்கப்பெயர் அதிரை.

ஹிஜ்ரி 1167 ஆம் ஆண்டில் 'அலி நாமா' என்னும் அரிய நூலை மதார் சாகிபு என்பவரிடம் உரை வாங்கி இயற்றினார். அதற்கு துணையாக விளங்கியவர் அதிவீரராமன் பட்டினம் லெப்பை தம்பி ஆவார். அலிநாமா அரங்கேற்றி முடிந்ததும் லெப்பை தம்பி சையிது முகம்மது அண்ணாவியார் மீது பொன் மழை பொழிந்தார். அலி நாமாவானது அழகுசால் திருவிருத்தங்களால் நிரம்பப் பெற்று அறிவுக்கு நல்விருந்து அளிக்கின்றது. அதில் அலீ (ரலி) அவர்கள் ஓர் ஏழையின் கடனைத் தீர்ப்பதற்காக தம்மை ஓர் அரசனிடம் அடிமையாக விற்று, அவரின் கடனை தீர்த்தத்தையும் , அவரிடம் அடிமையாக இருக்கும் பொழுது, அரசரின் எதிரிகளை அடக்கி ஒடுக்கி வெற்றிக்கொடி நாட்டி, அவ்வரசனுக்கு இஸ்லாத்தைப் போதித்து, பின் அதில் அவனை இணைத்ததையும் அண்ணாவியார் அழகிய செந்தமிழில் அழகாக பாடுகின்றார்.

போர் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி கூறும்பொழுது அவற்றிற்கேற்ற சந்தத்தில் அவர் பாடும் பண்பினைத்தாம் என்னென்பேம்.

எதிரெதிராகக் குதித்தோடி வருகின்ற சுறாமீன்களோடு சுறா மீன்கள் இடித்துக் கொள்வது போலவும், விரைவாக பின்வாங்கி முன்னேறிவரும் செம்மறியாட்டுக்கடா ஒன்றோடு ஒன்று முட்டிப் பொருதுவது போலவும், தேர்களில் இவர்ந்து வரும் மன்னர்கள் கயிற்றால் வரிந்து இறுக்கக்கட்டி இருக்கும் விற்களில் மாட்டி சூடு தங்கிய அம்புகளச் சொரிவதால் அவை சென்று இரத்தினம் அழுத்திய கொடிகள், குடைகள், வண்டில்கள் முதலியவற்றையும், குதிரைகளையும், ஒரு நொடியில் பொடிசெய்தன.

இவற்றை விவரிக்க என்னாலும் இயலாது, வேறு எவராலும் இயலாது என்ற கருத்துக்களை பின்வரும் செய்யுளில் பின்னிப்பிணைந்து கூறும் அழகினை பாருங்கள்.

இரதம் உற்றுறு புரவலர் முனையொடும்

எதிர்கு தித்திடு கயலொடு கயலிடி,

கொள்போலும் விரைவில் உற்றிடு தகரொடு தகருகள்

வினைமிகுத்தர மொடும்எதிர் பொருதிடுவதுபோலும்

அலி நாமாவுடன் சேர்த்து அண்ணாவியார் பத்துப் புராணங்கள் இயற்றியுள்ளார். அண்ணாவியார் தம்மை அமிர்த மதுரகவி என்று வர்ணிக்கின்றார். இப்பட்டம் அவருக்கு யாரால் எப்போது வழங்கப்பட்டது என்பது விளங்கவில்லை.

குருச்சேதரப் போரில் கவுரவர்களைப் பாண்டவர்கள் வாகை சூடிய பின், பாண்டவர்களில் மூத்தவர் தருமர், நாட்டில் அமைதி வேண்டி யாகம் செய்கிறார். இந்த கருப்பொருளை மையமாக வைத்தே 'சாந்தாதி அசுவமகம்' என்ற காப்பியம் அமிர்தகவியால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இது 4300 பாடல்களைக் கொண்ட தொகுப்பு இதை தஞ்சை தமிழ் பல்கலைக்கழகம் மனமுவந்து பெற்று வெளியிட்டுள்ளது மட்டுமல்லாமல் பாட நூலாகவும் ஆக்கியுள்ளது

செய்யது முகம்மது அண்ணாவியார் அவர்கள், குமாரகாவியம், நாவான் சாத்திரம், மனையலங்கார சாத்திரம், சுப்ரமண்யர் பிரசன்ன பதிகம், நூர் நாமா, அலிநாமா, அய்யம்பேட்டை பாட்சா ராவுத்தர் பவனி, யானை விருத்தம், வாள் விருத்தம், பரி விருத்தம், நாகூர்ப் புகை ரத ஓய்யாரச் சிந்து, திருமண பவனி, மகாபாரத அம்மானை மற்றும் சாந்தாதி அசுவமகம் என்ற காப்பிய இலக்கியமும் படைத்து தமிழுக்கு அணி செய்துள்ளார். மதுரையின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த செல்லி நகரத்தை அதிவீர ராமபாண்டியன் கைப்பற்றி ஆட்சி புரிந்ததால் அதிவீர ராமப்பட்டினம் என்று அழைக்கப்பட்டு , மருவி , இப்போது அதிராம்பட்டினம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இன்னொரு வரலாறோ ..

தென்றல் வீசும்போதெல்லாம் நெற்குலை பாரம் தாங்காமல் தலைகவிழும் வயல்வெளி கொண்ட தஞ்சையின் அப்துல் ரஹ்மான் பட்டினம் என்று வழங்கி இன்று பெயர் மருவி அதிராம்பட்டினம் என்றழைக்கப்படுகிறது .எது எப்படியோ கம்பன் வாழ்ந்த தேரெழுந்தார் புகழ்பெற்றதுபோல – இந்த மதுரகவியால் இன்று அதிராம்பட்டினமே பெருமை பெற்றுவிட்டது.

தம்முடைய 65வது வயதில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். அதிவீரராமப்பட்டினம் பள்ளிவாசலின் வலப்பக்கத்தில் அடக்கப்பட்டுள்ளது.

அண்ணாவியாரின் மூத்தமகன் செய்து மீரா லெப்பை மனை அலங்காரம் , மதீனக் கலம்பம் நூற்கள் எழுதியுள்ளார்.

இளைய மகன் நூர் முகம்மது அண்ணாவியாரின் மகனான காதிறு முகிய்யீத்தின் அண்ணாவியாரும் "பிக்ஹு மாலை " என்ற நூலை எழுதியுள்ளார்.

அமிர்த மதுரகவி செய்யது முஹம்மது அண்ணாவியார் அவர்களின் மகள் வயிற்று பேரன் நெய்னார் முஹம்மது பாவா புலவர் ஆவார். இவரை சொர்ணகவி என்று அழைக்கப்படுகிறார் .
ஹிஜ்ரி 1272 ம் வருடம் மூன்றாண்டுகள் நாடெங்கும் பஞ்சமேற்பட்டு மக்கள் துயருற்றனர்; எங்கு நோக்கினும் வரட்சி; கால் நடைகள் மடிந்தன; அதுபோல்து தொண்டி நகரைச் சேர்ந்த பெரியவர் செய்கு சுலைமான் லெப்பை சாகிபு அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, சொர்ணகவி மழை வேண்டி மழைப்பாட்டுப் பாடினார்கள் என்று அருமை அண்ணன் அதிரை தாஹா அவர்கள் 'இஸ்லாமிய ஆய்வுத் திரட்டு' என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒரு பாடல்மூலம் மழையை வரவழைப்பதென்றால் சாதாரண செயலல்ல. விஞ்ஞான பூர்வமாக சொல்வதென்றால் **to hypnotise a particular inanimate body to serve the requirements** சாதாரண செயல் அல்ல. அதற்கென்று சில பிரத்தியேகப் பயிற்சி வேண்டும். அப்பயிற்சியில் தேர்ச்சிபெற்றால், மாத்திரமே இத்தகைய சாதனைகளை சாதிக்க முடியும்.

ஒரு பாடல் மூலம் மழை வந்தது, இது சித்து வேலையல்ல சிந்திக்கவேண்டிய விசயம். விஞ்ஞான அறிவை வைத்துக்கொண்டு மேலெழுந்தவாரியாக சிந்தித்தால் குழப்பத்தைத் தவிர வேறொன்றும் கிடைக்காது. அப்பழுக்கற்ற மனத்துடன் ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் சிந்திப்பவர்களின் தரத்தைப் பொறுத்து விடை கிடைக்கலாம்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 45

(ஷைகு அப்துல் கனி பாவா)

இவர்கள் தஞ்சை மாவட்டம் அய்யம்பேட்டையில் காதிறு சாஹிபு என்பவருக்கு மகனாக பிறந்தார்கள். அப்துல் கனி என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது. வாணிபத்தின் பொருட்டு இலங்கை சென்ற அப்துல்கனி பாவா அவர்கள் அங்கு பெரிய அரிசி வாணிப நிலையத்தில் பங்காளராக ஆனார்கள்.

இச்சமயம் அப்துல் கனி பாவா அவர்கள் ஜவஹர் ஷா என்னும் வலியுல்லாஹ் அவர்களிடம் காதிரிய்யா, சிஸ்திய்யா ஆகிய தர்க்காக்களில் தீட்சையும், கிலாபத்தும் பெற்றனர். பின்னர் ஷைகு முஹம்மது ஹக்கீம் சாஹிப் ஒலியுல்லாஹ் அவர்களை அணுகி, அவர்களிடமிருந்து ஆன்மிக ஞானம் அடைந்தனர்.

இக்கால காலப்படினம் உமர் வலியுல்லாஹ் அவர்களின் மைந்தர் தைக்கா சாஹிபு வலியுல்லாஹ் அவர்களின் மகனார் முஹமது சாலிஹ் வலியுல்லாஹ் அவர்கள் கொடும்பு வந்திருந்தனர். ஒரு வழக்கில் எதிரிக்கு 85,000 ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பானது கண்டு மனம் உடைந்து இருந்த அப்துல் கனி பாவா அவர்கள், முஹமது சாலிஹ் ஒலியுல்லாஹ் அவர்களை அணுகி, தம் துயர் தீர்த்தருளுமாறு வேண்ட, " போ..! உயர்நீதிமன்றத்தில் இந்த வழக்கு தள்ளுபடி ஆகும்" என்று அருளுரை பகர்ந்தார்கள். அவ்விதமே வழக்கு தள்ளுபடி ஆனது.

அதன்பின் அப்துல்கனி பாவா அவர்கள் முஹமது சாலிஹ் வலியுல்லாஹ் அவர்களுக்கு பணிவிடை செய்து அவர்களின் அன்பிற்கு பாத்திரமானவர்கள். பின்னர் அவர்களின் திருக்கரம் படித்து காதிரிய்யா, ரிஃபாயிய்யா தர்க்காக்களில் தீட்சையும், கிலாஃபத்தும், எல்லா இஸ்முகளையும் ஒதி வர இஜாஸத் என்னும் அனுமதியும் பெற்றனர்.

அதன்பின் அப்துல்கனி பாவா அவர்களின் வாழ்வில் பெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டது. வாணிபத்தில் அவர்களின் மனம் செல்லவில்லை . எனவே அவர்கள் ஆதம் மலை, கதிர்காம மலை, தஃபத்தர் சீலான் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று தனித்திருந்து தவம் செய்யலானார்கள் .

இதன்பின் அவர்கள் தூங்காமல் தூங்கும் சுகாநந்த நிலையில் கண்ட காட்சிகள் அனந்தம். அலீ (ரலி) அவர்களை நான்கு இமாம்களையும், சுல்தானுல் ஆரீபீன் செய்யது அகமது கபீர் (ரஹ்) அவர்களையும், முஹ்யித்தீன் இப்னு அரபி (ரஹ்) அவர்களையும் , ஜிபுரி தங்ங்ஸ் (ரஹ்) அவர்களையும், செய்யது இப்ராஹீம் ஷா வலியுல்லாஹ் அவர்களையும், உமர் வலி (ரஹ்) அவர்களையும் தரிசித்து, அவர்களுடன் உரையாடி அவர்களிடமிருந்து இறைஞான ரகசியங்களையெல்லாம் அறிந்தார்கள்.

எல்லாவற்றுக்கும் மணிமுடி வைத்தார் போன்று அவர்கள் அண்ணலம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களைக் கண்டு அவர்களால் " நுகபா " என்ற இறை நேசச் செல்வர்களில் ஒருவராக நியமிக்கப் பெற்று, " ஆரிஃப் " என்னும் பட்டமும் சூட்டப் பெற்றனர்.

சென்னை இராயபுரத்தில் பள்ளிவாசலுக்கருகில் ஒரு மதரசாவை அவர்கள் நிர்மாணித்தார்கள். தம் ஆன்மீக மாணவர்களுக்காக இலங்கை போல்காவளையில் ஒரு தைக்காவையும், கம்பளையில் ஒரு தைக்காவையும், தாம் பிறந்த ஊராகிய ஐயம்பேட்டையில் ஒரு தைக்காவையும் நிறுவினார்கள்.

அப்துல் கனி பாவா அவர்கள் "ஞானாந்த ரத்தினம்" என்னும் இறைஞான ரகசியங்களை எல்லாம் எடுத்துரைத்து நூல் ஒன்றை எழுதினார்கள். அதில் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிப் அவர்களின் பாடல்களின் சாயலை நாம் காணமுடிகிறது.

அதில் நிராமயக் கண்ணி, பராபரக் கண்ணி, எக்காலக் கண்ணி, மனோன்மணிக் கண்ணி, ஆனந்தக் களிப்பு, மெய்ஞ்ஞானக் கீர்த்தனைகள் முதலியவை இடம் பெற்றுள்ளன.

புலவர்கள் ஞானிகள் தாம் பிறந்த ஊரின் பெயரைக் சிலேடையாக அமைத்துப் பாடி புனைவது மரபாக உள்ளது. குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் தம்முடைய ஊராகிய குணங்குடி என்பதனை குணங்குடி கொண்ட ஊர் அதாவது "சுவனம் " என்ற பொருளில் வைத்து,

"போவோம் குணங்குடிக்கெல்லோரும் புறப்படுங்கள் போவோம் குணங்குடிக்கெல்லோரும் " -என்று பாடி இருப்பது போன்று...

தொண்டியில் தோன்றிய மோனகுரு செய்கு மஸ்தானும் தொண்டி என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி உள்ளார்கள். 'தொண்டி' என்றால் ' மது ' என்று பொருள்படும். மது என்றால் இனிமை வாய்ந்தது என்ற பொருளில் இன்ப ஊராகிய சுவனத்தை குறிக்கும் என அவர்கள் கொண்டு இறைவனைத் "தொண்டியான் " என்றும் "தொண்டி குடி கொண்ட குருவே " என்றும் அழைக்கின்றார்கள்.

அவர்களைப் போன்று ஐயம்பேட்டையில் தோன்றிய அப்துல்கனி பாவா அவர்களும் சுவனத்தை "ஐயன்பதி" எனக் கொண்டு,

"செல்வோம் ஐயன்பதிக் கெல்லோரும் வெளிப்படுங்கள் !

செல்வோம் ஐயன்பதிக் கெல்லோரும் "

என்று பாடுகிறார்கள்.

அப்துல் கனி பாவா அவர்கள் நிராமயக் கண்ணியில் இறைவனைப் பல்வேறு விதமாக போற்றுகின்றனர்.

அதுவே அதுவாகி அதற்குவமை இன்றாகி

இதுவே அதுவாகி இருந்தாய் நிராமயமே !

தானே தனிமயமாய் தற்பரமாய் முச்சுடராய்

நானே நீஎன்ற நடுவே நிராமயமே !

கொடுப்பவனும் நீயாகிக் கொள்வனும் நீயாகி

அடுப்பவனும் நீயாகி ஆண்டாய் நிராமயமே !

காரணமுமாகி அதின் காரியமும் தானாகி

ஆரணமும் ஆகிநின்ற அருளே நிராமயமே !

என்று எளிய சொற்களில் அழகிய கருத்துக்களை வைத்து பாடும் அப்துல் கனி பாவா அவர்கள் எக்காலக்

கண்ணியில் தம் ஏக்கத்தை இறைவனிடம் வெளிப்படுத்துகின்றார்கள்.

இடைபிங் கலையாற்றில் ஏருகின்ற தோணினிமிசை

அடைந்தங் கரையேறி அமர்ந்திருப்ப தெக்காலம் ?

ஆங்காரக் கள்வரெனும் ஐவரதாமை மெய்வாளால்

சாங்காட்டில் வெட்டிச் சயிப்பிதினி எக்காலம் ?

எக்காலம் எக்காலம் என்றுபுகன் முக்காலம்

இக்கால மாயிருந்த ஈடேறல் எக்காலம் ?

சுவன பெருவாழ்வையே நாடி இவ்வுலகில் வாழ்ந்து வந்த அவர்கள், தமக்கு முன் அங்கு சென்ற தம்முடைய சற்குரு ஆசான் முஹம்மது சாலிஹ் வலியுல்லாஹ் அவர்களிடமிருந்து தம்மை அங்கு அழைத்து வர ஒரு தூது வருவது போன்று உணர்கிறார்கள் .உடனே அவர்களின் வாயிலிருந்து,

என்னைக் கூப்பிடச் சொன்ன மன்னவரிடத்தில் போய்ச் சொன்னதை மறையாமல் சொல்லடி

என்னைப் போலவர் தொண்டர் கோடிகோடியானாலும் என்னைக் கைவிட நீதியாமோடி

காஹிர்ப் பதிபிறந்து காலமூன்று முணர்ந்து

காமிலாய் வந்த குருவாமடி

மாதவர் அனுப்ப வந்தாயொடி

இந்தப் பாடல் பாடிய பின் தன் குருநாதர் சென்ற சுவனத்தை இவர்களும் சென்றடைகின்றனர். இவர்களின் பூதவுடல் கொழும்பு புதிய சோனக தெருவிலுள்ள ஸாலிஹ் தைக்காவில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

Rahmath Rajakumaran

புலவர்கள் ஞானிகள் தாம் பிறந்த ஊரின் பெயரைக் சிலேடையாக அமைத்துப் பாடி புனைவது மரபாக உள்ளது.

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் தம்முடைய ஊராகிய குணங்குடி என்பதனை குணங்குடி கொண்ட ஊர் அதாவது

"சுவனம் " என்ற பொருளில் வைத்து,

"போவோம் குணங்குடிக்கெல்லோரும் புறப்படுங்கள் போவோம் குணங்குடிக்கெல்லோரும் " -என்று பாடி இருப்பது போன்று...

தொண்டியில் தோன்றிய மோனகுரு செய்து மஸ்தானும் தொண்டி என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தி உள்ளார்கள். 'தொண்டி'

என்றால் ' மது ' என்று பொருள்படும். மது என்றால் இனிமை வாய்ந்தது என்ற பொருளில் இன்ப ஊராகிய சுவனத்தை குறிக்கும் என அவர்கள் கொண்டு இறைவனைத் "தொண்டியான் " என்றும் "தொண்டி குடி கொண்ட குருவே " என்றும்

அழைக்கின்றார்கள்.

அவர்களைப் போன்று ஐயம்பேட்டையில் தோன்றிய அப்துல்கனி பாவா அவர்களும் சுவனத்தை "ஐயன்பதி" எனக் கொண்டு,

"செல்வோம் ஐயன்பதிக் கெல்லோரும் வெளிப்படுங்கள் !

செல்வோம் ஐயன்பதிக் கெல்லோரும் "

என்று பாடுகிறார்கள்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 46

(லைகு ஷாஹுல் ஹமீது அப்பா)

திருக்குற்றால மலையின் உச்சியிலுள்ள குகையின் வாசல் ஓர் இளைஞர் "என்னை இறைவழியில் அழைத்துச் செல்லும் ஞானதேசிகர் எவரேனும் இங்கு உள்ளனரா ? "

" யார் நீ ? உன் வரலாறு என்ன ?" என்று உள்ளிருந்த ஒரு ரிஷியின் குரல் கேட்டது.

"என் பெயர் ஷாஹுல் ஹமீது, நான் பிறந்த ஊர் கல்லிடைக்குரிச்சி , தந்தையின் பெயர் செய்யிது அஹ்மதுல் காதிரி, தாயார் பெயர் பாத்திமா, என் பெரிய தாயார் அமீர் பீவிக்கு மகப்பேறில்லாததால், என்னைத் தத்து எடுத்து வளர்த்து , அவங்க சொந்த ஊர் உத்தமபாளையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, முஹம்மது ஹுஸைன்

சாஹிபு பள்ளியில் தமிழ் கற்று, பின் காயல்பட்டினத்தில் அப்துல் காதிர் ஆலிம் சாஹிபிடம் மார்க்கக் கல்வி கற்றேன்"

ரிஷி அந்த இளைஞரை அழைத்துக்கொண்டு, சற்று தொலைவில் மலை உச்சியில் இருந்த இன்னொரு குகைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கே அருளே உருவெடுத்தாற் போன்ற ஒரு பெரியவர் வீற்றிருந்தனர். அவர்கள் வேறு யாரும் இல்லை. மக்கமா நகரத்தை சையிது இப்ராஹீம் அல் ஹஸனுல் காதிரி (ரஹ்) அவர்களின் ஆன்மீக மாணவரான ஆப்கானைச் சேர்ந்த சையிது வைகு ஃபரீது தர்வேஷ் காதிரி (ரஹ்) அவர்களேயாவார்கள். இவர்களின் தவ வலிமையை உணர்ந்து, அந்த மலையில் வாழ்ந்த ரிஷிகள் கூட்டம் அனைவரும் அவர்களுக்குப் பெரிதும் மரியாதை செலுத்தினர். அந்த இறை நேசச் செல்வரின் முன்தான் இளவல் ஷாஹுல் ஹமீது அப்பா நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

சையிது வைகு ஃபரீது தர்வேஷ் காதிரி (ரஹ்) அவர்கள் : "எனக்கு இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் ஒரு நன்மகனைத் தந்தருள் என்று இறைவனிடம் நெடுங்காலமாக இறைஞ்சிக் கொண்டிருந்தேன். இறைவனின் திருவுள்ளம் இன்றுதான் இரங்கியது போலும்! நீர் எனக்கு இந்த இளவலை தந்துவிடுகிறீரா ? என்று ரிஷியிடம் வினவினார்கள் "இதோ தருகிறேன்.தாங்கள் அதற்கான முறைப்படி செய்து கொடுங்கள் " என்று கூட்டிக் கொண்டுவந்த ரிஷி கூறினார்.

உடனே ஃபரீது (வலி) அவர்கள் சுனை நீரை எடுத்துவந்து, அதனை இறைவனின் திருப்பெயரை உச்சரித்து, இளைஞனின் வாயில் புகட்டினார்கள். அதன்பின் அந்த ரிஷியை நோக்கி, இந்த இளவலை என் மகவாக என் கையில் பிடித்து தாரும் " என்று கூறினார்கள்.

அவ்விதமே ரிஷியும் செய்து, "ஞான பெருஞ்சோதியாக ஆக்குங்கள் "என்ற சொற்கள் உணர்ச்சியால் வெளிவந்தன. அப்போது அந்த இளவலுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை.

வைகு ஃபரீது வலியுல்லாஹ் அவர்கள் பல்வேறு விதமான ஞான ரகசியங்களை எல்லாம் எடுத்துரைத்து, ஷாகுல் ஹமீது அப்பா அவர்களை பக்குவப்படுத்தினார்கள். ஞானப் பாதையில் அவரை அழைத்துச் சென்ற அவர்கள் இறுதியாக அவரை ஞான சிகரத்திற்கே கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள்.

ஒரு நாள் வைகு ஃபரீது (வலி) அவர்கள் தம் ஆன்மீக மகனாரை அழைத்து, "மகனே என் பணி முடிந்து விட்டது. இனிமேல் நான் பிரிய வேண்டியதுதான். நான் உன்னை பிரிந்ததும் 18 ஆண்டுகள் கல்வத்திலும், இரண்டு தடவை சில்லாவிலும், 12 ஆண்டுகள் ஒரே இடத்தில் துறவு பூண்டும் இருந்து கொள்வீராக ! நான் மலையாள நாடு செல்கிறேன்.இனிமேல் இவ்வுலகில் நம்மிடையில் சந்திப்பில்லை. மறுமையில் சந்திப்போம்" என்று கூறி மடமட வென்று மலையில் இருந்து இறங்கி மறைந்து போனார்கள்.

தன் ஆன்மிகத் தந்தை கூறியது போல் கல்வத்தையும், சில்லாவையும் நிறைவேற்றினார்கள். ஒரு சமயம் துறவு பூண்ட நிலையில் பூரணச்சந்திரன் விண்ணிலிருந்து இறங்கி வந்து, அவர்களை ஏழு தடவை சுற்றி வலம் வந்து, அதன் பின் அவர்களின் நெற்றியில் ஒட்டிக் கொண்டது போன்று அவர்கள் கண்டார்கள்.

வேறு ஒரு தடவை அவர்கள் தாய் வயிற்றிலிருந்து குழந்தையாக வெளிவந்து, தரையில் கிடப்பது போன்றும், அச்சமயம் அவ்வழியே வந்த முஹ்யத்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி (ரஹ்) அவர்கள் தம்மை வாரி அணைத்து முத்தம் இட்டு தமக்கு "அப்துல் காதிர்" என்னும் அழகிய திருப்பெயரிட்டு மகிழ்ந்தது போன்றும் அவர்கள் கண்டார்கள்.

இதே போன்று பல இறைநேசச் செல்வர்கள் அவர்களுக்கு காட்சி வழங்கி, "அல்குத்பு" "ருஹுல் அஃலம் " " ஹயாத்துல் அதஹம் பாதுஷா " "ரோஷன் தர்வேஷ் " முதலான பட்டங்களைச் சூட்டி மகிழ்ந்தார்கள்.

ஒரிரவு நாகூரில் அடங்கப்பட்டிருக்கும் ஷாகுல் ஹமீது ஆண்டகை திருத்தோற்றம் வழங்கி, அவர்களின் வாயில் தங்களின் உமிழ்நீரை உமிழ்ந்து விட்டு மறைந்தார்கள். அக்கணத்திலிருந்து அவர்களின் வாயிலிருந்து கவிதா மழை வெள்ளப் பிரவாகமாக வெளிவரத் துவங்கியது.

ஞானக் கமலமணி மாலை, ஞான அலங்காரம், ஞான அற்புதம்,

ஞான வேதாந்தம் என்னும் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை 2118 பாடல்கள் கொண்டவை.

அவற்றில் ஒரு கவிதையில் அவர்கள் இறைவனின் காவல் வேண்டி இறைஞ்சும் கவிதை..

குருவான வல்லவனை உலகில் யானும்

கொடுமையுள்ள பாவமெல்லாம் செய்த பாவி

மருவுபெரும் பாவம் சிறுபாவ மெல்லாம்

மகிமை யுள்ள ரஹ்மானே நீபொறுத்து
 அருளானன தவத்திலென்னை நிரப்ப மாக்கி
 அன்பான உன்பொருத்தம் தந்தெ னக்கு
 நிறைவாக்கிக் கெடுதியொன்றும் அணுகி டாமல்
 நிரப்பமாய் வைத்திடுவாய் யாஅல் லாஹூ
 மேலும் அவர்கள் ஞானத்தைப் பற்றி குறிப்பிடும்பொழுது
 ஞானமென்றால் மண்கூட்டி விளையாட் டல்ல ;
 நலமாகப் பேசுவதும் ஞானமல்ல ;
 ஈனமுடன் கந்தைச் சுற்றி திரிவ தல்ல ;
 இரந்துண்டு திரிந்தாலும் யோக மல்ல ;
 கோனவனின் ஒளிமுச் சுடரைக் கண்டு
 குணமாகத் தரிசித்துச் சிரத்தைத் தாழ்த்தித்
 தானவனின் பதந்தனிலே வீழ்ந்து அங்கம்
 தானெடுங்கிச் சீர்பெற்றால் யோகந் தானே ...
 என்று பாடுகின்றார்கள். முச்சுடர் என்பது ஜமாலியத், ஜலாலியத் ,கமாலியத் ஆகும்.
 பூதலத்தில் நன்மை தின்மை இரண்டு மற்றேன்;
 பொன், மண் , பெண் மூன்றாசை தானுமற்றேன் ;
 வேதத்தின் இயல்பறிந்து தொழுது நின்றேன் ;
 வேதாந்த நன்னிலையைப் பற்றி நின்றேன் ;
 காதவழி,தூரவழி போக வில்லை ;
 கண்ணின் நடு பராபரத்தின் ஒளியைக் கண்டேன் ;
 நீதமுள்ள சோதியினுள் சொக்கி நின்றேன்.
 நிறைந்தவனைத் தவிரவே றெதுங்கா னேனே
 என்று ஒரு கவியில் கூறுகின்றார்கள்.
 அவர்கள் "சமரச சின்மயா நந்த முப்பூ " என்ற தலைப்பில் 145 பாடல்கள் பாடியுள்ளார்கள். அதில் முப்பூ என்றால்
 என்ன என்பது பற்றிப் பின்வரும் பாடல்களில் எடுத்துரைக்கும் பாடல்
 பூவென்றால் ரப்பூதான் வல்லோனாகும்
 புகழான தடங்கலுமே அவனுக்காகும்
 பூவென்றால் இறகூலும் ஹபீபுமாகும்
 புனிதஇறை யோனின் திருத் தூதராகும்
 பூவென்றால் முஹ்யித்தீன் மஹ்பூ பாகும்
 பூதலத்தில் அருள்குதுபுல் அக்தா பாகும்
 பூவென்றால் முப்பூவும் இதுவே யாகும்
 பொருள றியக் குருமணியைப் பிடித்துக் கொள்ளே .

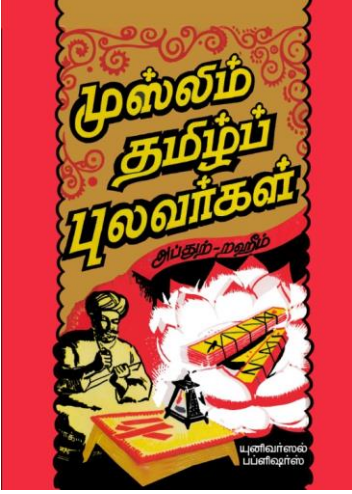
இதில் ரப்பு, ஹபீபு, மஹ்பூபு ஆகிய மூன்று " பு " க்களைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.
 இறப்பு வேலையில் தீயோர்களுக்கு அதன் உக்கிரம் தாங்க இயலாது இந்திரியமும், மலஜலம்
 வெளியாகுமென்றும் நல்லோர்களுக்கு அவர்களின் உயிர் வெண்ணெய்யில் மயிரைப் போட்டு இழுப்பது போன்று

வெகு எளிதாக கவரப்படுவதால், அவர்களுக்கு அவ்வித நிலை ஏற்படாதென்றும் கருதப்படுகிறது. இதனை அவர்கள் மனதில் கொண்டு, சக்கறாத்து என்ற மௌத்தாகும் நேரம் தெளபாவுடன் சக்கறாத்து ஹாலில் இந்திரியமும் மலமும் ஜலமும்ற்று சக்கறாத்தில் முச்சுடர் கண்டு தொழுது தாகமற்று சக்கறாத்தில் றாஹு ஈமானுடன் ஒடுங்கவருள் சம்பூரணனே என்று இறைஞ்சுகின்றார்கள்.

இவ்வாறு இறைவனிடம் இறைஞ்சி அவர்கள் கி.பி 1950 ஆம் ஆண்டில் அவரின் பிறந்த ஊரான திருநெல்வேலி மாவட்டம் கருங்குளம் (திருநெல்வேலி To திருச்செந்தூர் போகிற வழியில் உள்ள கருங்குளம்) சென்று அங்கு அவர் அமைத்துக் கொடுத்த தவ மடத்தில் தங்கியிருந்து வணக்க வழிபாடு செய்து கி.பி 1954 ஆம் ஆண்டு காலமானார்கள்.ஆண்டுதோறும் அவர்களின் நினைவு விழா துல்ஹஜ் பிறை 14 அன்று விமர்சையாக கொண்டாடப்படுகிறது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 47

(குஞ்சுமூசுப் புலவர்)

'குழந்தை நகர்' என்று பெயர் பெற்ற தேங்காய்ப்பட்டினம் பெற்றெடுத்த குஞ்சுமூசுப் பிள்ளை என்னும் பெரும்புலவர் ஹிஜ்ரி 1212 இயற்றிய 'சையிதத்துப் படைப்போர்' என்னும் செந்தமிழ் காவியம் மிகச் சிறப்பானது . அவருடைய தந்தை தேங்காய்ப்பட்டினம் 'கல்லறக் கல்வீட்டு செய்யிது முஹம்மது முதலாளி' என்பவர் ஆவார். குஞ்சுமூசுப் புலவரின் தாதாவின் தாதை பெயர் மூசா என்பதனால், அவரின் பெயரை ஒட்டி இவருக்கு மூசாவின் மகன் அல்லது சின்ன மூசா என்னும் பொருள்படும் 'குஞ்சுமூசு' என்னும் பெயரிடப்பட்டது.

செய்யது அபூபக்கர் புலவர் பாடிய "சீறா கீர்த்தனம்" என்னும் நூலுக்கு கொடை நாயகமாக விளங்கிய பூவாறு பட்டணத்துப் பெரும் வணிகர் மூசா மரக்காயரின் மகன் செய்யது முகம்மது என்பவரின் அருமை மகளை மணமுடித்துப் பூவாறு வந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்திக்கொண்டிருந்தார். ஒரு நாள் அவருடைய மனைவி அவரை அணுகி சிறு குழந்தைகள் எருக்கம் பூவை பறித்து மாலைத் தொடுத்து, அணிந்து விளையாடுவதைக் கண்ட தம் தமக்கைகள் இருவர் தங்கள் தங்கள் கணவரிடம் கூறி, அதேபோன்று தங்கத்தால் எருக்கம்பூ மாலை செய்து, அணிந்திருப்பதாகவும் தனக்கும் அவ்வித மாலை ஒன்று செய்து தர வேண்டும் என்றும், அதனை அவர்களைப் போன்று அணிந்துகொள்ள தனக்கும் பேராவலாய் இருக்கிறது" என்றும் கூறினார்.

அதற்குப் புலவர் 'நல்லது' என முகமலர்ச்சியுடன் கூறினார். சில நாட்கள் கழித்து அம்மங்கை நல்லாள் தம் கணவரை அணுகி, "மாலை செய்தாகி விட்டதா ? "என வினவினர். "செய்தாகி விட்டதே " எனக் கூறி உள்ளே நுழைந்து, தன் பெட்டியை திறந்து, ஒரு காகிதத்தைக் கட்டை எடுத்துவந்து அவரிடம் கொடுத்து,

"இதோ ! இதனை வைத்துக்கொண்டு, இதன்படி செயலாற்று. இது அழியாப் பெரும்மாலை ஆகும். விலை மதிக்கவே முடியாத நன்மாலை ஆகும். இதனை நீ அணிந்து கொள்ளுவாயாயின், இவ்வுலகிலும் சரி, மறு உலகிலும் சரி எழிலுடன் காட்சி வழங்குவாய். இதன் பெயர் "ஸலவாத்து மாலை " என்பதாகும் என்று கூறினார். அம்மங்கை நல்லாள் மறு வார்த்தை ஏதும் பேசவில்லை அதனை மகிழ்வுடன் பெற்று அதில் கூறியுள்ளபடி தொழுது ஒழுகுவந்தார்.

குஞ்சு மூசுப் புலவர் சையிதத்துப் படைப்போர், ஸலவாத்து மாலை, அஜபுமலை, தூதுரையின் மாலை, இறவுசுல்கூல் படைப்போர், மணம்புரி மஸ்அலா, என்னும் நூற்களையும் எழுதியுள்ளார். அவற்றின் இறவுசுல்கூல் படைப்போர் 2481 திருவிருத்தங்களைக் கொண்ட பெரும் நூலாக விளங்குகிறது. சையிதத்துப் படைப்போர் கவியில், இறைவனைப் புகழ்ந்து, அதன்பின் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களையும், ஏனைய நபிமார்களையும் புகழ்ந்து, அதன் பின் நாயகத் தோழர் நால்வரைப் புகழ்ந்து பாடும்பொழுது, அவர்களில் ஒருவரான உதுமான் (ரலி) அவர்களை ஓர் அற்புதமான கவியால் பாடி புகழ்கிறார்கள்.

மானினைப்பகர் வித்திடும் வள்ளல்கோ

மகனின் செல்வ மகள்ருக்கை யாமட

மானினைக்கடி மாமணம் சூட்டுவது

மானினைப் பதகாமலர் சூடுவாம்.

இதன்பின் அவையடக்கமாகப் பாடும்போது, எவ்வாறு மேகக்கூட்டமானது கடலிலுள்ள உப்பு நீரை நுகர்ந்து, பின்னர் அதனை நன்னீராக மாற்றி உலகிற்கு தருகின்றதோ அது போன்று மூடனாகிய தாம் பாடிய கவிதைகள் புலவர் பெருமக்களின் செவிப் புகுந்து பொழுது அவற்றிலுள்ள குற்றம் நீக்கிக் தெளிவுபெறும் என்ற நம்பிக்கையினாலேயே தாம் இந்நூலை இயற்றத் துணிந்ததாகப் பின்வரும் செய்யுளில் கூறுகின்றார். கைப்புறு சலதி நீரைக்

கார்க்குலம் நுகர்ந்து மீப்போய்

உப்(பு) அகல் சுவையுண் டாக்கி

உதித்த நற்கதைபோல் மூடன்

செப்பிய கவிதை நன்னூல்

புலவர்கள் செவிக்குள் ஆயின்

மெய்ப்புறத் தெளிவாம் என்ன

விளம்பினன் கவிதை தானே.

மலையாளம் வாலகவிப் புலவரின் அன்பான அழைப்பை ஏற்று, காசிம் புலவரும் அவரின் மகன் அப்துல் காதினுப் புலவரும் ஒரு தடவை பூவாறு வந்திருந்த போது, அவர்களை குஞ்சு மூசுப் பிள்ளை இளமையில் அணுகித் தமக்கு தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை பாடம் சொல்லித்தர வேண்டும் என்று வேண்ட, காசிம் புலவர் அவ்விதமே அவருக்கு பாடம் தொடங்கிக் கொடுத்து, அதன்பின் அவரை தம் மகன் அப்துல் காதறிடம் ஒப்படைத்து, அவரை ஒரு சிறந்த புலவர் ஆக்கிவிடுமாறு கூறி விட்டு காயல்பட்டினம் திரும்பினார். அவ்வாறு அப்துல்காதினுப் புலவரும் சிலகாலம் பூவாற்றில் தங்கி குஞ்சு மூசுப் பிள்ளையை , குஞ்சு மூசுப் புலவராக ஆக்கினார். அதனையே குஞ்சு புலவர் தாம் இயற்றிய சையிதத்துப் படைப்போரில் , "துலங்கிய புலமை காசிம் சுதன் அப்துல் காதினு என்போர்" என்றும், அன்னவர் அப்துல் காதினு அருந்தமிழ்ப் புலவர் சீடன் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

அந்திம காலத்தில் அப்துல்காதினுப் புலவரும், குஞ்சு மூசுப் புலவரும் ஹஜ்ஜு செய்ய வேண்டும் என்றும், புண்ணிய பதிகளான மக்காவிலோ மதீனாவிலோ மரணமடைந்து, அங்கேயே அடங்கப் பெற வேண்டுமென்றும் ஆவல் கொண்டவர்களாய் இருந்தனர் .

தங்களின் இந்த இறுதி விருப்பத்தை நிறைவேற்றி தருமாறு அவர்கள் இறைவனிடம் இறைஞ்சுபவர்களாகவும் இருந்தனர். அதன்படி அவர்கள் இருவரும் ஹஜ்ஜு செய்ய பிரயாணம் ஆயினர்.

பிரயாணமாவதற்கு முன் அப்துல்காதினுப் புலவர் தம் உறவினர்களையெல்லாம் அழைத்து, தம் நெடுநாளைய உளக் கருத்தை அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்து, இனிமேல் தான் ஊர் மீளப் போவதில்லை என்றும் கூறினார். அதைக் கேட்டதும் அவர்கள் எல்லோரும் 'கோ' வென்று கதறி அழுதனர். அவர்களுக்கு ஆறுதல் மொழி கூறி, தம் வீட்டு முற்றத்தில் நின்று கொண்டிருந்த முல்லைச் செடியில் ஒரு மலரைப் பறித்து, "இதனை சிறிய பெட்டியில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இது வாடாதிருக்கும் வரை நான் உயிரோடு இருக்கிறேன் என்று பொருள் செய்து கொள்ளுங்கள் ! வாடிவிட்டதாயின், நான் இறந்து விட்டதாகக் கருதிக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறிச் சென்றனர்.

இதேபோன்றே குஞ்சு மூசுப் புலவரும் தம் உறவினர்களிடம் தம் உளக் கருத்தை எடுத்துரைத்து, தாம் இனி மீண்டும் திரும்பி பூவாறு அடையப் போவதில்லை என்றும் தாம் புண்ணிய பதிலையே இறந்துவிட இறைவனிடம் அருள்பாலிக்குமாறு இறைஞ்சிச் செல்வதாகவும், தாம் இறந்துவிடின் தம் மனைவியின் கழுத்தில் இருக்கும் கரியமணி தானாகவே அறுந்து கீழே விழுந்து விடும் என்றும் கூறிச் சென்றார். அவ்வாறே அவர்கள் இருவரும் ஹஜ்ஜு செய்து ஹிஜாஸிலேயே இறந்தார்கள் என்றும், அவர்கள் கூறிய வண்ணமே அறிகுறிகள் அத்தனையும் நிகழ்ந்தன என்றும் கூறுவர்.

இவ்வாறு குஞ்சு மூசுப் புலவர், புலவர்கள் போற்றும் பெரும்புலவராக இருந்ததோடல்லாமல், இறைவனை நெருங்கிய அவனின் நல்லடியாராகவும் விளங்கினார். அவர் இயற்றிய நூல்கள் தமிழ் இலக்கியத்தின் மணிமுடியிலுள்ள பெருமணிகளாக விளங்கி அதனை அணிசெய்து கொண்டிருக்கின்றன.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 48

"இலக்கிய ஆளுமைகளின் தமிழ்த் தொண்டு " என்ற தொடர் தலைப்பில் கீழ் ஆய்வு செய்து பதிவிடுவதால் அரபி , உருது இலக்கிய ஆளுமைகளை இப்பதிவில் கொண்டு வரவில்லை. இருப்பினும் கீழ்க்கரை சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா அவர்கள் மாபெரும் இலக்கிய அரபு ஆளுமை. இருந்தாலும் நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவங்களின் இப்பதிவு

கீழ்க்கரை சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா !

ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள கடற்கரைப்பட்டினம் கீழ்க்கரை. இங்கிருந்து அக்காலத்தில் அரபு, கிரீஸ், ரோம், சீனா போன்ற நாடுகளுக்கு முத்து, பவளம், வாசனைத்திரவியங்கள் உள்ளிட்டவை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது.

அரபி பாடல்களில் கிற்கிறா என சொல்லப்படுகிற கீழ்க்கரையில், தமிழ் மண்ணுக்கு பெருமை சேர்க்கும் வகையில் வாழ்ந்தவர் தான் இமாம் சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா. உரைநடை இலக்கியங்கள், கவிதை இலக்கியங்களை அதிக அளவில் இயற்றியவர். தமிழகத்தில் பிறந்து அரபி மொழியில் அற்புத ஞானம் வாய்க்கப்பெற்ற இவர் மீது பலரும் புகழ் பாமாலைகள் சூட்டும் வகையில் வாழ்ந்து மறைந்த பெருமைக்குரியவர் ஆவார்.

நபிகள் நாயகத்தின் அன்புத் தோழர், கலீஃபா- அபூபக்கர் சித்தீக் பரம்பரையில் காயல்பட்டினம் மரைக்கார் பள்ளியில் மறைந்து வாழும் சுலைமான் வலியுல்லாவின் மூன்றாவது புதல்வராக ஹிஜ்ரி 1042-ல் (கி.பி. 1621) பிறந்தார் சதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்கள்.

தாயார் வடஇந்தியாவைச் சேர்ந்த ஒரு பிராமணக் குடும்ப வழியில் வந்தவர் என்று கூறப்படுகிறது. இஸ்லாமிய நெறியை ஏற்றுக்கொண்டு பாத்திமா என்ற பெயருடன் வாழ்ந்துவந்த பெண்மணி அவர். சதக்கத்துல்லா ஒரு ஞான குருவாக அவர்களின் குடும்பத்தில் அவதரிக்கப்போகிறார் என்று நாகூர் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகர் முன்கூட்டியே அறிவித்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

சதக்கத்துல்லா அவர்களின் சகோதரர்கள் அனைவருமே இறைநேசச் செல்வர்கள்.

தமது தந்தையின் பெயராகிய சதக்கா என்ற பெயரை இவர்களுக்கு சூட்டினார்கள். தம் தந்தையிடம் குர்ஆனை ஏழு வயதிற்குள்ளேயே ஓதி முடித்து மனனமும் செய்துவிட்டனர். தன் தந்தையிடமே மார்க்க சட்டதிட்டங்களையும் படித்தார்கள்.

தந்தை தமது மகனை உயர்தரமான மார்க்க, ஆன்மீக கல்வி கற்க தமது பள்ளித் தோழர் அதிராம்பட்டினம் மஹ்தாம் சின்னானீ லெப்பை ஆலிம் அவர்களிடம் கல்வி கற்க அனுப்பி வைத்தார்கள். கல்வி கற்று ஊர் வந்த பின் எங்களுர் மேலப்பாளையத்தில் வாழ்ந்த ஒரு இறை நேசர் குடும்பத்தில் தோன்றிய மர்யம் என்ற மாதரசியை மணம் முடித்து வைத்தார்கள் பெற்றோர்கள்.

அவர்களுக்கு முஹம்மது லெப்பை என்ற ஆண் மகனும், கதீஜா, ஆமீனா, ஜைனப், உம்மு ஹானி, ஸாரா ஆகிய ஐந்து பெண் மக்களும் பிறந்தனர். ஸாரா என்ற பெண் மகளைத் தவிர மற்ற அனைவருக்கும் காயல்பட்டணத்திலேயே திருமணம் முடித்துக் கொடுத்து விட்டனர்.

பஞ்ச காலத்தில் காயல்பட்டணம் இரட்டைக் குளத்துப் பள்ளியில் அமர்ந்து மக்களுக்கு போதனை செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அந்தமான் தீவிற்கு மழை பொழிவதற்காக தம் படையினருடன் சென்று கொண்டிருந்த மீகாயில் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களிடம் கலந்துரையாடி, காயல் நகரில் மழை பொழிய செய்ய வைத்தனர். இதற்காகவே இப்பள்ளிக்கு "மீகாயில் பள்ளி" என்று பெயர் வரக் காரணமாயிற்று.

மேலும் அப்பா அவர்கள் இந்தப் பள்ளியில் நரக வேதனையைப் பற்றி அற போதம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, இந்தக் கல் கூட இதனால் கண்ணீர் வடிக்குமே! என்று உரைத்தார்கள். இவர்கள் உரை கேட்டு மக்கள் கண்ணீர் வடித்தனர். அவர்கள் கூறிய கல் தூணிலிருந்தும் நீர் கசிந்தது. 2008 ம் ஆண்டு வரை அக்கல் ஈரம் கசியும் படியே இருந்தது. ஆனால் பள்ளி விரிவாக்கத்தின் போது அக் கல்லை சிமிண்ட்டால் பூசி மெழுகி விட்டனர். அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வ ஸல்லம் அவர்கள் மீது முஹம்மது இப்னு அபுபக்ருல் பக்தாதி ரலியல்லாஹீ அன்ஹு அவர்கள் அரபியில் இயற்றிய வித்ரீய்யா ஷரீஃபை ஐந்தடி பாக்களாக தக்மீஸ் செய்து எழுதி முடித்தனர்.

மேலும் ஹஜ் சென்று விட்டு மதீனாவில் இரண்டு ஆண்டுகள் தங்கி அங்கு அரபிகளுக்கு மார்க்கத்தை போதித்து வந்தார்கள். இடைக்கிடையே மக்கா சென்று உம்ரா செய்து வந்தனர். சதக்கதுல்லா அப்பா மக்கா சென்றிருந்த போது, ஒரு நாள் மழை பெய்தது. வீதியில் நடந்துகொண்டிருந்த அப்பா மழையிலிருந்து ஒதுங்குவதற்காகச் சற்று வேகமாக வந்து ஒரு கூரைப் பக்கம் நின்றார். அவரைப் பார்த்த அரபிகளில் சிலர் கேலியாக, "ஆண்டவனின் அருளான இந்த மழை உங்கள் மீது விழுவதை விரும்பவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள்.

"அல்லாஹ் அருள் (ரஹ்மத்) என் பாதத்தில் மிதிபடுவதை விரும்பவில்லை. அதனால் தான் ஓடி வந்து ஒதுங்கியிருக்கிறேன்" என்றார் அப்பா.

மக்கா நகர ஹரம் ஷரிப் வழிபாட்டு இடத்துக்கு அருகில் ஆசிரியர் ஒருவர், மாணவர்களுக்கு போதித்துக் கொண்டிருந்தார். நூலில் ஒரு இடத்தில் எழுத்துப் பிழை இருந்தது. அதனால் அந்தப் பகுதியை மாணவர்களுக்கு விளக்க முடியாமல் தவித்தார். சதக்கதுல்லா அப்பா இதைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார். தொழுகை நேரம் வரவே அனைவரும் எழுந்து தொழச் சென்று விட்டார்கள். அப்பொழுது அந்த நூலில் பிழையாக இருந்த எழுத்தை அப்பா திருத்தி வைத்துவிட்டுத் தொழுகையில் கலந்துகொண்டார். ஆசிரியர் திரும்பி வந்து பாடத்தைத் தொடர்ந்தபோது சரியாக விரிவுரை கூற முடிந்தது.

சதக்கதுல்லா அப்பாவே அதைச் செய்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்த ஆசிரியர் மகிழ்ச்சியடைந்து, அவரை அழைத்து விசாரித்தார். பெயரைக் கேட்டபோது, தமது இயற்பெயர் சதக்கா என்று சொன்னார். தக்க சமயத்தில் அல்லாஹ்வே அவரை அருட்கொடையாக அனுப்பிவைத்திருப்பதாகச் சொல்லி, அந்தப் பொருள்படும்படி சதக்கதுல்லாஹ் என்று குறிப்பிட்டார் ஆசிரியர்.

நகர் திரும்பி வந்த அவர்கள் புகழ் நாளுக்கு நாள் கூடிக் கொண்டு சென்றது. மக்கள் அவர்களுக்கு பெரிதும் மரியாதை செய்தனர்.

ஜும்ஆ தொழச் சென்றால் அவர்களுக்கு குடை பிடித்து செல்வர் அவரது சீடர்கள்.அப்பா அவர்கள் விரும்பாமலேயே நடந்து வந்தது. இதைப் பொறுக்காத பணக்கார நெய்னார் ஒருவருக்கு பொறாமை ஏற்பட்டு 'என்ன இது ? நெய்னாருக்கும் குடை, நெய்யக்காரி மகனுக்கும் குடையா ?' என்று அப்பா அவர்கள் காதுபட உரைத்தார்.

இதைக் கேட்ட அப்பா அவர்கள் அவர் என்னை அவமதிக்கவில்லை, கல்வியை அவமதித்தார். எனவே அவரும்,அவரின் வழியில் தோன்றும் ஏழு தலைமுறையினரும் கல்வியின் நறுமணத்தை நுகரமாட்டார்கள்' என்று சொன்னார்கள்.

இத்துடன் மனம் வெதும்பி தான் கல்வி பயின்றதும், தனது ஆசிரியர் இருக்குமிடமான கீழக்கரையை தன் இருப்பிடமாக்கிக் கொள்ள தன் மனைவி மற்றும் மகள் ஸாரா அம்மையார் ஆகியோருடன் காயல்பட்டணத்தை விட்டு வெளியேறி கீழக்கரை சென்று குடியேறினார்கள். இறுதி காலத்தில் தங்களது ஆசிரியர் மஹ்தூம் சின்னானீ லெப்பை ஆலிம் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை தம் வீட்டிலேயே வைத்திருந்தனர். ஒருமுறை நாகூர் நாயகர் கீழக்கரைக்கு வந்தபோது குடிப்பதற்கு உப்புத் தண்ணீரை ஊர்க்காரர்கள் தந்தார்களாம். அதைப்பருகிய நாகூர் ஆண்டகை கீழக்கரையில் ஊறும் நீர் உப்பு நீராகவே இருக்கட்டும் என்று கூறிவிட்டார்.

இதனால் பலகாலம் கீழக்கரை மக்கள் உப்புத் தண்ணீரையே பருகும் நிலை இருந்துவந்தது. ஊர் மக்களின் பிழையைப் பொறுத்து நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு அருளாசி வழங்கும்படி சதக்கத்துல்லா அப்பா அரபு மொழிப் பாமாலை மூலம் நாகூர்நாதரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அதன் விளைவாக கீழக்கரை நல்ல நீர் கிடைக்கப் பெற்றது.

அப்பா அவர்கள் நாகூர் நாயகரைத் தரிசிப்பதற்காக ஒரு முறை நாகூருக்குச் சென்றபோது மார்க்க நெறிமுறைக்குப் புறம்பான சில காரியங்கள் நடப்பதைப் பார்த்துவிட்டு மனம் வருந்தினார். அதனால் தர்காவுக்குள் சென்று 'ஜியாரத்' தரிசனம் செய்வதற்குப் பதிலாக தர்காவின் வாசலிலேயே நின்று 'பாத்திஹா' ஒதிச் சென்றார். அந்த இடத்தில் அப்பாவின் நினைவாக ஒரு விளக்குத் தூண் நிறுத்தப்பட்டது. தக்கலை சென்று பீர் முஹம்மது அப்பா ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை சந்தித்து உரையாடிவிட்டு வந்தார்கள். வள்ளல் சீதக்காதி அவர்கள் உமறுப் புலவர் அவர்களை அழைத்து வந்து சீறாப் புராணம் என்ற காவியம் எழுத உரை நல்கினர்.

அல்லாஹ் என்ற சொல்லை எப்படி உச்சரிக்க வேண்டும் என்று 'தவாலீஹுத் தலாலா-பீ தஸ்ஹீஹுல் ஜலாலா' என்ற நூலையே எழுதினார்கள்.

இந்தியாவை ஆண்ட மன்னர் ஔரங்கசீப்புக்கும், இவருக்கும் சிறந்த நட்புறவு இருந்துள்ளது. ஔரங்கசீப் முயற்சியால் தொகுக்கப்பட்ட பதாவா ஆலங்கீர் எனப்படும் மார்க்க சட்டங்களின் தொகுப்பு செம்மையுறவும், தர்சே நிஜாமி என்ற குர்ஆன் பயிற்று நூல் சிறப்பாக வெளிவருவதற்கும், இவருடைய பங்களிப்பு அளப்பரியது என புதுதில்லி ஆவணக் காப்பகத்தில் கிடைக்கும் சான்றுகள் தெரிவிக்கின்றன.

சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா மீது மன்னருக்கு நாளுக்கு நாள் அன்பு அதிகரித்ததைத் தொடர்ந்து, தலைநகரான தில்லி மாநகருக்கு வந்து அங்கேயே தங்கி இருக்க வேண்டும் என தூது அனுப்பினார். மன்னரின் வேண்டுகோளை ஏற்க மறுத்த சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா, 'இங்கு எளிய முறையில் எனது கடமைகளை செய்து வருகிறேன்' என்றும் 'நெடுந்தாரப் பயணத்தை ஏற்க முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன்' என்றும் சொல்லு அனுப்பினாராம்.

அரசரின் நட்பின் அடையாளமாக அப்பா அவர்கள் அரபு மொழியில் ஒரு பாமாலையைப் பாடித்தந்தார்கள். அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்த அரசர் அப்பாவின் புதல்வர் முகம்மது லெப்பை ஆலிமைத் தென்னக முஸ்லிம் சமயத் தலைவராக நியமித்தார்.

ஔரங்கசீப் பாதுஷா இவர்களை வங்காள கவர்னராக நியமிக்க அப்பா அவர்களிடம் அனுமதி கேட்டு நின்ற போது, அதை மறுத்த அப்பா அவர்கள் பாதுஷா அவர்கள் மீண்டும் வேண்டி மருவி நிற்க, தங்கள் பிரதிநிதியாக வள்ளல் சீதக்காதி மரைக்காயரை அப்பதவிக்கு நியமித்தார்கள்.

வள்ளல் சீதக்காதி அவர்கள் சீதோஷண நிலை அங்கு ஒத்து வராததால் சில மாதங்களிலேயே ஊர் திரும்பி விட்டனர். அதற்குப் பின் தமிழக காழி பதவி வகிக்க அப்பா அவர்களை பாதுஷா அவர்கள் வேண்டிட, அதற்கும் அப்பா அவர்கள் மறுத்து விடவே பின்னர் வற்புறுத்தலுக்கிணங்க தமது மகனார் முஹம்மது லெப்பை வலி

ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை அப்பதவிக்கு ஏற்படுத்தினார்கள். மகனார் காயல்பட்டணத்தில் அலுவலகத்தை அமைத்து அப்பதவியை நிர்வகித்தார்கள்.

வித்ரியாவோடு பானத் சுஆத், புர்தா,துக்ருல் மஆது,தப்ரீஜுல் குரபு ஆகிய நூல்களுக்கும் தக்மீஸ் எழுதியுள்ளார்கள். இவற்றைத் தவிர பல நூல்களும், கஸீதாக்களும் குறிப்பாக ஹஜ்ரத் கௌதுல் அஃலம் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் மீது யா குத்பா கஸீதாவையும் இயற்றியுள்ளார்கள். பள்ளிவாயில்களில் தொழுகை, வணக்கம் ஆகியவற்றைத் தவிர்த்துள்ள செயல்களை ஆற்றுவதும், பேச்சுக்கள் பேசுவதும் பல்லாண்டு வணக்கத்தைப் பாழாக்கி விடும் என்ற அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வ ஸல்லம் அவர்களின் எச்சரிக்கையை மனத்தில் கொண்டு, பள்ளிவாசல்களை உள் பள்ளி, வெளிப் பள்ளி என இரு அங்கங்களாக வகுத்து நிர்மாணிக்கும் முறையைத் தோற்றுவித்தவர்கள் அப்பா அவர்களே!

உள் பள்ளி தொழுகைக் கூடமாகவும் வெளிப் பள்ளி சமுதாய மன்றமாகவும், நீதி விசாரணை, திருமணம், மார்க்கப் போதனை ஆகியவை நடக்குமிடமாகவும் ஆக்கினர். அப்பா அவர்களுக்கு ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் அப்பா அவர்களின் தம்பி ஸலாஹுத்தீன் வலி, 'அஃபதுன் னாஸ்' என்ற சிறப்பு பெயர் பெற்ற காயல் செய்கு அப்துல் காதிர் அவர்களும், மஹ்முது தீபி வலி அவர்களும் ஆவார்கள்.

ஷரஹுஸ் ஷரீஆ, ஷரஹுப் புலி, மாதிலுர் ரஸூல், அல் அல்லாமத்துல் ஹிந்த், சுல்தானுல் உலமாயில் அரபி வல் அஜம் போன்ற எண்ணற்ற பட்டப் பெயர்கள் கொண்டு மக்கள் அழைத்தனர்.

ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்று சொல்லும் அளவுக்கு ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சீடர்கள் அப்பாவிடம் கல்வி ஞானம் பெற்றனர். பல சமயங்களையும் சேர்ந்த நாலாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பெருமக்கள் அவருடைய நல்லாசியைப் பெற்றார்கள். படிக்காசு தம்பிரான், நமச்சிவாயப் புலவர் ஆகியோரும் அவர்களில் அடங்குவர். இவ்வாறு பெரும் புகழ் பெற்ற ஆன்மீக அரசர், நாதர் சதக்கத்துல்லாஹில் காதிரி காஹிரி அவர்கள் ஹிஜ்ரி 1115 ஆம் ஆண்டு ஸபர் மாதம் பிறை 5 வியாழன் இரவு தங்களது 83 வது வயதில் இந்த அழியும் உலகத்தை விட்டு அழியா உலகை சென்றடைந்தனர்.

அப்பா அவர்கள் வாழ்ந்து வந்த வீடு தற்போது உஸ்வத்துல் ஹஸனா சங்கமாக செயல்படுகிறது. மார்க்க வரம்பை மீறாமலும், கல்வி ஒழுக்கமுடன் வாழ்ந்தும், சிதைந்து போயிருந்த இஸ்லாமியப் பழக்க வழக்கங்களை சீர்திருத்தியவர், 17 ஆம் நூற்றாண்டின் சிறந்த சீர்திருத்தவாதியாகவும் திகழ்ந்ததாக கூறப்படுகிறது.

இவரது அடக்கஸ்தலம், கீழ்க்கரையில் கேரள மாநிலத்தவர்களால் அமைக்கப்பட்ட கல்லுப்பள்ளி எனப்படும் ஜம்மா மசூதி வளாகத்தில் வலப்புறத்திலும், இவரது நண்பரான வள்ளல் சீதக்காதி மரைக்காயரின் சமாதி இடதுபுறத்திலும் அமைந்துள்ளது.

இவரது அடக்க ஸ்தலத்தை மொகலாய மன்னர் ஔரங்கசீப் முயற்சியில் அழகிய மண்டபமாக கீழ்க்கரையில் காட்சியளிப்பதாகவும், இவரது உடலைத் தாங்கி வந்த பித்தளையால் செய்யப்பட்ட பிரேதப் பெட்டி, மொகலாயப் பேரரசர் ஔரங்கசீப் இவருக்காக பிரத்யேகமாக செய்து அனுப்பி வைத்ததாகவும், இது இவரது சமாதியின் மேல் மன்னரின் நினைவாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவர்களின் கந்தூரி வைபவம் காயல்பட்டணம் ஸாஹிபு அப்பா தைக்காவிலும், கீழ்க்கரையிலும் மற்றும் பல்வேறு நகரங்களிலும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. காயல்பட்டணம் அப்பா அவர்களின் கந்தூரி வழாவிற்கென்று ஏக்கர் கணக்கில் சொத்து எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Vali Poakkan Parathesi

போர்த்துக்கேயர்களின் படையெடுப்புக்குப் பின் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தை அழித்து, கரையோர முஸ்லிம் பள்ளிவாட்களை நிர்மூலமாக்கி, முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான கிணறுகளில் பன்றிகளை வெட்டி வீசி, சொந்த இடங்களிலிருந்து விரட்டியடித்த போது, தனித்துவ அடையாளத்தைப் பாதுக்காக்க செய்வதறியாது திணறிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் தான்

தமிழ் பேசும் உலகில் முதல் அரபு மத்ராஸாவான கீழக்கரை அருளிய்யாவை உருவாக்கி வர்த்தகர்களை ஊக்குவித்து வெளிப் பள்ளிவாசல் முறையை அறிமுகம் செய்து புகைப்பது ஹராம் என்று தீர்ப்பளித்து பெரும்பாலும் அழிந்திருந்த அரபுத் தமிழுக்கு உயிரூட்டி பள்ளிவாஸ்களில் வழி செய்வதற்கான "ஹவுழ்" முறையை அறிமுகம் செய்து ஹனபி சட்டவாக்கநூலான பத்வா ஏ ஆலிம்கீரின் நூலாக்க மேலாளர் உறுப்பினராக இருந்து வள்ளல் சீதக்காதியை அடையாளப்படுத்தி உமறுப்புலவருக்கு அங்கீகாரம் தந்து வடநாட்டின் முதல் தமிழ் Governor என்ற அங்கீகாரத்தை வள்ளல் சீதக்காதிக்கு பெற்று தந்து மஸ்ஜிதுன் நபிவியில் தர்ஸ் நடத்தி மன்னர் அவரங்கஸீப் அவர்களின் நெருங்கிய ஆலோசகராக இருந்து ஒப்பற்ற அரபுத் தமிழ் இலக்கியமான விதிரிய்யாவை எழுதி வாழ்வில் கட்டமைப்பில் பல்வேறு சீர்த்திருந்தங்களை செய்த தமிழ் முஸ்லிம்களை கண்ணியத்தோடு வாழச்செய்த 17ம் நூற்றாண்டின் பெரும் சீர்த்திருத்த சிந்தனையாளர் காயல் சதகதுல்லாஹ் என்று போற்றப்படும் மாதிஹூர் ரஸூல் அல்லாமா கீழக்கரை சதகதுல்லாஹ் அப்பா காஹிரி றஹ்மதுல்லாஹ் அவர்களை அவர்கள் பிறந்த ஸபர் மாதத்தில் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் என்ற ரீதியில் நன்றியுடன் ஞாபகப்படுத்துகிறோம்.

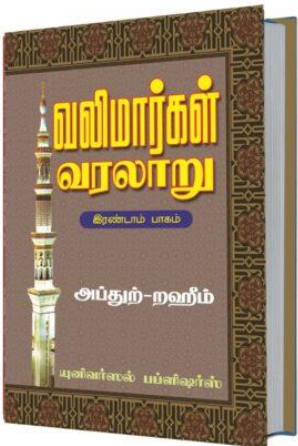
" சதகதுல்லா அப்பா, மாப்பிள்ளைலெப்பை ஆலிம் போன்ற மேன்மக்கள் பாக்கு நீரினையின் இருபக்கங்களிலும் (இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும்) உயர்ந்த கண்ணியத்தோடு மதிக்கப்பட்டார்கள்" - source பேராசிரியர் லோனா தேவராஜா The Muslims of Sri Lanka: One Thousand Years of Ethnic Harmony, 900-1915

படம் : கீழக்கரை சதகதுல்லாஹ் அப்பா பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி குறிப்பு : இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்தை ஆண்ட ரகுநாத சேதுபதி எனும் கிழவன் காலத்தில் தான் ராமேசுவர கோவிலின் புகழ் பெற்ற சுற்று பிரகாரங்கள் புதிய வடிவில் கட்ட பட்டன இதற்கு .நிதி கொடுத்து உதவியவர் சீதக்காதி வள்ளல் எனும் ஷேக் அப்துல் காதர் அது மட்டுமல்ல இவரது மேற்பார்வையில்தான் கட்டப்பட்டது . ராமேசுவரத்தின் அந்த அருமையான

உள் பிரகாரம் கட்ட காரணமானவர் இஸ்லாமியரான சீதக்காதி என்று புரிந்து கொள்ள முடிகிறது . திருமலை ரகுநாத சேதுபதி (கி.பி 1636 - 1674) வரலாற்று புத்தகம். Fahzan **Fazhan Nawas**

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 49

(சேகனாப் புலவர் - முதல் பகுதி)

வங்கத்திலிருந்து (கல்கத்தா) பாய் விரித்த ஒரு மரக்கலத்தில் காயல்பட்டினத்தைச் சேர்ந்த நவரத்தின் வியாபாரியான ஹபீப் முஹம்மது லெப்பை என்பவர் வேகவேகமாக தன் சொந்த பாய்மரக் கப்பலில் பயணம் மேற்கொள்கிறார்.

"தண்டல் ! மரக்கலத்தை வருகிற வெள்ளி இரவுக்குள் காயல்பட்டினத்தை சேர்ந்தாக வேண்டும்.சீக்கிரம் செலுத்து"

"சரி முதலாளி "

ஹபீப் முஹம்மது லெப்பை கையிலுள்ள ஒரு கிதாபை எடுத்துப் படித்துக் கொண்டும் , விண்ணை ஏறிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

"யா அல்லாஹ் ! வருகிற வெள்ளி இரவு வடக்கில் கீழ்வானிலுள்ள அந்த சுடர்விடும் நட்சத்திரம் உச்சம் பெறுவதற்குள் என் மனைவியுடன் வீடு கூடி மாநிலம் தழைக்கச் செய்யும் அந்த மஹான் எனக்கே பிறந்திட வேண்டும். கிருபை செய் யாரப்பே !"

(ஒவ்வொரு மனிதர்கள் கரு கொள்வதற்கும், பிறந்த பின் அவர்களின் மன, உடல் ஆரோக்கியத்திற்கும் அவரவர்களின் தொடர்புடைய வான் நட்சத்திரங்களுக்கும் ஒரு வித ஈர்ப்பாற்றல் உண்டு என்பதை குர்ஆன் ஹதீஸ் அடிப்படையில் ஓர் ஆய்வுத் தொடர் முன்பே எழுதியுள்ளேன். அத்தொடர் இந்தக் கட்டுரைக்கு ஆதாரமாக உங்களின் பார்வைக்கு,

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=237152801029517&id=100042043953246)

ஹபீப் முஹம்மது லெப்பை அவர்களின் கடற்பயணம் சூறாவளி புயற்காற்றில் தத்தளித்தது. "தண்டல்..! காயல்பட்டினம் வெகு தொலைவில் இருப்பதால், அதோ தெரிகிற 'ஸஆதத் பந்தர்' (கோவளம்) த்திற்கு மரக்கலத்தை திருப்பு அங்கு நபிகள் கோமான் (ஸல்) அவர்களின் திருத்தோழர்களில் ஒருவரான தமீமுல் அன்சாரி என்பவர்கள் அடங்கப்பட்டு உள்ளார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு உள்ளேன் அவர்களின் அடக்கத் தலத்தை காண வேண்டும் என்று நீண்ட நாள் ஆவா "

பள்ளிவாசலில் தொழுவிட்டு,தர்காவில் ஜியாரத் செய்தபின் தனக்கு மஹான் ஒருவர் மகனாக பிறக்க வேண்டிய மனக்கவலையை சொல்லி பிரார்த்திக்கும்போது , ஒரு வயோதிகர் பள்ளிவாசலை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். பள்ளி வந்த அந்த வயோதிகர் தொழுகையை நிறைவேற்றிவிட்டு,ஹபீப் முஹம்மது லெப்பையிடம் தாங்கள் எந்த ஊர் ? எந்த அலுவல் என்னவோ ? என வினவினார்

என் பிறந்தகம் காயலம்பதி. கல் வாணிபத்தின் பொருட்டு கல்கத்தா சென்று விட்டு ஊர் திரும்பும்போது, என் கப்பல் சூறாவளியில் சிக்கி தத்தளித்தது. எனவே இங்கு கரை இறங்கினேன். தாங்கள் யார் ? என்று வினவினார்

"எனக்கு இந்த ஊர்தான் என் மூதாதையர் எல்லாம் மீன்பிடி தொழிலை செய்து வந்த இந்த ஊரை சேர்ந்தவர்கள்தான். நானும் இங்கு மீன்பிடித்து உயிர் வாழ்ந்து வருகிறேன். தாங்கள் வாடிய முகத்துடன் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன ? கப்பல் கவிழ்ந்தா விட்டது ? என்று கேட்டார் வயோதிகர்.

"அப்படி ஒன்றும் இல்லை. கப்பல் கரையில்தான் உள்ளது. எனினும் என் கவலையை தங்களிடம் கூறினால், அதை தீர்த்து வைப்பீர்களா ? "

"முடிந்தால் தீர்த்து வைக்கிறேன்" என்று கூறினார் வயோதிகர்.

பின்னர் அவரின் தன்மையை அறிவதற்காக அவருடன் பற்பல செய்திகள் பற்றிப் பாங்காகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். பின் அவரை நோக்கி, " நல்லது எனக்கு இங்கு தங்களால் ஒரு பெண்ணை மணமுடித்து வைக்க இயலுமா ? என்று வினவினார்.

வயோதிகர் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தார். திடீரென்று முகம் மலர்ந்தது. "எனக்கு ஒரு கண்மணி மகள் உண்டு. அவளை தாங்கள் விரும்பின் தங்களுக்கு திருமணம் செய்து வைக்கிறேன்" என்று கூறினார் வயோதிகர்.

திருமணமும் இனிதே நிகழ்ந்தது.கரையற்ற பெரும் மகிழ்வில் ஹபீப் முஹம்மது லெப்பை முழ்கி முத்துக் குளித்தார். அதே தருணம் அவர் எதிர்பார்த்து காத்திருந்த வெள்ளி இரவில் அந்த வடகத்தி நட்சத்திரம் அடிவானிலிருந்து உச்சம் பெற்றது.

ஹபீப் முஹம்மது லெப்பை சில மாதங்கள் தங்கியிருந்த பின் ஒரு நாள் அவர் தம் மனைவியை நோக்கி, " உன் மணியெயிற்றில் மாணிக்க ஆண் குழந்தை ஒன்று தரித்து விட்டது. அக்குழந்தை பிற்காலத்தில் மாநிலம் தழைக்கச் செய்யும் மஹானாக விளங்கும். அதனுடைய நெற்றில் மீன் படுத்திருப்பது போன்ற மச்சமொன்று அழகுடன் காட்சி வழங்கும்.

அக்குழந்தைக்கு "ஷெய்கு அப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை" என அழகிய பெயர் சூட்டி, அருமையுடன் வளர்த்து வா ! உன் வாழ்க்கைக்கும், குழந்தை வளர்ப்புக்கும் நிலபுலன்கள் வாங்கி வைத்துள்ளேன். அவற்றிலிருந்து வரும் வருவாயை வைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்து வருவாயாக!

நான் இப்பொழுது வாணிபத்தின் பொருட்டு வெளியூர் செல்கின்றேன். திரும்பி வந்தாலும் வரலாம், வராவிட்டாலும் இல்லை. ஒருவேளை வராவிட்டால், இதோ என் முகவரியை வைத்துக்கொள். " ஹபீப் முகம்மது லெப்பை , இரத்தின வணிகர், மஹ்தாம் தெரு, காயல்பட்டினம்" குழந்தை வளர்ந்து பெரியதாகியதும் அதனை என்னிடத்தில் சேர்த்து விடு"

மனைவி கண்ணீர் விட்டு, "தங்களின் திருவுள்ளம் நான் தலை மேற்கொண்டு செவ்வனே செய்வேன்" என்று கூறினார்.

கணவர் கூறிய அத்தனை அடையாளங்களுடன் ஆண் குழந்தை பிறந்து , வளர்ந்தது. சிறுவராக இருக்கும்போது தன் தந்தையைப் பற்றி கேட்க , தாய் முகவரி கொடுத்தார்கள் .

தாயுடன் சிறுவரும் பயணித்து காயல்பட்டினம் வந்து சேர்ந்தனர். அத்தருணம் ஹபீப் முகம்மது லெப்பை வாணிபத்தின் பொருட்டு வெளியூர் சென்றிருக்க , முதல் மனைவி தன் கணவரின் முகச்சாயலில் மைந்தன் இருப்பதைக் கண்டு , முன்பு தன் கணவர் கூறிய வரலாறு நினைவுக்கு வர , பிள்ளையை வாரி அணைத்து முத்தமிட்டு , வெளியில் நின்ற தாயையும் உள்ளே அழைத்து , " இதுவும் உங்கள் வீடு , உங்கள் வாசல் உள்ளே வருவதற்கென்ன தயக்கம் ?"என்று அரவணைத்துக் கொண்டார் .

சில நாட்களில் ஹபீப் முகம்மது லெப்பை ஊர் வந்து சேர்ந்தார். தன் மகனை காயல்பட்டின பள்ளிக்கூடத்தில் பயில வைத்தார்.

ஆனால் பள்ளி சென்ற மைந்தரோ பிறர் எள்ளி நகைக்கும் வண்ணம் மந்தமாக விளங்கினார். " நாம்தாம் நட்சத்திர கலையின் பாடத்தை தவறுவதாக கணித்து, அதனால் தறுதலையான பிள்ளையைப் பெற்றுவிட்டோமோ ?"

ஹபீப் முகம்மது லெப்பை மகனிடம் பள்ளியின் பழைய பாடங்களை கேட்க , மைந்தர் தெரியாது விழிக்க , கோபத்தில் சிறுவனை அறைந்து விட்டார். உணவு உண்ணாமலே வீட்டை விட்டு வெளியே வெளியேறி சிறுவர் கப்படா பள்ளியின் அருகேயுள்ள எருக்கன் செடியின் கீழ் வாயைப் பிளந்து கொண்டு படுத்திருக்க, கருநாகப் பாம்பு ஒன்று படம் விரித்து ஆடி, சிறுவரின் நாவில் தீண்டியது. நாவில் கருநிறத்தில் ஒரு மச்சம் ஒன்று விழுந்தது.

இதைப் பார்த்த அச்சிறுவரின் நண்பர்கள் தாயிடம் விபரம் சொன்னார்கள். தாய்மார்கள் இருவரும் பிள்ளையை வாரி எடுத்ததும் , சிறுவர் வாயிலிருந்து வந்த பேச்செல்லாம் கவிமழையாகவே இருந்தது கண்டு வியப்புற்றனர்.

இதன்பின் செய்யது அப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பையின் வாழ்வே வேறுவிதமாக ஆகியது. பள்ளியில் முதல் மாணவனாக விளங்கினார். அவருடைய கூரிய புத்தியும், ஆழ்ந்த அறிவும் அளவிடமுடியாத நினைவாற்றலும் ஆசிரியர் மனதை பெரிதும் கவர்ந்தன. அவற்றை கண்டு பெற்றோர்கள் மகிந்தனர்.

இதுமுதல் எல்லோரும் செய்யது "அப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை" என்ற பெயரை "சேகனா லெப்பை"என்று மருவி அதுவே செல்லப் பெயராக அனைவரும் அழைத்தனர்.

சில ஆண்டுகள் கழிந்ததும் சேகனா லெப்பையின் தாய் தந்தையர் இவ்வுலகை விட்டு மறைந்தார்கள். அதன்பின் அவர்தம் பெரிய அன்னையின் ஆதரவிலேயே வாழ்ந்து வந்தார்.

"அம்மா..! நான் கீழ்க்கரை தைக்கா சாஹிபு அவர்களிடம் சென்று ஒதி வருகிறேன். விடை தாருங்கள் !" என்று கூறினார்.

கீழ்க்கரையில் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு என்னும் சுல்தான் அப்துல் காதர் அவர்களும் இவரும் ஒரே பள்ளி மாணவர்களாக விளங்கினர். அவர்கள் இருவரும் ஒதி முடித்து வெளியே வரும்போது இருவருக்கும் 19 வயதே ஆகியிருந்தது.

பெரியம்மா தன் மகனுக்கு மணமுடிக்க எண்ணி, இரு பெண்கள் இருந்த வீட்டில் பெண் கேட்டுப்

போனார்கள். "என்ன கோவளத்தாள் பெற்ற மகனுக்காக காயல்பதியில் பெண் கேட்கிறீர்கள் ? தர முடியாது" என்றனர்.

பெரிய அன்னை வருத்தத்துடனும், கவலையுடனும் வீட்டில் இருக்கும் போது, சேகனா லெப்பை வெளியிலிருந்து வீடு திரும்பி அன்னையின் வாடிய முகத்தை பார்த்ததும், விவரம் கேட்டனர்.

"எனக்கு அவர்கள் பெண் தராவிட்டால், எமனுக்கு கொடுத்துவிட்டு போகின்றார்கள் "என்று கோபத்தில் கூறினார்கள்.

என்ன விந்தை ! அடுத்தநாள் அப்பெண் திடீரென இறந்துவிட்டாள் . அப்பெண்ணின் பெற்றோர், உற்றோர்களுக்கு சேகனாவின் சொல் கேள்விப்பட்டதும், அவர்கள் ஓடோடி வந்து, சேகனா லெப்பைக்கு அவர்களுடைய இளைய மகளை பெண் தருவதாக கூறி , மணம் செய்து வந்தனர்.

சேக்கனாப் புலவர் நாகூர் சென்றிருந்தபோது, அஹமது லெப்பை ஆலிம் அவர்கள் ஷாகுல் ஹமீது

ஆண்டகையின் வரலாற்றை புராணமாக பாடுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கிணங்கி ஆண்டகையின் வரலாற்று உரையை அகமது லெப்பையிடம் பெற்று புராணம் செய்தார்

அது மாணிக்கப்பூர் காண்டம், பரதேய சஞ்சாரக் காண்டம், நாகூர் காண்டம் ஆகிய மூன்று காண்டங்களில் 56 பாடல்களும் 2565 திருவிருத்தங்களும் கூடிய திரு நூலாக விளங்குகிறது.

நாகப்பட்டினத்தில் வாழ்ந்த முகமது மஸ்தான் சாகிப் என்பவர் முஹ்யித்தீன் ஆண்டகையின் முழு வரலாற்றையும் புராணமாக பாடி தரவேண்டுமென்று சேகனாப் புலவரிடம் வேண்டிக்கொண்டார். அதற்கும் அஹமது லெப்பை ஆலிம் அவர்களிடம் உரை வாங்கி, "குத்பு நாயகம்" என்னும் பெயருடன் அரிய புராணம் ஒன்றை 1340 விருத்தப்பாக்களால் பாடி முடித்தார்.

குத்பு நாயக புராணத்தில், கல்வி கற்பதற்காக முஹ்யித்தீன் ஆண்டகை பாக்தாது புறப்பட்டபோது, அப்துல் காதிரை கள்வர்கள் சூழ்ந்து, "உன்னிடம் என்ன இருக்கிறது ?"

"என் அன்னையர் தந்த 40 பொற்காசுகள் இருக்கின்றன"

அதுகேட்ட கள்வர் தலைவன் வியப்புற்று, "சிறுவனே நீ பொய் கூறி தப்பித்து இருக்கலாமே ஏன் மெய்யுறுத்தாய் ? என்று வினவியபோது,

"நான் புறப்பட்ட பொழுது, என் அன்னையர் என்னதான் ஏற்படினும், மெய்யே பேசவேண்டும்" என்று என்னிடம் கூறினார்.

"அவ்விதமே செய்வதாக உறுதிமொழி கூறி வந்தேன். அதற்கு எவ்வாறு என்னால் மாறு செய்ய இயலும் ? அதற்கு மாறு செய்து, என் அன்னைக்கும், தந்தைக்கும், இறைத்தாதருக்கும், இறுதியாக இறைவனுக்கும் நான் எவ்வாறு நல்லவனாக இருக்க இயலும் ?" என்று பதில் கூறினார்.

அது கேட்டு கள்வர் தலைவன் திகைத்தான் திருந்தினான்.

இதனை சேகனாப் புலவர் தம் புராணத்தில்,

தாயுரை இகழ்ந்தனன் தந்தை மெய்க்குரு

வாயுரை இகழ்ந்தனன் வல்ல நாயகன்

தூயுரை இகழ்ந்தனன் தூதர் நந்நபி

ஆயுரை இகழ்ந்தனன் பாவி யாயினேன்.

வல்லவன் சொல்லொரு வகுத்த நற்பணி

இல்லவ னாயின் இக்கொடிய செய்கையில்

புல்லவன் ஆகிய பாவி போயின

நல்லவன் ஆதல் எப்பான்மை நாதனே

(சேகனாப் புலவர் - மூன்றாம் பகுதி)

சேகனாப் புலவர் நாவலர் போற்றும் " நாகையந்தாதி" என்னும் நூலை நாகூரில் அடங்கப் பெற்று இருக்கும் நாயகராம் ஷாகுல் ஹமீது ஆண்டகையின் பேரில் இயற்றினார்.

அந்நூல் முழுவதும் யமகம், திரிபு ஆகியவற்றால் நிரம்பப் பெற்று கரும்பாய் அமைந்திருக்கிறது. கர்ப்பிணி பெண்கள் ஒன்பதாம் மாதத்தில் தமக்குச் சுகப்பிரசவத்தையும், நற்குழந்தையும் நல்குமாறு இறைவனிடம் இறைஞ்சும் 20 பாடல்களைக் கொண்ட பூபாளைக் கண்ணியையும் சேகனாப் புலவர் இயற்றினார். செய்வன மாதவ நாகையர் சீர்பதச் சேகரமே

செய்வன மாதவ நாகையர் சீர்பதச் சேகரமே

செய்வன மாதவ நாகையர் சீர்பதச் சேகரமே

செய்வன மாதவ நாகையர் சீர்பதச் சேகரமே

இதைப் படித்ததும் இது என்ன புதுமையாக இருக்கிறது ஒரே சொற்களுள்ள அடியைத் திரும்பத் திரும்ப கூறி ஏன் இவ்வாறு செய்யுள் இயற்றியுள்ளார் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம்

ஆனால் இதுதான் அப்புலவர் பெருமான் திறமை பொதிந்து உள்ளது என்பதை அறிவீர்களா ?

இதில் ஒவ்வொருபடியும் ஒரே சொற்களைப் பெற்றிருந்த போதினும் வெவ்வேறு பொருளை உடையது என்பதையும் நீங்கள் உணர்கிறீர்களா !

இதில் முதல் அடியின் பொருள் என்னவெனில் செய்களும், வனங்களும் நிரம்பிய மாதவத்தை உடைய நாகூரில் அடங்கப் பெற்றிருக்கும் ஆண்டகையின் சீர்மை மிகுந்த இரண்டு பாதங்களும் என்பதேயாகும்.

மற்ற மூன்று அடிகளில் பொருட்களும் வெவ்வேறு விதமானவையாகும். இவ்வித கரும்பாகமான செய்யுட்கள் நிரம்பிய ' நாகையந்தாதி'யை இயற்றி அதற்கு இயன்றவர்கள் பொருள் எழுதட்டும் என்று அறைகூவல் விடுத்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் காத்திருந்ததாகவும், அதற்கு எவரும் பொருள் எழுத முன்வராமையால், அவரே அதன்பின் பொருள் எழுதி அச்சிட்டார் என்றும் கூறுவர்.

புலவர் பெருமானார் அந்நூலில் இவ்விதச் செய்யுள் மட்டும் இயற்றவில்லை ஈரெழுத்தால் வந்த மடக்குக் செய்யுளும் இயற்றியுள்ளார்.

கார்த்திகைத் தேதத்த தத்தை

கொக் கொக்கக் கதத்துக் கோத்திக்

கார்த்திகைத் தேதத்த கத்தி

தக்கீ தத்த கத்துக் கொத்துக்

கார்த்திகைத் தேதொத்தித் தாதுகத்

தித்தித்த காதத்தைக் தெக்

கார்த்திகைத் தேதத்தித் தூதத்த

நாகைக் கத்தா துதியே

இதைப் பார்த்ததும் இவர் ஈரெழுத்தால் தாமே கவி இயற்றியுள்ளார். காளமேகப் புலவர் போன்று ஓரெழுத்தால் கவி இயற்ற இவரால் இயலுமா ? என்று வினவினார்கள். இதோ உங்களுக்கு பதில் அளிக்கும் வகையில் ஓரெழுத்து வெண்பா ஒன்று...

தாதாதி தாதுதைத்தே தொத்தோதி தத்தைதுதி

தாதாதி தத்தத்தித் தாதீதா - தாதா

துதைதொத்தத் தத்தத்தா தூத்தாதித் தாதீ

ததைதத்தித் தித்தத்தே தா

மேலும் வள்ளுவப்பெருந்தகை வாயை மூடாது சிரித்துக்கொண்டே

எய்தற் கரிய இயைந்தக்கால் அந்நிலையை

செய்தற் கரிய செயல்

என்று ஒரு நிரோட்ட குறள் இயற்றியுள்ளது போன்று சேகனாப் புலவரும் அவருடைய ஈரெழுத்து மடக்குகளையும் நாம் படித்துப் படித்து உடைபட்டும் இதழ் வலி எடுத்தும் உள்ளதைக் கண்டு நம்மீது இரக்கப்பட்டு, நாம் பல் உடைபடாமலும் நம் இதழ்கள் இரண்டும் ஒட்டாமலும் பாடுவதற்கு நமக்கொரு செய்யுளை சிரித்துக்கொண்டே இயற்றித் தருகிறார்

இன்றியதே தெல்லார்க்கண் ணெங்கடைந்தே சத்தங்க

ணின்றியதே தாராயா யேனெஞ்சே - கன்றியதேன்

காரணத்தாற் றீதகலக் காட்சிதர நாயகன்றன்

ஆரணத்தார்க் கென்றறியா யா

இவை அன்றி சேகனாப் புலவர், நாகபந்தம், அஷ்ட நாகபந்தம், இரதபந்தம், கமலபந்தம் முதலான சித்திரகவிகளும் இயற்றியுள்ளார். அவையெல்லாம் அவருடைய திறமையை நன்கு பறைசாற்றுகின்றன.

فيسر سيد

தமிழக இலக்கிய வரலாற்றில் எப்படிப்பட்ட ஆன்மீகஆளுமைகள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் மாஷா அல்லாஹ்!

Vali Poakkan Parathesi

فيسر سيد இறைவனின் பார்வையில் புண்ணிய அருள் கிடைக்கப்பெற்ற மகான்கள் இந்த வரலாற்றைப் படிக்கும் பொழுது உள்ளத்தில் ஒருவித திருப்தியையும் வாழ்வியல் நன்னெறி நன்னடத்தை நன்னெறிகளை பற்றி பிடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஒரு இயல்பான வாழ்வியலை வாழ்ந்து விட்டு செல்ல வேண்டும் என்ற ஒரு சிந்தனையும் மேலோங்குகிறது எழுத்தாளர் அவர்களுக்கு நாம் தனிப்பட்ட முறையில் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 52

(சேகனாப் புலவர் - நான்காம் பகுதி)

"மகமது நபி " என்று உமறுப்புலவர் மோனை நோக்கிக் கூறியதையெல்லாம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று காயல்பட்டினம் உவைசு நயினார் லெப்பை என்பவர் சீறாவைத் திருத்தி,செப்பனிடும் பணியை சேகனாப் புலவரிடம் ஒப்படைத்தார்.

உமறுப் புலவரின் வாக்கியங்களை சீர் செய்ய, சேகனாப் புலவரின் கைகள் கூசின. பன்மை எழுவாய்க்கு ஒருமைப் பயனிலை போட்டு உமறுப்புலவர் செய்யுட்கள் சிலவற்றை முடித்திருப்பதைத் திருத்தக் கூட சேகனாப் புலவரின் உள்ளம் நடுங்கியது. இருப்பினும் தவறு இருப்பதை திருத்தாமல் விட முடியாது என்பதற்காக அதை திருத்தம் செய்ய இசைந்தார்கள்.

சீறாப்புராணம் திருத்தி முடிவுபெற்றதும் அதனை கிபி 1842 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் அச்சிடத் தொடங்கி, அதே ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 23 ஆம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை அச்சிட்டு முடித்து நூல் ஒன்றுக்கு ஒரு வராகன் விலை வைத்து விற்றார்.

அப்போது திருச்சியில் உள்ள சாந்துக்கார சம்சுதீன் என்னும் ஒருவர் சேகனாப் புலவரை அணுகி, ஒரு வராகன் கொடுத்து, அவரின் கையொப்பத்துடன் ஒரு பிரதி வாங்கிச் சென்று அதனைத் தாமும் அச்சடித்து மிக குறைந்த விலைக்கு விற்றார்.

இதைக் கண்டதும் சேகனாப் புலவருக்கு ஏற்பட்ட வெஞ்சினத்திற்கு அளவில்லை.

ஒரு தடவை சாந்துக்கார சம்சுதீன் தம்முடைய கள்ளச்சீறாவை விற்பனை செய்ய சென்னை வந்திருக்கிற செய்தியை அறிந்து, அவரை தம்முடைய இருப்பிடமாகிய அங்கப்ப நாயக்கன் தெரு, 205 ஆம் எண்ணுள்ள இல்லத்திற்கு வரவழைத்து,

" தம்பி! நான் எத்தனையோ சிரமத்தை மேற்கொண்டு சீறாப்புராணத்தை திருச்சி செப்பனிட்டு, அச்சிற் பதிப்பித்து, வெளியிட்டு செய்து வருகிறேன். நீரோ என்னிடம் ஒரு வராகன் தந்து அப்பிரதி ஒன்றை விலைக்கு வாங்கிச் சென்று எளிதாக அச்சிட்டு என்னை விட குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்து வருகிறீர்.

நான் விற்றுவரும் விலைக்கு நீரும் அதனை விற்று வருவீராயினும்,பண ஆசை பிடித்த நீர், ஒரு பணக்காரனாகட்டும் என்று அதனை பொருட்படுத்தாது விடுவேன்.

ஆனால் நான் அதிகம் விலையும், நீர் குறைந்த விலையும் போட்டு அதனை விற்றுவருவதைக் கண்டு, பொதுமக்கள் என்ன எண்ணுவார்கள் ? உண்மையில் நீரோ பணத்தாசை பிடித்தவரா இருக்க என்னையன்றோ பணத்தாசை பிடித்தவன் என்று இழந்துரைப்பர்
மேலும் நான் என் நூலை பிரஞ்சு இந்தியாவிலும், சென்னை மாநிலத்திலும் பதிவு செய்து உள்ளேன். அப்படி இருக்கும் பொழுது உன் மீது நான் வழக்கு தொடரின் எனக்குத்தானே சாதகமாக முடியும் என்று இனிமையுடன் வினவினார்

அதற்கு அந்த சாந்துக்கார சம்சுதீன் என்பவர் வாய்க்கொழுப்புடன், " வேண்டுமானால் வழக்கு தொடர்ந்து கொள்ளுங்களேன் ! " என்று கூறினார்.

அதைக் கேட்டதும் சேகனாப் புலவரின் கண்கள் இரண்டும் சிவந்தன. " இந்த மனிதர்கள் நடத்தும் நீதிமன்றம் ஏறியா என்னை உன் மீது வழக்கு தொடர சொல்கின்றாய் ? அது வேண்டாம். இறைவனின் மாபெரும் நீதிமன்றம் ஏறி, அவனுடைய திருச்சன்னிதானத்தின் முன் நின்று, உன் மீது வழக்கு தொடருகின்றேன் போ ! " என்று எடுத்துரைத்தார்

இதனை சிறிதேனும் பொருட்படுத்தாது சாந்துக்கார சம்சுதீனும் இடத்தை விட்டு அகன்றார்.
என்ன விந்தை ! சேகனாப் புலவரின் சாபத்திற்குள்ளான அவர், சின்னாட்களில் ஒரு கொலை வழக்கில் ஈடுபட்டு தூக்கு கயிற்றில் தொங்க வேண்டிதாகிவிட்டது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 53

(சேகனாப் புலவர் - ஐந்தாம் பகுதி)

புலவர் அவர்களுக்கு மொழி அறிவு மட்டுமல்லாது பல்வேறு திறனும் ஒருங்கே அமைந்து இருந்தது. அவர் பன்முக மேதையாக விளங்கினார்.தையற் கலையில் சிறந்த நிபுணராக விளங்கியதோடு நூதனமான கருவிகளை கண்டு பிடிப்பதிலும் சிறந்து விளங்கினார்.

அவருடைய திறமை கண்டு வியந்த ஒருவர் காயல்பட்டினம் தைக்கா சாகிபு அவர்களிடம் அவற்றை கூறியபொழுது, "அவர் ஒரு அப்தால் (இறைவனை நெருங்கியவர்களில் ஒரு வகையினர்) ஆதலின் அவருக்கு சந்ததிகள் இருக்காது" என்று கூறினாராம்.

அவ்விதமே புலவர் நாயகம் இரு மணம் முடித்தும், ஒரு மகவும் அவருக்கு பிறக்கவில்லை. ஆனாலும் அவரின் இவ்வாழ்வு இன்பமாக இருந்தது.

சென்னையில் கப்பல் மீராப் பிள்ளையின் வீட்டின் மேல் மாடியில் தங்கியிருக்கும்பொழுது ,கப்பல் மீரா பிள்ளையை தனியே அழைத்து,

"நான் இங்கு வந்து தவணை முடிந்துவிட்டது . இன்று இரவு நான் புறப்படுகிறேன் " என்று கூறினார் .

"எங்கே ? "

" அல்லாஹ்விடம் "

இதைக் கேட்டதும் அவர் ஓவென்று அழுது விட்டார். கப்பல் மீராப்பிள்ளைக்கு அவருக்கு ஆறுதல் கூறி,

" இன்று இரவு நான் இறந்துவிடுவேன். நாளை காலையில் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி அவர்களின் வழித்தோன்றலில் ஒருவர் கப்பலில் வந்து இறங்குவார். அவர் வந்து என்னை குளிப்பாட்டி எனக்காக தொழுகை நடத்தி, என்னை என் ஆசான் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிப் அவர்கள் அடக்க ஸ்தலத்துக்கு அருகே நல்லடக்கம் செய்வார் " என்று கூறி,

தன் அறைக்குள் நுழைந்து, தொழுது வணங்கி விட்டு அன்றிரவு ஹிஜ்ரி 1268 ஆம் ஆண்டு துல்கஃதா மாதம் பிறை 27 (13.9.1852) திங்கள் இரவு பொன்னுலகடைந்து புகழுடல் பெற்றார்.

இக்காலை கொழும்புக்கும் பாய்மரக் கப்பலில் தன் மாணவர்களுடன் காயல்பட்டினம் மௌலான சையது அப்துல் ரஹ்மான் அல் பாக்தாதி அவர்கள் சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுது, பெரும் புயலடித்து அவர்கள் சென்ற கப்பல் நிலை தடுமாறியது. கப்பல் உள்ளோர் அனைவரும் உள்ளம் கலங்கி தத்தளித்தது.

அப்போது செய்யது அப்துல்ரஹ்மான் மௌலானா அவர்கள் மாணவர்களை நோக்கி, "ஒன்றிற்கும் அஞ்சற்க !" சற்று நேரத்துக்கு முன்னர் எம் ஆருயிர் நண்பர் புலவர் நாயகம் புவி நீத்துவிட்டார். நான் போய் அவரை நல்லடக்கம் செய்ய வேண்டும். ஆதலின் திருப்புங்கள் திசையை; சென்னையை நோக்கி செலுத்துங்கள் கப்பலை " என்று கூறினார். அவ்விதமே கப்பலும் திரும்பி விடியலில் சென்னை துறைமுகம் வந்து, பிறகு புலவர் நாயகம் கூறிய வண்ணம் நபி (ஸல்) அவர்களின் வழித்தோன்றல் ஒருவர் கப்பலிலிருந்து இறங்கி வந்து, மீராப் பிள்ளையின் வீட்டை அடைந்ததும்,

அங்கு குழுமியிருந்த மக்களுக்கு தங்களுடைய கண்களையே தங்களால் நம்ப இயலவில்லை புலவர் நாயகத்தின் உண்மையான மகத்துவத்தை அப்போதுதான் அனைவரும் உணர்ந்தனர். அதன்பின்னர் புலவர் நாயகத்தின் பொன்னாடலை மௌலான அவர்களை குளிப்பாட்டி, அவருக்காக தொழுகை நடத்தி, குணங்குடி மஸ்தான் சாகிப் அவர்களின் அடக்கத் இடத்திற்கு அருகே நல்லடக்கம் செய்தனர்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 54

அகமது ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் (இலங்கை)

அகமது ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் செப்டம்பர் 1, 1943-ல் இலங்கை கிழக்கு மாகாணத்தில் மருதமுனையைப் பிறந்தார். தமிழ் இலக்கியத்துறையில் கவிதை, சிறுகதை, புதினம், சிறுவர் இலக்கியம், மொழிமாற்றுக் கவிதைகள் என பல துறைகளிலும் ஈடுபட்டுவரும் இவர் டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் எனும் பெயரால் அறியப்பட்ட ஓர் இலக்கியவாதியும், தனியார் மருத்துவருமாவார்.

இலங்கை மருதமுனையைச் சேர்ந்த நாடறிந்த புலவர் புலவர்மணி ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன், ஆயிசா உம்மா தம்பதிகளின் புதல்வராக பிறந்த இவர் 9 பெண் சகோதரிகளுடனும், 8 சகோதரர்களுடனும் கூடப் பிறந்தவர். இவரின் மனைவி ஹம்சியா பரீதா ஆவார். இவர்களுக்கு நான்கு பிள்ளைகள் உள்ளனர்.

இதுவரை வெளிவந்த நூல்கள் :

1. முத்துநகை (கவிதைத் தொகுப்பு) 1989
2. பாலையில் வசந்தம் (கவிதைத் தொகுப்பு) 1989
3. மஹ்ஜபீன் காவியம் (600 பாடல்கள்) 1992

இக் காவியம் தென் இந்தியா புதுக் கோட்டையில் நடைபெற்ற அகில உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் சிற்றிலக்கிய முதலாம் மாநாட்டில் வெளியிடப் பெற்றது.

4. புனித பூமியிலே காவியம் 1998
(1000 பாடல்கள்)

சென்னை மறைமலை அடிகள் நூலகத்தில் கவிஞர் மேத்தா அவர்களின் விமர்சனத்துடன் வெளியிடப்பெற்றது

5. பனிமலையின் பூபாளம் 1995
(மலையகக் கவிதைத் தொகுப்பு)
6. கருகாத பசுமை (புதினம்) 2000

தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சபையின் அனுசரணையுடன் வெளியிடப் பெற்றது)

7. ஜின்னாஹ்வின் இரு குறுங் காவியங்கள் 2001

("பிரளயம் கண்ட பிதா"இ "தாய்க்கென வாழ்ந்த தனயன்")

(தேசியநூலக ஆவணவாக்கல் சபையின் அனுசரணையுடன் வெளியிடப் பெற்றது)

8. கடலில் மிதக்கும் மாடிவீடு 2002

(சிறுவர் பாடல்)

(தேசிய நூல் அபிவிருத்தி சபையின் அனுசரணையுடன் வெளியிடப் பெற்றது)

9. அகப்பட்ட கள்வன் 2003

(சிறுவர் படக்கதை)

(பிரித்தானிய யூனிசெப் நிறுவனத்தால் வெளியிடப் பெற்றது)

10. பெற்றமனம் 2003

(சிறுகதைத் தொகுப்பு)

(கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சினால் பாடசாலை நூலகப் புத்தகமாக அனுமதிக்கப் பெற்றது)

11. எங்கள் உலகம் 2003

(சிறுவர் பாடல்கள்)

(தேசிய நூல்அபிவிருத்தி சபையின் அனுசரணையுடன் வெளியிடப் பெற்றது)

12. பண்டார வன்னியன் காவியம் 2005

(1570 பாடல்கள்)

(தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சபையின் அனுசரணையுடன்

வெளியிடப் பெற்றது)

13. திருநபி காவியம் 2006

(சென்னை பரமக்குடியில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் வெளியிடப் பெற்றது)

14. திருமறையும் நபிவழியும் (கவிதைத் தொகுப்பு) 2007

15. வேரறுந்த நாட்கள் ;(சிறுகதைத் தொகுப்பு) 2008

16. ராகுலுக்கு ஒரு புதுவண்டி

(சிறுவர் கதை)

(ஹாம்-ரு-றீட் அமெரிக்க கல்வி ஸ்தாபனத்தின் அங்கீகாரத்துடன் வெளியிடப் பெற்றது)

17. சிறுமியும் மந்திரக் கோலும் (சிங்களம்இதமிழ்இஆங்கிலம்)

(ஹாம்- ரு- றீட் அமெரிக்க கல்வி ஸ்தாபனத்தால்

18.; திப்பு சுல்தான் காவியம் 1600 கவிதைகள் 2011

19. அன்பின் கருணையின் பேரூற்று 2011

(டாக்டர் ஏ.சீ.எஸ்.ஹமீதின் கவிதைகள்)

வெளிவரவிருக்கும் நூல்கள் :

1. "பூவல்" (கவிதைத் தொகுப்பு)

3. ஜின்னாஹ்வின் கவியரங்கக் கவிதைகள்

4. ஜின்னாஹ்வின் கவிதைகள்

5) மொழிமாற்றக் கவிதைகள்

6. கேள்வியும் பதிலும்

(மகாகவி இக்பாலின் "ஷிக்வா- ஜவாபே ஷக்வா")

ஆய்வுகள் :

அகில இலங்கை ரீதியாகப் பெற்ற பரிசில்கள்
ஷரிபுத்தீனின் "தீரன் திப்பு சுல்தான் காவியம் " துபாயில் வெளியிடப்பட்டது. அந்த நூலிற்கு இலங்கை அரசின்
உயரிய விருதான சாகித்ய மண்டல விருது கிடைத்துள்ளது.இலங்கை கலாச்சார அமைச்சர் டி.பி. ஏகநாயக்கே
ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீனுக்கு விருது வழங்கி கௌரவித்தார்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் நடத்திய நாவற்குழியூர் நடராசன் கவிதைப் போட்டி (1996), 1ம் பரிசு
வடகிழக்கு மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசில்

'புனித பூமியிலே' காவியம் (1998)

கலாசார அமைச்சு, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் இணைந்து நடத்திய மிலாத் சிறுகதைப் போட்டி
(2001), 1ம் பரிசு

இவரால் இயற்றப்பட்ட கவிதைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை பத்தாயிரத்துக்கும் அதிகமாகுமென கணக்கிடப்
பெற்றுள்ளது.

திப்பு சுல்தான் வரலாற்றை இளைய தலைமுறை அறிந்துகொள்ள மனிதர்களை மதங்கள் பழிதீர்க்காமல்,
மனங்கள் வழி பார்த்து நேசிக்க -இத்தியாதி, இத்தியாதி நன்மைகள் இந்த நூலால் நாட்டுக்குக் கிடைக்கும்.
இந்தக் காவியத்தைப் பள்ளிப் பாடநூலாக வைத்தால்

தமிழின் தகவும், தமிழ்மண்ணை ஆண்டவர் தகவும் ஒருசேரத் தெரியவரும்.மாணவருலகு நல்ல மாண்புகளை
எய்தும்.

விருத்தங்களால் ஆன கம்பராமாயணம் எங்கனம் இன்றளவும் நிலைத்து நிற்கிறதோ அதுபோல் இந்த நூலும்
நிற்கும்.

இதனைக் காலம் தின்னாது கறையான் அரிக்காது.

செய்யுள் வடிவில் இயற்றப்பட்ட கம்பராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசங்களுக்கும், சிலப்பதிகாரம்,
மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி போன்ற காவியங்களுக்கும், உரை எழுதியவர்களைப் பார்த்திருக்கிறோம்,
உரைகளைப் படித்துக் களித்திருக்கிறோம்.

ஆனால், உரை நடைகளுக்கு, கவிதையின் உருவம் கொடுத்து, பா மாலையாக்கி, முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞரே
பாராட்டும் வகையில், காப்பியமாக்கியவரை அறிவீர்களா? அவர் இவர்தான்

பண்டாரக வன்னியன் காவியம் 1600 பாடல்கள்

திரு நபி காவியம் 1438 பாடல்கள்

மஹ்ஜபீன் காவியம் 600 பாடல்கள்

புனித பூமியிலே காவியம் 1000 பாடல்கள்

பிரளயம் கண்ட பிதா காவியம் (குறுங் காவியம்)

தாய்க்கென வாழ்ந்த தனயன் (குறுங் காவியம்)

தீரன் திப்பு சுல்தான் காவியம் 1600 பாடல்கள்

வாத்தியார் மாப்பிள்ளை காவியம்

எல்லா காவியம் 1464 பாடல்கள்

மூஸா நபி காவியம்

அன்னை கதீஜாவும் அண்ணலார் குடும்பமும் 1250 பாடல்கள்

அன்னை கதீஜாவும் அண்ணலார் குடும்பமும் வழுத்தார் வள்ளல் வெள்ளம்ஜி இக்பால் அவர்கள் கொடை

நாயகராக இருந்தார். அண்ணனும் , முகநூல் நண்பருமான Jamal Mohamed Mohamed Iqbal

விதிவழுவா திலக்கணங்கள் மேவும்படி உவமம்

விதியும்படி அணிநலன்கள் உயரும்படி கற்றோர்

அதிசயித்தே வியக்கும்படி அடிதோறுந் தேனா

றோடும்படி உன்னதமாப் புலவனிவ னென்றே

மதி மிகுந்தோர் வாழ்த்தும்படி மன்னுபுக ழிலங்கை

ஹமணிக்கவிஞன் ஜின்னாஹ்ஷர் புதினெனும்

இளைஞன்

தந்துள்ள காவியத்தைத் தமிழ்கூறும் உலகந்

தனில்வாமும் இளைஞர்கள் கற்றிடுதல் வேண்டும்
 சிந்தையள்ளுங் காவியங்கள் செய்துள்ள முன்னோர்
 சிரந்தாமும் இன்னூலில் இவனாளு கின்ற
 சந்தங்களில் துள்ளுகின்ற ஓசைநயங் கேட்கின்
 சான்றுரைப்பேன் இவன்பாடல் காலத்தை வெல்லும்
 எனப் பெருமிதத்தோடு சாற்றுக் கவியால், கவி கா.மு.ஷெரீப் அவர்களாலும் வாழ்த்தப்பெறும், போற்றப்பெறும்
 இவர்தான்,

காவியங்களின் பெயர்களைத் தொடர்ந்து படிப்பதற்கே, நமக்கு மூச்சுத் திணறுகிறதே, ஆனால் ஒரு மனிதர், ஒரே
 ஒரு தனி மனிதர், இத்துணை காவியங்களுக்கும், கவி உரு கொடுத்து, பெரு நூலாக்கி வெளியிட்டிருக்கிறார்
 என்றால் நம்ப முடிகிறதா? நம்பித்தான் ஆக வேண்டும் .

காப்பியங்களுக்கு உரை எழுதும் பழக்கம்தான், காலம் காலமாக இருந்து வரும் பழக்கமாகும்.முதலில்
 தோன்றுவது காப்பியம்.பின்னர் வருவது, அதன் உரை நூல் .இம்மரபை முழுவதுமாய் மீறி, இவர் புதியதோர்,
 பாதையினை உருவாக்கியுள்ளார்.

அதாவது, முன்னரே வெளிவந்த, வசன, உரை நடை நூல்களை கவிதைகளாக மாற்றி,
 காவியமாக்கியுள்ளார்.இம்முயற்சியில் பெரு வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.
 இதனால் இவரை காப்பியக்கோ ஜின்னா ஷரிபுதீன் என்று சிறப்பு பெயரிட்டு அழைக்கின்றனர் .
 இவரது சிறப்பு, இவர் பின்பற்றும் யாப்பு முறையாகும்.

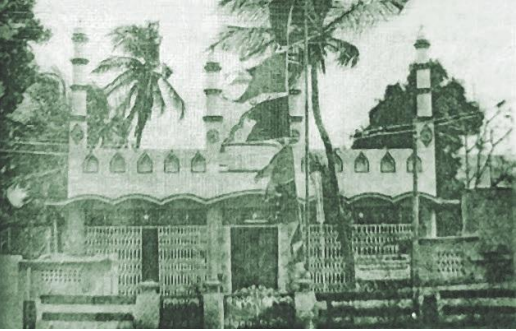
தமிழின் யாப்பு அமைதிக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுப் பாரம்பரியம் உண்டு.
 அகவல், வஞ்சி, ஆசிரியம், வெண்பா, கலிப்பா, விருத்தப்பா என நீண்டு செல்லும் மரபைத் தொடர்ந்து
 கடைபிடித்து, தளை தட்டாமல், கவி புனைவதில் வித்தகர் இவர்.

மூச்சுவிடும் முன்னே முந்நூறும் நானூறும்
 ஆச் சென்றால் ஐநூறும்எனவும்
 இம் என்னும் முன்னே எழுநூறும் எண்ணூறும்
 அம் என்றால் ஆயிரம் பாட்டும்
 பாடியதாகச் சொல்லப்படும், புலவர் வரிசையைப் பாரதி பாடுவார் அல்லவா? அதனை மெய்ப்பிக்கப் பிறந்தவர்
 இவர்.

இலங்கை இஸ்லாமிய ஆய்வகத் தலைவர் காப்பியக்கோ ஜின்னா ஷரிபுதீன் தலைமையிலும் மற்றும்
 இஸ்லாமிய ஆய்வகத்தின் செயலாளர் அஸ்ரப் சிஹாப்தீன் பொறுப்பிலும் உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய
 மாநாடு - 2016 டிச 11, 12,13 ஆகிய 3 நாட்கள் இலங்கையில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் நானும் கலந்து
 கொண்டு ஆய்வு கட்டுரையை சமர்ப்பித்து ,சொற்பொழிவும் ஆற்றினேன்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 55

(மஹானந்த பாபா)

மகான் மஹானந்தபாபா முஹம்மது அப்துல் காதிர் ஒலியுல்லாஹ் நாயகம் அவர்கள் (1891 – 1959) இஸ்லாமிய
 சாரத்திலிருந்து மாறாமல், ஒருமையின் அனுபவத்தை, மிக அழகான சந்தத்துடன் மிக எளிமையான பாடல்களாக
 மஹானந்த கீதம் என்ற நூலை உருவாக்கி அளித்தவர்.

கீழ்க்கரையில் பெரும்புகழ் பெற்ற குடும்பத்தில் அபூபக்சர் சித்திக் (ரலி) வம்சாவளி முகம்மது இப்ராஹீம்-ஷெய்கு நாச்சியார் தம்பதியருக்கு நான்காவது மகனாக 25.12. 1891-ல் பிறந்தார்.

அவர் வயிற்றிலிருந்தபோது ஷெய்கு நாச்சியார் ஆகாயத்தில் இருந்து ஒரு ஒளிப்பிழம்பு தன்னை நோக்கி வரக்கண்டார். ஆகவே அப்துல் காதிர் என்றே பொருத்தமான பெயரை குழந்தைக்குச் சூட்டினர். அப்துல் காதிர் என்றால் "எல்லாம் வல்ல ஆற்றலுடையோனின் தொண்டன்" என்று பொருள்.

"நான் பகிரங்கத்தில் அட்சர சொரூபம், அந்தரங்கத்தில் அதன் அர்த்தம்" என்பது போன்ற வாக்கியங்களும் அசரீரியாக ஷெய்கு நாச்சியாருக்குக் கேட்பதுண்டு.

அப்துல் காதிர் சிறு குழந்தைகளுடன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது "நானே நீ, நீயே நான்" என்று அடிக்கடி கூறுவார். குழந்தைகள் சிரிப்பார்கள். அந்த வழியே சென்ற மகான், "இக்குழந்தையும் நானும் ஒருவரே; உலகிற்கு நன்மை புரியப் பிறந்துள்ள அவதாரமே இவன்" என்றார். அம்மகானின் பெயர் முஹயத்தீன் அப்துல் காதிர் ஜெய்லானி என்பதாகும்.

மஹானந்த பாபா, பின்னாளில் தமது எல்லா பாடல்களின் ஈற்றடியிலும், ஜெய்லானியின் பெயரையும் சேர்த்துக்கொண்டார்.

முதுகுளத்தூரில் கல்வத்து நாயகம் என்ற ஞானியார் முப்பது ஆண்டுக்காலம் தனியறையில் நிர்விகல்ப சமாதியில் ஆழ்ந்திருந்தார். ஒருநாள், சமாதி நிலையிலிருந்து விழித்த கல்வத்து நாயகம், முதுகுளத்தூர் பள்ளிவாசல் படிக்கட்டில் வீற்றிருந்தார்.

அவரைக் காண அலைகடல் எனக் கூட்டம் திரண்டது. அக்கூட்டத்தில் மகானந்த பாபாவும் நின்றுகொண்டிருந்தார். அப்போது அவருக்கு வயது 19 தான்.

கல்வத்து நாயகம், மகானந்த பாபாவை நோக்கி கைகாட்டி அழைத்து தொழுகை நடத்துமாறு பணித்ததைப் பார்த்து ஊரே அதிசயித்தது. தொழுகை முடிந்ததும் கல்வத்து நாயகம், மகானந்த பாபாவை கட்டித் தழுவி முத்தமிட்டார். இதன் மூலம் மஹானந்த பாபா ஒரு ஆத்ம சொரூபி என ஊர்மக்கள் உணர்ந்துகொண்டனர். மகானந்த பாபாவின் உள்ளத்தினின்றும் வெள்ளம்போல் ஞான உபதேசங்கள் இசை நயத்துடன் பொங்கி எழலாயின. ஒலியுல்லா அவர்களின் உள் ஒலியே அவரது அருட்பாடல்கள்.

"வித்துக்குள் மரம் கொப்பு வேருமானேன்-அந்த

வித்தைக் கொடுக்கும் மரம் போலுமானேன்".

வித்து மரமாவது போல ஆத்மாவிலிருந்து கிளைக்கிறது உலகம் என்பதை புரியவைக்கும் உவமை.

கூட்டிலிருந்து கிளி கோபுரத்தின் மேல் உலவி

நாட்டில் பறப்பது போல் நானே நிரந்தரனே-

ஆத்ம சக்தி சைதன்ய வேகம் எடுத்து உலகெல்லாம் பரவி எல்லாம் தானே என்று உணர்வதை இவ்வரிகள் சுட்டுகின்றன.

ஒரே சக்தியின் 'நான்'. அதன் வடிவம் 'அன்பு' இது பிரிக்க முடியாதபடி எல்லா உடல்களிலும் நிலைபெற்று உள்ளது.

உடலளவில் நாம் எல்லோரும் பலவாகக் காணப்படினும் தூல, சூக்கும, காரண காரியங்களில் ஒன்றுபட்டவர்கள். இதை நாம் உணர வேண்டும்.

எண்ணம், சொல், செயல் இவை எதனால் இயக்கப்படுகின்றனவோ அதுவே 'நான்' என்று உணர வேண்டும். இதுதான் அணு - மகத்து.

இந்த உலகில் எல்லாம் 'நான்' என்பதில் அடங்கி இருக்கிறது. இந்த உண்மையை உணர்ந்து அனுபவித்தால், எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பிரம்மானந்தத்தை அறியலாம். இதுவே அநுபூதி நிலையாகும்.

உலகமனைத்தும் ஓர் உடல்; ஓர் உயிர்; எல்லாச் சமயங்களும் ஓர் அங்கத்திலிருந்து வந்தவை. எல்லாப் பிறவிகளிலும் கிடைத்தற்கரியது மானிடப்பிறவி.

மனிதனுக்கு புறம்பாக உள்ளது எதுவும் இல்லை. இவ்வுலகில் காணப்படும் சர்வ சக்திகளும் மனிதனிடம் இருந்தே வெளிவந்தவை. மானுடவர்க்கத்தில் தான் உண்மைப் பொருளின் சொரூபம் விளங்குகிறது.

இப்படிப்பட்ட மானுடத்தின் வாழ்க்கை, உண்டு உறங்கி, ஊடிக் கூடி, பெற்றுப் பெருகிப் புதைகுழிக்குச் செல்லும் கேவலமானதன்று. உண்பதும் உறங்குவதுமாக முடியும் வாழ்க்கை, விலங்கின் வாழ்க்கையாகும்.

"மனிதனுக்குள்ளே மனிதனை அறிந்து, யோக நிலை தெளிந்து, சோக நிலை தவிர்ந்து, தேகநிலை தாண்டி, தேகி நிலை வேண்டி, ஏக நிலை கண்டு, இறைபோக நிலை பெறுதலே மனித வாழ்வின் லட்சியமும் பயனுமாகும். உண்டுறங்கி வாழ்வதற்கே

உற்றதல்ல இப்பிறவி

பண்டிருந்த பிரம்ம நிலை

பற்றவென்றே சொன்னேனே

அத்வைத அனுபூதியை மிக அழகான சந்தங்களும், எளிமையான சொல்லாட்சியும் கொண்ட பாடல்களாக இவர் தந்திருக்கிறார். பெயர் சொல்லாமல் முன்வைத்தால், ரமண பக்தர்கள் இவை ரமண மகரிஷி எழுதியதாக இருக்குமோ எனக் கருதும் அளவுக்கு மெய்ஞான செறிவு கொண்டவை இப்பாடல்கள். சிலவற்றைப் பார்க்கலாம். ஜகத்து என்பது நாம் பார்க்கும் மாற்றமுடைய இந்த இருப்பு. மகத் என்பது ஆதி அறிவு. இவை இரண்டுக்குமான தத்துவ உரையாடலாகச் செல்லும் இப்பாடல், எந்த அளவு நம் மண் மரபுகளில் வேரூன்றி உள்ளது என்பது அதிசயிக்கத்தக்கது. திருவள்ளுவர் சொல்கிறார் -

குடம்பை தனித்துஓழியப் புள்பறந் தற்றே

உடம்பொடு உயிரிடை நட்பு.

(குறள் - 338; அதிகாரம் - நிலையாமை)

முட்டை தனித்துக் கிடப்ப, அதனுள் இருந்த பறவை, பருவம் வந்ததும் பறந்துபோனது போன்றதே, உடலுக்கும் உயிருக்குமான நட்பு என்கிறார் வள்ளுவர்.

வள்ளுவரையும் மகானந்த பாபா ஒலியுல்லாவையும் இணைக்கும் இழைகள், இம்மண்ணின் மெய்ஞான இழைகள். தூய அறிதல் நிலையின் ஆனந்தமயத்தைச் சொல்லும்போது, கற்கண்டு பொம்மையை உவமிப்பது வேதாந்த மரபு.

கற்கண்டு பொம்மையின் காலை உடைத்து உண்டாலும், தலையை உடைத்து உண்டாலும் எவ்வித பேதமும் இல்லாமல் ஒரே சுவையாகவே இருக்கும். மரபார்ந்த இந்தச் சித்திரத்தை மஹானந்த பாபா பயன்படுத்துகிறார் -

ஓதமுடியாது கற்கண்டி லோரின்பம்

பேதமு மேதுமில்லை - ஜகத்தாய்

பேதமு மேதுமில்லை!

முல்லா நசுருதீனின் கதை ஒன்றுண்டு. வீட்டுக்குள் தொலைத்த பொருளை அவர் வீதியில் தேடிக் கொண்டிருப்பார். ஆழ்ந்த உட்பொருள் கொண்ட நகைச்சுவை கதை அது. மஹானந்த பாபா கூறுகிறார் -

வீட்டினிலே வைத்தபொருள்

வீதியெங்கும் தேடுதல்போல்

ஏட்டினிலே காண்பதற் கங்(கு)

இல்லையென்று சொன்னேனே

நான் யார் என்பதற்கு அவர் விடை கூறுகிறார் -

நானே யாரென் றே நவின்னே

நாம ரூப மாகினேன்

நானே இந்த நானா விந்த

நாத விந்து மாகினேன்

தானே யாரென் றே யுணர்ந்தே

தற் சொரூப மாகினேன்

தத்வ மசியாய் எங்கு மொன்றாய்ச்

சாரனந்த மாகினேன்

முக குணாதி மூவிட மாய்

முன்னி நிற்ப தாகினேன்

முச்சுடராய் முப்பொருள் சேர்

மூதறிவா யாகினேன்

ஐகத்து மகத்து வினா விடைப் பாடலின் வரியில் ஒரு வெளிச்சத் துகள் இது.

ஆன உடலுயர் ஆங்கொன்றி நிற்பது

ஏனிது விந்தையன்றோ - மகத்தாய்

ஏனிது விந்தையன்றோ -

விந்தையோர் முட்டைக்குள் மேவும் சிறுபட்சி

வந்ததைப் போன்றிடுமே.

திருவள்ளுவரின் குறள் ஒன்றோடு ஒத்திருப்பது இது.

குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள்பறந்தற்றே

உடம்பொடு உயிராடு நட்பு.

உடலுக்கும் உயிருக்குமான நட்பு முட்டைக்குள் தனித்திருக்கும் பறவை போன்றது. பருவம் வந்ததும் பறவை பறந்துவிடும்.

'குளவியோர் புழுவினைக் கூட்டினிற் கொடு வந்து கொட்டாமற் குளவியாக்கும் கொள்கையது போலிந்தக் குவலயம் அனைத்துமே கூடியே என்னுள் நோக்கும்' குளவியின் ரீங்காரம் ஒலியுல்லா நாயகத்தின் உள்ளத்தில் ஆன்மிக ரீங்காரத்தை எழுப்புகிறது.

--

மற்றொரு பாட்டில்...

பணியாரம் தித்திக்கும் பாங்கினிய வெல்லமாம்

பாகிலது சேர்ந்ததாலே - பாராதியண்டமும்.

பார்க்கில் சுவை மதுரமாம் பரனோடு சேர்ந்ததாலே

எத்தனைக் கோடி இன்பம் வைத்தாய் இறைவா என்று பாரதி பாடவில்லையா? பராசக்தி பாரதியின் உள்ளத்தில் குடிகொண்டாள். இந்த உலகம் கோடி கோடி இன்பங்கள் கொட்டிக் கிடக்கும் இடமாகிவிட்டது. மகானந்த கீதம் பாடல்கள் எல்லாமே இனிய, எளிய உபதேசக் களஞ்சியமாக இருக்கின்றன.

'சீவன் என்றும் உலகம் என்றும் கடவுள் என்றும் சொல்வதெல்லாம் ஒரே சின்மயமே. சின்மயத்தைக் கண்டவருக்கு சீவ, உலக, பரம் என்ற வேற்றுமை இல்லை

இறைவனை கண்டவனுக்கு இம்மதம், அம்மதம் என்பதில்லை. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஆத்மா ஒன்றுதான். ஆத்மாவைக் காண்பவனுக்கு ஆண், பெண் என்ற பேதம் கிடையாது

தமிழகத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று மக்களோடு கலந்துறவாடி தனது பாடல்களை இசையோடு பாடுவது நாயகம் அவர்களின் வழக்கம். இலங்கை, மலேயா போன்ற தேசங்களிலும் இவருக்கு அன்பர் கூட்டம் பெருகியதால் அங்கும் சென்றார்.

"ஞானம் என்பது வெறும் வார்த்தை. அநுபவமே அதன் அர்த்தம்."

"சாந்தம் என்பது கண்மூடி இருத்தல் அதாவது ஒன்றுமில்லாதிருத்தல்.

சாதனம் என்பது பலவற்றையும் ஒன்றாய்க் காணுதல். அதாவது கண் விழித்திருத்தல்".

"சத்தியம் என்பது கண்மூடல், கண் விழித்தல் இவை இரண்டுமே மறைந்து தோன்றுதல். அதாவது தன்னில் எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னை எல்லாப் பொருள்களிலும் காணுதல்" - இவை அவரது அருள் மொழிகளில் ஒரு சில.

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை

மரத்தில் மறைந்தது மாமத யானை

பரத்தை மறைத்தன பார்முதல் பூதம்

பரத்தில் மறைந்தன பார்முதல் பூதமே -

திருமூலரின் திருமந்திரம் 2290

இறைவன் ஏன் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை ?

ஒரு குழந்தை மரத்தால் செய்யப்பட்ட யானை பொம்மையைக் கண்டு, அம்மா ! யானை.. யானை " என்று அஞ்சித் தாயிடம் தஞ்சம் அடைகிறது. இது யானை இல்லை மரம் என்று கூறி குழந்தையின் அச்சம் நீக்குகிறாள். அப்போ குழந்தை கண்டது யானையா ? மரமா ? என்ற ஐயம் எழுகிறது யானையாகக் கண்ட குழந்தைக்கு மரம் என்பது புலப்படவில்லை. மரம் என்ற தெளிவு பெற்ற தாய்க்கு யானை புலப்படவில்லை.

இவற்றைப் போல்தான் இறைவனும் தான் உலகத்தையும் , உலகப் பொருள்களையும் இறைவனாகவே காண்போருக்கு அவை புலப்படுவதில்லை. உலகமாகவே காண்பார்க்கு இறைமை புலனாவதில்லை. இதைக் கருத்தைக் கொண்டு மஹானந்த பாபா

மண்ணையே மறைத்தது வளைவுறும் பானை

மரத்தையே ஒளித்தது மதம் பொழியானை

என்னையே மறைத்தது இகபரம் ஏனை

என்னுள்ளே உதித்தன இவைபெரும் சேனை

'மஹானந்த கீதம்' என்ற பெயரில் பாபாவின் பாடல்கள் பல்வேறு இடங்களில் பாடப்பட்டு வந்தன.

அப்பாடல்களைத் திரட்டி முழு நூலாக்கி முதற்பதிப்பு 1958-ல் வந்திருக்கிறது. அதற்கு முன்னுரை வழங்கியவர் கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார். "மஹானந்த பாபாவின் மஹானந்த கீதம் வேதாந்த வீணையின் அறிவு முழக்கம்! ஆனந்தக் கூத்து!" என்று அவரது முன்னுரையில் புகழ்ந்திருக்கிறார்.

மானுடர் உருவாக்கிய செயற்கை எல்லைகளைக் கடந்து, இந்திய மெய்ஞானத்துக்குக் கட்டியம் கூறும் பாடல்கள் 'மஹானந்த கீதம்'. இவையெல்லாம் இன்று சிறு குழுக்களால் ஆங்காங்கே வெளியிடப்படுகின்றன. அவரது வாழ்வின் நிறைவுப் பகுதி மதுரையில் கழிந்தது. 18 ஆண்டுக் காலம் மதுரையில் தவ நிலையில் இருந்து 1959-ல் இறைவனோடு ஐக்கியமானார். அவரது திருமேனி, கீழ்க்கரைக்கு கொண்டு வரப்பட்டு அங்கே அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

இன்றும் இம்மகானின் அடக்கத்தலம் கீழ்க்கரையில் ஒரு முக்கிய ஆன்மிகக் கேந்திரமாக உள்ளது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 56

(ரசூல் பீவி - பரிமளத்தார்)

தென்காசியில் வாழ்ந்து 'சின்ன மீரான் ' என வழங்கப் பெற்ற முகமது மீரான் சாகிப் ஈன்ற முகமது காசிம் என்ற பரிமளத்தார். பரிமளத்தாரின் மனைவி ரசூல் பீவி.

இவர்களது நூற்களை 1910 ஆம் ஆண்டில் இவர்களது மகன் முகம்மது அப்பா சாஹிப் சேமித்து வைத்திருந்த பாடல்கள் மட்டுமே, தென்காசி இராமனுஜ அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. சேமிக்கப்படாமல் தவறவிட்ட ரசூல்பீவியின் பாடல்கள் எண்ணிறந்தவைகளாக இருக்கலாம். பரிமளத்தார் பாடல்' என்ற நூலின் பிற்பகுதியில்

ரசூல் பீவி எழுதிய "ஞானாமிர்த சாகரம்' என்ற நூலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

ஞானம் போதிக்கும் நல்ல கவிதைகள் ரசூல் பீவி கவிதைகளாகும். கணவன் - மனைவி இருவருமே இசுலாமிய ஞானிகள். ரசூல் பீவி தம்முடைய நூலில் தம் கணவரை நோக்கி, தெளிவு பெறுவதற்காகக் கேள்விகளைக் கேட்பதும் அதற்குக் கணவர் பதில் கூறுவது போன்றும் (வினா-விடை) பாடிய பாடல்கள் அனைத்தும் ஞான மொழிகளாகும்.

இஸ்லாமியப் பெண் சூஃபிக் கவிஞராகத் தென்காசியில் தோன்றியவர்தான் ரசூல் பீவி. இவரின் தகப்பனார் நெய்னா முகம்மது லெப்பை. ரசூல் பீவி - பரிமளத்தார் இருவரும் சேர்ந்து பல அரிய தமிழ் நூல்களைத் தோற்றுவித்துள்ளனர்.

வணக்கத்திற்கு உரியவர் அல்லாஹ் ஒருவனே' என்ற ஓரிறைக் கொள்கையை வெளிப்படுத்தும் பல சூஃபி தத்துவ பாடல்களை இயற்றியவர் தென்காசி ரசூல் பீவி ஆவார்.

இஸ்லாமியத்தின் ஏகத்துவக் கொள்கையின்படி ஒன்றே கடவுள் என்பதையுணர்ந்து, தனக்குள் உண்டான ஆன்மீகப் பக்குவத்தை தமது இறையாண்மைப் பாடல்களாக இவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

இஸ்லாமியத்தின் சூஃபி தத்துவம் இறையனுபவ மேன்மையின் வெளிப்பாடாகும். உலக அறிவின் முதுமையின் விளைவே இத்தத்துவம்.

வாழ்வின் அர்த்தங்கள் பூஜ்ஜியத்திலிருந்து முடிவிலியை நோக்கி நகர்வதை விலகி நின்று இரசிப்பதை உணர்த்துகின்றது. இவ்வாறான சூஃபி ஞானியாகத் திகழ்ந்த பெண்பாற் புலவர்கள் நம்மில் பலராவர். 'இப்பெண் புலவர்கள் சூஃபி தத்துவத்தின் வழி மக்களை நல்வழிப்படுத்த முனைந்தார்கள். இவர்கள் இயற்றிய இலக்கியங்களைக் குறித்த செய்திகள் இஸ்லாமிய இலக்கிய நூல்களில் மட்டுமே விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. எத்தனையோ இலக்கியங்கள் இஸ்லாமியர்களால் படைக்கப் பட்டிருந்தாலும், இன்னும் முறையாக பதிவு செய்யப்படாத இலக்கியங்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

தொடர்ந்து எழுதப்பட்டு வரும் பல்வேறு அறிஞர்களின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், இஸ்லாமிய இலக்கிய வரலாறு பகுதியில் குறிப்பிட்ட இலக்கியங்கள் மட்டுமே மீண்டும் மீண்டும் பதிவாக்கப்படுகின்றன.

அதில் முழுமையான இலக்கிய வரலாறுகள் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அவ்வகையில். தென்காசி ரசூல்பீவி அவர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பும் கூறப்படாமல் இருக்கிறது.

இந்த அம்மையார் குறித்து, முனைவர் ரமேஷ் தங்கமணி அவர்கள் 'வல்லமை' இணைய இதழில் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

தினமணியில் தாயம்மாள் அறவாணன் அவர்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் ஹிந்து நாளிதழில் தஞ்சாவூர் கவிராயர் ஒரு அழகான கட்டுரையொன்றை எழுதியுள்ளார். இவர்கள் அனைவருமே 'ரசூல்பீவி அவர்களின் இலக்கியப் பணி குறித்துப் பெரிதாகப் பேசுவோ, பதிவு செய்யவோ இல்லை' என்கிறார்கள்.

மணவை முஸ்தபாவின் 'தமிழில் இஸ்லாமிய மெய்ஞ்ஞான இலக்கியங்கள்' எனும் நூலில் தான் விரிவான முறையில் இவரின் இலக்கியங்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

இவர் மட்டுமல்ல, இவரின் கணவரும் சூஃபி ஞானியாக இருந்து பல அரிய தமிழ் இலக்கிய நூல்களைப் படைத்துள்ளார் என்பதை இந்நூல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

இவர்கள் இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே துறவு வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்கள். பல ஆன்மீகச் சுற்றுப் பயணங்களை கணவன்-மனைவி இருவரும் சேர்ந்தே பயணித்துப் பாடல்கள் புனைந்து இலக்கியமாக்கி வந்துள்ளனர்.

'ஞான அமிர்த போதனை' எனும் நூலைப் பரிமளத்தாரும், 'ஞானமிர்த சாகரம்' எனும் நூலை ரசூல்பீவியும் எழுதியுள்ளனர். 'ஞானமிர்த சாகரம்' எனும் நூலில் 37 தலைப்புகளில் தத்துவப் பாடல்கள் உள்ளன.

ரசூல் பீவியின் பாடல்களில் சில தொழுகையின் அவசியத்தைப்பற்றி வினவுவது போன்றும், அதற்கு கணவர் பதிலளிப்பது போன்றும் பாடியுள்ள கவிதையானது,

"தீனறிந்து தெளிவுடைய தொழுகை தொழாதவர்க்கு

தீயினுடை கடிவாளம் பூட்டப்படும் நரகில்

வானவரும் வந்துநின்று வாள்சூழற்றிக் கேட்கும்

போது ஜவாப் என்ன சொல்வாய் பெண்ணே ரசூல்பீவி"

இவ்வாறு துணையை மடக்கிக் கேள்வி கேட்கும் பரிமளத்தார், தமக்கு மேலும் தொழுகையின் அகமியத்தைப் பற்றி எடுத்துரைப்பதே ரகூல் பீவி பின்வரும் பாடலில் கூறுகிறார்.

தொழுகையுடன் நோன்பின்ருசி உள்ளறிந்து தொழுவோர்

தோற்று மிஃராஜ் அறிவார்; தோஷமது நீங்கும்

அழுகையுள்ள தொழுகைதொழு துள்ளிலையைத்

தொழுவோர்க்கு)

ஆகிரிலும் பதவிக் கொடுத்தளிப்பதுவும் நீயே !

அவர்கள் இருவரும் இவ்வுலகில் எவ்வாறு இணைபிரியாது இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்து வந்தனரோ அதுபோன்று மறுமையிலும் இருக்கவேண்டுமென்று தம் கணவரிடம் இறகூல்பீவி கூறுவது:

“மயில் குயில்போல் கூடினமே மாநிலத்தில் மனமே

மறைந்தாலும் இதுபோலெ மண்ணறையில் இருக்க

துயிலுடைந்து எழுந்ததுபோல் துணைமஹூலில் இருக்க

துலக்கும் ரஹ்மான் ஆணை துய்யோன் பரிமளமே”

மண்ணறையில் மறைந்து எழும்போது கணவரின் துணையோடு எழ வேண்டும் எனப் புகழ்வது அவர்களின் அன்பின் ஆழத்தை புலப்படுத்தும் ரகூமான் கண்ணியில்...

மறைவாக நீ இருந்து மல்லாடித் திரியாமல்

இறையோனே என் முன்னே எதிர்ப்பாய் றகூமானே

இறையோனே உன்னை நான் இரு கண்ணால் காணுமுன்னே

கரையான் பிடித்திடுவோம் கண்ணே ரகூமானே

Vali Poakkan Parathesi

மிக

அருமையான

வரலாற்று பதிவுகள்...கணவன் மனைவி இருவர்களுக்கு இடையில் இருக்கக்கூடிய சுற்றுப்புற சூழல் ஆரோக்கியமாக இருத்தலின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளனர் அது மட்டும் அல்லாமல் அந்த ஆரோக்கிய சூழல்தான் பரகத் எனும் அருள்கொடைகளை கொடுக்கும் அதை வைத்தே அடுத்தடுத்த நலமான காரியங்களும் நடக்கும் என்பதை உணர்ந்து வாழ்ந்தது மட்டுமல்லாமல் அடுத்த தலைமுறைகளுக்காகவும் வரலாற்றுச் சுவடுகளாக விட்டுச் சென்றுள்ளனர்

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 57

(செய்யிது ஆசியா உம்மா)

செய்யிது ஆசியா உம்மா (பொ.யு. 1868-1948) கீழ்க்கரையில் வாழ்ந்த இஸ்லாமிய மதஞானி. சூஃபி மரபில் வந்தவர். சூஃபி இலக்கியங்களை படைத்தவர்

வள்ளல் சீதக்காதியின் தம்பி பட்டத்து மரைக்காயர் என்னும் முகம்மது அப்துல் காதிர் மரைக்காயரின் மகனாகிய முகம்மது அபூபக்கர் மரைக்காயருக்கும் சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா அவர்களின் மகள் சாறா உம்மாவுக்கும் பிறந்த வள்ளல் அவ்வாக்காறு மரைக்காயர் எனப் புகழ்பெற்ற அப்துல்காதிர் மரைக்காயர். இவரே கீழ்க்கரை ஜுமாப் பள்ளிவாயிலையும் கீழ்க்கரை புதுப் பள்ளிவாயிலையும் காயல்பட்டணம் புதுப்பல்லி வாயிலையும் கட்டுவித்தவர். அவரின் மகள் வயிற்றுப் பேரரே இரண்டாம் சீதக்காதி என அழைக்கப்பெறும் ஹபீபு அரசர் என அறியப்படும் ஹபீபு முகம்மது மரைக்காயர்.

ஹபீபு மரைக்காயரின் இளைய சகோதரரின் பேரத்திதான் ஆசியா உம்மா. தந்தை பெயர் ஹபீபு முகம்மது மரைக்காயர்.

ஆசியா உம்மாவின் மூதாதையர்கள் எட்டையபுர மன்னர்களுடன் நெருக்கமான நட்புறவு கொண்டிருந்தனர். இவருடைய குடும்ப முன்னோர்களில் ஒருவரான ஹபீபு அரசர் சலூதி அரேபியாவின் ஜித்தா நகருக்கும் புனித மக்காவுக்கும் இடையே கிணறு தோண்டியது சிறப்புக்குரியதாக நினைவுகூறப்படுகிறது.

சேதுபதி மன்னரின் அனுமதியுடன் கீழ்க்கரையில் 1754-ஆம் ஆண்டில் டச்சுக்காரர்களால் கட்டப்பட்ட வர்த்தகப் பண்டகசாலை ஆசியா உம்மாவின் முன்னோர்களுக்குச் சொந்தமானது. அவர்கள் பல கப்பல்களுக்கு உரிமையாளர்களாக இருந்து கடல் வணிகத்தில் முனைந்திருந்தனர்.

ஆசியா உம்மா இளமையில் கீழ்க்கரையில் வாழ்ந்த கல்வத்து நாயகம் சையிது அப்துல் காதிர் அவர்களின் முதன்மைச் சீடரானார்.

பெரும்பாலும் இறைத்தியானம், தொழுகை ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு வீட்டுமாடியில் தனிமையாகக் காலத்தைச் செலவிட்டார். அதனால் 'மேல்வீட்டுப் பிள்ளை' என்ற செல்லப்பெயர் சூட்டி அழைத்தார்கள். 'ஒசக்கம்மா' என்னும் பெயரும் இவருக்கு இருந்தது. புனித ஹஜ் கடமையை ஆற்றினார்.

அப்துல் ஹன்னான் என்கிற புலவரிடம் கவிதையியலும் அரபு மொழியிலக்கணமும் கற்றவர். ஆசியா உம்மா தன் குருநாதர் ஹல்வத் நாயகத்தைச் சந்திப்பதற்கும் கீழ்க்கரைக் கடற்கரையில் தனது தென்னந்தோப்புக்குச் சென்று தியானிப்பதற்கும் மட்டுமே வீட்டைவிட்டு வெளியே வருவது வழக்கம்.

இவர் வசித்த இல்லம் கீழ்க்கரை ஓடைக்கரைப் பள்ளிக்கு அருகில் இருந்திருக்கிறது. இவர் அரபுத்தமிழ் வடிவில் எழுதினார். இவருடைய பாடல்களை அரபுத் தமிழிலிருந்து தமிழ் எழுத்து வடிவத்துக்குக் கொண்டு வந்தவர் அதிராம் பட்டினத்தைச் சேர்ந்த புலவர் அகமது பஷீர்.

ஆசியா உம்மா பாடிய பாடல்கள் 'மெய்ஞான தீப இரத்தினம்', 'மாலிகா இரத்தினம்' ஆகிய தொகுப்புளாக வெளிவந்துள்ளன. கண்ணி, விருத்தம், துதி, இன்னிசை, ஆனந்தக்களிப்பு, கும்மி, வெண்பா, பதிகம், மாலை, தாலாட்டு ஆகிய யாப்பு வடிவங்களில் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

மகான் ஆரிபு நாயகர், நாகூர் ஷாகுல் ஹமீது நாயகர், குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு, இமாம் கஸ்ஸாலி முதலானோரைச் சிறப்பிக்கும் கருப்பொருளைக் கொண்ட பாடல்களை எழுதினார்.

அல்லாஹ்வின் 99 பெயர்களைச் சிறப்பிக்கும் அஸ்மாவுல் ஹுஸ்னா முனாஜாத்தும், 99 நாமங்கள் எனும் மற்றொரு பாடல் தொகுப்பும் உள்ளன.

ஆசியா உம்மா தான் பெற்ற ஆன்மிக அறிவைப் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளார். அதில் உரைநடை வடிவிலான பகுதிக்குத் "தரீகுஸ் ஸாலிஹீன்" என்று பெயர்.

அதில் ஜக்காத் (ஏழை வரி) பற்றி செய்யிது ஆசியா உம்மா சொல்லியிருப்பதை, "இப்போது" எனும் இணையதளம் பதிவு செய்துள்ளது.

அதில், நூறு ரூபாய் நம் கைவசம் இருந்தால், இரண்டரை ரூபாய் ஜக்காத்துக் கொடுக்க வேண்டியது நமக்கேற்பட்ட கடன்.

ஜக்காத்து, ஸதகாவை கோபம், கடுகடுப்பு, கொடுகொடுப்பு, முணுமுணுப்புடனே கொடுக்கவே கூடாது. இப்படிக் கொடுத்தால் அதில் யாதொரு சவாபு பிரயோஜனமும் கிடையாது.

அல்லாஹு தஆலா நமக்கு முதலைத் தந்து, ஏழைகளுடைய முதலையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தந்திருக்கிறான். ஆதலால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற விதம் குளிர்ந்த முகமாகவும், இரக்கச் சிந்தனையுடன், உகப்புடனே கொடுக்க வேண்டியது.

நமக்குத் தந்த முதல், ரிஸ்குகளில் எத்தனையெத்தனை ஹல்குகளுக்கோ (படைப்புகளுக்கு) அல்லாஹ் பங்கிடுகிறான்.

எத்தனை காக்கை குருவியோ, பூனை நாயோ, ஈ ஏழும்போ, மனுவோ இவற்றிற்குப் போகிறது. ஏக ரப்பில் ஆலமீன் ரிஸ்கு கொடுக்கும் விதங்களை நன்றாய்க் கவனித்து ஆழிய கருத்தாய் ஆராய்ந்துணர்" என்றுள்ளது.

ஆசியா உம்மா தமது குடும்ப முன்னோர்களின் திருப்பணிகளைச் சிறப்பித்து பாடல்கள் இயற்றினார். 'ஹபீபு அரசர் மாலை', 'கல்வத்து நாயகம் முனாஜாத்து', 'கல்வத்து நாயகம் துதி', 'கல்வத்து நாயகம் இன்னிசை', 'பல்லாக்கு தம்பி முனாஜாத்து', 'பல்லாக்கு ஒலி துதி' ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. ஆசியா உம்மா இயற்றிய 'ஞான ரத்தினக் கும்மி' 110 கண்ணிகளைக் கொண்டது. ஞானத்தை ஒரு பெண்ணாக உருவகப்படுத்தி தனது முன்னால் நிறுத்தி, 'ஞானப் பெண்ணே' என அழைத்துப் பாடும் கும்மிப் பாடல்கள் இவை. கருத்தை உன்னிலே தான் அடைத்து

இறைக் காதலே மிக ஆசை கொண்டால்

பொருந்தும் பூலோக வானலோகம்

எல்லாம் புகழாம் இரத்தின ஞானப் பெண்ணே!

(இரத்தின ஞானக் கும்மி)

கர்ப்பப்பைக்குள் கண் சிரசு கைகால் வாய் மூச்சு சப்தம்

அற்புதமாய் இன்ஸானாய் அமைத்த அறிவானந்தமே!

இன்ஸானுக்குள்ளே இறை ஈரேழு லோக மெல்லாம்

இன்ஸான் தானாக இலங்குது அறிவானந்தமே!

(அறிவானந்தக் கண்ணி)

ஆசியா உம்மாவின் பேத்தி அகமது மரியத்தின் முயற்சியினால் 'மெய்ஞ்ஞானத் தீப இரத்தினம்' நூல்

அச்சிடப்பட்டது. பின்னர் செய்யிது ஆசியா உம்மாவின் மகன் இ.சு.மு.அப்துல் காதிர் சாஹிப் மரைக்காயரின் மனைவி இ.சு.மு.ரஹ்மத்பீவி உம்மா இந்த நூலைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்.

நூல்கள் :

மெய்ஞான தீப இரத்தினம்

மாலிகா இரத்தினம்

99 நாமங்கள்

அஸ்மாவும் ஹுஸ்லா முனாஜாத்

ஞானரத்தினக் கும்மி

ஹபீபு அரசர் மாலை

கல்வத்து நாயகம் முனாஜாத்து

கல்வத்து நாயகம் துதி

கல்வத்து நாயகம் இன்னிசை

பல்லாக்கு தம்பி முனானாத்து

பல்லாக்கு ஒலி துதி

மெய்ஞான பாடல்களில் சில வரிகள்:

"தன்னை அறிந்துணர் சதானந்த நிஷ்டையருள்

என்னை உன்னில் சேர்த்தே ஏக பராபரனே

ஆவி அகலுமுன்னே ஆண்டவனே உன்னருளை

ஏவி என்னில் வரச்செய் ஏக பரிபூரணனே
என்னை உற்றுணர்ந்தேன் ஏதுமில்லை உன்னையன்றி
என்ன கதி தருவாய் ஏக பரிபூரணனே”

“என்னிலே நீயன்றி எவருண்டு ஒன்றுமில்லை
என்னை ஆராய வேண்டாம் இறையேகப் பாரானவனே”

“எந்தனுக்குள்ளே இலங்கும் உயர் சூட்சியத்தை
விந்தையுடன் காட்டியருள் வேதா சதக் வலியே
பேசமுடியாத உயர் பேரீன்ப சாகரத்துள்
ஆசையுடன் முழுக அருளும் சதக்வலியே”

ஆசியா உம்மாவின் பாடல்கள், திருக்குர்ஆனின் பொருள்சாரத்தைக் கொண்டுள்ளன.
அடிப்படைக் கருத்துக்களைத் திருக்குர்ஆன் கூறும் பொழுது,
“இறை வண்ணத்தில் தோய்வீராக இறைவனைப் போல் அதிகமாக வண்ணத்தைக் கொடுப்போர் யார்?” –
(திருக்குர்ஆன் 2:138)

“நான் உங்களின் உயிர் (நப்ஸ்) களிலே இருக்கிறேன். என்னை நீங்கள் பார்க்க வேண்டாமா? – (திருக்குர்ஆன் 51:21)
என்கிறது இக்கருத்தை ஆசியா உம்மாவின் பாடல்களில், பல இடங்களில் ஒப்பிட்டுக் காணலாம்.
தமிழ்மொழி அரபு எழுத்துக்களில் எழுதப்படும் அரபுத்தமிழ் தமிழிலக்கியத்தின் வளமிக்க ஒரு பாதை. அதில்
பெரும்பாலும் மதநூல்களே எழுதப்பட்டுள்ளன. இலக்கியச்சுவை மிக்க நூல்களில் ஆசியா உம்மாவின்
கவிதைகளுக்கே முதன்மை இடம். அவரை தமிழின் முதன்மையான பெண்கவிஞர்களின் வரிசையில்
வைக்கமுடியும்.

குணங்குடி மஸ்தானைப் பலரும் அறிவர். ஆனால் சமகாலத்தில் சூஃபி ஞானி , செய்யிது ஆசியா உம்மாவைப்
பலர் அறியவில்லை. இவர் எழுதியுள்ள மெய்ஞ்ஞானப் பாடல்கள் எவ்விதமான போலித்தனமும் அற்ற
சுயமுத்திரை கொண்ட எளிமையான உயிரோட்டத்தில் பிறந்தவை’ என்று பிரமிள் (பாதையில்லாப் பயணம்)
குறிப்பிடுகிறார்.

ஆசியா உம்மா எண்பது வயதில் 1948-ஆம் ஆண்டில் கீழக்கரையில் காலமானார், குடும்ப முன்னோர் ஹபீப்
அரசரின் நினைவு வளாகத்தில் அவர் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 58

(இளையான்குடி கச்சிப்பிள்ளையம்மாள்)

இஸ்லாம் ஈன்ற பெண் புலவர் ஞானிகளில் இளையான்குடியில் தோன்றிய கச்சிப்பிள்ளையம்மானும் ஒருவர்.
அவரின் தந்தையின் பெயர் லுக்மான். அவரின் சகோதரர் முஹம்மது மீறான் மஸ்தான் திருப்பரங்குன்றம்
மலைமீது அடங்கப்பட்டிருக்கும் சிக்கந்தர் வலி அவர்கள் மீது அன்பு கொண்டவர் என்று கூறப்படுகிறது.
(சிக்கந்தர் வலியைப் பற்றி பின்னூட்டத்தில் சொல்லி இருக்கிறேன்)

அண்டத்துக் கப்பால் அறிந்ததைச் சொல்லடி சிங்கி - அந்த
ஆகாயத்துள்ளே அரண்மனை தோன்றுமோ சிங்கா
அரண்மனைக்குள்ளிருந்து ஆளுவதாரடி சிங்கி- அங்கே
அருவருவில்லாத அரசன் ஒருவனே சிங்கா
ஆளும் மகராஜன் அங்கே இருப்பானோ சிங்கி - அவன்
அங்கிமிருப்பதோ டெங்கும் பராபரம் சிங்கா
எங்கும் பராபரம் என்றான தென்னடி சிங்கி -அது
தங்கிய சோதியின் தன்மய மாகுமே சிங்கா
தன்மய மாகிய சங்கதி என்னடி சிங்கி -அது
தானே தானே நின்று தம்பிரானாச்சுது சிங்கா
அந்தப் பிரானைக் கண்டு அப்புறம் என்னடி சிங்கி - இனி
அப்பரத்துக்கு அப்பால் ஆருமில்லையடா சிங்கா
ஆனால் ஒருவரும் அவ்விடத்தில் இல்லையோ சிங்கி - அங்கு
தானா தனாதந்த னாதாந்த நாதமே சிங்கா
கச்சியப்பிள்ளையம்மாள் பாடிய பாடல்கள் 'மெய்ஞ்ஞானமாலை' என்ற பெயருடன் கி.பி. 1918-ம் ஆண்டில்
அச்சாகி வெளிவந்திருக்கின்றன.அதில் மெய்ஞ்ஞானமாலை, மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி, மெய்ஞ்ஞான ஊஞ்சல்,
மெய்ஞ்ஞானக் கும்மி ஆகியவை அடங்கியுள்ளன.

அதில் அவர் தம்மை 'கல்வி அறிவில்லாத கச்சிப்பிள்ளை' என்று அடக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருந்த போதினும்
அவருடைய நூலுக்கு சாற்றுக்கவி வழங்கிய அவருடைய
சமகாலத்துப் புலவர்கள் அவருடைய மாண்பினைப் பெரிதும் போற்றிப் புகழ்கின்றனர்.
புலவர் சீனியாவல் ராவுத்தரோ "நங்கை கச்சிப்பிள்ளையம்மாள் பாடல் மாயைத் துயிலகல மெய்ஞ்ஞான முறை
புகட்டி வேதாந்தச் சோதிகாட்டக் கயிலுலவும் நவநீதமாகும்" என்று புகழ்கின்றார்.
பண்டித சையிது அப்துல்காதிரோ "அன்னையிலும்
தயவு அதிகமுள்ள கச்சிப்பிள்ளையம்மாள் அன்புகூர்ந்து தன்னையும் தன் தலைவனையும் அறிவதற்கு முக்கிய
சாதனமாய்ச் சாற்றும் இன்னமுத மனையதிரு மெய்ஞ்ஞான மாலையைப்போல் யார் சொல்வாரே" என்று
அவரின் புகழ்பாடி அறைகூவல் விடுக்கின்றார்.
உண்மையிலேயே கச்சிப்பிள்ளையம்மாள் அத்துணை புகழுக்குரியவரா என்றால், 'ஆம்' என்று ஒரே சொல்லில்
நம்மால் பதில் கூறிவிட இயலும்? காரணம், அவர் பெண்ணாய்ப் பிறந்தபோதினும் அழகிய கருத்துக்களை
விழுமிய சொற்களால் எடுத்துரைப்பதேயாகும்.

எளிமை, எளிமை என்று கூறிக்கொண்டு வெள்ளைக்கவிதை பாடாது திண்மையான சொற்களால் தன்மையான,
தகுதி வாய்ந்த கவிதை பாடும் அவர் எடுத்த எடுப்பிலேயே எவ்வாறு பாடுகின்றார் என்பதற்கு மெய்ஞ்ஞான
மாலையின் காப்பு வெண்பாவே சிறந்த சான்றாகும். அவர் அதில் தம்முடைய மெய்ஞ்ஞான மாலையை
அறுக்கும் வாள் என்று கூறியிருப்பது படித்து ரசிக்கத் தக்கதாகும். அந்த வெண்பா வருமாறு :
அல்லாஹு என்றே அகிலமெல்லாம் போற்றுகின்ற
வல்லானை எந்நாளும் வாழ்த்துவமே - பொல்லாத
அஞ்ஞான மாயை அறுத்தொதுக்கும் வாளனைய
மெய்ஞ்ஞான மாலைசொல்ல வே.

இவ்வாறு இறைவனைப் புகழ்ந்து அவனின் பேரருள் துணை வேண்டித் தம் நூலைத் துவக்கும் அவர்
மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சியில் இறைவனைப் பாடும் பாடல்கள் அற்புதமாக உள்ளன.
ஞானிகளின் மரபுப்படி ஜீவாத்மாவை காதலானாகவும் பரமாத்மாவைக் காதலியாகவும் உருவகப் படுத்திப்
பாடுகின்றார்.
உச்சித மூலத்திலே புவி

மெச்சிய வாலையடி அம்மணி
 மெச்சிய வாலையடி
 உச்சித ஊஞ்சலிலே அவள்
 உட்கார்ந்ததைப் பாரடி - அம்மணி
 உட்கார்ந்ததைப் பாரடி
 நானாகித் தானாகி ஊமை
 தான்வந்து நின்றதடி - அம்மணி
 தான்வந்து நின்றதடி
 அத்தானென் றுமைதன்னை வாலை
 அழைத்து மகிழ்வுடனே அம்மணி
 அழைத்து மகிழ்வுடனே
 உத்தம ஊஞ்சலிலே ஊமையை
 உட்கார வைத்தானடி - அம்மணி
 உட்கார வைத்தானடி
 செம்பிருந்த பாலை ஊமைக்கு
 சிந்தாமல் ஊட்டினளே - அம்மணி
 சிந்தாமல் ஊட்டினளே
 இன்பம் மிகுந்தே இரு பேரும்
 ஏகாந்த மாய்இருந்தே - அம்மணி
 ஏகாந்த மாய்இருந்தே
 அன்புடன் ஆடுகின்ற ஊஞ்சலில்
 ஆட்டத்தைப் பாரடி நீ அம்மணி
 ஆட்டத்தைப் பாரடி நீ
 வாலையும் ஊமையாய் ஆடிய
 வாஞ்சையைப் பாரடி நீ - அம்மணி
 வாஞ்சையைப் பாரடி நீ
 மெய்ஞ்ஞான ஊஞ்சலில் ஊமையாகிய இறைகாதலனும் இறைவனாகிய வாலையும் கலந்துறவாடிக் களித்ததை
 இவ்வாறு பாடும் அவர் மெய்ஞ்ஞானக் கும்மியில்,
 கும்மியடி பெண்காள் கும்மியடி - எங்கள்
 ஹூப்பான பெண்களே கும்மியடி
 என்று பாடும் பொழுது நம் காதுகளில் இன்பத்தேன் வந்து பாய்வதுபோல் உள்ளது.
 அதில் அவர் தாம் ஷரீஅத்தைப் பேணி நடப்பவர் என்பதை,
 ஆதிமுதலோன் தனைநினைந்து - நிதம்
 ஐந்தொகுத்தும் தொழுதே புகழ்ந்து
 ஒதி முகம்மது பாதம் அனுதினம்
 உகந்து கும்மி அடியுங்கடி - மிக
 மகிழ்ந்து கும்மி அடியுங்கடி
 என்று பாடியிருப்பதிலிருந்து நன்கு தெரியவருகிறது.

சரக்கலை தத்துவம் பொதிந்து சந்திரகலை, சூரியகலை, சுழிமுனை உலவி வரும் உடலில் வாசியோட்டத்தினைப்
 பேணி, ஐம்பொறிகளடக்கி தன்னை அறிய_அதைத் தெரிந்து கும்மி அடியுங்கடி, அறிந்து கும்மியடித்து மகிழ்ந்து
 பின்வருமாறு கூறுகிறார்
 சந்திரர் சூரியர் வந்து உலாவும் -அங்கே
 சாற்றுஞ் சுழிமுனை வாசியோடும்
 ஐந்து முளைத்த அடையாளந்தனை
 அறிந்துகும்மியடிங்கடி -அதைத்
 தெரிந்து கும்மியடியுங்கடி
 ஷரீஅத்தைப் பேணிநடந்த அவர் தரீக்கத், ஹகீகத் ஆகிய படித்தரங்களையெல்லாம் கடந்து மஃரிபத் என்ற
 படித்தரத்தை எய்தப் பெற்றார் என்பது,
 பள்ளியில் வந்து தொழுதல்லவோ வானோர்
 பாத்திஹா ஒதி துஆஇரப்பார்
 பள்ளியை விட்டுமேல் பார்த்திடில் அங்கே
 பரமசிவன் வீடு தோணுதடி - நேர்
 திறமுடன் கும்மி அடியுங்கடி
 ஈஸ்வரன் வீடங்கே தோணுமடி - அதில்
 ஏகப்பயமாய் இருக்குமடி
 ஆசைவைத்து பயமற்றுநீ சென்றிடில்
 அந்த இருளும் மறையுமடி - இடை
 வந்த திரையும் விலகுமடி
 நானும் நீயுமே நேசமானார் - பர
 நாதாந்த வீட்டிலே சேர்ந்திடலாம்
 ஞான வீடானும் அத்தானைக்கண்டு நாம்
 நாடிக்கொள் காபகௌசியடி - சென்று
 தேடியே கும்மியடிங்கடி
 என்று பாடியிருப்பதிலிருந்து நன்கு தெரியவருகின்றது.
 அவர் 'கத்தனருள் பெற்ற வித்தை அறிந்தவர்' என்பதற்கும் அதன் காரணமாக அவர் ஞானாந்த இரகசியங்களை
 நன்கு அறிந்தவர் என்பதற்கும்
 வித்தை அறிந்திடில் வேருந்தெரியுமோ சிங்கி - அந்த
 வேரும் அறியலாம் தூரும் அறியலாம் சிங்கா
 என்று அவர் பாடியுள்ள அடிகளும் அவரின் ஏனைய பாடல்களும் சிறந்த சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.
 ஆண்பாற் புலவர் பலரை ஈன்றெடுத்த இளசை மாநகர் தன்பெயருக்கேற்ப மற்ற எந்த ஊருக்கும்
 இளையாவண்ணம்
 கச்சிப்பிள்ளையம்மாள் என்ற ஒரு பெண்பாற் புலவரை, புலவர் ஞானியைப் பெற்றெடுத்திருப்பது அதன்
 நற்பேறே என்பதில் ஐயமில்லை.
 கச்சிப்பிள்ளையம்மாளின் வழித்தோன்றல்கள் இன்று இளையான்குடியில் சீருடனும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்து
 வருகின்றார்கள்.

Rahmath Rajakumaran

மதுரை சிக்கந்தர் மலை வாழ் சிக்கந்தர் பாவா

பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டில் ஓர் இரவு அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மதீனாவின் ஆளுநராக இருந்த சையிது இப்ராஹிம் அவர்களின் கனவில் தோன்றி, தமிழ்நாடு சென்று இஸ்லாமியப் பிரச்சாரம் செய்யுமாறு பணித்ததற்கேற்ப, அவர்கள் தமிழ்நாடு புறப்பட்டு வந்த குழுவினரில் சையிது இப்ராஹிம் வலீயுல்லாஹ் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக வந்தவர் இஸ்கந்தர் துல்கர்னைன்.

ஜித்தாவின் ஆளுநராக இருந்து பணியாற்றிய இஸ்கந்தர் துல்கர்னைன் அவர்கள், சையிது இப்ராஹிம் அவர்களுடன் தமிழ்நாடு வந்து, அவர்கள் நடத்திய போர்களிலெல்லாம் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தார்.

கி.பி. 1195 முதல் கி.பி. 1207 வரை சல்தான் சையிது இப்ராஹிம் பவுத்திர மாணிக்கத்திலிருந்து அரசோச்சிய சமயம், இஸ்கந்தர் துல்கர்னைன் மதுரையின் ஆளுநராக இருந்து பணியாற்றினார்.

இவர் திருப்பரங்குன்றத்தின் மீது ஒரு பள்ளிவாயிலை நிர்மானித்தார். அப் பள்ளி வேலை முற்றுப் பெறும் நிலையில் அங்கு இவர் எதிரிப் படைகளால் சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டார். இவரின் அடக்கவிடம் அம்மலை மீது உள்ளது. அதனை தரிசிக்க மக்கள் சென்று கொண்டுள்ளனர்.

இஸ்கந்தர் என்பதை தமிழ் கூறும் நன்மக்கள் சிக்கந்தர் என்று அன்புடன் அழைக்கின்றனர். இவர் இங்கு அடங்கப் பெற்றிருப்பதன் காரணமாகத் திருப்பரங்குன்றத்தை முஸ்லிம்கள் "சிக்கந்தர் மலை" அல்லது "சிக்கந்தர் பாவா மலை" என்று கூறுகின்றனர்.

பிற்காலத்தில் மதுரையை ஆண்ட முதுகுளத்தாரின் மண்ணின் மைந்தன் மதுரை நாயகம் கான் சாகிபு சிக்கந்தர் மலை பள்ளி வாயிலை முழுமைப் படுத்தியதோடு இவரின் அடக்கவிடத்தின் மீது கட்டிடமும் எழுப்பி, அதன் பராமரிப்புக்காக மான்யமும் வழங்கினார்.

Vali Poakkan Parathesi

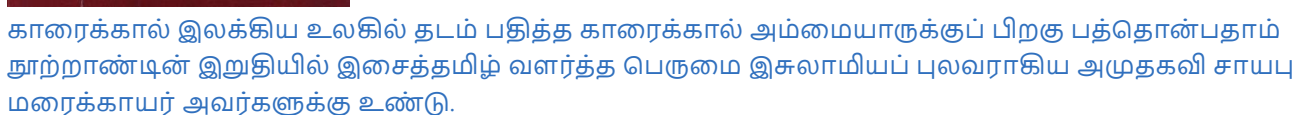
Rahmath Rajakumaran சிக்கந்தர் மலைக்கு ஒருமுறை இந்த தளத்திற்கு சென்ற பொழுது அங்கு இவர்களின் வரலாறு புத்தகமாக விற்கப்பட்டது அதை வாங்கி ட்ரெயினில் வரும் வழியில் படித்துக் கொண்டே வந்தேன் மெய் சிலிர்த்து விட்டது இவரின் ஆட்சி முறை மற்றும் வைகை நதியின் தூய்மைப்படுத்திய திட்டங்கள் ஏகப்பட்ட வரலாற்று சுவடுகளை சேகரித்து புத்தகமாக ஒருவர் எழுதி இருந்தார் எப்படியோ அந்த புத்தகத்தை தவற விட்டு விட்டேன்....இவர் தொழுகையில் இருந்த பொழுது கொலை செய்து விட்டதாகவும் கொலை செய்துவிட்டு கீழே வந்த மன்னனின் பார்வை பறிபோனதாகவும் பின்பு அங்கு ஊர் மக்களிடம் கேட்டு அறிந்த பொழுது தான் செய்த பாவத்தை எண்ணி வருந்தியதாக அதன் பின்பு மன்னன் முன் நின்று சிக்கந்தர் பாவா ஞாபகார்த்தமாக அந்த இடம் எழுப்பப்பட்டது என்று அந்த புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது இவர் கொல்லப்பட்ட இடம் கூட ஒரு மலைப்பகுதிக்கு அடியில் நம்மால் குனிந்து தான் செல்ல முடியும் அப்படிப்பட்ட இடம் அது....இதே போல் பிரான்மலை ஷேக் அப்துல்லா அவர்களின் வரலாற்று குறிப்புகள் இருந்தால் சற்று விளக்கினால் மிகப்பெரும் உதவியாக இருக்கும்

Rahmath Rajakumaran

Vali Poakkan Parathesi தமிழ் இலக்கிய ஆளுமைகள் என்று சாரணபாஸ்கரன் , அப்துல் கபூர் , சாயிபு மரைக்காயர் , கவிக்கோ , மேத்தா என்று இன்னும் 50 பதிவுகளை போடச்சொல்லி இருக்கிறார்கள் . சூ ஃபிக்கன் பதிவுகள் போடும் போது பிரான் மலை அவ்வுலியா பற்றி நிறைய சொல்லலாம். சொல்ல வேண்டியது இருக்கிறது

PM Wahithiyar

Rahmath Rajakumaran இது பிரான் மலை ஷேய்க் அப்துல்லாஹ் கத்தஸல்லாஹு சிர்ரஹுல் அஸீஸ் மக்பரா. தப்லே ஆலம் நத்ஹர் ஷா வலியுல்லாஹ் (கி.பி. 11) காலம் என்று நம்பப்படுகின்றது.

அமுதகவி சாயபு மரைக்காயர் அகமது லெப்பை மரைக்காயருக்கும் ஆயிஷா அம்மாளுக்கும் கி.பி. 1878இல் பிறந்தார். வேலூரில் மார்க்கக் கல்வி பயின்று மார்க்க அறிஞரானார். முகம்மது மஸ்தான் புலவரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். தமிழ், அரபு, பாரசீ, மலாய் ஆகிய மொழிகளை நன்கறிந்தவர். இசையிலும் புலமை மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். இசைப்பாடல்கள் பலவற்றை இராகம், தாளக் குறிப்புகளோடு இயற்றி வெளியிட்டுள்ளார். அதனால் அமுதகவி என்று பாராட்டப்பெற்றார். தமிழ், அரபு, மலாய் ஆகிய மொழிகளில் சுமார் 550 நூல்கள் அடங்கிய நூலகமும் வீட்டில் வைத்திருந்தார்.

சித்த மருத்துவம், யுனானி மருத்துவம் போன்றவற்றிலும் சிறந்தவராகத் திகழ்ந்தார். அமுதகவியார் சிங்கப்பூரில் வணிகம் செய்து பெரும்பொருள் ஈட்டினார். காரைக்கால் திரும்பிய பிறகு தம்மைச் சார்ந்த புலவர்களின் வறுமையைப் போக்கும் வள்ளலாகவும் திகழ்ந்தார். அவர் காலத்தில் பொறையாறைச் சேர்ந்த மு.செ. சுல்தான் அப்துல்காதர் அவர்கள் அமுதகவி பஞ்சகம் ஒன்றைப் பாடிச் சிறப்பித்துள்ளார். அவர்,

விண்டாய்க் கொடைகொடுத்த
வித்தகனார் மார்க்கநெறி
கண்டாம் அமுதகவி கண்டிரே
என்று போற்றுகிறார்.
நிலவள மோங்கி நீர்வளம் பெருகிப்
பலவளம் நிறைந்து பண்பினிற் சிறந்த
கலைவளப் புலவர் போற்றுங் காரையில்
நிலைவளச் செல்வன் நிறைவளக் கல்வியின்
அமுதகவி சாயபு மரைக்காயர்

தமையடுத்த தவரைத் தாங்குப காரன்

என்று காரைக்கால் பெரும்புலவர் கோ. மாரியப்ப நாவலர் பாராட்டுகிறார்.

அமுதகவியார் இஸ்லாம் மார்க்கம் சார்ந்த பன்னிரண்டு நூல்களை இயற்றியுள்ளார். அவற்றை வெளியிட உதவியவர்கள் மீது வாழ்த்துப் பாக்களை இயற்றி அவற்றை அந்நூலில் இடம்பெறச் செய்துள்ளமை அவருடைய நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்தும். மேலும் அவர் வெளியிட்ட நூல்களை விற்பனை செய்யாமல், நூல் வேண்டுமோர் இனாமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற குறிப்பையும் நூலில் இடம்பெறச் செய்து நூல்களை இலவசமாக வழங்கியுள்ளார்.

மஹ்பூபு பரபதக் கீர்த்தனம்

இவருடைய முதல் நூலாகிய மஹ்பூபு பரபதக் கீர்த்தனம் 1911இல் சிங்கப்பூரில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. 168 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூலில் இறைவனையும் இறைத் தூதரையும் இறையடியார்களையும் புகழ்கின்ற 103 கீர்த்தனைப் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில் நபிநாயகத்தின் பேரில் பதங்களுடன் 26 கீர்த்தனங்களை அமுதகவியார் இயற்றியுள்ளார்.

இமாம்ஹுசன் ஹுசைன் றலியல்லாஹு அவர்கள் மீது குறள் வெண்பா, பஞ்சரத்ன வெண்பா ஆகியவற்றுடன் 5 கீர்த்தனங்களையும்,

குத்துபு நாயகத்தின் பேரில் பதங்களுடன் 14 கீர்த்தனங்களையும் சுல்தானுல் ஆரிபு ரலியல்லாஹு அன்ஹு செய்யி தகுமதுல் கபீர்பாஇ அவர்கள் பேரில் விருத்தத்துடன் 9 கீர்த்தனங்களையும் ,

குத்துபு றப்பானி அபூல்ஹுஸன் அலியிஷ்ஷாதுலி ரஹ்மஹுல்லாகு பேரில் விருத்தத்துடன் 3 கீர்த்தனங்களையும் நாகூர் குத்துபு ஷாஹில் ஹமீத்ப்துல் காதிரு மாணிக்கப்பூரி ஆண்டவர்கள் பேரில் குறள் வெண்பா, பஞ்சரத்தினம் ஆகியவற்றுடன் 6 கீர்த்தனங்களையும்

ஹலறத்து செய்யிதினா ஹாஜி ஷாஃஅலி இமாம் திவான் மஸ்த்தான் செய்யிது தாலுது புகாரி ஒலியுல்லா அவர்கள் மீது பஞ்சரத்தினத்துடன் 7 கீர்த்தனங்களையும்,

திருமலைராயன் பட்டணத்தில் ஹலறத்து செய்யிது அப்துர் ரஹ்மான் சாஹிபு வொலியுள்ளலா பேரில் 2 கீர்த்தனங்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

சிங்கைநகர் ஹலறத்து செய்யிது ஹபீபுநாஹு வொலியுல்லா, பகுதாது செய்யிது முஹம்மது றஷீதுல் காதிரி மவுலானா, திருச்சி ஹலறத்து ஷாஹ் ஒலியுல்லா சாஹிபு, திருமங்கலக்குடி ஹலறத்து மவுலா அபூபக்கர் ஒலியுல்லா, பாசிப்பட்டினம் ஹலறத்து நெய்னா முகம்மது ஒலியுல்லா, முத்துப்பேட்டை ஹலறத்து செய்கு தாலுதொலியுல்லா ஆகியோர் பேரில் தலா ஒரு கீர்த்தனம் பாடப்பெற்றுள்ளது.

ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்து விருத்தத்துடன் 20 கீர்த்தனங்கள் பாடப்பெற்றுள்ளன. இந்நூலில் முனாஜாத்துப் பதிகமும் இறுதியில் அமைந்துள்ளது. 103 கீர்த்தனங்களைத் தவிர இறைத்தூதர்களின் மீது பல்வேறு பாவகைகளில் அமைந்த போற்றிப் பாடல்களும் பாடப்பெற்றுள்ளன.

கற்பகமே ஞானக்கடலே நிராமயத்

தற்பர னின்னாதே சமையோட்சப் பொற்பூச்

சிதம்பரவு மிதம்பரவுந் திகழ்பரவும் புகழ்பரவுஞ்

சிதக்குர் றகுலே தினம் (ப.28)

...என்னும் பின்முருகு வெண்பாப் பாடல் நபியவர்களைப் போற்றிப் பரவுகிறது.

சந்தானந் தந்தானுஞ் சாபல்ய நாயகமே

செந்தா ளருளித் தின்மடியேன்

கோழை யகற்றுமென் கோமான் முகம்மதுவே

ஏழைக் கருள்செய் வீரே (ப.31)

...என்னும் சவலை வெண்பாவில் அமைந்த பாடல் நபிகள் நாயகத்தைத் துதிப்பதாய் அமைந்துள்ளது.

தேமா வனந்திகமுஞ் செல்வபகு தாதூர்வாழ்

கோமான் முகியித்தீன் குத்பவர்கா ணம்மானை

கோமான் முகியித்தீன் குத்பவரே யாமாயின்

ஈமா நிலைகாட்டும் ரட்சகரோ வம்மானை

ஈமா நிலைகாட்டும் ரட்சகரே யம்மானை (ப.52)

...என்னும் பாடல் குத்துபு நாயகத்தின் புகழை அம்மானை என்னும் இலக்கிய வடிவில் எடுத்தியம்பக் காணலாம்.

மானமுத்து ஞானமுத்து மன்னர்மன்னர் போற்றுமுத்து

வானமுத்து தீனர்முத்து வாய்மைமுத்து தூய்மைமுத்து

கோனமுத்து தானமுத்து குத்பொலிகட் காணிமுத்து

மோனமுத்து வேதமுத்து முகியித்தீன்நன் னாதர்முத்தே (ப.52)

...என்னும் இன்னிசையில் அமைந்த பாடலும் குத்துபுநாயகத்தின் பெருமையை எடுத்துரைக்கிறது.

கப்படா சாஹிபு ஆரிபு பில்லா கீர்த்தனப் புகழ்பாக்கள் என்னும் நூலும் கீர்த்தனங்களைக் கொண்டிலங்குகிறது.

இந்நூல் 1930இல் காரைக்காலில் வெளியிடப்பெற்றது. இது காரைக்காலில் சமாதி அடைந்த கப்படா சாஹிபு

ஆரிபு பில்லாஹ் அவர்கள் மீது பாடப்பெற்றதாகும்.

கழனிக் கரையுள் சமாதி - வெகு

கால மறைந்திருந்தீர் கண்டுகொள்ளாது

உழவன் கரைவெட்டும் போது - அவன்

உணர்வெட்டாதே யென்றும் உரைத்துங் கேளாது

வெட்டதன் காலில்பட்டு விழுந்தான் உதிரஞ்சிந்த

துட்டந் துயரந் தீர்த்தீர் கப்படா சாஹிபே (ப.2)

...என்று கப்படா சாஹிபுவின் சமாதி கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சூழலையும் தம் கீர்த்தனத்தில் ஆசிரியர்

பதிவுசெய்கிறார். இந்நூலில் நான்கு கீர்த்தனங்கள் அமைந்துள்ளன.

வரலாற்றைக் கூறும் கீர்த்தனப்பாவால் அமைந்துள்ள காரை மஸ்தான் காரணக் கீர்த்தனப்பா செப்டம்பர்

1938இல் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. வஸீலாப் பதிகம், பஞ்சரத்தினம் முதலான வற்றுடன் ஏழு கீர்த்தனங்கள் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன.

வேதியன் பெருநோயைத் தீர்த்தீர் - ஒரு

வேந்தனின் கும்பந் துலைத்தீர்

சோதிபெரும் ஷுஹூதில் தணித்தீர் - நித்யன்

சுடர்ஞானக் கெங்கையில் குளித்தீர்

ஓதும் சாஹிபு மரைக்கானே - நிதம்

உகந்து அருள்புரியுங் கோனே - பொல்லா

திதுகளைப் போக்கிடும் மோனே - காரைத்

திகழ்ந்திட வாழும் மஸ்தானே (ப. 🤔)

...என்று காரை மஸ்தானின் அருட்செயல்களைச் சுட்டிச் செல்கிறார்ஆசிரியர்.

காஜா முஈனுத்தீன் ஜிஸ்தி (ரலி) ஜீவிய சரித காரணப்பா என்னும் நூல் அஜ்மீரில் வாழ்ந்த முஈனுத்தீன் அவர்களின் வரலாறாக 462 நேரிசை ஆசிரியப்பா அடிகளில் அமைந்துள்ளது. இதுவும் 1938 அக்டோபரில் வெளியிடப் பெற்றது.

முஈனிய்யா தோத்திரம் மும்மணி, முஈனிய்யா முனாஜாத்துப் பதிகம், பஞ்சரத்தினக் கலிவிருத்தம், முஈனிய்யா கீர்த்தனங்கள் (6) முதலியனவும் இந்நூலை அணிசெய்கின்றன.

முத்தலம் போற்றிடும் மெய்ஞான சற்குருவாய்

இத்தலம் வந்த இறையொலியே - மெத்தலயீ

புற்றுத் தினம்வருத்தும் பையலின் நல்குரவை

முற்றும் அகற்றியருள் வீர் (ப.22)

...என்று வேண்டுகிறார் ஆசிரியர்.

நிலையாமையை வலியுறுத்தும் அறிவுரைகள் அடங்கிய உபதேசக் கீர்த்தனம் என்னும் நூல் 1939இல் வெளியிடப்பெற்றது. நேரிசை வெண்பா, நேரிசை யாசிரியப்பா, கலி விருத்தம், ஆனந்தக் களிப்பு எனப் பலவும் விரவிப் பாடப்பெற்ற நூலாகும். கோ. மாரியப்ப நாவலரின் பதிநான்குசீர்ச் சந்த ஆசிரிய விருத்தத்தில் அமைந்த சாற்றுக்கவியுடன் இந்நூல் தொடங்குகிறது.

மரணம் நம் வாழ்விற்கு முரணாக நிற்குது

மகிழ்ச்சியே துனக்கிந்த மகிதலமீது

தருணம்பார்த் துன்மீது தாவிடும்போது

தற்காக்க எவருண்டு தரணியின்மீது

கருணை நிறைந்தஆதி இறைவனல்லாது

காப்பதற் கெவருக்கும் இயலாத போது

வருஷமும் மாதங்களும் வாரமுந் திகதிகளும்

வந்து எச்சரிக்குது அறிந்துணர்மின் (ப. 3)

...என்னும் இந்துஸ்தானி மெட்டில் அமைந்த பாடல் உலக வாழ்க்கையில் மக்கள் செய்யவேண்டிய ஆன்மீகத் தேடலை முன்னிறுத்துகிறது. 25 பாடல்களைக் கொண்ட ஆனந்தக் களிப்பு,

மண்டு மனைகளும் தீது - இனிய

பெண்டுப் பிள்ளைகளும் பிரபல்ய வாது

பண்டு இருந்தோர்க ளேது - கூடக்

கொண்டு போனார்களோ கூறுஇப் போது (1)

...என்று உலக நிலையாமையைத் தெள;ளிதின் முன்னிறுத்துகிறது.

கெட்ட வீச்சமுள்ள உடலே - அதை

எட்டிப் பார்த்தாலெங்கும் மலமுள்ள திடலே

விட்டுயிர் போனால் முட்படலே - அது

கட்டிற் குதவாத கடுநாற்றக் குடலே (6)

...என்று யாக்கையின் தன்மையைத் தோலுரித்துக் காட்டுகிறார்.

நோன்புவை ஜக்காத்தும் கொடுத்து - மன

சோம்ப லில்லாது ஹஜ்ஜையும் முடித்து

பாம்பனி புலிசைக் கடுத்து - பய

காம்பரின் சொல்லைப் பொருத்தமாய் எடுத்து

நல்லஷு ஹூதெனும் யாகம் - அதை

அல்லும் பகலும் புரிவதே யோகம்

சொல்லும் கலிமாவே ஏகம் - உல

கெல்லாம் அவனுக்குள் எடங்கிய பாகம் (11, 12)

...என்று இஸ்லாமியர் தம் வாழ்நாளில் மேற்கொள்ளவேண்டிய நெறிகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

நேரிசை வெண்பாவில் அமைந்த அதிகுணன்பால் வேண்டும் முனாஜாத்துப் பதிகம், எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தத்தில் அமைந்த திருநபி முனாஜாத்துப் பதிகம், அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தத்தில் அமைந்த குருமணி முனாஜாத்து பஞ்சரத்தினம், கஞ்சவாய் முனாஜாத்து பஞ்சரத்தினம் ஆகியனவும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

17.11.1937 அன்று மறைந்த செ.மு. ஹாஜி முகம்மது கௌது மரைக்காயர் பேரில் இரட்டையாசிரிய விருத்தத்தில் அமைந்த சரமகவியும் பின் அட்டையின் உட்புறம் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1939 செப்டம்பரில் மதார் (ரலி) ஜீவிய சரித மான்மியப் பாவையும் இயற்றி வெளியிட்டுள்ளார் அமுதகவியார். இந்நூல் 281 நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா அடிகளில் அமைந்த மக்கன்பூரில் தோன்றிய குத்பு மதாரின் வரலாறாகத் திகழ்கிறது.

நிரையசைக் கட்டளைக் கலித்துறையில் அமைந்த மதாரிய்யா முனாஜாத்துப் பதிகம், நேரசைக் கட்டளைக் கலித்துறையில் அமைந்த மதாரிய்ய முனாஜாத்துப் பஞ்சரத்தினம், நேரிசை வெண்பாவில் அமைந்த மதாரிய்யா தோத்திரம் (17 வெண்பாக்கள்), கொச்சகத்தில் அமைந்த மதாரிய்ய கஸீதாக்கள் (6 பாடல்கள்), நிரையசைக் கட்டளைக் கலிப்பாவில் அமைந்த மதாரிய்யா மகத்துவம் மும்மணி முதலானவையும் இந்நூலில் அமைந்துள்ளன.

முன்னவனின் திருவருளால் மகிதலத்தின் மீது

மதிசிறந்த சன்மார்க்கம் மிளிர்ந்தென்றும் வாழி

நன்னபியின் தீன்குழுவார் நாடெங்கும் சிறந்து

நெறிதவறாத் தினகரன்போல் நிலஉலகில் வாழி

பன்னயங்கள் புரிந்துலகில் பானொலியாய் வந்த

பதீஉத்தீன் கௌதுபுகழ்ப் பாவிதுவும் வாழி

பின்னமில்லா தின்னூலைப் பிரியமுடன் உவந்து

படிப்பவருங் கேட்பவரும் பீடுபெற வாழி (ப.32)

...என்னும் வாழ்த்துப்பா நூலை நிறைவுசெய்கிறது.

ஜூலை 1939இல் வெளியிடப்பெற்ற இஸ்லாமிய நெறிமுறை விளக்கமாக அமைந்துள்ள நூல் மனோமணிக் கும்மியாகும். காரை கோ. மாரியப்ப நாவலரின் அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தத்தில் அமைந்த சாற்றுக் கவியைத் தொடர்ந்து மு.செ. சுல்தானபுல் காதிரு அவர்களின் கட்டளைக் கலித்துறையில் அமைந்த பாடல் அழகுசெய்கிறது. இந்நூலை இலலசமாய் அச்சிட்டு உதவிய சா. அப்துர் ரஹ்மான் பேரில் பாடிய வாழ்த்துப் பஞ்சரத்தினமும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

நூன்முகம், ஈமான், இஸ்லாம், கலிமா, தொழுகை, ஜக்காத்து, நோன்பு, ஹஜ்ஜு ஆகிய தலைப்புகளில் 101 கும்மிப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. தொடர்ந்து இறைவன்பால் இறைஞ்சும் இல்லடைப் பதிகம் என்னும் கட்டளைக் கலித்துறையில் அமைந்த 10 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

நூறு ரூபாயில் இரண்டரை ரூபாவும்

நெல்லும் கனிபல தானியத்தில்

கூறும் வகைபோல் ஏழைகளுக்குக்

கொடுப்பாய் பகிர்ந்து மனோன்மணியே (62)

...என்று ஜக்காத்து தரும் முறையை மனோமணிக் கும்மி எடுத்துரைக்கிறது.

ஆதாரம் நீயே அல்லாது கதியேது பதிமீது - இனி

ஆவியகலு மப்போது

அவ்வல் கவிமாவை செவ்வையாய் என்னாவை

அறைய அருள் புரிவாயே - ஈமான்

நிறைவுடன் திகழ வைப்பாயே

...என்று இறைவனை வேண்டுகிறார் ஆசிரியர்.

1940இல் திருமண வாழ்த்து மாலையைக் கையெழுத்துப் படியாகவே அமுதகவியார் அச்சேற்றினார்.

அல்லா வருளினால் மன்றலே இன்று அணிந்தநீவிர்

நல்லா இருவரும் இல்லற வாழ்க்கையில் நீட்சியுடன்

எல்லா சிறப்புந் திகழ்ந்திட மக்களை யீன்றுமிக

வல்லா னுதவியால் சீருடன் வையமேல் வாழ்குவீரே!

என்று மணமக்களை வாழ்த்தும் இந்நூல் குறள் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, நேரிசை கட்டளைக் கலித்துறை, நிரையசைக் கட்டளைக் கலித்துறை, கலிவிருத்தம், வஞ்சி விருத்தம் ஆகிய பாவகைகளில் அமைந்த 19 செய்யுட்களைக் கொண்டது.

இது 1940இல் காரைக்கால் கா. ஹாஜி முஹம்மது செய்கு ஹுசைன் அவர்களின் மகளை செ. செய்கு இஸ்மாயீல் லெப்பை அவர்களின் மகனுக்குத் திருமணம் செய்வித்தபோது 28 செய்யுட்களில் வாழ்த்திப் பாடியதாகும்.

ஆதி அருள்பெற்ற ஆதம்நபியுடன்

அன்பாக ஹவ்வா வாழ்ந்ததுபோல்

மேதினில் அப்துல்லா மனைரஹ்மான்பியும்

மகிட்சியாய் வாழ்க சோபனமே (1)

...என்று தொடங்கி, கலீல் இபுறாஹீம் - காதலி சாறா, யாக்கூபு நபி - இராஹீலா, யூசுப் நபி - சுலைகா, ஐயூபி நபி - ரஹீமா, மூசா நபி - சபூறாள், தாலூது நபி - நஸபிஹூ, சுலைமான் நபி - பல்கீஸூ, யூநூஸூ நபி - ஹபீபா, ஜகரிய்யா நபி - ஈஷா, ஹபீப் முஹம்மது - கதிஜா ஆயிஷா, அலி - பாத்திமா, என முன்வாழ்ந்த தம்பதியரை எடுத்துக்காட்டி அவர்களைப்போல் வாழுமாறு வாழ்த்துகிறார் ஆசிரியர்.

மகளிர்க்கான அறிவுரைகளைக் கொண்ட மும்மணி மாலை 1948இல் வெளிவந்தது. இது வெண்பா, கலித்துறை, அகவல் என்னும் முறையில் முப்பது பாடல்களைக் கொண்டது.

அரசியா யிருக்கினும் அடிமை போலப்

புருஷன் பணியைப் புரிவது கடமை

ஏழைக் கணவனை ஏளனஞ் செய்து

கோழைப் படுத்துங் காரிகை மீது

இறைவன் முனிவு இரங்கு மென்றும்

குறைவிலான் றூதர் கூறின ருணர்மின் (30. 9-14)

...என்று பெண்களுக்குத் தேவையான நற்குணத்தை வற்புறுத்துகிறது இந்நூல்.

ஆண்சிசு களிலும் அதிக மாண்பைப்

பெண்சிசு களுக்கே பெரியவ னளித்தான் (27. 25-26)

என்று மகளிரின் பெருமையை விதந்தோதுகிறார் ஆசிரியர்.

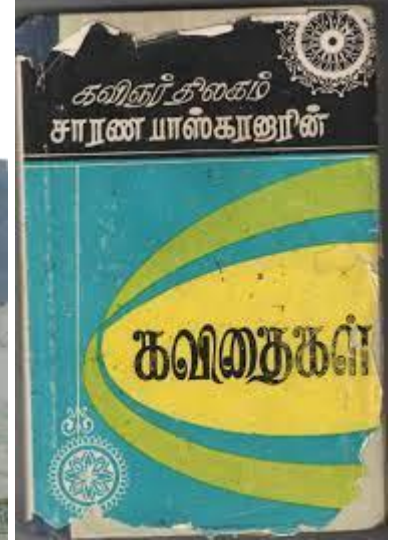
வரலாற்றைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட பலுலான் சுஸ்ஹாபி மாலை, இஸ்லாமியக் கொள்கைகளை விளக்கும் உரைநடை நூலான சன்மார்க்க போதினி ஆகிய இரண்டும் இன்னும் அச்சேறவில்லை.

இவ்வாறு மரபுவழிச் செய்யுள் இயற்றுவதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்த அமுதகவி சாயபு மரைக்காயர் சமயநெறி பரப்புவதிலும், சமயப் பெரியோரைப் போற்றுவதிலும் தம் திறனைச் சிறப்பாகப் பயன்கொண்டார் எனலாம்.

இந்நூற்றாண்டின் தொடக்ககாலத் தமிழர் இசை பற்றி நன்கு அறிய இவருடைய பாடல்கள் சிறப்பாக உதவுகின்றன என்று குறிப்பிடுகிறார் பேராசிரியர் ஏ.என். பெருமாள் (அமுதகவி சாயபுமரைக்காயர் ப.25).

எல்லா வகை யாப்புகளிலும் பாட வல்லவராக அமுதகவியார் திகழ்ந்தார். வழக்கொழிந்த பின்முடுகு வெண்பா, சவலை வெண்பா போன்ற யாப்புகளையும் இவர் பயன்படுத்தியுள்ளமை அவரது ஆழ்ந்த புலமையை வெளிப்படுத்துகிறது. (அவ்வை நிர்மலா அவர்களின் பதிவிலிருந்து ..)

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 60
(சாரண பாஸ்கரன்)

தஞ்சை மாவட்டம் கூத்தாநல்லூரில் 20.04.1923 ல் பிறந்தவர் கவிஞர் சாரண பாஸ்கரன் தமிழக முஸ்லிம் சமுதாய சரித்திரத்தில் நீங்காத இடம் பெற்று நிற்பவர்களில் ஒருவர் கூத்தாநல்லூர் தந்த கவிஞர் திலகம் சாரண பாஸ்கரன் அவர்கள். அவரின் இயற்பெயர் டி.எம்.எம். அஹமது என்பதாகும். கவிதா மண்டலத்தில் சாரண பாஸ்கரன் என்னும் பெயர் ஒளிசிந்தும் நட்சத்திரம் போல் இன்றைக்கு ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர் எழுதிய யூசுப் – ஜுலைகா காவியம் இறவா இலக்கியங்களில் ஏற்றமுள்ளதாக என்றும் இலங்கும் படைப்பாகும்.

‘கல்லகுடி கொண்ட கருணாநிதி வாழ்கவே – உன் உள்ளம் குடி கொண்ட உண்மை தலைவன் வாழ்கவே!’ என்னும் திமுக கழகப் பாடலை எழுதியவர் சாரண பாஸ்கரன்தான். இப்பாடலை இசைமுரசு நாடு முழுவதிலும் பாடியுள்ளார்; பல லட்சம் பேர் உள்ளத்தில் இப்பாடலை இடம் பெறச் செய்துள்ளார்.

இதே கவிஞர்தான் இதையும் எழுதினார்:

நில்லுங்கள் நிமிர்ந்து நில்லுங்கள்

செல்லுங்கள் துணிந்து செல்லுங்கள்

வெல்லுங்கள் பகைமை வெல்லுங்கள்

சொல்லுங்கள் தக்பீர் சொல்லுங்கள்

நாரே தக்பீர் அல்லாஹு அக்பர்

முஸ்லிம் லீக் ஜிந்தாபாத்!

– இந்தப் பாடலை நாகூர் ஹனீபா அவர்கள் பாடும்போதெல்லாம் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள், நாரே தக்பீர் என்றதும் ‘அல்லாஹு அக்பர்’ என்று முழக்கமிடுவதை மண்ணும் கேட்டிருக்கிறது! விண்ணும் கேட்டிருக்கிறது. அந்த அற்புதப் பாடலில் வரும் பின்வரும் வரிகளையும் படித்துப் பாருங்கள். மாநாட்டுக்கு வருகை தரத் துடித்து எழுவீர்கள்.

“அல்லாஹ்வைத் தவிர யார்க்கும்

அஞ்சிடாத சிங்கங்கள்

அண்ணல் நபி வழியில்

அணிவகுத்து நில்லுங்கள்

நல்லவர்க்குக் கைகொடுத்து

நன்மைசெய்ய முந்துங்கள்

நடுவில் வந்த தூக்கம் நீக்கி

நெஞ்சயர்த்தி நில்லுங்கள்!”

கவிஞர் சாரண பாஸ்கரனார் அவர்கள் தன் மகனுக்கு எழுதிய தாலாட்டுப் பாடல்கள் சுவையாக உள்ளன.
அதிலிருந்து ஒரு பாடல்.
தள்ளாடிக் காலான்றித்
தகிங்கனத்தோம் தாளமிட்டு
சொல்லாட வந்தவனே
சோர்வகற்றத் தூங்கி விழி!

என்ற பாடலில் குழந்தையின் தளர் நடை பற்றிய வர்ணனை மிக அழகாகப் பதிவாகியுள்ளது.
கவிஞர் திலகம் அவர்கள் ஓர் இறுமாந்த உணர்வுக்காரர். ஏற்றுக் கொண்ட கருத்தை எவருக்கும் பணியாமல் எங்கேயும் எப்போதும் எடுத்து வைப்பதில் அச்சமற்ற ஆற்றலாளர்.
தாருல் இஸ்லாம் மாத இதழின் ஆசிரியர் தாலுத் ஷா , அஹமதிய்யா இயக்கத்தின் போர்வாள். தமிழ்ப் புலமையில் அவருக்கு நிகராக எவரையும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவர். ஆங்கிலத்திலும் நிபுணர். அரபியிலும் வல்லவர்.தாருல் இஸ்லாத்தில் ஒரு விளம்பரம் எப்பொழுதும் நிலைத்து இருக்கும்.
அந்த இதழில் ஒரு எழுத்துப் பிழையை யாராவது சுட்டிக் காட்டினால் சன்மானம் உண்டு என்ற விளம்பரம்தான் அது. அனைவருமே கண்ணில் விளக்கெண்ணை ஊற்றிப் பிழைகளைத் தேடுவார்கள். எவர் கண்ணிலும் பிழைகள் தென்படவில்லை.

கவிஞர் திலகம் சாரண பாஸ்கரனார், தாருல் இஸ்லாத்தில் ஒரு எழுத்துப் பிழையைக் கண்டுபிடித்து தாலுத் ஷாவிற்குத் தெரியப் படுத்தினார். விளம்பரத்தில் குறிப்பிட்டபடி சன்மானம் வந்து சேர்ந்தது.அதாவது தாலுத் ஷா சாரண பாஸ்கரனாரிடம் தோற்று விட்டார்.
கவிஞர்கள் மத்தியில் அகம்பாவமும், ஆணவமும் நிறைந்த இறுக்கமான பேர்வழி என்று இவரைப் பற்றி ஒரு கருத்து நிலவிக் கொண்டே இருக்கும்.
இறைத் தூதர்களில் ஒருவரான யூசுப் நபியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை கருப்பொருளாக வைத்து 'யூசுப் சுலைகா' என்ற பெருங்காப்பியம் படைத்திருக்கிறார்.
கவிஞர் எழுதிய யூசுப் சுலைஹா காவியம். இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய ஒப்பற்ற காவியங்களில் இதுவும் ஒன்று. கவிஞர் திலகம் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழகத்தின் கவிதா மண்டலத்தில் பாரதிதாசன் கொடிக் கட்டிப் பறந்து கொண்டிருந்தார்.

இந்தக் காலத்தில் தமிழில் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுப்புகள் அனைத்தும் பாரதிதாசனின் வாழ்த்துக் கவிதையைக் கேட்டு அவர் இல்லத்தில் வரிசையில் நின்ற நிலைமை இருந்தது.
சாரண பாஸ்கரனார் பாரதிதாசனின் சமகால நண்பர். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் இவரை 'தமிழோடு நிலைத்திருக்கப் பிறந்தவன்' என்று பாராட்டியிருக்கிறார்.
கவிஞர் திலகத்தின் யூசுப் சுலைஹா வெளிவரத் தயாராகிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் கவிஞர் திலகத்திடம் வலிய வந்து "என்னிடம் வாழ்த்துப்பா வாங்காமல் பெரும்பாலும் கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளிவராது.
ஆனால் நீங்கள் என்னிடம் யூசுப் சுலைஹா காவியத்திற்கு வாழ்த்துக் கவிதை கேட்கவில்லை. பரவாயில்லை. நானே எழுதித் தருகிறேன்" என்று பாவேந்தர் பாரதிதாசன் கேட்டுக் கொண்டார்.
சாரண பாஸ்கரனாரின் பதில் நேர்மையாக இருந்தது. ஆனால் அந்தத் தொனி முரட்டுத்தனமாக அடாவடித்தனமாக இருந்தது. இதுதான் கவிஞர் திலகத்தின் அணுகுமுறை.
"யூசுப் சுலைஹா திருக்குர்ஆனில் வரும் ஒரு அழகிய சரிதை. இறைத்தூதர் ஒருவரின் வாழ்க்கைப் படிப்பினை, அதனை நான் என் தமிழில் பதிவு செய்து இருக்கிறேன். அதற்கு வாழ்த்துரை வழங்க பாவேந்தர் என்ற அடைமொழிக்கு உரிய உங்களுக்கு அருகதை இருக்கிறது என்று என்னால் சொல்ல முடியவில்லை.
மேலும் நீங்கள் எல்லாக் காலங்களிலும் மதுபோதையில் ரசிக்கக் கூடியவர்கள். அது உங்கள் விருப்பம். ஆனால் ஒரு நபி வரலாற்றுக் காவியத்திற்கு ஒரு குடி போதைக்காரரிடம் வாழ்த்துரை நான் வாங்க மாட்டேன்" என்று சாரண பாஸ்கரன் , பாவேந்தர் பாரதிதாசனிடம் பதில் சொல்லி, வாழ்த்துக் கவிதை தேவை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்.

கவிஞர் திலகத்தின் கோட்பாடு இப்படித்தான் தெளிவாகவும் இருக்கும், 'நம்ம பாஷையில்' சொன்னால் முரட்டுத்தனமாகவும் இருக்கும்.

இவர் மணியோசை, சாபம், சங்கநாதம், நாடும் நாமும், மணிச்சரம், பிரார்த்தனை, சிந்தனைச்செல்வம், இதயக்குரல் என்ற பல கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

'ரோஜாத் தோட்டம்' என்ற நாடகத் தொகுப்பு நூல் ஒன்றும் படைத்திருக்கிறார். இவரது 'பாலயோகியின் பிரார்த்தனை' என்ற நூல் ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

கவிஞர் சாரண பாஸ்கரனாரைப் பற்றி சுவையான சேதிகளை ஹிலால் முஸ்தபா பதிவு செய்கிறார்.

முப்பதைந்து நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பு , கூத்தானல்லூரில் ஒரு தெரு (பெயர் நினைவுக்கு வர மறுக்கிறது) அடி பைப்பில் தண்ணீர் அடித்து, ஒரு மனிதர் தெருவில் குளித்து கொண்டிருந்தார்.

நான் பார்க்க ஆசைப்பட்ட அந்த மனிதர்தான் அவர் என்று எனக்கு அப்போது தெரியாது. ஆனால் அவரைத் தேடித்தான் அந்தத் தெருவிற்குள் நுழைந்தேன்.

அந்த மகத்தான கவிஞன் பெயரைச் சொல்லித் தெருவில் இருந்த ஒருவரிடம் அவர் இல்லத்தின் அடையாளம் கேட்டேன். அந்த மனிதர் அந்தக் குளியல்காரரைச் சுட்டிக் காட்டி "அவர்தான் " என்றார். நான் பிரமித்துவிட்டேன். என்னுடைய ஒன்பது, பத்து வயதில் சென்னையில் அந்தக் கவிஞரை ஏற்கனவே நான் பார்த்து இருக்கிறேன். எங்கள் தந்தையாரின் தோழர் அவர். அந்த வயதில் இவர் ஒரு மகத்தான கவிஞர் என்றெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது.

நான் தமிழ்ப் படித்த, அதாவது கவிதை ரசித்த வாலிபப் பருவத்தில் அவரைத் தேடிக் கூத்தானல்லூர் சென்ற போதுதான் அந்தக் கவிஞரைக் குளியல் கோலத்தில் வீதியில் சந்தித்தேன்.

அப்போது சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் புலவர் படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.அந்த மனிதர்தான் கவிஞர் திலகம் சாரண பாஸ்கரனார்.

கவிஞர் திலகம் இந்தியன் யூனியன் முஸ்லிம் லீகில் ஆழமான பற்றுக் கொண்டவர். நாகைத் தொகுதியில் சட்டமன்ற முஸ்லிம் லீக் வேட்பாளராக 1962 இல் நின்றார். ஆனால் வெற்றி வாய்ப்பை இழந்தார்.

ஒரு காலகட்டத்தில் முஸ்லிம் லீகிற்குள் கருத்துமுரண் தோன்ற ஆரம்பித்தது. திருச்சி நாவலர் A.M. யூசுப் சாஹிப் தலைமையில் ஒரு பிரிவு முஸ்லிம் லீகை விட்டு வெளியேறியது. தமிழ்நாடு முஸ்லிம் லீக் உதயமானது.

அதில் முஸ்லிம் லீகின் மாநிலப் பொருளாளராக இருந்த கீழக்கரை தையன்னா. லெப்பைகுடிக் காடு ஜமாலி சாஹிப் , கவிஞர் திலகம் சாரண பாஸ்கரனார், முஸ்லிம் லீகின் சென்னை மாநகராட்சி மேயராகவும் அடுத்து துறைமுகத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்த டாக்டர் ஹபீபுல்லாஹ் பேக், கோட்டாறு செய்குத்தம்பி பாவலரின் பேரன் முழக்கம் மாத இதழின் ஆசிரியர் செய்குத்தம்பி. இன்றைய இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீகின் தமிழ் மாநிலத் தலைவர் பேராசிரியர் காதர் மைதீன் போன்றவர்கள் இருந்தனர்.

ஏழெட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், தமிழ் நாடு முஸ்லிம் லீக் கலைக்கப்பட்டு,மீண்டும் இந்தியன் யூனியன் முஸ்லிம் லீகில் நாவலர் யூசுப் சாஹிப் தலைமையில் இணைந்தார்கள். இந்த இணைப்புக் காலத்தில் பிரிந்து போனவர்களில் சிலர் காலமாகி இருந்தனர்.

சென்னை மண்ணடியில் கவிஞர் மூஸா ஒரு மாடி அறையில் தங்கி இருந்தார். அங்கு வந்துதான் பிந்தைய காலங்களில் கவிஞர் திலகம் தங்குவார்.

புஷ்கோட் என்று சொல்லக்கூடிய சட்டை அணிந்திருப்பார். வெள்ளைக் கைலிக் கட்டி இருப்பார். ஒரு கையில் கர்சீப் , மறுகையில் சிகரெட் பாக்கெட் தீப்பெட்டி. கலகலப்பான சிரிப்பு. எவருக்கும் அஞ்சாத நெஞ்சு நிமிர்ந்த நடை. இந்தத் தோற்றம்தான் கவிஞர் திலகத்தை நினைக்கும்பொழுது நெஞ்சில் நிழலாடுகிறது.

கவிஞர் தா. காசிமின் சரவிளக்கு மாத இதழிலில் யூசுப் சுலைஹா ஒரு விமர்சனம் என ஒரு ஆய்வுத் தொடர் எழுபது பக்கங்களுக்கு மேல் எழுதி அதைக் கவிஞர் தா.காசிமிடம் கொடுத்துவிட்டேன்.

சரவிளக்கு இதழிலில் இது பற்றி விளம்பரம் வந்துவிட்டது.

சென்னை மண்ணடி மரைக்காயர் லெப்பைத் தெருவில் உள்ள தலைவர் அப்துஸ் ஸமது சாஹிப் அலுவலகத்தில் , கவிஞர் காசிம், M.A. அக்பர் அண்ணன், கவிஞர் நாகூர் இஜட். ஜபருல்லா, நான் முதலானோர் அமர்ந்திருந்தோம். அப்பொழுது தலைவர் சமது சாஹிப் என்னிடம் சொன்னார்கள்.

“சரவிளக்கில், யூசுப் சுலைஹாவை நீங்கள் விமர்சிப்பதாக விளம்பரம் வந்திருக்கிறது. நன்றாக யோசித்துக் கொள்ளுங்கள். சாரண பாஸ்கரனார் கொடூரமான முரட்டுக் கவிஞர். அவரை விமர்சித்தால் அவருடைய பதில் உங்களை நிலைக் குலைய செய்துவிடும். தாட்சண்யம் இல்லாமல் தாக்கக் கூடியவர். அவர் தாக்குதலில் நானே பலமுறை தடுமாறி இருக்கிறேன்.”

“நான் அதுபற்றி கவலைப் படவில்லை. எழுதி விட்டேன். கவிஞரிடம் கொடுத்துவிட்டேன். கவிஞர் தா.காசிமும் தயக்கமோ அச்சமோ கொண்டவர் அல்லர். அதை வெளியிட்டு விடுவார்.” என்று பதில் சொல்லிவிட்டேன். சரவிளக்கில் தொடர்ந்து சுமார் ஒன்பது மாத காலம் வந்தது. இடைப்பட்ட காலத்தில் மரைக்காயர் லெப்பை தெரு முஸ்லிம் லீக் தலைமை அலுவலகத்திற்கு கவிஞர் திலகம் வந்தார். நான் அங்குதான் தங்கி இருந்தேன். “டேய் படுவா, என்னையே விமர்சிக்க ஆரம்பிச்சிட்டியா? நீ எழுதும் விமர்சன தொடர் முடியட்டும் நான் பதில் தருகிறேன்” என்று கூறி என்னைத் தழுவிக்கொண்டார்.

“நான் பார்த்து வளர்ந்த பையன் பேனா புடிச்சிட்ட. சபாஷ்” என்று மேலும் சொன்னார்.

அந்த விமர்சன ஆய்வில் கவிஞர் திலகத்தைப் பல இடங்களில் கடுமையாக விமர்சித்து இருந்தேன். விமர்சனத் தொடர் முடிந்தது. சரவிளக்குக்கு நீண்ட பதில் எழுதி கவிஞர் திலகம் சென்னைக்குக் கொண்டு வந்திருந்தார். மரைக்காயர் லெப்பைத் தெருவில் உள்ள தலைவர் சமது சாஹிபின் அலுவலகத்தில் அமர்ந்துக் கொண்டு, எனக்கும் கவிஞர் காசிமிற்கும் அங்கு வர அழைப்பு அனுப்பினார். நாங்கள் அங்கு வந்து சேர்ந்தோம். சமது சாஹிபிடம் கவிஞர் திலகம் பாஸ்கரனார் இப்படிச் சொன்னார்.

“சமதுபாய்! நம்ம செல்லப் பிள்ளை எழுதிய இந்த விமர்சனம் என்னைத் திகைக்க வைத்தது. யூசுப் சுலைஹா வெளிவந்து இருபத்து ஏழு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்றைக்கு இந்தப் பிள்ளை அதை விமர்சித்து இருக்கிறான். அந்த விமர்சனத்தில் பல குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறான். இத்தனை ஆண்டுகளாக நம் அனைவரின் கண்களுக்கும் மறைந்திருந்த சில குறைகளை இறைவன் இவன் மூலம் நமக்கு வெளிப்படுத்தி இருக்கிறான். இந்தக் கட்டுரையில் கூறப்பட்ட பல குறைகளுக்கு நான் மறுப்பும் எழுதிக் கொண்டு வந்து இருக்கிறேன். சமதுபாய்! எனக்கு ஒரு ஆசை. இந்தப் பிள்ளைக்கு அரண்மனைக்காரர் தெருவில் உள்ள கோகலே மண்டபத்தில் பொற்கிழி கொடுத்து பொன்னாடை போர்த்தி என் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்த ஆசை. ஆனால் இன்றையப் பொருளாதாரம் எனக்கு இடம் தரவில்லை” என்று கூறி என்னை அணைத்துக் கொண்டு முஸாபா செய்தார். கவிஞர் திலகம் எழுதிக் கொண்டு வந்த பதில் கட்டுரை சரவிளக்கில் வெளியானது. தலைவர் சமது சாஹிப் அப்போது என்னிடம் சொன்னார்கள்.

“தம்பி ! சாரண பாஸ்கரனாரின் தாக்குதலுக்குத் தப்பி உள்ள ஒருவர் எனக்குத் தெரிந்து நீங்கள்தான். நான் உங்கள் விமர்சனத்தையும் படித்தேன். கவிஞர் திலகத்தின் பதிலையும் படித்தேன். இரண்டையுமே ஒரு சிறு நூலாகத் தொகுத்து வெளியிடுங்கள்.” என்றார்கள். ஆனால் இது நடக்கவில்லை. சென்னைப் புதுக்கல்லூரி பேராசிரியர் ஓ.ஏ.காஜா மைதீன், M.Lit ஆய்விற்கு யூசுப் சுலைஹாவைத் தேர்வு செய்து இருந்தார். அதற்காகச் சரவிளக்கில் வந்த என் விமர்சனத் தொடரை வாங்கிச் சென்றார். இன்றுவரை அது என்னிடம் திரும்பவில்லை. மாயவரத்தில் நீடூர் செய்யது சாஹிப் மூலம் , சகோதர சமுதாய பேராசிரியர் ஒருவர்.(அவர் பெயர் நினைவில் இல்லை). யூசுப் சுலைஹாவைத் தம் பட்டத்திற்கு ஆய்வுக்கு எடுத்திருந்தார்.

அந்த ஆய்வேட்டில் என்னுடைய சரவிளக்கு விமர்சனத் தொகுப்பில் இருந்து மேற்கோள்கள் காட்டி இருந்தார். என் விமர்சனத்தில் யூசுப் சுலைஹா சாரண பாஸ்கரனாரின் முற்றுப் பெறாத காவியம் என்று கூறி இருந்தேன். அது முற்றுப் பெற வேண்டுமானால் இன்னும் சற்று காவியம் விரிவுப் பெற்றாக வேண்டும் என்றுதான் விமர்சித்து இருந்தேன்.

இருபத்தேழு ஆண்டுகளில் பல பதிப்புகளாக வெளிவந்த யூசுப் சுலைஹா மீண்டும் பதிப்பிக்கப்பட்டது. கவிஞர் திலகம் யூசுப் சுலைஹாவை விரிவு படுத்தி இருபத்தேழு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் கவிதைகள் எழுதி முழுமைப் பெற்ற காவியமாக்கி வெளியிட்டார்.

யூசுப் சலைகா காப்பியம் என்பது 1957ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட ஒரு இசுலாமியத் தமிழ்க் காப்பியம் ஆகும். இக் காப்பியத்தை சாரண பாஸ்கரன் என்கிற டி. எம். அஹமத் எழுதினார். இது திருக்குர்ஆனில் இடம்பெறும் யூசுப் நபி பற்றிய தகவல்களையும் யூசுபின் மீது விருப்பம் கொண்டவர் எனக் கூறப்பட்டு பின்னாளில் சலைகா என அறியப்பட்ட ஒரு பெண்மணியைப் பற்றி வட்டார வழக்கத்தில் இருந்த ஒரு கதைக்கருத்தையும் இணைத்து எழுதப்பட்ட செய்யுள்களைக் கொண்ட ஒரு தமிழ்க் காப்பியம் ஆகும். இந்த நூல் இரண்டு பாகங்களைக் கொண்டது. முதற்பாகம் 43 இயல்களையும் இரண்டாம் பாகம் 23 இயல்களையும் கொண்டது.

"முதல்பாகம் யூசுப் சலைகா நாயகியை மணம் கொண்டதுடன் முடிந்து விடுகிறது. இரண்டாம் பாகம் பின்னுள்ள நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு புனையப்பட்டுள்ளது."

எடுத்துக்காட்டுப் பாடல்

நானெனும் தனிமை கொண்டால்நஞ்செனக் கொல்லும்

காதல்தானெனும் எண்ணம் நீங்கித்தன்னலம் யாவும் போக்கில்தேனைச் சுவைக்கலாகும் தெரிந்தவர் உரைக்கக் கூடும்

இருவரின் இதயத் துள்ளும்எழுவதே உண்மைக் காதல்ஒருவரின் உள்ளம் மட்டும் ஒப்பிடில் காதல் அன்றே

இருவரும் இணைந்தால் சொர்க்கம்இல்லையேல் நரக மாகும்

அந்த இறுதி வெளியீட்டின் முன்னுரையில் இந்தச் சின்னவனின் ஹிலால் முஸ்தபா பெயரையும் குறிப்பிட்டு முழுமைப் படுத்த இவனும் காரணமாக இருந்தான் என்று சொல்லி அந்த மகத்தான கவிஞர் நன்றி தெரிவித்து இருக்கிறார்.

இறைவனுக்கே புகழ் அனைத்தும்

Rahmath Rajakumaran

யூசுப் சலைகா காப்பியம் என்பது 1957ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட ஒரு இசுலாமியத் தமிழ்க் காப்பியம் ஆகும். இக் காப்பியத்தை சாரண பாஸ்கரன் என்கிற டி. எம். அஹமத் எழுதினார்.

இது திருக்குர்ஆனில் இடம்பெறும் யூசுப் நபி பற்றிய தகவல்களையும் யூசுபின் மீது விருப்பம் கொண்டவர் எனக் கூறப்பட்டு பின்னாளில் சலைகா என அறியப்பட்ட ஒரு பெண்மணியைப் பற்றி வட்டார வழக்கத்தில் இருந்த ஒரு கதைக்கருத்தையும் இணைத்து எழுதப்பட்ட செய்யுள்களைக் கொண்ட ஒரு தமிழ்க் காப்பியம் ஆகும்.

இந்த நூல் இரண்டு பாகங்களைக் கொண்டது. முதற்பாகம் 43 இயல்களையும் இரண்டாம் பாகம் 23 இயல்களையும் கொண்டது.

"முதல்பாகம் யூசுப் சலைகா நாயகியை மணம் கொண்டதுடன் முடிந்து விடுகிறது. இரண்டாம் பாகம் பின்னுள்ள நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு புனையப்பட்டுள்ளது."

எடுத்துக்காட்டுப் பாடல்

நானெனும் தனிமை கொண்டால்நஞ்செனக் கொல்லும்

காதல்தானெனும் எண்ணம் நீங்கித்தன்னலம் யாவும் போக்கில்தேனைச் சுவைக்கலாகும் தெரிந்தவர் உரைக்கக் கூடும் இருவரின் இதயத் துள்ளும்எழுவதே உண்மைக் காதல்ஒருவரின் உள்ளம் மட்டும் ஒப்பிடில் காதல் அன்றே இருவரும் இணைந்தால் சொர்க்கம்இல்லையேல் நரக மாகும்

Rahmath Rajakumaran

ஒருமுறை கவிஞர் சாரண பாஸ்கரன் (T.M.M. அஹமத்) அவர்கள் சென்னை செல்வதற்காக திருச்சி ஜங்ஷனில் காத்திருக்கிறார். முன்பதிவு செய்யப்படாத மூன்றாம் வகுப்பு ரயில் பெட்டியில் பயணம் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை.

வந்த இரண்டு ரயிலிலும் கூட்டம் மூன்றாவதாக ஒரு ரயில் வருகிறது. முண்டியடித்துக் கொண்டு கவிஞர் ஏறி விடுகிறார். வேறு வழியில்லை

ஒரு பிரயாணி இருக்கையில் படுத்திருக்கும் தன் குழந்தையை எடுத்து இருக்கையின் அடியில் படுக்க வைத்துவிட்டு, அந்த இருக்கையை கவிஞருக்கு கொடுக்கிறார்

பிரயாணி: உங்களின் சொந்த ஊர் எது?

கவிஞர்: தஞ்சை ஜில்லா

பிரயாணி: தஞ்சை ஜில்லாவே உங்களின் ஊரா?

கவிஞர் : அப்படிப் பார்க்கப்போனால், பாரத தேசமே என் ஊர்தான்

பிரயாணி: பாரதம் உங்களுக்கு மட்டுமா, நம் எல்லோருக்குமே சொந்த ஊர்தான் ! நான் கேட்டது நீங்கள் பிறந்த ஊரை- வாழும் ஊரை..?

கவிஞர்: தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஒரு சிறு கிராமம்; பெயர் கூத்தாநல்லூர்.

பிரயாணி: மன்னார்குடிக்கும் திருவாரூருக்கு மிடையே உள்ள கூத்தாநல்லூர்தானே?

கவிஞர்: ஆமாம். அதே ஊர்தான்.

பிரயாணி: அந்த ஊரிலே கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்னால் சாரணபாஸ்கரன் என்று ஒரு கவிஞர் இருந்தாரே, அவர் இப்போது இருக்கிறாரா, இறந்து விட்டாரா?
கவிஞரைப் பற்றி கவிஞரிடமே வீசப்பட்ட இந்த கேள்வியை அவர் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. திடுக்கிட்டுப் போகிறார். அந்த பிரயாணி இப்படியொரு கேள்வியைக் கேட்டதற்கு நியாயமான காரணம் இருக்கத்தான் செய்கின்றது.
1942-ஆம் ஆண்டு தன் எழுத்துலகப் பணியைத் தொடங்கிய கவிஞர், "மணியோசை" (1946), "சாபம்", "சங்கநாதம்", "இதயக்குமுறல்" ((1947-1951), "யூசுப் ஜுலைகா" (1956), "மணிச்சரம்" (1959), என பற்பல நூல்களை வெளியிட்டார்.
1961-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அவருடைய எந்த நூலும் வெளிவரவில்லை. இந்த ரயில் பிரயாண உரையாடல் நடைபெற்ற ஆண்டு 1977. அதாவது, கிட்டத்தட்ட 16 ஆண்டுகள் மௌனம். (தொடரும்)

Rahmath Rajakumaran

அந்த பிரயாணி கவிஞரைப் பார்த்து "கவிஞர் சாரண பாஸ்கரன் இறந்து விட்டாரா?" அன்று அவரிடமே வினவியதில் எந்த ஓர் ஆச்சரியமும் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். ஏனெனில் பிரபலமாக இருக்கும் ஒரு கவிஞன் எப்போதும் மக்கள் தொடர்பிலேயே இருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் காலம் அவனை மறந்துவிடும்.
பிரயாணி : (மீண்டும் கேட்கிறார்) நான் கேட்டதற்கு பதிலில்லையே, அவர் இருக்கிறாரா, இறந்து விட்டாரா?
கவிஞர்: (உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு) அவர் இறக்கவில்லை, இருந்துக்கொண்டதானிருக்கிறார்.
பிரயாணி : அவர் நம்மோடு வாழ்ந்துக் கொண்டதானிருக்கிறாரா? அதற்கான அடையாளம் தெரியவில்லையே?
கவிஞர் : ம்...ம்ம்... (சற்று மௌனம்)
பிரயாணி : ஒரு கவிஞர் உயிரோடிருகின்றான் என்றால், அவன் கவிதைகள் உலாவிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமே ! அவர் கவிதைகளையே காண முடியவில்லை. அவர் எழுதிய எந்த புத்தகமும் இந்த தலைமுறையினர் வாங்க முடியவில்லை. எப்படி அவர் உயிரோடிருக்கிறார்?
கவிஞர்: காலமும் சூழ்நிலைகளும் அவரை முடக்கிவிட்டன. அதனாலேயே வாய் பொத்தி ஊமையாக வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிறார்.
பிரயாணி: கவிஞனாகப் பிறந்தவன் எப்படி ஊமையாக வாழ முடியும்? அவன் இறந்து விட்டால்கூட நம்மோடு பேசிக் கொண்டிருக்கும் உயிர்க் கவிதைகளின் சிருஷ்டி கர்த்தாவாயிற்றே??
கவிஞர்: அவரை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அவரது எந்தெந்த புத்தகங்களை படித்திருக்கிறீர்கள்?
பிரயாணி: அவரது எல்லா புத்தகங்களையும் படித்திருக்கிறேன். அதில் ஏதும் என் சந்ததிகளுக்குத்தான் இப்போது கிடைக்கவில்லை.
ரயில் பயணத்தில் ஏற்பட்ட இச்சந்திப்பின்போது ஏற்பட்ட உரையாடல் கவிஞரின் உள்ளத்தில் ஒரு பெரும் பாதிப்பை உள்ளாக்குகிறது. சிந்திக்கிறார். தானெழுதிய பழைய புத்தகங்களை மறுபதிப்பு செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை உணர்கிறார். இல்லையென்றால் சமுதாயம் அவரை உதறித்தள்ளிவிடும் என்ற உண்மையைப் புரிந்துக் கொள்கிறார்.
(இது முகநூலுக்கும் பொருந்தும். நீங்கள் பதிவுகள் போடவில்லையென்றால் முகநூல் நண்பர்களும் மிக எளிதாக உங்களை மறந்தே போவார்கள்)
இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர் எழுதிய புத்தகங்களின் பிரதி அவரிடம் ஒன்றுகூட இல்லாமல் போனதுதான். அதற்குப் பிறகு தானெழுதிய புத்தகங்கள் யார் யாரிடம் இருக்கிறது என்று மும்முரமாக தேடுதல் வேட்டையில் இறங்குகிறார் கவிஞர்.
பேராசிரியர் ஜி.சுப்பிரமணியம் பிள்ளை தன்னிடமிருந்த "சாபம்" நூலைத் தருகிறார். பேராசிரியர் கே.எம்.காதர் முஹயிதீன் அவர்கள் தன் திருமணப் பரிசாக பெற்றிருந்த "யூசுப் ஜுலைகா" நூலைத் தருகிறார். "மணிச்சரம்" நூலை ஆதம் A.நெய்னா முஹம்மதுவிடமிருந்து கிடைக்கிறது, "நாடும் நாமும்" என்ற பெயரில் அவரெழுதிய நூலை M. செய்யது முஹம்மது (ஹஸன்) தன் மகள் பாத்திமாவிடமிருந்து பெற்றுத் தருகிறார்.
இதோ என் கையில் தவழும் "கவிஞர் திலகம் சாரண பாஸ்கரனாரின் கவிதைகள்" (1977) என்ற இந்த நூல் அதன் பிறகு அக்கவிதைகள் எல்லாவற்றையும் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டது. (இந்த நூலை நான் பெறுவதற்கு நான் பட்ட பாடு எனக்குத் தெரியும், பூதமங்கலம் தாஜ் அண்ணன் அவர்களுக்கும் அவரது துணைவியார் பஷீரா தாஜ் அவர்களுக்கும் நான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்)
அந்த ரயில் பயணத்தின் சந்திப்பின்போது இந்த உரையாடல் கவிஞருக்கும் அந்த பிரயாணிக்குமிடைய நடைபெற்றிருக்காவிட்டால் இந்த நூல் இந்நேரம் என் கையில் தவழ்ந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.- அப்துல் கையூம்

(சமுதாயக் கவிஞர் தா. காசிம்)

சமுதாயக் கவிஞர் என்ற அடைமொழியோடு 1965 க்கு பிறகு தமிழ் இலக்கிய வானில் வலம் துருவ நட்சத்திரம்தான் இந்த காசிம் புலவர் அவர்கள்.

"சரவிளக்கு " என்ற சமுதாய மாத இதழை இலக்கியத் தரத்தோடு நடத்தி வந்தவர். அதுமட்டுமன்று பல இலக்கியவாதிகளை சமுதாயத்திற்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமையும் இவருக்கு உண்டு.

சங்கு மார்க் கைலி கம்பெனி முதலாளி சங்கு அப்துல் காதர் தலைமையில் ஒரு நிதிக்குழு தொடங்கப்பட்டு, இசைமுரசு நாகூர் ஹனிபா அவர்களின் இசை நிகழ்ச்சியை சென்னை கலைவாணர் அரங்கில் நடத்தி அந்த வகுல் தொகையிலிருந்து வாங்கப்பட்டதுதான் மண்ணடியில் இருந்த காயிதேமில்லத் அச்சகம் !

அதன் பிறகு கவிஞர் எழுதிய சிறப்பான கவிதைகளையெல்லாம் தொகுத்து, " உதயங்கள் மேற்கே" என்ற நூலை மிகச் சிறப்பான முறையில் வெளியிட்டார்.

நாகூர் ஹனிபா அவர்களின் பழைய பாடல்களைக் கேட்டிருப்போர் கவிஞர் தா.காசிம் அவர்களின் வரிகளைக் கேட்டிருப்பார்கள். இளையராஜாவின் திரையுலக வெற்றிக்குப் பிறகு நாகூர் ஹனிபா பாடிய கச்சேரிகளில் 'இளையராஜா

மெட்டமைத்துத் தந்த பாடல்' என்னும் அறிவிப்போடு பாடப்பட்ட பாடல்,

'தென்றல் காற்றே கொஞ்சம் நில்லு! கொஞ்சம் நில்லு! – எங்கள் திருநியிடம் போய்ச் சொல்லு சலாம் சொல்லு'

இந்தப் பாடலை இயற்றியவர் கவிஞர் தா.காசிம். இசை அமைத்தவர் இளையராஜா

<https://youtu.be/Xh4DsIJCmaw>

'தீன்குலக் கண்ணு! – எங்கள்

திருமறைப் பொண்ணு!

மாண்புகளைக் காத்து நிற்கும்

மஹ்ஷரின் கண்ணு'

இதை இயற்றியவரும் தா.காசிம்.

<https://youtube.com/playlist?list=RDLkluMFRaMfM&playnext=1>

"தாயிஃப் நகரத்து வீதியிலே - எங்கள்

தாஹா ரகூல்நபி நடக்கையிலே

பாவிகள் செய்த கொடுமையினை - எண்ணிப்

பார்த்தால் நெஞ்சம் துடிக்குதம்மா !

கண்கள் கண்ணீரை வடிக்குதம்மா "

<https://youtube.com/playlist?list=RDLkluMFRaMfM&playnext=1>

"கண்ணுக்கு இமை போன்ற பெண்ணே - நகக்

கண் பார்த்து நீ நடக்க வேண்டும்

மண்ணில் பெண்ணோடு பிறந்ததிந்த நாணம்

இதைப் பேணாத பெண்ணுக்கு ஈனம் !"

<https://youtu.be/2xU-Yly3Qdk>

இறைவனை ஏற்றிப் போற்றி உருக்கமாக கவிஞர் பாடும் பாடல்

"உலகத்தில் நான் உன்னருளை உவந்திடத்தான் பாடுகிறேன் ! காணும் பேரொளியே கல்புக்குள் நிறைந்தவனே

ஏன் எனை மறந்துவிட்டாய் ஏங்கியே தவிக்க வைத்தாய் ! தீனோர் தீனோர் தவப் பொருளே ! சிந்தனைப் பொக்கிஷமே ! வானோர் தொழுபவனே வள்ளல் ரஹ்மானே !"

<https://youtu.be/eFcHXjXhQFY>

"மணலில் நடந்து இருளைக் கடந்து மதினம் புகுந்த நபியே ! அன்சாரி தோழர்கள் யாவரும் அடைக்கலம் தந்த போதிலே ! உயிரில் இணைந்து உணர்வு கலந்து உரிமையை தந்த ரசூலே! நான் அங்கு வரவேண்டும் நல்லருளை பெறவேண்டும்"

<https://youtu.be/SY5rYE9qJzl>

"யா ரசூலல்லாஹ் ! யா ரசூலல்லாஹ் !

நெஞ்சமே பாடுதே நினைவெல்லாம் தேடுதே !"

<https://youtu.be/cm4KSxin3YE>

"கஸ்தூரி மணம் படைத்த கலைமான்களே - எங்கள்

காத்தமுன் நபிபுகழைப் பாடுங்களேன்"

"ஒரு நாளாகிலும் ஒரு பொழுதாகிலும்

உங்களைக் காண வேண்டும் யா முஸ்தபா ! "

https://youtu.be/Cx4bVfp_BDA

"உலக முஸ்லிம்கள் கூடும் இடம்

ஒற்றுமை கீதம் பாடும் இடம்

உள்ளத்தை ஆளும் ஒரே இடம்

உத்தமர் நபிநாதர் வாழும் இடம்

மதினாநகருக்குப் போகவேண்டும்

மன்னர் முஹம்மதைக் காண வேண்டும்"

<https://fb.watch/e7r1xL3jEj/>

"கன்னியரே அன்னையரே கொஞ்சம் நில்லுங்கள் கண்மணியாம் பாத்திமாவின் சரிதம் கேளுங்கள் !"

<https://youtu.be/x9HEC2wNI-4>

" அண்ணல்நபி பொன்முகத்தைக் கண்கள் தேடுதே -அந்த ஆவலினால் காவலின்றி இதயம் வாடுதே !"

<https://youtu.be/MlkoN1jkRRE>

"வானில் தவழும் வெண்ணிலவே

வள்ளல்நபியே தண்மதியே !"

<https://youtu.be/t40JOr3rqTg>

"எத்தனை தொல்லைகள் எத்தனை துயரங்கள்

பற்ற றை மாற்று தங்கள் பயகம்பர் வாழ்விலே

முத்திரை நபியே முஹம்மது ரசூலே

சித்திரை நிலவே செழுமலர் வடிவே ! "

https://youtu.be/1M_6v7NDcg8

இப்படி நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களைச் சமுதாயக் கவிஞர் தா.காசிம் அவர்கள் எழுதி அன்று இசைமுரசு நாகூர் ஹனிபா அவர்களாலும், இன்று தீனிசைத் தென்றல் தேரிழந்தூர் தாஜுதீன் அவர்களாலும் பாடப்பட்டுக் கவிஞரின் கருத்துக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

நீர் உள்ளவரும், இந்த நிலம் உள்ளவரும், பார் உள்ளவரும் கவிஞரின் பாடல் வரிகள் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும். கேட்பவர் நெஞ்சங்களில் சமுதாய உணர்வை வளர்த்துக் கொண்டே இருக்கும். அல்லஹ்துலில்லாஹ்

Rahmath Rajakumaran

தா.காசிம்

'பெருநாளின் பிறைவிடு தூது!', திரவியம் தேடும் பாதையில் மனைவியைப் பிரிந்திருக்கும் நண்பர்களுள் எத்தனை பேர் இதனை வாசித்திருப்பார்களென அறியேன். ரசனையும், தனிமையும் இந்த விருத்தத்தின் சுவையை இன்னமும் அதிகமாக்கும்.

பெருநாளின் பிறைவிடு தூது!

மேற்றிசையின் வானத்து வெள்ளிக் கீற்றாய்

. மின்னுகின்ற பெருநாளின் பிறையே வந்தாய்!

ஏற்றுதற்கும் போற்றுதற்கும் இனிய நாளை

. எழில்செய்ய இளம்பிறையே தோன்றிவிட்டாய்!

நோற்றுவந்த பெருநோன்பை முற்ற வைத்தாய்;

. நோன்புக்குப் பெருநாளோ நாளை என்றாய்!

சாற்றுகிறேன் என்நெஞ்சக் கிடக்கை யெல்லாம்

. சந்தித்தே என்னவரில் சொல்லு வாயே!

அரும்பள்ளிக் குழல்பின்னி முடிக்க வில்லை

. அழகுமுகம் கண்ணாடி பார்க்க வில்லை

குறும்பாகச் செவ்விதழ்கள் விண்ட தில்லை

. குமுதவிழி அஞ்சனத்தைக் கொண்டதில்லை

கரும்பான மொழிபேசக் கேட்ட தில்லை

. கண்ணென்றும் மணியென்றும் சொன்ன தெண்ணி

தும்பான என்னுடலம் இருப்பதெல்லாம்
. தாரதேசம் சென்றவரின் வருகைக் கன்றோ!
நல்லுணவை என்கையால் படைத்து வைப்பேன்
. நறும்நெய்யை ஊற்றியதில் தோய வைப்பேன்
அள்ளியள்ளி அவருண்ணப் பார்த்தி ருப்பேன்
. அவருண்டு மீந்ததைநான் அமுதம் என்றே
உள்ளினிக்க நாவினிக்க உண்டி ருப்பேன்
. உடனவர்க்கு வெற்றிலையும் மடித்த ளிப்பேன்!
அள்ளியுண்ண அவரில்லை மீதம் இல்லை
. அறிந்திருந்தும் மறந்தாரே பேதை என்னை!
நித்தமிங்கே உம்முருவை மனதில் தாங்கி
. நெஞ்சத்தின் சுமையாலே வதங்கு கின்றாள்!
கொத்து மல்லிச் சரமள்ளிக் குழலிற் சூடி
. குமுதமலர் முகம்காட்ட ஏங்கு கின்றாள்!
இத்தரையில் உமையல்லால் ஏது மில்லை
. என்றிருக்கும் ஏந்திழையைக் காண்பாய் என்றே
வித்தகரைக் கண்டுரைக்க மாட்டா யாநீ
. விண்ணேற்ற முதற்பிறையே என்ற னுக்காய்!
(கவிதையின் நீளம் கருதி இடையிலிருந்த எட்டு அடிகளை சுருக்கியிருக்கிறேன்)

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 62 (கவிஞர் தா. காசிம் பாடலின் சிறப்பு)

தா.காசிம் அவர்களின் சிறப்பை எடுத்துரைப்பதற்கு பதிலாக அவருடைய ஒரே ஒரு பாடலில் காணப்படும் ஒரு சில வரிகளுக்கு மாத்திரம் விளக்கம் தந்தாலே இப்பதிவு நிறைவு பெற்றுவிடும்.
தா காசிம் எழுதி, நாகூர் சேத்தான் மெட்டமைத்து, இளையராஜா இசையமைத்து நாகூர் ஹனிபா பாடிய பாடல் இது

" தென்றல் காற்றே கொஞ்சம் நில்லு
கொஞ்சம் நில்லு – எங்கள்
திருநபி யிடம் போய்ச் சொல்லு
சலாம் சொல்லு "

என்று மதினாவில் அடங்கியிருக்கும் நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு தென்றலைத் தூது விடும் பாடல்.

" சன்மார்க்கம் தந்த நபி
துன்மார்க்கம் வென்ற நபி "
என்ற வரிகள் இதில் இடம் பெறும். சன்மார்க்கம், துன்மார்க்கம் என்ற அழகிய சொற்பதங்களை கவிஞர் கையாண்டிருக்கிறார்.

அதென்ன சன்மார்க்கம் vs துன்மார்க்கம்?

சத் என்றால் அழியாமலிருப்பது. சத் + மார்க்கம் = சன்மார்க்கம்.

துன் மார்க்கம் என்றால் துஷ்ட மார்க்கம் அதாவது தீய நெறி.

இஸ்லாம் ஒரு மதம் அல்ல. அது ஒரு மார்க்கம். அது ஒரு வாழ்க்கை நெறிமுறை என்ற கருத்தை கவிஞர் முதலில் நம் மனதில் படிய வைத்து விடுகிறார்.

//வாய் வாதமிட்டுலறி வருந்துகின்ற துன்மார்க்கத்தை//

என்ற சொல்லாடலை வள்ளலார் அருட்பாவில் கையாள்கிறார். வள்ளலாருக்கு முன்பு தாயுமானவரும், திருமூலரும் கூட இப்பதத்தைக் கையாண்டுள்ளார்கள்.

//செத்தார் எழுக சிவமே பொருள்என்றே

இத்தா ரணியில் இருந்தொளிர்க – சுத்தசிவ

சன்மார்க்கம் ஒன்றே தழைக்க தயவறியாத்

துன்மார்க்கம் போக தொலைந்து.//

என்று வள்ளலார் பாடுகிறார். தா.காசிம் பாடிய சன்மார்க்கம் + துன்மார்க்கம் இவையிரண்டிற்கும் இதில் விளக்கம் உள்ளது.

வள்ளலாரின் விளக்கப்படி சன்மாக்கி என்றால் என்றும் நிலைத்திருப்பவன். அரபியில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் “யா கையூம்”.

இப்போது பாடலின் அடுத்த வரியைப் பார்ப்போம்

//கடல்போன்ற பகைமுன்னே உடைவாளைக் கரமேந்தி

படைகொண்டு பகைவென்ற எம்மான் - பத்ரு

படையரசர் முகம் காண்ப தெந்நாள்?//

இந்த மூன்றே மூன்று வரிகள் நபிகளார் புரிந்த பத்ருப் போர் காட்சியினை நம் கண்முன் விரிக்கிறது. .

‘கடல் போன்ற பகை முன்னே’ என்று அவர் கூறுவது மக்க மாநகரத்து குறைஷிகளின் படை வெள்ளம்.

ஒரு பக்கம் நபிகளாரின் சிறிய படை. சுமார் 313 பேர்கள். முறையான கவச உடைகள் கிடையாது. இரண்டு குதிரைகள். 70 ஓட்டகங்கள். அவ்வளவுதான்.

எதிர் அணியில் ஏறக்குறைய 1300 படை வீரர்கள், 100 குதிரைகள். எண்ணிக்கையில் அடங்கா ஓட்டகங்கள்.

கவசமணிந்த படைவீரர்கள் மட்டுமே சுமார் 600 பேர்கள்

இப்படையையும், அப்படையையும் ஒப்பிட்டால் நபிகளாரின் படை ஒன்றுமே இல்லை. அவர்களிடம்

இருந்ததெல்லாம் இறை நம்பிக்கையும், மனோதைரியமும் மட்டும்தான்.

நபிகளாரின் எதிரணியை “கடல் போன்ற பகை முன்னே” என்று கவிஞர் வருணிப்பது நல்லதொரு உவமை.

//உடைவாளைக் கரமேந்தி படைகொண்டு பகைவென்ற எம்மான்//

என்ற வரியில் நபிகள் பெருமானாரே போர்க்களத்தில் இறங்கி போர் புரிந்தார்கள் என்று கவிஞர் சொல்கிறார். ஆம், உண்மை.

நபிகளார் நேரடியாக களத்தில் நின்று எதிரிகளை சந்தித்த போர்கள் சுமார் பத்தொன்பது. பத்ருப்போர் அதில்

மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்று. வியூகம் அமைத்தது முதற்கொண்டு களமிறங்கி சண்டை போட்டது

வரை யாவும் வரலாற்றில் பதிவாகி இருக்கிறது,

இப்போரில் அபூஜஹல் என்ற பெரும் எதிரியை வீழ்த்தியவர்கள் யார் தெரியுமா? முஆத், முஅவ்வித் என்ற

இரண்டு சிறுவர்கள்.

கடைசியில் போரில் வெற்றி வாகை சூடியது நபிகளாரின் அணிதான்,

இவ்வளவு விரிவான ஒரு வரலாற்றை “கடல் போன்ற” என்ற ஒரே ஒரு உவமையில் அடக்கிச் சொன்னது கவிஞரின் சொல்லாற்றலுக்கு தக்க சான்று,

அணுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறளைப் போல “கடல்போன்ற” என்ற ஒரே

வார்த்தையை வைத்து போர்ப்படலம் முழுவதையும் ஜாடியில் பூதம் போல அடக்கி விட்டார்.

சொற்சிலம்பம் ஆடத் தெரிந்தவனால் மட்டுமே இத்தகைய வித்தையை செய்து காட்ட முடியும்.

அதே பாடலில் வரும் மற்றொரு வரியைப் பார்ப்போம்

//எந்நாளும் அவர் நாமம் இயம்பாத கணமேது

இறை இல்லப் பாங்கோசைப் பெருமான்//

பள்ளிவாசல் அல்லது பள்ளிவாயில் என்று சொல்வதற்கு பதிலாக இறையில்லம் என்ற அவரது சொல்லாடல் நம்மை வெகுவாக கவர்கிறது.

பாங்கோசையைக் குறிப்பிட்டு //எந்நாளும் அவர் நாமம் இயம்பாத கணமேது?//

என்று சொல்வதன் மூலம் ஒரு மாபெரிய பூகோள விஞ்ஞான உண்மையை சர்வ சாதாரணமாக சொல்லிவிட்டு கடந்து போய் விடுகின்றார்.

இதற்கு நான் விளக்கம் சொல்வதென்றால் ஒரு நூலே எழுத வேண்டியவரும். சுருக்கமாகவே சொல்லி விடுகிறேன்.

உலகமெங்கும் ஒரே போன்று ஒலிக்கும் பாங்கோசையில் “முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹ்” என்ற நபிநாமம் ROUND THE CLOCK 24/7 நேரமும் ஒலிக்கிறது.

அறிவியல் அறிஞர்களின் கணக்குப்படி பாங்கொலி ஒலிக்காத நிமிடமே கிடையாது, உலகெங்கிலும் எல்லா நேரத்திலும் தொடர்ச்சியாக ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

எல்லோரும் ஒரே பாங்காகவே பாங்கு சொல்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்கள் 'அல்லாஹ் பெரியவன்' என்றும், வட இந்தியாவில் 'அல்லாஹ் படை ஹே' என்றும் இங்கிலாந்தில் 'GOD IS GREAT' என்றும் சொல்வதில்லை. உலகம் முழுவதும் 'அல்லாஹ் அக்பர்' என்றுதான் பாங்கினை தொடங்குகிறார்கள்.

உதாரணமாக இந்தோனேசியாவில் அதிகாலைத் தொழுகைக்கான பாங்கோசை ஒலிக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதே நேரத்தில் ஆப்ரிக்காவில் இரவு நேரத் தொழுகைக்கான பாங்கோசை ஒலிக்கிறது. இன்னும் புரியும்படி சொல்ல வேண்டுமென்றால் உலக வரைபடத்தில் கிழக்குபுறம் இருக்கும் இந்தோனேசியாவில் அதிகாலை ஒலிக்கும் பாங்கொலி, இந்தோனேசியாவைக் சுற்றியிருக்கும் ஏராளமான தீவுகள் ஜாவா, சுமத்ரா, போர்னியோ, சைபில், என்று தொடர்கிறது.

சைபில் தீவின் கிழக்கு பக்கத்தில் 5.30 மணிக்கு அதிகாலைத் தொழுகை நேரம் என்றால் 180 மில்லியன்களுக்கும் கூடுதலாக முஸ்லீம்கள் வசிக்கும் அந்நாட்டு சுற்றுவட்டார தீவுகளில் ஆயிரக்கணக்கான பள்ளிவாயில்களில் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பாங்கோசை தொடர்ந்து ஒலிக்கின்றது.

இத்தொடர்ச்சி ஒலிம்பிக் ஜோதி 'ரிலே' போன்று தொடர்கிறது. பின்னர் இந்தோனேசியாவின் மேற்கு பகுதிகளில் தொடர்கிறது. இந்தோனேசியாவின் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு தீவுகளுக்கிடையே உள்ள நேர வித்தியாசம் ஒன்றரை மணி நேரம், ஆக நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட சைபில் தீவில் ஒன்றரை மணி நேரத்திற்கு முன்பு புறப்பட்ட பாங்கோசை ஜகார்ட்டா, ஜாவா, சுமத்ரா தீவுகளில் ஒலிக்கிறது. இந்தோனேசியா தீவுக்கூட்டங்களில் இந்த பாங்கு தொடர் முடிவதற்கு முன்னரே இப்போது மலேசியா பின்னர் பர்மா என்று ஒலிக்கத் தொடங்கி விடுகிறது, பிறகு பங்களாதேஷ், இந்தியாவின் மேற்கு பகுதிகள் கல்கத்தா பின்னர் ஸ்ரீநகர், பாம்பே மற்றும் இந்தியா முழுதும் ஒலிக்கின்றது.

ஸ்ரீநகரிலும் பாகிஸ்தானிலுள்ள சியால்கோட்டிலும் ஏறக்குறைய ஒரே நேரம்தான். சியால்கோட், கோட்டா, கறாச்சி, கோவதார் (பலுசிஸ்தானிலுள்ள நகரம்) இவைகளுக்கிடையிலுள்ள நேர வித்தியாசம் 40 நிமிடங்கள். இந்நேரத்தில் பாகிஸ்தானிலுள்ள அனைத்து பள்ளிவாயில்களிலும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக பஜ்ரு தொழுகைக்கான பாங்கோசை இடைவிடாது ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது

பாகிஸ்தானில் இது ஓய்வதற்குள் இப்போது இது தொடர்ந்து ஆப்கானிஸ்தான், மஸ்கட் என பாங்கொலி கேட்கத் தொடங்கி விடுகிறது. மஸ்கட்டுக்கும் பக்தாதுக்கும் இப்போது நேர இடைவெளி ஒரு மணி நேரம், ஈராகைத் தொடர்ந்து அமீரகம், குவைத், சவுதி அரேபியா ஏமன் என்று பரவுகிறது. இப்போது எகிப்திலுள்ள அலெக்ஸாண்டிரியாவுக்கும் பக்தாதுக்கும் ஒரு மணி நேரம் வித்தியாசம். இப்போது சிரியா, எகிப்து, சோமாலியா, சூடான் நாடுகளின் ஒவ்வொரு பள்ளிவாயிலிலும் தொடர்ந்தாற்போல் சிறு சிறு இடைவெளிகளில் பாங்கு சப்தம் கேட்ட வண்ணம் இருக்கின்றன,

அலெக்ஸாண்டிரியாவும் இஸ்தான்புல்லும் ஒரே புவியியல் தீர்க்க ரேகையில் அமைந்துள்ளன. துருக்கியின் மேற்கு பகுதிக்கும் கிழக்குப் பகுதிக்குமே ஒன்றரை மணிநேரம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இறைவனின் இந்த கணித விளையாட்டும் நமக்கு ஆச்சரியமாகவும் புரிந்தும் புரியாத புதிராகவும் இருக்கிறது. அலெக்ஸாண்டிரியாவுக்கும் திரிபோலி நகருக்கும் (லிபியா) நேர கால இடைவெளி ஒன்றரை மணிநேரம். இக்கால இடைவெளியில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் பாங்கோசை ஓயாது ஒலித்துக் கொண்டே இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது,

அடுத்து ஆப்பிரிக்க கண்டம் முழுவதும் ஒலிக்கின்றது, ஆப்பிரிக்க கண்டம் எவ்வளவு பெரிய கண்டம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

இந்தோனேசியாவின் கிழக்குத் தீவுகளில் ஒலிக்கத் தொடங்கிய பாங்கோசை ஒன்பதரை மணி நேரங்களுக்குப் பிறகு இப்போது அட்லாண்டிக் சமுத்திரத்தின் கிழக்குப் பகுதியை எட்டி விடுகிறது,

அட்லாண்டிக் கரையை இந்த தொடர் பாங்கோசை எட்டும் முன்னரே இப்போது இந்தோனேசியாவின் கிழக்கு பகுதிகளில் மதிய நேர லுஹர் தொழுகை தொடங்கி விடுகிறது.

அது பங்களதேஷ் டாக்கா நகரத்துக்கு எட்டும் முன்னரே அஸர் நேரத்து பாங்கோசை ஒலிக்கத் தொடங்குகிறது. இந்தோனேசியாவில் அஸர் கால பாங்கு ஒலிக்கத் தொடங்கிய ஒன்றரை மணி நேரத்திற்குள்ளாகவே, அங்கு அந்தி சாயும் மக்ரிப் தொழுகைக்கான பாங்கோசை கேட்கிறது. சுமத்ரா தீவில் மக்ரிப் பாங்கொலி கேட்கும் நேரத்திலேயே இந்தோனேசியாவின் கிழக்குப் பகுதி சைபிலில் இப்போது இரவு நேர இஷாத் தொழுகை.

அடேங்கப்பா..! ஆண்டவனின் இந்த கால நேர கணித விளையாட்டு, நம்மை மலைக்க வைக்கிறது. மனிதனோ இதற்கு என்னென்னமோ பெயர் வைத்திருக்கிறான். கிரீன்விச் நேரம், பூமத்திய ரேகை, புவியியல் தீர்க்க ரேகை, ஈக்வடார், தென்துருவம், வடதுருவம் என்று எப்படி எப்படியோ அழைத்து திருப்திப்பட்டுக் கொள்கிறான். இந்தோனேசியாவில் மோதினார் அதிகாலை விடியற் தொழுகைக்கு ஒலிபெருக்கியில் அழைக்கும் அதே நேரத்தில் ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள இறையில்லத்தில் மோதினார் இரவு நேர இஷாத் தொழுகைக்கு அழைப்பு விடுத்துக் கொண்டிருப்பார்.

இந்த தொடரோசை இறுதி நாள்வரை உலகெங்கிலும் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும், இந்த மாபெரும் தத்துவத்தை சமுதாயக் கவிஞர் தா.காசிம்

//எந்நாளும் அவர் நாமம் இயம்பாத கணமேது

இறை இல்லப் பாங்கோசைப் பெருமான்//

என்று இருவரிகளில் அனாயசமாக கூறி முடித்து விட்டார். எனக்கோ இதை விளக்குவதற்குள் தாவு கழன்று விட்டது

அடுத்த வரியில் அவர் சொல்வது இன்னும் 'ஹைலைட்'.

கைநகம் கண்தொட்டுக் கனிகின்ற ஸலவாத்தில்

கஸ்தூரி மணம் கமழும் எம்மான் - அவரின்

கருணைக்கு அழுகின்றேன் இந்நாள்

பாங்கோசை ஒலிக்கையில் அதில் நபிகள் பெருமானார் பெயரைக் கேட்கையில் நாம் பெருவிரலையும் ஆட்காட்டி விரலையும் இணைத்து கண்களில் ஒற்றிக் கொள்கிறோம். இது நபித்தோழர் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் தொடங்கி வைக்க, இந்நாள் வரை நபி பெருமானார் அவர்கள் மீது கொண்ட காதலால் நாம் பின்பற்றி வருகிறோம்.

மார்க்க அறிஞர்களின் கருத்துப்படி பெருவிரல் ரேகை, கண்ணின் கருவிழி உயிரியளவு (Biometric) இவையிரண்டும் தனித்துவமானது. இவைதான் நம்முடைய பூளோகத்து ஆதார் கார்டு. இவையிரண்டையும் ஒன்றோடொன்று ஒற்றிக் கொள்ளும்போது இவைகள் நாம் கொண்ட நபிகாதலுக்கு மறுமையில் சாட்சி பகர்கின்றன.

“திருப்புகழை பாடப் பாட வாய்மணக்கும்” என்ற பாடலை நான் கேட்டதுண்டு. கவிஞர் தா.காசிம் ஒருபடி மேலே சென்று பாங்கோசையின்போது நபி பெருமானார் அவர்களின் பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் கைநகத்தை கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்ட மாத்திரத்திலேயே அது கஸ்தூரி மணமாக கமழ்ந்தது என்று தன் நபிகாதலை வெளிப்படுத்துகிறார்.

நான் இப்பாடலின் ஓரிரு வரிகளை மட்டும்தான் விளக்கி இருக்கிறேன். முழுவதும் விவரித்தால் பொழுது சாய்ந்துவிடும்

இதோ முழுப்பாடல் :

தென்றல் காற்றே கொஞ்சம் நில்லு

கொஞ்சம் நில்லு - எங்கள்

திருநபி யிடம் போய்ச் சொல்லு

சலாம் சொல்லு

சன்மார்க்கம் தந்த நபி
துன்மார்க்கம் வென்ற நபி
சாத்வீக மெய்ஞானப் பெருமான்
கண்ணோடு கண்ணாகி கல்புக்குள் நிறைவாகி
கருணைக்குப் பொருள் தந்த எம்மான் – அவரைக்
காணத் துடிக்கின்றேன் இந்நாள் (தென்றல் காற்றே)
மடமையாம் இருள்போக்கி
மதுவையும் விஷமாக்கி
மாந்தரின் நலம்காத்த பெருமான்
மண்ணோடு பெண்மகவை மகிழ்வோடு புதைத்திட்ட
மாபாவச் செயல் தடுத்த எம்மான் – அந்த
மஹ்மூதைக் காண்பேனோ இந்நாள் (தென்றல் காற்றே)
கடல்காடு மலைபாலை கடக்கின்ற இறைவேதம்
கனிவாயில் இதழ்விண்ட பெருமான்
கடல்போன்ற பகைமுன்னே உடைவாளைக் கரமேந்தி
படைகொண்டு பகைவென்ற எம்மான் – பத்ருப்
படையரசர் முகம் காண்பதெந்நாள் (தென்றல் காற்றே)
எந்நாளும் அவர் நாமம் இயம்பாத கணமேது
இறை இல்லப் பாங்கோசைப் பெருமான்
கைநகம் கண்தொட்டுக் கனிகின்ற ஸலவாத்தில்
கஸ்தூரி மணம் கமழும் எம்மான் – அவரின்
கருணைக்கு அழுகின்றேன் இந்நாள் (தென்றல் காற்றே)

(கவிஞர் நாகூர் சலீம்)

அண்ணாவை நெகிழவைத்த நாகூர் சலீம்!

நாகூர் என்றால் எப்போதும் நிறைவும் ஹனிபாவும் நினைவுக்கு வருவார்கள். இவ்வொருவரும் இருக்கிறார். அவர் நாகூர் சலீம்.

‘மெட்டு கொடுத்தவுடன் நிறமான வாந்தனைகளைக் கொட்டிக்கொடுக்கும் கவி அருள் என்று கவிஞர் முனைப்பாய் பாறாட்டப்பட்டவர். பாடல்களும் முத்துப்பெட்டை நாளாகவின் ஆழமான கவிஞர் நாகூர் ஹனிபா இறைவன் குந்தான் ஆடுபவரின் அலைகளில் புலவர் சலீம்’

இதுவரை 7,000 பாடல்களை எழுதினவர். நாகூர் தனது மகன், மகன்களோடு வசிக்கும் சலீமுக்கு இப்போது வயது 70. ஆனால், 20 வயது உதாரத்துடன் பேசுகிறார்.

“15 வயதில் நாடகங்கள் எழுதி துணைத் தொட்களிலேன். அப்போது ‘சத்திப்பம்’ என்றும் நாடகத்தில் இடம்பெறும் ஒரு பாடலைப் பாட நாகூர் ஹனிபாவின் கேட்ட போது ‘ஹை, போ பாடல்களை நான் பாடுவது இல்லை’ என்ற சொல்லிட்டார்.

அதே ஹனிபா ஒரு வயதுக் காலத்துக்குள் என் வீட்டு தலைத் தட்டி என்னை அழுத்தார். அப்போது கவிதையெழுதும் கண்ணதாசனும் திரு.க.வி. இரத்தின வேளியிழை இந்தக் காலம் அவர்களைச் சாரும்படி ஒரு பாடல் கேட்டார் ஹனிபா. அப்போது எழுதிய பாடல்தான் இன்றுவரை திரு.க. வேளியில் ஒலிக்கும் ‘வளத்தா மாமா’ பற்றித்தான் பாடல். அந்தப் பிறகு கலைஞர்களாக ‘கல்கி’ கவிதா கலாநாயகி வாழ்கவே’ பாடலின் ஏரணத்தை எழுதிய பின்பு திரு.க.வி. ஆண்டின் கவிஞன் ஆடு விட்டேன்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்களை எதிர்த்து எழுதிய பாடல்கள், அண்ணாவிடம்

→ இன் எழுதிய பகிர் பண்டுகை பாடல்கள் இன் தரைத் தகர்ந்தவை. பால் விகித இரத்தினியும் தவிர பாடி கொடுத்தார்!

→ மட்டுமே. எல்லாம் இரத்தினியும் நெருக்கமான சமயத்தில் நாகூர் ஹனிபாவுக்காக இன் எழுதிய பாடல் நான்கு உலகம் உன் சினை கைகளில். இந்தப் பாடல்கள் கேட்ட சமீபத்தில், தனியாக ரூ.10,000 பரிசாக் தந்தார்!

நாகூர் சலீம்

பெரும் பாறாட்டும்களைப் பெற்றவை. ‘பிற இறங்கு. மக்கள் குழங்கு இறங்கு. ஆண்டது போதும். மக்கள் மான்னது போதும்’ என்ற பாடல் வரிகளையும் ‘‘சொறு போடாத சோம்பெறியே பழவி நறநாவி உனக்கொரு மேடா’ ஏறியே தந்தி இந்து கல்கித். இது உன் பாடல் விடா’ என்ற பாடல் வரிகளையும் அண்ணா சொல்லிச் சொல்லிப் பாறாட்டு வார்.

அதுபோலவே விகிதப்பாக்கம் மாறாட்டில் ‘மட்டுமே. என்ற மகன் சகி என்று முதன் முதலில் பாடல் எழுதினும் நான்தான். அரபியில் மட்டும் ஆனால் சமயம், சிலிமா என்று மன்னத் துறைகளையும் பாத்தாவிறு இப்போது சில சிவன் கனவுகள் இருக்கின்றன. நான் எழுதிய ‘சூர்’ சிறுசுறவைத் திரைப் படமாக எடுக்கின்றன. நாகூர் ஆண்டவரைப் பற்றி சில ஓரது பாடல்கள் எழுதினேனும், கன்னடக் சந்திதத்தில் 100 பாடல்களாவது எழுத வேண்டும். அவ்வளவுதான்!’

என்கிறார் அடக்கமாக.

வாழ்த்துடன் கவிஞர்!

— கருமுத்து

பாடல்கள்: கே.குமாரன்

→ இதுவரை 2 ஆண்டுகளும் மேட்டில் இன் திற்புகளை நடத்தி இருக்கிறார், நாகூர் சலீம்!

1936 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 21-ஆம் நாள் நாகூர் ஷரீப்பெய்க் - கஜீஜா நாச்சியார் தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர் கவிஞர் நாகூர் சலீம்.

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவரின் வழிவாற்றில் பிறந்தவர். நம்முடைய கவிஞர் சலீம். இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய உலகில் முதல் முஸ்லிம் பெண் நாவலாசிரியை “நாகூர் சித்தி ஜானைதா பேகம்” அவர்களின் சகோதரர் இவர். அதுமட்டுமல்ல, திரைப்பட உலகில் பால்குடம் தூயவன் என்ற தலை சிறந்த வசனகர்த்தா, தேவர் பிலிம்ஸின் ஆஸ்தான கதாசிரியர் தூயவனின் அண்ணன் இவர். இன்னொரு தம்பி முராது பெய்க் நாடறிந்த பேச்சாளர். எழுத்தாளர் நாகூர் ருமியின் தாய் மாமா.

நாகூர் இல்லாமல் இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய வரலாறு இல்லை – என புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் ஜே.எம்.சாலி கூறுவதில் கொஞ்சம்கூட மிகையில்லை. ராட்சச இலக்கிய ஆளுமைகளைக் கொண்ட ஊர் நாகூர்.

ஒருமுறை கவிஞர் நாகூர் ஜபருல்லாஹ் அவர்களிடம், “தடுக்கி விழுந்தால் நாகூரில் கலைஞர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்களே காரணம் என்ன? என்று கவிஞர் கிளியனார் அப்துல் அஜீஸ் கேட்க,

“நாகூர்மை தான் காரணம்” என்றார்

“மையா?” என்று கேட்டார்

“தவறாக புரிந்து கொள்கிறீர்கள்.” நாகூர்மை’ என்பது

“நா+ கூர்மை” என்பது இங்கே எல்லோருக்கும் இயல்பாகவே நா கூர்மையாக இருப்பது ஒரு காரணம்” என்றார்

ஆகவே பேச்சிலும் எழுத்திலும் பாட்டிலும் நாகூரில் பலருடைய நாவு கூர்மையாக இருக்கிறது என்பது உண்மைதான்.

இப்படி பாரம்பரிய இலக்கிய குடும்பத்தில் பிறந்த பிறவிக்கு கவிஞர் நாகூர் சலீம் ஆவார்கள்.” கவிதை தன் தலையில் இருந்ததால் கல்வி அவ்வளவாக ஏறவில்லை” என்று கவிஞரே கூறியதுண்டு. எட்டாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்தார் நாகூர் சலீம்.

பெரும் புலவர் ஆபிதீன் காக்கா அவர்களுடன் இணைந்து பல நாடகங்களுக்கு கதை, வசனம் பாடல்கள் எழுதி நாகை, திருவாரூர் வட்டாரத்தில் புகழ் பெற்றார். வண்ணக்களஞ்சியப் புலவரின் ஞாபகமாக "வண்ணதாசன், " என்ற புனைபெயரில் அக்காலத்தில் எழுதியும் வந்தார். கிட்டத்தட்ட 7500 பாடல்களுக்கு மேல் எழுதி உள்ளார் கவிஞர் சலீம் .

நாகூர் ஹனிபா பாடும் ஜனரஞ்சக ஆன்மீக பாடலில் இலக்கியச் சுவை என்ன வேண்டிக் கிடக்கு?' என்று யாராவது கேள்வி கேட்கக் கூடும், ஜனரஞ்சகத்திலும் ஆன்மீகத்திலும் இலக்கியத்தைப் புகுத்துவதுதான் திறன் வாய்ந்த கவிஞனுக்கு அழகு.

1976-ஆம் ஆண்டு கமல் ஹாஸன் & ரஜினிகாந்த் இணைந்து நடித்த மூன்று முடிச்சு படத்திற்கு கண்ணதாசனிடம் கே.பாலச்சந்தர் பாட்டெழுத கேட்டபோது,அதில் இடம் பெற்ற இரண்டு பாடல்களையும் கண்ணதாசன் அந்தாதிபிலேயே எழுதி கொடுத்துவிட்டார்.

வரியின் முடிவில் எந்த வார்த்தையோடு முடித்தாரோ, அதே வார்த்தை அடுத்த வரியின் தொடக்கமாக அமைவதுபோல் எழுதி கொடுத்து விட்டார். இதற்கு அந்தாதி என்று பெயர்

"வசந்த கால நதிகளிலே வைரமணி நீரலைகள்

நீரலைகள் மீதினிலே நெஞ்சிரண்டின் நினைவலைகள்

நினைவலைகள் தொடர்ந்து வந்தால் நேரமெல்லாம் கனவலைகள்

கனவலைகள் வளர்வதற்கு காமனவன் மலர்க்கணைகள்

மலர்க்கணைகள் பாய்ந்து விட்டால் மடியிரண்டும் பஞ்சணைகள்

பஞ்சணையில் பள்ளி கொண்டால் மனமிரண்டும் தலையணைகள்

தலையணையில் முகம் புதைத்து சரசமிடும் புதுக் கலைகள்

புதுக் கலைகள் பெறுவதற்கு பூமாலை மணவினைகள்

அடுத்த அந்தாதி பாடல்

ஆண்:

ஆடி வெள்ளி தேடி உன்னை

நானடைந்த நேரம்

கோடி இன்பம் நாடி வந்தேன்

காவிரியின் ஓரம்

பெண்:

ஓரக் கண்ணில் ஊறவைத்த

தேன் கவிதைச் சாரம்

ஓசையின்றிப் பேசுவது

ஆசை என்னும் வேதம்

ஆண்:

வேதம் சொல்லி மேளமிட்டு

மேடை கண்டு ஆடும்

மெத்தை கொண்டு தத்தை ஒன்று

வித்தைபல நாடும்

பெண்:

நாடும் உள்ளம் கூடும் எண்ணம்

பேசும் மொழி மௌனம்

ராகம் தன்னை மூடி வைத்த

வீணை அவள் சின்னம்

ஆண்:

சின்னம் மிக்க அன்னக்கிளி

வண்ணச் சிலைக் கோலம்

என்னை அவள் பின்னிக் கொள்ள

என்று வரும் காலம்!

பெண்:

காலம் இது காலம் என்று

காதல் தெய்வம் பாடும்

கங்கை நதி பொங்கும் – கடல்

சங்கமத்தில் கூடும்

சங்கமத்தில் கூடும்

என்ன ஒரு அபாரமான திறமை இந்த கண்ணதாசனுக்கு. திரையிசைப் பாடல்களில் இலக்கியத்தை கொண்டு வந்ததற்கு கண்ணதாசன் வெகுவாக பாராட்டப் பட்டார்.

1976-ஆம் ஆண்டு 'மூன்று முடிச்சு' படம் வருவதற்கு முன்னரே நாகூர் சலீம் நாகூர் ஹனிபாவுக்கு எழுதிக் கொடுத்த பாடலில் இந்த இலக்கியச் சுவை அனுபவிக்க வேண்டி அந்தாதி இலக்கணத்தை கடைப்பிடித்து பாடல் எழுதி இருக்கிறார். இதுவும் ஒரு இலக்கியப் புரட்சிதானே? இதோ அந்த அந்தாதி பாடல் :

திருமறையின் அருள்மொழியில் விளைந்திருப்பது என்ன? – அறிவு.

இறை தூதர் நபி பொன் மொழியில் பொதிந்திருப்பது என்ன? – அன்பு.

அறிவில் உருவாகி அன்பில் நிறைவதென்ன? -ஞானம்

அந்த ஞானத்தை வழங்கிடும் மூலப் பொருள் என்ன?

மௌனம் அது மௌனம்.

உருவமற்ற இறைவன் வாழும் இடம் எதுவோ? – உள்ளம்.

அந்த உள்ளத்தினில் சுடர் போல் விளங்குவது எதுவோ? – உண்மை

உண்மையினை ஈன்ற அன்னையவள் யாரோ? – பொறுமை

அந்த பொறுமை நபிகள் நாதர் போதித்தது என்ன?

கடமை ஐந்து கடமை

ஏக இறையோனை ஏற்றுக் கொள்வதென்ன? – கலிமா

அந்த கலிமா பொருள் உணர்ந்து கடைப்பிடிப்பதென்ன? – தொழுகை

தொழுகையினை மேலும் தூய்மை செய்வதென்ன? – நோன்பு

நோன்பிருந்த பின்பு மாண்பளிப்பதென்ன? – ஜக்காத்து

அந்த ஈகை வழியில் செல்லும் இறுதிக் கடன் என்ன?

ஹஜ்ஜு புனித ஹஜ்ஜு

தமிழகத்து தர்காக்களைப் பார்த்து வருவோம்

தூய வழி காட்டச் சொல்லிக் கேட்டு வருவோம்

இறைவணக்கம் புரிபவர்க்கு எளிதில் நடக்கும்

இரகூல்நபி நாயகத்தின் ஆசி கிடைக்கும்

காயல் ஏ ஆர் ஷேக் முஹம்மது பாடிய இந்தப் பாடலைக் கேட்காத தமிழ் செவிகள் கிடையாது என்றே சொல்லி விடலாம். (தர்கா ஜியாரத் செய்பவர்களைக் “கப்ர் வணங்கிகள்” என்று குறை கூறும் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்ட சகோதரர்கள் பாடலின் மூன்றாவது வரியைக் கவனிக்கவும்).

இந்தப் பாடலை எழுதியவர் ஆயிரக்கணக்கான கவிதைகளையும், இசைப்பாடல்களையும் எழுதிய நாடறிந்த ஒரு கவிஞர். தமிழக அரசின் கலைமாமணி விருது பெற்றவர். நாகூர் ஹனிபா-விலிருந்து நூற்றுக் கணக்கான முஸ்லிம் பாடகர்களுக்கு இசைபட வாழ வழி வகுத்துக் கொடுத்த கவிஞர் இவர். அவர்தான் நாகூர் சலீம்.

நாகூர் ஹனிபாவுக்கு சலீம் எழுதிய பாடல்களின் முதல் வரிகளில் சில:

1. வாழ வாழ நல்ல வழிகளுண்டு
2. தீனோரே நியாயமா மாறலாமா
3. திருமறையின் அருள் மொழியில் விளைந்திருப்பது என்ன
4. ஓ வெண்ணிலா, அன்பான நபிகள் நாதர் எங்கே
5. அன்பு மார்க்கம் தந்த எங்கள் அஹ்மதே யா முஸ்தஃபா
6. இன்று வந்து நாளை போகும் நிலையிலே
7. அருள் மணக்குது, அறம் மணக்குது அரபு நாட்டிலே
8. உம் வாசல் தேடி வந்தோம் ஷாஹே மீரானே
9. அந்த நாளிலே மக்கா நகரம் இருந்ததைக் கேளுங்கள்
10. உயிரிருக்கும்வரை உமை மறவேனே

11. இணையில்லாத அருளின் உருவே, ஹிந்து முஸ்லிம் போற்றும் குருவே

இதில் 3, 7, 9 ஆகிய எண்களில் உள்ள பாடல்கள் இஸ்லாமிய வரலாற்றை மரபுக் கவிதையில் வடித்துக் கொடுப்பவையாகும்.

வெளிநாட்டில் சம்பாதிக்க போன மச்சானுக்காக மனைவி பாடும் பாடலான

" கப்பலுக்கு போன மச்சான் " மிகவும் பிரபல்யம்

<https://youtu.be/ao8bOcdF9d0>

'மெட்டு கொடுத்தவுடன் திறமான வார்த்தைகளைக் கொட்டிக்கொடுக்கும் கவி அருவி' என்று கவிஞர் மு.மேத்தாவால் பாராட்டப்பட்டவர்.

"ஈச்சமரத்து இன்பச் சோலையில் நபிநாதரே

இறைவன் தந்தான் அந்நாளிலே " - என்ற பாடல் காயல் ஷேக் முஹம்மதைப் புகழின் உச்சிக்கு கொண்டு சென்றது.

"நினைவு யாவும் உங்கள் மீது யாரஸூலல்லாஹ்

நீங்களின்றி நாங்களேது யாரகூலல்லாஹ்

அணைந்திடாத உலக ஜோதியாய் தோன்றி !

அகிலமெங்கும் ஒளி தெளித்த யாரகூலல்லாஹ்" என்ற பாடலில் கடைசி வரி ...

"எந்தன் மீது உங்கள் பார்வை பட்ட நேரமே பிரிந்திடாமல் பிரியவேண்டும் எந்தன் ரூஹுமே" _ என்ற முத்திரை அடியில் நம் நெஞ்சம் பிழிகிறார் கவிஞர்.

01-06-2013 அன்று இறைவனடி சேர்ந்தார். இன்று மாலை 4.30 மணியளவில் அவரது உடல் நாகூரில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 64

(இறையருட் கவிமணி கா.அப்துல் கபூர் அவர்களைப் பற்றி நாகூர் ரூமி பதிவு 1)

"அலகிலா அருளும் அளவிலா அன்பும் இலகுமுமோ ரிறையின் இனிய பேர் போற்றி" _ இந்த இரண்டு வரிகளைப் படித்தவுடன் என் மனதில் வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாத ஒரு சந்தோஷ உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஒரு நன்றியுணர்ச்சி என்கூட அதைச் சொல்லலாம்.

முஸ்லிம்கள் எந்தக் காரியத்தையும் தொடங்கும்போது அரபியில் 'பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மா நிர்ரஹீம்' என்று சொல்வார்கள். 'இறைவனின் பெயரைக் கொண்டு தொடங்குகிறோம்' என்று பொதுவாகப் பொருள்தரும் அந்த வாக்கியத்தை இவ்வளவு அழகாகக் கவிதையில் பார்த்தபோது, இனி இப்படியேகூடத் தொடங்கலாம் என்று தோன்றியது. இந்த இரண்டு வரிகளும் மார்க்கப் பற்று மிகுந்த ஒரு கவிஞரை எனக்கு அடையாளம் காட்டின.

அந்த அறிஞர்தான் 'இறையருட் கவிமணி' என்ற புகழ்ப்பெயருடன் அறியப்படும் கா.அப்துல் கபூர். அவரைப் பற்றிய சாகித்திய் அகாதெமியின் வெளியீடு இந்த நூல்.
அதை முழுவதும் படித்துப் பார்த்தபோது சில ஆச்சரியங்கள் காத்திருந்தன. அதைப் பகிர்ந்து கொள்வதுதான் இந்த மதிப்புரையின் நோக்கம்.

பேராசிரியர், எழுத்தாளர், கவிஞர், குழந்தை இலக்கியம் படைத்தவர், கல்வியாளர், பேச்சாளர், மார்க்க அறிஞர், பக்தி இலக்கியகர்த்தா, பத்திரிகையாளர், பன்மொழி வல்லுணர் என பன்முகம் பளபளக்கும் பட்டை தீட்டப்பட்ட வைரமாக ஒளிர்ந்த அவர் திருவிதாங்கோட்டில் 1924ல் பிறந்து 2002ல் மறைந்தவர்.

1946ல் இருந்து 67வரை சென்னை, வாணியம்பாடி, திருச்சி, உத்தம பாளையம், அதிராம்பட்டினம் ஆகிய ஊர்களில் இருந்த கல்லூரிகளில் பேராசிரியராகவும், துறைத்தலைவராகவும், முதல்வராகவும், கீழ்த்திசை மொழித்தலைவராகவும் இருந்திருக்கிறார்.

1967க்குப் பிறகு வண்டலூர் பிறைப்பள்ளி முதல்வராகவும், கும்பகோணம் அல் அமீன் உயர் நிலைப்பள்ளி நிர்வாகியாகவும் இருந்திருக்கிறார்.

திருச்சி அகில இந்திய வானொலி நிலைய ஆலோசனைக்குழு உறுப்பினராகவும், சென்னைப் பல்கலைக்கழக செனட் உறுப்பினராகவும், கேரளப் பல்கலைக்கழக பாடநூல் குழு உறுப்பினராகவும் இருந்திருக்கிறார். பல விருதுகளையும் பரிசுகளையும் பெற்றிருக்கிறார்.

உர்து முஷாயிரா பாணியில் முதன் முதலாக தமிழ்க் கவியரங்கை வாணியம்பாடி இஸ்லாமியா கல்லூரியில் 1948ல் அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் என்ற பெருமையும், முதன் முதலாக ஒரு கல்லூரியின் முதல்வராகப் பொறுப்பு வகித்த தமிழ்ப் பேராசிரியர் (ஹாஜி கருத்த ராவுத்தர் கௌதியா கல்லூரி, உத்தமபாளையம்) என்ற பெருமையும் இவரையே சேரும்.

முன்னாள் ஆளுனர் பி.சி.அலெக்சாண்டர், மதியழகன், பேரா.அன்பழகன், நாவலர் நெடுஞ்செழியன் போன்றோர் இவரோடு உடன் பயின்ற மாணவர்கள். கலைமாமணி மணவை முஸ்தபா, சிற்பி, சாதிக் பாட்சா போன்றோர் இவருடைய மாணவர்கள்.

பன்னிரண்டு கவிதை நூல்களும் ஆறு உரைநடை நூல்களும் எழுதிய இவர் குழந்தை இலக்கியத்தில் பாரதிக்கும், பாரதிதாசனுக்கும், கவிமணிக்கும் அடுத்த இடத்தில் இருப்பவர். 'அரும்பு' என்ற குழந்தைகளுக்கான பாடல்களின் தொகுப்பு இவருக்கு அந்த புகழைக் கொடுக்கிறது.

'நண்பன்' என்ற கையேட்டுப் பிரதியில் முதல் கவிதை எழுதி இலக்கிய வாழ்வைத் துவக்கிய இவர், பின்பு 'மதிநா' என்ற ஒரு மாத இதழை சிறப்பாக நடத்திக்காட்டினார். 'மதிநா' என்ற பெயர் முஹம்மது நபியவர்கள் அடக்கமாகியுள்ள புனித நகரான மதினாவைக் குறிப்பதாகவும் மதி, நா ஆகிய இரண்டையும் குறிப்பிடுவதாகவும் அமைக்கப்பட்டது அதன் சிறப்பு. இந்த இதழின் மூலமாகத்தான் தோப்பில் முகமது மீரானின் படைப்புகள் பிரபலமடைந்தன.

'இலக்கியம் ஈந்த தமிழ்' என்ற இவருடைய நூல் சென்னை, அண்ணாமலை மற்றும் கேரள பல்கலைக்கழகங்களில் பாடநூலாக வைக்கப்பட்டது. பதினோரு தலைப்புகளில் வானொலி உரைகளாக பேசப்பட்டதன் தொகுப்பே இது.

அராபியர்கள் இந்தியாவைக் குறிக்க 'ஹிந்த்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினர். இந்திய நாட்டின் புளி அவர்களுக்கு அவர்களுடைய நாட்டின் பேரீச்சம் பழத்தை நினைவு படுத்தியதால் அதை அவர்கள் 'தமருல் ஹிந்த்' என்று குறிப்பிட்டனர். அதுவே ஆங்கிலத்தில் 'டாமரிண்ட்' (tamarind) என்று ஆனது! இதுபோன்ற பல அரிய, ஆச்சரியப்படத்தக்க தகவல்கள் இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன.

அறவாழ்வு, வாழும் நெறி இஸ்லாம், இஸ்லாமிய இலக்கியம், இனிக்கும் இறைமொழிகள், மிக்க மேலானவன் ஆகியவை இவருடைய மற்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல்களாகும்.

'இஸ்லாமிய இலக்கியம்' என்ற நூலில் தமிழ் மற்று அரபி மொழிகள் பற்றிய கட்டுரையும் முகலாய ஆட்சியாளர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு பற்றிய கட்டுரையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

'வாழும் நெறி இஸ்லாம்' என்ற நூல் இவருடைய பல்வேறு சொற்பொழிவுகளின் தொகுப்பு. இதிலும் அரபி மொழி பற்றிய 'வையகம் போற்றும் வான்மொழி', 'அறிவுத் துறையில் முஸ்லிம்களின் பங்கு', 'பாரகம் போற்றும் நூலக முன்னோடிகள்' ஆகிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

திருக்குர்ஆனின் வசனங்களுக்குத் தெளிவுரையாக அமைந்த 21 கட்டுரைகளின் தொகுப்பு 'இனிக்கும் இறைமொழி' என்ற நூல்.

தன் இறுதி நாட்களில் திருக்குர்ஆனுக்கு இவர் எழுதிய விளக்கக் கட்டுரைகள்தான் 'மிக்க மேலானவன்' என்ற நூலாக உருப்பெற்றது. இவருடைய விசாலமான அறிவையும் ஆழமான பார்வையையும் உரை நடையையும் கவிதா நடையாக அமைக்கும் திறனையும் இவருடைய எல்லா படைப்புகளிலும் நாம் காணலாம். இவர் நடத்திய 'மதிநா' இதழில் 'சிறுவர் சோலை' என்ற பகுதியில் அபூஜமால் என்ற பெயரில் இவர் எழுதிய குழந்தைப் பாடல்கள்தான் பின்னர் 'அரும்பூ' என்ற பெயரில் தொகுக்கப்பட்டது. இப்பாடல்கள் குழந்தைகள் மனதில் நீங்கா இடம்பிடித்துக் கொண்டன. கேரளாவில் குளத்துப்புழை என்ற இடத்தில் இலங்கை அகதிகள் மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின் கீழ் நடத்தப்பட்ட ரப்பர் எஸ்டேட்டில் குழந்தைகளின் திறனைச் சோதிக்கும் இரண்டு நாள் நிகழ்ச்சியொன்றில் விருந்தினராகக் கலந்து கொள்ள எழுத்தாளர் தோப்பில்முகமது மீரான் சென்றிருந்தபோது, ஒரு குழந்தைப் பாடலைச் சொல்லி இதை எழுதியது யார் என்று கேட்டபோது, 'இறையருட் கவிமணி கா.அப்தில்கபூர்' என்று ஒரு தொழிலாளியின் குழந்தை பதில் சொன்னதை தோப்பில் பதிவு செய்திருக்கிறார்!

'இறைவா உனக்கோர்
இணையே இல்லை
நிறைவே தருவாய்
நேர்வழி காட்டுவாய்
நல்லவை செய்யும்
நாட்டம் நல்குவாய்
அல்லவை தவிர்க்கும்
ஆற்றல் தருவாய்
என்று துவங்கும் 'இறைவா' என்ற முதல் பாடல் மழலைகளின் உள்ளத்தில் நல்ல விதைகளை எளிதாக விதைத்து விடுகிறது.

கணிதம் கற்றுக்கொடுக்கும் பாடல்களில்கூட, கணிதத்தோடு கருத்தையும் கற்றுக்கொடுக்கிறார்:

எண்ணத் தொடங்கு ஒன்று
என்றும் இறையை ஒன்று!
ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு
ஒளிரும் கண்கள் இரண்டு!

'மாலை மாற்று' என்று கூறப்படும் சொற்களைத் திருப்பிப் படித்தாலும் அதே பொருளைத் தரும் வரிகளை உள்ளடக்கிய பாடல்களையும் எழுதி சோதனை செய்துள்ளார்:

வாத மாதவா
தேனு மீனாதே
மோக ராகவா
மோரு தீருமோ
யானை சேனையா
வாடி ஆடிவா
அலைவதினாலே அலையாகும்
திரள்வதினாலே திரையாகும்

என்று காரண காரியத் தொடர்பை உணர்த்தும் வகையிலான பாடல்களும் எழுதியுள்ளார்.

இதேபோல, ஆங்கிலத்தில் 'ஹோமோனிம்ஸ்'(homonyms) என்று சொல்லப்படும் ஒலி வடிவம் ஒன்றாகவும், வரி வடிவம் வேறாகவும் இருக்கும் சொற்களை குழந்தைகள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் பாடல்களை எழுதியுள்ளார்:

ஆற்றின் ஓரம் கரையாகும்
ஆடையில் படுவது கறையாகும்
காட்டில் கொல்வது புலியாகும்
வீட்டில் கொள்வது புளியாகும்

புதிர்கள்,கதைகள் என பல்வேறுபட்ட வடிவங்களில் இப்பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் சிறப்பை சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். தமிழ் நாட்டின் பள்ளிகள் தோறும் இப்பாடல்களைப் பாடமாக வைத்தால் நம் குழந்தைகள் நிச்சயம் விரைவாகப் பயனடைவர்.

இறையருள் மாலை, திருமறை மாலை, நபிமொழி மாலை, நாயக மாலை, நபிமணி மாலை, பாத்திமா மாலை, காஜா மாலை, முஹ்யித்தீன் மாலை என ஏராளமான புகழ்ச்சிப் பாக்கள் அடங்கிய தொகுப்பு இது. இவற்றின் பெரும்பகுதி நாகூர் ஈ.எம்.ஹனிபாவால் பாடப்பட்டு புகழடைந்தவை. இசைத்தட்டில் கம்பீரமாக ஒலித்த இப்பாடல்கள் பாமரர்களின் இதயத்தினுள் சென்று இடம் பிடித்தன.

ஆதியருள் கனிந்திறங்கி

அமரர் கோன் வழியாக

நீதிநபி மாமணிக்கு

நிறைவளித்த திருமறையாம்

என்று தொடங்கும் திருமறை மாலையின் பாடலும் நாகூர் ஹனிபா பாடியதுதான்.

ஹஸ்பீரப்பீ ஜல்லல்லாஹ்,

அருளன்பு பண்பில் அளவற்ற உந்தன்,

ஆளும் இறைவன் தூதர் நபி,

விண்ணகமும் மண்ணகமும்,

அருளாளன் அன்புடையோன் ஆகியவை மேலும் சில உதாரணங்கள்.

நல்ல தமிழில், அழகு தமிழில் பிரவாகம் போலப் பேசும் வல்லமை படைத்த இவர் இடுக்கன் வருங்கால் நகுச எனும் வள்ளுவன் வாக்குக்கு ஏற்ப, துன்பம் வந்தபோதும் கூட நகைச்சுவை உணர்வோடு பேசியிருக்கிறார்.

மூட்டு வலியால் கடுமையான பாதிப்புக்கு உள்ளாகியிருந்தபோது ஒரு நண்பர் இவரிடம், எப்படி இருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டதற்கு சிலேடையாக, 'உடம்பில் முக்கால் பாகம் நன்றாக இருக்கிறது. கால் பாகம்தான் நன்றாக இல்லை' என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறார் !

அற்புதமான படைப்பாற்றல் கொண்டவராகவும், சரியான ஆன்மீக வாதியாகவும், நல்லாசிரியராகவும் செயற்கரிய சேவைகள் பல செய்த இந்த மாமனிதரை, சமுதாயம் அடையாளம் காண வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம். இவரைப்போல எத்தனைபேர் அறியவேண்டிய விதத்தில் இன்னும் அறியப்படாமல் இருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை.

இறையருட் கவிமணியை அடையாளம் காட்டிய பேராசிரியர் நத்தர்சாவும், அடையாள கண்டுகொண்ட சாகித்திய அகாதெமியும் நிச்சயம் நமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

நன்றி: - ஆப்தீன் பக்கங்கள்

இறையருட் கவிமணி பேராசிரியர் கா. அப்துல் கபூர் (1924 - 2002) பேராசிரியர், எழுத்தாளர், கவிஞர், கல்வியாளர், பேச்சாளர், இஸ்லாமிய மார்க்க அறிஞர், பத்திரிகையாளர், பன்மொழி வல்லுனர்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் திருவிதாங்கோட்டில் 1924-ல் பிறந்தவர். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தக்கலையில் 2002-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 11-ம் தேதி மறைந்தார்.

Rahmath Rajakumaran

விண்ணகமும் மண்ணகமும்

இதில் "விண்ணகமும் மண்ணகமும் வியந்துரைக்க வந்துதித்த அண்ணலான நபிமகளார்

அருமையான

பாத்திமா" என்ற இனிமையான பாடல் என் ஆசான் இறையருட் கவிமணி கா.அப்துல் கபூர் அவர்கள் எழுதியது. இப்பாடலில் காணப்படும் சொற்சிலம்பம், வார்த்தை ஜாலம், சந்த விளையாட்டு மெச்சத்தக்க விதத்தில் அமைந்திருக்கும். உதாரணத்திற்கு தங்கு புகழ் அன்னையர்க்கும்

தங்கமான தங்கையர்க்கும்

சங்கமான மங்கையர்க்கும்

சங்கையான பாத்திமா

என்ற அமுத வரிகளில் அடுக்குமொழி வார்த்தைகள் அழகுத்தமிழில் அணை திறந்த வெள்ளமாய் ஆர்ப்பரித்து அப்பாடலைக் கேட்போரை அகங்குளிர வைக்கும்.

பெண்களுக்குக் கண்மணியாய்ப்

பெரியவர்க்கு விண்மணியாய்

பண்பிருக்கும் நன்மணியாய்

பாருயர்த்தும் பாத்திமா

என்ற வரிகளில் மெருகேறியிருக்கும் பண், மென்மையாய் நம் காதில் மெல்ல வந்து மிருதுவாய் தேன் பாய்ச்சுவது போலிருக்கும்.

பூவுறங்கப் புள்ளுறங்கப்

புவனமெல்லாம் ஆழ்ந்துறங்க

நாவுறங்கா திருந்திறையின்

நாமமோதும் பாத்திமா

என்ற எதுகை, மோனை மாறா வண்ணம் சிந்தும் அந்த சந்தச் சொற்கள் நம் சிந்தையை விந்தையில் ஆழ்த்தி அவரை சொந்தம் கொண்டாட வைக்கும்.

“நாவு உறங்காது இருந்து, இறையின் நாமம் ஓதும் பாத்திமா” என்று பிரித்து பொருளறிந்து படிக்கையில் கவிஞரின் புலமைத் திறன் நம்மை புளகாங்கிதம் அடையச் செய்து, புல்லரிக்க வைக்கும்.

கோதுமையை கையரைக்க

கோவுரையை நாவுரைக்க

போதுமென்ற பொன்மனத்தால்

பொலிவடைந்தீர் பாத்திமா

“அரவைக் கல்லில் ஒரு கையால் கோதுமையை அரைத்துக்கொண்டே, “கோ”வின் (இறைவனின்) உரையான திருமறையை மொழிந்துக்கொண்டே, எளிமை வாழ்வு வாழ்ந்த, ‘போதுமென்ற பொன்மனம் படைத்த’ நபிமகளார் பாத்திமா, தன் சொல்லாலும் செயலாளும் பொலிவடைந்தார்” என்ற மகத்தான செய்தியை வெண்கலக் குரலோன் ‘இசைமுரசு’ அரிமாவென முழங்குகையில் அந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் அப்படியே நம் கண்கள் முன் அழகான காணொளியாய் அவதானிக்கும்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 65

அல்குர்ஆன் ஓர் அற்புதம் - “இறையருட் கவிமணி” தமிழ் செம்மல் பேராசிரியர் கா. அப்துல் கபூர், எம்.ஏ.டி.லிட். (மிகச் சிறந்த கவிஞர் என்பதற்கு ஆதாரமாக கவிதை நடையில் ஓர் உரைநடை கட்டுரை) வைகத்து மக்கள் வாய்பிளந்து வியக்கின்ற அற்புதங்கள் பலவற்றை ஏடுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. எகிப்து நாட்டில் ஏற்றத்துடன் மிளர்கின்ற பிரமிடுகள் எனப்படும் பட்டைக் கோபுரங்கள். அவற்றின் அருகாமையில் 66 அடி உயரத்திலும் 175 அடி நீளத்திலும் ஒற்றைக் கல்லில் உருவாக்கப் பட்டுள்ள ஸஃபிங்கஸ் எனப்படும் சிங்க வடிவச் சிலை.

இராக் நாட்டில் புராத் நதிக்கரையில் திகழ்ந்த பண்டைய பாபிலோனியாவின் தொங்குதோட்டம். கிரேக்க நாட்டில் 127 சலவைக் கற்களின் மீது நிறுவப்பட்டிருக்கும் 60 அடி உயரமுடைய ஆர்ட்டிமிஸ் ஆலயம். ஹெலிகாரன்ஸஸ் என்னுமிடத்தில் எழில்மிகு தோற்றத்துடன் எழுப்பப்பட்ட மௌஸலஸ் மண்ணறை. ரோட்ஸ் நகரத்தில் கிரேக்கர்களின் கதிர்க்கடவுளுக்காக 109 அடி உயரத்தில் அமைக்கப்பட்ட வெண்கலச் சிலை. அலெக் சாந்திரியாவில் 600 அடி உயரத்தில் உருவாக்கப்பட்ட கலங்கரை விளக்கம். சீன நாட்டின் வட எல்லையில் 2550 மைல் நீளத்தில் நிருமாணிக்கப்பட்ட உயரமான நெடுஞ்சுவர். பைசா நகரத்தில் 116 அடி உயரத்தில் சாய்ந்து நிற்கின்ற கோபுரம்.

பேரரசர் ஷாஜஹான் துணைவியார் மீது கொண்ட காதற் சின்னம் கண்ணீர்த்துளியாக உறைந்துவிட்ட தாஜ் மஹால்.

இவைகளெல்லாம் பாருலகம் கண்ட பேரற்புதங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. இவற்றினும் மேலான சில அற்புதங்களைப் பற்றி மனிதன் சிந்திப்பதே இல்லை.

மலைகளைப் போன்று உயரமாக எழுந்த அலைகளின் நடுவே மரத்தாலும் ஆணிகளாலும் அமைக்கப்பட்ட ஒரு கலத்தில் நபி நூஹ் (அலை) அவர்களும் குழுவினரும் எத்தகைய இடையூறுமின்றிக் காப்பாற்றப்படுகின்றனர்.

கொடியோன் நம்ருதின் ஆணைப்படிக்கோபுரமாகக் கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்புக் குண்டத்தில் இறைநேயர் இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் தூக்கி எறியப்பட்டபோது நெருப்புக் குண்டம் குளிர்ச்சிமிக்க தண்ணீர்க் குளம் போன்று மாறிவிடுகின்றது. அட்டிசை போற்றும் சுலைமான் நபி (அலை) அவர்களின் அரசவையில் ஸபா நாட்டரசி பல்கீஸின் அரியணை நாடியவுடன் கொணரப்படுகிறது.

முன்னவன் தூதர் மூஸா (அலை) அவர்களின் ஆஸாக் கோல் பாம்பாக மாறுகின்றது. பாதையில் அடித்தவுடன் நீரூற்றுக்கள் தோன்றுகின்றன. இறைத்தூதர் ஈஸா (அலை) அவர்கள் தந்தையின்றியே பிறக்கின்றார்கள். தொட்டிற் பருவத்திலேயே தெளிவாக உரையாடுகின்றார்கள். இறையாணைப்படி இறந்தோரை எழுப்புகின்றார்கள். பிறவிக் குருடர்களையும், பெரு நோயாளிகளையும் குணப்படுத்துகின்றார்கள்.

பாலைவன நாட்டின் பாரான் பள்ளத்தாக்கில் ஐயாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் தன்னந்தனியாகக் கிடந்த புனிதக் குழவியொன்றன் பூவடிகள் பட்டுப் பொங்கியெழுந்த நீரூற்றொன்று, இற்றைநாள் வரையில் வற்றாமலிருந்து வையகத்து மக்களுக்கெல்லாம் வாய்கமழ, மனங்குளிர ஜம்ஜம்மென்று நீரூட்டி வருகின்றது. அந்த ஜம்ஜம் ஊற்றின் கரையிலேயே எழுந்த மக்கமா நகரத்தில் அனாதையாகப் பிறந்து எழுதப் படிக்கத் தெரியாதிருந்த ஒருவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய நாகரீகம் இன்று உலகளாவி நிலைத்து நிற்கின்றது. இஸ்லாம் நெறியின் அடிப்படையாகவும், ஆதாரமாகவும் அமைந்துள்ள அல்- குர்- ஆன் என்னும் அருள்மறை அவனியிலுள்ள நூல்கள் அனைத்திற்கும் அன்னையாகத் திகழ்ந்து அற்புதங்கள் பலவற்றை விளைவித்துக் காலத்தின் கோலத்தால் கவர்ச்சியை இழந்து விடாமல் பூத்துக் குலுங்கும் அறிவு வளர்ச்சியினால் புதுமை மாறிவிடாமல், இன்றளவும் இணையற்ற நூலாய் விளங்கி வருகின்றது.

இத்தகைய அற்புதங்களை ஆற்றிவு படைத்த அற்புத மனிதன் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டாமா?

இறைத் தூதர்களாக இவ்வுலகில் வாழ்ந்த நபிமார் களெல்லாம் அவர்கள் வாழ்ந்த சூழ்நிலைக் கேற்ற அற்புதங் களைக் காட்டிச் சென்றார்கள். இசை இன்பத்தில் இதயத்தைப் பறிகொடுத்து வாழ்ந்த மக்களிடையே தோன்றிய ஹலரத் தாலூத் (அலை) அவர்கள் நாத வேதமாகிய சபூர் மறையை ஒதிக்காட்டினார்கள்.

மந்திரவாதிகளின் மாயத் தந்திரங்களெல்லாம் மேலோங்கி நின்ற காலத்தில் வாழ்ந்த ஹலரத் மூஸா (அலை) ஆஸாக் கோலால் அற்புதம் செய்தார்கள்.

மருத்துவத் துறையில் மனத்தைச் செலுத்திய மக்களிடையே வாழ்ந்த ஹலரத் ஈஸா (அலை) அவர்கள் தீராப் பிணிகளைத் தீர்த்து வைத்தார்கள்.

மொழி வெறியிலும், இலக்கிய இன்பத் திலும், கவிதைச் சுவையிலும் மெய்ம்மறந்து திளைத்திருந்த மக்களுக்கு அண்ணல் பெருமானார் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இறையருள் இலக்கியமாகிய திருக்குர்ஆனை வழங்கினார்கள்.

பிற நபிமார் காட்டிய அற்புதங்களெல்லாம் ஏடு கமழும் பேருண்மைகளாக விளங்க அண்ணலார் காட்டிய அற்புதம் என்றும் எல்லோரும் நேரிற் காணும் பாருண்மையாக நிலைத்து விட்டது.

“அற்புதங்கள் யாவினையும் அவைமிகைத்து நிற்பனவாம் நிற்கவில்லை முந்தைய நபி நிகழ்த்துமற்றை அற்புதமே” என்பது காலமெல்லாம் கமழும் கஸீதத்துல் புர்தா என்னும் கவிதைச் செல்வம் வழங்கியுள்ள இமாம் பூஸ்ரி (ரஹ்) அவர்கள் ‘தாமதல் தைனா’ எனத் தொடங்கும் பாவடிகளில் பதித்துள்ள கருத்தாகும். பெற்றெடுத்த குழவிகளையே உயிருடன் குழிதோண்டிப் புதைத்துக் கொடுமையின் கொடு முடியிலேறிக் கொக்கரித்து நின்ற கொடியவர்களின் கன் னெஞ்சங்களைத் தண்ணீர் போல மாற்றிய அற்புதத்தை மாநிலத்தில் வேறெங்கே காண முடியும்?

பளிச்செனத் தோன்றிய வான்மறையின் வெளிச்சத்திற்கு முன்னால் இலக்கிய அரக்கர்களெல்லாம் கண்ணைத் திறக்க முடியாமல் வாயை மூடி மௌனிகளாயினர். நானில நாயனின் மறை நாதத்தைச் செவிமடுத்த மாத்திரத்தில் ஆடிய அவர்களின் நாடிகளெல்லாம் அடங்கியொடுங்கி இதயங்களெல்லாம் இளகியோடின. வானின்று இறங்கிய பேரமுதம் அவர்களுக்குத் தேனினும் பாலினும் தெவிட்டாக் கனியிலும் தித்தித்தது. வள்ளல் நாயகமவர்களின் தலையைக் கொய்வதற்காக வஞ்சினங் கூறி வாளேந்திப் புறப்பட்டுச் சென்ற மாவீரர் உமறு, திருமறை வசனங்கள் சிலவற்றைக் கேட்டதும் மனந்திருந்தி மாநபியின் தாளடைந்து மறை நெறியைத் தழுவுகின்றார்.

திருநபியைத் திருத்துவதற்காகத் திட்டமிட்டு வந்த தீரர் உத்பா, திருமறை ஓதக் கேட்டதும் ஊமையைப் போல் ஒன்றும் பேசாமல், சிங்கத்தைக் கண்ட வரையாடு போன்று அசையாமல் நிற்கின்றார். உத்தமத் திருநபிக்குப் புத்தி கூற வந்த வலீதிபனு முகைரா, "தேனீ" என்னும் அத்தியாயத்தைக் கேட்டு மறைமலர் நுகரும் தேனீயாக மாறிவிடுகிறார்.

பிரசித்தி பெற்ற மந்திரவாதி லம்மாதிபனு ஸஃலத்துல் அஜ்தீ, துமாமத் இபனு உதால், அபு தர்ருல் கப்பார் முதலிய ஆயிரக்கணக்கானோரின் திசைமாறிய வாழ்க்கையில் திருமறையே ஒரு திருப்பு மையமாக அமைந்தது. கவிதச் செருக்கு மண்டையிலேறியிருந்த அண்டாக் கவிஞன் இன்பத் திருமறையில் ஈரைந்து சொற்களைக் கொண்டிலங்கும் "அல் கவ்தர்" அத்தியாயத்தைச் செவி மடுத்ததும் "மானிடர் மொழி யீதன்று" (மா ஹாதா கவ்லுல் பஷர்) என்பதாக வியந்து மொழிந்து தலைகுனிந்த நிகழ்ச்சியை அறிகின்றோம்.

அருமை நாயகமவர்களின் திருமறை வெளிப்பாடெனக் கூறுவதெல்லாம் கற்பனையின் களியாட்டே யென்றும், பித்தரின் பிதற்றலென்றும் சூனியக்காரரின் சூழ்ச்சி யென்றும் குறை கூறிக் கொண்டிருந்த மக்கத்து மக்களுக்கு மாபெரியோன் விடுத்த அறைகூவல் உலையாத இறை மறையில் நிலையாக இடம்பெற்றுள்ளது. "நாம் நம் அடியாருக்கு அருளியதில் நீங்கள் ஐயம் கொண்டு நீங்கள் உண்மையாளர்களாகவும் இருந்தால் அல்லாஹ்வைத் தவிர - உங்கள் உதவியாளர்களையும் நீங்கள் துணைக் கழைத்துக் கொண்டு இதைப் போன்றதோர் அத்தியாயத்தை (அமைத்து)க் கொண்டு வாருங்கள்" (2:23)

இவ்வறை கூவலை ஏற்கும் வகையில் தொடக்கத்திலே தோன்றிய ஓரிரு சலசலப்புகள் மக்கள் மன்றத்திலே நகைப்பிற் கிடமாகி அழிந்தொழிந்தன.

பிற்காலத்தில் திரு மறையின் அறைகூவலை ஏற்கும் வகையில் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு வந்த வில்லியம் மூர் போன்ற பாதிரிமார்களும் வித்தகர்களும் படுதோல்வி கண்டதோடு மட்டுமன்றி வான் மறையை வாய்விட்டுப் பாராட்டவும் தொடங்கினர்.

"There is probably in the world no other book which has remained twelve centuries with so pure a text" (பன்னிரு நூற்றாண்டுகளாகப் பாருலகில் இத்துணைத் தூய்மையுடன் நின்றிலங்கும். இன்னொரு நூலே கிடையாது) என்பார் பாதிரியார் வில்லியம் மூர் "That the best of Arab writers has never succeeded in producing anything equal in merit to the Holy Quran itself is not surprising" (மிகச்சிறந்த அரபி எழுத்தாளர் ஒருவர் கூடப் புனிதக் குர்ஆனின் ஆற்றலுக்கு ஈடானதொன்றை ஆக்கியளிப்பதில் என்றுமே வெற்றி கண்ட தில்லை என்பது வியப்பிற்குரியதல்ல") என்பதாக பால்மர் என்பார் திருக்குர்ஆன் முன்னுரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

"மனிதர்களும் ஜின்களும் ஒன்று சேர்ந்து இதைப் போன்ற ஒரு குர்ஆனை உண்டாக்க முயன்றாலும் அவ்வாறு உண்டாக்கவே முடியாது அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு உதவி செய்த போதிலும் சரியே" (17:88) என்னும் இறை தீர்ப்பு எக்காலமும் நிலைத்திருப்பதல்லவா?

மனித குலத்தின் மனப் பக்குவத்திற் கேற்பக் காலத்திற் கேற்ற முறையில் தூதர்கள் வாயிலாக வழிகாட்டி வந்த இறைவன், நிறைவான அறவுரைகள் அனைத்தையும் பெறுவதற்கு மனிதகுலம் தகுதியைப் பெற்றுவிட்ட தருணத்தில் இறுதித் தூதராகிய அண்ணல் நாயகமவர்கள் வாயிலாக வளமும் வனப்பும் செறிந்த உயர்தனிச் செம்மொழியாகிய அரபியில் நிறைவு பெற்ற இறுதி மறையை இறக்கினான்.

ஆகவே உலகின் இறுதி வரையிலே மனித குலத்திற்குத் தேவையான அறவுரைகள் அனைத்தும் அதில் இடம் பெற்றன. அதனை மாசுபடாமல், மாறுபடாமல் இறைவன் ஏற்றெடுத்தான்.

"அறிவுவகை யெத்தனையென் றறியவகை யில்லை

அத்தனையும் அவனுரைத்த அருள்மறையி லடக்கம்

எத்தனையோ கோடிமறை இறையுரைத்த தெல்லாம்
எடுத்தொடுக்கிக் குர்ஆனை இறையிறக்கிக் கொடுத்தான்
முத்தான குர்ஆனுக் குயர்ந்தமறை யில்லை”
என்பது ஞானமேதை பீரப்பா அவர்களின் சத்தான பாடல்.

அறிஞர்களால் ஆக்கப்படும் நூல்கள், யாதேனும் ஓரிரு பொருட்கள் பற்றிப் பேசுவதைப் பொதுவாகக் காணலாம். அனைத்துலகுக்கும் உலக முடிவு வரையில் வழிகாட்டும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கும் “நூல்களின் தாய்” (உம்முல் கிதாப்) என நுவலப்படும் இறைவனின் அருள்மறை தொட்டுக் காட்டாத பொருட்களே உலகத்திலில்லை. அறிவியல், அரசியல், அருளியல், பொருளியல், உயிரியல், ஒழுக்கவியல், சட்டவியல், சமூகவியல் முதலிய எல்லாப் பொருட்களையும் தன்னகத்தே தாங்கியுள்ளது

ஏகநாயகனின் எழில்மறை, ஒருவன் யார் யாரைத் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம் என்பதை விரிவாக எடுத்துக் கூறுவதிலிருந்து தன்னுடைய தல்லாத இல்லத்தில் நுழைகின்றபோது எத்தகைய ஒழுக்கத்துடன் நுழையவேண்டுமென்பது வரையில் எல்லாப் பொருள் பற்றியும் நுட்பமாக நுவல்லது அல்லாஹ்வின் அருள்மறை. மனிதகுல ஒருமைப்பாடு, சமத்துவம், சகோதரத் துவம், உயிர்களின் உற்பத்தி, வான்வெளிப் பயணம், வானுக்கும் மண்ணுக்கு மிடையே உயிரினங்கள், அனைத்துயிர்களிலும் ஆண், பெண் அமைப்பு, அன்னையின் வயிற்றில் குழந்தையின் வளர்ச்சி, உலோகங்களின் பயன், பொறியின் செயற்பாட்டால் விளையும் வீரியம் – போன்ற பல்வேறு பொருள்பற்றி இன்று விஞ்ஞானிகள் வெளியிடும் கருத்துக்களுக்குரிய கருவனைத்தையும் திருமறையில் காணலாம்.

நூஹ் நபியின் கப்பல், உரோமர்கள் மீது வெற்றி, ஃபிர்அவ்வின் சடலம் ஆகியவை பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்கள் காலப் போக்கிலே வெளிப்பட்டுள்ளன.

“வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டது முதனால் ஆகும்” என்னும் இலக்கணத்திற்குப் பொருத்தமாக ஒரே நூல் பொய்யகற்றும் திருமறை யென்பதில் ஐயமே இல்லை. சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல் முதலிய நூல்களுக்குரிய பத்து வனப்பாலும் பொலிவினைப் பெற்று “குன்றக் கூறல், மிகைபடக் கூறல்” முதலிய குற்றங்கள் பத்தும் இல்லாததாக இலங்குகின்ற நூல் இறைமறையேயாகும். வரலாற்றைக் கூறினாலும் வாக்குறுதிகளை வழங்கினாலும் அச்சுறுத்தி எச்சரிக்கை செய்தாலும், ஆகுமானவற்றை அறிவித்தாலும், நன்மையை ஏவினாலும், தீமையைத் தடுத்துரைத்தாலும், இறை புகழை இயம்பினாலும் திருமறையில் ஒரு தனித்தன்மையைக் காணலாம்.

ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஏற்ற முறையில் தேவையான உவகை உருவகங்களுடன் உலகின் எப்பகுதி மக்களும் புரிந்துகொள்ளும் தன்மையில் அமைந்துள்ளன திருமறையின் போதனைகள். தீயானது தொட்டவரை மட்டும் சுட்டிடும் தன்மை வாய்ந்தது. தீமையோ, செய்தாரை மட்டுமின்றி அவர் வழி வந்தோரையும் வாட்டி வதைக்கும் இயல்புடையது. மனிதப் புனிதர்களாகிய இறை தூதர்களுக்குத் தீங்கிழைத்ததன் காரணமாகப் பூண்டோடழிந்த மக்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் பல இடங்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டு எச்சரிக்கை விடப்பட்டுள்ளது.

நூஹ் நபியின் காலத்தில் வெள்ளப் பெருக்கால் அழிந்தவர்களையும், ஆத் கூட்டத்தினர் புயலினால் அழிந்த தையும், தமூத் கூட்டத்தினர் இடியோசை கேட்டு ஈரல்கள் வெடித்துக் குடல்கள் தெறித்துச் சிதறி அழிந்ததையும், லாத் நபியின் பகைவர் கல்மாரியினால் அழிந்ததையும், ஷுஜப் நபியின் பகைவர் நெருப்பு மாரியால் மடிந்ததையும், மூஸா நபியின் பகைவர்கள் நீலாற்றில் மூழ்கி இறந்ததையும், காரூன் குழுவினரை நிலமே விழுங்கியதையும் திருமறையானது எடுத்துரைத்து எச்சரிக்கும் பகுதிகள் எவரையும் நடுங்கச் செய்வனவாகும். உலகின் எப்பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கும் தோன்றுகின்ற எவ்வகைச் சிக்கலுக்கும் ஓரிரு சொற்களில் வழிகாட்டுகின்ற அற்புதத்தைத் திருமறையில் காணமுடியும்.

ஒரு போது ஆண், பெண் ஆகிய இரு குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்த தாய்மாரிடையே ஆண் குழந்தைக்குரியவன் யாரெனும் ஐயம் எழுந்தபோது, எடையிலே மிகுந்த தாய்ப் பாலுக்குரிய அன்னையே ஆண் குழந்தைக்குரியவன் என்னும் தீர்ப்பினை வழங்குவதற்குக் காரணமாக இருந்தது. “அர்ரிஜாலு கவ்வாமூன அலந் நிஸா (ஆண்களே பெண்களின் நிர்வாகிகள்) 4:34, என்னும் திருமறைத் தொடராகும்.

குழப்பங்களைத் தெளிவு படுத்துவதற்கும் மயக்க நிலையில் நல்ல தீர்ப்புகள் வழங்குவதற்கும் காரணமாக இருந்த மறைத்தொடர்கள் பலப்பல திருமறையின் ஒவ்வொரு வசனமும், ஒவ்வொரு சொல்லும் விளைக்கின்ற பயன்களும் அற்புதமாகவே அமைந்துள்ளன.

"மனிதர்களே..! உங்கள் இறைவனிடமிருந்து நிச்சயமாக ஒரு நல்லுபதேசம் வந்திருக்கிறது. உங்கள் இருதயங்களிலுள்ள நோய்க்கு அது ஒரு சஞ்சீவியாகும். மேலும் (அது) விசுவாசம் கொண்டவர் களுக்கு நேர்வழி காட்டியாகவும் ஓர் அருளாகவும் இருக்கிறது. (10:57)
இவ்விறை மொழிக்கேற்ப இதயப் பிணிகளைப் போக்கும் ஆத்மீக மருந்தும் இம்மையையும் மறுமையையும் செம்மையாக்கும். அறவுரைகளும் வான் மறையில் நிறைந்துள்ளன. "லஹா மஆனின்" என்பதாகத் தொடங்கும் கஸீதத்துல் புர்தாவின் கவின்மிகு பாடலைக் காண்போம்.
"கடலின் அலைபோன்றதுவாம் கத்தன் மறை வாக்கருத்தம்
சுடருமுத்தின் மேலதுவாம் சொல்லழகினால் மதிப்பால்"
பரந்து விரிந்து கிடக்கும் ஆழ்கடலின் அலைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து வருவதையும் முன்னால் வந்த அலைகளைத் தழுவியே பின்னால் வரும் அலைகள் எழுவதையும் பார்க்கின்றோம்.

அதுபோன்ற திருமறையின் வசனங்களுக்குத் தொடர்ந்து பல விளக்கங்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருப்பதையும் அவ்விளக்கங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படாமல் ஆதரவாக இருப்பதையும் காண்கிறோம். அழகிலும் விலைமதிப்பிலும் திருமறையின் மணியான கருத்துக்கள் முத்துக்களை வென்றுவிடப் பார்க்கின்றோம்.
"ஸிப்கத்தல்லாஹ்" (இறைவனின் வண்ணத்தை அடைவீர்) 21:38, "வஜிபால அவ்தாத" (மேலும் மலைகள் முளைகள்) 78:7 இவைபோன்று எத்தனையோ சிறுதொடர்களுள் பொதிந்துள்ள ஆழமான கருத்துக்கள் ஆய்வாளர்களை வியப்பில் மூழ்கச் செய்கின்றன.

ஆசிரியர் ஒருவர் ஒரு நூலை எழுதி முடித்தபின் அந்நூலினை ஆயும் அறிஞர்கள் அதிலுள்ள பிழைகளையும், முரண்பாடுகளையும் எடுத்துரைப்பதற்குத் தவறுவதில்லை. ஓர் ஆசிரியரின் வாழ்நாளிலேயே அவர் நூலின் கருத்துக்கள் மறுக்கப்படுவதையும் வெறுக்கப்படுவதையும் பார்க்கின்றோம். அவர் மறைவுக்குப் பின் அந்நூல் திருத்தப்படுவதையும் இடைச் செருகல்கள் நுழைக்கப்படுவதையும் காண்கின்றோம்.
ஆனால் இறைவனால் இறக்கப்பட்ட மறைநூல்கள் கூட மனிதர்களின் கைபட்டுத் தூய்மையிழந்து உருக்குலைந்து விட்டன. ஆனால் இறைவனின் இறுதி மறையாகிய திருக்குர்ஆன் தோன்றி 1450 ஆண்டுகள் சென்ற பின்பும் அதன் ஒரு சொல்லோ, எழுத்தோ, புள்ளியோ, கோடோ மாற்றப்படாமல் காக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அண்ணல் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் காலத்திலேயே அந்தாகியா என்னும் ஊரிலிருந்து வந்த ஒரு குழுவினர் திருமறை கூறும் வரலாற்றுக் குறிப்பின் காரணமாகத் தங்கள் ஊருக்கு ஏற்படுகின்ற பழியைப் போக்குவதற்காக "அபல்" என்னும் சொல்லை "அதவ்" என்பதாக மாற்றுவதற்கு எவ்வளவோ வேண்டியும் அண்ணலார் அவர்கள் அதற்கிசையவில்லை.

"நிச்சயமாக நாமே இந்நினைவூட்டியை இறக்கினோம். நிச்சயமாக நாமே இதனைப் பாதுகாப்போம்" (15:9)
என்பது ஆற்றல் மிக்கோனின் அருள் வாக்கல்லவா? இவ்வசனத்தின் அடிப்படையில் இறைவன் திருமறையைக் காப்பாற்றி வருகின்ற முறைகள் பலவாகும்.

திருமறை முழுவதையும் மனத்திலே பதித்துள்ள ஹாபிஸ்கள் இஸ்லாமிய உலகில் என்றும் ஆயிரக்கணக்கிலே இருந்து வருகின்றார்கள். அவனியிலுள்ள அனைத்து நூல்களும் அழிந்துவிட்ட போதிலும், உயர் மறையை உள்ளத்திற் பதித்துள்ள நானூறு ஹாபிஸ்கள் ஓரிடத்திலே சேர்ந்துவிட்டால் ஆளுக்கு ஈரெட்டு வசனங்களாகப் பகுத்து ஒரு மணி நேரத்திற் குள்ளாகத் திருமறை முழுவதையும் திருப்பி எழுதிவிட முடியும்.
திருமறையின் ஓர் எழுத்தைக் கூட எவரும் மாற்றிவிடாத நிலையில் அதன் கட்டுக்கோப்பு அமைந்திருப்பது மிகப் பெரும் அற்புதமாக இருந்து வருவதை இன்றைய ஆராய்ச்சி யாளர்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

திருமறைக்கும் திருமறையிலுள்ள ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திற்கும் சிறப்புத் தொடராகவும் காப்பு மொழியாகவும் அனைத்தும் வல்ல நாயனின் அரசு முத்திரையாகவும் அமைந்துள்ள பஸ்மலா என்னும் ஆணித்திறவுகோல் (Master – key) கொண்டு திருமறைப் பகுதிகளைத் திறந்து பார்ப்பவர்கள் மாமறைக் கருவூலத்தில் மண்டிக்கிடக்கும் மாமணிக் குவியல்களைக் கண்டு பெருவியப்படைவார்கள்.

“பிஸ்மில்லாஹிர்ரஹ்மானிர் ரஹீம்” என்னும் அரபித் தொடர் நான்கு சொற்களையும் 19 எழுத்துக்களையும் பெற்றதாக அமைந்துள்ளது. எண்களின் வரிசையில் மிகச்சிறிய எண்ணாகிய ஒன்றும் மிகப்பெரிய எண்ணாகிய ஒன்பதும் இணைவதே பத்தொன்பது. மேலும் அவ்வெண் வேறெந்த எண்ணாலும் வகுத்தற் கியலாத ஒற்றைப் பட்ட எண்ணாகத் தத்துவங்கள் பலவற்றைப் பொதிந்துள்ளது.

காலத்தின் அளவுகோலாக அமைந்த ஒரு வாரத்தின் ஏழு நாட்களையும் ஒரு ஆண்டின் பன்னிரு மாதங்களையும் கூட்டினால் பெறுவது பத்தொன்பது. மனிதர்கள் பெற்றுள்ள தத்துவங்கள் 19 என்றும், மனிதன் உறுதிக்கொள்ள வேண்டிய நம்பிக்கைகள் 19 என்றும், அர்சு, குர்சு, எழுவான், மண், தண்ணீர், காற்று, நெருப்பு, ஜீவாதாரத் தாது இனங்கள், மானிட இதயம், ஈரல், மூளை ஆகிய வற்றிற்குரிய காவலர்களாகிய அமரர்கள் 19 என்றும் அறிஞர்கள் பகர்ந்துள்ளனர்.

காலத்தை வென்று ஞாலத்தை வாழவைக்கும் சீலத்திருமறையுடன் 19 பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. பஸ்மலாத் தொடரில் அடங்கியுள்ள இஸ்ம். அல்லாஹ், ரஹ்மான், ரஹீம், - ஆகிய நான்கு 8 திருமறைக் குள் பத்தொன்பதன் பெருக்கமாகவே இடம்பெற்றுள்ளன.

இஸ்ம் $19 \times 1 = 19$ தடவையும், அல்லாஹ் $19 \times 142 = 2698$ தடவைகளும், ரஹ்மான் $19 \times 3 = 57$ தடவைகளும், ரஹீம் $19 \times 6 = 114$ தடவைகளும் திருமறைக்குள் இடம் பெற்றுள்ளன. அரபி நெடுங்கணக்கில் 28 எழுத்துக்கள். 114 ஞாக்கள் ஆகிய வற்றின் கூட்டுத்தொகையாகிய 142 ன் பெருக்கமாகவே அல்லாஹ் 2698 தடவைகள் இடம்பெற்றுள்ளதும் ரஹ்மான் என்பதன் இரட்டிப்பாக ரஹீம் அமைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத் தகுந்ததாகும்.

பாருலகின் மிகப் பழமையான மொழிகளுள் ஒன்றான விந்தைக்குரிய அரபி மொழி எழுத்துக்களின் ஒலி, வரி வடிவங்கள், தத்துவங்கள் பலவற்றைத் தாங்கியுள்ளன. நேர் கோடு ஒன்றை அகரமாகத் தலைப்பிலே நிறுத்திப் பின்னர் . அதனையே படுத்தும் வளைத்தும் நெளித்தும் புள்ளிகள் ' இல்லாமலும் அமைந்துள்ள எழுத்துக்களின் வரிவடிவம் ஒரு வகைச் சுருக்கெழுத்தாகவே விளங்குகின்றது. அவ்வெழுத்துக் களுக்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள “அப்ஜதீ” என்னும் எண் கணிதமும் ஒருபெரும் அற்புதமாகும்.

எழுத்துக்களைச் சூரிய எழுத்துக்கள், சந்திர எழுத்துக்கள், இருள் எழுத்துக்கள், ஒளி எழுத்துக்கள் என்பதாக வகைப்படுத்துவதும் உண்டு. “ஸப் அன் மினல் மதானி” எனப்படும் திருப்பித் திருப்பி ஓதப்படும் ஏழு வசனங்களைக் கொண்ட பாத்திஹா குறாவில் இருள் எழுத்துக்கள் இடம் பெறாமலிருப்பதை எடுத்துக்காட்டுவதும் உண்டு.

28 அரபி எழுத்துக்களின் நேர்பாதிதாகிய 14 எழுத்துக்கள் “ஹுருஃபுல் முகத்த ஆத்” (சங்கேத எழுத்துக்கள்) என்பதாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பதினான்கினையும் எழுத்துக்களின் சுரங்கமென்றும் பேச்சு மொழியின் தொடக்கமென்றும் ஹலரத் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதாக அல்லாமா சுயுத்தி அவர்கள் இத்கானில் எடுத்துரைத்துள்ளார்கள்.

அலீஃப், லாம், மீம், யா, ஸீன் இச்சங்கத்தே எழுத்துக்கள் பதினான்கும் பதினான்கு வகையான இணைப்புகளைப் பெற்று திருமறை யின் 29 ஞாக்களின் தலைப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. தொடர்ந்துவரும் அத்தியாயத்திற்குள் இருக்கும் எழுத்துக்கள் வெளியேறி விடாமலும், வெளியிலிருந்து பிற நுழைந்து விடாமலும் அவை திறம்படக் காவல் புரிகின்றன.

குர்ஆன் என்னும் சொல்லின் முதலெழுத்து காஃப், ஈற்றெழுத்து நூன், குறா 68-நூன் என்னும் எழுத்துடன் தொடங்குகிறது. அந்த அத்தியாயத்திலுள்ள நூன்களின் எண்ணிக்கை 133, அதாவது $19 \times 7 = 133$ குறா 50-காஃப் என்னும் எழுத்துடன் தொடங்குகிறது. அந்த அத்தியாயத்திலுள்ள காஃப் களின் எண்ணிக்கை 57. அதாவது $19 \times 3 = 57$ ஹா மீம் ஐன் ஸீன் காஃப் எனத் தொடங்கும் 42-வது குறாவில் 57 காஃப்கள் உள்ளன. ஆகவே மேற்குறிப்பிட்ட இரு குறாவில் 57காஃப்கள் உள்ளன. ஆகவே மேற்குறிப்பிட்ட இரு சறாக்களிலுமுள்ள 114 காஃப்களும் குர்ஆனிலுள்ள குறாக்களைக் குறிக்கும் இஷாராவாக உள்ளன.

சங்கேத எழுத்துக்களுடன் தொடங்கும் எல்லா குறாக்களிலும் தலைப்பிலுள்ள சங்கேத எழுத்துக்கள் பத்தொன்பதன் பெருக்கமாகவே அந்த குறாக்களின் உள்ளே இடம் பெறுகின்றன. இத்தகைய அற்புதமான கட்டுக்கோப்புடன் எழுத்துக்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் திருமறைக்குள் ஓர் எழுத்தைப் புகுத்தினாலும், அகற்றினாலும் எளிதாகக் கண்டுபிடித்துவிடலாம். இவை மட்டுமின்றித்

திருமறையினுள் பல சொற்களும் அவற்றின் எதிர்ச்சொற்களும் ஒரே அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன எடுத்துக்காட்டாக,

இம்மையைக் குறிக்கும் துன்யா-115 தடவைகள்; மறுமையைக் குறிக்கும் ஆகிரத்-115 தடவைகள்;

வாழ்க்கையைக் குறிக்கும் ஹயாத்-145;

இறப்பைக் குறிக்கும் மௌத்து-145;

நன்மையைக் குறிக்கும் ஸாலிஹாத்-167;

தீமையைக் குறிக்கும் ஸையிஆத் -167;

கடுமையைக் குறிக்கும் ஷித்தத்-102;

பொறுமையைக் குறிக்கும் ஸப்ரு-102;

துன்பத்தைக் குறிக்கும் முஸீபத்து-75;

நன்றியைக் குறிக்கும் ஷுக்ரு-75.

எதிர்ச்சொற்களின் எண்ணிக்கையில் சமநிலை இருப்பது போன்றே தொடர்புடைய பல சொற்களிலும் ஒரு சமநிலை யைக் காண்கிறோம்.

|நபாத் (முளை) ஷஜர் (மரம்) இரண்டும் 26 தடவைகள்;

ரஹ்மத் (கருணை) ஹுதா (நேர்வழி) இரண்டும் 79 தடவைகள் பிர்ரு (நற்செயல்), தவாப் (நன்மை) இரண்டும் 20 தடவைகள்.

இவை போன்று நூற்றுக்கணக்கான சொற்களில் சமநிலை யைக் காண்கின்றோம். மேலும் ஓர் ஆண்டில் அமைந்துள்ள 12 மாதங்களும் இஷாராவாக ஷஹர் (மாதம்) என்னும் சொல் 12 தடவைகளும் ஓர் ஆண்டிலுள்ள 365 நாட்களுக்கு இஷாராவாக யவ்ம (நாள்) என்னும் சொல் 365 தடவைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இப்பின்னணியில் கவிதையுலகில் முன்னணியில் நிற்கும் புனித இலக்கியமாகிய கஸீதத்துல் புர்தாவில் "ஃபலாது அத்து" எனத் தொடங்கும் பாவடிகளைப் பாடுகின்றபோது மெய் சிலிர்த்து விடுகின்றது.

"கத்தன்மறை அற்புதங்கள் கணிப்புக்கள வுக்கடங்கா;

நித்தமதை ஒதிவரும் நேயர் அடையார் அலுப்பே"

சாதாரண ஆசிரியர் ஒருவரின் நூலை இரண்டாவது முறை யாகப் படிக்கும்போது சலிப்படைகின்ற நாம்

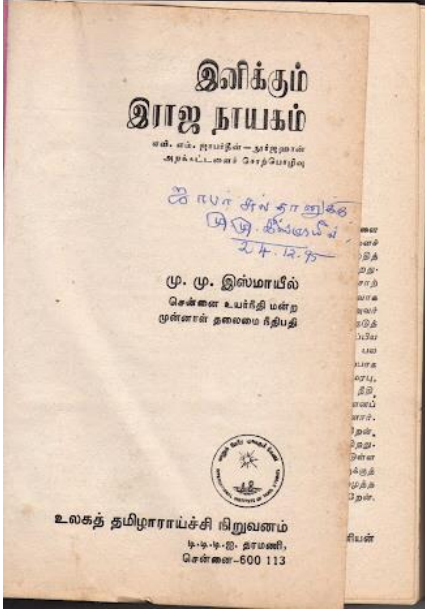
திருமறையின் ஒரு சூறாவை – பாத்திஹா சூறாவை –ஓராயிரம் தடவைகள் ஒதினாலும் உள்ளம்

சலிப்படையாமலிருப்பதன் இரகசியம் இறைமறையின் அற்புதமேயாகும். இவ்வற்புதத்திற்கு இணை யான

தொன்றை எங்கும் எவரும் எப்போதும் காணமுடியுமா தென்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. வல் ஹம்துலில்லாஹ்!

(இறையருட் கவிமணி" தமிழ் செம்மல் பேராசிரியர் கா. அப்துல் கபூர், எம்.ஏ.டி.லிட் அவர்கள் எழுதி அல் குர்ஆன் ஓர் அற்புதம் எனும் நூலிலிருந்து...)

(வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்)

18-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த "ஹமீது இப்ராஹிம்" என்பார் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முதுகுளத்தூர் தாலுகாவில் ஒரு சிற்றூராக விளங்கும் மீசலை சொந்த ஊராகக் கொண்டவர். இவர் தம்முடைய பட்டப் பெயருடன் மீசல் என்பதனை இணைத்தே "மீசல் ஹமீது இப்ராஹிம்" என்றே கூறிவந்தார். எழுதிவந்தார். இது அவருடைய தாயகப் பற்றை எடுத்துரைக்கின்றது.

மதுரையில் அமைந்த ஆதீன மடத்தின் தம்பிரானிடம் தமிழ், வடமொழி, மலையாளம் ஆகியவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

"ஹமீது இப்ராஹிம்" என்னும் இயற் பெயர் பெற்றிருந்த இவருக்கு "புலவர் கோட்டை" என்று புகழ்ப்படும் நாகூரில் நாகூர்வாழ் புலவர் பெருமக்கள் அவர் பாடும் வண்ணங்களில் சிறப்பையும், அவற்றின் பொருள் ஆழத்தையும், ஓசை இனிமையும் பெரிதும் பாராட்டி நாகூர் தர்காவில் வைத்து, "வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்" என்ற பட்டத்தைச் சூட்டினர். அதுமுதல் அவரின் இயற்பெயர் மறைந்து வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் என்ற பட்டப் பெயரே எட்டு திக்கும் எதிரொலித்தது துவங்கிவிட்டது.

'சொல்லம்பு மகான்' என்று போற்றப்படும் ஜவ்வாதுப் புலவரும் மற்றும் சேறை கவிராயரும் வண்ணக்கவிகள் பாடுவதில் வல்லவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அறம்பாடி அற்புதங்கள் செய்த ஜவ்வாதுப் புலவரும் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரும் சமகாலத்தவராக விளங்கினார்கள் என்பது வரலாறு. நாகூருக்கு அருகாமையில் உள்ள பொறையார் என்ற ஊரில் வாழ்ந்து வந்த "பதாயி மரைக்காயர்" என்ற செல்வந்தரின் மகளை மணமுடித்துக் கொண்ட இவர், தன் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியை நாகூரிலேயே கழித்தார். இவர் நாகூராராகவே அறியப்பட்டார்.

புதுமையான பல வார்த்தைகளை தமிழ் மொழிக்கு பங்களிப்புச் செய்தவர் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர். கணவன் என்னும் சொல்லின் பெண்பாலாகக் மனைவி என்ற சொல்லைத்தான் நாமெல்லோரும் பயன்படுத்துவோம், கணவனுக்கு பெண்பாலாக "கணவி" என்ற ஓர் அற்புதமான வார்த்தையை அறிமுகம் செய்தவர் இவர்.

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் எத்தனையோ வண்ணங்களை எழுதியுள்ளார். அவையெல்லாம் கால வெள்ளத்தாலும், கரையான்களும் அழிக்கப்பட்டு இன்று எஞ்சியுள்ளவை கொஞ்சம்தான். வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் ஹிஜ்ரி 1236 ல் செய்யது இபுராகிம் லெப்பை என்பவரிடம் உரைபெற்று தம் மூதாதையரான ஏர்வாடியில் அடங்கப்பட்டிருக்கும் "சையிது இப்ராஹீம் ஷஹீது வலியுல்லாஹ்" அவர்களைப்பற்றி 1740 விருத்தப்பாக்களில் "தீன் விளக்கம்" என்று ஒரு காப்பியம் இயற்றினார். அதிலேயே வீர ரசம் தழும்புகின்றது.

அதில் இறையருள் வேண்டி ஒரு பாவில்

"ஆதியே ! எவரும் அளவிட பொருளே !

அணுவினும் அகப்புறம் நிறைந்த

சோதியே ! தெளிந்த சுருதி தந்தவனே !

துதிக்கெலாம் மதிக்கெலாம் துணையே !!

தீதையே அகற்றும் இறைவனே !! உனது

திருமுகம்மது நபி பொருட்டால்

பேதையேன் துணிந்த கருத்தை நீ முடிக்கும்

பெருவரம் புரிந்தருள் வாயே !

இவ்வாறு இறையருள் வேண்டி காப்பியம் எழுதத் துவங்கி, அதனை எழுதி முடித்ததும், அவர் ஏர்வாடி சென்று தாம் சையிது இப்ராகிம் ஷஹீது வலியுல்லாஹ்வின் வழித்தோன்றல் என்றும், எனவே தான் அவர்கள் மீது காப்பியம் இயற்றிக் கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் கூறியதை ஏர்வாடிவாழ் மக்கள் உண்மையென ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தனர்.

" சரி ஒன்று செய்வோம். சையிது இப்ராகிம் ஷஹீது வலியுல்லாஹ் அவர்கள் அடங்கப்பட்டிருக்கும் அறைக்கதவை எல்லாம் பூட்டி விடுகிறோம். நீர் பாவிசைத்து கதவை திறக்க செய்தால், நாங்கள் உம்மை அவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் தான் என்று ஏற்றுக் கொள்கிறோம்"என்றனர்.அதற்கு இசைந்து வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் பண்ணிசைக்கவே கதவு படார் என்று திறந்தது.

சையிது இப்ராகிம் ஷஹீது வலியுல்லாஹ் அவர்கள் இந்தியா வந்த வரலாற்றையும் சொல்லியே ஆகவேண்டும். பன்னிரண்டாவது நூற்றாண்டில் ஓர் இரவு அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மதீனாவின் ஆளுநராக இருந்த சையிது இப்ராஹிம் அவர்களின் கனவில் தோன்றி, தமிழ்நாடு சென்று இஸ்லாமியப் பிரச்சாரம் செய்யுமாறு பணித்ததற்கேற்ப, அவர்கள் தமிழ்நாடு புறப்பட்டு ஏர்வாடி வந்த குழுவினரில் சையிது இப்ராஹிம் வலியுல்லாஹ் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக வந்தவர் இஸ்கந்தர் துல்கர்னைன்.

ஜித்தாவின் ஆளுநராக இருந்து பணியாற்றிய இஸ்கந்தர் துல்கர்னைன் அவர்கள், சையிது இப்ராஹிம் அவர்களுடன் தமிழ்நாடு வந்து, அவர்கள் நடத்திய போர்களிலெல்லாம் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். கி.பி. 1195 முதல் கி.பி. 1207 வரை சுல்தான் சையிது இப்ராஹிம் பவுத்திர மாணிக்கத்திலிருந்து அரசோச்சிய சமயம், இஸ்கந்தர் துல்கர்னைன் மதுரையின் ஆளுநராக இருந்து பணியாற்றினார்.

இவர் திருப்பரங்குன்றத்தின் மீது ஒரு பள்ளிவாயிலை நிர்மானித்தார். அப் பள்ளி வேலை முற்றுப் பெறும் நிலையில் அங்கு இவர் எதிரிப் படைகளால் சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டார். இவரின் அடக்கவிடம் அம்மலை மீது உள்ளது. அதனை தரிசிக்க மக்கள் சென்று கொண்டுள்ளனர்.

இஸ்கந்தர் என்பதை தமிழ் கூறும் நன்மக்கள் சிக்கந்தர் என்று அன்புடன் அழைக்கின்றனர். இவர் இங்கு அடங்கப் பெற்றிருப்பதன் காரணமாகத் திருப்பரங்குன்றத்தை முஸ்லிம்கள் "சிக்கந்தா மலை" அல்லது "சிக்கந்தர் பாவா மலை" என்று கூறுகின்றனர்.

பிற்காலத்தில் மதுரையை ஆண்ட முதுகுளத்தூரின் மண்ணின் மைந்தன் மதுரை நாயகம் கான் சாகிபு சிக்கந்தா மலை பள்ளி வாயிலை முழுமைப் படுத்தியதோடு இவரின் அடக்கவிடத்தின் மீது கட்டிடமும் எழுப்பி, அதன் பராமரிப்புக்காக மான்யமும் வழங்கினார்.

வண்ணக்களஞ்சியப் புலவரின் வழிவாற்றில் பிறந்தவர். நாகூர் கவிஞர் சலீம். இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய உலகில் முதல் முஸ்லிம் பெண் நாவலாசிரியை "நாகூர் சித்தி ஜுனைதா பேகம் "அவர்களின் சகோதரர் கவிஞர் சலீம் .

அதுமட்டுமல்ல, திரைப்பட உலகில் பால்குடம் தூயவன் என்ற தலை சிறந்த வசனகர்த்தா, தேவர் பிலிம்ஸின் ஆஸ்தான கதாசிரியர் தூயவனின் அண்ணன் இவர். இன்னொரு தம்பி "முராது பெய்க் " நாடறிந்த பேச்சாளர்.

பேராசிரியரும் சிறந்த எழுத்தாளருமான நாகூர் ருமி, (Nagore Rumi) நாகூர் சலீம் அவரின் சொந்த மருமகன் . ஆக, இவர்களெல்லோரும் ஏர்வாடி சையிது இப்ராஹீம் ஷஹீது வலியுல்லாஹ்வின் வழித்தோன்றலில் வந்த வண்ணக் களஞ்சியப் புலவரின் வாரிசுகள் .

வண்ணக் களஞ்சியம் புலவர் இயற்றிய புராணங்களில் தலைசிறந்து விளங்குவது சுலைமான் நபியின் காதையாகிய "இராஜ நாயகம்" என்பதே ஆகும். அது 46 படலங்களில் 2240 விருத்தங்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

அதனை வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் ஹிஜ்ரி 1223-ல் அரங்கேற்றினார். அதற்கு உரை நல்கியவர் இப்ராகிம் லெப்பை ஆலிம். கொடை நாயகமாக விளங்கியவர் வகுதை வள்ளல் அப்துல் காதிரு என்ற வராதிபராவார். இராஜ நாயக ஒரு கவியில்

மல்லிகை மலரின் மணம் எவர் கொடுத்தார்

மணமற முருக்கையார் கெடுத்தார்

கல்லெல்லாம் மணியாய் ஒளிர்வதார் தடுத்தார்

காக்கைக் கண்மணி ஒன்றார் எடுத்தார்

நல்லியல் பெரும் சீர் பெறவென எவரும்

நாடுவர் அவரவர் தமக்கு

வல்லவன் விதித்த விதிப்படி அலது

மதியினால் வாழ்வ தொன்றிலையே

இக்கவிதையை கவிஞர் பாடி அரங்கேற்றி வரும் பொழுது, "காக்கைக்கு கண்ணிலே மணி ஒன்றுதான் என்று கூறி உள்ளீர்களே, எவ்வாறு ? என்று ஒருவர் வினவிய பொழுது

"நானும் அதனை நினைத்து போடவில்லை, என்னவோ தானாகவே வந்து அப்படி விழுந்துவிட்டது. பின்னர் பார்க்கும் பொழுது அது சரியாகவும் இருந்தது.

காக்கைக்குக் கண்ணிலே ஒரு கருமணிதானே உள்ளது. காக்கை எப்பக்கம் தன் தலையை சாய்கின்றதோ அப்பக்கத்துக் கண்ணில் அந்த மணி உருண்டோடி வந்து விடுகிறது. அதனால்தான் காக்கை தன் தலையைச் சாய்த்துச் சாய்த்துப் பார்க்கின்றது " என்று கூறினாராம் கவிஞர் .

தஞ்சையை ஆண்ட அரசர் இவரது சிறப்பு அறிந்து, சிங்கமுகப் பொற்சிவிகை பரிசளித்தார் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இராஜா நாயககாவியத்தில் இறுதியில் சுலைமான் (அலை) அவர்களின் இறுதி பற்றிப் பாடும் புலவர் கால தூதர் வந்ததை அறிந்த நபியவர்கள் அவரை நோக்கி,

" கண்டு போவதற்கோ அன்றிக்

கடிதினில் உயிரை வாங்கிக்

கொண்டு போவதற்கோ வந்தீர்

கூறுமென் றனரெங் கோமான் "

என்று பாடியிருப்பது நயம்பட உள்ளது

புலவர் தம்முடைய .81 வயதில் இராமநாதபுர இராசசிங்க மங்களத்திற்கு பக்கத்திலுள்ள தும்படைக்காக் கோட்டை என்ற (தும்பட்டிகா) என்ற ஊரில் இறந்தார். புலவரின் அடக்கவிடம் இன்று அங்குள்ளது.

வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் ஆழ்ந்த இலக்கியப் பயிற்சியும், பரந்த கல்வி ஞானமும், அசையாத சமயப் பற்றும், கற்பனை வளமும் பெற்றிருந்தார். அந்தப் புலமைகளை இராஜநாயகத்தில் உரிய இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

(கவிஞர் "வாலை தாசன்" என்கிற மஞ்சி முகம்மது- பதிவு 1)

நூறாண்டுகளுக்கும் மேலாக எங்களுர் மேலப்பாளையம் மக்களோடு கலந்து
மகிழ்ச்சியையும், பெருமிதத்தையும் தந்தது தயிரா இசை... என்கிற ஒரு வகை இசை ஆகும்.... தமிழ் நாட்டின்
பல்வேறு பகுதிகளில் இதை "தப்" அல்லது "தப்ஸ்" இசை என்றே அழைக்கிறார்கள்..
மேலப்பாளையத்தில் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை
நூருல் ஆரீபீன் கம்பெனி, ஹைத்துருசியா கம்பெனி,
முதைதீன் அலங்காரக் கம்பெனி, தங்கள் கம்பெனி,
கோட்டாத்துக் கம்பெனி, காளை கம்பெனி, ஒதி கம்பெனி,
இக்பால் இசைக்குழு

என்று வரிசையாக தயிரா (தப்ஸ்) கம்பெனிகள் நிறைய இருந்து வந்துள்ளன...
அந்தக்காலத்தில் மேலப்பாளைய நெசவாளிகள் "காக்குழியில்" தறி நெய்த சாமான்யர்களின் பாடல்கள் பல
தந்தது வாலை தாசன் என்கிற மஞ்சி முகம்மதுதான். மஞ்சி வீட்டு தெரு என்கிற பஸீர் அப்பா தெருவில் வசித்தவர்
எம்.கே. தியாக ராஜ பாகவதரும் , பி.யூ. சின்னப்பாவும், கிட்டப்பாவும், டி.ஆர்.மகாலிங்கமும் பிற்காலத்தில்
எம்.ஜி.ஆர்.சிவாஜி, ஜெமினி போன்ற நடிகர்களின் சினிமா பாடல்களின் மெட்டில் இவர் ஞானப் பாடல்களை
பாடினார்.

இந்த தப்ஸ் இசைக்குழுவிற்கும், பக்கீர் மார்களுக்கும் ஞானப் பாடல் எழுதி குவித்தவர் 'வாலை தாசன்' என்கிற
மெஞ்ஞான கவிஞர்.
இவர் மெஞ்ஞானத்தின் சிகரமான "மஃரிபா" என்கிற பேரிற்ப நிலையை சாதாரண எல்லோரும் விளங்கிக்
கொள்ளும் சிற்றிற்ப நடையில் பாடுவது இவரின் சிறப்பு.

'வாலை' என்பதற்குப் பத்து வயது பெண் என்பது சூபிச பரிபாஷைச் சொல். அதே நேரத்தில் ஒரு மனிதன் முக்தி
நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும் சற்குருவுக்கும் 'வாலை' என்பார்கள் மெஞ்ஞானிகள்.
இப்படியான மெஞ்ஞான பிரம்மாண்டத்தை விளங்கித்தான் தன்னை "வாலை தாசன்" என கவிஞர் தன்னை
அழைத்துக் கொண்டார். தன் பெயரை ஒவ்வொரு பாடல்களிலும் சேர்த்துத்தான் பாடுவார்.

" ஒத்தையிலே நிக்கிறியே ஈமான்
கல்பு மெத்தையிலே இருக்கலாம் வாம்மா
காண வேணும் கட்டழகு 'வாலை'
உன்னைத் தேடி வந்தேன் ஓடி ஒளியாதே "
கல்பு பற்றியும், அந்த கல்பில் ஈமான் தறிபட வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் பாடல் முழுவதும் சிற்றிற்ப
நடையிலேயே பாடிக் கொண்டு போகிறார்
"எட்டடித் தீவு போக முச்சந்தி வாசல் வழி
எத்தனை மைல் தூரம் இளங்குயிலே
மச்சான் கணங்குறான்
மச்சினிச்சிக் கொணங்குறா
பட்டணம் போகும் அந்தப் பாதையிலே
பெட்டிக் கிழங்கு விற்கும் குமரன் அவனைக் கண்டு
கூட நடந்திடாதே இளங்குயிலே
அரபிக் கடலினிலே அகமியக் கப்பலது
அசையுது மகரிபா நேரத்திலே
அப்பால் அதைக் கடந்து

முப்பாழுக்குள் புகுந்து

ஆராய்ந்து பார் மனிதா அறையினிலே "

'எட்டடித் தீவு' என்று வாலை தாசன் குறிப்பிடுவது மனித தேகத்தை. 'முச்சந்தி வாசல் வழி' என்பது நிலத்தில் மனிதன் தன் நெற்றியை பூமியில் வைத்து தன்னை ரப்பிடம் ஒப்புவிக்கும் ஸஜ்தாவின் அகமியத்தை நினைவுபடுத்துகிறது.

நெற்றியின் மையப் புள்ளியை, முச்சந்தி வீதியென்று அவர் குறிப்பிடுவது உண்மையான யதார்த்தமான பேரின் ப விஷயம்.

ஏனெனில் குணங்குடி அப்பா அந்த இடத்தை குறிப்பிட்டு பாடும்போது,

நேத்திரம் ரெண்டிலும் நேரேயிறங்கிய

நீடொளிய போன்றது

தேடரிதாகிய காத்திரமுள்ளது யாவும் பொதிந்தது.

என்கிறார் இந்த முச்சந்தி தான் மனிதனின் இயக்கமும் அடக்கமும் ஆகும்.

அடுத்து "மச்சான்" என்பது சடத்துவ தேகத்தையும், "மச்சினி" என்பது மனத்தையும் குறிப்பதாகும். இந்தப் பாடல் சிற்றின்ப பாவனையில் இருந்தாலும், பேரின் பப் பார்வையே நமக்கு ஊட்டுகிறது.

"பட்டணம்" என்பது மறுமை. இந்த உலக வாழ்க்கையில் மனமே நீ வைத்தான் என்ற மாயனிடம் மாட்டிக் கொள்ளாதே என்ற உண்மையை விளக்குவதோடு, நாம் அடையப்போகும் இறைமையின் எல்லையை நினைவுபடுத்துகிறார்.

"அரபிக்கடல்" என்பது ரகுலாக, **அகமிய "கப்பல்"** என்பது ஈமானாக, **மகரிபா** பற்றி என்கிற இறை ஞானத்தை அடைய இவை இரண்டுமே மூலதனம்.

"முப்பாழ்" என்று குறிப்பிடும் பிரபஞ்சம் தாண்டி நிற்கும் பரவெளி, இந்த பரவெளிதான் எல்லா வஸ்த்துகளையும் கடந்த நிலை. **"கன்சல் மகுபியா"** என்ற தளத்தைத் தாண்டி, இறைவன் தன்னை நூரே முஹம்மதிய்யாவாகக் கொண்ட அரும்பெரும் நிலை. இந்த நிலையை தன் வாழ்வில் உணர்வதுதான் சூபிய்யாக்களின் தேட்டமாக இருக்கிறது.

கன்சல் மகுபியா என்ற தளத்திற்கு அப்பால் உள்ள இறைஞான ரகசியத்தை இதுவரை எவரும் வெளியில் சொல்லாத நிலையை வாலை தாசன் வெளிப்படுத்திய தருணத்தில் அப்போது மேலப்பாளையத்தில் மறைவாக வாழ்ந்த சூஃபி மெஞ்ஞானிகள் வாலை தாசனை கூப்பிட்டு இந்தப் பாடலை மறைக்கும் படி அறிவுறுத்தினார்களாம்.

நம்மப் புலவர் வாலை தாசன் சின்ன புன்முறுவலோடு அதை கடந்து போயிருக்கிறார். இதன் பிறகே புலவருக்கு தீராத வயிற்று வலி ஏற்பட்டதாக கூறுகிறார்கள். இது மட்டுமா வெளிப்படுத்தினார் புலவர் ...

" பாடிருக்கும் பலன் இல்லை

வீடிருக்கும் பெலம் இல்லை

நாடு விட்டு நகரம் விட்டேனே _ உன்னை

நம்பி இங்கே வந்திருக்கிறேன் மானே "

பாடிருக்கும் பலன் இல்லை என்று தொடங்கும் வாலை தாசன் வரிகள் நமக்கு உணர்த்துவது, விதியின் வழியே மதி செல்லும் என்னும் தத்துவம் ஆகும். மனிதன் என்னதான் முயன்றாலும் இறைவனின் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட்டே ஆகவேண்டும் என்பது இந்த விதிகள் யதார்த்தம்.

தானொரு இளம் காளையென்ற வாலிப மூர்க்கத்தில் இறுமார்ந்து பேசும் பழைய சோம்பேறிகள் பலம் குன்றித் தேகம் அழிந்து மண்ணுக்கும் இரையாகும் மாட்சிமையைக் சொல்லும் பாடல் இது.

இறையோடு ஒரு மனிதன் ஒன்ற வேண்டுமானால் பிறந்த மண்ணையும், சொந்த நாட்டையும் துறந்து ஹிஜ்ரத் என்ற எல்லையைக் கடந்து போகுதலை நிகழ்த்த வேண்டும் என்ற என்பதை கருத்தில் கவி புனையப்பட்ட து.

எட்டுடனே நாலைச் சேர்த்து வையடா

ஈமானுடன் வாசியை ஏத்தி வையடா

கட்டுப்பாடாய் மனக்குரங்கைக்

கட்டி வையடா

காமிலான பட்டம் எனக்குக் ,,

கிட்டச் செய்யடா

காத்திருந்தேன் மேலே கமலக் கண்ணாலே

பார்த்திருக்கிறேன் வாராய் பக்தியினாலே "

லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ் என்ற பன்னிரண்டு அட்சரத்தைக் கொண்ட கலிமாவை நினைவு கொள்வதோடு எட்டடி அளவாய் கொண்ட மனித தேகத்தைப் பிரபஞ்ச ஆதாரமாக விளங்கும் நீர் நிலம் நெருப்பு காற்று போன்ற ஆக்கும் பொருள்களோடு இணைந்து பாடியிருப்பது பாடலின் நயம்.

கலிமா தையிபா ஒரு மனிதனின் மனதில் நிலைப்படும்போது, ஈமான் என்ற பிரகாசம் உண்டாகும். அந்த ஈமான் என்ற பிரகாசத்தை நிலைபெறச் செய்ய வேண்டுமானால் வாசியை (பிரணாயமம்) வகைப்படுத்துதல் தேவை.இந்த வாசியை ஏற்படுத்துமாறு பீர்ப்பா அவர்கள்

"ஓயாமல் இசலாம் வாசி

உயர்மதி தனக்குள் கண்டு

பாயாத கொம்பிரண்டும்

பரிவுடன் பாயுமானால்

ஆயனும் அவனே யாகும்

அல்லாவும் அவனேயாகும் "

என்று பாடுகிறார்.

வாலைதாசன் ஆயிரக்கணக்கில் பாடல்கள் எழுதியுள்ளார். பாடியுள்ளார். பாடல் வரிகளில் ஞானக் கருத்துகளை சல்லடை போட்டுத் தெளித்து எடுத்திருக்கிறார். சூஃபிஸ் ஆர்வலர்கள் ஞான காதல் கொள்ளும் அளவிற்கு அமுத வரிகளை அள்ளி இறைத்திருக்கிறார்.

அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் ஆதாரமாய் நிற்கும் ஞான சூட்சுமங்களை திறந்து விட்டிருக்கிறார். ஊனோடும், உயிரோடும் இலயித்துத் தமிழ் என்ற தேனில் அவர் தித்தித்தார். நம்மையும் தித்திக்க வைத்தார்.

வாலை தாசனின் பாடல்களை பக்கீர்மார்களின் கைப்புத்தகத்தில் மட்டுமே காணமுடிகிறது. அவருடைய பாடல்களை தொகுப்பது காலத்தின் கட்டாயமாகும். அப்படிப்பட்ட தேடுதலை மேற்கொள்வது

சூஃபியிஸத்துக்கும் தமிழுக்கும் செய்யும் தொண்டாகும்

கவிஞர் வாலை தாசன் அவர்கள் கடும் வயிற்று வலியால், 1964 கால கட்டத்தில் பொட்டல் புதூரில் இறந்து போய் விட்டார்..

படம் : இக்பால் இசைக்குழுவினர் கவிஞர் வாலை தாசன் அவர்களின் பாடல்களைப் பாடிய போது ...

(இன்னும் கவிஞர் வாலை தாசன் மஃரிபா நிலையை சொல்லும் கவிதைகள் தொடரும்)

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 68

(கவிஞர் "வாலை தாசன்"என்கிற மஞ்சி முகம்மது- பதிவு 2)

மனம் என்னும் குரங்கு கட்டி வைக்காமல் மாயனை வெல்லமுடியாது. மனதையும் மாயனையும் வெல்ல இறைவனின் பேரருள் இல்லாமல் முடியாது. மாயனையும் மனக் குரங்கையும் ஒரு மனிதன் வெற்றி கொள்ளாவிட்டால் மனிதன் இன்சனே காமிலானான் என்று சொல்லமுடியாது.

எனது இறைவா..! என்னுள் இருக்கும் மனத்தையும் எப்போதும் என்னோடு போராடும் மாயனையும் வெல்லும் மாபெரும் வீரத்தைக் கொடுத்து எனக்கு காமிலான பட்டத்தையும் கொடுப்பாயாக !

இந்த நிலை வேண்டிப் பயபக்தி மயத்தோடும், காதல் லயத்தோடும் புருவக்கண் நோக்க உன்னிடம் என்னைச் சமர்ப்பிக்கிறேன் எனச் சொக்குகிறார் கவிஞர்

கண்ணிருந்தும் துலங்கக் காணேன் - மனக்

கண்ணிருந்தும் துலங்கக் காணேன்

புற்றினுள் பாம்பு வந்துப்

பசித்துப் புசித்தது போல்
வெற்றுடலாக்கி விட்டு
வெளியேறிப் போகும் முன்னே
கட்டி மண முடித்துக்
கலந்துரையாடும் அந்த _ மனக்
கண்ணிருந்தும் துலங்கக் காணேன்
நற்பலன் விழித்தெழுந்து
நாற்றத் திரை கிழித்தால்
பொற்பதம் காண்பதற்குப்
புவி மீது யார் தடுப்பார்
பட்ட மரம் தளிர்ந்து பலன் தர - மனக்
கண்ணிருந்தும் துலங்கக் காணேன்.

எழும்பு புற்றுக்குள் பாம்பு நுழைந்தால் என்னவாகும் ? வெற்று உடலுக்குள்ளே எமன் விளையாடி விட்டுப் போகும்போது, ஆத்மா நீ எப்படி தப்பிப்பாய் ? கணநேரம் விட்டால் நீ சுமந்த ஈமானும் சுகமற்றுப் போகுமே. இதைக் கண்ணிருந்தும் காணாத கபோதி நிலை வாழ்வாகி விட்டதே!

பேரறிவாளனின் நினைவு கட்டித்தழுவி முட்டி முளையும் முன்பே காலம் களவாடி விட்டதே. இனி என்ன காண்பேன் ? இது பற்றி குணங்குடியார் சொல்கிறார்.

"மாயாப் பிறவி வளையை அடைத்திட
மாறாத் தியானம் மனதில் நினைத்திட "
இறைவனைப் பற்றிய தொடர் நினைவு நம்மிடம் நிகழவில்லை என்றால் இந்த மணித்திரைக் கிழித்து மலத் திரையாய் நாளும். பாவங்களை சுமக்கும் மனமோ அவலங்களால் ஊறும்.
எனின் காதல் வயப்பட்டு வயப்பட்டு வணக்கத்தில் சுகப்பட்டுச் சுகப்பட்டு சொக்கினால் நற்பலன் விழித்தெழுந்தோ ? இறைக் காதலில் தன்னை இழந்த மனிதனை எந்த மாயன் வழிகெடுக்க முடியும் ? மனிதன் பூரணத்துவம் பெற்றுப் புனிதம் அடைகிறான். புனிதமடைந்தால் எல்லாம் அவனுள் அடங்கும். அப்போதும் அவன் தொட்டதும் துலங்கும். பட்ட மரமும் தளிர்க்கும்
" பழுதிலா மனப்பாலைப் பருகியே

அழிவிலாத ஒளிவான வெளியில் வந்த
கண்ணிருந்தும் துலங்கக் காணேன் "

ஈமான் என்ற கலப்பற்ற அமுதை அருந்தியோர் பதிலா நிலவெனப் பரவெளியில் நூரே முஹம்மதைக் காண முடியும் என்பதை இதைவிட எப்படி தெளிந்து சொல்வது ?
இதையே இறைஞானிகள் "நீங்கள் இறைவனின் சிந்தனையுடன் சுருதி சேர்ந்து மாயை எனும் ஆணியைப் பேருண்மையின் சரியான சிந்தனைகள் எனும் சுத்தியலால் அடித்தால், உங்களால் மாயையை வெற்றிகொள்ள முடியும்.

எல்லாத் தார்மீகச் சிந்தனைகளையும் ஒரு அமரத்துவச் சிந்தனையால் மாற்றீடு செய்வதன் மூலம் அழித்து விடுங்கள்."
அவர் ஒருமுறை மேலப்பாளையத்தில் தன் வீட்டில் இறைக் காதலில் தன்னை மறந்து இருக்கும்போது, (இந்நிலையில் சுழிமுனையில் தன் ரூஹை தானே வெளியே எடுத்து வெட்ட வெளியில் திளைத்திருக்கும் கலை அது) அவர் மனைவி,

"சும்மா தானே மோட்டையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறீங்க, கொஞ்சம் தொட்டிலை ஆட்டி பாட்டுப்பாடி புள்ளையே உறக்காட்டுங்க" எனக் கூறினார்.

அந்நிலையிலேயே பாட்டுப் பாடிய வாலை தாசன் குழந்தை உறங்க பாடினார். அவர் பாடிய தாலாட்டில் குழந்தையும் தன் ரூறை வெளியே எடுத்தது. பின் ரூறை உள்ளே செலுத்துவது தெரியாததால், குழந்தை உறக்கத்திலேயே இறந்து விட்டது.

நண்பர் Lks Meeran Mohideen கூறுவது : " வாலை தாசன் இருக்கும் போதே அவர் எழுதிய பாடல்களை அவரோடு கல்யாண வீடுகளிலும், ஹஜ் பயண வரவேற்புகளிலும், மார்க்க நிகழ்வுகளிலும் பாடியவர்கள், "காடி" புகாரியும், "சமாயினா" முகம்மது ஹுசைன் வாத்தியார் ஆகிய இருவரும் ஆவார்கள்.

மேலப்பாளையம் மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு ஊர்களுக்கும் அறுபது வயதைத்தாண்டிய இந்த தயிராக்குழு ஹுசைன் வாத்தியார் மகன் சமாயினா சுலைமான் தலைமையில் படுவதற்கு சென்று வருகிறது..... இன்று வயோதிக நிலையில், அரசு தரும் ஆயிரம் ரூபாய் ஓய்வூதியத்தில், தம் மகளோடு வாழ்ந்து வருகிற ஹுசைன் வாத்தியார், ஏழு கட்டை சுதியில் அவர் பாடிய பல்வேறு பாடல்களை, நினைவுப்படுத்தி பாடிக் காட்டுகிறார்.....

காவேரிதான் சிங்காரி....

சிங்காரித்தான்காவேரி..." என்கிற சினிமா பாடல் மெட்டில் அவர்கள் பாடிய பாடல் ஒன்று, மேலப்பாளையம் ஊரில் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் பெரும் பரபரப்பை கொண்டு வந்ததாம் சிலர் மேடையேறி அடி தடிக்கும் வந்தார்களாம்.

அது ஒரு காலம்.... என்று நீண்ட பெருமூச்சு விட்டு..... பாடிக் காட்டினார்.

அந்தப்பாடல் இப்படி ஆரம்பித்தது

"மேதாவி போல் மாபாவி

மாபாவி போல் மேதாவி.....

அருளைப் பெற்றவன் மேதாவி.....

அலைந்துகேட்டவன் மாபாவி....."

"காவேரிதான் சிங்காரி....

அப்புறம் அனு பல்லவியாக

அந்தப்பாடலில்

"சாகிப் என்ற பேரை வைத்து தடுமாறி....

சில....

சாகிபுகள் இருக்கிறார்கள் நிலை மாறி...."

என்று அந்தக் காலத்தில் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை தயிராவை வைத்துக் கொண்டு அவர் பாட, கடும் கண்டனங்களைச் சந்தித்த வற்றைச்சொல்லிக் காட்டினார்

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 69

(ஐதுறுசு நயினார்ப் புலவர்)

சேராமுதலியார்ப் புலவர் மகன் சிராஜுதீன் புலவர் மகன் பாபா நயினார் புலவர் மகன் மீரா நெய்னா மரைக்காயர் புலவர் மகன் ஐதுறுசு நயினார்ப் புலவர் ஆவார்.

" நவமணி மாலை " என்ற பெயருடன் முகிய்யித்தீன் ஆண்டகையின் வரலாற்றை நவரத்தின மணிகளான மாலை போன்று யாத்துத் தமிழ் மொழியை வளப்படுத்தியவரான காலங் குடியிருப்பு தந்த கவிஞரும் , உலகை வெறுத்த ஞானியுமான ஐதுறுசு நயினார்ப் புலவர் ஆவார்

பரமன்குறிச்சி என்னும் சிற்றூரில் பேதி நோய் ஏற்பட்ட பொழுது, அவர் தம் இருகரம் ஏந்தி இறைவன்பால் இறைஞ்சியதும் அந்நோய் அவ்வூரை விட்டு உடனே நீங்கியது.

புலவர் சிறுவராக இருக்கும்போது அவரை அடிக்க அவரின் தந்தையார் தம் வலக்கையை உயர்த்தியதும், அக் கை அப்படியே நின்றுவிட்டது கண்டு, தன் மகனார் தெய்வாம்சம் பொருந்திய இறை நேசர் என்பதை விளங்கிக் கொண்டார்.

ஒரே நாளில் ஒரே நேரத்தில் அவர் குலசேகரப்பட்டினம் , தருவை, காலங்குடியிருப்பு ஆகிய மூன்று ஊர்களிலும் ஜம்மா தொழுதார் என்று புலவரை வியந்து வியந்து பாராட்டுகின்றனர்.

தைக்கா சாகிபு வலியுல்லாஹ் அவர்கள் தம்முடைய சபையில் புலவர் அவர்களை உரையாற்ற சொன்னபோது, "பிஸ்மி" என்ற அரபு மொழியின் உட்பொருளை கேட்போர் வியக்கும் வண்ணம் தத்துவார்த்த விளக்கங்களுடன் பலநேரம் எடுத்துரைத்தார். அதுகேட்டு அங்கிருந்த மக்கள் அளவற்ற இன்புற்றனர்.

"ஐதுறுசு நயினார்ப் புலவர் ஒரு புலவர் மட்டுமல்ல ; அவர் இறைவனை நெருங்கிய அடியாரும் விலாயத் பெற்ற வலியுல்லாஹ்வாகவும் உள்ளார் " என்று அச்சபையிலேயே தைக்கா சாகிபு ஐதுறுசு நயினார்ப் புலவர் அவர்களைப் புகழ்ந்தார்கள்.

ஐதுறுசு நயினார்ப் புலவர் பாடிய நவமணிமாலை என்னும் பெருநூல் 35 படலங்களும், 2335 திருத்தங்களும் அடங்கியதாகும். அது ஹிஜ்ரி 1271 இல் பாடப்பட்டது .அதற்கு உரை கொடுத்தவர் காயல்பட்டினம் முஹம்மது அப்துல் காதிரு லெப்பை. அதற்கு கொடை நாயகனாக விளங்கியவர் இஸ்லாம்புரம் ஈன்ற வள்ளல் சேகு முஹம்மது என்பவர் ஆவார்.

ஏட்டளவில் இருந்த அதனை ஐதுறுசு நயினார்ப் புலவரின் இறப்பிற்கு பின் அவருடைய ஒரே மகன் அப்துல்லாஹ் ஐதுறுசு நயினார்ப் புலவர் அச்சேற்றினர். அது ஹிஜ்ரி 1297-ல் வெளிவந்தது, நவமணிமாலையில் முகிய்யித்தீன் ஆண்டகையின் பிறப்பைப் பற்றி கூறும் பொழுது ஆண்டகை பிறந்த அன்று ஜீலானி நகரில் பிறந்த 1100 குழந்தைகளும் ஆண் குழந்தைகளாகவே பிறந்தன என்றும், பெண் குழந்தைகளாக ஒருவரேனும் பிறக்கவில்லை என்றும் பின்வரும் அழகு கவிதை எழில் சொட்டச்சொட்ட கூறுகின்றார்.

பெண்களெனும் பிள்ளைகளைப் பிள்ளைபெறு கின்ற

பெண்களெவ ராயினுமே பெற்றதிலை பெற்ற

பெண்களும் எலாம் அதிகப் பேறுடைய விண்ணூர்ப்

பெண்கள் மகிழ் நற்புருட்ப் பிள்ளைகளைப் பெற்றார்.

முகிய்யித்தீன் ஆண்டகை பிறந்த சிறப்பினைப் பற்றி பாடிய புலவர், அவர்கள் பிறந்ததனால் உலகில் மறம் மடிந்து, அறம் தளிர்த்ததை மற்றொரு பாவில் கூறுகின்றார்.

மறத்தொடு படிநு வஞ்சகம் அகந்தை

மற்றுள பவங்களும் தொலைய

அறத்தொடு புகழும் அறிவொழுக்கமும் சீர்

அன்புமா தரவுநற் பதவி

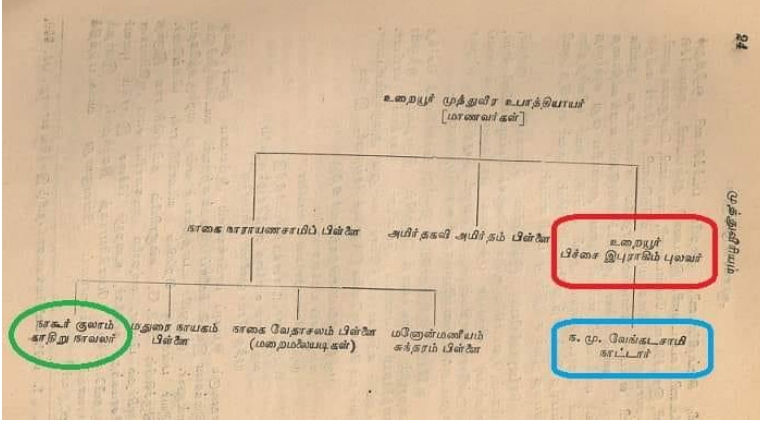
பெறத்தகும் வணக்கம் முதல்நலன் எவையும்

பெருகுறத் தருணநல் லுதவி

திறத்தொடு நமக்கெ லாம்புரி முகிய்யித்

தீனொலி நாயகர் பிறந்தார்.

இவ்வாறு அற்புத கவிகளை இயற்றியப் புலவர் பெருமான் ஹிஜ்ரி 1295 ரஜப் பிறை 5 சனிக்கிழமை அன்று மண்ணுலகை நீத்துப் பொன்னுலகை எய்தினார்.

திருச்சியில் பெரும் கருவாட்டு வணிகர் அதிலும் பெரும் செல்வந்தர் என்று கேள்விப்பட்டுள்ளேன் பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி (எஸ்.பி.ஜி) நிர்வாகம் கேட்டு கொண்டதற்கு இணங்க அங்குள்ள மாணவர்களுக்குத் தமிழ்க் கற்பித்து வந்தார்

கல்லூரியில் தமிழ் இலக்கணப் பாடம் போதிக்க அவரால் எப்படி முடியும் ? என்று நீங்கள் கேட்கலாம்.ஆனால் அதுதான் அவருடைய மகாத்மியம் அடங்கிக் கிடக்கிறது.

"தாங்கள் தான் பெரும் செல்வர் ஆயிற்றே. கேவலம் சம்பளத்திற்காக வேண்டி கல்லூரியில் தமிழ் இலக்கண பாடம் நடத்தி உங்கள் ஆவியைத் தொலைப்பதா ? என்று அவர் நண்பர்கள் கேட்டதற்கு,

" நான் சம்பளத்திற்காக வேண்டியா கல்லூரி சென்று பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறேன் என்று நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டீர்கள் ? இல்லை.. இல்லை ... நம் இளைஞர்கள் நம் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியில் பெரும் புலமை பெறவேண்டும். தமிழ் மொழியில் புலமை பெற்று தமிழரின் பெருமையை பாரெங்கும் பரிமளிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரே ஆவல்தான் என்னை கருவாட்டுக் கடையில் இருந்து விரட்டி கல்லூரிக்கு இழுத்துச் செல்கின்றது " என்றார் அந்த கருவாட்டுப் புலவர்.

திருச்சியைச் சேர்ந்த முத்துவீரப்ப உபாத்தியாயரின் மாணவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர் கருவாட்டுப் புலவர் பிச்சை இபுறாகீம் புலவர்

ரா. ராகவையங்கார் போன்ற பெரும்புலவர்களே அவரது கருவாட்டுக் கடைக்கு வந்து பல செய்திகளைக் கேட்டுக்கொண்டதாகவும் அவ்வாறு வந்த புலவர்கள் பெரும்பான்மையோர் சைவர்கள் ஆகையால் தங்களுடைய மூக்கைப் பொத்திக்கொண்டு பாடம் கேட்டனர் என்று பிச்சை இபுறாகீம் புலவரின் மாணவர் பாவலர் ச.பாலசுந்தரம் கூறியிருக்கிறார். தமிழ்த்தாய்க்கு கருவாட்டு கடையில்தான் வாசம் செய்ய பிடித்திருக்கிறதோ என்னவோ !

இவரின் மாணவர் பேராசிரியர் ச. பாலசுந்தரம் தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரை எழுதி இருக்கிறார். இந்த உரையை கோபாலய்யர் போன்ற பெரும்புலவர்கள் பாராட்டி ஏற்றுக்கொண்டனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலங்களில் தொல்காப்பியத்தில் சந்தேகம் வந்த பல பெரும்புலவர்கள் பிச்சை இப்ராஹிம் ராவுத்தரிடம் வந்து தங்களை சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வார்கள் என்று 20ம் நூற்றாண்டில் தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் சிறப்பான உரை எழுதிய பாவலர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் பெரும்புலவர் ரா.ராகவையங்கார் ஆவார்

இவருடைய இன்னொரு மாணவர்தான் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, அகநானூறு போன்ற காப்பியங்களுக்குச் சிறந்த உரைகளை வரைந்த பெரும்புலவர் நாவலர் ந.மு.வெங்கடசாமி நாட்டார் ஆவார்.

பிச்சை இபுறாகீம் புலவர் கம்பராமாயண பாடம் நடத்தத் தொடங்கிவிட்டால் , மாணவர்களுக்கெல்லாம் பெரும் கொண்டாட்டம். செய்யுளை அழகாக பாடி ஒவ்வொரு செயலுக்கும் அவர் பலவிதமான பொருகள் விரிப்பார். கம்பரின் பெருமையை மாணவர்களுக்கு எடுத்துரைத்து, அவரின் பாட்டுக்களில் விரவியிருக்கும் இலக்கண வழக்கள் துணிச்சலுடன் ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துரைப்பார். பொருள் கூற அறியாது பண்டிதர் பலர் திணறிய

போது, அதற்கு பிச்சை இப்றாஹீம் புலவர் மதுரையில் வைகை கரையில் இருக்கும் விநாயகரின் கழுத்தில் நந்தியா வட்டப் பூ இருந்தது என்பதுதான் அதன் பொருள் என்று மெதுவாக கூறினார். அவரின் மாணவர்கள் "கம்பன் விட்டதை கருவாட்டு புலவர் தொட்டார் " என்று கூறுவார்கள். கம்பராமாயண செய்யுளுக்கு நிறைய புலவர்கள் பொருள் கூற முடியாமல் தவித்த போது,பிச்சை இபுறாகீம் புலவர் மிக அழகாக விளக்கம் கூறி வியப்பில் ஆழ்த்துவார் .

" மதுரம் புலியும் மதுராபுரி

சொக்கேசர் வைகையிலே

எருதும் பசவும் புலியும்ஒரு

யானைமே லேறியதே"

என்பதற்குப் பொருள் கூற அறியாது பண்டிதர் பலர் திணறிய பொழுது அதற்கு அவர், " மதுரையில் வைகை கரையில் இருக்கும் விநாயகரின் கழுத்தில் நந்தியாவட்டப் பூ இருந்தது என்பதுதான் அதன் பொருள் " என்று வெகு இலகுவாகக் கூறினார் .

சற்று விளக்கமாக கூறுங்கள் என்று வேண்டிய பொழுது எருது என்றால் நந்தி ; பசு என்றால் ஆ ; புலி என்றால் வட்டம் ;யானை என்றால் யானை முகத்தை உடைய விநாயகர். ஏறியது என்றால் கழுத்தில் மாலையாக ஏறியது. அதாவது நந்தியாவட்டப் பூ யானை முகத்து விநாயகரின் கழுத்தில் ஏறியது "என்று பொருள் விரித்தார் அவர். பிச்சை இபுறாகீம் புலவர் தமிழுக்குச் சூட்டிய நவமலர்கள் பல. நாகூர் பிள்ளைத்தமிழ், மஹ்யூப் சுபஹானி மாலை, நாயகத் திருப்புகழ், நத்தஹரொலி ஆண்டவர்கள் பிள்ளைத்தமிழ், சீதக்காதிப் பதிகம், முகிலயித்தீன் ஆண்டவர் மாலை, திருமதினத்து வெண்பா வந்தாதி, திருமதினத்துப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருமதினத்துக் கலம்பகம், வெள்ளாங்குளத்தார் அவுலியா மாலை, பகுதாது பாமாலை ஆதமலை திருப்புகழ் ,தொண்டி மோனகுரு செய்கு மஸ்தான் மீது நான்மணிமாலை முதலியன.

நத்தஹரொலி ஆண்டவர்கள் பிள்ளைத்தமிழில் ,

என் கண் மணியே ஒளிர்மதியே

இன்பே இன்பம் விளை நிலமே

இறைவன் கருணைப் பொக்கிசமே

இகமும் பரமும் புகழரசே

அன்புதரும் சீர் அற்புதமே

அடியார்க் கருளும் கற்பகமே

அறிஞர் இறைஞ்சும் இருநிதியே

ஆசை இருளைக் கடிகதிரே

துன்பம் அகற்றும் தாயகமே

சுலுத்தான் மார்கள் அணிமுடிவே

தூய சுருதி ரசக்கடலே

துலங்கு நலசற் குணமலையே

தன்பால் இரந்தோர்க் கிரங்குநல்

சமய குருவே தாலேலோ

தபுரியாலம் எனும் செய்கே

தயவே தாலோ தாலேலோ.

அவர் எழுதிய திரு மதினத்தந்தாதிக்கு சாற்றுக் கவி வழங்கியவர்களில் ஒருவரான சோமசுந்தரம் பிள்ளை அதனை " தரும நூல் " என்று புகழ்கிறார். முகம்மது செய்கு மீரான் ராவுத்தரோ

" சருக்கரை பந்தலில் தேன் மழை பொழிந்ததெனச் சொற்பொருளணிச் சுவை பற்பல தழீஇ " இயற்றப்பட்ட அந்தாதி என அதனை வர்ணிக்கிறார்.

பிச்சை இப்றாஹீம் புலவர் 1908-ல் மறைந்தார்.

இன்றைய நிலையில் பெரும்புலவராகிய பிச்சை இப்ராஹிம் புலவரைப் பற்றி எவ்விதமான தகவல்களையும் அறியமுடியவில்லை. ஆய்வு மாணவர்கள் அல்லது ஆர்வமுள்ளவர்கள் அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றிய தகவல்களைப் பற்றி தேடித் தொகுப்பது மிகவும் பயனுள்ள பணியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். முத்துவீர உபாத்தியாயரிடம் பயின்று வந்த மாணவர்களின் பட்டியலை இணைத்துள்ளேன். அவர்களில் இரண்டுபேர் இஸ்லாமியப் புலவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த இருவரில் ஒருவர் பிச்சை இப்ராஹிம் புலவர். இன்னொரு நாகூர் குலாம் காதிரு நாவலர்

குறிப்பு : - கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அட்டவணை 1972 இல் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் வெளியிட்டுள்ள முத்துவீரியம் என்ற இலக்கண நூலில் அதன் பதிப்பாசிரியர் பேராசிரியர் கு.சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் தம்முடைய ஆராய்ச்சி முன்னுரையின் 24 ம் பக்கத்தில் உள்ளது.

Rahmath Rajakumaran

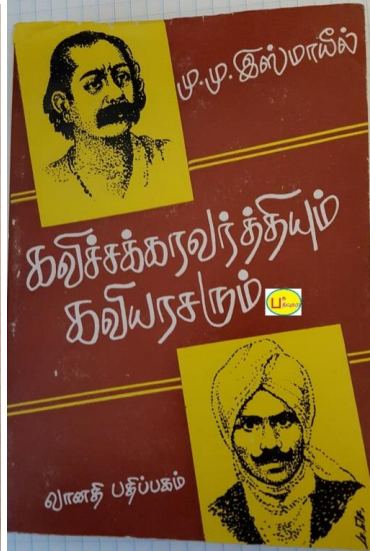
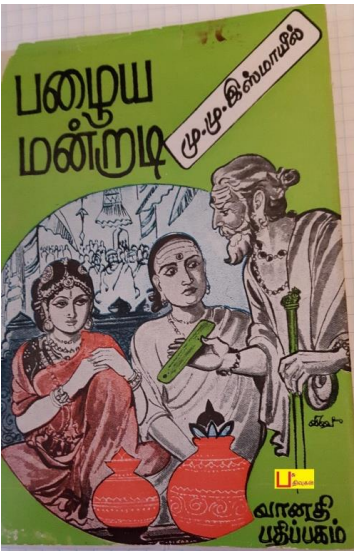
தமிழக வரலாற்றில் இஸ்லாமியர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் கி.பி.12-ம் நூற்றாண்டில் இருந்தே பதிவாகியிருப்பதைக் காணமுடியும். 14-ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய 'பல்சந்தமாலை' என்ற சிற்றிலக்கியத்துடன் இஸ்லாமிய இலக்கியப் பதிவுகள் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பெறத் தொடங்கின. அடுத்த வந்த காலகட்டங்களில் பல்வேறு இஸ்லாமியப் புலவர்கள் தங்களுடைய மதம் சார்ந்த இலக்கியங்களை எழுத ஆரம்பித்தனர். 'சீறாப்புராண'த்தைப் பாடிய உமறுப் புலவரைத் தமிழ் வரலாறு நன்கு அறியும். அதேநேரத்தில் இஸ்லாமிய மதம் சார்ந்த மிகச் சிறந்த புலவர்கள் பலர் இந்துமதம் சார்ந்த புராணங்களில் இருந்தும் தங்களுக்கான கதைப்பொருளை எடுத்து அற்புதமான பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர். அத்தகையவர்களில் சையது முகமது அண்ணாவியார், கா. பீர்காதறொலி ராவுத்தர், இளையான்குடி ஸ்பெஷல் மேஜிஸ்திரேட்டும் சிவகங்கை தாலுகா போர்டு உறுப்பினருமான எம்.கே.எம். அப்துல்காதிரு ராவுத்தர், பிச்சை இப்ராஹிம் புலவர் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். சையது முகமது அண்ணாவியார் பாடிய மகாபாரத நூலின் பெயர் 'சாந்தாதி அசுவமகம்'. மகாபாரதத்தில் உள்ள 14-ம் பருவத்துக் கதையை 4,104 பாடல்களில் இவர் பாடியுள்ளார். பாரதப்போர் முடிந்தவுடன் போரினால் ஏற்பட்ட மனக்கவலையை ஆற்றிக்கொள்வதற்காக தருமன் வியாசர் கூறியபடி அசுவமேதயாகம் செய்ததை விவரிக்கும் பகுதி இது. 'சாந்தாதி அசுவமகம்' - சாந்தம் என்றால் அமைதி, அசுவம் என்றால் குதிரை, மகம் என்றால் யாகம். எனவே இந்தப் பகுதிக்கு சாந்தாதி அசுவமகம் என்று இவர் பெயரிட்டுள்ளார்.

Rahmath Rajakumaran

அவர் ஆறடி உயரம், கம்பீரத் தோற்றம், காட்டரபியின் சாயல், கட்டான உடல், மாநிறம், அரும்பு மீசை, அழகிய தாடி, அகலக் கண்பார்வை, புன்முறுவல் தவமும் முக விலாசம், மொட்டைத்தலை அதை மறைக்க வெண்ணிற துணியில் மஞ்சள் நிறப் புள்ளிகள் பதிந்த நெட்டித் தலைப்பாகை, வெள்ளை முழு சட்டை, தூய மெல்லிய வெண்ணாடை, வெற்றிலை குதப்பும் வாய், இலக்கண ஏடுகள் சுமந்திருக்கும் கைகள், இவைதான் அறிவின் சிகரம், அடக்கத்தின் சின்னம், இலக்கணக் கோடாரி பிச்சை இப்ராஹிம் புலவரின் அங்க லட்சணங்கள்

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 71

(நீதியரசர் மு. மு. இஸ்மாயில்)

மு. மு. இஸ்மாயில் (பெப்ரவரி 8, 1921 – சனவரி 17, 2005) நீதியரசர்; தமிழறிஞர்; எழுத்தாளர்; சென்னை கம்பன் கழகத்தின் நிறுவுகைத் தலைவர்; கம்ப இராமாயண ஆய்வாளர்.

மு. மு. இஸ்மாயில் நாகபட்டணம் மாவட்டத்தில் உள்ள நாகூரில் 1921, பிப்ரவரி 8ஆம் நாள் பிறந்தார். ஒன்பது வயதில் தாயையும், பதிமூன்று வயதில் தந்தையையும் இழந்த அவரை உறவினர்கள் வளர்த்தார்கள்.

"நான் கடவுளால் வளர்க்கப்பட்ட பிள்ளை தெரியுமோ?" என்று சொல்லி இஸ்மாயில் நகைப்பதுண்டு. நிறைந்த கடவுள் பக்தியுடன் வாழ்ந்த பெருமகன். "அல்லாவுக்கு ஆயிரம் நாமங்கள்" என்ற குறிப்பிடத்தக்க நூலை எழுதியவரும்கூட.

அவரது இளமைக்காலமும் பள்ளி வாழ்வும் நாகூரில்தான் கழிந்தது. இளம் வயதிலேயே மிகுந்த புத்திசாலியாக இருந்தார். அதனால் பள்ளி அவரை மூன்றாம் வகுப்பிலிருந்து நேரடியாக ஐந்தாம் வகுப்புக்கு (இரட்டைத் தேர்ச்சி) அனுப்பியது.

பாடகர் ஏ.வி.ரமணனின் தந்தையான ஆராவமுது ஐயங்கார் என்ற பெரும் தமிழறிஞரிடம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி.யில் பாடம் கேட்ட பெருமையும் இஸ்மாயிலுக்கு உண்டு. மிகப்பெரும் புலவரிடம், தமிழறிவுக்கான அஸ்திவாரம் பலமாகப் போடப்பட்டதால், அவருக்கு அது இறுதிவரை கைகொடுத்தது. சட்டப் படிப்புப் படித்த அவர், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைத் தம் சொந்த ஆர்வத்தால் நிறையப் படித்துத் தேர்ந்தார்.

இஸ்மாயில் நாகூரில் பள்ளிப் படிப்பை நிறைவுசெய்தார். பின்னர் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் இளங்கலை (சிறப்பு) பட்டம் (Bachelor of Arts - Honours)பெற்றார். தொடர்ந்து சென்னை சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று 1945 ஆம் ஆண்டில் சட்ட இளவர் (Bachelor of Law) பட்டம் பெற்றார்.

கல்லூரியில் தன் பேராசிரியர் கே. சுவாமிநாதனுடன் ஏற்பட்ட உறவால், இஸ்மாயிலுக்கு காந்தியத்தில் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது.

பேராசிரியர் கே.சுவாமிநாதன் என்ற தனிமனித ஒழுக்கத்தின் சிகரமாக தொண்ணூறு வயதுக்குமேல் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்தவர். மகாத்மா காந்தி நூல்களைத் தொகுத்தவர். கல்லூரி நாள்களில் இஸ்மாயில் தனது அறிவுக் கூர்மை காரணமாக பேராசிரியர் சுவாமிநாதனின் பெறாத பிள்ளைபோல் ஆகிவிட்டார். காந்தியச் சிந்தனைகள் பலவற்றை அவர் உள்வாங்கிக் கொண்டது பேராசிரியரிடமிருந்துதான். இஸ்மாயிலின் உறவினர்கள் எல்லாம் அசைவம்தான். ஆனால், பேராசிரியரின் காந்தியத் தாக்கம் இஸ்மாயிலை முழு சைவமாக மாற்றிவிட்டது.

இளம் வயதிலிருந்தே காந்தியின் "ஹரிஜன்" இதழ்களை வால்யூம் வால்யூமாக பைண்ட் செய்து வைத்துக்கொண்டு தம் வாழ்நாளின் இறுதிவரை பாதுகாத்து வந்தார் இஸ்மாயில். உணவில் சைவத்தைப் பின்பற்றிய அவருக்கு, மிகவும் பிடித்தது வைணவக் காப்பியமான கம்பராமாயணம். கம்பர் அவரது முழுமனதையும் கொள்ளை கொண்டுவிட்டார் என்றுதான் கூறவேண்டும். இஸ்மாயிலின் கம்பராமாயணச் சொற்பொழிவைக் கேட்ட தமிழ் அன்பர்கள், ஆய்வுச்சுவை தோய்ந்த அந்த இனிய தமிழில் சொக்கிக் கிறங்கினார்கள். இஸ்மாயில், பல இடங்களில் மீண்டும் மீண்டும் கம்பன் குறித்துப்பேச அழைக்கப்பட்டார். பலர் அவர் பேசிய அதே கம்பன் கருத்தை அதே சொற்களில் மறுபடி மறுபடி அவரிடமிருந்தே "நேயர் விருப்பம்"போல் கேட்க ஆசைப்பட்டார்கள்.

சொற்பொழிவாளராக இருந்த இஸ்மாயில், புகழ்பெற்ற பல பத்திரிகைகளின் தீபாவளி மலர் உள்ளிட்ட சிறப்பிதழ்களில் கட்டுரைகள் எழுதத் தொடங்கினார். அவர் எழுதிய முதல் புத்தகம், "மௌலானா அபுல்கலாம் ஆசாத்" பற்றியது. அதற்கு முன்னுரை தந்து பெருமைப்படுத்தியவர் மூதறிஞர் ராஜாஜி. தன்னுடைய ஆரம்ப காலத்தில் சென்னை விவேகானந்த கல்லூரியில் பகுதி நேர விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார்.

இஸ்மாயில் சட்டக் கல்வியில் பட்டம் பெற்றதும் சென்னை வழக்குரைஞர் சங்கத்தில் பதிவு செய்துகொண்டார்.

1946 ஆம் ஆண்டு முதல் 1959 ஆம் ஆண்டு வரை சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குரைஞராகத் தொழில் புரிந்தார்.

1959 ஆம் ஆண்டு முதல் 1967 சனவரி வரை தமிழ்நாடு அரசின் கூடுதல் தலைமை வழக்குரைஞராகப் பணியாற்றினார்.

இஸ்மாயில் நீதிமன்றத்தில் வழக்குரைஞராக தொழில் புரிந்தபொழுதே பகுதி நேர சட்ட விரிவுரையாளராக 1946 ஆம் ஆண்டு முதல் 1951ஆம் ஆண்டு வரை சென்னை விவேகானந்தர் கல்லூரியிலும் 1951ஆம் ஆண்டு முதல் 1959ஆம் ஆண்டு வரை சென்னை சட்டக் கல்லூரியிலும் பணியாற்றினார்.

இஸ்மாயில் 1967 பிப்ரவரி மாதம் முதல் அக்டோபர் மாதம் வரை தில்லி உயர்நீதி மன்றத்தில் கூடுதல் நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டு பணியாற்றினார்.

1967 நவம்பர் முதல் 1979 நவம்பர் 5 வரை சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் நீதிபதியாகப் பணியாற்றினார். இஸ்மாயில் 1979 நவம்பர் 6 ஆம் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். 1981 ஆம் ஆண்டும் சூலை மாதத்தில் மு. மு. இஸ்மாயிலைக் கலந்தாலோசிக்காமலேயே வேறு மாநிலத்திற்கு மாற்றினார். அதனைக் கண்டித்து 1981 சூலை 8 ஆம் நாள் தன் பதவியைத் துறந்தார்.

1980 அக்டோபர் 27 ஆம் நாள் முதல் நவம்பர் 4 ஆம் நாள் வரை இஸ்மாயில் தமிழ்நாட்டின் தற்காலிக ஆளுநராகப் பணியாற்றினார்.

2005 ஆம் ஆண்டில் சட்டக் கமிசன் தலைவராகப் பணியாற்றினார்.

மூதறிஞர் ராஜாஜி, தீரர் சத்தியமூர்த்தி, பெருந்தலைவர் காமராஜ் ஆகியோருடன் நெருங்கிப் பழகியவர் இஸ்மாயில். சென்னை உயர் நீதிமன்ற முன்னாள் தலைமை நீதிபதியாக விளங்கிய பெருமைக்குரியவர் இஸ்மாயில். 1980-இல், முந்தைய ஆளுநர் பிரபுதாஸ் பட்வாரிக்குப் பிறகு, தமிழகத்தின் தாற்காலிக ஆளுநராகவும் சிறிதுகாலம் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

தமிழின் பக்தி இலக்கியம், மதங்கடந்து தமிழர்கள் அனைவரையும் ஒன்றாக இணைக்கும் ஆற்றல் பெற்றது என்பதற்கு இஸ்மாயிலின் கம்பராமாயணப் புலமை ஓர் எடுத்துக்காட்டு. மு. மு. இஸ்மாயிலுக்கு இளமையிலிருந்தே கம்பராமாயணத்தில் ஈடுபாடு இருந்தது. நாளடைவில் அவ்விடப்பாடு புலமையாக மலர்ந்தது. அதன் விளைவாக 1975 ஆம் ஆண்டில் "தினமணி" முன்னாள் ஆசிரியர் ஏ. என். சிவராமன், கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசன், பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் சி. எம். அழகர்சாமி, பழ. பழனியப்பன் ஆகிய நண்பர்களின் துணையோடு சென்னையில் கம்பன் கழகத்தை உருவாக்கினார். தொடக்க நாள் முதல் தனது மரணம் வரை அவ்வமைப்பின் தலைவராகப் பொறுப்பு வகித்தார்.

வ.எண் ஆண்டு நூல் வகை பதிப்பகம் குறிப்பு
01 1945 மௌலானா ஆஜாத் வாழ்க்கை வரலாறு

02 அல்லாவுக்கு ஆயிரம் நாமங்கள் சமயம்

03 இனிக்கும் இராஜநாயகம் சொற்பொழிவு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் உள்ள

ஏ.வி.எம்.ஜாபர்தீன் - நூர்ஜஹான்
அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு

04 1978 மும்மடங்கு பொலிந்தன திறனாய்வு வானதி பதிப்பகம்

05 1985 கம்பன் கண்ட சமரசம் திறனாய்வு வானதி பதிப்பகம்

06 1987 உந்தும் உவகை திறனாய்வு வானதி பதிப்பகம்

07 1980 இலக்கிய மலர்கள் திறனாய்வு வானதி பதிப்பகம்

08 1992 ஒரு மறக்க முடியாத அனுபவம் திறனாய்வு வானதி பதிப்பகம் கல்கியில் 1985 திசம்பர் 8 இதழில்
தொடங்கி தொடர வெளிவந்தவை

09 கம்பன் கண்ட ராமன் திறனாய்வு வானதி பதிப்பகம்

10 செவிநுகர் கனிகள் திறனாய்வு வானதி பதிப்பகம்

11 வள்ளலின் வள்ளல் வரலாறு

12 பழைய மன்றாடி திறனாய்வு வானதி பதிப்பகம்

13 மூன்று வினாக்கள் திறனாய்வு வானதி பதிப்பகம்

14 நினைவுச்சுடர்

15 தாயினும்...

16 உலகப் போக்கு

17 நயத்தக்க நாகரிகம்

சென்னை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தின் பொது நிகழ்ச்சிகளில் பலமுறை ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர் பற்றி சொற்பொழிவு செய்திருக்கிறார். அண்ணா சுப்ரமணியம் மொழிபெயர்த்த உபநிஷத நூல்கள் இவருக்குப் பிடித்தவை. வேதாந்த கேசரி மற்றும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம் பத்திரிக்கைகளின் ஆயுள் சந்தாதாரராக இருந்தவர்.

இஸ்மாயிலுக்கு பரமாச்சாரியார் மேல் மிகுந்த மரியாதை உண்டு. "ஒருவர் எந்த மதத்தில் பிறந்தாரோ, அந்த மதத்தின் ஆன்மிக நெறிகளை அனுசரித்து வாழவேண்டும்" என்ற பரமாச்சாரியாரின் கருத்தை இஸ்மாயில் பெரிதும் போற்றியவர்.

இயல் செல்வம், சேவா ரத்தினம், இராம ரத்தினம் முதலிய பல பட்டங்கள் இவரது இயல்புக்குப் பொருத்தமாக வழங்கப்பட்டன. பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரியாருக்கு இவர்மேல் அன்பும் மதிப்பும் உண்டு. இவருக்குக் கடிதங்கள் எழுதும்போது, "உலகம் போற்றும் உத்தம" என்று தொடங்கித்தான் கடிதம் எழுதுவாராம் அண்ணங்கராச்சாரியார்.

ஒருமுறை, கம்பன் கழகம் சார்பில் சென்னையில் நடந்த கம்பன் விழாவை எம்.ஜி.ஆர். தொடங்கி வைத்தார். நீதியரசர் மு.மு.இஸ்மாயில் உட்பட தமிழறிஞர்களே வியக்கும் அளவுக்கு கம்ப ராமாயணத்தில் கம்பனுடைய கவிதைகளில் இருந்து இலக்கிய நுணுக்கமும் பொருட்செறிவும் நிறைந்த சில கவிதைகளை எந்தக் குறிப்பும் இல்லாமல் எடுத்துக் காட்டிப் பேசினார். தமிழறிஞர்களின் கரகோஷம் விண்ணைப் பிளந்தது. எம்.ஜி.ஆர். பேசி முடித்து இருக்கையில் அமர்ந்ததும் அருகே அமர்ந்திருந்த நீதியரசர் மு.மு.இஸ்மாயில் அவரை பாராட்டிவிட்டு, "உங்களுக்கு கம்பனைப் படிக்கும் வாய்ப்பு எப்படி ஏற்பட்டது?" என்று கேட்டார். அதற்கு எம்.ஜி.ஆர்., "நான் சிறுவனாக இருக்கும்போது 'சம்பூர்ண ராமாயணம்' நாடகத்தில் நடிக்க வேண்டியிருந்தது. அப்போது கம்ப ராமாயணத்தைப் படித்திருக்கிறேன். அதனால்தான், அந்தப் பாடல்களைப் பற்றி இப்போது என்னால் பேச முடிந்தது" என்றார்.

எம்.ஜி.ஆரின் தமிழறிவை மட்டுமின்றி, நினைவாற்றலையும் கண்டு வியந்து போனார் நீதியரசர் இஸ்மாயில். இதேபோல, மற்றொரு முறையும் கம்பன் கழகம் நடத்திய விழாவிலே எம்.ஜி.ஆர். கலந்து கொண்டபோது, பரிசு பெற்ற சில இளைஞர்கள் பேசினர்.

தமிழ் இலக்கணத்தில் மெய்ப்பாடு என்று ஒன்று உண்டு. தொல்காப்பியர் இயற்றிய தொல்காப்பியத்திலே மெய்ப்பாட்டு இயல் என்று ஒரு இயலே உண்டு. அந்த இயலின்படி, நகை, அழகை, இழிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்ற எட்டும் மெய்ப்பாடுகள் என்பது தொல்காப்பியரின் கூற்று. விழாவில் பேசிய ஒரு இளைஞர், இந்த எட்டையும் குறிப்பிட்டுவிட்டு 'சம நிலை' என்பதையும் சேர்த்து மெய்ப்பாடுகள் என்பது என்று பேசினார். பின்னால் பேசிய எம்.ஜி.ஆர். அந்த இளைஞர் பேசியதை சுட்டிக்காட்டி, "தமிழ் இலக்கண மரபுப்படி மெய்ப்பாடுகள் எட்டுதான். சமநிலை என்பது வடமொழி இலக்கியத்தில் இருந்து வந்து பின்னால் சேர்ந்தது" என்று கூறினார்.

எம்.ஜி.ஆரின் தமிழறிவைக் கண்டு இஸ்மாயில் உள்ளிட்ட தமிழறிஞர்கள் வியப்பின் உச்சிக்கே சென்றனர். எம்.ஜி.ஆரிடம், "இது எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்" என்று இஸ்மாயில் கேட்டார். அமைதியாக எம்.ஜி.ஆர். பதிலளித்தார் "தொல்காப்பியம் படித்திருக்கிறேன்." அசந்துபோனார் நீதியரசர் இஸ்மாயில்! இஸ்மாயில் ஹாங்காங் நாட்டின் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் அழைப்பின்பேரில் 1970 ஆம் ஆண்டு ஹாங்காங் சென்று வந்தார்.

மு. மு. இஸ்மாயிலுக்கு அவரது தமிழ்த் தொண்டினை பாராட்டி பல்வேறு அமைப்புகள் பட்டங்களையும் விருதுகளையும் வழங்கினர். அவை வருமாறு:
வ.எண் ஆண்டு விருது அமைப்பு

01 1978 கம்பராமாயண கலங்கரை விளக்கம் நெல்லை கம்பன் கழகம்

02 1979 டாக்டர் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம்

03 1989 பால் ஹாரிஸ் பெல்லோஷிப் மதுரை ரோட்டரி சங்கம்

04 இயல் செல்வம்

04 சேவா ரத்தினம்

06 1991 இராம ரத்தினம் சென்னை நாரத கான சபா

07 1992 கலைமாமணி தமிழ்நாடு அரசு

08 1997 ராமானுஜர் விருது ஆழ்வார் ஆய்வு மையம்

2005-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 17-ஆம் தேதி திங்கட்கிழமை மு.மு. இஸ்மாயில் காலமானார். அவர் நினைவைப் போற்றும் வகையில், பழ.பழனியப்பன் எழுதிய "இலக்கியமான நீதிபதி" என்ற தலைப்பில் 19.1.2005 அன்று "தினமணி" நாளிதழில் கட்டுரை வெளியானது குறிப்பிடத்தக்கது.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 72 (அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர், பகுதி 1)

அப்துல் காதிர் அவர்கள் 30 ஆகஸ்ட் 1866 இல் இலங்கையில் கண்டி மாவட்டத்தில் உள்ள போப்பிட்டிய எனும் சிற்றூரில் பிறந்தார். இவரது தந்தை அல்லா பிச்சை ராவுத்தர் மற்றும் இவரது தாயார் அவ்வா உம்மா. இவரது பாட்டன் ஆதம்பிள்ளை ராவுத்தர் அவர்கள் இந்தியாவின் திருப்புத்தூரிலிருந்து சிறு கோப்பித் தோட்டச் செய்கை மூலம் இலங்கை வந்தவராவார்.

இவ்வூரின் அண்மையிலுள்ள மலை இன்றும் "புலவர் மலை" என்று அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்துல் காதிர் அவர்கள் சிறுவயதில் அரபுப் பள்ளியில் திருக்குர்-ஆனும், தமிழ்ப் பள்ளியில் தமிழ் கல்வியும், இராணி கல்லூரியில் (தற்போது கண்டி திரினித்தி கல்லூரி) ஆங்கிலமும் கற்றார். பின்னர் தென்னிந்தியாவில் திருப்பத்தூர் தமிழ் வித்தியாசாலையில் தலைமை ஆசிரியராக பதவி வகித்த முகமது முத்துபாவா புலவரிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை பயின்றார்.

அப்துல் காதிர் அவர்கள் தமது பதினாறாவது வயதில் இருந்து கவியரங்குகளில் கலந்து கொண்டார். இவர் மெய்ஞ்ஞான அருள்வாக்கி, யாழ்ப்பாண சங்கன், வித்துவ தீபம், கல்விக்கடல், உலக தீபம் ஆகிய பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார்.

இலங்கையில் உள்ள கண்டி மாநகரம் இன்று கோலாகலமாக காட்சி வழங்கியது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் பண்டிதர் முதல் பாமரர் வரை அங்கு சாரிசாரியாக வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு வந்த புலவரிடம் தாங்கள் " அட்டாவதானம் செய்வீர்களா ?" என்று கண்டி மாநகர பிரமுகர் ஒருவர் கேட்க, "அட்டாவதானம் என்பது பிள்ளை விளையாட்டாயிற்றே அதைவிட மேலான தீப சித்தியை செய்ய வல்லேன்" என்று பதில் கூறினார் .

"தீப சித்தியா நாங்கள் இதுவரை அதுபற்றி கேள்விப்பட்டதே இல்லையே. அட்டாவதானம், சதாவதானம், சோடா சாவதானம் (பதினாறு அவதானம்) துவதிரீம் தசாவதானம் (33 அவதானம்) சதாவதானம் (நூறு அவதானம்)

ஆகியவற்றைப் பற்றி தான் நாங்கள் கேள்விப் பட்டுள்ளோம். கண்ட சித்தி பற்றி எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், தீபசித்தி பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. அது என்ன ? என்று வியப்புடன் கேட்டார் கண்டிமா நகரப் பிரமுகர் .

அதுதான் பாட்டாலேயே விளக்கு எரியச் செய்வது, பாட்டாலே விளக்கை அணைத்தலாகும் " என்று கூறினார் புலவர்.

அதுகேட்டு அப்பிரமுகரின் புருவங்கள் மேலேறின. " என்ன ! பாட்டாலே விளக்கை எரித்துப் பாட்டாலே விளக்கு அணைப்பதா ? தாங்கள் கூறிய வண்ணமே அதனை செய்து காட்ட வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகள் நான் செய்கிறேன்" என்றார்.

அதற்கு புலவரும் ஒப்பினார். காணக்கிடைக்காத அந்த கண்காட்சியை காண மக்கள் அங்கு திரண்டிருந்தார்கள் குறிப்பிட்ட நேரம் வந்ததும் ஏழு திரிகள் உள்ள ஒரு குத்து விளக்கு மேடை மீது வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதை நோக்கிப் புலவர் வந்தார்.

அவர் வாய், " மெய்ஞ்ஞான நாயகா இரகுவே! மெய்ஞ்ஞான நாயகா ரகுவே !! என்று உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தது. விளக்கை நெருங்கிய அவர் தம் இறைவனை தொழும் திசையான கிப்லாவை முன்னோக்கியவராக கீழே அமர்ந்து, சற்று நேரம் தியானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார். அதன்பின் சடாரென விளக்கின் பக்கம் திரும்பி உக்கிரமான குரலில்

" எரிவாய் விரிந்தெழுந்து எண்ணெய் மேல் தோய்ந்து

கரிவாய் இருள்போகிக் காட்ட - அரியணையின்

தூண்டா விளக்கே! சுடர்விட்டு நீயென்முன்

ஈண்டிங் கெழுந்து எரி.

என்று பாடினார்.

அதன் ஈற்று அடியில் இருந்த "எரி " என்ற சொல்லை அவர் உக்கிரத்துடன் உச்சரித்ததும் அந்த விளக்கில் இருந்த தலைத் திரி கப்பென்று பற்றி எரிந்தது. பின்னர் மற்ற திரிகள் ஒவ்வொன்றையும் நோக்கி எரி எரி எரி எரி என்று ஒன்றன் பின் ஒன்றாக கூற மற்ற திரிகள் அனைத்தும் பற்றிக்கொண்டு கொழுந்துவிட்டு எரிந்தன .

இதனை வைத்த கண் வாங்காது மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது,

அங்கு வீற்றிருந்த பொன்னம்பல கவிராயர்

எல்லாம் அதிசயத்தும் ஈதுமிகப் பெரியதாம்

வல்லான்மெய்ஞ் ஞானியப் துல்காதிர் - பல்லார்முன்

பாட்டால் விளக்கெரித்துப் பாட்டதனா லேயணைத்துக்

காட்டியதோ ரிக்காட்சி காண் !

என்று பாடி பரவசமுற்றார் ஏனைய புலவர்களும் அவர் மீது புகழ் மாரி பொழிந்தனர்.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சங்கரன் பிள்ளை என்பவர் அவரை நோக்கி, " சக்தி பெரிதா ? சிவன் பெரிதா ? "என்று வினவினார்

உடனே புலவர் தாங்கள் கேட்பது வித்து முன்னதா செடி முன்னதாக என்று கேட்பது போன்று உள்ளது. சக்தி எண்ணெய்யைப் போன்றது. சிவம் ஒளியைப் போன்றது என்று பதிலளித்தார்.

பின்னர் அங்கிருந்த சிலர், " பாட்டால் எவ்வாறு விளக்கை அணைப்பது ? "என்று வினவ ,ஏற்றியவனுக்கு

அணைக்க தெரியாதா என்ன ? "அதனையும் செய்து காட்டுகிறேன் என்று கூறி விளக்கின் பக்கம் திரும்பி,

" தூண்டா மணிவிளக்கே ! துகள்போக்கும் தூயொழியே !!

காண்டற்கரியதோர் காட்சியே !!!- வேண்டி

எரியவுனை வைத்ததுபோல் எல்லோரும் பார்க்க

அரியணையில் நீ நின் றணை !"

என்று பாடினார்.

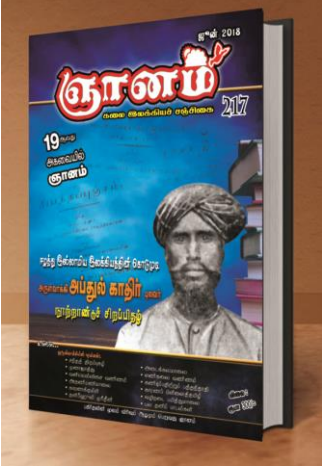
இதன் ஈற்றடியிலுள்ள " அணை " என்ற சொல்லை அவர் அழுத்தமாகக் கூறியதும், முதலில் தலைத் திரி

அணைந்தது. பின்னர் அவர் ஒவ்வொரு திரியையும் நோக்கி "அணை" "அணை" " அணை ". என்று கூற ஏனைய

ஆறு திதிகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அமைந்தன.

" என் வாக்கில் தீ பற்றி எரியவும் செய்யும். என் வாக்கில் பற்றி எரியும் தீ அணையவும் செய்யும் "

இதனால் இவருக்கு "அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் " என்று பெயர்.

கொழும்பிலுள்ள தமிழ் பண்டிட் கமலவல்லி என்கிற பெண் புலவரை நோக்கி, " திருக்குறளில் உவமை நயங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் மூன்று பெரியவைகளை கூறுங்கள்" என்றார்.

அடுத்த கணமே புலவர்

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்

ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்

நன்மை கடலின் பெரிது.

நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்

மலையினும் மாணப் பெரிது.

என்னும் திருக்குறள் பாக்களைக் கூறினார்.

அப்பொழுது அப்பெண்மணி, " இந்த மூன்றில் எது பெரியது ?" என்று வினவினர்.

உடனே அவர் " கடலும் பெரியது; மலையும் பெரியதுதான். எனினும் அவை இரண்டும் உலகினுள்

அடங்கிவிடுமாதலால் உலகமே பெரிது "என்று பதில் கூறினார்.

அதுகேட்டு மகிழ்ந்த பெண்மணி, "அனைத்திலும் தாங்களே பெரியவர் " என்று பாராட்டினார்.

திருப்புகழ் என்று பேசும்போது முதலில் நமக்கு நினைவு வரும் பெயர் அருணகிரிநாதர். இவர் 14 அல்லது 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். முருகனைப் புகழும் இவரது திருப்புகழில் 1307 சந்தப் பாடல்கள் உள்ளன.

இப்பாடல்களில் ஆயிரத்துக்கு அதிகமான சந்த வேறுபாடுகள் இருப்பதாக ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர். இவரைப் பின்பற்றி 18 ஆம் நூற்றாண்டில் முகம்மது நபியை (ஸல்) புகழ்ந்து காசிம் புலவர் ஒரு திருப்புகழ் எழுதினார்.

இஸ்லாமிய இலக்கிய மரபில் இதுவே முதல் திருப்புகழாகலாம். இதன் தொடர்ச்சியாகவே அருள்வாக்கியின் சந்தத் திருப்புகழை நோக்கவேண்டும்.

இதுவும் முகம்மது நபியை (ஸல்) போற்றிப் புகழும் நூறு சந்தப் பாடல்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு பாடலும் வெவ்வேறு சந்தத்தில் அமைந்துள்ளது. அவ் வகையில் நூறு சந்த விகற்பங்கள் இதில் உள்ளன.

அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழில் 'முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை' என்ற சந்தப்பாடல் பிரபலமானது.

அதே சந்தத்தில் அருள்வாக்கியும் ஒரு பாடல் எழுதியுள்ளார். இரண்டையும் ஒப்புநோக்குவது அருள்வாக்கியின் திறனைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் என்று நம்புகிறேன். முதலில் அருணகிரிநாதரின் பாடலைப் பார்க்கலாம்.

தத்தத்தன தத்தத் தனதன

தத்தத்தன தத்தத் தனதன

தத்தத்தன தத்தத் தனதன தனதான

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை

அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண

முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும்

பின்வருவது அதே சந்தத்தில் அமைந்த அருள்வாக்கியின் திருப்புகழ்

" கொத்துற்றம லர்த்துற் றியகுழ

லிச்சைக்கெழு பொட்டிட் டொளிர்நுதல்
 கொட்டத்தினு ரைத்துப் பரிமள முயர்சேலை
 கொற்றத்தினு டுத்துத் தெருவெளி
 சுற்றிக்கவ லைக்குட் பொருவலை
 கொப்பத்தின மிழ்த்தித் தவநெறி யுலைவாக
 அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழில் பெண் வெறுப்பு சற்று முனைப்பாக இருக்கும். காசிம் புலவரின் திருப்புகழிலும்,
 அருள்வாக்கியின் சந்தத் திருப்புகழிலும் அதன் தாக்கத்தைக் காணலாம்.
 கண்டிக் கலம்பகம்
 கண்டிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
 கண்டி நகர்ப்பதிகம்
 சலவாத்துப் பதிகம்
 தேவாரப் பதிகம்
 பதாயிகுப் பதிகம்
 பிரான்மலைப் பதிகம்
 திருபுகுதாதந்தாதி
 மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி
 மெய்ஞ்ஞானக் கோவை
 கோட்டாற்றுப் புராணம்
 உமரொலியுல்லா பிள்ளைத்தமிழ்
 காரணப் பிள்ளைத்தமிழ்
 சித்திரக் கவிப்புஞ்சம்
 பிரபந்த புஞ்சம்
 ஆரிபுமாலை
 பேரீன்ப ரஞ்சித மாலை
 ஞானப்பிரகாச மாலை
 புதுமொழி மாலை
 திருமதினத்துமாலை
 வினோத பதமஞ்சரி
 நவமணித் தீபம்
 சந்தத் திருப்புகழ்

புலவர் அவர்களது வெளிவந்த நூல்களிலே மிகவும் சிறப்பாக பேசப்படுவதும், உயர்வாகக் கருதப்படுவதும் சாந்தத் திருப்புகழாகும்.

நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை பட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்ட பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் துதியாகவும் பிரார்த்தனையாகவும் அமைந்துள்ளதுடன், புனிதத் தளங்கலாகிய மக்க மதீனா இதில் சிறப்பாக வாருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

புலவர் அவர்களே முதன்முதலாக இலக்கிய சித்து செய்து காட்டியவர் என்பதும் இதுகாலவரையிலும் இலக்கிய உலகில் இவ்விலக்கிய சித்து யாராலும் செய்து காட்டப்படவில்லை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 15ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் தமிழில் மேலோங்கியிருந்த சிற்றிலக்கிய மரபிலும், தமிழ்ப் புலமை மரபிலும் ஆழ்ந்த ஞானமும் பயிற்சியும் பெற்றிருந்த அருள்வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர், இஸ்லாமியர் மத்தியில் அக்காலத்தில் மேலோங்கியிருந்த ஆன்ம நெறியிலும், குறிப்பாகக் காதிரியா தரீக்கா நெறியிலும் அதிக ஈடுபாடுகொண்டிருந்தார் என்று அறியமுடிகின்றது.

பொதுவாக அவரது எல்லா நூல்களும் இஸ்லாமிய ஆன்மீகம் பற்றியதாக, அல்லாஹ்வையும், றகுலையும் புகழ்வதாகவும், வலிமார்களைப் புகழ்வதாகவும் இருக்கக் காணலாம். அவ்வகையில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கியமான தூண்களுள் ஒருவராக அவர் என்றும் மதிக்கப்படுவார் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

உண்மையில் அருள்வாக்கு அப்துல்காதிர் புலவர் அருள்வாக்கினராகவே விளங்கினாரா ? அப்படி நடந்த சம்பவங்கள் உண்டா ? உண்டு. நிறைய நிறைய உண்டு.

கொழும்பு கப்பல் போக்குவரத்து வணிக நிலைய அதிபர் கோஸ் முஹம்மதின் மருமகன் பாபு சாய்பு என்பவருக்கு 15 ஆண்டுகளாக தீராத வயிற்றுவலி இருந்து கொண்டிருந்த பொழுது கண்டி மஹியாவை தைக்காவில் வைத்து சீறாப்புராணத்தில் உள்ள தசை கட்டியை உயிர்ப்பித்த படலத்தையும், வேறு பல பக்திப் பாடல்களையும் பாடி, இறுதியாக தம்முடைய அருட்கவிகளையும் பாடி அவருடைய நோயை விரைவாகக் குணப்படுத்தினார்.

ஒரு தடவை யஃகூப் என்னும் இலங்கை முஸ்லீம் ஒருவர் தம் இல்லத்திற்கு விருந்துண்ண புலவரை அழைத்தார். ஆனால் புலவரோ தனியாக அல்லாமல் தம்முடன் 8 பேர்களை அழைத்துக் கொண்டு, அவரின் இல்லம் சென்ற பொழுது, வீட்டாருக்கு ஏற்பட்ட மலைப்புக்கும், திகைப்புக்கும் அளவே இல்லை. வீட்டார் வீட்டுள்ளவர்களோடு சேர்த்து நாலு பேருக்குதான் உணவு சமைத்து வைத்திருந்தார். இருந்தாலும், யஃகூபை நோக்கி புலவர் , "உணவே கொண்டு வாரும் " என்று புன்முறுவலுடன் கூறி, அவர்கள் அதனைக் கொண்டு வந்து வைத்ததும்,

தம்முடன் வந்த எட்டு பேருடன் அதனை சாப்பிட்டு முடித்ததும், ஆனால்... என்ன வியப்பு ! அவர்கள் அனைவரும் வயிறார் உண்டு எழுந்த பின்பும் அந்த நான்கு பேருக்கும் போதுமான உணவு வீட்டில் அப்படியே இருந்தது அது கண்டு வியப்புற்று யஃகூப் பலரிடம் இதுபற்றி கூறினார். அவருடைய பேரின் பரஞ்சிதம் மாலை 1889 ஆம் ஆண்டில் முதன்முதலாக அச்சு வாகனம் ஏறியது. முஹ்யித்தீன் ஆண்டகையை போற்றிப் புகழ்ந்து பரவசமுறுகிறார்.

புலவர் குழந்தை அப்துல்காதிர் அவர்களை தாலாட்டும் அழகு பாருங்கள்

நீதி விளங்கு நெறிக்கடலே
நினைக்கு மெளியோர்க் கருட்கடலே
நீதி பரனைத் தொழுங் கடலே
நேச விசுவாசக் கடலே
வேதக் கடலே மெய்க்கடலே
விளங்கும் கலைஞானக் கடலே
விரதக் கடலே மேன்கடலே கடலே
மேலோர் வாழ்த்து வான் கடலே
சோதிக் கடலே மனவிருளைத்
துணிக்கும் கடல்சோ பனக்கடலே
துணையாம் சரணக் கோகனகம்
தொண்டர்க் குதவும் தூய்குறைவிச்
சாதி நறுஞ்சு கரத்தெழுந்த
தரளக் கடலே தாலேலோ
தருமக் கடலே கௌதுஸம்
தானீ தாலோ தாலேலோ.

புலவரது எழுத்துருவிலான படைப்புக்கள் 40க்கு மேல் என்று எண்ணப்படுகின்றது. இருப்பினும் 30 நூல்கள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அவை அனைத்தும் நூலுருப் பெறவில்லை என்பது கவலைக்குரிய விஷயமாகும்.

புலவருடைய ஆக்கங்கள் அனைத்தும் இஸ்லாமிய அடிப்படையையும், வரலாற்றையும் இறைநேசரகளின் சிறப்பையும் மையமாக வைத்து ஆக்கப்பட்டவையாகும்.

இலக்கிய உலகில் பற்பல ஆக்கங்கள் செய்திட்ட மெய்ஞ்ஞானி அருள் வாக்கி அப்துல் காதர் புலவர் 1918ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 23ம் தேதி தனது 52வது வயதில் வாபத்தானார்கள். இன்னாளில்லா ஹி வாஇன்ன இலைஹி ரஜியூன்.

அன்னார் கண்டி மஹிய்யவையில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார். அவரது ஆக்கங்களையும் சேவைகளையும் அல்லாஹ் அங்கீகரிப்பனாக.

இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆளுமைகளின் மாண்புமிகு தமிழ்த் தொண்டுகள் 75 (நாகூர் தந்த நற்றமிழ் புலவர்கள்)

சொல்லரசு , மு.ஜாபர் முஹ்யித்தீன்இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய முதல் மாநாடு (15-16 பிப்ரவரி 1992 புதுக்கோட்டை) சிறப்பு மலரிலிருந்து

தமிழகத்தின் 22ஆம் மாவட்டமாக மலர்ந்துள்ள நாகப்பட்டினம் காயிதே மில்லத் மாவட்டம் பண்டைய பெருமையையும் பல்வேறு சிறப்புகளையும் கொண்டது.

கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டு துவங்கி இப்பகுதியில் கடல் வாணிகம் சிறந்திருந்ததையும் மக்கள் செழிப்புற வாழ்ந்திருந்ததையும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் காண முடிகிறது.

துறைமுகப் பட்டினமாகிய நாகப்பட்டினத்தை அடுத்துள்ள நாகூரின் வரலாறு தனித்தது அல்ல. மாறாக வடநாகை என்றே பேசப்பட்டு வந்தது என்றாலும், தனித்த நாகூரின் வரலாறு சிறப்புக்குரியதாக தொடங்கியது பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்தான் எனலாம்.

இஸ்லாமிய சமயப் பிரச்சாரம் செய்து இங்கு வந்து தங்கிய இறைநேசச் செல்வர், ஹஜ்ரத் செய்யிது அப்துல் காதிர் ஷாஹுல் ஹமீது மீரான் சாஹிபு ஆண்டகை அவர்களின் வருகையைத் தொடர்ந்து இவ்வூரின் வரலாறு வெளிச்சத்திற்கு வந்தது எனில் அது மிகையல்ல.

நாகூர் நாயகம் அவர்களின் வருகைக்கு முன்பே இந்தப் பகுதியில் முஸ்லீம்கள் பரவலாக வாழ்ந்தார்கள் என்கிற உண்மை , எழுதப்பட்ட வரலாற்று நூல்கள் எதிலும் மறைக்கப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் ஹஜ்ரத் ஆண்டகை அவர்களின் நாகூர் வருகைக்குப் பின்னர் அவர்கள் பல்கிப் பெருகினார்கள்; பெருவாழ்வு வாழ்ந்தார்கள் என்கிற உண்மையும் வரலாற்று வரிகளாக ஒளிர்கின்றன.

நாகூர் நாயகம் அவர்களின் வருகைக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்த முஸ்லிம்கள் கடல் வாணிகம் புரிபவர்களாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதை உணர்த்தும் அழியாத சான்றுகளாக அன்றைய முஸ்லீம்கள் தங்களது பெயருக்குப் பின்னால், செய்யும் தொழிலைக் குறிக்கும் வகையில் மரைக்காயர் , மாலுமியார் , நகுதா , செறாங்கு என்றெல்லாம் இணைத்துக் கொண்டனர் என்பதைக் கொள்ளலாம்.

இன்றும் வாழையடி வாழையாக மரைக்காயர் , மாலுமியார் , நகுதா , செறாங்குகள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குஞ்சாலி மரைக்காயர் தெரு, மகதூசா மாலுமியார் தெரு , ஒலிசா செறாங்கு சந்து என்றெல்லாம் பெயர் விளங்கி சிறந்துள்ளார்கள்.

அன்றைய முஸ்லிம்களின் வணிகம் சிறந்திருந்தது, வாழ்வு செழித்திருந்தது என்பதை அறிந்திட முடிகிறது. அந்நாளில் புலமை மிக்க தமிழ் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்தார்களா , அவர்களின் படைப்பிலக்கியங்கள் உண்டா என்பன குறித்து நாம் எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை; நமக்கு எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

நாகூர் ஆண்டகை மீரான் சாஹிபு அவர்களின் வருகைக்குப் பின்னர் ஏறத்தாழ இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நாகூர்த் தமிழ் முஸ்லிம் புலவர்கள் பிறந்தார்கள், புலமையில் சிறந்தார்கள். தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு ஒரு பொற்காலம் அமைத்திட புதிய அத்தியாயம் துவங்கியது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் நாகூர் முஸ்லிம் தமிழ்ப் புலவர்கள் எண்ணிக்கையில் இருபதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இது இலக்கியவாதிகளுக்கு இனிக்கும் செய்தி. எழுதப்படும் வரலாற்று நூல்களில் இடம் பெற வேண்டிய குறிப்பு.

ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்களில் சிலர் மொழிப் புலமையும் , சமய அறிவும் ஒரு சேர பெற்றிருந்தனர். வேறு சிலர் தமிழோடு பிறமொழி ஞானம் பெற்று பன்மொழிப் புலவர்களாக உலா வந்துள்ளனர்.

மற்றும் சிலர் மறைமொழியான அரபியில் ஆழ்ந்த அறிவும் ஆன்மீகத் துறையில் தேர்ந்த பக்குவமும் பெற்று திகழ்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்களுள் வணிகம் புரிந்து பொருள் குவித்த வித்தகர்களும் உண்டு.

மொத்தத்தில் நாகூர் தந்த நற்றமிழ் புலவர்களின் அறிவு , ஆற்றல் , படைப்புத் திறன் , கற்பனை வளம், மற்றவர்களை மிஞ்சக் கூடியதாகவும் விஞ்சக் கூடியதாகவும் இருந்த உண்மையை மெய்ப்பிக்க இன்றும் நம்மிடையே உள்ள இலக்கியச் செல்வங்கள் போதியனவாகும். அவர்களின் இலக்கியப் பணி ஒட்டு மொத்த தமிழ் சமுதாயம் எண்ணி மகிழத்தக்கவை. ஏற்றம் பெற்ற நிலையினை எடுத்துரைப்பவை.

நமக்கு இப்போது கிடைக்கப்பெற்றுள்ள ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அன்றைய புலவர்களின் பெயர் பட்டியல் அமைகிறது. இதுவே அறுதியிட்ட முடிவு என்று சொல்ல முடியாது. நமது கவனத்திற்கு வராமல் சிலர் விடுபட்டிருக்கக் கூடும் என்றாலும் இப்போதைக்கு இதனை நிர்ணயிக்கப்பட்ட முடிவாகக் கொள்வது தவறல்ல.

புலவர்களின் பிறப்பு , இறப்பு விவரம் தெரியாத நிலையில் அவர்களில் சிலர் இயற்றிய நூல்கள் கிடைக்காத நிலையில் , முழுமையான- நிறைவான – விரிவான விவரங்களைத் தர இயலாது. மேற்போக்கான ஆய்வில் பெறப்படும் செய்திகளைத் திரட்டித் தரும் முயற்சி இது.

.அதே நேரத்தில் எதிர்காலத்தில் எடுக்கப்படவிருக்கும் முனைப்பான முயற்சிக்குத் துணை புரியும், தூண்டுகோலாக அமையும் என்கிற நம்பிக்கையின் பிரதிபலிப்பு. அந்த வகையிலான விவரப் பட்டியல் இது. விமர்சனம் அல்ல; வரலாற்றுக் கட்டுரையும் அல்ல.

நாகூர் தமிழ் முஸ்லிம் புலவர்கள் பற்றி பேச முற்பட்டால் அல்லது எழுதிடத் தொடங்கினால் அறிஞர் வட்டத்தினரின் நினைவுக்கு வருபவர் , நெஞ்சில் நிழலாடுபவர் வா. குலாம் காதிறு நாவலரே ஆவார். அவரை முன்னிறுத்தியே பேசவும் எழுதவும் செய்கிறோம். அவர் பற்றி அறிந்து வைத்துள்ள அளவு அந்த காலத்திலேயே வாழ்ந்த மற்ற புலவர்களை அறிந்து வைக்கவில்லை.

அவருடைய படைப்பு இலக்கியங்கள் கிடைக்கும் அளவில் மற்றவர்களின் படைப்பு இலக்கியங்கள் கிடைப்பதுவுமில்லை. இவை அன்றி வா.குலாம் காதிறு நாவலர் விட்டுச் சென்ற பல்வேறு வகைப் பட்ட இலக்கியங்களோடு அண்மைய கடந்த காலம் வரை நம்மிடையே வாழ்ந்த அவருடைய ஒரே மகன் வா. முஹம்மது ஆரிபு நாவலரின் பேரன் குலாம் ஹுசைன் நாவலர் ஆகியோர் வழி அவர் வாழ்வையும் பணியையும் அறிந்திடும் வாய்ப்பு கிடைத்தது.

மற்ற புலவர்கள் சிலருடைய வழித்தோன்றல்கள் இன்றும் வாழ்கின்றார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் முன்னோர்கள் பற்றிய விவரம் தெரியாதவர்களாக , விரிவாக சொல்ல முடியாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இது வியப்பிற்கும் வேதனைக்கும் உரியது. நாம் இலக்கியங்கள் வகையில் ஏழைகளாக இல்லை. ஆனால் ஏமானிகளாக, இழப்பிற்குரியவர்களாக ஆகி விட்டோம். அதற்குரிய காரணம் நம்மவர்களின் இயலாமை அல்ல; மாறாக ஈடுபாடு இன்மையாகும்.

இன்றைக்கு காணப்படும் எழுச்சியும் விழிப்புணர்வும் பழைய இலக்கியங்களைப் புதிப்பிக்கும் வகையில் பதிப்பிக்கும் நன்முயற்சியில் முற்பட்டிருப்பதால் அது எதிர்கால இலக்கிய உலகில் ஒளிவீசும் என்கிற நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணி விட்டிருக்கிறது.

அதற்கு உதவிடும் வகையில் நாகூர் தந்த புலவர் பெருமக்கள் பற்றிய கூரிய பார்வையில் பட்டவை இங்கே.நாகூர் தமிழ் முஸ்லிம் புலவர்கள் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்தார்கள் என்றாலும் 18ஆம் நூற்றாண்டில்தான் மொழிப்பற்றுடன் கூடிய அறிவாற்றல் வெளிப் பட்டது. தமிழில் பல்வேறு வகையிலான இலக்கியங்களையும் , தமிழுக்குப் புதிய வடிவங்களிலான இலக்கியங்களையும் வழங்கினார்கள். தமிழை வளர்த்தார்கள், தமிழால் வாழ்கின்றார்கள், இன்றும் கூட . பதினெட்டாம் , பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்து மறைந்தவர்கள் , அவர்கள் ஆற்றிய இலக்கியப்பணி பற்றிய விவரங்கள் நாம் அறிந்த அளவில் தரப்பட்டுள்ளது, அவ்வளவுதான் !

1. ஆயுர்வேத பண்டிதர் வாப்பு மகன் மகா வித்வான் வா.குலாம் காதிறு நாவலர் , 2. பிச்சை நயினார் மகன் பாவகை வல்ல கல்விக்களஞ்சியம் முகம்மதுப் புலவர் , 3. நெ.மதாறு சாகிபு நகுதா மகன் பெரும்புலவர் நெயினா மரைக்காயர், 4. கி.அப்துல் காதிர் சாகிபு மரைக்காயர் மகன் மதுரகவி வாருதி செவத்த மரைக்காயர் 5.

இபுறாகிம் லெப்பை மரைக்காயர் மகன் இ.கிதுறு முகம்மது மரைக்காயர் 6. மீறா லெவ்வை மரைக்காயர் மகன் அல்லி மரைக்காயர் 7.முகம்மது உசேன் சாகிபு மரைக்காயர் மகன் மு.செவத்த மரைக்காயர் 8. முஆக்கின் சாகிபு நகுதா மகன் முகியுத்தீன் அப்துல் காதிறுப் புலவர்

9. செய்கு சுல்தான் சாகிபு மரைக்காயர் மகன் குலாம் முகம்மது சாகிபு மரைக்காயர் 10. அ.தம்பி சாகிபு மரைக்காயர் மகன் சீரியர் செவத்த மரைக்காயர் 11. பகீர் முகியுத்தீன் மகன் வாஞ்சூர் பகீர் 12. யூ.சின்னத் தம்பி மரைக்காயர் மகன் யூ.சி.பகீர் மஸ்தான் 13. ப.கலீபா சாகிபு மகன் பகீர் முகியுத்தீன் 14. முகம்மது நயினா ராவுத்தர் மகன் 'தரகு' நாகூர்க் கனி ராவுத்தர் 15. ஆதம் சாகிபு மகன் முகம்மது முகியுத்தீன் சாகிபு 16. தம்பி மாமா மரைக்காயர் மகன் முகம்மது அலி மரைக்காயர்

17. சி.யூசுபு மகன் வாஞ்சூர் பகீர் 18. ச.அப்துல் காதிர் நயினா மரைக்காயர் மகன் முகம்மது முஹிய்யித்தீன் மரைக்காயர் 19. மீ. செய்கு சுல்தான் சாகிபு மரைக்காயர் மகன் குலாம் முஹம்மது சாகிபு மரைக்காயர் 20. முகம்மது அலி மரைக்காயர் மகன் முகம்மது இமாம் கஸ்ஸாலி மரைக்காயர் 21.கோ.மு. முகம்மது நைனா மரைக்காயர் மகன் (காரைக்கால்) கோசா மரைக்காயர். 22. சு.பகீர் முகியுத்தீன் 23. செ.கமீது மஸ்தான் 24. ம.முகம்மது மீறா சாகிபு புலவர்.

25. தளவாய் ம. சின்னவாப்பு மரைக்காயர் 26. கா. பெரிய தம்பி நகுதா 27. க.காதிறு முகியுத்தீன் சாகிபு 28.இ.செய்யது அகமது 29. மு.சுல்தான் மரைக்காயர் 30. வா.முகம்மது ஹுஸைன் சாஹிபு மகன் மு.ஜெய்னூல் ஆபிதீன் (புலவர் ஆபிதீன்) 31. பண்டிட் எம்.கே.எம் ஹுஸைன் 32. வா.கு. முஹம்மது ஆரிபு புலவர் 33. வா.கு.மு.குலாம் ஹுஸைன் நாவலர்.

இவர்களுள் காலத்தால் முந்தியவர் முதன் முதலில் இலக்கியம் படைத்தவர் பிச்சை நயினார் மகன் முகம்மதுப் புலவர். ஆனால் அதிக எண்ணிக்கையிலான பல்வேறு வகைப்பட்ட இலக்கியங்கள் படைத்தளித்தவர் வா.குலாம் காதிறு நாவலர் ஆவார். அவருடைய ஆக்கங்களில் செய்யுள்களானவையும் உண்டு. உரை நடைகளிலானவையும் உண்டு. கூடவே மொழி பெயர்ப்பு நூல்களும் உண்டு. அந்த வகையில் நாகூர் முஸ்லீம் தமிழ்ப் புலவர்களில் அவரை தலைமைப் புலவராகக் கொள்வதும் கொண்டாடி மகிழ்வதும் மிகச் சரியான செயலாகும்.

'தண்டமிழுக்குத் தாயா'கிய நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் நக்கீரர் அல்லவா அவர்!நாவலர் குலாம் காதிரின் படைப்புகள் பட்டியல் இப்படி விரிகிறது. 1. 'பிரபந்தத் திரட்டு' சச்சிதானந்தன் பதிகம், இரட்டை மணிமாலை, முனாஜாத்து, திருநாகை யமகபதிற்றந்தாதி, நாகைப் பதிகம், முனாஜாத்து ஆகியவை அடங்கிய அழகிய கவிதைகளின் கோவை ஹிஜ்ரி 1292ஆம் ஆண்டு காரைக்கால் முகம்மது ஸமதானி அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

2. 'நாகூர்க்கலம்பகம்' நாகூர் ஆண்டகை ஹலரத் மீரான் சாஹிபு அவர்கள் சிறப்பு விவரிப்பது.கி.பி. 1878ல் வெளிவந்தது.

3.'முகாசபா மாலை' நாகூர் நாயகம் அவர்களின் கனவில் நிகழ்ந்த விண்ணேற்ற நிகழ்ச்சிகள் குறித்த குறுங்காவியம். 13 படலங்கள் 300 பாடல்கள் கொண்டது. முதற்பதிப்பு 1899ஆம் ஆண்டு காரைக்கால் முகம்மது ஸமதானி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. இரண்டாம் பதிப்பு 1883ஆம் ஆண்டு இலக்கியச் செல்வர் எம்.செய்யது முஹம்மது 'ஹுஸைன்' அவர்களால் சென்னை, மில்லத் பிரிண்டர்ஸ் மூலம் வெளியிடப்பட்டது.

4. 'குவாலியர்க் கலம்பகம்' ஹலரத் முகம்மது கௌது குவாலீர் அவர்களிப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு 101 பாடல்கள் 1882ல் அச்சில் வந்தது.

5. 'திருமக்காத் திரிபந்தாதி' மக்க நகரின் சிறப்பு கூறும் 100 பாடல்கள் கொண்டது. 1895ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வச்சிரயந்திர சாலையில் அச்சிடப்பட்டது.

6. 'நாகூர்ப் புராணம்' ஹஜரத் சாஹூல் ஹமீது பாதுஷா நாயகம் அவர்களின் வாழ்வு சிறப்பு கூறுவது. மலடு தீர்த்த படலம், சித்திரக் கவித் திரட்டு உட்பட 30 படலங்கள் 1359 விருத்தங்கள். 1893ஆம் ஆண்டு ம.முகம்மது நயினா மரைக்காயர் பதிப்பு.

7. ஹலரத் செய்யிது அஹமது கபீர் ரிபாயி ஆண்டகை அவர்களின் வரலாறு. நூறுல் அஹமதிய்யா என்னும் அறபி நூலின் தழுவல். 2 காண்டங்கள் 43 படலங்கள் 2373 விருத்தங்கள். 1896ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது 'ஆரிபு நாயகம்'.

8. 'பகுதாதுக் கலம்பகம்' ஹலரத் கௌது நாயகம் முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானி அவர்கள் அடங்கியுள்ள பகுதாது நகர் சிறப்பு கூறும் 101 பாடல்கள் . 1894ஆம் ஆண்டு சென்னை ஆறுமுக விலாச அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

9. 'பதாயிக்குக் கலம்பகம்' ஹலரத் செய்யிது அஹமது கபீர் ரிபாயி ஆண்டகை அவர்கள் அடங்கியுள்ள பதாயிக்கு நகர் சிறப்பு உரைக்கும் 101 பாடல்கள் கொண்டது. 1900ல் அச்சில் வந்தது. 1901ஆம் ஆண்டு மதுரையில் நிறுவப்பட்ட நான்காம் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பெருமைகள் உரைக்கும் நூல்

(10) மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்துப் புலவராற்றுப் படை. இதன் முதற்பதிப்பு 1903ஆம் ஆண்டு. மறுபதிப்பு 1968ல் வெளிவந்தது. பதிப்பித்தவர் இலக்கியச் செம்மல் டாக்டர்.ம.மு.உவைஸ்(இலங்கை). நாகூர் தறுகா ஷரீப் சிறப்புகளை 100 பாடல்களில் விவரிப்பது

(11) 'தறுகா மாலை. நாவலர் குலாம் காதிறு மகன் வா.கு. முஹம்மது ஆரிபு நாவலர் 1928ஆம் ஆண்டில் மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டுள்ளார். முதல் மற்றும் இரண்டாம் பதிப்புகள் வெளிவந்த காலங்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை.

12. 'மும்மணிக் கோவை'.

13. 'மக்காக் கோவை'

14. 'மதினாக் கலம்பகம்'.

15. பகுதாதுய மக அந்தாதி

16. 'சச்சிதானந்த மாலை'

17. 'சமுத்திர மாலை'

18. 'மதுரைக் கோவை'

19. 'குரு ஸ்தோத்திர மாலை'

20. 'பத்துஹூல் மிஸிர் பஹனஷாப் புராணம்'.

நாகூர் நாயகம் அவர்களின் அற்புத வரலாற்றை அழகிய தமிழ் உரை நடை நூலாகத் தந்தார். அந்நூல்

(21) 'கன்ஜூல் கறாமத்து' எனும் பெயரில் அச்சில் வந்தது. காலம் 1902.

22. சீறாப்புராண வசனம்

23. திருவணி மாலை வசனம்

24. ஆரிபு நாயகம் வசனம்

25. சீறா நபியவதாரப் படல உரை

26. சீறாநபியவதாரப் படல உரை கடிலக நிராகரணம்.

27. நன்னூல் விளக்கம்

28. பொருத்த விளக்கம்

29. இசை நுணுக்க இன்பம்

30. அறபித்தமிழ் அகராதி

31. மதுரைத் தமிழ் சங்க மான்மியம்

அதிரை நவரத்தின கவி காதிரு முஹ்யித்தீன் அண்ணாவியரின்

(32) 'பிக்ஹூ மானை' உரை முதற் பதிப்பு 1890ம் ஆண்டில் வெளி வந்தது. அந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பை 1990 ஆம் ஆண்டு புலவர் அ.முஹம்மது பஷீர் வெளிக் கொணர்ந்தார். நாகூர் பெரியார் முஹ்யித்தீன் பக்கீர் சாஹிபு காமில் என்கிற செய்யது அப்துல் வஹ்ஹாப் ஆலிம் அவர்களின்

(33) 'தறீக்குல் ஜன்னா (ஹி 1335). இலக்கணக் கோடாரி பேராசிரியர் திருச்சி கா பிச்சை இபுறாஹிம் புலவரின் (34) 'திருமதினத்தந்தாதி' உரை (1893).

இவை தவிர ரைனால்ட்ஸ் என்பார் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'உமறு' என்னும் புதினத்தைத் தமிழாக்கி வெளியிட்டார். நான்கு பாகங்களிலான அந்நூலின் பெயர்

(34) 'உமறு பாஷாவின் யுத்த சரித்திரம்'.

மலேயா (இன்றைய மலேசியா) திருனாட்டின் அழகு நகர் பினாங்கு. அங்கு நாவலர் குலாம் காதிரு இதழாசிரியராக புகழ் குவித்தார். 'வித்தியா விசாரிணி' என்னும் பெயரில் இதழ் நடத்திய காலம் 1888 ஆம் ஆண்டு. தொட்ட துறை அனைத்திலும் துலங்கிய திறன், ஆழ்ந்த புலமையின் வெளிப்பாடு மெச்சத்தக்க வகையில் இருந்தமையால் குலாம் காதிரு புகழ் முகட்டில் வாழ்ந்தார். 28.1.1908ல் அவர் மறுமைப்பேறு பெற்றார். தமிழ் கூறு நல்லுலகு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு அது.

அடுத்த நிலையில் வைத்து எண்ணத்தக்க, ஏற்றமிகு புலவர் பிச்சை நயினார் மகன் பாவகை வல்ல கல்விக் களஞ்சியம் முகம்மதுப் புலவர். இவர் இலக்கிய உலகில் 'ஊஞ்சல் பாட்டு' புகழ் புலவராக பேசப்படுபவர். அவருடைய பிற ஆக்கங்களாகக் குறித்து வைத்துள்ள விவரப்படி

(1) 'கேசாதி பாத மானை'

(2) 'முகியித்தீன் புராணம்' ஆகிய இரண்டு நூல்கள் மட்டும். ஆனால், முகம்மதுப் புலவரின் இலக்கியப் பணி அத்துடன் நின்றிடவில்லை. அவர் ஆற்றிய பணி விரிவானது. அழகும் ஆழமும் கொண்டது. அவரது படைப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று

(3) புதாசுச்சாம்மென்னும் வசன காவியம். 1879ஆம் ஆண்டு காரை முஹம்மது மைதானி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. மற்றொன்று

(4) நாகூர் கலறத் மீரான் சாகிபு ஆண்டவர்கள் பேரில் 'பிள்ளைத் தமிழ்' ஹிஜ்ரி 1291 அச்சில் வந்தது. நாகூர் நாயகம் அவர்கள் பேரில் வந்துள்ள பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களின் எண்ணிக்கை இதனைச் சேர்த்து எட்டு. இனிக்கும் தமிழ் இலக்கியங்களில் இது ஒன்று.

நாகூர் புலவர்களுள் சிறப்புக்குரிய ஒருவர் கி. அவு.செவத்த மரைக்காயர். இவருடைய ஆக்கங்களில்

(1) 'மும்மணிக் கோவை'

(2) 'உயிர் வருக்கக் கோவை' ஆகிய நூல்கள் ஹிஜ்ரி ஆண்டு 1311ல் காரைக்கால் இந்தியக் காவலன் அச்சியந்திர சாலையில் அச்சிடப்பட்டவை. 'வருக்கக் கோவை' காரைக்காலில் அடங்கியுள்ள இறைநேசச் செல்வர், ஆர்புல்லா காமில் ஒலியுல்லா, ஹுலரத் மஸ்தான் சாஹிபு அவர்கள் பெயரால் அமைந்த பாடல்கள் நிரம்பியது.

மற்ற நூல்களில் பார்வையை கூர்மையாக்கும் வகையில் அமைந்த 'பயணக் கவிதை' நூல் அதுவும் கடல் கடந்த நாட்டில் அச்சிட்ட நூல் 'மலாக்காப் பிரதேசத்திரட்டு'. இன்றைய மலேஷியாவின் பெருநகர்களில் ஒன்றான

‘மலாக்கா’வை அடுத்துள்ள ‘புலாவ் பெஸார்’ தீவில் அடங்கியுள்ள இறைநேசச் செல்வர், ஹலரத் செய்குணா, செய்கு இஸ்மாயில் வலியுல்லா அவர்களின் ‘ஜியாரத்’ முடித்து வந்த பயணம் பற்றிய நூல்.

ஹலரத் செய்கு இஸ்மாயில் வலியுல்லா அவர்களின் அருட்சிறப்பு விரவி உள்ளது. அத்துடன் புலவர் பாடிய ‘இரத பந்தம்’ ‘அட்டநாக பந்தம்’ ‘இரட்டை நாக பந்தம்’, ‘கமல பந்தம்’, ‘சித்திரக் கவி’ ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளது.

அடுத்து, மலேஷியத் திருநாட்டில் நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்ட அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் போது வெளியிடப்படும் நூல்களில் கி.அவு. செவத்த மரைக்காயரின் ‘மலாக்காப் பிரவேசத் திரட்டு’, மற்றும் கோ.மு.கோசா மரைக்காயர் படைப்புகளில் ஒன்றான ‘பினாங்கு உற்சவ திருவலங்காரச் சிந்து’ ஆகிய நூல்கள் இடம் பெற வழிவகை காண வேண்டும். முனைப்பான முயற்சியில் ஈடுபட்டு, வரலாறு படைக்கவிருக்கும் மலேஷியாத் தமிழ் முஸ்லீம்கள் பயன் விளையும் பணிகளில் கவனம் செலுத்துவார்கள். இது நமது எதிர்பார்ப்பு.

நாகப்பட்டினம் கஞ்சஸவாய் பிரஸில் ஹிஜரி 1321 ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்ட ‘கந்தாரி திருவலங்காரச் சிந்து அலங்காரக் கும்மி’ என்னும் நூலும் கி.அவு. செவத்த மரைக்காயர் ஆக்கமேயாகும். நாகப்பட்டினத்திற்கும், வேளாங்கண்ணிக்கும் இடையிலுள்ள பாப்பாலூரில் அடங்கியுள்ள இறைநேசச் செல்வர், ஹலரத் ஸையிதினா ஹாஜா செய்யிது அலாவுத்தீன் வலியுல்லா அவர்களின் பேரில் திருவிழா திருவலங்காரச் சிந்து, நாகப்பட்டினத்தில் அடங்கியுள்ள ஹலரத் ஸையிதினா செய்யிது இபுனு மஸூத் வலியுல்லா அவர்களின் பேரில் இன்னிசை ஆகியவை உள்ளடங்கிய அழகிய படைப்பு.

அவரது மற்றொரு நூல் சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் அடங்கியுள்ள ஹலரத் செய்குணா செய்குல் மஷாயிகு செய்கு அப்துல் காதிரு சாகிபு ஆரிபு அவர்கள் பேரில் சரமாசிரிய விருத்தம். கலித்துறை இன்னிசை பதங்கள் கொண்ட நூல் ‘பதங்கள்’ என்னும் நூலுருவில் வெளிவந்தது. கரைக்கால் முகம்மது சமதானி அச்சகத்தில் 1896ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்டது.

ஒரே காலத்தில் மூன்று புலவர்கள் செவத்த மரைக்காயர் என்ற பெயருடன் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். மூவரும் புலவை மிக்க மும்மணிகளாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுள் அ.தம்பி சாகிபு மரைக்காயர் மகன் த.செவத்த மரைக்காயர் சீரியர். இவர் நூலாசிரியர் இதழாசிரியர் ஆக இனிய இலக்கியப் பணி புரிந்தவர். அவர் வெளிக் கொணர்ந்த இதழ் ‘சீரிய சூரியன்’. நாகூர் புலவர்களிடையே நிலவிய கருத்து வேறுபாடுகளை வெளி உலகுக்கு எடுத்துக் கூறும் வகையில் இதன் பணி தொடர்ந்தது. முன்னோடி இதழ்களில் இது ஒன்று.

த. செவத்த மரைக்காயர் சீரியரின் புலமைக்குச் சான்று கூறும் அவரது ‘திருமக்காக் கோவை, மக்கா நகரின் சிறப்பு, மாநபி நாதர்(ஸல்) அவர்களின் மாண்பு விரித்துரைக்கும் அகப் பொருள் பாடல் 437 கொண்டது. அவருடைய தலையாய இலக்கியப் பணியாக இதனைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

திருமக்காக் கோவையின் உள்பக்கத்தில் காணப்படும் குறிப்பை அவரது மற்ற நூல்கள் பற்றிய விவரமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவை (1) ‘தர்காக் கோவை’ (2) ‘ஜைலான் மும்மணிக் கோவை’ (3) ‘பகுதாதுக் கலம்பகம்’ (4) ‘ஆரிபு பிள்ளைத் தமிழ்’ (5) ‘பார்ப்பாருர் யமக நூற்றந்தாதி’ (6) ‘தந்தையந்தாதி’ (7) ‘மாணிக்கபூர் மாணிக்க மாலை’ (8) ‘கீர்த்தனாச் சாரம்’ (9) ‘குருமணி மாலை’ (10) ‘திருப்பா’ (11) பதஉரை, பொழிப்புரை விரிவுரையுடன் கூடிய ‘குத்பு நாயகம்’ (12) ‘மெஞ்ஞானத் தீர்மானம்’ ஆகிய பனிரெண்டு.

இவற்றுள் ‘பகுதாதுக் கலம்பகம்’ அச்சிடப் பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. இப்பட்டியலில் குறிப்பிடாத ஒன்றான ‘திருமணிமாலை வசனம் பார்க்கக் விசனம்’ என்னும் சிறுநூலும் வெளிவந்துள்ளது. மற்றவை அனைத்தும் அச்சில் வந்தனவா என்பதுவும் அப்படி அச்சிடப்பட்டிருந்தால் எப்போது வந்தது என்பதும் தெரியவில்லை. அத்தனையும் அச்சில் வந்திருப்பின் நாகூர்ப் புலவர்களில் குலாம் காதிரு நாவலருக்கு அடுத்த நிலையில் வருபவர் த. செவத்த மரைக்காயர் ஆவார்.

முஸ்லீம் தமிழ்ப் புலவர்களில் முத்தமிழ் வித்தகர் நெ.மதாறு சாகிபு மகன் பெரும்புலவர் முகம்மது நயினா மரைக்காயர் எனலாம். அவர்க்குப் புகழ் சேர்த்த அவரது படைப்புகள் (1) ‘தேவார மஞ்சரி’ (2) ‘புகழ்ப்பா மஞ்சரி’ (3) ‘கீர்த்தன மஞ்சரி’ ஆகியவை. அவரது ஆழ்ந்த தமிழறிவுக்கும், புலமை செறிவுக்கும் இசைஞானத்திற்கும் பதச் சோறாக ‘லால் கௌஹர்’ நாடகத்தைக் கூறலாம்.

இவ்வட்டாரப் பேரூர்களில் மேடை நாடகமாக நடிக்கப்பட்டுச் சிறப்பு சேர்த்தது. நாடக நூலினை வா.குலாம் காதிரு நாவலர் பதிப்பித்தார். முதற்பதிப்பு காரைக்கால் முகம்மது சமதானி அச்சகத்திலும் இரண்டாம் பதிப்பு 1901ல் சென்னை இட்டா பார்த்தசாரதி அச்சக் கூடத்திலும் அச்சிடப்பட்டது. கடந்த ஆண்டு (1990) டிசம்பர் திங்கள் கீழ்க்கரையில் சீரோடும் சிறப்போடும் நடைபெற்ற அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டை ஒட்டி 'லால் கௌஹர்' நாடகம் மூன்றாம் பதிப்பு வெளியிடப்பட்டது. பதிப்பித்தவர் பேராசிரியர் டாக்டர் சே.மு.முஹம்மது அலீ. வெளியீடு சென்னை சுலைமான் ஆலிம் அறக் கட்டளை.

பெரும்புலவர் முகம்மது நயினா மரைக்காயர் வண்ணம் , இன்னிசை, சித்திரக் கவிகள் பாடியுள்ளார். அத்துடன் அன்றைய வணிகர்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய வாணிப குறியீட்டு நூலாக 'நெயினாஸ் கோட்' வழங்கி அன்றைய தேவையை நிறைவேற்றியுள்ளார். குலாம் காதிரு நாவலர் படைப்புகளில் ஒன்றான 'சமுத்திர மாலை' முகம்மது நெயினா மரைக்காயரை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டதாகும். சிலேடையிலான பாடல்கள் நிறைந்தது.

மூவர் வினா-விடை முறையில் பேசுவது போல் அமைந்த, இறை புகழ்ப்பாக்கள் நிறைந்த நூல் ஒன்று உண்டு. அதன் பெயர் 'மூவர் அம்மானை'. நூலாசிரியர் பெயர் மீரா லெப்பை மரைக்காயர் மகன் அல்லி மரைக்காயர். 'மூவர் அம்மானை' 1873ஆம் ஆண்டிலும் இரண்டாம் பதிப்பு 1876ஆம் ஆண்டிலும் மூன்றாம் பதிப்பு 1878ஆம் ஆண்டிலும் வெளிவந்துள்ளது. அந்நாளில் மூன்று பதிப்புகள் வெளியிடப்பட்ட நூல் இது ஒன்றே. அதற்கு மக்களிடையே இருந்த வரவேற்பை உணர்த்துகிறது.

மீ.அல்லி மரைக்காயர் இயற்றிய மற்ற நூல்கள் வருமாறு. (1) 'பிரபந்தக் கொத்து' (2) முகைதீன் அப்துல் காதிர் ஆண்டவர் பேரில் 'பதிற்றுப்பத்தாந்தாதி' (3) 'முனாஜாத்து' (4) 'நெஞ்சறிவுத்தல்' (5) 'அன்னம் விடு தூது' (6) வண்டு விடு தூது. பெரும்பாலும் நூல்கள் பதினொன்று பாடல்கள் கொண்டது. அனைத்தும் கட்டளைக் கலித்துறை

பாடல்களாக அமைந்தவை. இவற்றை 1878ல் நாவலர் குலாம் காதிரு பதிப்பித்துள்ளார். நூல்கள் கலாரத்தனாகர அச்சக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டவை. 'நெஞ்சறிவுத்தல்' மார்க்க அறிவுரை கூறும் ஐந்து பாடல்களைக் கொண்டது.

செய்கு சுல்தான் சாகிபு மரைக்காயர் மகன் குலாம் முகம்மது சாகிபு மரைக்காயர் (1) 'ஹக்குப் பேரிற் பதிகம்' (2) 'நபியுல்லா பேரிற்பதிகம்', 'இமாம் ஹுசைன், இமாம் ஹஸன், முஹ்யித்தீன் ஆண்டவர்கள் ஆகியோர் பேரிற் பதிகம்' பாடியுள்ளார். அவை (3) 'துதிப்பாத் திரட்டு' என்னும் பெயரில் நூலுறு பெற்று 1876ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. க.பகீர் முகியித்தீன் நாகூர் ஆண்டகை அவர்களின் சிறப்பையும் தர்காவுரீபின் சீரையும் 44 பாடல்களின் வடித்துள்ளார்.

1876ஆம் ஆண்டு பதிக்கப்பட்ட அந்நூலின் பெயர் 'நாண்மணி மாலை'. இபுறாஹிம் லெப்பை மரைக்காயர் மகன் இ.கிதுறு முகம்மது மரைக்காயர் 'குதுபு' சதகம் பாடியுள்ளார். இது 1893ல் அச்சிடப்பட்டது. ப. கலிபா சாகிபு மகன் பகீர் முகியித்தீனின் 'கீர்த்தனா மாலிகை' 1886ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

1895ஆம் ஆண்டு மலேஷியா 'பினாங்கு' நகர் கிம் சேய்க் ஹியான் அச்சியந்திர சாலையில் அச்சிடப்பட்ட நூல் 'பினாங்கு உற்சவ திருவலங்காரச்சிந்து'. நூலாசிரியர் நாகூர் கோ.முகம்மது நைனா மரைக்காயர் மகன் கோசா மரைக்காயர். இவர் இயற்றிய நூல்கள் எட்டு. இவற்றுள் நாடகங்கள் நான்கு. முறையே (1) சதானந்த மாலை (2) மனோரஞ்சித சஞ்சீவி என்னுமோர் அற்புத கிஸ்ஸா (3) திருக்காரைத் திருவிழாச் சிந்து (4) வைத்திய மகுடம் (5)

சராரே இஷக் நாடகம் (6) ஷரீன் பரஹாத் நாடகம் (7) ஜஹூரா முஸ்திரி நாடகம் (🤔) லைலா மஜ்னூன் நாடகம். இவை அச்சில் வந்த காலம், பதிக்கப்பட்ட அச்சகம் பற்றிய விவரம் தெரியவில்லை.

முத்தமிழ் வித்தகர் நெயினா மரைக்காயரின் 'லால் கௌஹர்' நாடக நூலை அடுத்து வந்ததும், அடுத்த நிலையில் வைத்து எண்ணத் தக்கதுமான நூல் 'அப்பாசு நாடகம்' ஆகும். நாகூர், நாகப்பட்டினம், பினாங்கு, சிங்கப்பூர், சிங்கப்பூர் ஆகிய ஊர்களில் வழங்கிய வர்ண மெட்டுப் பாட்டுக்களின் இராகங்களில் அமைந்த நாடகத்தை இயற்றியவர் பகீர் முகியித்தீன் மகன் வாஞ்சூர் பகீர். அப்பாசு நாடகம் 1892ல் அச்சேறியது. ஆங்காங்கே நடிக்கப்பட்டு பரவலான புகழ் ஈட்டியது.

மு. ஆக்கீன் சாகிபு மரைக்காயர் மகன் மு.ஆ. முகையித்தீன் அப்துல் காதினுப் புலவர் இயற்றிய 'நபியுல்லா பேரில் துவாதசக் கலித்துறை சந்தக் கும்மி' நாகை ஸ்காட்டிஸ் பிராஞ்சு அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது. காலம் 1879ஆம் ஆண்டு. அவரது மற்றொரு நூல் 'சங்கீத கீர்த்தனா மாலிகை' சிங்கப்பூர் தீனோதய வேந்திர சாலையில் 1916ஆம் ஆண்டு அச்சேறியது.. பிறிதொரு நூல் 'நாகூர் யூசபிய்யா மாலை 1918ஆம் ஆண்டு நாகை நீலலோசனி அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

யூ. சின்னத்தம்பி மரைக்காயரின் மகன் யூ.சி.பக்கீர் மஸ்தான் ஆக்கங்கள் மூன்று. அவை முறையே 'திருத் தோத்திர கீர்த்தனம்' 1912ல் ரங்குன்(பர்மா) ஸ்ரீ ராமர் அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டது. 'கீர்த்தனா மஞ்சரி' 1916ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. நாகை நீல லோசனி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. அதே ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட 'திருப்புகழ்' என்னும் தலைப்பிலான நூலில் இருப்பவை நாகூர் ஆண்டகை அவர்களின் பெயராலியற்றப்பட்ட நவீனாலங்கார ஜாவளிப்பதங்கள் சந்தக்கவிகள்.

ரிபாயீ தறீக்காவின் ஞான மேதைகளில் ஒருவராக விளங்கிய கு.அ.பு.ஹாஜா முஹியிதீன் ஆலிம் சாஹிபு சில நூல் எழுதியுள்ளார்.

1925ஆம் ஆண்டு அச்சில் வந்த திருவருள் கீர்த்தனம் - 'முனாஜாத்துல் முன்ஜியாத்துத் திருவருள் மெஞ்ஞான கீர்த்தனம்' நாகையில் அடங்கியுள்ள ஹலறத் செய்யிதுனா செய்யிது முபாரக் வலியுல்லா அவர்கள் பேரில் பாடப்பட்ட கீர்த்தனங்கள். காரைக்காலில் அடங்கியுள்ள மெய்யடியார் ஹலறாத் செய்யிதகுமது ஆலிம் சாஹிபு அவர்கள் பேரில் 'முனாஜாத்துப் பதிகம்' பாடியுள்ளார். 11 பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூல் 1939ஆம் ஆண்டு காரைக்கால் ஹுசைனிய்யா பிரசில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து நபிகள் பெருமானார்(ஸல்) அவர்கள் திருப்பெயரால் இயற்றப்பெற்ற 'முனாஜாத்து' 11 ஆசிரிய விருத்தங்கள் உள்ளடங்கியது. 1941ஆம் ஆண்டு கூத்தாநல்லூர் கமாலிய்யா பிரஸில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது.

கு.அ.பு. ஹாஜா முஹியித்தீன் ஆலிம் சாஹிபின் இளவல் அ.பு.செய்கு சுல்தான் சாஹிபு மரைக்காயர் 'அருட்கவி'யாக அங்கீகரிக்கப்பட்டவர். அவர் இயற்றிய நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை 'முனாஜாத்து தோத்திரப் பஞ்சரி' 'மணியலங்கார கீர்த்தனை'. இவை முறையே 1938-1939 ஆண்டுகளில் பினாங்கு (மலேஷியா) போனிக்ஸ் அச்சியந்திர சாலையில் அச்சிடப்பட்டவை.

நாகூரில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்களில் தமிழறிவில் தேர்ந்து திறன் படைத்தவர்களாக விளங்கிய அதேபோது அறபி மொழிப் புலமை பெற்றவர்களாகவும் மார்க்க நெறி முறைக்கேற்ப வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டவர்களாகவும் எடுத்துரைக்கும் போதகர்களாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த உண்மை அவர்களில் சிலர் இயற்றிய நூல்கள் வழி தெரிய வருகிறது. இவ்வறிஞர்களின் எழுத்தோவியங்கள் அறபி மொழிப் பெயர் தாங்கி, தமிழ் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

'இஸ்லாம் எங்கள் வழி; இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி' என்னும் வரிவடிவங்களுக்கு அடித்தளமிட்டவர்கள் அந்நாளைய முஸ்லீம்கள். நமது முன்னோர்கள் அழகு திருப்பணி ஆற்றிய ஆன்றோர்களை இப்படி வரிசைப்படுத்தலாம்.

(1) ஹாஜி சுல்தான் மகன் அஹ்மது இபுறாஹீம் மரைக்காயர் ஆலிம். இவர் இயற்றிய நூல் 'கஜானத்து இக்வாநபீ-தலபிஸ ஆதத் திற் ரஹ்மான்'. இது நாகை கஞ்சஸவாய் அச்சியந்திர சாலையில் ஹிஜ்ரி 1325ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்டது.

(2) வாசு. வாஞ்சூர் பக்கீர் சாயபு ஆக்கம் 'ஹாதா இஸ்திஹாருன் நாமா பீறத்தி அக்வாலுல் வஹாபியா' என்னும் பெயரில் வெளிவந்தது. இதுவும் கஞ்சஸவாய் அச்சகத்திலேயே அச்சிடப்பட்டது. காலம் 1924 ஆம் ஆண்டு.

(3) மௌலா சாஹிபு என்ற ஷாஹ் முஹம்மது கௌது சாஹிபு ஆரிபு 'இருபானுஸ்ஸபாவென்னும் மெஞ்ஞானத் தெளிவு' என்னும் நூலைப் படைத்தளித்துள்ளார். கலிவிருத்தம் 48, வெண்பா 12. கட்டளைக் கலித்துறை எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம். 1926ஆம் ஆண்டு திருவாரூர், கருணாநிதி அச்சியந்திர சாலையில் அச்சிடப்பட்டது.

நாகூர் நாயகம் அவர்களின் வழித்தோன்றல்களில் ஒருவரான (4) அஸ்ஸெய்யது ரஹ்மத்துல்லா ஆலிம் சாஹிபு சமுதாயத்தில் நிலவிய சில பல சமய நெறிக்குப் புறம்பான செயல்களைக் கண்டித்து தீர்ப்பு வழங்கியவர். அவரது நூல்களாக கீழ்க்கண்ட நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். (அ) ஹிதாயத்துல் அனால இலா இஜ்தினாபி தர்ஜுமதில் குத்பா பைனல் அவாம். 1928ஆம் ஆண்டு நாகை ஜனோபகார அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. (ஆ) 'துஹ்பத்துல் முமிநீன்' இந்நூல் நாகை அகஸ்தியர் பிரஸில் 1929ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்டது. (இ) 'ஜிமாயத்து அஹ்லல் இஸ்லாம் மின் ஜில்லத்தில் அக்தாம்' என்னும் நூல் 1933ஆம் ஆண்டில் நாகை அகஸ்தியர் அச்சுக் கூடத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

அல்லாமா மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் அவர்களின் 'மவாஹிபுல் மஜீத்பீ மனாகிபி ஷாஹுல் ஹமீத்' என்னும் நூலினை "கஜானத்துல் கறாமத்" என்னும் பெயரில் தமிழுரு பெறச் செய்தவர் அறபி மொழி அறிஞரான நானா சாகிபு என்கிற அல்ஹாஜ் மு.குலாம் தஸ்தகீர் ஆலிம் ஸாகிப். 'கஜானத்துல் கறாமத்' 1939, 1946ஆம் ஆண்டுகளில் இரண்டு பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளது. இவர் முன்னுறுக்கும் மேற்பட்ட அறபி மொழியிலான புகழ்ப்பா, மற்றும் இரங்கற்பா இயற்றிய பெருமைக்குரியவர்.

1933ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் கலோனியல் பிரிண்டிங் பிரஸில் அச்சிடப்பட்ட 'முஹம்மத் நபி(ஸல்) அவர்கள் சர்வலோக சற்குருநாதர்', 1934ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூர் செயிண்ட் மேரீஸ் பிரஸில் அச்சிடப்பட்ட 'முஹம்மத் நபி(ஸல்) அவர்கள் கடைந்தேற்றும் வள்ளல்', 1935ஆம் ஆண்டு நாகூர் ஆண்டவர் பிரஸில் அச்சிடப்பட்ட 'முஹம்மத் நபி(ஸல்) (இன்ஸான் காமில்) நிறைந்த புருடர்' ஆகிய மூன்று நூல்களின் ஆசிரியர் சி. ஹாஜி சிக்கந்தர்.

சு. அஹமது இபுறாஹிம் மரைக்காயர் ஆலிம் மகன் S.A. எஹ்யா மரைக்காயர் இயற்றிய 'அரும் பொருட்பா வைங்கவி' 1940ல் வெளிவந்தது. நாகூர் ஆண்டவர் பிரஸில் அச்சிடப்பட்ட இந்நூலில் பாகிஸ்தானின் தந்தை முஹம்மது அலி ஜின்னாவைப் பற்றிய பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளது. சி..சி. அப்துர்ரஹ்மான் (காதிரி) இயற்றிய நூல் 'நூறுல் ஹகாயிகு என்னும் அந்தரங்கச் சோதி' மதுரை நூருல் ஹக் பிரஸில் 1956ஆம் ஆண்டு அச்சேறியது.

அண்மைய கடந்த காலத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த தமிழ் முஸ்லீம் புலவர்களில் நாடறிந்த புலவர் வா.முஹம்மது ஹுசைன் சாஹிப் மகன் மு.ஜைனுல் ஆபிதீன். பின்னாளில் இவர் 'புலவர் ஆபிதீன்' என்றழைக்கப்பட்டு அறியப்பட்டவரானார். ஏறத்தாழ 4000க்கு மேற்பட்ட இசைப்பாடல்கள், மரபுக்கவிதைகள் 13 நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் நமது கவனத்திற்கு வந்தவை

(1) 'நவநீத கீதம்' (1934), (2) 'தேன்கூடு (1943-இலங்கை), (3) 'அழகின் முன் அறிவு' (1960-சென்னை).

அதே ஆண்டில் வெளிவந்த இரு நூல்கள் (1) 'முஸ்லீம் லீக் பாடல்கள்', (2) 'இஸ்லாமியப் பாடல்கள்'. அவர் இயற்றிய பல பாடல்கள் இன்றும் இசைத் தட்டுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

குலாம் காதிறு நாவலர் மகன் வா.கு.முஹம்மது ஆரிபு நாவலர் நம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்தவர். தந்தையின் பெயர் சொல்லித் தமிழுக்குப் புகழ் சேர்த்தவர். அவர் ஆற்றிய இலக்கியப் பணிகள் எண்ணி மகிழத் தக்கவை. அவரது தந்தை மகாவித்வான், வா. குலாம் காதிறு நாவலரின் இறப்பு, அதனால் ஏற்பட்டு விட்ட இழப்பு அவருக்கு இதயக் கசிவை ஏற்படுத்திவிட்டது. கண்ணீர் வரிகளை 'கையறு நிலை'யாக பாடினார். அதுவே அவரது முதல் நூல்.

அதனை அடுத்து 1946ல் 'நாகூர் பிள்ளைத் தமிழ்' அச்சிட்டு வழங்கினார். அது அவரது தலையாயப் பணி. தொடர்ந்து வந்த 'மீறான் சாஹிபு முனாஜாத்து ரத்தின மாலை' 1971 ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்டது. நாகூர் தர்கா வித்வானா சிறப்பிக்கப்பட்ட ஆரிபு நாவலரின் வாழ்வும் பணியும் தமிழாக இருந்தது. தமிழுக்காக இருந்தது.

ஆராவாரம் இன்றி அடக்கமாக வாழ்ந்த அவர் ஆழமாக பணி புரிந்தவர், உண்மை.மகாவித்வான் வா.குலாம் காதிறு முதல் நாகூர் தர்ஹா வித்வான் வா.கு.முகம்மது ஆரிபு நாவலர் வரை நாகூர் தந்த நற்றமிழ் புலவர்கள் தமிழுக்கு அணி செய்யும் வகையில் படைப்பிலங்கியங்களை வழங்கியவர்கள்.

தமிழ் செழுமையுற செஞ்சோற் கோப்பைத் தந்தவர்கள். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் நாகூருக்குப் 'புலவர் கோட்டை' என்னும் புதுப் பெயர் ஏற்பட வழி அமைத்தவர்கள். அந்தப் பெருமைக்கு உரியவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் இன்றும் வாழ்கின்றார்கள். என்றும் வாழ்வார்கள். இன்பத் தமிழுக்கு இனிமை சேர்ப்பார்கள்.

நன்றி : சொல்லரசு , மு.ஜாபர் முஹ்யித்தீன் பதிவிலிருந்து

NOTES:-

DATE THIS BOOK WAS MADE 12-08-2022